

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2022
STUDIEBETWISTINGEN DEEL 4

Inhoud

[Zitting van 21 november 2022](#)

rolnummer 2022/0772

rolnummer 2022/0794

rolnummer 2022/0795

rolnummer 2022/0804

rolnummer 2022/0817

rolnummer 2022/0825

rolnummer 2022/0846

rolnummer 2022/0859

[Zitting van 28 november 2022](#)

rolnummer 2022/0871

rolnummer 2022/0873

rolnummer 2022/0875

rolnummer 2022/0878

rolnummer 2022/0882

rolnummer 2022/0891

rolnummer 2022/0864

rolnummer 2022/0889

rolnummer 2022/0730

rolnummer 2022/0761

rolnummer 2022/0815

rolnummer 2022/0849

[Zitting van 5 december 2022](#)

rolnummer 2022/0765

rolnummer 2022/0769

rolnummer 2022/0770

rolnummer 2022/0813

rolnummer 2022/0840

rolnummer 2022/0854

rolnummer 2022/0902

rolnummer 2022/0936

rolnummer 2022/0943

rolnummer 2022/0946

rolnummer 2022/0785

rolnummer 2022/0832

[Zitting van 12 december 2022](#)

rolnummer 2022/0862

rolnummer 2022/0937

rolnummer 2022/0950

rolnummer 2022/0956

rolnummer 2022/0960

rolnummer 2022/0968

rolnummer 2022/0986

rolnummer 2022/0866

rolnummer 2022/0896

rolnummer 2022/0922

rolnummer 2022/0913

rolnummer 2022/0928

rolnummer 2022/0930

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen

Zitting van 21 november 2022

Beslissingen i.v.m. studiebetwistingen

Arrest nr. 8.146 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0772.....	2
Arrest nr. 8.143 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0794.....	18
Arrest nr. 8.144 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0795.....	21
Arrest nr. 8.145 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0804.....	32
Arrest nr. 8.148 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0817.....	43
Arrest nr. 8.149 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0825.....	46
Arrest nr. 8.150 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0846.....	50
Arrest nr. 8.147 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0859.....	54

Arrest nr. 8.146 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0772

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 16 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 2 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2022.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2015-2016 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Laws in de rechten’.

Aangezien verzoekster minder dan 60% studierendement heeft behaald tijdens het academiejaar 2020-2021, werd haar op 17 september 2021 een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd: verzoekster diende in het academiejaar 2021-2022 minstens 60% van de door haar

opgenomen studiepunten te verwerven, zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar 2022-2023 worden geweigerd.

Aangezien verzoekster tijdens het academiejaar 2021-2022 niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt haar op 16 september 2022 de verdere inschrijving in dezelfde of een sterk verwante opleiding geweigerd.

Verzoekster stelde op datum van 21 september 2022 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

De interne beroepsinstantie besliste op 2 oktober 2022 om het intern beroep ongegrond te verklaren en de toelating tot inschrijving onder studievoortgangsbewaking, te weigeren. De interne beroepsinstantie geeft hierbij de volgende motivering:

“In het academiejaar 2015-2016 heeft u de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen aangevat. Na zeven academiejaren ingeschreven te zijn in de opleiding Bachelor in de Rechten bent u er nog steeds niet in geslaagd om het diploma van Bachelor in de rechten te behalen. U heeft slechts één academiejaar het vereiste minimum van 60% behaald, wat impliceert dat u reeds verschillende kansen van de faculteit heeft gekregen om het diploma te kunnen behalen. Bij de herinschrijving van het academiejaar 2021-2022 kreeg u een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd die stelde dat u minstens 60% van het aantal opgenomen studiepunten moest behalen. In het academiejaar 2021-2022 nam u 36 studiepunten op en u behaalde hiervan 0 studiepunten, zijnde een studierendement van 0% en dus andermaal niet het vereiste minimum van 60%.

Hoewel de Faculteit Rechten alle begrip heeft voor de persoonlijke omstandigheden waarmee u wordt geconfronteerd, is het weinig waarschijnlijk dat u om de door u aangevoerde redenen verschillende academiejaren geen 60% van het aantal opgenomen studiepunten kon verwerven en dat u na zeven academiejaren er nog niet in geslaagd bent het diploma te behalen.

Op het belang van de maatregelen van studievoortgangsbewaking wordt zowel door de Universiteit Antwerpen in het algemeen als door de Faculteit Rechten in het bijzonder langs verschillende kanalen en op meerdere tijdstippen in het studietraject gewezen.

U heeft in het verleden al meerdere keren een toelating tot herinschrijving gekregen omwille van overmacht waardoor u dus al meerdere kansen gekregen heeft om het diploma te kunnen behalen.

Tot slot voert u geen elementen aan die duiden op een wijziging in uw situatie die enig perspectief op een betere studievoortgang zou kunnen bieden.

Om alle voorgaande redenen kan de Faculteit dus niet anders dan vaststellen dat er geen indicatie is dat u nu wel studievoortgang zou boeken.

Bijgevolg wordt u in toepassing van artikel 19 van het Onderwijs- en examenreglement van de Universiteit Antwerpen de inschrijving in de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen geweigerd.”

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 2 oktober 2022 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2022 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep.

Verzoekster tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 16 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 2 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 21.4.2 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: ‘OER’) blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de initieel beoordelende instantie. In dat geval verdwijnt de initiële beslissing uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoeksters beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

V. De middelen

Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van de formele motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster betreurt vooreerst de beslissing van verwerende partij aangezien zij op de hoogte was/is van haar gezondheidsproblemen de afgelopen twee academiejaren waardoor ze niet kon

deelnemen aan de examens (en hiervoor gewettigd afwezig was). Daarnaast merkt verzoekster op dat ze de opleiding combineert met een voltijdse job. Op basis van haar studieverleden stelt verzoekster dat ze eerder als student bij verwerende partij het modeltraject heeft kunnen aanhouden (weliswaar ook zonder gezondheidsperikelen) en met succes andere diploma's heeft behaald.

De afgelopen jaren kreeg verzoekster evenwel te kampen met zware gezondheidsproblemen omwille van persoonlijke problemen die ervoor zorgden dat ze mentaal en fysiek eronderdoor is gegaan. Verzoekster heeft als gevolg van haar posttraumatische stressstoornis ook concentratiestoornissen en extreme vermoeidheid, wat werd bevestigd door haar artsen. Verzoekster had evenmin bepaalde gebeurtenissen in de hand waardoor ze geen examens kon afleggen (ziekte, ongeval,...). Door een combinatie van al deze factoren werd verzoeksters studie zwaar belast en verhinderd hoewel ze nog maar enkele vakken dient te behalen. Dit brengt verzoekster tot de conclusie dat de onderwijsinstelling de resultaten te streng interpreteert: als verzoekster geen examen kan afleggen door overmacht lijkt het voor haar ook onlogisch dat ze hierop wordt afgerekend. Verzoekster kan zich daarom geenszins vinden in de beslissing van de onderwijsinstelling.

Verzoekster stelt dat zij de afgelopen twee academiejaren duidelijk werd getroffen door verschillende overmachtssituaties die volgens haar gewettigd zijn. Ze verwijst hiervoor naar haar medische attesten waaruit volgens haar duidelijk de overmachtssituaties blijken. Het gaat volgens verzoekster dan ook niet op dat ze 'code oranje' kreeg voor het academiejaar 2021-2022 terwijl ze in het academiejaar 2020-2021 niet kon deelnemen aan de examens en hiervoor gewettigd afwezig was. Verzoekster ziet dan ook niet in waarom haar nu een weigering wordt opgelegd als er geen rekening wordt gehouden met de stukken van het academiejaar 2021-2022 wordt gekeken (die volgens haar duidelijk de overmacht staven).

Het standpunt van de interne beroepsinstantie dat verzoekster zeven jaar over haar opleiding doet gaat volgens verzoekster voorbij aan een aantal elementen. Zo had verzoekster zich in het eerste academiejaar (2015-2016) ingeschreven voor 60 studiepunten, bovenop een voltijdse job, wat volgens haar een verkeerde inschatting was maar waarbij ze niettemin 55% van de credits behaalde. Dit toont volgens verzoekster aan dat ze de studies aankan. Er werd volgens verzoekster ook geen rekening gehouden met haar (gewettigde) afwezigheden wegens ziekte. Waar de interne beroepsinstantie overweegt dat de studievoortgangsbewaking al meermaals

werd opgeheven, meent verzoekster dat dit steeds ingegeven was door haar (gewettigde) afwezigheden.

Verder betoogt verzoekster dat verwerende partij louter kijkt naar de cijfers zonder rekening te houden met de kansen die verzoekster in de praktijk maar heeft gekregen, gelet op haar afwezigheden wegens ziekte. Verzoekster heeft namelijk enkele vakken niet kunnen afleggen doordat zij gewettigd afwezig was – ook niet na meerdere inschrijvingen. Het gaat volgens verzoekster dan ook niet op dat ze hierop zou worden afgerekend.

Verzoekster is het vervolgens niet eens met het feit dat er geen indicaties zouden zijn dat ze nu wel studievoortgang zou boeken. Verzoekster behaalde in het academiejaar 2019-2020 71% van de ingeschreven studiepunten in de eerste zittijd omdat ze dan niet kampte met fysieke/mentale gezondheidsproblemen zodat volgens verzoekster de kans reëel is dat ze een volgende keer de vakken wel met succes zal kunnen afleggen (behoudens onvoorziene omstandigheden). Voor vele vakken heeft verzoekster namelijk nog nooit de kans gehad om ze af te leggen omwille van ziekte/overmacht niettegenstaande ze hiervoor wel had gestudeerd. Bovendien heeft verzoekster, sinds het academiejaar 2021-2022, bijzondere faciliteiten gekregen waardoor ze 30% meer examentijd krijgt en hierdoor volgens haar ook haar slaagkans stijgt. Dat verzoekster het afgelopen academiejaar geen credits heeft behaald, doet daar volgens haar geen afbreuk aangezien dit te wijten was aan overmacht. Verzoekster gaat het komende academiejaar ook deeltijds werken zodat ze meer tijd heeft om zich te focussen op haar studies en ze werkt ook aan haar stressstoornis door ontspanningsoefeningen.

Tot slot benadrukt verzoekster dat ze nog maar voor enkele vakken dient te slagen om haar diploma te behalen. Het zijn net die vakken die ze door overmacht nog niet eerder kon afleggen en waarvoor, door de eerder aangehaalde elementen die volgens haar een gunstige impact hebben op haar slaagkansen, ze wel degelijk een reëel perspectief heeft dat ze deze met succes zal kunnen afleggen en haar – weliswaar hobbelige traject – tot een goed einde kan brengen.

In haar *antwoordnota* geeft verwerende partij vooreerst aan dat verzoekster in de academiejaren 2020-2021 en 2021-2022 inderdaad voor meerdere examens gewettigd afwezig was. Het voortgangsrapport van verzoekster toont ook aan dat ook in de academiejaren 2017-2018, 2018-2019 en 2019-2020 haar afwezigheid voor meerdere examens ook werd gewettigd. Hoewel verwerende partij begrip heeft voor de medische omstandigheden van verzoekster kan zij

evenwel niet anders dan vaststellen dat deze geen uitzondering meer vormen. Behalve wat het academiejaar 2019-2020 betreft, moet verwerende partij vaststellen dat de studiesituatie van verzoekster verslechtert in plaats van verbetert. Verzoekster kreeg ook meerdere kansen om de verwachte studieresultaten te behalen, evenwel zonder succes. De aanhoudende ongunstige gezondheidstoestand van verzoekster, hoezeer dat te betreuren valt, biedt volgens verwerende partij geen onmiddellijk perspectief op studievoortgang zodat een uitzondering op artikel 19.2, tweede lid van het OER niet kan worden verantwoord. Waar verzoekster in haar extern beroep ook aangeeft dat ze niet alleen kampt met medische problemen maar ook psychische, stelt verwerende partij dat dit niet alleen de mindere studieresultaten verklaart maar ook de inschatting van verwerende partij versterkt dat er geen onmiddellijk perspectief op studievoortgang is. Het eerdere studieparcours van verzoekster en de door haar met succes behaalde diploma's vormen volgens verwerende partij onvoldoende garantie om in de opleiding rechten (die niet verwant is aan de andere opleidingen die verzoekster volgde) wel het nodige studiesucces te boeken.

Volgens verwerende partij levert het standpunt van verzoekster dat ze de resterende opleidingsonderdelen reeds grondig zou hebben gestudeerd evenmin voldoende garantie. Aangezien verzoekster voor ongeveer alle opleidingsonderdeel die ze tot hertoe in haar studieprogramma heeft opgenomen, meerdere examenkansen heeft moeten benutten, meent verwerende partij dat ook de resterende opleidingsonderdelen, nog daargelaten de vraag naar een eventuele deliberatie, niet noodzakelijk in een volgend academiejaar een credit zullen opleveren. Bovendien vereisen deze opleidingsonderdelen ook voorkennis van andere opleidingsonderdelen die – gelet op de lange doorlooptijd van verzoekster – dreigt te zijn verwaterd wat de slaagkans ernstig hypothekeert.

Vervolgens merkt verwerende partij op dat, wat verzoekster bestempelt als een “inschattingsfout” tijdens haar eerste academiejaar in de rechtenopleiding, evenmin als verantwoording kan gelden voor een duurtijd van zeven academiejaren die verzoekster diende te besteden aan een – verkorte – bacheloropleiding rechten, zonder voldoende zekerheid op het uiteindelijk verwerven van het diploma. Verwerende partij geeft aan dat studenten die hun studies combineren met professionele activiteiten ook geïnformeerd worden dat het aangewezen is om hun studieprogramma toe te snijden op hun studiedraagkracht die in functie staat van hun professionele werkbelasting. Deze infosessies werden ook in het startjaar 2015-2016 van verzoekster georganiseerd. Volgens verwerende partij is het ook weinig

waarschijnlijk dat de toekenning van bijzondere faciliteiten met 30% meer examentijd, plots, na zeven academiejaren, een significante ommekeer zou betekenen. Deze bijkomende examentijd garandeert volgens verwerende partij ook geen studiesucces.

De intentie van verzoekster om in de toekomst bepaalde zaken anders aan te pakken, overtuigt verwerende partij evenmin. Gelet op de aanhoudende medische problematiek van verzoekster, die verwerende partij eveneens betreurt, lijkt het volgens verwerende partij sterk aangewezen, zo niet noodzakelijk dat verzoekster zich eerst concentreert op het genezingsproces alvorens haar studies verder te zetten.

Verwerende partij verwijst tot slot naar de artikelen 19.2, alinea 2 en 19.6 van het OER, en stelt dat het toestaan van de toelating tot herinschrijving voor een student die in elk van de twee voorafgaande academiejaren voor eenzelfde opleiding was ingeschreven en daarin telkens minder dan 60% van de studiepunten van zijn/haar studieprogramma heeft verworven een gunst is, en geen recht. Aangezien verwerende partij van mening is dat geen uitzonderlijke omstandigheden voorliggen die ruimte laten voor voldoende perspectief op studievoortgang, is zij niet gehouden tot het toestaan van een uitzondering.

Verwerende partij besluit dat de beslissing om het intern beroep van verzoekster niet in te willigen zodat de weigering tot inschrijving in de opleiding en sterk verwante opleidingen voor het academiejaar 2022-2023 gehandhaafd blijft, voldoende werd gemotiveerd, zorgvuldig werd genomen en niet als (kennelijk) onredelijk te beschouwen is.

In haar *wederantwoordnota* betreft verzoekster vooreerst haar kritiek op het feitenrelaas van verwerende partij en wenst bepaalde zaken te nuanceren. In het bijzonder wat betreft de op 17 september 2021 opgelegde bindende voorwaarde. Verzoekster stelt dat het voor haar niet mogelijk was om deze succesvol te betwisten, hoewel ze in het bezit was van de nodige overtuigingsstukken om de overmacht te staven, omdat ze onvoldoende duidelijk geïnformeerd was over de procedure hiervoor. Hoewel verzoekster probeerde om hierover verdere inlichtingen te bekomen, verliep de communicatie volgens haar erg stroef. Alles samen genomen leidde dit ertoe dat verzoekster de juiste procedure niet heeft gevolgd zodat de bindende voorwaarde onverkort van kracht bleef.

Vervolgens betwist verzoekster het standpunt van verwerende partij omtrent haar gezondheidstoestand. Volgens verzoekster kan verwerende partij hierover geen enkele voorspelling maken aangezien verzoekster reeds werd geconfronteerd met heel wat onvoorziene omstandigheden. Waar verwerende partij verwijst naar een “opflakkering” van het studierendement in het academiejaar 2019-2020, stelt verzoekster dat zij dat academiejaar inderdaad niet geconfronteerd werd met overmacht, in tegenstelling tot de twee daaropvolgende academiejaren. Verzoekster merkt hierbij ook nog op dat ze in het academiejaar 2015-2016 relatief goede resultaten behaalde, ondanks de overmacht waarmee ze geconfronteerd werd. Verzoekster meent ook dat verwerende partij verschillende elementen met betrekking tot de gezondheidstoestand van verzoekster door elkaar haalt. Er is de posttraumatische stressstoornis (met concentratiestoornissen en vermoeidheid als gevolg) maar die staat los van verschillende onvoorziene andere medische problemen waarmee verzoekster de afgelopen twee academiejaren werd geconfronteerd en waardoor zij geen examens kon afleggen. Hoewel de posttraumatische stressstoornis aldus niet de oorzaak was van de van de slechte studieresultaten van het afgelopen academiejaar (maar wel andere overmachtssituaties) begrijpt verzoekster wel de bezorgdheid van verwerende partij omtrent haar chronische problematiek (die verzoekster in haar extern beroep mogelijk iets te sterk heeft benadrukt). Het is wel een extra element waar rekening moet mee worden gehouden en dat verzoekster wel (gedeeltelijk) in de hand heeft. Maar volgens verzoekster is hiervoor ondertussen een oplossing voorhanden (aangepaste behandeling, deeltijds werken).

Wat betreft de (parate) voorkennis van verzoekster stelt zij dat verwerende partij hiervan onmogelijk inschatten op welk peil deze staat. Verwerende partij lijkt bovendien zelf ook aan te geven dat verzoekster verschillende examenkansen heeft moeten benutten om alsnog niet te slagen. De hypothesen die verwerende partij hieromtrent maakt zijn volgens verzoekster echter ongefundeerd, zeker als er rekening wordt gehouden met het aantal keer dat verzoekster effectief kon deelnemen aan de examens.

Verzoekster kan verwerende partij wel bijtreden met betrekking tot de “inschattingsfout” tijdens het academiejaar 2015-2016. Hoewel verzoekster zich inderdaad beter had kunnen informeren, behaalde zij volgens haar, niettegenstaande de overmacht waarmee ze werd geconfronteerd, toch een behoorlijk studierendement. Verzoekster ziet evenwel de relevantie van dit argument van verwerende partij niet in aangezien de mindere studieresultaten in de daaropvolgende academiejaren niet gerelateerd waren aan een inschattingsfout maar aan

onvoorziene omstandigheden. Met betrekking tot de extra examentijd benadrukt verzoekster dat dit een hulp zou kunnen zijn aangezien ze op een examen al in tijdsnood kwam waarbij extra tijd wel degelijk een gunstig(er) uitkomst had kunnen opleveren. De extra examentijd is dus inderdaad geen absoluut gegeven maar, als verzoekster in staat is om examens af te leggen, dan kan dit wel degelijk haar slaagkansen vergroten.

Verzoekster betreurt ook dat zij een bindende voorwaarde kreeg opgelegd hoewel zij voor heel wat examens gewettigd afwezig was in het academiejaar 2020-2021 en het verzoek om deze op te heffen louter om procedurele redenen werd afgewezen niettegenstaande de overtuigingsstukken met betrekking tot verzoeksters overmachtssituaties reeds in het bezit waren van verwerende partij. Hoewel zij volgens haar ook verkeerd werd geïnformeerd door verwerende partij, neemt ze wel de gedeelde verantwoordelijkheid op omtrent het (laattijdig) indienen van haar intern beroep tegen de op 17 september 2021 opgelegde bindende voorwaarde.

Tot slot benadrukt verzoekster dat zij geen examens kon afleggen in het academiejaar 2021-2022 omwille van overmachtssituaties die ze kan documenteren. Verwerende partij gaat niet alleen voorbij aan deze elementen maar gebruikt deze ook om verzoekster in een negatief daglicht te plaatsen. Waar het initiële intern beroep tegen de bindende voorwaarde werd afgewezen als onontvankelijk, gaat verwerende partij nu het hele studieparcours van verzoekster onder de loep nemen maar houdt ze geen rekening met de onmogelijkheid om examens af te leggen wegens overmacht en schrijft ze onterecht dit toe aan andere factoren. Verwerende partij is volgens verzoekster ook louter speculatief wat betreft het perspectief op verbetering en gaat ook voorbij aan de bijkomende examentijd die verzoekster pas sinds het academiejaar 2021-2022 heeft gekregen wat volgens verzoekster, gelet op haar concentratiestoornissen, wel degelijk een reële impact kan hebben en haar een extra kans geeft.

Verzoekster besluit dat verwerende partij de resultaten te strengt bekijkt en ze is van mening dat er wel degelijk sprake is van een uitzonderlijke situatie die een uitzondering op de toepassing van artikel 19.2, tweede lid van het OER rechtvaardigt.

Beoordeling

De Raad slaat vooreerst acht op het intern beroep van verzoekster. Verzoekster voert aan dat ze in het academiejaar 2020-2021 het ganse jaar gewettigd afwezig was. Verzoekster wijst ook op gezondheidsproblemen in het academiejaar 2021-2022:

“in januari had ik corona, was ik zeer ziek en moest ik in quarantaine blijven en zowel in juni als in augustus (ik ben zelf in augustus niet kunnen gaan werken) had ik de ene na de andere tegenvaller: zo had ik een blaasontsteking, een nierontsteking, werd ik geopereerd eind juni, had ik nierstenen en kwam ik ten val (met verstuikte pols en zware knieblesure tot gevolg) de dag voor het examen bestuursrecht (vak dat ik normaal in tweede zit wou afleggen).”

Volgens verzoekster was er aldus sprake van tegenslag waardoor zij geen examens kon afleggen of degelijk kon studeren. Verzoekster geeft aan de doktersattesten afzonderlijk aan [I.D.B.] te hebben bezorgd om deze bij de aanvraag te voegen. De bij het dossier gevoegde e-mail dateert van 21 september 2022 en de Raad leest erin dat de attesten die zijn bijgevoegd betrekking hebben op de in het intern beroepsschrift vermelde aandoeningen. Verzoekster voegt er in het intern beroepsschrift aan toe dat ze het komende academiejaar het diploma kan behalen. Verzoekster beweert alle opleidingsonderdelen die zij nog dient af te leggen al eens grondig gestudeerd te hebben.

Het voorwerp van de betwisting voor de Raad is het antwoord dat de interne beroepsinstantie heeft geformuleerd op de argumenten van verzoekster in het kader van de interne beroepsprocedure.

De Raad leest volgende argumentatie van de interne beroepsinstantie:

“In het academiejaar 2015-2016 heeft u de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen aangevat. Na zeven academiejaren ingeschreven te zijn in de opleiding Bachelor in de Rechten bent u er nog steeds niet in geslaagd om het diploma van Bachelor in de rechten te behalen. U heeft slechts één academiejaar het vereiste minimum van 60% behaald, wat impliceert dat u reeds verschillende kansen van de faculteit heeft gekregen om het diploma te kunnen behalen. Bij de herinschrijving van het academiejaar 2021-2022 kreeg u een maatregel van studievoortgangbewaking opgelegd die stelde dat u minstens 60% van het aantal opgenomen studiepunten moest behalen. In het academiejaar 2021-2022 nam u 36 studiepunten op en u behaalde hiervan 0 studiepunten, zijnde een studierendement van 0% en dus andermaal niet het vereiste minimum van 60%.

Hoewel de Faculteit Rechten alle begrip heeft voor de persoonlijke omstandigheden waarmee u wordt geconfronteerd, is het weinig waarschijnlijk dat u om de door u aangevoerde redenen verschillende academiejaren geen 60% van het aantal opgenomen studiepunten kon verwerven en dat u na zeven academiejaren er nog niet in geslaagd bent het diploma te behalen.

Op het belang van de maatregelen van studievoortgangbewaking wordt zowel door de Universiteit Antwerpen in het algemeen als door de Faculteit Rechten in het bijzonder langs verschillende kanalen en op meerdere tijdstippen in het studietraject gewezen.

U heeft in het verleden al meerdere keren een toelating tot herinschrijving gekregen omwille van overmacht waardoor u dus al meerdere kansen gekregen heeft om het diploma te kunnen behalen.

Tot slot voert u geen elementen aan die duiden op een wijziging in uw situatie die enig perspectief op een betere studievoortgang zou kunnen bieden.

Om alle voorgaande redenen kan de Faculteit dus niet anders dan vaststellen dat er geen indicatie is dat u nu wel studievoortgang zou boeken.

Bijgevolg wordt u in toepassing van artikel 19 van het Onderwijs- en examenreglement van de Universiteit Antwerpen de inschrijving in de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen geweigerd.”

De Raad stelt vast dat, hoewel summier, verwerende partij in de beslissing op intern beroep niet voorbijgaat aan de persoonlijke omstandigheden waarmee verzoekster geconfronteerd wordt. Dat de interne beroepsinstantie deze niet duidt als gezondheidsproblemen en deze kadert in de ruimere context van het gehele studietraject in de rechtenopleiding en de erbij gerealiseerde voortgang, betekent volgens de Raad *in casu* niet dat de beslissing niet afdoende gemotiveerd is. De overwegingen van de beslissing van de interne beroepsinstantie leggen voor verzoekster, in het licht van de essentiële elementen die verzoekster in het intern beroepsschrift bijbrengt en waarop verzoekster het standpunt van de interne beroepsinstantie vraagt, voldoende uit om te begrijpen welke elementen verwerende partij tot haar beslissing hebben gebracht. Dat verwerende partij niet alle gezondheidsproblemen die verzoekster bijbrengt ter verklaring van het studietraject expliciet aanspreekt en deze vat onder de term ‘persoonlijke omstandigheden’, betekent niet dat de beslissing *in casu* niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Vervolgens voert verzoekster aan dat zij de opleiding combineert met een voltijdse job. De Raad treft dit argument niet aan in het intern beroepsschrift. Dit punt raakt volgens de Raad de openbare orde niet en verzoekster, die de job zelf uitoefent, had er kennis van bij het indienen van haar intern beroep. De Raad ziet dan ook niet wat verzoekster belet heeft dit argument reeds in het intern beroep te ontwikkelen. Nu verzoekster naliet dit te doen kan zij het argument niet op ontvankelijke wijze bijbrengen in het kader van het beroep voor de Raad. Ten overvloede overweegt de Raad dat het feit dat verzoekster de keuze heeft gemaakt om een universitaire studie te combineren met een voltijdse job tot gevolg kan hebben dat het studierendement negatief wordt beïnvloed, doch dat het de student toekomt de gevolgen van deze combinatie op het studieverloop in te schatten en in functie hiervan een haalbaar studiepakket samen te stellen zodat het studierendement in voldoende mate gewaarborgd is.

Voorts verwijst verzoekster naar haar studiegeschiedenis waaruit moet blijken dat zij eerder wel de hand kon houden aan het modeltraject – weliswaar zonder gezondheidsproblematiek – en aldus in de periode 2008-2013 drie diploma's behaalde. Hoewel verzoekster dit studieparcours in eerdere opleidingen kende en zij dus in de mogelijkheid was om in het kader van het intern beroep dit parcours bij te brengen ter verklaring van het studieparcours in de rechtenopleiding of ter ondersteuning van de claim dat er een voldoende kans was om binnen redelijke termijn het beoogde diploma te behalen, stelt de Raad vast dat verzoekster nalaat dit te doen. Nu dit argument de openbare orde niet raakt, is de Raad van oordeel dat verzoekster het argument niet voor het eerst voor de Raad op ontvankelijke wijze kan bijbrengen.

De Raad stelt ook vast dat verzoekster in het verzoekschrift voor de Raad de gezondheidsproblemen en de ernst, alsook de impact op haar functioneren, zeer uitvoerig toelicht. Zonder dit te specificeren, geeft verzoekster hierbij ook aan dat deze gezondheidsproblemen gedurende meerde jaren aanwezig waren. Zo heeft verzoekster het over een gezondheidsproblematiek als gevolg van persoonlijke problemen waarmee zij de voorbije jaren te kampen kreeg. Verzoekster partij spitst hierbij de gezondheidsproblemen toe op diverse opleidingsonderdelen in de rechtenopleiding waar zij nog een credit voor moet behalen. Hierbij lijkt verzoekster het gebrek aan studievoortgang te willen nuanceren door aan te geven meermaals voor een opleidingsonderdeel ingeschreven te zijn geweest zonder er examen voor afgelegd te hebben of slechts een klein aantal examenkansen voor het betrokken opleidingsonderdeel te hebben benut.

De Raad kan deze wending die verzoekster aan de gezondheidsproblematiek omwille van persoonlijke problemen geeft niet beschouwen als een ontvankelijk argument. Verzoekster kende de in het extern beroepsschrift aangehaalde beweerde impact van de gezondheidsproblematiek op het aantal benutte examenkansen voor de in haar studiepakket opgenomen opleidingsonderdelen. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoekster dit middel niet voorlegde in het kader van het intern beroep, zodat de interne beroepsinstantie er rekening had mee kunnen houden bij het nemen van een beslissing over de studievoortgang. Om die redenen kan de Raad dit argument niet als ontvankelijk beschouwen.

In deze context merkt de Raad ook op dat verzoekster, voor het eerst in het kader van het extern beroep voor de Raad, in twee bijlagen (bijlage 8 en bijlage 9 bij haar extern beroep) een

uitvoerige toelichting geeft van de gezondheidsproblemen die het studeren en benutten van examenkansen volgens haar bemoeilijkten: een afgewezen interne beroepsprocedure tegen een aan het einde van het academiejaar 2020-2021 opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel, de impact van Covid-19 op de studievoortgang en het feit dat ziekte het effect van het toekennen van bijzondere faciliteiten in het academiejaar 2021-2022 heeft ondergraven. Hoewel de Raad begrip heeft voor de talrijke moeilijkheden die zich volgens verzoekster hebben voorgedaan (in het bijzonder in het academiejaar 2021-2022) moet de Raad opnieuw vaststellen dat verzoekster een en ander niet als dusdanig aan de interne beroepsinstantie heeft voorgelegd. De Raad ziet niet in wat verzoekster belette dit te doen en bijgevolg kan de Raad deze argumentatie niet als ontvankelijk beschouwen.

Er anders over oordelen zou er, zo overweegt de Raad ten overvloede, ook toe leiden dat de beslissing van de interne beroepsinstantie – waaronder de redelijkheid ervan – zou worden beoordeeld in het licht van elementen die verzoekster niet in dezelfde mate meedeelde aan de interne beroepsinstantie. Specifiek wat het academiejaar 2021-2022 betreft, verwijst de Raad hierbij ook naar wat hij hoger heeft overwogen met betrekking tot de elementen die verzoekster wel in haar intern beroepsschrift heeft bijgebracht.

De Raad moet vaststellen dat het feit dat verzoekster aanvoert voor het academiejaar 2021-2022 ‘code oranje’ te hebben gekregen, terwijl zij in het academiejaar 2020-2021 niet kon deelnemen aan de examens evenmin door verzoekster is opgeworpen in het kader van de interne beroepsprocedure. Nu niets verzoekster belette dit te doen en dit argument de openbare orde niet raakt, kan het voor de Raad niet voor het eerst op ontvankelijke wijze worden bijgebracht. Ten overvloede overweegt de Raad dat verzoekster de betrokken studiemaatregel, waarmee zij het niet eens blijkt te zijn, in het kader van een interne beroepsprocedure zonder succes heeft betwist en vervolgens geen extern beroep heeft ingesteld. De argumenten die verzoekster in de wederantwoordnota aanvoert met betrekking tot de verklaring voor het feit dat zij niet succesvol tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel is opgekomen, leiden volgens wat de Raad ten overvloede overweegt, niet tot een andere conclusie.

Waar verzoekster aanvoert dat de interne beroepsinstantie van verwerende partij bij het in rekening brengen van de lange studieduur onvoldoende rekening houdt met het feit dat verzoekster in het eerste academiejaar 55% behaalde van 60 studiepunten als gevolg van een verkeerde inschatting en de combinatie van de studies met een voltijdse job, moet de Raad andermaal vaststellen dat verzoekster dit niet ter kennis bracht van de interne beroepsinstantie.

Het argument bijbrengen voor de Raad is naar het oordeel van de Raad dan ook niet ontvankelijk. Ten overvloede is de Raad ook van oordeel dat moeilijk van de interne beroepsinstantie verwacht dat zij rekening gaat houden met elementen die niet onder haar aandacht zijn gebracht. Daarbij komt dat een verkeerde inschatting over de impact van een voltijds job op het studieverloop, naar de Raad ten overvloede overweegt, de beslissing van de interne beroepsinstantie niet onredelijk streng maakt.

Ook waar verzoekster de interne beroepsinstantie verwijt onvoldoende rekening te hebben gehouden met het feit dat zij examens niet kon afleggen – verzoekster heeft het erover dat de faculteit enkel naar cijfers kijkt, maar niet naar de kansen die verzoekster, als gevolg van haar gezondheidssituatie, heeft gehad om credits te verwerven – ziet de Raad niet dat verzoekster de interne beroepsinstantie hierop heeft gewezen. Ten overvloede is de Raad daarenboven van oordeel dat rekening houdend met het globaal beeld van het studietraject van verzoekster, de evolutie van het studierendement en de gezondheidstoestand die zij steeds weer bijbrengt, althans naar zij lijkt te willen aanvoeren, het studiesucces ook in de toekomst dermate lijkt te hypothekeren dat de beslissing van de interne beroepsinstantie, zelfs zo zij streng mocht zijn, niet onredelijk maakt.

Verzoekster voert ook dat zij de interne beroepsinstantie niet kan bijtreden waar deze oordeelt dat er geen aanwijzingen zijn voor een voldoende verhoogd studierendement bij nieuwe inschrijving. Verzoekster verwijst hierbij naar het academiejaar 2019-2020 waarin zij, naar eigen zeggen, zonder gezondheidsproblemen in de eerste examenzittijd 71% van de opgenomen studiepunten behaalde. Voorbehoud makend voor gezondheidsproblemen, is verzoekster van oordeel dat de kans dan ook reëel is dat zij de vakken een volgende keer met succes zal kunnen afronden. Verzoekster wijst er hierbij op dat zij de vakken, waarvoor het examen niet afgelegd kon worden, grondig gestudeerd heeft. Tevens wijst de verzoekster op de verkregen faciliteiten.

Verzoekster voerde in het intern beroepsschrift weliswaar aan dat zij ervan overtuigd is dat zij de opleidingsonderdelen zou kunnen behalen bij een volgende inschrijving, maar concretiseerde deze stelling niet.

Nu verzoekster deze elementen niet voorlegde aan de interne beroepsinstantie, kan deze niet aangewreven worden er niet voldoende rekening mee te hebben gehouden. Ten overvloede merkt de Raad ook op dat in het licht van het totale traject van verzoekster het, zelfs zo het

streng mocht zijn, niet onredelijk is van de interne beroepsinstantie ook voor vakken waarvan verzoekster aangeeft ze reeds meermaals te hebben gestudeerd doch zonder er, weliswaar naar verzoekster aanvoert door overmacht, examen over afgelegd te hebben, niet te hebben aangenomen dat er voldoende indicaties zijn dat deze bij een nieuwe inschrijving met voldoende succes zouden kunnen worden afgelegd en de aangevatte studie binnen een redelijke termijn zou kunnen worden afgerond.

Ten overvloede stipt de Raad aan dat ook de toegekende faciliteiten de Raad er niet toe brengen de beslissing van de interne beroepsinstantie als onredelijk te beschouwen. De Raad merkt hierbij ten overvloede op dat de faciliteiten er in wezen toe strekken factoren weg te werken die het verzoekster moeilijker maken de verworven competenties voor geëvalueerde opleidingsonderdelen binnen het evaluatiekader (bijvoorbeeld de beschikbare tijd) aan te tonen. Deze faciliteiten kunnen, zo overweegt de Raad ten overvloede, weliswaar een ondersteunende factor zijn, doch dit belet niet dat het gebrek aan studierendement in het voorliggende geval door andere, zwaarwichtiger factoren, wordt beïnvloed, waarbij bijvoorbeeld aan de combinatie tussen studie en werk gedacht kan worden.

De Raad is zich er bewust van dat het feit dat verzoekster naar eigen zeggen nog slechts voor een paar vakken moet slagen, de beslissing om haar inschrijving te weigeren voor verzoekster pijnlijk maakt. Dit argument, dat verzoekster niet bijbracht in de interne beroepsprocedure, brengt de Raad ten overvloede evenwel niet tot het besluit dat de beslissing dat er onvoldoende garanties zijn om in redelijkheid uit te gaan van een voldoende studierendement in het academiejaar 2022-2023, dat reëel uitzicht biedt op afstuderen binnen een aanvaardbare termijn, onredelijk zou zijn.

De Raad moet vaststellen dat verzoekster voor de Raad bijbrengt deeltijds (3/4) te zullen gaan werken, de stressstoornis te zullen aanpakken, doch naliet dit voor de interne beroepsinstantie te doen. De Raad is dan ook van oordeel dat de beslissing van de interne beroepsinstantie niet als onregelmatig of onredelijk kan worden beschouwd in het licht van elementen die niet deze instantie ter kennis werden gebracht.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.143 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0794

In zake: Denah VAN GINNEKEN
Woonplaats kiezend te 2040 Zandvliet
Brazilianenstraat 33

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 5 oktober 2022 waarbij aan verzoekster wordt geweigerd het opleidingsonderdeel ‘ZEC Frans 3’ in haar studieprogramma op te nemen.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2022.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding “Bachelor of Science in de toegepaste economische wetenschappen: bedrijfskunde”.

Verzoekster wenste een studieprogramma op te nemen van 69 studiepunten, waaronder een inschrijving voor het opleidingsonderdeel ‘ZEC Frans 3’. Dit werd verzoekster geweigerd middels een beslissing van 5 oktober 2022.

Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2022 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid – voorwerp

Met een e-mail van 29 oktober 2022 deelt verwerende partij mee dat de bestreden beslissing van 5 oktober 2022 werd ingetrokken. Er werd inmiddels een nieuwe beslissing genomen, die reeds ter kennis werd gebracht aan verzoekende partij.

Door de intrekking van de bestreden beslissing is huidig beroep zonder voorwerp geworden.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot

vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.144 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0795

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 10 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 14 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 3 oktober 2022 [bedoeld wordt: 28 september 2022] waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2022.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2005-2006 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de biomedische wetenschappen’.

Tijdens de academiejaren 2006-2007, 2007-2008 en 2008-2009 is ze ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de toegepaste economische wetenschappen: handelsingenieur’.

Tijdens de daaropvolgende academiejaren 2009-2010, 2010-2011, 2011-2012 en 2012-2013 is verzoekster niet ingeschreven bij verwerende partij.

Tijdens het academiejaar 2013-2014 is verzoekende partij ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de industriële wetenschappen: bouwkunde’. Na afloop van dit academiejaar werd haar de verdere inschrijving in deze opleiding geweigerd. Het intern beroep dat verzoekster tegen deze beslissing instelde, werd gegrond verklaard. Verzoekster mocht zich het academiejaar nadien, zijnde het academiejaar 2014-2015, opnieuw inschrijven in deze opleiding, wat zij ook deed.

Tijdens de academiejaren 2015-2016 tot en met 2018-2019 is verzoekster opnieuw niet ingeschreven bij verwerende partij. Zij schrijft zich vervolgens in het academiejaar 2019-2020 opnieuw in voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’. Ze neemt dat academiejaar 15 studiepunten op en behaalt voor 9 studiepunten een credit.

Tijdens het academiejaar 2020-2021 schrijft verzoekster zich opnieuw in voor deze bacheloropleiding. Aangezien verzoekster minder dan 60% studierendement heeft behaald tijdens dit academiejaar (3 van de 6 opgenomen studiepunten verworven), werd haar op 15 september 2021 een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd: verzoekster diende in het academiejaar 2021-2022 minstens 60% van de door haar opgenomen studiepunten te verwerven, zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar 2022-2023 worden geweigerd. Daarbij mocht verzoekster geen bijkomende inschrijving nemen in de masteropleiding. Verzoekster stelt hiertegen intern beroep in, dat als ongegrond wordt afgewezen. Er volgde geen extern beroep bij de Raad.

In het academiejaar 2021-2022 behaalt verzoekster geen credit voor het enige opleidingsonderdeel (van drie studiepunten) dat zij in de bacheloropleiding heeft opgenomen. Aangezien verzoekster daarmee niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt haar op 14 september 2022 de verdere inschrijving in de bacheloropleiding geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2022 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 28 september 2022 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde vast dat er geen sprake is van een schending van het recht betreffende de genomen beslissing, en motiveerde dit als volgt:

- “- De IBIS moet voldoende aanknopingspunten hebben om te geloven dat het toekennen van een uitzondering tot een beter eindresultaat zou leiden. Gezien het het vijfde diplomajaar in de bachelor betreft, waarbij eerder reeds sprake is geweest van uitsluiting, is dit een erg moeilijk gegeven. Het laat de IBIS nog weinig ruimte om te geloven in een doorstart van je studies.
- Het nieuw opgelegde studieprogramma werd bij herhaling na betwisting bekrachtigd. Het is onredelijk om dit als argument te blijven aanhalen. Matlab wordt door studenten die eerder elders studeerden en geen 1-Wiskunde en 2-Wiskunde aflegden aan de Universiteit Antwerpen, zelfstandig en succesvol ingehaald. De IBIS vreest dat het tekort in voorkennis eerder ligt in het feit dat de studies zo lang geleden werden gestart en de kennis op te frissen is. Los daarvan, is er sinds de hersintroom in de opleiding in het academiejaar 2019-2020 (en dus 6 zittijd[en] geleden) voldoende tijd geweest om dit op zelfstandige basis te doen.
- Beslissingen over de deliberatieregels komen toe aan de examencommissie en vallen buiten de bevoegdheid van de IBIS.

Er werden geen argumenten aangehaald die ertoe konden leiden de beslissing van de commissie te herzien. Op basis van hogervermelde juridische en feitelijke informatie, beslisten de leden van de IBIS om jouw verzoek ongegrond te verklaren en je toelatingsvoorwaarden niet aan te passen.”

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 3 oktober 2022 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2022 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep.

Verzoekster tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 14 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 28 september 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit 21.4.2 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de initieel beoordelende instantie. In dat geval verdwijnt de initiële beslissing uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoeksters beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van de formele motiveringsplicht, het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat ze tijdens het academiejaar 2021-2022 langdurig ziek is geweest door een burn-out. Ze brengt hiertoe medische attesten bij voor de periode van 07/02/2022 tot en met 30/09/2022. Tijdens haar ziekteperiode werd het opleidingsonderdeel ‘4-Numerieke Modelleren en Simulaties’ georganiseerd. Verzoekster was in die periode niet in staat om zich op haar studie te richten omdat ze in eerste instantie moest focussen op haar herstel. Ondanks haar gezondheidstoestand heeft verzoekster toch deelgenomen aan het examen, maar ze slaagde niet. Verzoekster leest evenwel nergens in de interne beroepsbeslissing dat hiermee rekening werd gehouden. Daarnaast benadrukt verzoekster dat ze reeds ver gevorderd is in haar opleiding. Ze moet immers nog slechts 3 studiepunten behalen om haar diploma te kunnen verwerven.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat, hoewel ze het volste begrip heeft voor de medische situatie van verzoekster, ze moet vaststellen dat verzoekster het opleidingsonderdeel ‘4- Numerieke Modelleren en Simulaties’ niet enkel in het academiejaar 2021-2022 maar ook

reeds in de academiejaren 2019-2020 en 2020-2021 in haar studieprogramma had opgenomen. Ze behaalde daarbij achtereenvolgens respectievelijk volgende resultaten: AFW, 0/20, AFW, 4/20, 6/20 en 7/20. Dat verzoekster voorhoudt dat het niet slagen voor dit opleidingsonderdeel louter te wijten zou zijn aan haar ziekte in het academiejaar 2021-2022, geeft volgens verwerende partij dan ook geen correct beeld van de situatie.

Vervolgens merkt verwerende partij op dat de voorkennis wiskunde van verzoekster onvoldoende blijkt om mee te kunnen in de hoorcolleges, labozittingen en zelfstandige opdrachten van het opleidingsonderdeel '4- Numerieke Modelleren en Simulaties', waar onder meer gewerkt wordt met MatLab. Verzoekster kreeg reeds ondersteuning aangereikt in maart 2020. Er werd haar meegegeven dat een goede voorkennis van wiskunde en informatica nodig is om in de verderzetting van de opleiding succesvol te zijn, en dat verzoekster zich met het aangereikte materiaal de werking van MatLab in de paasvakantie 2020 eigen zou moeten maken, alsook deelnemen aan labo's (oefenzittingen), waarvoor zij tot de paasvakantie uitzonderlijk de gelegenheid kreeg om deel te nemen zonder de opgaven te hebben gemaakt.

Verwerende partij erkent dat niet alle studenten in de betrokken opleiding eenzelfde studieachtergrond hebben. Ze benadrukt dat ook andere studenten die elders (het equivalent van) '1-Wiskunde' en '2-Wiskunde' hebben behaald en die ervaren dat hun wiskundekennis ontoereikend is, de boodschap krijgen dat zij MatLab zelfstandig moeten bijstuderen om te kunnen slagen voor '4- Numerieke Modelleren en Simulaties'.

Vervolgens wijst verwerende partij erop dat de interne beroepsinstantie zich in de beoordeling van eventuele uitzonderlijke omstandigheden niet heeft laten leiden door het resultaat voor '4- Numerieke Modelleren en Simulaties' op zich, en dus evenmin door de ziekte die verzoekster als oorzaak aanwijst voor het ontoereikende resultaat dat zij voor dat opleidingsonderdeel heeft behaald. De interne beroepsinstantie heeft zich daarentegen gebaseerd op het volledige studiebeeld van verzoekster, om na te gaan of voldoende elementen aanwezig zijn die zouden kunnen wijzen op een afdoende studievoortgang. Verwerende partij stelt vast dat verzoekster in haar extern verzoekschrift nalaat te vermelden dat zij reeds in de academiejaren 2013-2014, 2014-2015, 2019-2020, 2020-2021 en 2021-2022 in het diplomajaar van de bacheloropleiding industriële wetenschappen was ingeschreven. Ze heeft telkens het diploma niet behaald, noch door alle credits te verwerven, noch door in aanmerking te komen voor deliberatie binnen de daartoe voorziene deliberatiemarge van artikel 17.1.5 a) van het OER. Verwerende partij heeft

begrip voor de omstandigheden waarin verzoekster zich in het academiejaar 2021-2022 bevond en waardeert haar studie-inspanningen, maar stelt vast dat verzoekster na vijf inschrijvingen in het diplomajaar er niet in slaagt om het diploma te verwerven. Aan verzoekster werden bovendien meerdere kansen geboden om de verwachte studieresultaten te behalen. Zo werd verzoekster in 2014 na een weigeringsbeslissing alsnog de kans geboden om het door haar toegezegde engagement waar te maken, wat niet is gebeurd. Het aanhoudend uitblijven van de verwachte resultaten biedt geen onmiddellijk perspectief op studievoortgang, zodat verwerende partij meent een eventuele uitzondering niet te kunnen verantwoorden.

Verder ontkent verwerende partij dat de initiële studieprogrammasamenstelling, na de integratie van de opleiding bouwkunde van de Artesis Hogeschool in de Universiteit Antwerpen, complex zou zijn verlopen en enkele malen zou zijn gewijzigd, zoals verzoekster beweert. Volgens verwerende partij was verzoekster het niet eens met de studieprogrammasamenstelling en heeft het moeizame verloop van haar traject ervoor gezorgd dat zij meerdere opleidingsonderdelen opnieuw moest opnemen. Er waren ondertussen ook curriculumwijzigingen doorgevoerd waardoor studenten die de bacheloropleiding niet in de voorziene doorstroomtijd doorlopen enkele opleidingsonderdelen (waaronder ‘4- Numerieke Modelleren en Simulaties’) moeten opnemen om het bachelordiploma te kunnen verwerven. Dat verzoekster voor vrijwel alle opleidingsonderdelen meerdere examenkansen heeft moeten benutten sterkt verwerende partij in de overtuiging dat een bijkomend academiejaar geen positief resultaat zal opleveren, temeer omdat de nodige wiskundevoorkennis omwille van de uitgerekte studieparcoursduurtijd duidelijk verwaterd is of zelfs ontbreekt, ondanks de geboden ondersteuning.

Verwerende partij verwijst ten slotte naar de artikelen 19.2, alinea 2 en 19.6 van het OER, en stelt dat het toestaan van de toelating tot herinschrijving voor een student die in elk van de twee voorafgaande academiejaren voor eenzelfde opleiding was ingeschreven en daarin telkens minder dan 60% van de studiepunten van zijn/haar studieprogramma heeft verworven een gunst is, en geen recht. Aangezien verwerende partij van mening is dat geen uitzonderlijke omstandigheden voorliggen die ruimte laten voor voldoende perspectief op studievoortgang, is zij niet gehouden tot het toestaan van een uitzondering.

In haar *wederantwoordnota* herhaalt verzoekster dat er volgens haar geen rekening werd gehouden met het feit dat ze gedurende het hele tweede semester van het academiejaar 2021-2022 ziek was. Verzoekster erkent dat ze teleurstellende resultaten heeft behaald voor het

opleidingsonderdeel ‘4- Numerieke Modelling en Simulaties’, maar merkt op dat ze tijdens de voorbije academiejaren wel geslaagd was voor andere opleidingsonderdelen, die bovendien 6 studiepunten tellen. Dit toont volgens verzoekster aan dat zij weldegelijk voortgang in haar studies heeft gemaakt en dat haar kennis en competenties zeker voldoende zijn om de opleiding succesvol te vervolledigen. Ze moet overigens nog slechts 3 studiepunten behalen in haar bacheloropleiding en 30 studiepunten in de masteropleiding om de diploma’s te kunnen verwerven.

Verzoekster wijst erop dat ze tijdens het academiejaar 2021-2022, waarin ze ziek was, wel geprobeerd heeft zich te focussen op het opleidingsonderdeel ‘4- Numerieke Modelling en Simulaties’ en enige vooruitgang heeft gemaakt (van 0/20 naar 7/20; een score van 8/20 zou overigens delibereerbaar zijn).

Ten slotte stipt verzoekster nog aan dat in het initieel studieprogramma het opleidingsonderdeel ‘4- Numerieke Modelling en Simulaties’ niet was opgenomen. Ze heeft ook geen vrijstellingstoekenning ontvangen zoals de medestudent waarvan verwerende partij een stuk in het administratief dossier heeft bijgevoegd, en haar werd bij de samenstelling van het studieprogramma niet meegedeeld dat zelfstudie MatLab noodzakelijk was.

Beoordeling

Zoals de Raad recent reeds eerder heeft overwogen in zijn arresten met nr. 7.961 van 21 september 2022, nr. 8.067 van 8 november 2022 en nr. 8.077 van 14 november 2022, wil de Raad er vooreerst op wijzen dat voor de interne beroepsinstantie, als orgaan van actief bestuur, de formele motiveringsplicht geldt. In dat kader herinnert de Raad eraan dat een beroepsinstantie niet verplicht is om op alle grieven en opmerkingen afzonderlijk te reageren. Het volstaat dat de beroepsinstantie afdoende duidelijk maakt waarom zij tot een bepaald oordeel is gekomen. Daarbij dient zij oog te hebben voor het doel van de interne beroepsprocedure, te weten de student een beter inzicht te geven in de motieven die tot de studievoortgangsbepaling hebben geleid en hem daardoor in staat stellen op geïnformeerde wijze te beslissen of hij de beslissing zal aanvechten. Dit betekent niet dat de beroepsinstantie op elke grief apart moet antwoorden. Het bestaan en de zin van de georganiseerde administratieve beroepsprocedure vereisen wel dat de beroepsinstantie laat blijken met het beroepsschrift zorgvuldig rekening te hebben gehouden en dat de student een antwoord krijgt

op bezwaren die voor hem blijkens zijn beroepsschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze wel in aanmerking zijn genomen, een voor hem gunstiger beslissing konden opleveren. Wat de beroepsinstantie evenwel zeker niet mag doen, is de argumenten zonder meer terzijde laten.

In het verzoekschrift voor de Raad leest deze dat verzoekster oordeelt niets te kunnen terugvinden over een aantal punten die zij aanvoerde in het intern beroep.

Meer in het bijzonder leest de Raad dat verzoekster het met de aangevochten beslissing niet eens is omdat:

“Ik in het academiejaar 2021-2022 langdurig ziek ben geweest en mezelf in een zeer ernstige burn-out toestand bevond. in bijlage kan u terug vinden dat ik gewettigd ziek ben geweest voor de periode 07/02/2022-30/09/2022. Tevens de periode waarin het 2^e semester alsook het vak 4-Numerieke Modelleren en Simulaties, waarvoor ik niet geslaagd ben, van start is gegaan. Gedurende deze periode was ik niet in staat om op regelmatige basis de lessen bij te wonen en te studeren. Wegens overmacht nl ziekte vrees ik dat ik het afgelopen academiejaar niet in de mogelijkheid was om mij op de studie te kunnen richten omdat ik mij in eerste instantie op het herstel van mijn gezondheidstoestand moest focussen. In bijlage kan u het bewijs van de dokter hiervan terugvinden. Ik kan bij de beslissing van het intern beroep nergens terug vinden dat hier rekening mee is gehouden.”

De Raad moet vaststellen dat de hierboven geciteerde elementen uit het verzoekschrift houdende extern beroep ook in het intern beroepsschrift werden opgenomen. Zo verwees verzoekster er naar gezondheidsproblemen en meer in het bijzonder een ernstige burn-out tijdens het academiejaar 2021-2022.

In de motieven van de beslissing van de interne beroepsinstantie leest de Raad geen enkele overweging die deze argumenten beantwoordt. Dat verwerende partij in de antwoordnota uitvoeriger stilstaat bij het argument dat de gezondheidsproblematiek van verzoekster in het academiejaar 2021-2022 betreft, kan geen afbreuk doen aan voormelde vaststelling. De formele motiveringsplicht houdt immers in dat de dragende motieven door het bevoegde orgaan in de beslissing zelf moeten worden opgenomen. De argumenten die verwerende partij hieromtrent bijkomend in de antwoordnota aanvoert, komen te laat om als motivering in aanmerking te worden genomen. Zoals vermeld hoeft de interne beroepsinstantie niet noodzakelijk elk argument in detail te beantwoorden in de beslissing die zij treft, doch de motivering van de beslissing moet van die aard zijn dat de student die deze ontvangt een duidelijk inzicht moet krijgen in de elementen die de interne beroepsinstantie, tegen de achtergrond van de door deze student bijgebrachte argumentatie, tot haar beslissing hebben gebracht. *In casu* vormt de

gezondheidstoestand in het academiejaar 2021-2022 naar het oordeel van de Raad een argument dat verzoekster een niet te veronachtzamen betekenis geeft in het intern beroepsschrift, met name om het niet slagen voor het enige opleidingsonderdeel dat zij tijdens het academiejaar 2021-2022 in de bacheloropleiding heeft opgenomen te verklaren. Nu de motivering van de interne beroepsinstantie er volledig aan voorbij gaat en er geen antwoord op formuleert, althans dit antwoord niet toespitst op het betrokken argument, is het voor verzoekster niet duidelijk of en in hoeverre haar gezondheidstoestand in het academiejaar 2021-2022, die verzoekster als voor haar betekenisvol argument heeft bijgebracht, bij de afweging door de interne beroepsinstantie een rol heeft gespeeld of in overweging is genomen. Aldus kan de Raad niet vaststellen dat de beslissing voldoende gemotiveerd is en de redelijkheid ervan niet vaststellen.

De Raad stelt immers vast dat de interne beroepsinstantie zich ertoe beperkt te overwegen dat de Instantie Bijzondere Inschrijvingen en Studievoortgangsbewaking (IBIS) op 28 september 2022 vaststelde dat er geen sprake is van schending van het recht met betrekking tot de genomen beslissing. Daarbij wordt in de interne beroepsbeslissing overwogen dat deze instantie voldoende aanknopingspunten moet hebben om te geloven dat het toekennen van een uitzondering tot een beter eindresultaat zou leiden. Dit is een erg moeilijk gegeven, zo wordt aangegeven in de aangevochten beslissing, aangezien het het vijfde diplomajaar in de bachelor betreft. Er is daarom weinig ruimte om te geloven in een doorstart van de studies van verzoekster. De overige motieven hebben betrekking op het nieuw opgelegde studieprogramma en de vraag tot wiens bevoegdheid de toepassing van de deliberatieregels behoort. Zij bieden bijgevolg ook geen antwoord op de argumentatie van verzoekster met betrekking tot haar gezondheidstoestand in het academiejaar 2021-2022.

In het licht van het voorgaande acht de Raad de aangevochten beslissing niet afdoende gemotiveerd.

De Raad is van oordeel dat het argument van verzoekster met betrekking tot de mate waarin zij in de opleiding gevorderd is geen antwoord behoeft aangezien het niet tot een ruimere vernietiging kan leiden. Ten overvloede nodigt de Raad de interne beroepsinstantie van verwerende partij evenwel uit dit argument, dat verzoekster ook in het intern beroepsschrift heeft opgenomen, vanuit het perspectief van de studievoortgangsbewaking uitdrukkelijk te integreren in haar motieven bij het nemen van een nieuwe beslissing.

VI. Anonimisering

Verzoekster vraagt in haar wederantwoordnota de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

- 1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 28 september 2022.**
- 2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij neemt uiterlijk op 19 december 2022 een nieuwe beslissing, rekening houdend met bovenvermelde overwegingen.**
- 3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.145 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0804

In zake: Dzan IHTIJAREVIC
Woonplaats kiezend te 2630 Aartselaar
Kleistraat 209

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 10 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 14 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 29 september 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2022.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de toegepaste economische wetenschappen: bedrijfskunde’. Sinds het academiejaar 2017-2018 is hij ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de sociaal-economische wetenschappen’.

Aangezien verzoeker minder dan 60% studierendement heeft behaald tijdens het academiejaar 2020-2021, werd hem op 15 september 2021 een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd: verzoeker diende in het academiejaar 2021-2022 minstens 60% van de door hem opgenomen studiepunten te verwerven, zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar 2022-2023 worden geweigerd. In het academiejaar 2021-2022 kon verzoeker zich bovendien voor maximaal 45 studiepunten inschrijven en diende hij in de eerste plaats die opleidingsonderdelen te hernemen waarvoor hij een tekort behaalde.

Aangezien verzoeker niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt hem op 14 september 2022 de verdere inschrijving in dezelfde of een sterk verwante opleiding geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 19 september 2022 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 29 september 2022 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde vooreerst dat de beslissing gebaseerd is op de artikelen 19.2 en 19.3 van het onderwijs- en examenreglement. Zij overweegt verder als volgt:

“- Je studeert reeds 6 jaar aan onze faculteit en behaalde in al die jaren slechts voor 99sp aan credits binnen Ba SEW (108 behaald in totaal):

- 2016-2017: 15/60 (25%)
- 2017-2018: 15/54 (28%)
- 2018-2019: 30/42 (71%)
- 2019-2020: 27/51 (53%)
- 2020-2021: 9/30 (30%)
- 2021-2022: 12/27 (44%)

Op deze manier vorderen je studies te traag om binnen een redelijke termijn af te studeren.

- Gelet op de facultaire richtlijnen van de Faculteit BE, gelet op de studieresultaten en studievoortgang van de student, gelet op de motivatie in het intern beroep van de student heeft de Commissie Bijzondere Inschrijvingen geoordeeld dat de aangehaalde redenen onvoldoende zijn om af te wijken van haar beslissing.”

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 29 september 2022 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2022 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp van het beroep

Verzoeker tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 14 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 29 september 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 21.4.2 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de initieel beoordeelende instantie. In dat geval verdwijnt de initiële beslissing uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoekers beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

B. Tijdigheid van het extern beroep

Artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs luidt als volgt:

“De beroepen bij de Raad worden ingesteld binnen een vervalt termijn van 7 kalenderdagen, die ingaat de dag na die van kennisgeving van de in artikel II.284, eerste lid bedoelde beslissing.”

Een verzoekschrift bij de Raad moet, wil het ontvankelijk zijn, dus worden ingesteld binnen de termijn van zeven kalenderdagen na kennisgeving van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsbeslissing dateert van 29 september 2022. Het extern beroep werd ingesteld op 10 oktober 2022, wat vragen doet rijzen over de ontvankelijkheid ervan.

Gezien dit een ambtshalve aangevoerde exceptie betreft, werd aan partijen de mogelijkheid geboden om hieromtrent standpunt in te nemen.

Standpunt van partijen

Verzoeker neemt geen standpunt in aangaande deze exceptie.

In een *aanvullende nota* stelt verwerende partij dat de beslissing van de interne beroepsinstantie op 29 september 2022 per e-mail aan verzoeker ter kennis werd gegeven. Deze kennisgeving werd niet met ontvangst- en/of leesbevestiging verstuurd, aangezien die toepassing het e-mailverkeer sterk (bijkomend) dreigt te verzwaren. De kennisgeving is evenwel gebeurd op het studenten-e-mailadres van verzoeker. Volgens verwerende partij worden studenten geacht dit e-mailadres in hun communicatie met de onderwijsinstelling regelmatig te raadplegen, *a fortiori* wanneer zij een intern beroep hebben ingesteld en een antwoord aangaande de beslissing op intern beroep verwachten.

Verder merkt verwerende partij op dat de externe beroepsmodaliteiten op deze beslissing zijn opgenomen, met verwijzing naar de website van de Raad, waarop de beroepstermijn van zeven kalenderdagen als aandachtspunt is opgenomen.

Verwerende partij besluit dat het extern beroep, ingediend op 10 oktober 2022, nadat verzoeker door de centrale ombudspersoon op 6 oktober 2022 in meer expliciete termen op de externe beroepsprocedure werd gewezen en waarbij die centrale ombudspersoon bovendien deze datum als ingang van de externe beroepstermijn aanwijst, laattijdig werd ingediend.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat de interne beroepsbeslissing *in casu* aan verzoeker werd overgemaakt met een e-mail van 29 september 2022 (zie bijlage bij aanvullende nota van verwerende partij).

Het verzenden van een e-mail levert op zich geen bewijs van de aflevering ervan, en dus ook niet van een kennisgeving in de zin van het voormeld artikel II.294, §1. Zonder een ontvangst- of leesbevestiging verleent een verzending per e-mail in beginsel geen vaste datum. Dat het meedelen van de interne beroepsbeslissing is gebeurd via het studenten-e-mailadres van verzoeker, zoals verwerende partij aanvoert, is in dezen geenszins relevant. Aangezien de e-mail waarmee de interne beroepsbeslissing aan verzoeker ter kennis werd gebracht niet van een ontvangst- of leesbevestiging werd voorzien, kan 29 september 2022 niet worden aangenomen als uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn.

Uit het voorliggend dossier blijkt verder niet dat deze beslissing op een andere wijze aan verzoeker is bekendgemaakt. Zo bevat het administratief dossier bijvoorbeeld geen aangetekend schrijven, dat zou toelaten om een vaste datum te bepalen.

Verder vermeldt verzoeker in zijn verzoekschrift, noch in zijn wederantwoordnota een datum waarop hij kennis heeft genomen van de interne beroepsbeslissing. Bij zijn verzoekschrift voegt hij wel een e-mail van de centrale ombudspersoon van 6 oktober 2022, waaruit blijkt dat verzoeker een elektronisch en aangetekend schrijven had verstuurd om beroep aan te tekenen tegen de interne beroepsbeslissing. Verzoeker had aldus in ieder geval op 6 oktober 2022 kennis van de interne beroepsbeslissing, zodat de termijn om extern beroep in te stellen op dat moment een aanvang heeft genomen. Verzoeker heeft op 10 oktober 2022 extern beroep ingesteld bij de Raad, wat aldus tijdig, binnen de vervalttermijn van zeven kalenderdagen, is.

De ambtshalve exceptie is niet gegrond. Het extern beroep is ontvankelijk *ratione temporis*.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stipt aan dat hij reeds 105 studiepunten heeft gerealiseerd. Hij heeft namelijk 99 studiepunten behaald en wil er nog 6 laten delibereren. Bijgevolg moet hij nog maar 75 studiepunten behalen om zijn bachelor af te ronden.

In de academiejaren 2018-2019 en 2019-2020 was hij bovendien telkens geslaagd voor zes examens, wat volgens hem aantoont dat hij de overige 14 examens en het tweede deel van de bachelorproef kan verdelen over twee academiejaren (40 studiepunten in het ene academiejaar en 35 studiepunten in het andere academiejaar). Daardoor kan hij, als werkstudent, zijn studies binnen een periode van twee jaar afronden. Als hij aan een nieuwe opleiding zou moeten beginnen, zou zijn studiecarière veel langer duren en zou zijn leerkrediet saldo (momenteel 68 studiepunten) mogelijk uitgeput raken.

Verder duidt verzoeker dat hij de focus had gelegd op wiskunde, om zo de vervolgvakken te kunnen opnemen. Na bijles is het hem gelukt hiervoor te slagen, waardoor hij oprecht meer gemotiveerd is om zijn studies af te ronden. Verzoeker had zich tijdens de herexamens ook geconcentreerd op de (vier) vakken waarvoor hij dacht het meeste kans op slagen te hebben. Hij slaagde niet voor twee van deze vier vakken en is van mening dat hij in deze situatie is terechtgekomen omwille van een nipt tekort van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Communicatiewetenschap'.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat verzoeker in zijn verzoekschrift op meerdere punten de resultaten beschrijft die hij niet heeft behaald. Volgens haar reikt verzoeker evenwel nergens elementen aan die zijn gebrek aan studievoortgang mogelijk kunnen hebben veroorzaakt, noch elementen die overtuigen dat er in het licht van zijn studieverleden enig perspectief op voldoende studievoortgang zou kunnen bestaan. Het feit dat verzoeker sinds het academiejaar 2021-2022 zijn studies combineert met professionele activiteiten betekent integendeel een verzwaring van de studies. Verwerende partij stelt vast dat verzoeker in deze combinatie werk-studie een studiebelasting van 35 à 40 studiepunten ambieert, daar waar hij in het academiejaar 2021-2022 slechts 12 van de 27 studiepunten heeft verworven. Het gegeven dat verzoeker ook in de toekomst zijn universitaire studies met professionele activiteiten zou blijven combineren, biedt verwerende partij dan ook weinig vertrouwen in een behoud van het huidige slaagpercentage, laat staan in een verhoging ervan.

Verwerende partij schetst het studieparcours van verzoeker, waarvan de interne beroepsinstantie ook voorafgaand aan haar beslissing kennis heeft genomen. Ze is van mening dat de ommekeer die verzoeker in deze fase van zijn studieparcours aankondigt bijzonder laat komt en, gelet op de geringe kans tot haalbaarheid, geen onmiddellijk perspectief biedt om een afwijking van de toepassing van de studievoortgangsbewakingsbepalingen te verantwoorden, zodat de interne beroepsinstantie het binnen afzienbare tijd behalen van een bachelordiploma in de beoogde of sterk verwante opleiding als niet erg waarschijnlijk inschat.

Verwerende partij wijst erop dat verzoeker in de bacheloropleiding in de sociaal-economische wetenschappen is gestart in september 2017 (na een initieel academiejaar in de opleiding bachelor in de toegepaste economische wetenschappen: bedrijfskunde in 2016-2017). Hij moet die opleiding nog minstens twee tot drie jaar verderzetten om ten vroegste in juni dan wel september 2024 af te studeren, hoewel 2025 een realistischer inschatting lijkt. Volgens verwerende partij lijkt het ook waarschijnlijk dat er (opnieuw) nieuwe opleidingsonderdelen zullen moeten worden opgelegd als geen credit is behaald voor de opleidingsonderdelen die alsdan uit de opleiding zullen zijn verdwenen. Daarnaast stelt verwerende partij vast dat verzoeker na zes academiejaren nog steeds voor meerdere basisopleidingsonderdelen uit het eerste bachelorjaar geen credit heeft behaald.

Verwerende partij verwijst tot slot naar de artikelen 19.2 en 19.6 van het OER, en stelt dat het toestaan van de toelating tot herinschrijving voor een student die in elk van de twee voorafgaande academiejaren voor eenzelfde opleiding was ingeschreven en daarin telkens minder dan 60% van de studiepunten van zijn/haar studieprogramma heeft verworven een gunst is, en geen recht. Aangezien verwerende partij van mening is dat geen uitzonderlijke omstandigheden voorliggen, waarvoor verzoeker overigens geen enkel element aanreikt, is zij niet gehouden tot het toestaan van een uitzondering.

Verwerende partij besluit dat de beslissing om het intern beroep van verzoeker niet in te willigen zodat de weigering tot inschrijving in de opleiding en sterk verwante opleidingen voor het academiejaar 2022-2023 gehandhaafd blijft, niet als onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, te beschouwen is.

In zijn *wederantwoordnota* verduidelijkt verzoeker dat hij ervoor had gekozen om werken en studeren te combineren omdat hij dacht dat zijn motivatie om te studeren daardoor zou worden

vergroot. Hij kan dit wijzigen naar een voltijdse studiercarrière, en zou hiervoor door zijn ouders worden gesteund.

Waar verwerende partij aanhaalt dat geen reden werd gegeven voor zijn ondermaats presteren, verwijst verzoeker naar de coronaomstandigheden alsook naar het overlijden van zijn grootvader in het buitenland in die periode (waardoor hij ook niet aanwezig kon zijn op diens begrafenis omwille van de geldende reisbeperkingen). Hij benadrukt dat zijn slagingspercentage tijdens de twee academiejaren vóór de coronapandemie beduidend hoger lag (71% en 53%), zodat het volgens hem realistisch is dat hij in de toekomst eveneens opnieuw een hoger slagingspercentage zal behalen.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat de argumenten van verzoeker in het kader van de externe beroepsprocedure enerzijds de argumenten omvatten die verzoeker in zijn intern beroepsschrift heeft opgenomen, en anderzijds nieuwe argumenten betreffen.

Zo leest de Raad in het extern verzoekschrift dat verzoeker erop wijst dat hij reeds 99 studiepunten heeft behaald en er 6 wil laten delibereren. Verzoeker stelt dat hij bijgevolg reeds 105 studiepunten in de bacheloropleiding realiseerde. Verzoeker concludeert dat hij nog slechts 75 studiepunten moet behalen om het bachelordiploma te behalen. De Raad stelt vast dat verzoeker deze argumenten reeds in het intern beroepsschrift heeft ontwikkeld.

Daarnaast verwijst verzoeker naar zijn leerkredietstand. Hij voert immers aan dat hij over 68 studiepunten beschikt en wijst op de kans dat hij niet over voldoende leerkrediet zal beschikken indien hij als gevolg van de studievoortgangsbewakingsmaatregel die hij betwist een nieuwe opleiding zou moeten starten.

Het beginnen van een nieuwe studie, waarbij hij onmogelijk 60 studiepunten per jaar zou realiseren, zou zijn studieloopbaan sterk verlengen met het gevaar op een tekort aan beschikbaar leerkrediet. Indien hij daarentegen zijn studie voortzet, is hij van mening deze als werkstudent binnen een periode van twee jaar te kunnen afronden.

Wat dit betreft, verwijst verzoeker naar de academiejaren 2018-2019 en 2019-2020. Op basis van het studierendement dat hij toen behaalde (respectievelijk 71% en 53%) is hij van mening

dat het realistisch is om zijn nog af te leggen parcours op te delen in 40 en 35 studiepunten per jaar, met zeven examens per jaar en de bachelorproef (deel 2) in één van de betrokken jaren.

Verzoeker voert ook aan dat hij oprecht meer gemotiveerd is om zijn studie af te ronden na het behalen van wiskunde, dat vervolgvakken heeft. Dit argument ontwikkelde verzoeker ook in zijn intern beroepsschrift. Zo schrijft hij er:

“Na een aantal jaren is het mij gelukt om voor wiskunde te slagen. Dit was voor mij wel lastig maar ik ben sinds academiejaar 2021-2022 ook werkstudent en aangezien dit belangrijk was voor een aantal vervolg vakken heb ik dit jaar meer dan 1000€ uitgegeven aan privé bijles om er toch voor te slagen. Dit betekent dat ik ook de prioriteit heb gelegd op wiskunde dit jaar. Uiteindelijk heeft het [geleid] tot het slagen voor wiskunde wat zeer goed is en waardoor ik oprecht meer gemotiveerd ben geworden.”

De Raad leest in het extern verzoekschrift ook dat de betwiste studievoortgangsbewakingsmaatregel het gevolg is van één vak, namelijk ‘Communicatiewetenschap’. Hij haalt aan dat de score heel nipt was (9/20) en dat de verantwoordelijke lesgever dit ook bevestigde.

Aldus moet de Raad vaststellen dat in het kader van het extern beroep, blijkens het verzoekschrift voor de Raad, de argumenten die verzoeker in zijn intern beroepsschrift heeft ontwikkeld slechts worden hernomen, waarbij sommige aspecten meer in detail zijn uitgewerkt. Het mag verzoeker evenwel niet verbazen dat de interne beroepsinstantie geen rekening heeft gehouden met deze uitgebreidere argumentatie, aangezien die haar niet op deze manier was voorgelegd. Voor zoveel als nodig herinnert de Raad verzoeker in dezen aan zijn bevoegdheid. Hij kan de beoordeling immers niet overdoen, maar enkel nagaan of de bestreden beslissing in overeenstemming is met de decretale en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement enerzijds, en de beginselen van behoorlijk bestuur anderzijds. Het komt dan ook aan verzoeker toe om zijn argumenten aan de interne beroepsinstantie voor te leggen en om, vervolgens, in het kader van de externe beroepsprocedure aan te duiden waarom hij het niet eens is met het antwoord van de interne beroepsinstantie. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker in zijn extern verzoekschrift niet verduidelijkt in welke mate de interne beroepsinstantie in de aangevochten beslissing niet afdoende antwoordt op de argumenten die hij in zijn intern beroepsschrift heeft aangehaald. In het extern verzoekschrift herhaalt verzoeker slechts de eerder ontwikkelde argumentatie, zonder dat deze toegespitst is op het antwoord dat de interne beroepsinstantie bood op deze, reeds in het intern beroep aangevoerde, argumentatie.

Dat verzoeker in de wederantwoordnota, in antwoord op de bedenkingen die verwerende partij ten gronde heeft geformuleerd op de elementen uit het extern verzoekschrift, een aantal nieuwe elementen bijbrengt, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het verzoekschrift waarmee verzoeker de Raad vat slechts de herneming is van zijn argumenten op intern beroep, zonder deze te koppelen aan het antwoord dat de interne beroepsinstantie in de betwiste beslissing heeft geformuleerd op deze argumenten. De Raad ziet overigens niet in wat verzoeker heeft belet om reeds in het kader van de interne beroepsprocedure aan te kaarten dat hij desgevallend opnieuw voltijds kan studeren en dat zijn ondermaats presteren onder meer ook toe te schrijven is aan de lastige periode die hij heeft doorgemaakt ten gevolge van de coronapandemie en het overlijden van zijn grootvader in het buitenland, zodat deze elementen niet op ontvankelijke wijze in het kader van de procedure voor de Raad zijn aangevoerd.

Aldus brengt verzoeker geen ontvankelijke middelen bij.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.148 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0817

In zake: Matti LANGBEEN
 Woonplaats kiezend te 2200 Herentals
 Lange Eerselsstraat 45

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
 Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
 Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 13 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 14 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 7 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2022.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding “Bachelor of Science in de industriële wetenschappen”.

Aangezien verzoeker op het einde van het academiejaar 2021-2022 minder dan 60% studierendement heeft behaald tijdens dat academiejaar worden hem op 14 september 2022

bindende voorwaarden opgelegd als maatregel van studievoortgangsbewaking. Verzoeker dient hiertegen een verzoek tot heroverweging in dat op 7 oktober 2022 ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2022 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid – voorwerp

Met een e-mail van 10 november 2022 deelt verwerende partij mee dat de bestreden beslissing van 7 oktober 2022 werd ingetrokken. Er werd inmiddels een nieuwe beslissing genomen, die reeds ter kennis werd gebracht aan verzoekende partij.

Door de intrekking van de bestreden beslissing is huidig beroep zonder voorwerp geworden.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.149 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0825

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 13 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 16 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 2 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2022.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Laws in de rechten’.

Aangezien verzoekster minder dan 60% studierendement heeft behaald tijdens het academiejaar 2020-2021, werd haar op 17 september 2021 een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd: verzoekster diende in het academiejaar 2021-2022 minstens 60% van de door haar

opgenomen studiepunten te verwerven, zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar 2022-2023 worden geweigerd.

Aangezien verzoekster tijdens het academiejaar 2021-2022 niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt haar op 16 september 2022 de verdere inschrijving in dezelfde of een sterk verwante opleiding geweigerd.

Verzoekster stelde op datum van 24 september 2022 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

De interne beroepsinstantie besliste op 2 oktober 2022 om het intern beroep ongegrond te verklaren en de toelating tot inschrijving onder studievoortgangsbewaking, te weigeren. De interne beroepsinstantie geeft hierbij de volgende motivering:

“In het academiejaar 2019-2020 heeft u de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen aangevat. U behaalde een studierendement van 80%. Deze studievoortgang kon u helaas niet aanhouden. In het academiejaar 2020-2021 nam u 66 studiepunten op en verwierf daarvan 27 studiepunten, zijnde een studierendement van 41%. U kreeg een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd die stelde dat u minstens 60% van het aantal opgenomen studiepunten moest behalen. In het academiejaar 2021-2022 nam u 54 studiepunten op en u behaalde hiervan 24 studiepunten, zijnde een studierendement van 44% en dus andermaal niet het vereiste minimum van 60%.

In uw verzoekschrift voert u geen elementen aan die uw gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren.

Daarnaast voert u geen elementen aan die duiden op een wijziging in uw situatie die enig perspectief op studievoortgang zou kunnen bieden.

Om alle voorgaande redenen kan de Faculteit dus niet anders dan vaststellen dat er geen indicatie is dat u nu wel studievoortgang zou boeken.

Bijgevolg wordt u in toepassing van artikel 19 van het Onderwijs- en examenreglement van de Universiteit Antwerpen de inschrijving in de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen geweigerd.”

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 2 oktober 2022 aan verzoekende partij overgemaakt.

Met een brief van 8 oktober 2022 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. De datum van de poststempel op de enveloppe is 13 oktober 2022.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* werpt verwerende partij op dat op het beroepsschrift enkel de gedrukte naam van verzoekster staat en geen eigenhandig geschreven naam, zodat het niet is ondertekend. Artikel II.294, §2, al. 2 van de Codex Hoger Onderwijs beschouwt dit evenwel als vormvereiste, zodat het beroep niet ontvankelijk is.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft met betrekking tot de indiening van een beroep bij de Raad het volgende voor:

§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.
Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.

De ondertekening van een bij de Raad ingesteld beroep is door de decreetgever uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

De Raad stelt vast dat verzoeksters verzoekschrift niet is ondertekend.

De exceptie is gegrond. Het beroep wordt derhalve onontvankelijk verklaard.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote
Marleen Verreth

kamervoorzitter
bestuursrechter – bijzitter

Henri Verhaaren
bijgestaan door

Gilles Fourneau

bestuursrechter – bijzitter

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.150 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0846

In zake: Fajer MOUSSAWI
Woonplaats kiezend te 8420 De Haan
Lindenlaan 14/D101

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 17 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de interne beroepsinstantie van 7 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2022.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.!

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2020-2021 bij verwerende partij ingeschreven in de opleiding “Bachelor farmaceutische wetenschappen”. Bij haar inschrijving in het academiejaar 2020-2021 kreeg verzoekster bindende voorwaarden opgelegd gelet op haar niet-succesvolle inschrijving gedurende de voorgaande twee academiejaren bij een andere onderwijsinstelling: verzoekster diende in het academiejaar 2020-2021 minstens 60% van de door haar opgenomen studiepunten te verwerven, zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar 2021-2022 worden geweigerd.

Aangezien verzoekster tijdens het academiejaar 2020-2021 niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, werd haar de verdere inschrijving geweigerd. Verzoekster dient hierop een aanvraag in om beroep te doen op de algemene uitzonderingsmaatregel van verwerende partij die de coronapandemie aanvaardt als overmacht voor studenten met een studierendement tussen de 30% en 60%. Na inwilliging van de aanvraag van verzoekster, wordt haar toegelaten om in te schrijven maar wordt haar terug een bindende voorwaarde opgelegd: verzoekster diende in het academiejaar 2021-2022 minstens 60% van de door haar opgenomen studiepunten te verwerven, zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar 2022-2023 worden geweigerd.

Doordat verzoekster tijdens het academiejaar 2021-2022 niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt haar op 16 september 2022 de verdere inschrijving geweigerd.

Verzoekster stelde op datum van 27 september 2022 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

De interne beroepsinstantie besliste op 7 oktober 2022 om het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren en de weigering tot inschrijving, te handhaven. De interne beroepsinstantie geeft hierbij de volgende motivering:

“Uw verzoek tot heroverweging van de beslissing van de Studietrajectbegeleidingscommissie dat u bij de secretaris van de Facultaire Beroepscommissie met uw mail van 27 september 2022 hebt ingediend, werd op de online vergadering van de Facultaire Beroepscommissie van vrijdag 7 oktober 2022 grondig besproken.

Na bespreking heeft de Commissie beslist uw verzoek tot heroverweging niet in te willigen. Bijgevolg blijft de initiële beslissing in toepassing van artikel 19.2 van het Onderwijs- en examenreglement om u de verdere herinschrijving in de bacheloropleiding Farmaceutische Wetenschappen en de daarmee verwante opleidingen te weigeren, gehandhaafd.

Verder detail van de bespreking is te vinden in het uittreksel uit het verslag van de vergadering van 7 oktober 2022 toegevoegd als bijlage.

Voor verdere informatie over deze beslissing kan u terecht bij mezelf of bij de ombudspersoon van de opleiding Farmaceutische Wetenschappen.”

De beslissing op intern beroep werd op 15 oktober 2022 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 17 oktober 2022 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* werpt verwerende partij op dat op het beroepsschrift enkel de gedrukte naam van verzoekster staat en geen eigenhandig geschreven naam, zodat het niet is ondertekend. Artikel II.294, §2, al. 2 van de Codex Hoger Onderwijs beschouwt dit evenwel als vormvereiste, zodat het beroep niet ontvankelijk is.

In haar *wederantwoordnota* erkent verzoekster dat ze haar extern beroep niet heeft ondertekend. Ze was hiervan niet op de hoogte omdat zij hierover ook geen advies heeft gekregen aangezien het de eerste keer was dat ze zich in deze situatie bevond.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft met betrekking tot de indiening van een beroep bij de Raad het volgende voor:

§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren. Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.

De ondertekening van een bij de Raad ingesteld beroep is door de decreetgever uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

De Raad stelt vast dat verzoeksters verzoekschrift niet is ondertekend. Verzoekster weerspreekt dit niet en erkent in haar wederantwoordnota zelfs uitdrukkelijk dat zij heeft nagelaten om haar extern beroep te ondertekenen.

De exceptie is gegrond. Het beroep wordt derhalve onontvankelijk verklaard.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.147 van 6 december 2022 in de zaak 2022/0859

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 16 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 2 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2022.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Laws in de rechten’.

Aangezien verzoekster minder dan 60% studierendement heeft behaald tijdens het academiejaar 2020-2021, werd haar op 17 september 2021 een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd: verzoekster diende in het academiejaar 2021-2022 minstens 60% van de door haar

opgenomen studiepunten te verwerven, zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar 2022-2023 worden geweigerd.

Aangezien verzoekster tijdens het academiejaar 2021-2022 niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt haar op 16 september 2022 de verdere inschrijving in dezelfde of een sterk verwante opleiding geweigerd.

Verzoekster stelde op datum van 24 september 2022 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

De interne beroepsinstantie besliste op 2 oktober 2022 om het intern beroep ongegrond te verklaren en de toelating tot inschrijving onder studievoortgangsbewaking, te weigeren. De interne beroepsinstantie geeft hierbij de volgende motivering:

“In het academiejaar 2019-2020 heeft u de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen aangevat. U behaalde een studierendement van 80%. Deze studievoortgang kon u helaas niet aanhouden. In het academiejaar 2020-2021 nam u 66 studiepunten op en verwierf daarvan 27 studiepunten, zijnde een studierendement van 41%. U kreeg een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd die stelde dat u minstens 60% van het aantal opgenomen studiepunten moest behalen. In het academiejaar 2021-2022 nam u 54 studiepunten op en u behaalde hiervan 24 studiepunten, zijnde een studierendement van 44% en dus andermaal niet het vereiste minimum van 60%.

In uw verzoekschrift voert u geen elementen aan die uw gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren.

Daarnaast voert u geen elementen aan die duiden op een wijziging in uw situatie die enig perspectief op studievoortgang zou kunnen bieden.

Om alle voorgaande redenen kan de Faculteit dus niet anders dan vaststellen dat er geen indicatie is dat u nu wel studievoortgang zou boeken.

Bijgevolg wordt u in toepassing van artikel 19 van het Onderwijs- en examenreglement van de Universiteit Antwerpen de inschrijving in de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen geweigerd.”

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 2 oktober 2022 aan verzoekende partij overgemaakt.

Met een brief gedateerd op 8 oktober 2022 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. De datum van de poststempel op de enveloppe is 14 oktober 2022.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp van het beroep

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep.

Verzoekster tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 16 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 2 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 21.4.2 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: ‘OER’) blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de initieel beoordelende instantie. In dat geval verdwijnt de initiële beslissing uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoeksters beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

B. Tijdigheid van het extern beroep

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist in haar *antwoordnota* de tijdigheid van het beroep bij de Raad.

Overeenkomstig artikel 21.5.1 van het OER dient een beroep bij de Raad te worden ingediend binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen die ingaat de dag na die van de kennisgeving van de beslissing op intern beroep. De interne beroepsbeslissing werd op 2 oktober 2022 genomen en diezelfde dag ter kennis gegeven aan verzoekster. Het schrijven van verzoekster waarmee ze haar extern beroep indiende bij de Raad heeft als postmerk 14 oktober 2022. Overeenkomstig artikel II.294, §3 van de Codex Hoger Onderwijs moet een verzoekschrift bij de Raad via een aangetekend schrijven worden overgemaakt en geldt de datum van het postmerk als datum van het beroep. Aangezien het schrijven van verzoekster waarmee ze haar

extern beroep indiende als postmerk 14 oktober 2022 heeft, is de hoger vermelde indientermijn overschreden zodat het beroep laattijdig is.

Beoordeling

Artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat de beroepen bij de Raad worden ingesteld binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen, die ingaat de dag na die van kennisgeving van de bestreden beslissing.

Het is vaste rechtspraak van de Raad dat de toezending van een beslissing op intern beroep via e-mail aan die kennisgeving geen vaste datum verleent, tenzij de bestemming een leesbevestiging of ontvangstbevestiging verzendt, in welk geval de datum van die bevestiging geldt als datum van de kennisgeving.

Uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt niet dat de e-mail van 2 oktober 2022 waarmee de bestreden beslissing aan verzoekster is overgemaakt, van een dergelijke lees- of ontvangstbevestiging werd voorzien. Deze e-mail doet derhalve de beroepstermijn voor de Raad niet ingaan.

Uit het dossier blijkt evenmin een ander bewijs van daadwerkelijke aflevering op basis waarvan de beroepstermijn kan worden berekend. Bijgevolg is het beroep bij de Raad, ingesteld met een brief met poststempel 14 oktober 2022 en door de Raad geregistreerd op 19 oktober 2022, tijdig en derhalve ontvankelijk *ratione temporis*.

C. Regelmatige uitputting van het intern beroep

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtcollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999- 00, 850).

De vraag of verzoekende partij op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat het intern beroep van verzoekster eveneens laattijdig werd ingediend. Overeenkomstig artikel 21.4 van het OER dient een intern beroep namelijk te worden ingesteld binnen een vervalttermijn van zeven kalenderdagen die ingaat op de dag na de kennisgeving van de genomen beslissing aan de student. De initiële beslissing van de academische studieadviseur werd aan verzoekster op 16 september 2022 ter kennis gegeven, wat volgens verwerende partij maakt dat de uiterste datum voor indiening van het intern beroep 23 september 2022 is. Het door verzoekster op 24 september 2022 ingediende interne beroep werd aldus een dag te laat ingediend. Aangezien verzoekster haar intern beroep laattijdig indiende, is haar beroep bij de Raad eveneens onontvankelijk.

Beoordeling

Het intern beroep, ingesteld op 24 september 2022 tegen de initiële weigeringsbeslissing van 16 september 2022, die dezelfde dag ter kennis werd gebracht, werd door de interne beroepsinstantie niet onontvankelijk verklaard. Verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het intern beroep niettemin onontvankelijk is aangezien verzoekster dit laattijdig zou hebben ingesteld waardoor ook het extern beroep bij de Raad onontvankelijk zou zijn.

De Raad stelt vast dat de termijn voor het instellen van het intern beroep op dwingende wijze is geregeld door de decreetgever in artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs. Het betreft een vervaltermijn. Een laattijdig intern beroep is derhalve onontvankelijk. Gezien het een regel van openbare orde betreft, onderzoekt de Raad dit desnoods ook ambtshalve.

In casu heeft het intern beroep van verzoekster betrekking op een weigering tot inschrijving. Dat is, blijkens artikel I.3, 69° van de Codex Hoger Onderwijs, binnen het geheel van de studievoortgangsbepalingen een beslissing zoals bedoeld onder *littera j)* en geen ‘examenbeslissing’ zoals bedoeld onder *littera a)*.

Voor de studievoortgangsbepalingen die geen ‘examenbeslissing’ zijn, geldt krachtens artikel II.283, tweede lid, 2° Codex Hoger Onderwijs dat de termijn om een intern beroep in te stellen aanvangt “de dag na de kennisgeving van de genomen beslissing aan de student”, en niet de dag na deze van de proclamatie.

Dit werd door verwerende partij ook zo opgenomen in artikel 21.4 van het OER dat, voor zover hier relevant, als volgt luidt:

“Een intern beroep wordt door middel van een schriftelijk verzoek gericht aan de in artikels 5.3.7, 5.4.2, 6.2.11, 9.4, 15.6.3, 19.8 en 21.3.1 vermelde bevoegde facultaire of interfacultaire instantie ingesteld binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen die ingaat op de dag na deze van de definitieve bekendmaking van de examen- of deliberatieresultaten of op de dag na de kennisgeving van de genomen beslissing aan de student in het geval van een andere beslissing. Het verzoek bevat een feitelijke omschrijving en motivering van de ingeroepen bezwaren.
[...]”

Hoewel de maatregel van studievoortgangsbewaking weliswaar individueel ter kennis werd gebracht aan verzoekster met een e-mail van 16 september 2022, stelt de Raad vast dat deze e-

mail ook niet van een lees-of ontvangstbevestiging werd voorzien zodat, zoals hoger ook werd aangehaald, deze e-mail de beroepstermijn niet heeft doen ingaan. Het administratief dossier bevat ook hier geen enkel ander stuk dat toelaat om een vaste datum te bepalen en verzoekster vermeldt evenmin een datum van kennisname. Het door verzoekster op 24 september 2022 ingestelde intern beroep werd derhalve tijdig ingesteld.

De exceptie wordt verworpen. Het beroep bij de Raad is ontvankelijk.

V. De middelen

Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster betwist het standpunt van de onderwijsinstelling dat er geen elementen zouden zijn aangevoerd om het gebrek aan studievoortgang te kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren. Verzoekster heeft namelijk een uitgebreid document toegevoegd om haar studievoortgang te beargumenteren.

In haar *antwoordnota* voert verwerende partij vooreerst aan dat verzoekster in haar intern beroepsschrift weliswaar verwijst naar een bijlage maar deze bijlage zelf niet heeft toegevoegd. De interne beroepsinstantie heeft bijgevolg geen kennis kunnen nemen van het beweerde motiveringsdocument zodat zij hiermee ook geen rekening kon houden. Verwerende partij merkt hierbij op dat de tekst van deze bijlage – die verzoekster toevoegt aan haar verzoekschrift voor de Raad – evengoed in het aanvraagformulier had kunnen worden geplaatst. Bijgevolg heeft de interne beroepsinstantie zich in haar beslissing enkel gebaseerd op wat verzoekster in het aanvraagformulier zelf heeft vermeld.

Verwerende partij argumenteert verder dat, zelfs indien de interne beroepsinstantie kennis had kunnen nemen van die bijlage, de loutere vermelding in het intern beroep dat verzoekster door persoonlijke omstandigheden en gebrek aan motivatie niet het minimaal vereiste studierendement heeft bereikt, zonder de minste indicatie waaruit de impact op haar studies of studieresultaten dan wel zou bestaan, niet volstaat. Dat verzoekster de intentie heeft om, na drie

academiejaren universitair onderwijs, bijlessen te nemen en zich ervan bewust is dat er heel wat zal moeten veranderen, zijn argumenten die volgens verwerende partij een interne beroepsinstantie er bezwaarlijk kunnen van overtuigen om een afwijking op de principiële weigering na twee academiejaren onvoldoende studierendement te verantwoorden. De opgelegde bindende maatregel en de verwittigingen die verzoekster hieromtrent heeft gekregen, hadden haar moeten aansporen om eerder actie te ondernemen, wat zij volgens verwerende partij blijkbaar niet heeft gedaan.

Verwerende partij merkt hierbij ook op dat verzoekster tijdens het academiejaar 2021-2022 geen enkele melding heeft gemaakt over haar problematiek zodat de opleiding ook niet in staat werd gesteld om gerichtere oplossingen aan te bieden, nog los van de mogelijkheid die voor elke student sowieso openstaat om gebruik te maken van de andere ondersteuningsmogelijkheden die de onderwijsinstelling aanbiedt.

Hoewel verwerende partij begrip heeft voor de gezinssituatie van verzoekster en aanneemt dat dit haar studies bemoeilijkt kan hebben, stelt verwerende partij dat dit de studies niet onmogelijk heeft gemaakt. Ook bij verwerende partij worden afzonderlijke studieplaatsen voorzien voor studenten die thuis over onvoldoende aangepaste voorzieningen beschikken. Verwerende partij heeft eveneens begrip voor de omstandigheden die als gevolg van de coronapandemie een invloed kunnen hebben gehad op de studies van verzoekster. Deze omstandigheden zijn/waren evenwel gelijkaardig op studievlak voor alle studenten zodat zij op zich niet als verschooning kunnen worden aangevoerd om niet het minimale studierendement te bereiken, laat staan het door verzoekster effectief behaalde studierendement.

Vervolgens wijst verwerende partij ook het argument van verzoekster met betrekking tot de afschaffing van de clusterregeling voor het opleidingsonderdeel 'Buitenlandse rechtsstelsels en terminologie' (6 SP) in het academiejaar 2020-2021 van de hand. Verzoekster nam dit opleidingsonderdeel op in het academiejaar 2020-2021 maar behaalde er geen credit voor. Het totaal van het door verzoekster verworven studiepunten bedroeg 27 van de opgenomen 66 studiepunten wat resulteerde in een studierendement van 41%. Zelfs indien verzoekster voor dit opleidingsonderdeel geslaagd zou zijn geweest, zou zij daardoor 33 van de 66 studiepunten hebben verworven, wat neerkomt op een studierendement van 50% en dus nog steeds lager dan de vereiste 60%.

Waar verzoekster in haar beroep voor de Raad haar intentie herhaalt om, na drie academiejaren universitair onderwijs, een rustiger studieplek op te zoeken en het inzicht heeft gekregen dat er een verandering moet komen, zijn dit volgens verwerende partij nog steeds argumenten die bezwaarlijk kunnen overtuigen om een afwijking op de principiële weigering na twee academiejaren onvoldoende studierendement te verantwoorden. Het inzicht komt volgens verwerende partij in deze fase van het studieparcours ook bijzonder laat en biedt, gelet op de geringe kans tot haalbaarheid, geen onmiddellijk perspectief om een afwijking van de toepassing van de studievoortgangsbewakingsbepalingen te verantwoorden zodat de interne beroepsinstantie het binnen afzienbare tijd behalen van een bachelordiploma in de beoogde richting als niet erg waarschijnlijk inschat.

Verwerende partij verwijst tot slot naar de artikelen 19.2, alinea 2 en 19.6 van het OER, en stelt dat het toestaan van de toelating tot herinschrijving voor een student die in elk van de twee voorafgaande academiejaren voor eenzelfde opleiding was ingeschreven en daarin telkens minder dan 60% van de studiepunten van zijn/haar studieprogramma heeft verworven een gunst is, en geen recht. Aangezien verwerende partij van mening is dat geen uitzonderlijke omstandigheden voorliggen die ruimte laten voor voldoende perspectief op studievoortgang, is zij niet gehouden tot het toestaan van een uitzondering.

Verwerende partij besluit dat de beslissing om het intern beroep van verzoekster niet in te willigen zodat de weigering tot inschrijving in de opleiding en sterk verwante opleidingen voor het academiejaar 2022-2023 gehandhaafd blijft, voldoende werd gemotiveerd en niet als (kennelijk) onredelijk te beschouwen is.

Beoordeling

De Raad leest het volgende argument in het extern beroepsschrift:

“Ik ben het niet eens met deze beslissing omdat:

- Er aangegeven wordt dat ik geen elementen aanvoer die mijn gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren. Dit terwijl ik een uitgebreid document heb toegevoegd om mijn studievoortgang te beargumenteren.”

De Raad leest hierin, hoewel dit door verzoekster op generlei wijze gespecificeerd wordt in het extern beroepsschrift, dat zij van oordeel is dat niet voldaan is aan de materiële motiveringsplicht door verwerende partij in de beslissing op intern beroep.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster als bijlage bij het extern beroepsschrift het volgende document toevoegt: “mijn extra argumentatie die ik als bijlage toevoegde aan de aanvraag tot opheffing”.

In de antwoordnota van verwerende partij leest de Raad hieromtrent het volgende:

“In haar beroep voor uw Raad stelt verzoekster dat zij volgens de interne beroepsinstantie geen elementen zou hebben aangevoerd die haar gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren, terwijl zij beweert een uitgebreid document te hebben toegevoegd om haar studievoortgang te beargumenteren. Echter, de interne beroepsinstantie geeft aan geen bijlage te hebben ontvangen, zodat zij met het beweerde motiveringsdocument van verzoekster geen rekening heeft gehouden, omdat zij er geen rekening mee kón houden. Het komt trouwens vreemd voor dat de bijlage enkel tekst bevat, die zij even goed in het aanvraagformulier waarmee zij haar intern beroep indiende, had kunnen inlassen. Bijgevolg heeft de interne beroepsinstantie zich in haar beslissing gebaseerd op wat verzoekster in het aanvraagformulier heeft vermeld.”

Verzoekster heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid een wederantwoordnota in te dienen om hieromtrent standpunt in te nemen.

De Raad acht het standpunt van verwerende partij omtrent de bijlage die verzoekster thans bij haar extern beroep voegt in redelijkheid aanneembaar en leest geen argumenten van verzoekster om er anders over te oordelen.

De Raad slaat bijgevolg acht op de inhoud van het intern beroep van verzoekster.

De Raad leest in essentie dat het academiejaar 2021-2022 slecht verlopen is als gevolg van persoonlijke omstandigheden, die onder meer tot een gebrek aan motivatie hebben geleid. Verzoekster voert ook aan de moed hervonden te hebben om haar bacheloropleiding af te werken, doch jammer genoeg, na een inspanning tijdens de tweede examenzittijd, niet het volgens de studievoortgangsbewakingsmaatregel vereist rendement te hebben behaald. Daarnaast verklaart verzoekster bereid te zijn er in het academiejaar 2022-2023 “in te vliegen” (o.a. met behulp van bijlessen) en zich ervan bewust te zijn dat er heel wat zal moeten veranderen om de bacheloropleiding “in schoonheid af te sluiten”.

In antwoord op het intern beroep leest de Raad in de beslissing van de interne beroepsinstantie hieromtrent een uitvoerig overzicht van het studieverloop van verzoekster. Meer in het bijzonder leest de Raad het volgende:

“In het academiejaar 2019-2020 heeft u de opleiding Bachelor in de Rechten aan de Universiteit Antwerpen aangevat. U behaalde een studierendement van 80%. Deze studievoortgang kon u helaas niet aanhouden. In het academiejaar 2020-2021 nam u 66 studiepunten op en verwierf daarvan 27 studiepunten, zijnde een studierendement van 41%. U kreeg een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd die stelde dat u minstens 60% van het aantal opgenomen studiepunten moest behalen. In het academiejaar 2021-2022 nam u 54 studiepunten op en u behaalde hiervan 24 studiepunten, zijnde een studierendement van 44% en dus andermaal niet het vereiste minimum van 60%.”

Voor het overige leest de Raad dat de interne beroepsinstantie overweegt dat verzoekster in het intern beroep geen elementen aanvoert die het gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren. Daarnaast, zo oordeelt verwerende partij, voert verzoekster geen elementen aan die duiden op een wijziging in haar situatie die enig perspectief op studievoortgang zou kunnen bieden.

De Raad kan zich bij de beoordeling van het beroep niet in de plaats stellen van de beoordelende instantie in de schoot van de hoger onderwijsinstelling. Het komt de Raad niet toe de beoordeling die de interne beroepsinstantie heeft gedaan over te doen en te onderzoeken in hoeverre verzoekster voldoet aan de voorwaarden om, niettegenstaande zij de voorwaarden uit de haar opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel niet heeft kunnen vervullen, toegelaten te worden de opleiding waarvan verzoekster de voltooiing beoogt voort te zetten.

Desondanks stelt de Raad vast dat verwerende partij oordeelt dat verzoekster geen elementen aanvoert die het gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren. De Raad kan deze stelling niet bijtreden omdat verzoekster in het intern beroepsschrift – de bijlage waarvan verwerende partij aanvoert deze niet ontvangen te hebben buiten beschouwing gelaten – wel degelijk redenen aanvoert.

Door het antwoord ertoe te beperken dat er geen elementen worden aangevoerd die het gebrek aan voortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren, lijkt het de Raad dat de interne beroepsinstantie de inhoud van het verzoekschrift houdende intern beroep negeert en er minstens in de summiere motivering die het geeft de punten die verzoekster aanbrengt niet

concreet beantwoordt. Tevens stelt de Raad vast dat de interne beroepsinstantie miskent dat verzoekster onder meer aangeeft bereid te zijn er voluit in te vliegen en hierbij ook bijlessen aanhaalt. De interne beroepsinstantie overweegt immers dat geen elementen worden aangevoerd die duiden op een wijziging in de situatie die enig perspectief zou kunnen bieden.

Verwerende partij kan dit niet ondervangen door in haar antwoordnota in de procedure voor de Raad nu wel een appreciatie aan te brengen van de door verzoekster op intern beroep aangevoerde elementen daar waar, zoals hoger aangegeven, de interne beroepsinstantie van oordeel was dat verzoekster hieromtrent geen elementen had aangevoerd en als dusdanig niet bij haar besluitvorming heeft betrokken.

Hoewel de Raad ten overvloede overweegt dat het niet is uitgesloten dat de elementen die verzoekster bijbracht de interne beroepsinstantie toelaten binnen de grenzen van de redelijkheid tot een weigeringsbeslissing te komen, moet de Raad vaststellen dat de motivering van de interne beroepsinstantie niet afdoende is.

Rekening houdend met de motivering die de interne beroepsinstantie in haar beslissing heeft opgenomen, moet de Raad vaststellen dat zij er niet toe kon beslissen dat de faculteit niet anders kan dan vaststellen dat er geen indicatie is dat nu wel studievoortgang zou worden geboekt.

Het enig middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 2 oktober 2022.

2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij neemt uiterlijk op 16 december 2022 een nieuwe beslissing, rekening houdend met bovenvermelde overwegingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote

kamervoorzitter

Marleen Verreth

bestuursrechter – bijzitter

Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen

Zitting van 28 november 2022

Beslissingen i.v.m. studiebetwistingen

Arrest nr. 8.104 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0871	2
Arrest nr. 8.105 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0873.....	17
Arrest nr. 8.108 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0875.....	40
Arrest nr. 8.113 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0878.....	54
Arrest nr. 8.106 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0882.....	60
Arrest nr. 8.107 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0891	67
Arrest nr. 8.102 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0864.....	81
Arrest nr. 8.110 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0889.....	85
Arrest nr. 8.101 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0730.....	88
Arrest nr. 8.100 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0761	115
Arrest nr. 8.103 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0815.....	136
Arrest nr. 8.109 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0849.....	139

Arrest nr. 8.104 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0871

In zake: Abel VAN OOIJEN
 woonplaats kiezend te 1217 LP Hilversum (Nederland)
 Gerardus Gullaan 30

tegen:

 UNIVERSITEIT GENT
 woonplaats kiezend te 8310 Brugge
 Akkerstraat 17

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 19 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 14 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en aan verzoeker de inschrijving aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2022-2023 wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer G.W.A. Ooijen, die verschijnt voor verzoekende partij, en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2018-2019 ingeschreven aan de Universiteit Gent.

In de opleiding ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’ neemt verzoeker een curriculum op van 60 studiepunten, waarbinnen hij voor 6 studiepunten een credit behaalt. Een nieuwe inschrijving wordt slechts toegestaan onder de bindende voorwaarde dat verzoeker 75% van de opgenomen studiepunten behaalt.

In het academiejaar 2019-2020 neemt verzoeker in dezelfde opleiding een curriculum op van 54 studiepunten. Omdat verzoeker slechts voor één opleidingsonderdeel ten belope van 4 studiepunten een credit behaalt, wordt hem de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd.

Tegen die beslissing stelt verzoeker een intern beroep in, dat door de institutionele beroepscommissie ongegrond wordt verklaard. Die beslissing wordt op haar beurt door de Raad vernietigd bij arrest nr. 6.101 van 27 november 2020. De Raad overweegt daarbij:

“Alle elementen samen beoordelend, is de Raad van oordeel dat alleszins de studieresultaten van het academiejaar 2019-2020, en mogelijk zelfs – geheel of ten dele – deze van het academiejaar 2018-2019, moeten worden gezien in het licht van een aandoening die verzoeker heeft verhinderd overeenkomstig zijn normaal te verwachten competenties te presteren.

De vaststelling dat minstens het academiejaar 2019-2020 niet kan worden aangenomen als voldoende representatief, ontnemt aan de bestreden beslissing als maatregel van studievoortgangsbewaking één van de constitutieve elementen – met name het niet beantwoorden aan het opgelegde studierendement.

Daarnaast is de Raad van oordeel dat uit de verklaring van de psycholoog van 19 oktober 2020 voldoende het deskundig inzicht blijkt dat er wat het prospectieve aspect betreft wel degelijk redenen zijn om beterschap te doen vermoeden.”

Verwerende partij verleent verzoeker daarop de toelating om zich opnieuw in de bacheloropleiding Geneeskunde in te schrijven, zij het met oplegging van de bindende voorwaarde dat verzoeker een studierendement van 75% moet behalen binnen de opleidingsonderdelen die in het eerste deliberatiepakket worden opgenomen.

Verzoeker neemt een nieuwe inschrijving in het academiejaar 2020-2021 ten belope van 17 studiepunten. Verzoeker behaalt credits ten belope van 13 studiepunten en komt daarmee tegemoet aan de hem opgelegde maatregel van studievoortgangsbewaking. Aangezien evenwel verzoeker overheen de laatste drie jaar van zijn inschrijving bij verwerende partij niet voor

minstens een derde van de opgenomen studiepunten een credit behaalde, werd hem de inschrijving aan de instelling geweigerd.

Tegen die beslissing stelt verzoeker op 15 september 2021 een intern beroep in, dat door de institutionele beroepscommissie gegrond wordt verklaard, zodat verzoeker zich opnieuw kan inschrijven onder de bindende voorwaarde dat hij voor 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen.

In het academiejaar 2021-2022 neemt verzoeker een studieprogramma op van 37 studiepunten. In de eerste zitting neemt hij deel aan vier examens en behaalt hij één credit (ten belope van 4 studiepunten), in de tweede zitting neemt verzoeker deel aan alle examens, doch zonder een bijkomende credit te verwerven.

Verzoeker behaalt aldus een studierendement van 4/37, zijnde 11%. Ver verwijderd zijnde van de vooropgestelde bindende voorwaarde, wordt hem de verdere inschrijving in de bacheloropleiding Geneeskunde geweigerd. Omdat verzoeker in de laatste drie academiejaren ook minder dan een derde van de opgenomen studiepunten in een credit heeft omgezet, wordt verzoeker eveneens uitgesloten van elke andere inschrijving aan de Universiteit Gent.

Tegen deze beslissing stelt verzoeker op 29 september 2022 het volgend intern beroep in:

“[...]

Het afgelopen collegejaar had ik, net als bij de huidige weigering tot inschrijving, nog te maken met de gevolgen van het collegejaar 2019-2020 en werd deze automatische weigering door de beroepscommissie als formaliteit afgedaan omdat het jaar daarvoor de Raad voor Betwistingen daar al over had geoordeeld. Ik heb wederom slechts een beperkt curriculum kunnen opnemen en ben qua begeleiding helaas een beetje ‘tussen wal en schip’ beland. Zo heb ik bijvoorbeeld geen mentor gehad omdat deze gekoppeld was aan de E-lijn, een vak wat ik al behaald had. Zonder mijn voorgeschiedenis te willen herhalen, is het feit dat ik een toegekend bijzonder statuut heb, een gevolg van vervelende, persoonlijke omstandigheden waar ik uit aan het opkrabbelen was. Dit gaat over het algemeen goed, maar rond examens voel ik de druk toenemen, toch had ik het idee dat ik ze goed gemaakt had. Echter, de cijfers van de afgelopen examenperiode zijn onverbiddelijk en heel zuur: ik heb voor 3 vakken een 9/20 gehaald.

Ik ben naar alle feedbacksessies geweest: bij Cel 1 was het mathematisch een 10/20 maar kreeg ik een -1 omdat een partim lager dan 8/20 was, bij Cel III was het een verschil van

twee antwoorden op een totaal van 60 vragen door de verhoogde censuur. Voor Locomotorisch stelsel en de huid wacht ik tot op heden nog op specifieke feedback voor het partim biomechanica. Cel II heb ik laten schieten om mij te focussen op een [ander] vak. In de tweede zittijd had ik daarvoor pas mijn eerste poging en er dus eigenlijk nog één poging tegoed.

Het is heel jammer dat ik er zo dichtbij was met 3 maal 9/20. Toch heb ik mij de afgelopen dagen na alle feedback geheroriënteerd op een andere studie binnen UGent en vandaag overleg gehad met mijn trajectbegeleiding van UGent, met deze brief als advies.

Ik hoop dat, op grond van mijn ziekte in collegejaar 2019-2020, het halve collegejaar 2020-2021, mijn bijzonder statuut en de stijgende lijn in persoonlijke ontwikkeling de weigering tot herinschrijving voor komend collegejaar ongedaan gemaakt kan worden en ik met onverminderd enthousiasme aan de UGent kan verder studeren [in] een andere richting.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 14 oktober 2022, en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2018	Bachelor of Science in de geneeskunde	60	6
2019	Bachelor of Science in de geneeskunde	54	4
2020	Bachelor of Science in de geneeskunde	17	13
2021	Bachelor of Science in de geneeskunde	37	4
	<i>Totaal</i>	<i>168</i>	<i>27</i>

Voldoet niet aan §1 & §2

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De student slaagde omwille van langdurige ziekte in AJ 2019-2020 slechts voor 6 van de opgenomen 60 SP. Via de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen kreeg hij de overige 54 SP terug.
- Gezien de beroepsprocedure zo lang duurde, kon de student zich pas in februari 2021 opnieuw inschrijven, net voor de start van het 2^e semester. Hij schreef zich in met een bijzonder statuut en een beperkt curriculum onder voorwaarden om kans te blijven maken op 60 bonus SP. Hij voldeed dat AJ aan zijn bindende voorwaarden
- Het voorbije AJ had de student nog altijd te maken met de gevolgen van het AJ 2019-2020 en werd de automatische weigering door de beroepscommissie als formaliteit afgedaan omdat de Raad voor Betwistingen er al het jaar daarvoor over had geoordeeld.
- De student kon bijgevolg opnieuw slechts een beperkt curriculum opnemen en is qua begeleiding een beetje ‘tussen wal en schip’ beland. Zo kreeg hij bijvoorbeeld geen mentor omdat dit aan de E-lijn gekoppeld was en de student reeds slaagde voor dit vak.

- De student verduidelijkt dat het feit dat hij een toegekend bijzonder statuut heeft, het gevolg is van vervelende, persoonlijke omstandigheden waaruit hij aan het opkrabbelen was. Zijn laatste resultaten zijn dan ook heel zuur, hij behaalde voor drie vakken jammer genoeg 9/20.
- De student ging intussen naar alle feedbacksessies en heeft zich de afgelopen dagen geheroriënteerd op een andere opleiding binnen UGent. Hij had ook reeds overleg met trajectbegeleiding hierover en zij raadden de student aan om deze brief te schrijven.
- De student hoopt dat hij op grond van zijn ziekte in AJ 2019-2020, zijn half AJ in AJ 2020-2021, zijn bijzonder statuut en de stijgende lijn in zijn persoonlijke ontwikkeling de kans krijgt om verder te studeren aan de UGent.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student voor de derde maal geweigerd is op basis van de vigerende studievoortgangsmaatregelen en ondanks de inspanningen die hij heeft geleverd om aan de examenkansen deel te nemen, de bindende voorwaarde opnieuw niet behaald heeft. De student slaagde in 2021-2022 voor slechts 4 van de 37 opgenomen studiepunten (één creditbewijs van 12/20). Voor het overige behaalde de student ook dit academiejaar lage examenresultaten. Het klopt dat hij driemaal niet slaagde (9/20) maar ook dat is een nietgeslaagd cijfer. De student behaalde overigens nog een cijfer van 1/20 en 6/20.
- De student verwijst naar zijn gezondheidsproblemen van 2019-2020 en de nasleep daarvan maar de institutionele beroepscommissie merkt op dat ze deze al bij haar vorige beslissingen omtrent de weigeringen van de student heeft betrokken. Er ligt op dit ogenblik ook geen enkel bewijsstuk voor waaruit blijkt dat de gezondheidsproblemen van de student nog voor ernstige problemen zorgden die hem het studeren in 2021-2022 belemmerden noch in welke mate de problemen uit 2019-2020 nog een dermate impact hebben gehad op zijn studies in 2021-2022.
- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat er geen enkel bewijsstuk voorligt die de commissie tot een nieuwe opheffing van de weigering noopt. De student wijst op een opkomende druk rond de examenperiode maar de institutionele beroepscommissie merkt op dat stress inherent is aan een examenperiode en ziet in deze geen bijzondere omstandigheid om de weigering ongedaan te maken. De student nam al een beperkt curriculum op wat hem in staat zou moeten stellen studievoortgang te maken.

- Dit geldt eveneens voor het feit dat de student een bijzonder statuut heeft. Op basis van dit bijzonder statuut voorziet het OER in artikel 25 dat aan studenten met het bijzonder statuut faciliteiten worden verleend. De institutionele beroepscommissie meent dat met het toekennen van het bijzonder statuut en de ermee gepaard gaande faciliteiten, de UGent in voldoende mate tegemoet komt aan de bijzondere omstandigheden waarin de student zich bevindt.

Het is niet de bedoeling de eindcompetenties voor studenten met een functiebeperking te verlagen. De beoordeling van studenten met een functiebeperking kan en mag immers niet verschillen van de beoordeling van studenten zonder beperking: op basis van de toegestane faciliteiten moeten studenten met het bijzonder statuut in staat zijn de eindcompetenties te behalen.

- De student meldt dat hij een andere richting gekozen heeft. De student meldt echter niet welke richting noch geeft hij enig argument die de commissie ervan moet overtuigen dat hij in een andere richting aan de UGent wel studievoortgang zou maken of dat de stress tijdens de examenperiodes beter zou zijn.
- De institutionele beroepscommissie meent dat ze de student voldoende kansen heeft gegeven maar helaas ligt er niets voor waaruit zou moeten blijken dat een nieuwe kans succesvol zal zijn.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2022-2023 bekrachtigd.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen aanleiding om ambtshalve opmerkingen te maken.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat de institutionele beroepscommissie zichzelf tegenspreekt in de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker ziet die tegenstrijdigheid tussen enerzijds de erkenning dat hij (nog steeds) een bijzonder statuut geniet (en dus nog niet ten volle functioneert) en anderzijds de overweging dat verzoeker geen bewijsstukken voorbrengt die aantonen dat zijn gezondheidstoestand hem in het academiejaar 2021-2022 heeft verhinderd om aan de bindende voorwaarde tegemoet te komen.

Verzoeker stelt ter zake verder nog:

“Uiteraard begrijp ik dat eindcompetenties voor studenten met een functiebeperking uiteindelijk aan de eindstreep niet anders kunnen zijn dan studenten zonder functiebeperking. Door de laatste resultaten is mijn conclusie dan ook dat de opleiding geneeskunde en met name het hoge niveau van de chemische onderdelen te zwaar voor mij is. Dit was misschien onder andere omstandigheden en met een andere start anders geweest; ik heb immers wel het toelatingsexamen voor geneeskunde behaald, maar ik moet deze studie uit mijn hoofd zetten. Ik heb mij daarom georiënteerd op andere studies binnen UGent. Mijn keuze is hierbij gevallen op de studie Bachelor of Science in de criminologische wetenschappen omdat ik geïnteresseerd ben in het (afwijkend) gedrag van mensen en oorzaken daarvan. Het lijkt me boeiend te onderzoeken hoe je afwijkend gedrag preventief kunt beïnvloeden en criminaliteit voorkomen. Ik heb de daarvoor benodigde brede interesse en volg de dagelijkse actualiteit, als studenten job werk ik in vakanties bij het NOS Journaal. De stapsgewijze en methodologische opbouw van kennis van deze studie spreekt me aan evenals het enthousiaste lesgeversteam dat veel belang hecht aan goed contact met en goede ondersteuning van studenten, bovendien is er studiebegeleiding op maat. Ik heb uitvoerig met twee studenten gesproken, die ver gevorderd zijn in deze studie, die dit beamen.

Door deze studie te kiezen, die niet een chemische kennis zoals geneeskunde vereist, denk ik met meer vertrouwen te kunnen studeren. Een nieuwe start, met een nieuwe studierichting lijkt me een goede impuls en zie ik dus met vertrouwen tegemoet. Ik heb bovendien voldoende leerkrediet om dit te gaan bewijzen.

Omdat de institutionele beroepscommissie haar uitspraak, zo blijkt, vooral op cijfers, voortgang en reglementen baseert en minder kijkt naar de persoonlijke omstandigheden achter het bezwaar, beroep ik mij in op de eerste plaats op bovenstaande berekening waarbij ik meer dan een derde van de punten heb behaald en daarmee de mogelijkheid zou moeten krijgen mij, na mijn heroriëntatie, opnieuw in te schrijven op een andere studierichting. Geneeskunde staat alom bekend als de zwaarste studierichting en ik erken dat die studie voor mij te zwaar blijkt te zijn. Maar dat wil niet zeggen dat ik automatisch ook op andere studies binnen UGent zou falen. Ik vind dat een verkeerde aanname van de institutionele beroepscommissie.”

In haar antwoordnota merkt verwerende partij op dat de studierichting die verzoeker thans expliciet aangeeft (criminologische wetenschappen), een universitaire richting en dus een

richting van hoog niveau blijft. Die studie vereist dan wel niet de chemische kennis zoals geneeskunde die vereist, maar is daarom niet minder moeilijk en wordt volgens verwerende partij door studenten ook heel vaak onderschat.

Wat de bewijsstukken betreft die een student moet voorleggen om een interne beroepsinstantie toe te laten met kennis van zaken te oordelen, verwijst verwerende partij naar 's Raads arrest van 27 november 2020 waarin verzoeker partij was, en waaruit verwerende partij citeert:

“Een student die zich geconfronteerd ziet met een weigering tot inschrijving en die van oordeel is dat er redenen van medische aard zijn om het aan die beslissing onderliggende problematische gebrek aan studievoortgang te verklaren *c.q.* te verschonen, weet of zou moeten weten dat het zaak is om de beroepsinstantie zo concreet mogelijk in te lichten. Het spreekt immers voor zich dat de beroepscommissie onmogelijk tot een gedragen beoordeling kan komen van de twee aspecten die aan de orde zijn, met name enerzijds (retrospectief) welke uitzonderlijke omstandigheden aan de ontoereikende studievoortgang ten grondslag liggen en anderzijds (prospectief) of er redenen zijn die beterschap doen verhoppen in de toekomst.”

Het viel volgens verwerende partij dus wel degelijk aan verzoeker toe om de nodige details over zijn situatie mee te delen, en verzoeker kan het de institutionele beroepscommissie niet kwalijk nemen dat die dan ook met een situatie niet of maar onvolkomen rekening kon houden bij gebrek aan informatie daarover.

Dat alles samen genomen is verwerende partij van oordeel dat de beslissing van de institutionele beroepscommissie wel degelijk rechtmatig is en een correct antwoord biedt op het intern beroep dat verzoeker instelde. Verwerende partij merkt nog op dat de weigering tot inschrijving slechts geldt gedurende één academiejaar, met dien verstande dat ze bij elke herinschrijving met een jaar wordt verlengd tot zolang ze niet wordt opgeheven door de institutionele beroepscommissie.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn grieven.

Beoordeling

Een student die op grond van de regelgeving van een instelling een bijzonder statuut geniet, kan zich daarop beroepen zonder voor de uitoefening van de daaraan verbonden rechten de achterliggende (medische) oorzaken mee te delen.

Daarnaast geldt in beginsel – en met ruimte voor uitzonderingen in voorkomend geval – dat door de student gevraagde en toegekende faciliteiten ‘de lat opnieuw gelijk leggen’ en de student dus geacht wordt aan de doelstellingen van de opleiding te kunnen beantwoorden.

Wanneer een student desondanks aan die doelstellingen niet beantwoordt en niet tegemoet komt aan een maatregel van studievoortgangsbewaking die hem werd opgelegd, dan mag van die student worden verwacht dat hij alle relevante informatie die met dat gegeven een oorzakelijk verband vertonen, aan de instelling voorlegt, zodat deze met kennis van zaken kan oordelen of er redenen zijn om een opgelegde maatregel – hetzij een bindende voorwaarde, hetzij een weigering tot inschrijving – op te heffen.

Het is niet uitgesloten dat die relevante informatie kan bestaan uit een medisch attest, maar een loutere verwijzing naar faciliteiten of een bijzonder statuut kunnen door de instelling als onvoldoende worden beschouwd, omwille van de hierboven aangehaalde redenen.

De Raad ziet derhalve geen tegenstrijdigheid in de motieven dat verzoeker enerzijds een bijzonder statuut genoot en anderzijds geen inzicht verschaft in gezondheidsproblemen die hem in het academiejaar 2021-2022 hebben verhinderd om voldoende studierendement te halen.

Het middel is ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat bij de beoordeling van zijn studieverleden onvoldoende rekening is gehouden met zijn langdurige ziekte in het academiejaar 2019-2020 en met het leerkrediet dat hem is teruggegeven. Verzoeker rekent voor dat wanneer in het academiejaar 2019-2020 slechts 4 studiepunten als opgenomen worden beschouwd, hij voldoet aan de regel dat overheen de laatste drie academiejaren minstens een derde van de opgenomen studiepunten in een credit moet zijn omgezet.

Voorts herhaalt verzoeker dat hij voor drie opleidingsonderdelen een examencijfer van 9/20 behaalde, en dat in één geval een punt in mindering werd gebracht omwille van een te groot tekort op een partim.

Verzoeker betoogt nog dat hij pas in het tweede semester van het academiejaar 2019-2020 opnieuw kon inschrijven met een beperkt curriculum, waardoor – nog steeds volgens verzoeker – een student onregelmatiger studeert en niet echt deel uitmaakt van een klas.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat zij verzoeker niet bijtreedt in zijn argumentatie dat abstractie moet worden gemaakt van her leerkrediet dat hij in het academiejaar 2019-2020 terugkreeg.

Ook al kreeg verzoeker 50 studiepunten aan leerkrediet terug, daarmee is zijn studierendement van het betrokken academiejaar volgens verwerende partij niet gewijzigd: dat studierendement blijft beperkt tot 4 studiepunten op een inschrijving voor 54 studiepunten. Het enige wat naar oordeel van verwerende partij uit de teruggave van leerkrediet kan worden afgeleid, is dat verzoeker dat jaar door overmacht aan bepaalde examens niet kon deelnemen, gegeven waarmee de institutionele beroepscommissie rekening dient te houden. De institutionele beroepscommissie heeft, nog steeds volgens verwerende partij, wel degelijk rekening gehouden met het feit dat verzoeker in dat academiejaar niet goed kon presteren door zijn ziekte, met name in volgende overweging:

“De student verwijst naar zijn gezondheidsproblemen van 2019-2020 en de nasleep daarvan maar de institutionele beroepscommissie merkt op dat ze deze al bij haar vorige beslissingen omtrent de weigeringen van de student heeft betrokken. Er ligt op dit ogenblik ook geen enkel bewijsstuk voor waaruit blijkt dat de gezondheidsproblemen van de student nog voor ernstige problemen zorgden die hem het studeren in 2021- 2022 belemmerden noch in welke mate de problemen uit 2019-2020 nog een dermate impact hebben gehad op zijn studies in 2021-2022.”

Overigens is het volgens verwerende partij niet zo dat een weigering op grond van artikel 24, §2 van het onderwijs- en examenreglement enkel mogelijk zou zijn als een student over de vorige drie jaar van inschrijving een studierendement behaalt van minder dan 1/3 van de opgenomen studiepunten. Verwerende partij haalt de desbetreffende bepaling aan:

“§2. De student wordt geweigerd indien uit de gegevens van het dossier blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren, en dat ongeacht het contracttype en ongeacht eerder opgelegde – al dan niet nagekomen – bindende voorwaarden. Van een student die na drie jaren van inschrijving voor minder dan één derde van de gedurende die inschrijvingen opgenomen studiepunten credits heeft verworven wordt vermoed dat een nieuwe inschrijving geen positief resultaat zal opleveren, zodat die student wordt geweigerd.”

Verwerende partij stipt aan dat deze bepaling aldus vertrekt van de regel dat een student wordt geweigerd als uit de gegevens van het dossier blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren. Vervolgens wordt één geval opgegeven waarin wordt vermoed dat een nieuwe inschrijving geen positief resultaat zal opleveren, met name het geval waarin een student na die jaar van inschrijving voor minder dan 1/3 van de gedurende die inschrijvingen opgenomen studiepunten credits heeft verworven. Daarmee is volgens verwerende partij evenwel niet gezegd dat dat het enige geval is waarin een weigering op basis van artikel 24, §2 mogelijk is. Die weigering is mogelijk, zo herhaalt verwerende partij, louter op grond van de overweging dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren.

Ter zake wijst verwerende partij erop dat zelfs abstractie makend van de studiepunten die verzoeker terugkreeg, zijn studierendement zeer laag blijft, met name 21 studiepunten op inschrijvingen voor in totaal 58 studiepunten, wat nauwelijks méér is dan 1/3 van de opgenomen studiepunten. Als daarbij bovendien ook nog het eerste jaar van inschrijving wordt meegenomen, wat volgens verwerende partij kan omdat de beoordeling dient te gebeuren over het hele dossier van de student, dan gaat het om een rendement van 27 studiepunten op inschrijvingen voor in totaal 118 studiepunten, wat minder is dan 1/4 van de opgenomen studiepunten. Verzoeker kan die zwakke studievoortgang, zeker voor de afgelopen twee academiejaren, naar oordeel van verwerende partij niet verantwoorden, en hij bood volgens haar aan de institutionele beroepscommissie ook geen enkele informatie over zijn huidige situatie zodat ook niet kon worden ingeschat of hij in het volgende academiejaar dan wel een betere studievoortgang zou kunnen maken.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn standpunt; hij benadrukt ook dat verwerende partij omwille van voorgaande procedures voldoende op de hoogte was van de medische voorgeschiedenis. Verzoeker betwist ook dat de voorgaande academiejaren kunnen

worden meegenomen in de beoordeling, omdat overmacht werd vastgesteld bij de teruggave van leerkrediet.

Beoordeling

A. Weigering omdat een volgende inschrijving geen positief resultaat zal opleveren

De institutionele beroepscommissie steunt haar beslissing op “artikel 24 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022”. De beroepscommissie citeert vervolgens op juiste wijze de bepalingen van §2 van dat artikel (stuk 13 administratief dossier) als volgt:

“§2. De inschrijving aan de UGent wordt geweigerd, ongeacht het contracttype en ongeacht eerder opgelegde – al dan niet nagekomen – bindende voorwaarden, wanneer de student na drie jaren van inschrijving voor minder dan één derde van de gedurende die inschrijvingen opgenomen studiepunten credits heeft verworven.”

Het is die bepaling waarvan de institutionele beroepscommissie toepassing heeft gemaakt. De voorafgaande zin:

“De student wordt geweigerd indien uit de gegevens van het dossier blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren, en dat ongeacht het contracttype en ongeacht eerder opgelegde – al dan niet nagekomen – bindende voorwaarden.”

zoals deze door verwerende partij wordt aangehaald, komt in het onderwijs- en examenreglement van 2021-2022 niet voor. De bestreden beslissing kan er dan ook niet op worden gesteund of door verantwoord.

Verwerende partij citeert uit het onderwijs- en examenreglement 2022-2023 (stuk 14 administratief dossier), maar dat stuk is – behoudens de regels inzake samenstelling van de institutionele beroepscommissie – vreemd aan de bestreden beslissing.

Een bepaling met gelijke strekking is weliswaar te lezen in artikel II.246, §1, 2° van de Codex Hoger Onderwijs, maar een omzetting van die decretale bepaling komt dus niet voor in het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 en verwerende partij heeft zich dus blijkbaar de toepassing van die decretale mogelijkheid voor beslissingen die op dat onderwijs- en examenreglement steunen niet voorbehouden.

Dit laatste is nochtans noodzakelijk, aangezien artikel II.246, §1, 2° slechts een machtigende bepaling is, die zonder daadwerkelijke omzetting in het onderwijs- en examenreglement niet rechtstreeks kan worden toegepast.

B. Weigering omwille van het studierendement de laatste drie academiejaren

Artikel 24, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 waarvan de institutionele beroepscommissie toepassing maakt, bepaalt dat de inschrijving wordt geweigerd wanneer de student na drie jaar van inschrijving voor minder dan één derde van de gedurende die inschrijvingen opgenomen studiepunten credits heeft verworven.

Wat de beoordeling van de studievoortgang betreft, is de Raad van oordeel dat de erkenning van een individuele overmachtssituatie die de student heeft verhinderd om zijn examenkansen te benutten, niet verzoenbaar is met de stelling dat met de globale omvang van de door de student dat academiejaar genomen inschrijving *zonder meer* rekening moet worden gehouden om het studierendement te berekenen.

De Raad wijst erop dat een beslissing inzake een maatregel van studievoortgangsbewaking een individuele beslissing is, waarbij het bevoegde orgaan blijk ervan moet geven de specifieke elementen in het dossier, eigen aan de student, op gepaste wijze in rekening te hebben genomen, dat wel zeggen met gevoel voor maat en met oog voor de concrete omstandigheden.

Het is in het licht daarvan niet *ipso facto* uitgesloten dat een hogeronderwijsinstelling de door de student opgenomen studiepunten in rekening brengt bij de beoordeling van een maatregel van studievoortgangsbewaking, ook wanneer het daaraan verbonden leerkrediet werd teruggegeven. Te denken valt aan de situatie van een student die meermaals een volledig curriculum opneemt, en omwille van medische overmacht geen studierendement behaalt. Ten aanzien van een dergelijke student kan, in voorkomend geval, worden geoordeeld dat precies die medische situatie op korte termijn een nieuwe inschrijving zinloos maakt.

Er zijn daarentegen ook situaties denkbaar waarin zulk een verrekening zou leiden tot automatische beslissingen die met het redelijkheidsbeginsel op gespannen voet kunnen staan. Te denken valt, bijvoorbeeld, aan een student die in twee opeenvolgende academiejaren een

studierendement van 30/60 haalt (en dus 50%), en die in een derde academiejaar omwille van bewezen overmacht in toepassing van de artikelen II.204, §3 en II.285, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs (alle) 62 studiepunten leerkrediet terugkrijgt. Deze hypothetische student behaalt overheen de laatste drie academiejaren een studierendement van 60/182, en dus minder dan een derde.

Hiermee wil de Raad niet vooruitlopen op andere dossiers, en nog minder bij wege van algemene beschikking uitspraak doen, maar er enkel op attenderen dat een blinde toepassing van een rekenkundige regel in beginsel weinig geschikt is om aan de vereisten van een individuele beslissing tegemoet te komen.

Toegepast op voorliggend dossier, betekent dit dat uit 's Raads arrest nr. 6.376 van 22 februari 2021 – waarbij aan verzoeker omwille van overmacht voor het academiejaar 2019-2020 leerkrediet ten belope van 50 studiepunten wordt teruggegeven – volgt dat die studiepunten niet mogen worden meegerekend bij de berekening van verzoekers studierendement in dat academiejaar.

Daaruit volgt dat verzoeker in het academiejaar 2019-2020 kon worden beoordeeld op een inschrijving ten belope van 4 studiepunten, waarvoor hij ook een credit heeft behaald.

Uit die vaststelling volgt dan weer dat verzoeker de voorbije drie academiejaren aan de Universiteit Gent voor 58 studiepunten was ingeschreven en voor 21 daarvan een credit heeft behaald, zijnde meer dan een derde.

Artikel 24, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 kon derhalve op verzoeker niet worden toegepast.

Het middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 14 oktober 2022.

2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van verzoeker een nieuwe beslissing en doet zulks uiterlijk op 12 december 2022.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.105 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0873

In zake: Antoni VAN DEN CAMP
woonplaats kiezend te 9120 Beveren
Spoorweglaan 190

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Akkerstraat 17

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 20 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 7 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en aan verzoeker de inschrijving aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2022-2023 wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij, en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2004-2005 ingeschreven aan de Universiteit Gent.

In de academiejaren 2004-2005, 2005-2006 en 2006-2007 volgt verzoeker de opleiding ‘Bachelor of Science in de ingenieurswetenschappen’. Hij neemt studieprogramma’s op van respectievelijk 60, 65 en 60 studiepunten. Enkel in het academiejaar 2006-2007 behaalt hij credits, meer bepaald 23.

Aan verzoeker wordt voor de verdere inschrijving een bindende voorwaarde opgelegd.

In het academiejaar 2007-2008 is verzoeker voor de vierde maal in dezelfde opleiding ingeschreven. Van de 49 opgenomen studiepunten behaalt hij ten belope van 6 studiepunten een credit. De verdere inschrijving in de bacheloropleiding Ingenieurswetenschappen wordt geweigerd. Tegen die beslissing tekent verzoeker geen beroep aan.

In de academiejaren 2008-2009 en 2009-2010 neemt verzoeker de mogelijkheid te baat om via creditcontracten in te schrijven voor opleidingsonderdelen uit de voormelde bacheloropleiding. Hij behaalt in 2008-2009 voor 9 van de 19 opgenomen studiepunten een credit, in 2009-2010 schrijft verzoeker in ten belope van 28 studiepunten, maar behaalt hij geen credits.

In het academiejaar 2010-2011 vraagt verzoeker om opnieuw te worden ingeschreven. Hij wordt geweigerd omdat hij de laatste drie jaar van zijn inschrijving niet ten minste één derde van de opgenomen studiepunten in een credit heeft omgezet. Hoewel het intern beroep tegen die beslissing als ongegrond wordt afgewezen, slaagt verzoeker er niettemin in om zich opnieuw in te schrijven – verwerende partij kan niet achterhalen hoe dit is kunnen gebeuren.

In het academiejaar 2010-2011 is verzoeker ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in de fysica en de sterrenkunde’. Hij behaalt credits voor 18 van de 24 opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2011-2012 schrijft verzoeker in voor dezelfde opleiding; hij behaalt voor 12 van de 48 opgenomen studiepunten een credit.

Aangezien verzoeker aldus opnieuw in de laatste drie jaren van zijn inschrijving voor minder dan een derde van de opgenomen studiepunten een credit heeft behaald, wordt hem de inschrijving aan de Universiteit Gent geweigerd. Het intern beroep dat verzoeker tegen die

beslissing instelt, wordt gegrond verklaard. Hij krijgt de bindende voorwaarde opgelegd dat hij bij een volgende inschrijving een studierendement van 50% moet behalen.

Verzoeker schrijft zich in het academiejaar 2012-2013 opnieuw in voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde’. Hij neemt een curriculum op van 36 studiepunten en behaalt voor 24 daarvan een credit, zodat hij aan de voormelde bindende voorwaarde tegemoet komt.

In het academiejaar 2013-2014 vervolgt verzoeker zijn inschrijving in dezelfde studierichting. Doordat verzoeker slechts voor 6 van de 39 opgenomen studiepunten een credit behaalt, krijgt hij voor een nieuwe inschrijving andermaal een bindende voorwaarde opgelegd.

In het academiejaar 2014-2015 schrijft verzoeker zich voor de vijfde maal in voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde’. Hij neemt een curriculum op van 33 studiepunten en behaalt voor 15 daarvan een credit. Omdat verzoeker aldus niet tegemoetkomt aan de bindende voorwaarde die hem was opgelegd, wordt hem de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd. De institutionele beroepscommissie wijst verzoekers intern beroep af; die beslissing wordt door de Raad bij arrest nr. 2.738 van 17 december 2015 vernietigd.

In het academiejaar 2015-2016 schrijft verzoeker ten belope van 9 studiepunten in middels een creditcontract; daarvoor behaalt hij geen credits. Voor de drie opleidingsonderdelen waarvoor hij via diplomacontract is ingeschreven (18 studiepunten) behaalt verzoeker voor twee vakken een credit (12 studiepunten). Aangezien enkel de opleidingsonderdelen onder diplomacontract in aanmerking worden genomen voor het opleggen van maatregelen van studievoortgangsbewaking, wordt aan verzoeker geen bindende voorwaarde opgelegd.

In het academiejaar 2016-2017 neemt verzoeker vier opleidingsonderdelen op ten belope van 21 studiepunten. Hij behaalt geen credits, en zijn leerkrediet is gedaald tot 3 studiepunten. Een afwijking om niettegenstaande onvoldoende leerkrediet toch te kunnen inschrijven via creditcontract in het academiejaar 2017-2018 wordt afgewezen. Verzoeker tekent tegen die beslissing geen beroep aan.

In de academiejaren 2018-2019 en 2019-2020 is verzoeker niet ingeschreven in het hoger onderwijs.

In het academiejaar 2020-2021 schrijft verzoeker zich opnieuw in voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde’. Die inschrijving wordt verleend onder een dubbele bindende voorwaarde: verzoeker moet in het eerste modeltrajectjaar voor 75% van de opgenomen opleidingsonderdelen een credit behalen, en voor 50% van de gehele inschrijving. Verzoeker neemt een studieprogramma op van 30 studiepunten, en behaalt een credit voor één opleidingsonderdeel (6 studiepunten). Aangezien verzoeker aan geen van beide bindende voorwaarden tegemoet komt, wordt hem zowel de inschrijving binnen de opleiding als binnen de Universiteit Gent in het geheel, geweigerd.

Tegen deze weigeringsbeslissing stelt verzoeker een intern beroep in, dat door de institutionele beroepscommissie wordt afgewezen. Het tegen die beslissing bij de Raad ingestelde beroep wordt als onontvankelijk verworpen bij arrest nr. 7.123 van 14 december 2021.

De weigering tot inschrijving wordt verlengd voor het academiejaar 2022-2023.

Tegen deze beslissing stelt verzoeker het volgend intern beroep in:

“Bij deze wens ik intern beroep aan te tekenen tegen de beslissing van weigering tot herinschrijving in de opleiding Fysica en Sterrenkunde aan de UGent.

Na afloop van het academiejaar 2011-2012 had ik voor mijn academische opleiding in de fysica en de sterrenkunde een bindende voorwaarde opgelegd gekregen, welke ik behaald heb in het academiejaar 2012-2013. Na afloop van het academiejaar 2014-2015 had ik voor mijn academische opleiding in de fysica en de sterrenkunde opnieuw een bindende voorwaarde opgelegd gekregen, welke ik wel behaald heb in het academiejaar 2015-2016 maar waarbij ten gevolge van de langdurige procedures van enerzijds de procedure intern bij de Universiteit Gent en vervolgens de procedure extern bij de Raad voor Studiebetwistingen een groot deel van het academiejaar verloren was. Deze respectieve verloren tijd geldt als dominante oorzaak van een beperkt realiseren aan credits. Desondanks heb ik wel deze twee opeenvolgende keren mijn opgelegde bindende voorwaarde behaald.

In het academiejaar 2016-2017 heb ik ten gevolge van sociale problemen echter geen studievoortgang kunnen maken. Van deze sociale achterstand is een attestering van de huisarts bijgevoegd. Ook had ik onvoldoende leerkrediet, waarbij mijn aanvraag voor bijkomend leerkrediet toen geweigerd geweest is, desondanks mijn eerder behaalde creditbewijzen in de voorafgaande academiejaren.

Dientengevolge heb ik dan ook pas opnieuw ingeschreven voor mijn opleiding in het academiejaar 2020-2021. Met de heersende covid19-maatregelen echter was dit een

bijzonder moeilijk academiejaar, er waren ook weinig lessen en de opgenomen lessen waren ook niet altijd een waardige substituent voor de lessen on-campus.

Daar ik in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven was met een diplomacontract kon ik dus wel mijn bachelorproef in de fysica en de sterrenkunde doen, en ik heb deze met succes kunnen verdedigen. Ik kan hierbij nog opmerken dat wij met slechts 35 studenten waren om een bachelorproef af te leggen in deze opleiding, wat aantoonde dat dus niet heel veel studenten vlot de eindmeet halen.

Het was voor mij een zeer boeiende en leerrijke ervaring om onder de leiding van een doctoraatsstudent ([N.P.], doctoraat in de chemie) een wetenschappelijk onderzoek te doen en nieuwe fysica te kunnen ontdekken. Ik moet nog slechts 57 studiepunten afleggen om mijn bachelordiploma te kunnen behalen en ik zou deze graag afleggen aan de Universiteit Gent.

Als verdere toelichting bij mijn sociale achterstand kan ik vermelden dat deze achterstand vooral het gevolg is van mijn disfunctionele familie. Bovendien ben ik moeten opgroeien in een weinig stabiel eenoudergezin met invalide moeder, waarvan CM-attest en doktersattest (Prof. Dr. [E.T.]) toegevoegd in bijlage.

En verder heb ik ook nog een migratieachtergrond via de - afwezige - vader, opnieuw een sociale conditie die meestal de slaagkansen van de student niet positief beïnvloedt.

Een dergelijke disfunctionele familie vertoont een inherent gebrek aan sociale cohesie en heeft de kenmerken van een voortschrijdende overmacht. Dit voortschrijdende karakter kan verder theoretisch begrepen worden onder de vorm van recurrente disfunctionele toestanden, id est, bepaalde disfuncties welke onderworpen zijn aan een zekere recursie, een zekere herhaaldelijkheid, wat een passende opvatting is voor de beschreven voortschrijdende overmacht.

De logica van deze herhaaldelijkheid is gelegen in het feit dat de eerder vermelde invaliditeit in rechtstreeks verband staat met gestabiliseerde disfuncties of dus stabiele diagnoses, welke dus krachtens hun stabiliteit de neiging hebben om niet te verdwijnen als functie van de tijd, waardoor recursie uiteraard gegeven is. De disfuncties in voormelde sociale structuur kunnen theoretisch benaderd worden als symptomen van een fundamentele dismorfologie van die structuur. De aan voormelde overmacht geassocieerde psychische beïnvloeding is verre van als positief te beoordelen.

Ik heb dientengevolge heel wat achterstanden moeten inhalen en het was quasi onmogelijk om de respectieve achterstanden - en de daarmee in causaal verband staande problemen - partieel dan wel volledig te vermijden.

Er kan bovendien van mij - als student fysica en sterrenkunde - niet verwacht worden dat ik op de hoogte was van de specifieke oorzaak-gevolgrelatie tussen de beschreven problematiek en mijn ontwikkeling, ik studeerde namelijk geen sociologie of geen psychologie zodat ik ook niet zonder meer op de hoogte kon zijn van de specifieke gevolgen van deze in mijn omgeving aanwezig zijnde sociale problemen en psychische diagnoses.

Uiteraard heb ik deze kennis nu wel en dientengevolge kan ik nu ook efficiënter omgaan met deze problemen, wat mijn studievoortgang uiteraard positief zal beïnvloeden.

Het vak programmeren is het laatste opleidingsonderdeel uit het eerste bachelorjaar dat ik nog moet afleggen, en ik stond in het academiejaar 2020-2021 onder relatief hoge druk om hiervoor te slagen. Ik ben er in het academiejaar 2020-2021 in geslaagd om mijn relatieve achterstand voor het opleidingsonderdeel programmeren partieel in te halen.

Doordat ik onder een hoge druk stond in verband met dit vak heb ik hieraan een heel academiejaar gewerkt en heb ik 79 correcte oefeningen kunnen indienen op de dodona-indiensite, waarvan bewijs toegevoegd in bijlage.

Hierdoor heb ik eigenlijk ook enigszins tijd tekort gekregen om voor de andere opleidingsonderdelen voldoende te studeren in het academiejaar 2020-2021.

Mijn beslissing om het opleidingsonderdeel programmeren op te nemen werd echter beïnvloed door de formulering in het OER dat stelt dat alle opleidingsonderdelen uit het eerste bachelorjaar dienen te worden opgenomen.

Mijn achterstand voor dit opleidingsonderdeel was echter relatief groot waardoor ik tijd tekort kreeg om de andere opleidingsonderdelen af te werken.

De prestatiedruk ten gevolge van dergelijke beslissingsformules, waarbij eigenlijk de onderwijsinstelling het opnemen van bepaalde opleidingsonderdelen aan de student oplegt - en dus eigenlijk de beslissing neemt tot opname van een opleidingsonderdeel in de plaats van de student - heeft dus mijn slaagkansen voor de andere opleidingsonderdelen (academiejaar 2020-2021) enigszins negatief beïnvloed.

Verdere studievoortgang voor het opleidingsonderdeel programmeren (C003080) heb ik kunnen bewijzen door voor de eerste vier oefeningenreeksen voor academiejaar 2021-2022 voor 21 oefeningen van de in totaal 24 programmeeroefeningen een correcte oplossing in te dienen op de dodona-indiensite.

Dit lijkt mij toch een substantiële vooruitgang en bijgevolg een potentiële voorspeller dat ik nu wel voldoende kan programmeren op het vereiste niveau om een creditbewijs te behalen.

Ik ben van oordeel dat ik de laatste 57 studiepunten voor mijn academische opleiding in de fysica en de sterrenkunde het beste aan de Universiteit Gent zou afleggen. Van de opleidingsonderdelen welke ik nog moet doen heb ik geen noemenswaardige achterstanden meer en bezit ik bovendien de begincompetenties zoals vermeld in de ECTS-fiches.

Daar ik ook geslaagd ben voor mijn bachelorproef heb ik eigenlijk toch de essentiële competenties - toch zeker in die mate dat dit opleidingsonderdeel de essentiële competenties aftoetst - uit mijn opleiding gerealiseerd.

Ik ben dan ook niet van oordeel dat ik de resterende opleidingsonderdelen niet met goed gevolg zou kunnen afleggen.

Bovendien maakt de codex hoger onderwijs in artikel 11.350 vermelding van een geïntegreerd beleid voor de kansengroepen waar ik als student dus ook toe behoort. Ik vraag dan ook met beleefde aandrang niet te intensief te oordelen vanuit de benadering van een individueel schuldmodel naar mij toe als student. De disfuncties in de familiale sfeer van een student hebben een wezenlijke negatieve invloed en vertonen een manifest negatieve correlatie met diens studieresultaten, De Universiteit Gent is kennelijk op de hoogte van het negatieve effect van de in de sociale structuur van de student aanwezige disfuncties, waarvan een bewijs toegevoegd van op de UGent-facebookpagina d.d. 22.02.2012. Ik verzoek de leden van de interne beroepscommissie dan ook om hiermee in haar beslissingslogica in voldoende mate rekening te houden.

Tegelijkertijd wordt derwijze voorkomen dat voor studenten in een sociaal onvoordelige situatie hun studie in het hoger onderwijs te sterk geregeld wordt door sociogecontroleerde processen, eveneens in overeenstemming met artikel II.350 uit de codex hoger onderwijs.

Ik hoop sterk dat de Universiteit Gent in de rol van essentiële actor voor sociale mobiliteit de student uit de kansengroepen niet vergeet, zodoende dat sociale ongelijkheid of de versterking van die sociale ongelijkheid - een primaire desocialisering - voorkomen wordt.

Het laatste academiejaar, 2021-2022, werd hieraan met de weigeringsbeslissing - een secundaire desocialisering - van de interne beroepscommissie niét tegemoetgekomen, en ik hoop dat daar voor het komende academiejaar 2022-2023 wél aan zal worden tegemoetgekomen, mede in het licht van het feit dat ik in een uitdovend studieprogramma zit en dat dit het laatste academiejaar is dat dit studieprogramma kan gevolgd worden.

Bepaalde studenten zoals [ik] trachten kritisch te zijn voor de omgeving waarin zij zich bevinden, en nemen een onderzoekende mentaliteit aan om eventuele belangrijke verbanden te vinden welke bepalend zijn voor hun studieresultaten. Zo'n verbanden, eventueel gemodelleerd onder de vorm van functies, kunnen dan helpen om bepaalde mislukki[n]gen theoretisch te begrijpen en vervolgens voor bepaalde opleidingsonderdelen een succesformule te ontwerpen. De professoren uit de interne beroepscommissie zouden nu kunnen aannemen dat studenten dit dan enkel doen om aan de commissie uit te leggen waarom voor een bepaald opleidingsonderdeel geen succes behaald werd.

Doch, niets is minder waar, vele wetenschappers onderzochten eerder ook al de psychische processen van het wiskundig denken. Een bekende wiskundige die dit deed was professor J. Hadamard (1865-1963) in zijn boek *Essai sur la psychologie de l'invention dans le domaine mathématique*. Dit gegeven is het dan wellicht niet onlogisch dat studenten bij bepaalde problemen op zoek gaan naar welke factoren de respectieve psychische denkprocessen nadelig zouden kunnen beïnvloeden, en met deze kennis trachten mislukki[n]gen te voorkomen, en dus niet enkel om de professoren die zetelen in de beroepscommissie te overtuigen.

De meeste problemen uit mijn verleden zijn nu voldoende begrepen of heb ik kunnen oplossen.

Ik heb gedurende het academiejaar 2020-2021 en daarna heel wat achterstanden kunnen bijwerken. Dit heeft niet altijd onmiddellijk tot succes geleid, doch ook in het verleden heb ik dit succes finaal steeds bereikt, ook wanneer dat dit initieel niet verwacht werd. Dat dit initieel niet verwacht werd heeft mogelijks ook te maken met het feit dat aan sociale oorzaken en de bijbehorende gevolgen onvoldoende gewicht geassocieerd werd zodoende dat eigenlijk slechts een enigszins vertekend beeld of zelfs fictief beeld van de werkelijkheid verkregen werd.

Tegen de achtergrond van een vertekend beeld is het inderdaad niet ondenkbaar dat onterecht aan de onvoorspelbaarheid van discutabele sociale structuren voorbij gegaan wordt.

Een stabiel en goed voorspelbaar sociaal systeem geldt voor een student nochtans als condi[t]io sine qua non om academische studies tot een goed einde te kunnen brengen.

In mijn geval moet ik dus nog 6SP afleggen voor het eerste jaar en 12SP voor het tweede jaar.

Met deze 18SP in totaal kan ik deze beide studiejaren afwerken, een opportuniteit welke ik graag zou kunnen benutten.

Wat de eerste twee studiejaren betreft heb ik dus 102SP van een totale 120SP behaald, of dus exact 85% van het totaal. Met 21 correcte oplossingen voor de 24 opgelegde programmeeroefeningen (of dus 87,5%) in het academiejaar 2021-2022 denk ik toch een

positief signaal te kunnen geven, en lever ik zodoende een substantieel bewijs van mijn progressie. Ik wens mij dan ook in te spannen om - wat de eerste twee studiejaren betreft - deze laatste 15% af te leggen.

Nu mijn vaardigheden in de computationele modellering sterk verbeterd zijn - mede door de leerrijke oefeningen van prof. Dr. [P.D.] - ligt dit zeker binnen mijn mogelijkheden.

Ik zal dus relatief minder werk hebben om voor het opleidingsonderdeel programmeren een creditbewijs te behalen en dientengevolge zal ik mijn tijd dus meer uniform kunnen verdelen wat de andere opleidingsonderdelen betreft.

In het bijzonder ben ik de professoren em. prof. dr. [P.V.C.] en em. prof. dr. [L.M.] erkentelijk voor het feit dat zij mij in het academiejaar 2012-2013 nog een kans hebben willen geven, het is mede door hen dat ik uiteindelijk mijn bachelorproef nog heb kunnen afleggen in het academiejaar 2020-2021 in de academische opleiding van mijn keuze.

In dit verband ben ik ook em. prof. dr. [F.C.] zeer erkentelijk voor diens waardevolle hulp wanneer problemen in mijn carrière zich manifesteerden.

Ik verzoek de huidige interne beroepscommissie vriendelijk om mijn beroep gegrond te verklaren en mij zodoende de opportuniteit te geven om mij te kunnen inschrijven in mijn opleiding Fysica en Sterrenkunde aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2022-2023.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 7 oktober 2022, en komt tot de volgende beslissing:

“[...]”

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2004	Bachelor in de ingenieurswetenschappen	60	0
2005	Bachelor in de ingenieurswetenschappen	60	0
2005	Aparte opleidingsonderdelen (studiegebied: toegepastewetenschappen)	6	0
2006	Bachelor in de ingenieurswetenschappen	60	23
2007	Bachelor in de ingenieurswetenschappen: toegepaste natuurkunde	12	0
2007	Bachelor in de ingenieurswetenschappen	37	6
2008	Aparte opleidingsonderdelen (studiegebied: toegepastewetenschappen)	19	9
2009	Aparte opleidingsonderdelen (studiegebied: toegepastewetenschappen)	28	0
2010	Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde	24	18
2011	Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde	48	12
2012	Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde	36	24
2013	Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde	39	12
2014	Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde	33	15
2015	Opleidingsonderdelen via creditdoelcontract faculteit Wetenschappen		0
2015	Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde	18	12
2015	Opleidingsonderdelen via creditdoelcontract faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur	9	0
2016	Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde	21	0
2017	Opleidingsonderdelen via creditdoelcontract faculteit Wetenschappen		0
2020	Bachelor of Science in de fysica en de sterrenkunde	30	6
	<i>Totaal</i>	<i>540</i>	<i>137</i>

Voldoet niet aan §1 & §2

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De student verklaart dat hij zowel in AJ 2012-2013 als in AJ 2015-2016 zijn opgelegde bindende voorwaarden behaalde maar dat er ten gevolge van de langdurige interne procedures aan de UGent en externe procedures bij de Raad van Studietoelagen een groot deel van het AJ verloren ging.
- Bovengenoemde verloren tijd geldt als dominante oorzaak voor zijn beperkte studievoortgang. De student behaalde echter beide keren de bindende voorwaarden.
- In AJ 2016-2017 maakte de student geen studievoortgang omwille van sociale problemen. Zijn aanvraag voor bijkomend leerkrediet werd geweigerd ondanks zijn eerder behaalde credits.
- De student schreef zich in AJ 2020-2021 pas opnieuw in d.m.v. een diplomacontract. Dit bleek echter een bijzonder moeilijk jaar te zijn gezien de pandemie. De lesopnames waren niet altijd een waardige vervanger van on campus les. De student verdedigde met succes zijn bachelorproef.
- De student verklaart dat het schrijven van zijn bachelorproef een zeer boeiende en leerrijke ervaring was en dat hij nog slechts voor 57 SP dient te slagen om zijn diploma te behalen en dat hij dit graag aan de UGent zou doen.
- De student verduidelijkt dat zijn bovengenoemde sociale achterstand te wijten is aan zijn disfunctionele familie. De student groeide op in een weinig stabiel éénoudergezin met een invalide moeder en een afwezige vader. Daarnaast heeft de student ook een migratieachtergrond.
- Een dergelijke disfunctionele familie vertoont een inherent gebrek aan sociale cohesie en heeft de kenmerken van een voortschrijdende overmacht in de vorm van herhaaldelijke disfunctionele toestanden.
- Bijgevolg heeft de student heel wat achterstanden moeten inhalen en was het quasi onmogelijk om deze achterstanden en de bijhorende problemen deels dan wel volledig te vermijden. Nu hij deze kennis bezit kan hij efficiënter omgaan met deze problemen, wat zijn studievoortgang positief zal beïnvloeden.
- De student diende in AJ 2020-2021 nog te slagen voor 1 vak. Hij slaagde erin om zijn relatief grote achterstand voor dit vak deels in te halen. Gezien hij onder hoge druk stond om te slagen voor dit vak, (het OER schreef hem voor dit laatste bal vak op te nemen) werkte de student het ganse AJ aan dit vak en heeft hij 79 correcte oefeningen kunnen indienen op de dodona-indiensite.
- Hierdoor kwam hij tijd tekort om voldoende te studeren voor de andere vakken in AJ 2020-2021. De student meent dat dergelijke prestatiedruk ten gevolge van beslissingsformules (zie OER) zijn slaagkansen voor de andere vakken enigszins negatief heeft beïnvloed.
- In AJ 2021-2022 maakte hij verdere studievoortgang wat dit laatste bal vak betreft. Hij diende 21 correcte oplossingen voor de 24 oefeningen in. Dit lijkt hem een potentiële voorspeller dat hij het vereiste niveau behaalde om een credit te behalen voor dit laatste bal vak.
- De student is van mening dat hij de resterende 57 SP best aan de UGent behaalt. Hij bezit geen noemenswaardige achterstand meer en bezit de begincompetenties zoals vermeld in de ECTS-fiches. Bovendien slaagde hij reeds voor zijn bachelorproef wat bewijst dat hij de essentiële competenties van de opleiding heeft gerealiseerd.

- De student wijst erop dat [] artikel II.350 van de codex hoger onderwijs een geïntegreerd beleid voor kansengroepen vermeld[t] waartoe de student dus behoort. Hij vraagt dan ook niet te intensief te oordelen.
- De student verklaart nogmaals dat de disfuncties in de familiale sfeer een negatieve invloed hebben op [hem] en een manifest negatieve correlatie hebben met diens resultaten. De student vraagt om hier voldoende rekening mee te houden.
- De student hoopt zich het komende AJ terug te mogen inschrijven, zeker gezien hij in een uitdovend studieprogramma zit [dat] volgend AJ een laatste keer gevolgd kan worden.
- De student verduidelijkt dat de meeste problemen uit zijn verleden zijn begrepen en/of voldoende opgelost. Hij heeft heel wat achterstanden kunnen bijwerken in AJ 2020-2021. Hij wenst zich dan ook in te spannen om te slagen voor de laatste 15% van zijn eerste en tweede jaar.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student sinds zijn eerste inschrijving aan de UGent in 2004 een zeer beperkte studievoortgang van 25,3% behaalt, wat erg weinig is.
- De student is intussen voor de derde maal geweigerd aan de UGent. De student was reeds eerder geweigerd in 2012 en 2015. In 2015-2016 werd zijn weigering ongedaan gemaakt op basis van een arrest van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. De student schreef zich vervolgens drie academiejaren niet in om in 2020-2021 terug in te schrijven. De student nam 5 opleidingsonderdelen op doch verwierf voor slechts één opleidingsonderdeel nipt een credit (10/20 voor de bachelorproef). Voor het overige behaalde de student lage tot zeer lage examenresultaten.
- De student meldt en bewijst dat hij in het academiejaar 2021-2022 24 oefeningen Programmeren heeft afgelegd in Dodona en dit met succes heeft gedaan. De institutionele beroepscommissie heeft dit argument afgetoetst met de verantwoordelijk lesgever en daaruit blijkt dat de student inderdaad 24 oefeningen heeft afgelegd. Hij kon aan de cursus zolang zijn UGent-account niet werd afgesloten (dd. 1 november 2021). Echter, stellen dat deze oefeningen representatief zijn voor het volledig opleidingsonderdeel gaat niet op: [m]et 24 ingediende oplossingen, blijft de student veraf van de 500-1000 ingediende oplossingen die

typisch zijn voor studenten die daadwerkelijk deelnemen aan het opleidingsonderdeel. Het jaar voordien (academiejaar 2020-2021), toen de student regulier ingeschreven was, had de student conform de grafiek die de verantwoordelijk[e] lesgever meestuurt, meer activiteit maar nog niet genoeg om te kunnen slagen voor het vak Programmeren hoewel de student toen ook al wist dat hij studievoortgang moest maken. In dat academiejaar heeft hij wel deelgenomen aan de eerste evaluatie (lesweek 7), niet aan de tweede evaluatie (lesweek 13) en heeft hij deelgenomen aan een examen in januari en september. Hij was niet geslaagd voor het opleidingsonderdeel Programmeren. De student nam Programmeren al verschillende keren op in zijn curriculum maar bleef afwezig op vrijwel alle examenkansen, met uitzondering van 2020-2021: toen haalde hij respectievelijk 1/20 en 4/20. Stellen dat door het maken van 24 van de 500 à 1000 oefeningen nu plots wel algemene studievoortgang zou maken, is dan ook kort door de bocht.

- De student haalt ook COVID19 aan als argument om de weigering ongedaan te maken. De institutionele beroepscommissie wijst erop dat COVID19 voor alle studenten een uitzonderlijke situatie was en in de nasleep nog is en de student haalt geen bijzondere omstandigheden of bewijsstukken aan die hem van de andere studenten zou kunnen onderscheiden, en waaruit zou blijken dat de gevolgen van de coronacrisis voor hem dermate zwaarder en uitzonderlijker waren dat ze de institutionele beroepscommissie ertoe zouden moeten brengen de weigering op te heffen.
- De institutionele beroepscommissie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven alle bewijsstukken betrokken die de student opstuurt en alhoewel de institutionele beroepscommissie kan aannemen dat de sociale leefomstandigheden van de student verre van ideaal zijn (geweest), kan de institutionele beroepscommissie er niet omheen dat de student gedurende zijn lange studieloopbaan aan de UGent globaal genomen geen goede examenresultaten kan voorleggen, een enkele uitzondering niet te na gesproken. Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar overtuiging dat de studies aan de UGent niet de juiste keuze zijn voor de student.
- De institutionele beroepscommissie meent dat ze de student meer dan voldoende kansen heeft gegeven en dat de UGent voldoende begrip heeft getoond doorheen de jaren heen.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2022-2023 bekrachtigd.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen aanleiding om ambtshalve opmerkingen te maken.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert – samengevat – aan dat hij in 2021 ongeveer 24 programmeeroefeningen diende te maken, waarvan hij er 21 correct heeft kunnen indienen op het platform ‘dodona’. De stelling van de beroepscommissie dat echt actieve studenten tussen 500 en 1000 van dergelijke oplossingen indienen, is voor verzoeker te kort door de bocht.

Verzoeker zet uiteen dat er voor het opleidingsonderdeel ‘Programmeren’ een zestigtal opgelegde programmeeroefeningen zijn. Tot het door de beroepscommissie vermelde aantal kan volgens verzoeker enkel worden gekomen indien alle ingediende oefeningen (ook deze die nog fouten bevatten en later, gecorrigeerd, opnieuw worden ingediend) worden meegerekend. Verzoeker stelt dat hij, in die zin beschouwd, in het academiejaar 2020-2021 voor 79 correctie oefeningen in totaal 195 indieningen had. Verzoeker stelt aldus dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen ‘aantal oefeningen’ en ‘aantal indieningen’, en dat tot de door de beroepscommissie vermelde aantallen kan worden gekomen door studenten die telkens licht gecorrigeerde oplossingen indienen. Verzoeker voegt er nog aan toe dat nazicht van de oefeningen niet enkel via ‘dodona’ kan en dat hij zijn oplossingen eerst testte op zijn eigen computer alvorens ze in te dienen, wat eveneens het kleinere aantal verklaart. Bovendien, zo stelt verzoeker, is het aantal oplossingen dat wordt ingediend ook afhankelijk van de studiemethode: een student die streeft naar een theoretisch kwalitatieve oplossing met theoretisch inzicht en een goede programmeerstijl zal sneller toe een correct programma komen.

Verzoeker betreft dit aspect ook op de overweging dat hij zijn studievoortgang niet merkkelijk zou kunnen verbeteren. Ter zake stipt verzoeker aan dat hij na eerdere tekorten 21 van de 24

oefeningen correct heeft ingediend, wat volgens verzoeker toch een significante verbetering is. Verzoeker handhaaft zijn stelling dat deze gegevens een potentiële voorspeller zijn om het creditbewijs voor dit opleidingsonderdeel te kunnen behalen.

Tot slot stelt verzoeker dat het opleidingsonderdeel ‘Programmeren’ veel studenten voor problemen stelt, en dat hij dit vak omwille van zijn complexiteit tot het laatst heeft gehouden. Gelijksnamige opleidingsonderdelen die wél eerder werden opgenomen, zijn volgens verzoeker enkel in benaming vergelijkbaar.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat verzoekers betoog ingaat tegen de stukken van het dossier. Verwerende partij verwijst vooreerst naar een verklaring van professor D. (stuk 7 administratief dossier), waaruit blijkt dat de grafiek van verzoekers activiteiten aantoont dat hij in het academiejaar 2020-2021 slechts 47 correcte oefeningen indiende, op een totaal van 115 (en geen 79) ingediende oplossingen. Aan 52 oefeningen is verzoeker begonnen, 5 bleven onafgewerkt. Bovendien, zo stelt verwerende partij, is de activiteit van verzoeker nagenoeg volledig in het eerste semester te situeren, toen het opleidingsonderdeel werd onderwezen; in het tweede semester en in de aanloop naar de tweede zitting was verzoeker nauwelijks nog actief op ‘Dodona’ – wat dus kennelijk onvoldoende was om te kunnen slagen. Verwerende partij stipt daarbij verzoekers examencijfers aan: 1/20 in de eerste zitting, 4/20 in de tweede zitting.

In het licht van het totale aanbod op ‘Dodona’, is het voor verwerende partij duidelijk dat verzoeker maar heel weinig oefeningen maakte. Er zijn immers, zo licht verwerende partij toe, niet enkel de 60 verplichte oefeningen verdeeld over 10 oefenreeksen, maar bij elke reeks worden ook talrijke bijkomende oefeningen ter beschikking gesteld die studenten helpen om het vak onder de knie te krijgen. Zo zijn er in totaal meer dan 850 oefeningen die een student op ‘Dodona’ kan maken voor de cursus programmeren, en kan indienen in het systeem – oefeningen die veel andere studenten wél maken.

Hoe dan ook tonen verzoekers resultaten voor dit opleidingsonderdeel in het academiejaar 2020-2021 voor verwerende partij aan dat hij, ondanks zijn oefenactiviteit absoluut onvoldoende kennis heeft van het vak om ervoor te kunnen slagen.

Verwerende partij weerspreekt ook verzoekers stelling dat veel studenten met het opleidingsonderdeel ‘Programmeren’ problemen zouden ondervinden. Zij verwijst naar de integendeel eerder hoge slaagcijfers; de afgelopen twee academiejaren, waarin het vak grotendeels online is moeten doorgaan door dwingende coronamaatregelen, waren er globale slaagcijfers van resp. 79,8% en 74,5%, wat een hoog slaagcijfer is voor een vak in een eerste modeltrajectjaar (stuk 15 administratief dossier).

Ook het door verzoeker aangevoerde gebrek aan vergelijkbaarheid tussen ‘Programmeren’ en het gelijknamige vak van 2015, overtuigt verwerende partij niet. Zij wijst erop dat uit het programmaoverzicht van destijds (stuk 11 administratief dossier) blijkt dat er ook toen al een vak ‘Programmeren I’ (C000346) bestond, dat deel uitmaakte van de plichtvakken in de bacheloropleiding ‘Fysica en sterrenkunde’. Verwerende partij verduidelijkt dat dit opleidingsonderdeel ook toegankelijk was voor studenten uit de bachelor ‘Wiskunde’ en de bachelor ‘Informatica’ en daar een vervolgvak kende dat dan weer niet in het programma was opgenomen van de bachelor Fysica en sterrenkunde. Om tegemoet te komen aan de suggestie die vaak terugkwam bij onderwijsevaluaties om het vak apart aan te bieden in de bachelor ‘Fysica en sterrenkunde’, is dat met ingang van het academiejaar 2015-2016 ook gebeurd, en kreeg het vak bij die gelegenheid een nieuwe code en de nieuwe naam ‘Programmeren’ (C003717 en niet C003080 zoals verzoeker beweert). De competenties die ermee worden nagestreefd zijn volgens verwerende partij evenwel zeer gelijkaardig als deze die met het vak ‘Programmeren I’ werden nagestreefd, alleen wordt in het nieuwe vak gewerkt met de programmeertaal Python, waar in het oude vak Java als programmeertaal werd gebruikt, wat dan weer te maken heeft met de evolutie in het vakgebied waarbij Java steeds minder wordt gebruikt. Verwerende partij voegt er nog aan toe dat wie reeds slaagde voor ‘Programmeren I’ een vrijstelling kreeg voor het nieuwe vak ‘Programmeren’, wat aantoont dat het om hetzelfde, minstens een volledig gelijkwaardig vak ging.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn kritiek. Hij gaat onder meer nog in detail in op een verschil tussen opgelegde oefeningen en niet-opgelegde oefeningen, en stelt dat hij voor 47 van de 60 opgelegde oefeningen een correct resultaat behaalde, na 115 keer indienen. Verzoeker betoogt verder dat verwerende partij ‘oefeningen’ en ‘oplossingen’ door elkaar haalt, en dat er slechts 850 oefeningen beschikbaar zijn zodat er geen 1.000 kunnen worden gemaakt.

Beoordeling

In zijn intern beroep heeft verzoeker de goede slaagkansen die hijzelf ziet voor het opleidingsonderdeel ‘Programmeren’ – het enige nog resterende uit het eerste deliberatiepakket – gemotiveerd aan de hand van de oefeningenreeksen die hij in het academiejaar 2021-2022 heeft ingediend. Dit was volgens verzoeker “een potentiële voorspeller” dat hij nu wel voldoende kan programmeren om een creditbewijs te behalen.

Verzoeker overtuigt er de Raad niet van dat het antwoord dat de institutionele beroepscommissie daarop heeft geformuleerd, materieel onjuist of onredelijk zou zijn.

De Raad brengt de overwegingen van de beroepscommissie in herinnering:

“De student meldt en bewijst dat hij in het academiejaar 2021-2022 24 oefeningen Programmeren heeft afgelegd in Dodona en dit met succes heeft gedaan. De institutionele beroepscommissie heeft dit argument afgetoetst met de verantwoordelijk[e] lesgever en daaruit blijkt dat de student inderdaad 24 oefeningen heeft afgelegd. Hij kon aan de cursus zolang zijn UGent-account niet werd afgesloten (dd. 1 november 2021). Echter, stellen dat deze oefeningen representatief zijn voor het volledig opleidingsonderdeel gaat niet op: [m]et 24 ingediende oplossingen, blijft de student veraf van de 500-1000 ingediende oplossingen die typisch zijn voor studenten die daadwerkelijk deelnemen aan het opleidingsonderdeel. Het jaar voordien (academiejaar 2020-2021), toen de student regulier ingeschreven was, had de student conform de grafiek die de verantwoordelijk[e] lesgever meestuurt, meer activiteit maar nog niet genoeg om te kunnen slagen voor het vak Programmeren hoewel de student toen ook al wist dat hij studievoortgang moest maken. In dat academiejaar heeft hij wel deelgenomen aan de eerste evaluatie (lesweek 7), niet aan de tweede evaluatie (lesweek 13) en heeft hij deelgenomen aan een examen in januari en september. Hij was niet geslaagd voor het opleidingsonderdeel Programmeren. De student nam Programmeren al verschillende keren op in zijn curriculum maar bleef afwezig op vrijwel alle examenkansen, met uitzondering van 2020-2021: toen haalde hij respectievelijk 1/20 en 4/20. Stellen dat door het maken van 24 van de 500 à 1000 oefeningen nu plots wel algemene studievoortgang zou maken, is dan ook kort door de bocht.”

en stelt aan de hand van de antwoordnota en de stukken van het administratief dossier vast dat verzoekers activiteiten op ‘Dodona’ niet van dien aard zijn dat de beroepscommissie daaruit in redelijkheid enkel een grote kans op slagen kon afleiden.

Niet alleen is het studieverleden van verzoeker voor het opleidingsonderdeel ‘Programmeren’ en de gelijkaardige voorgangers ervan weinig overtuigend (hetzij geen deelname, hetzij erg lage examencijfers van 1/20 en 4/20), ook de beperkte oefeningen die in het academiejaar 2021-

2022 werden ingediend zijn onvoldoende representatief binnen het geheel van de van studenten verwachte inspanningen om een beter resultaat voor een volgend examen te doen vermoeden.

De nuances die verzoeker aanvoert omtrent het beschikbare aantal oefeningen – 850 volgens verzoeker – ondergraven de geloofwaardigheid en de relevantie van de door de beroepscommissie gemaakte inschatting – uitgaande van “500 à 1.000 oefeningen” niet.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat hij ondertussen slaagde voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’. Waar de beroepscommissie erop wijst dat verzoeker slechts zeer nipt slaagde (10/20), doet verzoeker gelden dat er mogelijk maar matige punten werden toegekend ten gevolg van een aantal “discutabele criteria”. Hij stipt aan dat hij werd beoordeeld door acht academici, dat hij nagenoeg alle bijvragen correct heeft beantwoord, dat hij uitvoerig en in een goede wetenschappelijke verstandhouding heeft gediscussieerd met zijn begeleider en dat de prestaties van medestudenten die hij heeft bijgewoond niet significant beter waren. Verzoeker besluit dat de beoordelaren zijn wetenschappelijk onderzoek onvoldoende hebben begrepen.

Verwerende partij spreekt een en ander tegen in haar antwoordnota. Waar verzoeker alludeert op lage slaagcijfers, doet verwerende partij gelden dat in het academiejaar 2020-2021 alle 28 voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorontwerp’ ingeschreven studenten in het eerste examen een credit behaalden (stuk 12 administratief dossier), en dat verzoeker de enige was die 10/20 behaalde.

Aangezien verzoeker dat examencijfer niet heeft betwist, is hij volgens verwerende partij slecht geplaatst om te stellen dat hij verkeerd werd beoordeeld, op basis van “discutabele criteria”. Verwerende partij wijst op het vermoeden van deskundigheid en objectiviteit in hoofde van de beoordelaren.

Verwerende partij voegt er nog aan toe dat het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproject’ slechts zes studiepunten vertegenwoordigt en, anders dan de masterproef, geen integratievak is waarin de nagestreefde competenties van de opleiding in mindere of meerdere mate samenkomen, zodat uit een examencijfer van 10/20 geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker de essentiële competenties van de bacheloropleiding zou hebben behaald.

In zijn wederantwoordnota gaat verzoeker nog uitvoerig in op de feitelijke elementen die in dit middel ter sprake komen.

Beoordeling

Het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproject’ vertegenwoordigt een studiebelasting van zes studiepunten. Daargelaten dat daaruit bezwaarlijk kan worden afgeleid dat het “de essentiële competenties” van de gehele bacheloropleiding aftoetst – zoals verzoeker aanvoert – merkt de Raad op dat verzoeker ook nalaat concreet aan te tonen welk inhoudelijk verband er kan worden gelegd tussen ‘Bachelorproject’ en vakken waarvoor verzoeker vooralsnog niet slaagde, zoals ‘Programmeren’.

Bovendien blijkt met ‘slaagcijfer’ zowat alles gezegd. Verzoeker behaalde, na het opleidingsonderdeel zes maal in zijn curriculum te hebben opgenomen, een examencijfer van 10/20. Ook dat sterkt geenszins de hypothese dat hieruit positieve hypothesen moeten voortvloeien wat slaagkansen voor andere vakken betreft.

Overigens moet verwerende partij worden bijgevalen waar zij opmerkt dat verzoeker het examencijfer niet heeft betwist met een intern beroep en dat, voor zover er in het licht daarvan nu nog ruimte voor debat zou zijn, wordt uitgegaan van een vermoeden van deskundigheid en objectiviteit van de beoordelaren. Het ligt, wat dit laatste betreft, op de weg van de student om aan de hand van concrete en duidelijke elementen dat vermoeden aan het wankelen te brengen. Indien verzoeker meent aan die bewijslast tegemoet te komen door de laconieke bewering dat er “discutabele criteria” werden gehanteerd en dat zijn onderzoek onvoldoende werd begrepen, dan vergist hij zich schromelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

Derde middel

Een derde middel steunt op een schending van de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

In dit middel bekritiseert verzoeker het motief van de institutionele beroepscommissie dat bindende voorwaarden geen nut hebben. Verzoeker voert aan dat hij in 2012 en 2015 de hem opgelegde bindende voorwaarden heeft nageleefd.

Beoordeling

Dat de voorliggende omstandigheden niet van aard zijn om te doen vermoeden dat het opleggen van bindende voorwaarden zinvol is, is de conclusie waartoe de institutionele beroepscommissie komt, en niet een dragend motief van die conclusie.

Dat verzoeker in het verleden wél aan bindende voorwaarden is tegemoet gekomen, doet op zich aan die motieven geen afbreuk. Bovendien dient de institutionele beroepscommissie de situatie te beoordelen zoals deze zich op het einde van het academiejaar 2021-2022 voordoet, dus met inbegrip van de problemen inzake verzoekers studievoortgang die zich ná 2015 hebben voorgedaan.

Het middel is niet gegrond.

Vierde middel

In een vierde middel steunt verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker is van oordeel dat de institutionele beroepscommissie onvoldoende rekening heeft gehouden met het ‘disfunctioneel sociaal systeem’ waarin hij moet leven en studeren, en hij betwijfelt of zij wel over afdoende informatie kon beschikken om goed geïnformeerd tot een

besluit te komen. Hij stelt ook dat het opleggen van bindende voorwaarden in die omstandigheden eerder contraproductief kan werken.

Verzoeker herhaalt dat hij ten gevolge van zijn disfunctionele familie een achterstand heeft opgelopen en dat die de kenmerken van een voortschrijdende overmacht vertoont. Verzoeker is van oordeel dat de beroepscommissie, die wel bevestigde dat zijn leefomstandigheden niet ideaal waren, daaraan voorbij is gegaan.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota dat enkel kan worden vastgesteld dat verzoeker al heel veel kansen heeft gekregen. Zij brengt in herinnering dat verzoeker reeds sinds 2004 aan de Universiteit Gent is ingeschreven, eerst in de bachelor ‘Ingenieurswetenschappen’ en daarna in de bachelor ‘Fysica en sterrenkunde’. In beide opleidingen verliep verzoekers studievoortgang erg traag, en liep hij meermaals tegen studievoortgangsbewakingsmaatregelen aan, maar kreeg hij telkens de kans om toch verder te studeren. Ondertussen, zo benadrukt verwerende partij, zijn we achttien jaar en veertien inschrijvingen verder, maar blijft de studievoortgang van verzoeker tergend langzaam gaan. Men kan volgens verwerende partij redelijkerwijze niet van haar verwachten dat zij die slechte studievoortgang door de vingers blijft zien alleen omwille van verzoekers achtergrond, en bovendien zonder enig vooruitzicht op verbetering naar de toekomst toe.

In zijn wederantwoordnota herneemt verzoeker zijn grieven.

Beoordeling

De institutionele beroepscommissie heeft met betrekking tot verzoekers familiale omstandigheden het volgende overwogen:

“De institutionele beroepscommissie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven alle bewijsstukken betrokken die de student opstuurt en alhoewel de institutionele beroepscommissie kan aannemen dat de sociale leefomstandigheden van de student verre van ideaal zijn (geweest), kan de institutionele beroepscommissie er niet omheen dat de student gedurende zijn lange studieloopbaan aan de UGent globaal genomen geen goede examenresultaten kan voorleggen, een enkele uitzondering niet te na gesproken. Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar overtuiging dat de studies aan de UGent niet de juiste keuze zijn voor de student.”

Wat die resultaten betreft, heeft de beroepscommissie de volgende elementen in herinnering gebracht: inschrijving sinds 2004, een studievoortgang van 25,3%, een derde weigeringsbeslissing en de zwakke resultaten in het academiejaar 2020-2021.

De Raad merkt zijnerzijds op dat verzoeker tussen het academiejaar 2014-2015 en het academiejaar 2020-2021 gedurende vijftien jaar was ingeschreven in een bacheloropleiding aan de universiteit en daarbij 540 studiepunten heeft opgenomen – het equivalent van drie volledige bacheloropleidingen van 180 studiepunten – zonder een bachelordiploma te behalen. Ook in de laatst gekozen bacheloropleiding ‘Fysica en sterrenkunde’ heeft verzoeker na acht academiejaren nog niet alle vakken uit het eerste deliberatiepakket behaald, en is hij nog bijna een volledig jaar (57 studiepunten) van zijn diploma verwijderd.

Indien de zeer beperkte studievoortgang inderdaad is toe te schrijven aan de familiale omstandigheden, dan kan de Raad enkel vaststellen eensdeels dat verzoeker daar in het verleden blijkbaar niet aan heeft kunnen remediëren en anderdeels dat de loutere stelling dat verzoeker ondertussen inzicht heeft verworven in de sociologische of psychologische mechanismen ter zake zodat hij efficiënter met die problemen kan omgaan, een erg vage bewering is die bovendien door geen enkel stuk wordt gestaafd.

De beoordeling van de beroepscommissie is niet onredelijk.

Het vierde middel is ongegrond.

Vijfde middel

Ook het vijfde middel van verzoeker zoekt steun in het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker is van oordeel dat de beroepscommissie niet op redelijke wijze is omgegaan met de argumenten die hij heeft aangevoerd inzake Covid-19. Hij wijst ter zake naar het leerkrediet dat hem werd teruggegeven, en stelt dat de coronacrisis hem zwaarder viel dan bij andere studenten het geval was, omwille van de reeds aanwezige problemen.

Beoordeling

De beroepscommissie heeft geoordeeld, wat Covid-19 betreft, dat verzoeker geen bijzondere omstandigheden of overtuigingsstukken voorbrengt die hem van andere studenten onderscheiden en die aantonen dat de gevolgen van de coronacrisis “voor hem dermate zwaarder en uitzonderlijker waren”.

Die afweging is op zich niet onredelijk. De Raad kan weliswaar vaststellen dat verzoeker het klaarblijkelijk met de beroepscommissie niet eens is, maar ziet – in het licht van het geheel van de voorliggende gegevens – geen bewijs dat verzoeker op doorslaggevende wijze zwaarder is getroffen door de coronacrisis.

De Raad heeft bij de beoordeling van het vierde middel geoordeeld dat de inschatting dat de door verzoeker aangehaalde familiale omstandigheden niet kunnen billijken dat hij een nieuw recht op inschrijving kan doen gelden, niet onredelijk is.

Het gegeven dat verzoeker leerkrediet heeft teruggekregen, doet ook niet anders besluiten en maakt de bestreden beslissing alleszins niet onredelijk.

Het vijfde middel is ongegrond.

Zesde middel

Ook een zesde middel ten slotte, is gesteund op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Het is voor verzoeker niet logisch dat hij de laatste 18 studiepunten van de eerste twee bachelorjaren – 6 studiepunten uit het eerste modeltraject, 12 studiepunten uit het tweede – niet meer zou mogen afleggen. Hij wijst erop dat hij in een uitdovend studieprogramma zit.

Daarop repliceert verwerende partij in haar antwoordnota dat verzoekers programma inderdaad in het academiejaar 2022-2023 voor het laatst wordt aangeboden, en dat studenten daarna moeten overstappen naar het nieuwe opleidingsprogramma, waarin ‘Materiaalfysica’ en ‘Programmeren’ evenwel onverkort blijven bestaan. En hoe dan ook, zo stelt verwerende partij,

zal voor verzoeker individueel moeten worden bekeken welke vakken hij nog zal moeten volgen om het bachelordiploma te behalen, ongeacht of hij dit academiejaar voor de resterende vakken uit de eerste twee deliberatiepakketten van de huidige opleiding zou kunnen slagen of niet. Dat verzoeker volgend jaar hoe dan ook moet overstappen naar het nieuwe opleidingsprogramma kan voor verwerende partij dus geen reden zijn om de weigering tot inschrijving thans als onregelmatig te beoordelen.

Verwerende partij voegt daar nog aan toe dat het ook niet onlogisch is om verzoeker niet toe te laten om voor die drie vakken in te schrijven. De afgelopen drie jaren waarin verzoeker was ingeschreven, is hij er zelfs nooit in geslaagd om drie credits per academiejaar te verwerven, en voor verwerende partij blijkt uit niets dat verzoekers situatie derwijze is veranderd dat hij dit jaar wel beter zou kunnen presteren. Overigens kan het voor verwerende partij ook niet de bedoeling zijn om te blijven verder studeren aan een rendement van hooguit twee of drie vakken per jaar.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn standpunten.

Beoordeling

De 18 studiepunten die verzoeker vooropstelt, stellen hem niet in staat om zijn bachelordiploma te behalen. Verzoeker komt bijgevolg in de door hem beoogde hypothese in het academiejaar 2023-2024 hoe dan ook in het nieuwe opleidingsprogramma terecht. Dat argument maakt derhalve geen opgeld.

Bovendien is de Raad van oordeel dat verzoekers studieverleden de bestreden beslissing kan wettigen, zelfs in het licht van een wijziging van het opleidingsprogramma.

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.108 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0875

In zake: xxx

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 21 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 15 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en aan verzoekster de inschrijving in de bacheloropleiding Rechten en de opleidingsonderdelen ervan wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij, en Sarah Heyl, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2016-2017 ingeschreven in de bacheloropleiding Rechten. Het studieparcours van verzoekster verloopt niet vlekkeloos, en zij krijgt herhaaldelijk bindende voorwaarden opgelegd omwille van een te beperkt studierendement.

Op het einde van het academiejaar 2020-2021 gebeurt dat voor de derde maal. Verzoekster moet, wil zij haar verder recht op inschrijving vrijwaren, een studierendement van ten minste 75% behalen. In het academiejaar 2021-2022 neemt verzoekster een curriculum op van vijf opleidingsonderdelen, ten belope van 30 studiepunten. Voor vier opleidingsonderdelen (24 studiepunten) behaalt zij een credit, voor één opleidingsonderdeel behaalt zij een examencijfer van 9/20 en op het examen ‘Bestuursrecht’ is zij gewettigd afwezig.

De verdere inschrijving wordt aan verzoekster geweigerd.

Tegen die beslissing stelt verzoekster op 16 september 2022 een intern beroep in:

“[...]”

Met dit verzoekschrift stel ik een beroep in bij de centrale beroepscommissie tegen volgende beslissing: de weigering van mijn herinschrijving in de opleiding rechten aan de Vrije universiteit Brussel. Deze beslissing werd aan mij ter kennis gebracht op donderdag 15 september 2022 bij de officiële bekendmaking van de punten.

Ik ben het niet eens met deze beslissing om volgende redenen: Voor het academiejaar 2021-2022 werden mij bindende voorwaarden opgelegd. Ik heb jammer genoeg niet kunnen voldoen aan de gevraagde 75% door:

- Tweeënhalve week voor mijn eerste examen, fiscaal recht op 22/04, werd ik besmet met Covid-19. Ik heb twee weken in zelf quarantaine moeten zitten, gepaard met symptomen zoals koorts, hoesten, vermoeidheid, lusteloosheid en vooral rusteloosheid. Het was voor mij dan ook heel moeilijk en uitputtend om twee weken blok in te halen in een zeer korte periode. Ik heb mij dan ook 100% ingezet met maar amper 4 uren slaap per dag, om toch het maximum uit de tweede zittijd te halen. Ik hoop dat U dit ook kan zien aan mijn punten. In bijlage kan U een foto van de zelftest terugvinden en een foto met het gesprek met mijn zus, om aan te tonen dat het inderdaad mijn zelftest is, want het is niet meer verplicht om naar de huisdokter te gaan voor Covid-19. Een [zelfquarantaine] volstaat.
- Op 19/04 werd mijn vader opgenomen in het ziekenhuis, omdat hij klachten vertoonde van een hartaanval. Dit heb ik U vorig jaar ook uitgelegd. Mijn vader is 80 jaar en een hartpatiënt. Hij heeft dan ook de nodige verzorging en aandacht nodig. Dit jaar heeft mijn vader drie hartinfarcten gekregen, wat dus ook de nodige stress met zich meebrengt. Ook had hij zeer veel afspraken in het ziekenhuis en bij de huisdokter. In bijlage kan U een foto terugvinden van het verslag van de cardioloog in het ziekenhuis op de dag van zijn opname.
- Ik heb het examen van bestuursrecht niet kunnen afleggen, omdat mijn lichaam volledig ‘geblokkeerd’ zat. Omdat ik coronaherstellende was en ook constant in een studeerpositie zat, heeft dit geresulteerd in een blokkage van mijn schouders en nek. Ik kon mij niet bewegen en daardoor was het voor mij onmogelijk om het examen fysiek bij te wonen. Ik had mijn situatie uitgelegd aan Professor [L.] en het

secretariaat. Ik was zeker bereid om het examen dan ook in te halen. Ik kreeg jammer genoeg telkens data [die] voor mij helemaal niet uitkwamen. Ik kreeg een mail om de volgende dag het examen in te halen, wat mij minder dan 24u gaf om het examen te herhalen, wat dus zeker niet voldoende is voor bestuursrecht. Ook kreeg ik een mail om het examen op 2/09 in te halen, maar ik moest het examen contractenrecht inhalen op 3/09. Ik wou absoluut mijn andere examens niet riskeren voor bestuursrecht. In bijlage kan U de nodige mails terugvinden van het secretariaat en mijn doktersbriefjes.

Ik heb mij echt 100% ingezet voor de tweede zitting. Ik hoop dat U dit ook kan inzien. Ik heb voor gerechtelijk recht 9/20 behaald. Ik ben mijn examen op 16/09 gaan inkijken. Volgens de professor beheers ik de belangrijkste delen van de cursus voldoende, maar ben ik tijdens het examen de mist ingegaan bij de algemene principes. Ik heb degelijk gestudeerd voor gerechtelijk recht, maar misschien is mijn studeeraanpak voor dit opleidingsonderdeel niet goed. Voor contractenrecht heb ik bijles gekregen van een medestudent, omdat ik moeilijkheden had. Dit wil absoluut ook doen voor gerechtelijk recht. Meneer [P.H.] heeft aangegeven tijdens een ELSA evenement bereid[] te zijn om extra uitleg te geven over gerechtelijk recht. Op dit aanbod wil ik zeker ingaan. Voor bestuursrecht zal dit helemaal geen probleem zijn. Ik heb het examen degelijk gestudeerd, maar had gewoon de kans niet om het examen af te leggen.

Ik hoop oprecht dat U mijn beroep wil accepteren. Het zou jammer zijn moest ik van universiteit moeten veranderen voor een puntje, omdat ik dan vrijstellingen moet aanvragen en extra vakken opnemen. Dit zou jammer zijn voor twee opleidingsonderdelen uit de bachelor. Ik hoop dan ook mastervakken op te nemen samen met gerechtelijk recht en bestuursrecht. Ik zou het accepteren moest U mij bindende voorwaarden opleggen naar volgend jaar toe. Ik hoop absoluut niet te moeten veranderen van universiteit of in een jaar twee opleidingsonderdelen op te nemen. Ik weet dat ik het kan. Om mij 100% in te zetten voor mijn master verhuis ik samen met mijn zus naar een appartement, waar we beiden ons enkel kunnen focussen op onze studies zonder enige afleiding.”

De interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel behandelt dit beroep in zitting van 26 september 2022 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

IV. Ten gronde

De beroepscommissie stelt vast dat aan de studente een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van artikel 88, § 1, van het OER, nu zij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarden die haar op het einde van het vorige academiejaar werden opgelegd en dewelke zij niet heeft aangevochten.

De studente heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven, én zij is evenmin geslaagd voor elk opleidingsonderdeel dat zij al tweemaal heeft opgenomen zonder een credit te hebben behaald. De weigering tot

herinschrijving is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

De beroepscommissie onderzoekt vooreerst of de studente een overmachtssituatie aantoon, die rechtvaardigt waarom de studente niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden.

De studente beargumenteert dat:

- ze ‘tweeënhalve week voor het eerste examen van fiscaal recht op 22.04 besmet werd met COVID-19’, met ‘twee weken zelfquarantaine en symptomen’, waarbij het heel moeilijk en uitputtend was om twee weken blok in te halen en ze zich 100% heeft ingezet met amper 4 uren slaap per dag.

De beroepscommissie stelt vast dat de studente enkel een foto van een zelftest en een chatbericht van ‘09 AUG’ voorlegt, zonder dat enig bewijskrachtig stuk wordt gevoegd ter staving van haar beweringen (zoals een medisch attest betreffende deze periode, een resultaat van een PCR-test of van een snelle antigeentest (RAT-test) die afgenomen is door een zorgverstrekker, etc., daargelaten de vraag of hiermee langetermijneffecten zouden zijn aangetoond). Deze beweringen worden dan ook niet voldoende gestaafd door de studente. Verder legt de studente wel twee afwezigheidsattesten voor die betrekking hebben op 29-30.08 en 31.08.2022, en blijkt uit het dossier ook dat zij voor het examen van Bestuursrecht in tweede zitting een ‘gewettigd afwezig’ als resultaatcode heeft gekregen (zie ook hieronder).

- haar vader, 80 jaar oud, een hartpatiënt is en op 19.04 in het ziekenhuis werd opgenomen; hij heeft dit jaar drie hartinfarcten gehad wat de nodige stress met zich meebrengt, en had zeer veel afspraken in het ziekenhuis en bij de huisdokter.

De beroepscommissie stelt vast dat de student slechts een niet duidelijk leesbaar stuk (verslag van ziekenhuis) voorlegt, dat aldus op zich niet volstaat om haar beweringen te staven. De studente legt geen bewijs van overmacht voor dat kan worden aanvaard. De beweringen van de studente kunnen ook geen betrekking hebben op de examens van de eerste examenperiode, terwijl de studente evenmin preciseert op welke examens van de latere examenperiodes de aangehaalde problematiek een rechtstreekse invloed heeft gehad.

- ze ‘het examen van bestuursrecht niet heeft kunnen afleggen omdat haar lichaam volledig geblokkeerd zat’, en ze bereid was het examen in te halen maar telkens data kreeg die voor haar helemaal niet uitkwamen

De beroepscommissie stelde hierboven reeds vast dat de studente voor het examen van Bestuursrecht in tweede zitting, hetgeen reeds haar vierde examenkans voor dit opleidingsonderdeel was, een ‘gewettigd afwezig’ als resultaatcode heeft gekregen. Een inhaalexamen is evenwel geen recht; het moet voor de docent organisatorisch mogelijk blijken om zulk inhaalexamen te organiseren. Uit de stukken en de toelichting door de studente in het verzoekschrift blijkt overigens dat aan de studente meerdere datums voor een inhaalexamen werden voorgesteld (02.09, zo geeft ze aan in het verzoekschrift, en op zaterdag 03.09 werd ook nog 05.09 voorgesteld), doch op geen van deze voorstellen is de studente ingegaan. De studente verklaart bovendien niet waarom zij tijdens de eerste zitting afwezig is gebleven voor het examen van Bestuursrecht, evenals voor het examen van Contractenrecht, ofschoon zij op het einde van het academiejaar 2020-2021 (na omzetting van de weigering tot

herinschrijving door de beroepscommissie) bindende voorwaarden opgelegd had gekregen.

De beroepscommissie stelt vast dat de studente zich hoofdzakelijk beperkt tot vage en ongestaafde beweringen, zonder dat zij ook preciseert hoe en op welke examens van de verschillende examenperiodes de aangehaalde problematiek een rechtstreekse invloed heeft gehad, en de examenperiodes van de eerste zittijd (quasi) onbesproken laat. De beroepscommissie meent dat de aangehaalde omstandigheden – voor zover ze voldoende bewezen zijn, wat naar het oordeel van de interne beroepscommissie niet het geval is – niet in die mate als bijzonder kunnen worden aangemerkt om te worden aanvaard als bewijs van overmacht waarom de studente niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarde.

Studiegerelateerd stelt de beroepscommissie tevens vast dat:

- de studente reeds sedert academiejaar 2016-2017 ingeschreven is in de bacheloropleiding, en dus *al 6 opeenvolgende academiejaren* vakken binnen deze bacheloropleiding heeft opgenomen zonder dat zij erin geslaagd is een diploma te verwerven;
- pas na drie academiejaren de studente was geslaagd voor alle opleidingsonderdelen van het eerste jaar van het modeltraject;
- op het einde van academiejaar 2019-2020 bindende voorwaarden werden opgelegd aan de studente, waaraan zij op het einde van academiejaar 2020-2021 niet heeft voldaan zodat de examencommissie tot een weigering tot herinschrijving heeft besloten. Evenwel heeft de beroepscommissie bij beslissing van 23.09.2021 laatstgenoemde maatregel van studievoortgangsbewaking omgezet naar bindende voorwaarden; de studente tijdens academiejaar 2021-2022 5 opleidingsonderdelen heeft opgenomen voor een totaal van 30 ECTS-credits;
- de studente *tijdens de eerste zittijd* (twee examenperiodes) voor *geen enkel opleidingsonderdeel* een credit heeft behaald, en zelfs tweemaal afwezig is gebleven op een examen;
- de studente tijdens de *tweede zittijd* uiteindelijk voor drie opleidingsonderdelen geslaagd was op het examen, doch hiermee *niet voldeed aan de opgelegde bindende voorwaarden*:
 - o zij behaalde slechts een studierendement van 60% (over 5 opleidingsonderdelen), i.p.v. de vereiste 75%;
 - o zij slaagde niet voor elk opleidingsonderdeel dat zij al tweemaal heeft opgenomen zonder een credit te hebben behaald, te weten ‘Gerechtigd recht’ waarvoor zij de voorbije drie academiejaren aldus al 6 examenkansen heeft gehad zonder dat zij een creditbewijs heeft behaald.

De studente overtuigt de beroepscommissie ook niet dat zij volgend academiejaar wel voldoende studievoortgang zal behalen. Dat zij het examen voor ‘Gerechtigd recht’ heeft ingekeken en zij ‘volgens de professor de belangrijkste delen van het cursus voldoende beheerst maar tijdens het examen de mist is ingegaan bij de algemene principes’, dat ‘haar studeeraanpak voor dit opleidingsonderdeel misschien niet goed is’, en dat ‘prof. [H.]’, die niet de docent van het opleidingsonderdeel is, ‘bereidt (sic!) zou zijn om extra uitleg te geven tijdens een ELSA-evenement’, betreffen eigen beweringen van de studente die geen afbreuk kunnen doen aan de vaststelling dat zij na zes examenkansen nog steeds geen creditbewijs heeft behaald voor dit opleidingsonderdeel, niettegenstaande de meermaals opgelegde bindende voorwaarden. Ook de subjectieve inschattingen van de

studente dat het examen voor Bestuursrecht ‘helemaal geen probleem zal zijn’ en ze het examen wel degelijk gestudeerd had maar ‘gewoon de kans niet had om het examen af te leggen’, overtuigen de beroepscommissie geenszins dat de studente volgend academiejaar wel zal slagen. Het is frappant dat een studente die zowel tijdens academiejaar 2020-2021 als 2021-2022 onder bindende voorwaarden stond, driemaal afwezig is gebleven op het examen voor Bestuursrecht, en dienomtrent geen enkele rechtvaardiging naar voren brengt. Dat zij tijdens de tweede zitting van academiejaar 2021-2022 een ‘gewettigd afwezig’ als resultaatcode heeft gekregen, verhindert evenmin dat de weigering tot herinschrijving wordt bevestigd, rekening houdende met de beweegredenen die hierboven worden uiteengezet.

Ook de beweringen dat de studente ‘weet dat ze het kan en volgend jaar deze twee opleidingsonderdelen wil combineren met mastervakken’ en zij ‘om zich 100% in te zetten voor haar master met haar zus zal verhuizen naar een appartement’, betreffen eigen inschattingen die de beroepscommissie geenszins kunnen overtuigen dat zij volgend jaar wel zal slagen voor de overblijvende opleidingsonderdelen van de bacheloropleiding, na alle examenkansen die zij de voorbije jaren al gehad heeft.

Rekening houdend met het gelopen studieparcours en het ontbreken van elementen waaruit redelijkerwijs dient te worden afgeleid dat er sprake is van een voldoende aannemelijk perspectief op verbetering, oordeelt de interne beroepscommissie dat de beslissing van de examencommissie tot weigering tot herinschrijving redelijk is.”

V. Besluit

Het beroep wordt verworpen. De bestreden beslissing wordt bevestigd.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen reden om ambtshalve opmerkingen te maken.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster steunt een enig middel op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat tijdens de hoorzitting van de beroepscommissie geen vragen werden gesteld, zodat zij de indruk had dat alles duidelijk was. Niettemin blijkt uit de bestreden beslissing dat er voor de beroepscommissie nog heel wat vragen bleven, bijvoorbeeld over de examenkansen die niet werden benut. Verzoekster gaat in op de overwegingen van de beroepscommissie, met verwijzing naar overtuigingsstukken.

Verzoekster licht toe dat zij tijdens de eerste zitting de examens strafprocesrecht, gerechtelijk recht en fiscaal recht heeft afgelegd, telkens zonder een credit te behalen. Zij stelt dat zij voor die opleidingsonderdelen degelijk had gestudeerd, maar niet met volle overtuiging en motivatie, ten gevolge van een verminderde concentratie en zelfvertrouwen. Hoewel verzoekster de eigen verantwoordelijkheid daarbij niet ontkent, zijn er volgens haar bepaalde aspecten die blijvend een invloed hebben gehad. Verzoekster stipt aan dat zij uit een moeilijke gezinssituatie komt, dat haar moeder is overleden en dat haar vader ernstige gezondheidsproblemen heeft.

Waar de beroepscommissie oordeelt dat niet duidelijk wordt uitgelegd wat voor effect dit had op de leerprestaties of welke rechtstreekse invloed dit heeft gehad op de examens, voegt verzoekster eraan toe dat zij verantwoordelijk is voor alles wat met haar vaders gezondheid te maken heeft zoals afspraken maken en bijwonen, toezicht op medicatie, controle van bloeddruk en zuurstof, enz. Dit, en de bezorgdheid die ermee gepaard gaat, vergen van verzoekster veel energie en beïnvloeden haar mentale gezondheid.

Verzoekster gaat ook in op de familiale problemen van haar oudere zus.

Wat de in de eerste zitting niet-afgelegde examens ‘Contractenrecht’ en ‘Bestuursrecht’ betreft, argumenteert verzoekster dat die op respectievelijk 18 en 23 juni 2022 waren gepland, dat zij verkouden was en onvoldoende voorbereid, en dat zij de tijd van de docent ‘Contractenrecht’ niet wou verdoen door nutteloos aanwezig te zijn. Verzoekster stelt dat zij zich dan heeft gefocust op ‘Bestuursrecht’, waarvoor zij dan een extra week had. Daags voor het examen, op 22/06, moest verzoekster naar het noodnummer van de politie bellen omdat haar zus voor de tweede maal een zelfmoordpoging wou ondernemen – verzoekster verwijst ter zake naar een politieverslag. De daaropvolgende dagen hebben verzoekster en haar zussen zich beziggehouden met de zus en haar kinderen. Dat is de reden waarom zij op het examen ‘Bestuursrecht’ niet aanwezig was.

Vervolgens gaat verzoekster in op de redenen waarom zij in de tweede examenzitting voor bepaalde opleidingsonderdelen niet aan het examen heeft deelgenomen, of geen credit heeft behaald. Verzoekster stelt dat zij twee weken voor de start van de tweede zitting positief testte op Covid-19, waarna zij een week in quarantaine is gegaan. In de veronderstelling dat de aandoening dan na een week vanzelf zou verdwijnen, heeft verzoekster zich niet door een zorgverlener laten testen en enkel een zelftest afgelegd.

Verzoekster dacht niet dat de ziekte effect zou hebben op haar examens, of dat de vermoeidheid langer zou duren dan een week, maar zij stelt wel veel bloktijd te zijn verloren. Zij heeft erg veel gestudeerd voor ‘Fiscaal recht’ op 22 augustus 2022 en daarvoor ook 14/20 behaald, maar voor het examen ‘Gerechtelijk recht’ op 24 augustus is zij in tijdnood gekomen; zij behaalde 9/20.

De daaropvolgende dagen, zo betoogt verzoekster, voelde zij zich lichamelijk zeer slecht en uit een doktersconsultatie bleek dat haar longen nog te lijden hadden van Covid-19 en dat zij volledig verstijfd was – verzoekster verwijst naar een attest van haar arts. Dat is de reden waarom verzoekster het examen ‘Bestuursrecht’ niet heeft afgelegd. De data van mogelijke inhaalexamens (2 en 5 september 2022) waren voor verzoekster niet haalbaar, omdat zij op 3 september 2022 examen ‘Contractenrecht’ had en op 5 september 2022 ‘Strafrecht’, vakken waarvoor zij uiteindelijk een credit behaalde. Verzoekster stipt nog aan dat zij op de zitting van de beroepscommissie haar examenvoorbereidingen heeft getoond, maar dat die niet in rekening werden genomen.

Verwerende partij doet in haar antwoordnota vooreerst gelden dat verzoekster op grond van artikel II.294, §2, vierde lid van de Codex Hoger Onderwijs in het raam van haar extern beroep niet dienstig grieven kan aanvoeren die zij niet eerder heeft opgeworpen in het interne beroep. Niet ontvankelijk in het licht daarvan zijn de nieuwe argumenten in het beroep voor de Raad, waarin verzoekster voor het eerst de gezondheidstoestand van haar vader, haar verkoudheid en onvoldoende voorbereiding op de examens voor twee opleidingsonderdelen in juni en de zelfmoordpoging van haar zus uiteenzet. Ook de positieve Covid-19-test en de toelichting omtrent de inspanningen voor de examens ‘Fiscaal recht’ en ‘Gerechtelijk recht’ zijn niet aan de interne beroepscommissie voorgelegd. Verwerende partij beklemtoont dat aan de beroepscommissie uiteraard niet kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die de verzoekster pas voor het eerst in het verzoekschrift op extern beroep aanbrengt. Dezelfde opmerking maakt verwerende partij met betrekking tot de nieuwe stukken

(politieverslag en mail, en attest arts) die verzoekster aan de beroepscommissie niet heeft voorgelegd. Verwerende partij vraagt dan ook dat de Raad deze stukken weert uit het debat.

Daarnaast betoogt verwerende partij nog:

“Verwerende partij laat verder gelden dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat de beslissing van de interne beroepscommissie kennelijk onredelijk zou zijn, noch dat de beroepscommissie geen rekening zou hebben gehouden met alle stukken van het dossier op intern beroep.

In haar intern beroep heeft de verzoekende partij de weigering tot herinschrijving aangevochten, die genomen werd in toepassing van art. 88, § 1 van het OER dat stipuleert dat wanneer een student ‘niet aan deze bindende voorwaarde voldoet, de eerstvolgende herinschrijving voor dezelfde opleiding, evenals voor opleidingsonderdelen ervan geweigerd wordt, behoudens uitzonderlijke omstandigheden’.

Het maakt vaststaande rechtspraak uit van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen dat ‘het bindend karakter tot gevolg heeft dat het niet voldoen aan deze voorwaarde in principe in se een weigering van inschrijving het academiejaar nadien kan verantwoorden, tenzij er uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen die kunnen verantwoorden waarom de student het afgelopen academiejaar niet aan deze bindende voorwaarden heeft kunnen voldoen’ (zie o.m. R.Stvb. 21 december 2018, nr. 4.626 en nr. 4.627, [...]).

Het komt hierbij aan de student(e) toe om minstens in het kader van het intern beroep buitengewone omstandigheden in te roepen op een onderbouwde manier.

De beroepscommissie heeft het intern beroep van de verzoekende partij verworpen, nu werd vastgesteld dat zij niet voldaan had aan de twee bindende voorwaarden inzake studierendement en slagen voor het opleidingsonderdeel dat zij al tweemaal zonder succes heeft opgenomen, en in toepassing van voormeld art. 88, § 1 van het OER terecht tot een weigering tot herinschrijving werd besloten, terwijl de studente in haar verzoekschrift op intern beroep geen uitzonderlijke omstandigheid heeft aangebracht die haar zou hebben verhinderd te voldoen aan de bindende voorwaarden. De beroepscommissie heeft hierbij alle elementen die bleken uit het dossier op intern beroep, bij haar beoordeling betrokken, met inbegrip van het concrete studieparcours dat de verzoekende partij de voorbije zes academiejaren reeds doorlopen heeft aan de instelling binnen dezelfde bacheloropleiding, evenals de beschouwingen van verzoekende partij en de prospectieve blik naar de toekomst toe.

Met haar beschouwingen in het extern beroep slaagt de verzoekende partij er niet in aan te tonen dat de motieven van de beslissing van de interne beroepscommissie kennelijk onredelijk zouden zijn. De beslissing van de interne beroepscommissie werd geheel terecht en gelet op de stukken die het dossier kenmerken, genomen en werd afdoende gemotiveerd met draagkrachtige motieven.

Ten slotte verzoekt verwerende partij nog dat, indien de Raad met een juridische kwalificatie of element van betoog, niet aangevoerd of ter sprake gebracht door de verzoekende partij in het verzoekschrift dat per aangetekende post werd ingediend, doch

in een ander procedurestuk waarover de verwerende partij zich niet kon uitspreken en dus geen tegenspraak is gevoerd, wenst rekening te houden, de verwerende partij hierover [zou] worden uitgenodigd om zich uit te spreken, teneinde het recht van verdediging van de verwerende partij te vrijwaren.”

In haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster haar argumenten. Zij voegt er nog aan toe dat haar resultaten in de tweede zitting zijn verbeterd. Wat de data voor het inhaalexamen voor ‘Bestuursrecht’ betreft, wijst verzoekster erop dat zij voorrang moet geven aan de opleidingsonderdelen die het eerst voorkomen in het modeltraject. Verzoekster acht het onredelijk dat geen rekening werd gehouden met de onmogelijkheid waarvoor zij zich geplaatst zag om op minder dan 24 uur de cursus voor dat opleidingsonderdeel te herhalen en er examen over af te leggen.

Verzoekster nuanceert ook dat een aantal van haar argumenten ‘nieuw’ zijn in de procedure voor de Raad. Wat de moeilijke gezinssituatie en de omstandigheden rond haar zus betreft, merkt zij op dat zij dit feit reeds had aangehaald in haar intern beroep in het vorige academiejaar, en dat zij omwille van de identieke samenstelling van de institutionele beroepscommissie dacht dit niet meer te moeten herhalen.

Tot slot betwist verzoekster de inschatting dat zij er na zes examenkansen niet alsnog in zou slagen om voor ‘Gerechtelijk recht’ een credit te behalen. Ter zake stipt zij aan dat zij de credit voor “Contractenrecht” ook na zes examenkansen heeft verworven.

Beoordeling

De Raad wijst vooreerst op het voorschrift van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs, krachtens hetwelk een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Aan een institutionele beroepsinstantie kan immers bezwaarlijk worden verweten dat zij met bepaalde elementen geen, of op een verkeerde wijze rekening heeft gehouden, wanneer die argumenten of stukken haar niet zijn voorgelegd.

‘Nieuw’ is een middel dat de student niet in de voorafgaande interne beroepsprocedure heeft opgeworpen. De Raad kan verzoekster niet bijvallen in haar redenering dat het volstaat dat een student in een andere interne beroepsprocedure, in een voorgaand academiejaar, bepaalde feitelijke elementen reeds heeft aangehaald – en die dus niet meer zou moeten herhalen. Ongeacht de samenstelling van de interne beroepsinstantie, ligt het op de weg van de student om bij elk intern beroep de relevante elementen – desnoods geactualiseerd – voor te leggen en te staven. Van een interne beroepsinstantie kan immers niet worden verwacht dat zij op eigen initiatief de archieven raadpleegt om te achterhalen of de student eerder reeds een intern beroep heeft ingesteld, en nog minder om dan zelf te bepalen welke elementen uit die vorige procedure kunnen of moeten worden ‘geïmporteerd’ in de actuele.

In het bijzonder in een geschil dat betrekking heeft op een maatregel van studievoortgangsbewaking, moet een verzoekende partij zich ervan bewust zijn dat het op haar weg ligt om aan de interne beroepsinstantie álle relevante elementen voor te leggen die het beperkte studierendement in het verleden kunnen verklaren en die in redelijkheid kunnen doen aannemen dat in de toekomst betere resultaten kunnen worden behaald. Dat is immers de essentie van de beoordeling die de interne beroepsinstantie te maken heeft. Gaat het om persoonsgebonden gegevens, dan moet de student zich rekenschap ervan geven dat de instelling uitgerekend daarvan mogelijk geen kennis heeft, zodat het aan de student toevalt de instelling daaromtrent maximaal te informeren.

Samen met verwerende partij moet de Raad vaststellen dat verzoekster in haar beroepsschrift heel wat nieuwe gegevens aanvoert, en dat zij daarnaast elementen die wél aan de institutionele beroepscommissie waren voorgelegd met veel meer detail toelicht, waardoor zij een andere wending (kunnen) nemen. Met die gegevens kan geen rekening worden gehouden.

Wat de gemiste examenkans ‘Bestuursrecht’ in de eerste examenzittijd betreft, is de Raad van oordeel dat – zonder zich in de plaats te willen stellen van de instantie die bevoegd is om de situatie ten gronde te beoordelen – de zelfmoordpoging van verzoeksters *zus prima facie* als een overmachtssituatie moet worden beschouwd.

Verzoekster heeft daarvan evenwel op geen enkele wijze melding gemaakt in haar intern beroep, zodat de beroepscommissie er ook geen rekening mee kon houden. Die klok kan de Raad niet terugdraaien.

Voor het examen ‘Bestuursrecht’ in de tweede zitting, was verzoekster gewettigd afwezig met een medisch attest. Ware er geen inhaalexamen aangeboden, dan zou de vraag kunnen worden gesteld of verzoekster door overmacht niet een examenkans werd ontnomen, en of dit zonder gevolg zou kunnen blijven voor de beoordeling van het behaalde studierendement. Te dezen evenwel, werden aan verzoekster drie mogelijke data voor een inhaalexamen geboden. Die zijn niet onbenut gebleven wegens overmacht, maar omdat verzoekster van oordeel was dat zij te dicht bij andere examens gelegen waren. In de mate dat die keuze door verzoekster wordt gemotiveerd door de overweging dat zij onvoldoende voorbereidingstijd zou hebben om de leerstof voor ‘Bestuursrecht’ te herhalen, kan de Raad die zienswijze niet bijvallen. Het komt de Raad voor dat van een normale en voorzichtige student mag worden verwacht dat de leerstof wordt ingestudeerd in de loop van het jaar, uiterlijk in de ‘blokperiode’, en dat de spreiding van de examens geen in die mate determinerende factor meer kan zijn voor de mogelijkheid om een examen voor te bereiden.

In die omstandigheden kan verzoekster zich wat het gemis aan een credit voor ‘Bestuursrecht’ betreft niet op overmacht beroepen, noch zijn er andere omstandigheden die de bestreden beslissing onredelijk maken.

Voor het vak ‘Gerechtelijk recht’ heeft verzoekster evenmin een credit behaald. Dat zij 9/20 behaalde en dus de credit ‘nipt’ heeft gemist, doet daaraan geen afbreuk.

De tekorten voor beide opleidingsonderdelen kunnen in de berekening van het studierendement worden betrokken, en de bestreden beslissing is niet onredelijk.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

VI. Anonimisering

Verzoekster vraagt ter zitting de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze

beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.113 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0878

In zake: Lien SANTENS
 woonplaats kiezend te 2018 Antwerpen
 Helenalei 29

tegen:

 UNIVERSITEIT GENT
 woonplaats kiezend te 8310 Brugge
 Akkerstraat 17

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 20 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 14 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en aan verzoekster de inschrijving aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2022-2023 wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij, en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven aan de Universiteit Gent.

In dat academiejaar volgt zij de opleiding ‘Bachelor of Science in de biochemie en de biotechnologie’. Binnen een curriculum van 60 studiepunten behaalt zij voor twee opleidingsonderdelen – ten belope van 10 studiepunten – een credit. Bij de tweede examenzitting neemt zij niet aan de examens deel.

Verzoekster heroriënteert zich, en schrijft zich in het academiejaar 2020-2021 in voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de sociologie’.

Verzoekster neemt in de eerste examenzitting deel aan twee examens en in de tweede zitting legt zij één examen af. Zij behaalt evenwel geen credits. Een herinschrijving in dezelfde studierichting zou leiden tot een bindende voorwaarde.

In het academiejaar 2021-2022 schrijft verzoekster zich in voor drie opleidingsonderdelen in de opleiding ‘Sociologie’ (15 studiepunten). Zij doet dit middels creditcontracten, zodat geen bindende voorwaarde wordt opgelegd. Verzoekster behaalt een credit voor deze twee van de drie opleidingsonderdelen, ten belope van 9 studiepunten.

Aangezien verzoekster in de drie jaar van haar inschrijving 135 studiepunten heeft opgenomen en daarvan slechts 19 in een credit heeft omgezet – en dus ruim onder de regel van een derde blijft – valt verzoekster onder het vermoeden van artikel 24, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2022-2023 dat een nieuwe inschrijving geen positief resultaat zal opleveren. De verdere inschrijving wordt aan verzoekster geweigerd.

Tegen deze beslissing stelt verzoekster het volgend intern beroep in:

“[...]”

Via deze wil ik tegen deze beslissing beroep aantekenen en dit om reden van overmacht.

Gedurende de gehele periode van de voorbije academiejaren kampte ik met psychologische problemen. Deze werden versterkt door de pandemie en de maatregelen die daaruit volgden vanaf maart 2020. Dit niet alleen door het wegvallen van zowat alle vormen van sociaal contact maar ook door de belemmering in het vinden van professionele hulp door de [almaar] groter wordende wachtlijsten. Tijdens het academiejaar 2020-2021 ervoer ik ook een chronisch tekort aan energie, iets waar ik nu op terugblik als een fysieke manifestatie van de mentale moeilijkheden waar ik destijds mee kampte.

Deze combinatie van omstandigheden leidde tot een aantal verkeerde beslissingen: ik nam gedurende het academiejaar 2020-2021 aan bijna geen enkel van de (her)examens deel, bovendien verzweeg ik aan mijn familie hoe moeilijk ik het mentaal/academisch had zodat zij ook niet hebben kunnen inspringen voor het te laat was. Dit had als gevolg dat ik bijna mijn volledige leerkrediet saldo heb verspeeld, en aangezien ik niet aan de examens had deelgenomen, zonder mogelijkheid om ze terug te vorderen omwille van een overmachtssituatie door de COVID-19-maatregelen.

In augustus 2021 heb ik samen met mijn familie besloten om mij niet in te schrijven voor het eerste semester en deze tijd te gebruiken om mijn weg terug te vinden. Vanaf oktober [2020] tot mei 2021 heb ik voltijds gewerkt bij Belfius als administratief bediende. In september 2021 heb ik eveneens professionele hulp kunnen vinden bij een klinische psycholoog.

In februari 2022 heb ik mij uiteindelijk ingeschreven voor drie vakken van het tweede semester van de eerste bachelor sociologie via creditdoelcontracten. Hier ben ik op twee van de drie vakken geslaagd. Tijdens deze periode werkte ik hard aan mijn studiemethode met een duidelijke evolutie tot gevolg. Op basis van deze ervaring begrijp ik eveneens op welke punten ik verder moet werken en focussen om in de toekomst een volledig semester tot een goed einde te brengen. Indien nodig met hulp en steun van een studiebegeleider.

Hoewel ik het nog niet heb kunnen bewijzen ben ik ervan overtuigd over de capaciteiten te beschikken om hoger onderwijs te volgen. Hiervoor kan ik u verwijzen naar de creditbewijzen die ik vorig academiejaar heb verworven en naar de eindresultaten van mijn opleiding aan het Koninklijk Lyceum van Antwerpen richting Grieks-Wiskunde.

Een laatste punt betreft mijn huidig leerkrediet saldo. Momenteel heb ik te weinig studiepunten om mij in te schrijven met een diplomacontract voor de eerste bachelor sociologie. Ik heb deze situatie besproken met mijn trajectbegeleider [K.d.P.] en vastgesteld dat er een aantal mogelijkheden zijn. De meest ideale optie zou zijn om mij ondanks mijn tekort toch in te schrijven met een diplomacontract, dit eventueel via een inschrijving onder voorbehoud aangezien ik voor het academiejaar van 2020-2021 een verzoek tot terugvordering van leerkrediet [bij] de Raad heb ingediend. Een tweede optie zou zijn om me voor de twee semesters apart in te schrijven via creditdoelcontracten en dan hopelijk met de teruggevorderde punten mij volgend academiejaar in te schrijven met een diplomacontract. De eerste optie heeft mijn voorkeur omdat ik niet met zekerheid kan zeggen dat mijn verzoek tot een terugvordering van mijn leerkrediet goedgekeurd zal worden maar ook omdat er nog een significant aantal studiepunten zijn die ik dubbel kan terugverdienen, iets wat niet mogelijk is met inschrijvingen via creditdoelcontract.

Inzake de laattijdigheid van mijn verzoekschrift:

Het heeft even geduurd om het attest dat ik nodig had voor zowel dit verzoekschrift als dat voor de Raad te verkrijgen. Op donderdag 6/10/2022 is mijn oma plots overleden en deze gebeurtenis heeft mijn proces wat vertraagd.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 14 oktober 2022, en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2019	Bachelor of Science in de biochemie en de biotechnologie	60	10
2020	Bachelor of Science in de sociologie	60	0
2021	Opleidingsonderdelen via creditdoelcontract faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen	15	9
	<i>Totaal</i>	<i>135</i>	<i>19</i>

Voldoet niet aan §2

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- Gedurende de voorbije academiejaren kampte de studente met psychologische problemen. Deze werden versterkt door de pandemie en de maatregelen die daaruit volgden. Zowel door het wegvallen van sociaal contact als door de belemmering in het vinden van professionele hulp.
- Tijdens academiejaar 2020-2021 ervoer ze ook een chronisch tekort aan energie, een fysieke manifestatie van de mentale moeilijkheden.
- Deze combinatie leidde tot een aantal verkeerde beslissingen: ze nam in 2020-2021 aan bijna geen enkel van de (her)examens deel en verzweeg aan haar familie hoe moeilijk ze het had. Zo heeft ze bijna haar volledig leerkrediet saldo verspeeld.
- In augustus 2021 heeft ze besloten om zich niet in te schrijven voor het eerste semester en deze tijd te gebruiken om haar weg terug te vinden.
- In februari 2022 heeft ze zich ingeschreven voor drie vakken via creditcontract. Ze was voor twee van de drie vakken geslaagd. Ze heeft hard gewerkt aan haar studiemethode met een duidelijke evolutie tot gevolg.
- Hoewel ze het nog niet heeft kunnen bewijzen is ze ervan overtuigd over de capaciteiten te beschikken om hoger onderwijs te volgen (zie creditbewijzen vorig academiejaar) en eindresultaten middelbaar.
- Momenteel heeft ze te weinig studiepunten om zich in te schrijven met een diplomacontract. Ze zou (na overleg met trajectbegeleiding) ondanks het tekort toch inschrijven met een diplomacontract, ofwel voor de twee semesters apart inschrijven via creditdoelcontracten en de teruggevorderde punten mij volgend academiejaar in te schrijven met een diplomacontract.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe

academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente over drie academiejaren heen een zeer beperkte studievoortgang van 14% behaalt, wat erg weinig is.
- De studente haalt COVID19 aan als argument om de weigering ongedaan te maken. De institutionele beroepscommissie wijst erop dat COVID19 voor alle studenten een uitzonderlijke situatie was en in de nasleep nog is en de studente haalt geen bijzondere omstandigheden of bewijsstukken aan die haar van de andere studenten zou kunnen onderscheiden, en waaruit zou blijken dat de gevolgen van de coronacrisis voor haar dermate zwaarder en uitzonderlijker waren dat ze de institutionele beroepscommissie ertoe zouden moeten brengen de weigering op te heffen. In academiejaar 2021/2022 werd door de UGent bovendien de nodige inspanningen geleverd om de negatieve effecten zoveel mogelijk te beperken zowel op het vlak van onderwijs- als evaluatieactiviteiten. Zo werd er niet het volledige academiejaar online les gegeven maar werd, van zodra de maatregelen het terug toelieten, zoveel mogelijk aan studenten de mogelijkheid gegeven om de lessen terug op campus te volgen of in een hybride samenstelling.
- De institutionele beroepscommissie heeft in haar beslissing rekening gehouden met de voorliggende bewijsstukken en de psychologische problemen en een chronisch tekort aan energie waar naar verwezen wordt en kan aannemen dat deze omstandigheden een beperkte impact hebben gehad op de studieresultaten van de studente maar acht deze omstandigheden niet dermate doorslaggevend om de wel erg lage examencijfers volledig te verantwoorden.
- Er ligt momenteel ook geen enkel bewijsstuk voor waaruit zou moeten blijken dat de situatie van de student effectief voldoende gewijzigd is om de studies nogmaals te hervatten.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2022-2023 bekrachtigd.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - afstand

Ter zitting geeft verzoekster aan dat ze afstand wil doen van haar beroep.

Verwerende partij heeft hiertegen geen bezwaar.

De Raad ziet geen redenen om deze afstand niet toe te kennen.

BESLISSING

De Raad verleent akte van de afstand van het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.106 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0882

In zake: Devanshu AGNIHOTRI
 woonplaats kiezend te 9000 Gent
 Burggravenlaan 32 bus 205

tegen:

 UNIVERSITEIT GENT
 woonplaats kiezend te 8310 Brugge
 Akkerstraat 17

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 22 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 14 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en aan verzoeker de inschrijving in de opleiding ‘Master of Science in Biochemistry and Biotechnology’ aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2022-2023 wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Science in Biochemistry and Biotechnology’.

In dat academiejaar neemt verzoeker een curriculum op van 60 studiepunten. Voor zes opleidingsonderdelen, ten belope van 22 studiepunten, behaalt hij een credit.

In het academiejaar 2020-2021 schrijft verzoeker zich in voor dezelfde opleiding. Aangezien hij het voorbije jaar een studierendement van minder dan 50% behaalde, geschiedt die inschrijving onder bindende voorwaarde. Verzoeker neemt een curriculum op van 44 studiepunten – zijnde de resterende opleidingsonderdelen uit het eerste masterjaar en twee vakken uit het tweede masterjaar – en behaalt voor drie opleidingsonderdelen ten belope van 12 studiepunten een credit.

Aangezien verzoeker aldus niet tegemoetkomt aan de hem opgelegde bindende voorwaarde, wordt de inschrijving voor deze masteropleiding voor het academiejaar 2021-2022 geweigerd. Het intern beroep dat verzoeker tegen die beslissing instelt, wordt evenwel gegrond verklaard, zodat verzoeker alsnog kan inschrijven, zij het opnieuw onder bindende voorwaarde.

Verzoeker neemt in het academiejaar 2021-2022 opnieuw de hem nog resterende opleidingsonderdelen uit het eerste masterjaar op, samen met drie vakken uit het tweede masterjaar, samen ten belope van 35 studiepunten. Na de tweede examenzittijd heeft verzoeker voor vijf opleidingsonderdelen en 17 studiepunten een credit behaald.

Met een studierendement van 48,5% komt verzoeker aan de bindende voorwaarde niet tegemoet. Een nieuwe inschrijving voor het academiejaar 2022-2023 wordt geweigerd.

Ook tegen deze beslissing stelt verzoeker een intern beroep in.

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 14 oktober 2022, en komt tot de volgende beslissing:

“[...]”

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2019	Bachelor of Science in Biochemistry and Biotechnology	60	22
2020	Bachelor of Science in Biochemistry and Biotechnology	44	12
2021	Bachelor of Science in Biochemistry and Biotechnology	35	12
	<i>Totaal</i>	<i>139</i>	<i>51</i>

Voldoet niet aan §2

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De student behaalde 3 SP te weinig om aan de bindende voorwaarden te voldoen. Hij presteerde niet goed omwille van zijn financiële situatie.
- De verblijfsvergunning van de student verliep en hij kreeg pas zeven en een half maand later een nieuwe verblijfsvergunning. Hierdoor was hij niet in staat om legaal te werken. De student ging vruchteloos te rade bij het OCMW en leende geld van vrienden om rond te komen.
- De student kreeg te maken met een waterafrekening van 2800 euro en zijn niet-Belgische huisgenoten weigerden mee te betalen. Gezien het niet-Belgen betrof haalden legale acties niets uit.
- De student ging op consultatie bij een UGent psycholoog en verklaart dat zijn mentale gezondheid niet goed was gedurende bovengenoemde periode.
- De student vraagt om nog een laatste kans. Hij beseft dat hij traag vooruitgang maakt maar verklaart zijn best te doen. De opleiding interesseert hem en hij zou graag de kans krijgen om aan een bekende universiteit zoals UGent af te studeren.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student ondanks een eerdere weigering en de bindende voorwaarden die hem voor academiejaar 2021-2022 waren opgelegd niet de vereiste 50% studievoortgang behaalde.
- De student geeft aan financiële problemen te hebben ondervonden ten gevolge van zijn verblijfsvergunning alsook een hoge waterfactuur te hebben gehad. De institutionele beroepscommissie kan aannemen dat dit voor problemen kan hebben gezorgd maar merkt op dat de student zijn argumenten niet door enig concreet bewijsstuk staft. De institutionele beroepscommissie wijst er de student op dat de bewijslast rust op de partij die de betwisting heeft opgestart. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen onderschrijft dit ook in zijn arresten (o.a. arrest 2014/022). De student werd hier tevens via e-mail op gewezen door de institutionele ombudsdienst d.d. 24 september:

“De UGent neemt de interne beroepsprocedure ernstig en neemt voor elk ingediend intern beroep een weloverwogen beslissing maar wijst er voor de volledigheid op dat de bewijslast bij jou als student ligt en je in jouw

beroepsschrift de nodige, relevante bewijsstukken moet toevoegen die jouw argumenten ondersteunen, zodat de beroepscommissie die argumenten ook kan onderzoeken en beoordelen. De UGent zal jou niet contacteren met de vraag naar bewijsstukken. Met deze informatie willen we je optimaal informeren over uw rechten.”

- De institutionele beroepscommissie kan deze argumenten wegens gebrek aan bewijsstuk niet ten gronde bij haar onderzoek betrekken.
- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student grotendeels aan alle examenkansen van de opleidingsonderdelen in zijn curriculum heeft deelgenomen doch voor slechts vijf van de opgenomen opleidingsonderdelen veelal nipt een credit (drie maal 10/20) heeft verworven. Voor het overige behaalde de student lage examenresultaten.
- Er ligt momenteel ook geen enkel bewijsstuk voor waaruit zou moeten blijken dat de situatie van de student effectief voldoende gewijzigd is om de studies nogmaals te hervatten.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de opleiding master of science in Biochemistry and Biotechnology aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2022-2023 bekrachtigd.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtcollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16). De decreetgever heeft de uitputting van het intern

beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999- 00, 850).

De vraag of verzoeker op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota werpt verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij betoogt dat een beroep bij de Raad niet ontvankelijk is wanneer de verzoekende partij voorafgaand niet op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft uitgeput.

Zulks heeft verzoeker niet gedaan, aangezien artikel 81, §2 van het onderwijs- en examenreglement voorschrijft dat een intern beroep op straffe van onontvankelijkheid moet zijn ondertekend, en verzoeker heeft nagelaten zijn intern beroep te ondertekenen. Het feit dat de institutionele beroepscommissie het intern beroep toch ten gronde heeft behandeld, doet volgens verwerende partij aan die onontvankelijkheid geen afbreuk.

Verzoeker dient geen wederantwoordnota in en betwist de exceptie niet.

Beoordeling

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.283 t.e.m. 285 van de Codex Hoger Onderwijs.

Met uitzondering van de verplichting om een intern beroep in te stellen en de termijnen voor het instellen en het behandelen van het intern beroep, laat de decreetgever het aan de instellingen over om in het onderwijs- en examenreglement te bepalen welke vormvereisten –

al dan niet met sancties – moeten worden nageleefd om een regelmatig intern beroep in te stellen.

Artikel 81, §2 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij stelt dat een intern beroep op straffe van onontvankelijkheid met een ondertekend schrijven moet worden ingesteld.

Dit kan niet worden beschouwd als een onredelijke vormvereiste, onder meer omdat de decreetgever in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardig voorschrift heeft opgenomen inzake de beroepen die bij de Raad worden ingesteld.

Verzoeker heeft zijn intern beroep niet ondertekend. Dit betekent dat het intern beroep niet op ontvankelijke wijze is ingesteld. Het feit dat de institutionele beroepscommissie dat intern beroep wel ten gronde heeft beoordeeld, doet daaraan geen afbreuk. Het intern beroep was derhalve onontvankelijk, en het beroep dat bij de Raad werd ingesteld, ondergaat hetzelfde lot.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	eerste secretaris
---------------	-------------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.107 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0891

In zake: Nicolas DE RAEVE
 woonplaats kiezend te 9820 Merelbeke
 Hoorndriesstraat 9

tegen:

 UNIVERSITEIT GENT
 woonplaats kiezend te 8310 Brugge
 Akkerstraat 17

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 25 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 14 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en aan verzoeker de inschrijving in de bacheloropleiding Taal- en letterkunde Latijn-Grieks aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2022-2023 wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven aan de Universiteit Gent.

Hij schrijft zich initieel in voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de ingenieurswetenschappen’ (60 studiepunten). Nadat hij in de januarizittijd voor slechts één opleidingsonderdeel – ten belope van 6 studiepunten – een credit behaalt, schrijft verzoeker zich uit voor deze opleiding, en heroriënteert hij naar de opleiding ‘Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde: Latijn-Grieks’. Voor de vier opleidingsonderdelen die hij in het tweede semester opneemt (16 studiepunten), behaalt hij twee credits (6 studiepunten).

Aangezien verzoeker aldus voor minder dan de helft van de opgenomen studiepunten een credit behaalt, geschiedt zijn inschrijving in dezelfde studierichting in het academiejaar 2020-2021 onder de bindende voorwaarde dat hij moet slagen voor 75% van de studiepunten binnen het eerste deliberatiepakket.

In dat academiejaar 2020-2021 neemt verzoeker een curriculum op van 54 studiepunten (de resterende vakken uit het eerste deliberatiepakket); hij behaalt voor acht opleidingsonderdelen een credit, ten belope van 34 studiepunten. Met een studierendement van 63% beantwoordt verzoeker niet aan de hem opgelegde voorwaarde.

Tegen de weigering tot inschrijving die bijgevolg wordt opgelegd, stelt verzoeker met succes een intern beroep in. De herinschrijving wordt toegestaan, zij het onder de bindende voorwaarde dat hij moet slagen voor 50% van de opgenomen studiepunten, en voor 75% van de studiepunten opgenomen in het eerste deliberatiepakket.

In het academiejaar 2021-2022 neemt verzoeker een studieprogramma op van 70 studiepunten. Na de tweede examenzittijd heeft hij voor vijf opleidingsonderdelen een credit behaald, ten belope van 25 studiepunten. Verzoeker behaalt daarmee een studierendement van 25% binnen het eerste deliberatiepakket en van 35,7% binnen zijn gehele inschrijving, en komt aan geen van beide bindende voorwaarden tegemoet.

Aan verzoeker wordt de verdere inschrijving in de bacheloropleiding Taal- en letterkunde: Latijn-Grieks geweigerd.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Tegen die beslissing stelt verzoeker op 28 september 2022 het volgende intern beroep in:

“Ik stuur deze brief omdat ik in beroep wil gaan tegen de weigering tot herinschrijving voor mijn huidige opleiding aan de Universiteit Gent: Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde, combinatie Latijn-Grieks.

De reden voor deze weigering tot herinschrijving is dat ik na het afgelopen academiejaar niet voldoe aan de bindende voorwaarde die mij was opgelegd, ondanks mijn goede inzet. Daarom zou ik graag de oorzaken verduidelijken voor het feit dat mijn studie in het voorbije academiejaar weinig voortgang heeft gekend, zowel als de stappen die ik al heb ondernomen en nog zal nemen, waardoor ik denk dat ik kan aantonen dat ik in de toekomst wel voldoende studievoortgang zal maken.

Om te beginnen is het studeren niet vlot verlopen, omdat ik het voorbije academiejaar te veel studiepunten heb opgenomen. Ik had namelijk 70 studiepunten opgenomen in plaats van 60. Daardoor heb ik mijzelf overbelast (en had ik enkele overlappende lessen). (Mijn herexamenperiode heeft hier dus ook onder geleden.) Natuurlijk is 50 % behalen van 70 studiepunten niet eens zo heel veel, maar ik heb de fout begaan om het hele academiejaar, inclusief de tweedekansexamenperiode, in alle 14 vakken tegelijk te investeren. Daardoor kwam ik voor elk vak in tijdnood en heb ik zeer veel 8'en en 9'en behaald: 1 keer 8 en 5 keer 9 op de 9 niet-geslaagde vakken.

Dit is mijn tweede weigering, maar eigenlijk heb ik de vakken uit de eerste Bachelor nog maar 2 keer gedaan; [i]n 2019-20 schreef ik pas in het tweede semester in voor 4 vakken in deze opleiding. Ik slaagde voor de helft van het aantal vakken, maar niet voor de helft van het aantal studiepunten. In 2020-21 slaagde ik voor 34 studiepunten (op 54), wat wel de helft was, maar geen 75%. Maar 44 van die 54 studiepunten volgde ik in dat jaar voor het eerst.

Als ik mijn studie mag verderzetten, zal ik het volgende academiejaar een realistisch aantal studiepunten opnemen, om zo aan een veel gebruikelijker pakket te kunnen beginnen. Ik heb hier ook al over gesproken met trajectbegeleider [S.d.S.] op 19 september. De grootste obstructie van het voorbije academiejaar: ik heb de diagnose Autismespectrumstoornis. Ik ga dus, als ik mij opnieuw mag inschrijven, een *Bijzonder statuut op basis van functiebeperking* aanvragen. Dat heb ik de voorbije jaren niet gedaan, omdat ik dacht dat ik het wel allemaal alleen zou kunnen. Mijn persoonlijke problemen zijn een groot deel van de oorzaak voor mijn slechte resultaten dit academiejaar. Vooral tijdens de aanloop naar en ook tijdens de examenperiodes/examens zelf heb ik het het moeilijkst gehad, Bij sommige examens heb ik daardoor ook te weinig tijd gehad en heb ik dus niet volledig kunnen tonen in welke mate ik de leerstof beheers.

Tijdens het studeren heb ik soms moeite met concentratie, in die zin dat mijn focus en mijn gedachten soms onbewust worden ingenomen door iets anders. Ook heb ik moeite gehad met het vragen naar hulp. Ik heb hierdoor soms ook moeite met goed plannen en met het overgaan tot daden. Ik pieker en zit te vaak in mijn eigen hoofd, waardoor ik vaak ook minder goed slaap. Ik blijf steken op sommige zaken en ik heb een gevoeligheid voor prikkels.

Update: Ik heb op 26 september een afspraak gehad met [L.C.], studentenbegeleider van het Team student & functiebeperking voor de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Mijn aanvraag voor een *Bijzonder statuut op basis van functiebeperking* is dus ook reeds ingediend. Op woensdag 12 oktober heb ik mijn eerste afspraak met [E.H.] van het Team

student & functiebeperking voor de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Dit zal dan mijn intakegesprek zijn. Ik zal dan mijn problemen kunnen uitleggen, opdat ik individuele begeleiding zou kunnen krijgen met een frequentie afhankelijk van mijn nood en een inhoud afgestemd op mijn individuele vragen.

(Daarnaast zal ik ook zeker de workshop (Examen)planning volgen, die ook door het Team student & functiebeperking wordt georganiseerd.)

Daarnaast meen ik dat het ook belangrijk is om te vermelden dat mijn mama een chronische ziekte (auto-immuunziekte) heeft, waardoor ze zelfs niet kan gaan werken. Mijn thuissituatie is daardoor ook vaak vrij stressvol en mijn energieniveau lijdt hier ook onder. Gelukkig gaat het langzamerhand iets beter met haar, dankzij de behandeling.

Nog een factor die meespeelde is het feit dat ik vorig academiejaar COVID-19 heb gehad. De diagnose werd gesteld op 31/12/2021. De academische kalender van de Universiteit Gent zag er toen zo uit:

- Kerstreces: maandag 27-12-2021 t/m zaterdag 08-01-2022 (2 weken)
- Maandag 10-01-2022 t.e.m. zaterdag 05-02-2022: 4 weken
eerstesemesterexamenperiode (met inbegrip van voorbereiding op de examens, deliberaties, proclamaties t/m zaterdag 19/02/2022).

Dit heeft voor mij tijdens het jaar ook voor achterstand en moeite met studeren gezorgd, door onder andere vermoeidheid.

De reden dat ik denk dat het realistisch gezien haalbaar is voor mij om voor de 9 herexamens waarvoor ik niet geslaagd ben in het vervolg wel te slagen is ook onder andere dat ik voor vijf van deze examens 9/20 behaalde en voor een ander 8/20. Ik heb al eerder vakken gehad waarvoor ik eerst 9/20 behaalde en daarna slaagde (zoals het geval was bij bijvoorbeeld het eerstejaarsvak *De literatuur van de oudheid*, waarvoor ik initieel 9/20 behaalde, maar in het volgende jaar 12/20) en waarvoor ik eerst 8/20 behaalde en daarna slaagde (zoals het geval was bij bijvoorbeeld het eerstejaarsvak *Geschiedenis van de Klassieke Oudheid*, waarvoor ik initieel 8/20 behaalde, maar in het volgende jaar 11/20). Belangrijk om hierbij te vermelden is dat ik voor de enige 3 vakken waarvoor ik nog niet geslaagd ben van de eerste Bachelor een 9/20 behaalde. Ik denk dat ik met zekerheid voor deze laatste vakken van de eerste Bachelor kan slagen.

Voor het vak *Oudgrieks: taalbeheersing II* (een van deze 3 eerstejaarsvakken) telden de testen die tijdens het semester werden afgenomen nog steeds mee voor het eindresultaat, zonder dat daarvoor een tweede zit bestond. Voor deze testen was ik tijdens het semester niet geslaagd en ik moest dus ook meer dan het gemiddelde halen op mijn examen om voor dat examen geslaagd te kunnen zijn. Dit is mij niet gelukt, maar het geeft mij wel vertrouwen dat ik kan slagen, wanneer ik dit vak opnieuw volg. Voor dit vak had ik namelijk een 9/20 in de tweede zit, ondanks dat ik daarvoor in eerste zit 7/20 behaalde (ook voor het vak *Oudgrieks: taalbeheersing I* behaalde ik in eerste zit 7/20 en in tweede zit 9/20). Voor dit vak heb ik dus geen volledige tweede kans gekregen, die ik volgend jaar wel zou hebben.

Voor het vak *Oudgriekse letterkunde I* telde een taak (Academische Review) die meetelde voor 10% van de totaalscore van dat vak door een technische indienfout die ik heb gemaakt niet mee. Voor deze taak behaalde ik de eerste keer dat ik dit vak volgde 10/20. Voor dit extra zware jaar, was ik telkens na een vak een jaar opnieuw te volgen geslaagd voor dat vak.

Graag zou ik nog ter informatie vermelden dat ik voor alle vakken waarvoor ik in tweede zit een herexamen moest afleggen heb meegedaan en betere punten (voor 8 vakken) of hetzelfde resultaat (voor 2 vakken) heb behaald. Dit is een bewijs dat mijn competentie is toegenomen.

Reeds ben ik [] op feedback geweest voor 5 vakken (waaronder ook de 3 eerstejaarsvakken waarvoor ik nog niet geslaagd ben). Voor de andere vakken ga ik ook nog op feedback []. Ik heb op 19 september ook al gesproken met de trajectbegeleider, [S.d.S.], en op 23 en 27 september met de studiebegeleider, [A.V.]. In afwachting van het besluit van de Institutionele Beroepscommissie zorg ik ervoor dat ik de lessen al mee volg, opdat ik niet met achterstand zou hoeven te starten.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 14 oktober 2022, en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2019	Bachelor of Science in de ingenieurswetenschappen (gemeenschappelijk gedeelte)	30	6
2019	Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde Latijn-Grieks	16	6
2020	Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde Latijn-Grieks	54	34
2021	Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde Latijn-Grieks	70	25
	<i>Totaal</i>	<i>170</i>	<i>71</i>

Voldoet niet aan §1

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De student geeft aan vorig jaar te veel studiepunten op te nemen (70 ipv 60) en dat hij het hele academiejahr in alle 14 vakken tegelijk investeerde en zo voor elk vak in tijdsnood kwam.
- Hij argumenteert dat hij de vakken uit de eerste bachelor nog maar 2 keer gedaan heeft.
- De student verklaart dat hij, als hij zijn studie zou mogen verderzetten, een realistischer aantal studiepunten zou opnemen en heeft hierover al een gesprek gehad met trajectbegeleiding.
- De student geeft aan dat zijn grootste obstructie het voorbije jaar zijn autismespectrumstoornis was. De student had nog geen bijzonder statuut omdat hij dacht het wel alleen aan te kunnen.
- De student had eind september een afspraak met het team student en functiebeperking waarop hij zijn aanvraag bijzonder statuut heeft ingediend. Het intakegesprek staat gepland op 12 oktober.
- De student is van plan de workshop (examen) planning te volgen.
- De student geeft aan dat zijn thuissituatie niet evident is door een chronische auto-immuunziekte van zijn moeder. Zijn energieniveau lijdt hier ook onder. Het gaat langzamerhand beter met zijn moeder.
- De student kreeg op 31/12/2021 covid. Dat bezorgde hem onder meer door vermoeidheid een achterstand en moeite met studeren.

- Voor de 3 vakken van eerste bachelor waar hij nog niet voor slaagde behaalde hij een 9/20. Hij is dan ook zeker dat hij voor die vakken kan slagen.
- De student geeft ook mee dat hij voor alle vakken in tweede zit betere of dezelfde resultaten haalde als in eerste zit. Dat ziet de student als bewijs dat zijn competentie is toegenomen.
- De student verklaart dat hij al feedback kreeg voor 5 vakken en voor de andere vakken staan die gesprekken nog gepland. Er staan ook afspraken vast met de traject- en studiebegeleiders. Hij volgt intussen al de lessen weer mee om geen achterstand te hebben.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student ondanks een eerdere weigering, in het voorbije academiejaar een studievoortgang van slechts 35,7% behaalt i.p.v. van de vereiste 50%. Wat het argument betreft dat hij een groot curriculum heeft opgenomen, kan de institutionele beroepscommissie enkel opmerken dat dit de eigen keuze van de student was en gezien zijn vorige studievoortgang een grote gok.
- De student geeft aan te kampen met een autismespectrumstoornis. De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat de student hiervoor het bijzonder statuut op basis van functiebeperking had kunnen aanvragen, met de nodige faciliteiten om hem tijdens zijn studies te ondersteunen, maar dat de student dit de afgelopen academiejaren niet heeft gedaan.
- De student geeft aan het bijzonder statuut nu wel aangevraagd te hebben. Hij staakt dit argument echter niet met een concreet bewijsstuk. De institutionele beroepscommissie wijst er de student op dat de bewijslast rust op de partij die de betwisting heeft opgestart. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen onderschrijft dit ook in zijn arresten (o.a. arrest 2014/022). De student werd hier tevens via e-mail op gewezen door de institutionele ombudsdienst d.d. 23 september:

“De UGent neemt de interne beroepsprocedure ernstig en neemt voor elk ingediend intern beroep een weloverwogen beslissing maar wijst er voor de volledigheid op dat de bewijslast bij jou als student ligt en je in jouw beroepsschrift de nodige, relevante bewijsstukken moet toevoegen die jouw

argumenten ondersteunen, zodat de beroepscommissie die argumenten ook kan onderzoeken en beoordelen. De UGent zal jou niet contacteren met de vraag naar bewijsstukken. Met deze informatie willen we je optimaal informeren over uw rechten.”

De institutionele beroepscommissie kan deze argumenten wegens gebrek aan bewijsstuk niet ten gronde bij haar onderzoek betrekken.

- De student geeft aan dat zijn thuissituatie niet evident is door een chronische auto-immuunziekte van zijn moeder, ook dit argument wordt niet door bewijsstukken gestaafd en de institutionele beroepscommissie kan dit dan ook zoals hierboven vermeld niet ten gronde in haar onderzoek betrekken.
- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student grotendeels aan alle examenkansen voor de veertien opleidingsonderdelen in zijn curriculum heeft deelgenomen doch voor slechts vijf opleidingsonderdeel nipt een credit heeft verworven (drie maal 10/20, een 11/20 en een 12/20). Voor het overige behaalde de student lage examenresultaten.
- De institutionele beroepscommissie heeft in haar beslissing rekening gehouden met de voorliggende bewijsstukken en het autismespectrumstoornis waar naar verwezen wordt en kan aannemen dat deze omstandigheden een beperkte impact hebben gehad op de studieresultaten van de student maar acht deze omstandigheden niet dermate doorslaggevend om de trage studievoortgang volledig te verantwoorden.
- Er ligt momenteel ook geen enkel bewijsstuk voor waaruit zou moeten blijken dat de situatie van de student effectief voldoende gewijzigd is om de studies nogmaals te hervatten.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de opleiding Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde Latijn – Grieks aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2022-2023 bekrachtigd.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep, in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Zij voert aan dat de institutionele beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat haar beslissing in de plaats is gekomen van de initiële weigering tot inschrijving, en deze laatste daardoor uit de rechtsordening is verdwenen en bijgevolg ook niet meer kan worden aangevochten.

Verzoeker dient geen wederantwoordnota in en weerspreekt de exceptie niet.

Beoordeling

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 81, §6 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij dat de institutionele beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep beslist tot hetzij de bevestiging van de bestreden beslissing, hetzij tot het herzien ervan, in welk geval de institutionele beroepscommissie beschikt “over dezelfde bevoegdheden als de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen”.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker beroept zich in een enig middel op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

In zijn beroepsschrift gaat verzoeker in op de verschillende motieven en overwegingen van de bestreden beslissing.

Inzake de ziekte van zijn moeder benoemt verzoeker deze ziekte, en hij herhaalt dat het feit dat zij niet kan gaan werken leidt tot een stressvolle omgeving. Verzoeker licht verder toe dat hij daarvoor een vrij eenvoudige oplossing heeft gevonden die hij ondertussen al in de praktijk toepast, namelijk het inplannen van studietijd in een studielocatie (Boekentoren Gent) in plaats van thuis, en de aanschaf van een nieuwe computer om op locatie te kunnen werken.

Wat de covid-besmetting betreft, wil verzoeker verduidelijken dat de academische kalender die hij in zijn intern beroep heeft vermeld, erop moest duiden dat zijn ziekte samenviel met de blokperiode van de eerstesemesterexamens. Hij geeft tevens aan dat hij ook in het tweede semester nog gevolgen van de ziekte ondervond.

Inzake de toegenomen competentie waarvan sprake in het intern beroep, zet verzoeker nader uiteen dat hij van oordeel is dat zijn competenties in die mate zijn toegenomen dat met de nieuwe aanpak die hij heeft gevonden, hij nu wel moet kunnen slagen.

Met betrekking tot de feedback en de afspraken met de trajectbegeleider en studiebegeleiders, bevestigt verzoeker dat deze wel degelijk reeds hebben plaatsgevonden en dat hij daardoor weet wat hij een volgend academiejaar anders kan doen voor de opleidingsonderdelen waarvoor hij nog niet slaagde.

Wat de berekening van de slaagnorm betreft, stelt verzoeker dat hij uit de bestreden beslissing afleidt dat zijn studievoortgang enkel wordt berekend voor de bacheloropleiding Taal- en Letterkunde. Verzoeker stelt dat hij die norm niet kan terugvinden in het onderwijs- en examenreglement en de berekening dus niet kan nagaan; volgens verzoeker wordt aldus een belangrijk argument in de bestreden beslissing niet gestaafd.

Verzoeker gaat ook in op het “ontbrekend bewijsmateriaal”, en voert aan dat hij in het beroep voor de Raad “al het nodige bewijsmateriaal dat [hij] om geldige redenen nog niet kon toevoegen aan het initieel beroepsschrift binnen de termijn waarin het verstuurd moest worden”, voorlegt.

Over de studievoortgang zoals deze door de institutionele beroepscommissie is beoordeeld, herhaalt verzoeker de context die hij in zijn intern beroep had aangegeven, met name de nipte tekorten (scores 8/20 en 9/20) die hij behaalde. Verzoeker begrijpt dat dit op zich geen belang heeft, maar het biedt volgens hem wel context die bij de andere argumenten kan worden

betrokken. Verzoeker stipt nog aan dat zijn studievoortgang vervormd overkomt doordat hij zoveel studiepunten had opgenomen.

Wat de beoordeling van dat zware studiepakket betreft, geeft verzoeker toe dat dit zijn eigen fout was. Hij zou die fout evenwel willen aanwenden om het grote verschil te duiden met de wijze waarop hij het volgend academiejaar beoogt aan te pakken.

Met betrekking tot zijn verzoekers ASS, benadrukt verzoeker dat dit een ernstig en permanent probleem is, en hij begrijpt niet dat het gemis aan aanvraag van een bijzonder statuut in het verleden een argument kan zijn om de weigering tot inschrijving te handhaven. Inzake het bewijs van het bijzonder statuut dat verzoeker heeft aangevraagd, voegt hij thans wel een stuk (een e-mail met goedkeuring van het bijzonder statuut en vermelding van de faciliteiten, en een e-mail met de ingeplande begeleiding). Dit was volgens verzoeker pas mogelijk nadat de aanvraag was ingewilligd. Verzoeker wijst erop dat hij nu dus professionele hulp krijgt.

Verder beklaagt verzoeker zich over verwarrende communicatie. Waar de beroepscommissie erop wijst dat verzoeker door de ombudsdienst op 23 september 2022 erop was geattendeerd dat hij de bewijslast draagt voor wat in het intern beroep wordt opgeworpen, repliceert verzoeker dat hij op die datum geen e-mail heeft ontvangen. De bedoelde boodschap werd verzoeker enkel meegedeeld met een e-mail van 28 september 2022 als reactie op het feit dat hij een elektronische kopie van zijn intern beroep per e-mail had toegezonden.

Verzoeker herhaalt dat hij thans bij zijn beroep bij de Raad bewijsstukken toevoegt.

De overweging van de beroepscommissie inzake de benutte examenkansen en het feit dat voor slechts vijf opleidingsonderdelen nipt een credit werd behaald, vult verzoeker aan met de opmerkingen dat voor zes vakken ‘nipt geen’ credit werd behaald. Voor het overige bevestigt verzoeker dat hij dit zelf als een deel van zijn fout heeft aangemerkt: op alles blijven inzetten en alle examenkansen benutten. Verzoeker voegt er nog aan toe dat hij vijf herexamens had op vijf opeenvolgende dagen.

Als extra argumentatie merkt verzoeker tot slot nog op dat hij in zijn eigen vrije tijd, vóór de aanvang van het academiejaar nog voortgang heeft gemaakt wat de klassieke talen betreft door te herhalen, studeren, lezen en schrijven. Verzoeker meent dat hij vanaf nu goede studievoortgang kan maken en dat een en ander nu ook met stukken kan worden gestaafd.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij als volgt:

“Verzoeker brengt in zijn extern beroepsschrift in wezen geen nieuwe argumenten naar voor, maar verduidelijkt enkel de argumenten die hij al naar voor bracht in zijn intern beroepsschrift. Met die verduidelijkingen kon de institutionele beroepscommissie evenwel uiteraard geen rekening houden, vermits ze niet ook aan haar waren voorgelegd.

Hij besluit vervolgens onder zijn nummer 16 met “extra argumentatie”, waarbij hij erop wijst dat hij in zijn vrije tijd nog heeft verder gewerkt en voortgang gemaakt heeft wat betreft klassieke talen, en herhaald, geleerd, gelezen en geschreven heeft, en dat hij meent vanaf nu goede studievoortgang te kunnen maken in de opleiding bachelor of arts in de taal- en letterkunde, Latijn-Grieks. Hij wijst ook op zijn interesse, voorliefde en motivatie voor deze richting, en voegt enkele bewijsstukken toe die hij nog niet kon toevoegen bij zijn intern beroep omdat hij ze dan nog niet had. Dat alles noemt hij de enige redenen voor zijn tegenberoep.

Die redenen kunnen evenwel niet overtuigen. Verzoeker kan wel menen goede studievoortgang te zullen kunnen maken, maar concrete gegevens die daarop wijzen, liggen nog steeds niet voor. En de bijkomende bewijsstukken die verzoeker indient, kunnen dan wel ontvankelijk worden ingebracht in de procedure voor de Raad, het kan de institutionele beroepscommissie nog steeds niet ten kwade worden geduid daarmee geen rekening te hebben gehouden, nu die stukken hoe dan ook niet voorlagen voor op intern beroep.

In de voorliggende omstandigheden kan hoe dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn, derwijze dat ze als onrechtmatig zou moeten worden beschouwd en dientengevolge zou moeten worden vernietigd.

Uit dit alles volgt dat de bestreden beslissing wel degelijk rechtmatig was en een correct antwoord biedt op het ingestelde intern beroep.”

Beoordeling

De Raad brengt twee belangrijke principes inzake zijn opdracht en bevoegdheden in herinnering.

De Raad herinnert er vooreerst aan dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet bevoegd is om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur. De Raad kan de inhoudelijke beoordeling dan ook niet overdoen als ware hij zelf een interne beroepsinstantie.

In de mate dat verzoeker in zijn beroep voor de Raad in essentie zijn argumenten uit de interne beroepsprocedure herhaalt, is het nochtans precies dat waartoe hij de Raad uitnodigt.

De Raad kan evenwel enkel sanctionerend optreden wanneer de verzoekende partij voldoende overtuigende wettigheidskritiek aanvoert tegen de bestreden beslissing en dus, in de bewoordingen van artikel II.291, eerste lid van de voormeld Codex, aantoon dat die beslissing in strijd is met de decretale en reglementaire bepalingen, het onderwijs- en examenreglement of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In die kritiek overtuigt verzoeker niet. De institutionele beroepscommissie heeft rekening gehouden met alle elementen die haar zijn voorgelegd, en in het licht van verzoekers globale curriculum kan de bestreden beslissing naar oordeel van de Raad niet onredelijk worden genoemd.

Voor zover verzoeker in de (beperkte) bijkomende toelichting bij de verschillende argumenten redenen ziet die dermate doorslaggevend zijn dat zij de redelijkheid van de bestreden beslissing alsnog aan het wankelen brengen, moet de Raad wijzen op artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs.

Die bepaling strekt ertoe dat een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

De thans aangevoerde nadere toelichting heeft verzoeker niet aan de institutionele beroepscommissie voorgelegd, zodat die er ook geen rekening mee kon houden. Verzoeker zet niet uiteen, en de Raad ziet ook niet spontaan, wat verzoeker zou hebben verhinderd om dat wél te doen.

Wat de bijkomende stukken betreft is de Raad, aangenomen dat verzoeker voldoende overtuigend uiteenzet waarom ook die (nog) niet aan de beroepscommissie konden worden voorgelegd, van oordeel dat ook daaruit niet op overtuigende wijze blijkt dat de bestreden beslissing, achteraf bekeken, onredelijk is.

Uit de voorliggende stukken blijkt immers dat verzoeker reeds lang beschikt over het verslag van 11 april 2016 van zijn kinder- en jeugdpsychiater, waarin de diagnose ASS wordt gesteld – en waarin overigens ook GON-begeleiding op school werd geadviseerd.

Met dat gegeven heeft de beroepscommissie ook rekening gehouden. De vaststelling dat verzoeker niettemin heeft nagelaten om aan de universiteit bijzondere faciliteiten te vragen, is noch materieel onjuist, noch onredelijk.

Het loutere aanvragen en bekomen van die bijzondere faciliteiten maakt ook niet concreet duidelijk of, en in welke mate, verzoeker daardoor betere studieresultaten zal boeken.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november

2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.102 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0864

In zake: Gwendolyn DE BAETS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
Bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 19 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 waarbij aan verzoekster de verdere inschrijving in de opleiding ‘Master of Science in de geneesmiddelenontwikkeling’ wordt geweigerd wegens het niet voldoen aan een maatregel van studievoortgangsbewaking.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor verzoekende partij, en Sarah Heyl, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Science in de geneesmiddelenontwikkeling’.

Aan verzoekster werd eerder in het raam van de studievoortgangsbewaking een bindende voorwaarde opgelegd, die ertoe strekt dat zij bij een volgende inschrijving voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit dient te behalen, bij gebreke waaraan de verdere inschrijving in die opleiding zal worden geweigerd.

Op het einde van het academiejaar 2021-2022 komt verzoekster aan die voorwaarde niet tegemoet.

Samen met de proclamatie van de examenresultaten, die plaatsvindt op 15 september 2022, wordt verzoekster meegedeeld dat zij niet opnieuw in diezelfde opleiding kan inschrijven.

Dat is de bestreden beslissing.

Tegen deze beslissing stelt verzoekster op 22 september 2022 een intern beroep in.

Daar verzoekster op dat intern beroep op 19 oktober 2022 nog geen antwoord heeft ontvangen, dient zij die dag in toepassing van artikel II.294, §1 derde lid van de Codex Hoger Onderwijs een beroep in bij de Raad, gericht tegen de beslissing van 15 september 2022.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij doet gelden dat het beroep onontvankelijk is omdat de interne beroepsinstantie ondertussen op 5 november 2022 een beslissing heeft genomen in antwoord op verzoeksters intern beroep – beslissing die op 8 november 2022 aan verzoekster werd meegedeeld.

Het verstrijken van de termijn van twintig kalenderdagen noopt er volgens verwerende partij niet toe dat een beslissing die buiten deze termijn werd genomen met een nietigheid is bekleed.

Beoordeling

Artikel II.284 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor:

“De interne beroepsprocedure leidt tot:

1° de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid ervan;

2° een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt, of herziet.

De in het eerste lid bedoelde beslissingen worden aan de student ter kennis gebracht binnen een termijn van 20 kalenderdagen, die ingaat op de dag na deze waarop het beroep is ingesteld.”

Artikel II.294, §1, derde lid van dezelfde Codex bepaalt in geval van het uitblijven van een beslissing op intern beroep het volgende:

“Bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de termijn zoals bepaald in artikel II.284, tweede lid, dient in voorkomend geval het beroep bij de Raad binnen de vervalltermijn van 7 kalenderdagen na het verstrijken van deze termijn te worden ingesteld, tenzij vóór het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de vervalltermijn van 7 kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.”

De decreetgever heeft daarbij niet bepaald dat de interne beroepsinstantie na het verstrijken van de in artikel II.284 bedoelde termijn haar bevoegdheid om zich over het intern beroep uit te spreken verliest. De beroepsinstantie kan zich derhalve ook na het verlopen van die termijn nog uitspreken (zie ook R.Stvb. 4 september 2017, nr. 3.743; R.Stvb. 3 februari 2017, nr. 3.524) en die beslissing dient dan het voorwerp te vormen van een beroep bij de Raad.

Na het instellen van het beroep bij de Raad heeft de interne beroepsinstantie op 5 november 2022 een beslissing genomen. Deze beslissing werd op 8 november 2022 aan verzoekster meegedeeld.

Het huidig beroep tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep is dan ook zonder voorwerp.

Verzoekster dient in voorkomend geval een beroep in te stellen tegen de beslissing van de interne beroepscommissie.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Voorzitter van de Raad

Jean Goossens

bestuursrechter – bijzitter

Jan Geens

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs

eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.110 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0889

In zake: Cristina BELLUZO
Woonplaats kiezend te 1070 Anderlecht
De fiennesstraat 38

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 24 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van 19 september 2022 waarbij de uitzonderingsaanvraag van verzoekster om de opleidingen ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’ en ‘Master of Science in de geneeskunde’ te mogen combineren, wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sarah Heyl, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’.

Zij dient een aanvraag in bij de decaan van de faculteit Geneeskunde om de opleiding ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’ te mogen combineren met de opleiding ‘Master of Science in de geneeskunde’. Deze uitzonderingsaanvraag wordt door de decaan geweigerd op 19 september 2022.

Dat is de bestreden beslissing.

Tegen deze beslissing stelt verzoekster op 26 september 2022 een intern beroep in.

Daar verzoekster op dat intern beroep op 24 oktober 2022 nog geen antwoord heeft ontvangen, dient zij die dag een beroep in bij de Raad, gericht tegen de beslissing van 19 september 2022.

IV. Ontvankelijkheid - afstand

In haar *wederantwoordnota* geeft verzoekster aan dat ze haar beroep met rolnummer 2022/0889 wenst in te trekken.

Doordat de interne beroepsinstantie ondertussen een beslissing heeft genomen omtrent het intern beroep van verzoekster, acht ze het voorliggend extern beroep niet langer pertinent.

De Raad begrijpt dit als een afstand van beroep. Hij ziet geen redenen om deze afstand niet toe te kennen.

BESLISSING

De Raad stelt de afstand vast.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Jean Goossens

Jan Geens

bijgestaan door

Voorzitter van de Raad

bestuursrechter – bijzitter

bestuursrechter – bijzitter

Melissa Thijs

eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.101 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0730

In zake: Vincent DE LIL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Borsbeeksebrug 36 bus 9
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 4 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Karel de Grote-Hogeschool van 27 september 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en het examenresultaat ‘NG’ voor het opleidingsonderdeel ‘Afstudeerproject IOR3’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor verzoekende partij, en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Internationaal Ondernemen’.

Tot verzoekers curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Afstudeerproject IOR3’. Dit opleidingsonderdeel bestaat uit een voorbereidingsproces met projectvoorstel en pitch tijdens het eerste semester, en een (strategisch) bedrijfsproject of een ondernemersproject in het tweede semester.

Op 6 september 2022 wordt het resultaat ‘NG’ meegedeeld, wat betekent dat verzoeker niet geslaagd is omwille van het niet-behalen van het vooropgestelde minimum voor (ten minste) een deelevaluatie.

Tegen deze beslissing stelt verzoeker het volgend intern beroep in (enkele voetnoten zijn weggelaten):

“[...]

II.1 Schending formeel motiveringsbeginsel, patere legem- en zorgvuldigheidsbeginsel

II.1.1.

Allereerst dient er te worden opgemerkt dat verzoeker op geen enkele wijze in staat is de motieven achter zijn resultaat te begrijpen.

Zo ligt er nergens enige motivering voor omtrent hoe zijn resultaat tot stand is gekomen. Meer nog: er ligt zelfs geen cijfer voor, louter de code NG. Waarom verzoeker niet geslaagd is wordt op geen enkele wijze gemotiveerd.

Vooreerst is het dan ook onduidelijk op welke wijze het cijfer van verzoeker effectief is tot stand gekomen.

Zo werden de deelscores van verzoeker tijdens de eerste zit als volgt gequoteerd:

Final evaluation		Final score
	Estimated PASS / FAIL	NG
Project phase		5
Final report		4
Final presentation		5
English jury		NG
French jury		NG

Tijdens de tweede zit blijkt dit plots op de volgende wijze gequoteerd:

Final evaluation		Final score
	Estimated PASS / FAIL	Fail
Project phase		Fail
Final report		Fail
Final presentation		Fail
English jury		14
French jury		12

Allereerst dient er opgemerkt te worden dat uiterst bedenkelijk is dat men een verschillende wijze van quoteren gebruikt voor de verschillende deelcomponenten.

Zo worden enkel de componenten ‘English jury’ en ‘French jury’ niet met een numerieke score gequoteerd en alle overige onderdelen wel. Nergens is enige schriftelijke neerslag terug te vinden voor dit verschil in quoteerwijze.

Het wordt echter nog frappanter wanneer we de beoordelingen van de eerste zit en de tweede zit met elkaar vergelijken.

Daar stellen we plots vast dat de onrechtmatige quotatiewijze ditmaal omgekeerd werd toegepast. Nu worden de juryonderdelen plots numeriek gequoteerd en blijken de overige onderdelen niet numeriek gequoteerd te worden.

Begrijpe, wie begrijpen kan verschilt de manier van evaluatie volledig met die uit de eerste zit.

Het mag dan ook duidelijk zijn dat deze onzorgvuldige wijze van beoordeling op geen enkele wijze stand kan houden.

Verzoeker kan alleszins niet achterhalen welke scores hij zou gehaald hebben op de onderdelen die niet numeriek beoordeeld werden in tweede zit.

II.1.2.

Dat de evaluatiewijze tijdens de twee zittijden volledig verschilt is zeer frappant aangezien uit de ECTS-fiche duidelijk blijkt dat beide evaluaties identiek moeten zijn:

Evaluatie			
Evaluatie(s) voor de eerste examenkans			
Moment	Vorm	%	Opmerking
Tijdens examenperiode op het einde van periode 2	Beroepsproduct – met evaluatiemoment in de examenperiode		
Evaluatie(s) voor de tweede examenkans			
Moment		%	Opmerking
Tweede zittijd	Beroepsproduct – met evaluatiemoment in de examenperiode		

Ook hier gaat de handelswijze van de hogeschool compleet in tegen haar eigen bepalingen. Op geen enkele wijze was de evaluatie van de eerste zit gelijk aan die van de tweede zit.

Zo werden de studenten geëvalueerd voor de onderdelen Project phase, Final Report en Final presentation aan de hand van coachings waarin ze ook feedback verkregen.

Om een reden die verzoeker volledig onbekend is, werden deze coachings niet meer georganiseerd tijdens de tweede zit periode.

Hierdoor werd er evenmin enige feedback verschaft omtrent de behaalde resultaten voor onderdelen. Verzoeker tast hieromtrent volledig in het duister.

Zo lezen we op het beoordelingsformulier van de tweede zit identiek dezelfde feedback voor de diverse onderdelen als degene die terug te vinden was op het beoordelingsformulier uit de eerste zittijd.

Dat dit niet louter een materiële fout betreft, wordt bevestigd door de docent aangezien zij simpelweg stelt dat de procesevaluatie hetzelfde is ‘omdat er niet echt een

coachingsproces was'. Waarom dit plots niet meer werd aangeboden is volledig onduidelijk.

Dat deze uitleg nergens op slaat, blijkt natuurlijk ook uit het feit dat er wel degelijke cruciale aanpassingen en verschillen waren in de project fase, het finale rapport en de presentatie.

Dat men voor deze 3 onderdelen exact dezelfde motivering geeft als in eerste zit, duidt op verregaande onzorgvuldigheid.

Gezien de beoordeling van verzoeker op geen enkele wijze conform de ECTS-fiche is gebeurd maakt men een schending tegen de bepalingen van het patere legem-beginsel.

De instelling is gebonden door de voorschriften die zijzelf heeft vastgelegd. Toch kiest men ervoor de bepalingen van de eigen ECTS-fiche te schenden.

Daarnaast ontbreekt zoals reeds gesteld ook enige motivering inzake de deelresultaten van verzoeker.

We dienen dan ook te besluiten dat er op geen enkele wijze sprake is van een transparante beoordeling.

Deze handelwijze maakt dan ook een schending uit van de formele motiveringsplicht.

De vaste rechtspraak stelt:

“De formele motiveringsplicht volgt uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De administratieve overheid wordt verplicht in de akten de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen. Deze motivering moet afdoende zijn.”

We dienen dan ook te besluiten dat verweerder geen rekening houdt met bovenstaande rechtspraak. Het is onduidelijk en zelfs onmogelijk voor verzoeker om te achterhalen op welke basis zijn cijfer is tot stand gekomen.

Zo kan verzoeker op geen enkele wijze de motieven achter zijn beoordeling achterhalen, aangezien er cruciale informatie niet wordt vermeld.

II.1.3.

Zoals bij elke examenbeslissing dient het onderliggend dossier de beslissing op voldoende wijze te onderbouwen, zodat kan nagegaan worden of de beoordeling op een correcte wijze tot stand is gekomen en de toets van de redelijkheid kan doorstaan.

Hiertoe is het vooreerst belangrijk dat er een duidelijke ECTS-fiche of studiegids wordt opgesteld en dat deze correct worden opgevolgd. In het geval dat een deel van de evaluatie – zoals *in casu* – bestaat uit het evalueren van een proces dat de student doormaakt, is het ook aangewezen om duidelijke richtlijnen te hanteren over welke informatie moet worden bijgehouden en waarover tijdig moet worden gecommuniceerd naar de student toe, zodat deze gedurende het academiejaar weet waar hij aan toe is en desgevallend op gepaste wijze kan remediëren.

De student moet tijdens het academiejaar een duidelijk zicht krijgen op de competenties welke hij nog onvoldoende heeft gerealiseerd. De communicatie hierover kan in functie van een bepaalde leeromgeving eerder mondeling gebeuren, maar omwille van de transparantie vereist dit daarnaast ook een (eventueel beperkte maar wel) duidelijke schriftelijke neerslag.

‘Coaching’ van een proces houdt in dat een student op een positieve wijze wordt gestimuleerd om de vooropgestelde doelen en competenties te bereiken. Van een student kan ook zelfstudie en actieve inbreng verwacht worden.

Belangrijk hierbij is wel dat er voldoende informatie beschikbaar is om een betrouwbaar beeld te krijgen van het coaching-proces en het geheel van de prestaties en inzet van de student.

Zo niet zal de student die naderhand een eindbeoordeling krijgt deze niet begrijpen en kan de verantwoordelijke eindjury ook niet met kennis van zaken over het geheel van het proces het eindresultaat beoordelen. Het is binnen dit kader dat moet worden vastgesteld dat er niet is voldaan aan de zorgvuldigheidsplicht in dit dossier.

De tussentijdse feedback is schaars tot onbestaande en staat niet in verhouding tot de eindbeoordeling. Er is zelfs gewoon geen sprake van coaching geweest.

Opdat er aan de materiële motiveringsplicht voldaan kan zijn, moet de beslissing steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen.

Deze motieven liggen niet voor en duiden op onzorgvuldigheid.

Er ligt geen beoordeling voor conform de beoordelingsmatrix die verzoeker ter kennis werd gebracht.

II.1.4.

Verzoeker nam op eigen initiatief contact op met DEKRA en zo kwam hij in contact met [A.Y.]. Deze is werkzaam bij DEKRA maar alsook docent. Hij heeft dus de nodige vakkennis maar ook de kennis omtrent dergelijke projecten. Verder nam verzoeker contact op met [L.] en [N.K.]. Deze waren de proofreaders omdat [L.] een native English speaker is. Beide hebben ze ook voldoende (20-25 jaar) ervaring omdat [L.] werkzaam is als crisis CEO en dus steeds organisaties moet doorlichten om zo de problemen bloot te leggen. Deze drie onafhankelijke individuen kunnen zich volstrekt niet akkoord verklaren met de beoordeling.

Verzoeker heeft wekelijks met hen samengezeten om het project tot een goed einde te brengen. Het project werd na de eerste zit vanaf nul af aan opnieuw opgebouwd en volledig herwerkt met nieuwe analyses en oplossingen.

II.1.5.

Als men de opmerkingen van de eerste zit bekijkt, dan moet worden vastgesteld dat deze onmogelijk nog van toepassing kunnen zijn.

Als de Engelse schrijfvaardigheden van verzoeker beneden niveau zouden zijn, dan is dit toch merkwaardig, want alle taal is gecontroleerd door twee native speakers.

Dat de research niet wetenschappelijk gebaseerd zijn is ook bevreemdend. Alle oplossingen zijn eerst verduidelijkt door wetenschappelijke artikels die gelinkt zijn aan zijn onderzoek en die tevens het belang van zijn voorgestelde oplossingen belichten).

Betreffende de categorie ‘final presentation’: verzoeker is geslaagd op twee van de drie onderdelen maar toch niet in het geheel? Hoe zwaar weegt elk onderdeel dan door?

Betreffende de categorie ‘project phase’ (dit heeft betrekking op de eerste zit?) Hoe kan verzoeker dit mogelijk veranderen gedurende de tweede zit omdat het contract met DEKRA afgelopen was en de hogeschool geen inhoudelijk contactmomenten meer voorzag. Verzoeker heeft dan maar op eigen houtje nieuwe begeleiders gezocht.

II.1.6.

Bij het lezen van de beoordeling van verzoeker stellen we vast dat de bepalingen van de formele motiveringsplicht en het patere legem-beginsel worden geschonden. Dergelijke handelswijze is dermate onzorgvuldig waardoor ze de grenzen van de redelijkheid te buiten gaan.

In het licht van al deze elementen is de voorliggende motivering onvoldoende, zelfs onbestaande. Deze kan op geen enkele wijze het resultaat van verzoeker verantwoorden waardoor deze kennelijk onredelijk en onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Dat de evaluatie die op heden voorligt geen stand kan houden mag zeer duidelijk zijn.

Verzoeker vraagt dan ook in eerste orde zijn resultaat aan te passen tot een slaagcijfer aangezien er geen enkele motivering voorligt die aantoont dat verzoeker niet de nodige competenties bezit om te slagen.

In ondergeschikte orde, indien er wel een afdoende motivering bestaat die het cijfer van verzoeker kan onderbouwen, wenst verzoeker deze te ontvangen alvorens de zitting van de Interne Beroepscommissie plaatsvindt en de kans te krijgen om zijn argumentatie hierop verder te onderbouwen en aan uw commissie te bezorgen.”

De interne beroepscommissie behandelt dit beroep in zitting van 19 september 2022 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

De interne beroepscommissie bevestigt de studievoortgangsbepaling d.d. 06/09/2022. Het behaalde resultaat (NG) voor het opleidingsonderdeel ‘Afstudeerproject IOR3’ blijft behouden.

Motivering van deze beslissing

De student verzoekt zijn resultaat aan te passen tot een slaagcijfer aangezien er geen enkele motivering voorligt die aantoont dat de student niet de nodige competenties bezit om te slagen.

Ondergeschikt verzoekt de student om een afdoende motivering die het cijfer kan onderbouwen te mogen ontvangen.

De interne beroepscommissie neemt kennis van het dossier.

De commissie stelt vast dat de student zowel na P2 (eerste examenkans) als na P5 (tweede examenkans) een overzicht van de beoordeelde criteria en scoring van de verschillende onderdelen inclusief motivering ontving (het evaluatieformulier).

- Coaching

Na het kennisnemen van het niet slagen voor de eerste examenkans werd een feedbackgesprek ingepland tussen de student en de coach.

Dat vond plaats op 2 februari 2022.

De student is verplicht een schriftelijke neerslag te maken van het feedbackgesprek met het oog op het hernemen van het opleidingsonderdeel. Hij dient de aangehaalde verbeterpunten samen te vatten en aan de coach te mailen.

De commissie vindt in het dossier een 2,5 pagina's lange opsomming van verbeterpunten terug; onderverdeeld in ‘Language’, ‘Analysis’, ‘Strategy’ en ‘In short’.

Op 24/06/2022 werd met het oog op de tweede examenkans volgende mededeling op Canvas (elektronische leeromgeving) gepost:

*“Dear students,
Did you fail this course in June? Then you have another chance in August.
How do we work?*

- Based on the feedback meeting with your coach before the start of the summer holiday, you know what to work on. Your coach will not be available during the summer holiday so ask your questions in advance.*
- During the first week of the re-sit (August 16th), you can contact your coach for a final meeting to ask your questions and discuss your project. We will not be reading your final draft and providing written feedback.*
- The deadline to submit your re-worked project report and/or your management summaries is August 22, before lpm.*
- The final planning for the re-sit (on August 29, 30 or 31) will be communicated on August 23rd.*
- Depending on which presentation(s) you need to re-take, you will be scheduled for project and/or language jury.”*

Aangezien de coach het ingediende beroepsproduct inclusief presentatie uitgebreid bespreekt met de student en de student verplicht wordt een geschreven samenvatting van de verbeterpunten met het oog op herwerking op te stellen, is de interne beroepscommissie van oordeel dat coaching voor wat betreft de tweede examenkans niet noodzakelijk is.

De student wordt immers niet geacht van nul een nieuw beroepsproduct in elkaar te steken, hij mag het ingediende werk herwerken (aanpassen en optimaliseren) waardoor (dezelfde intensieve) coaching als tijdens de eerste examenkans geen vereiste is.

Tijdens de eerste zitting heeft de student immers de mogelijkheid gekregen 3 draftversies van het rapport in te dienen en op drie momenten feedback ontvangen m.b.t. het proces.

Bovendien stelt de interne beroepscommissie vast dat de student wel de mogelijkheid heeft gekregen en benut om een gesprek met de coach te hebben alvorens hij zijn finale versie van het herwerkte beroepsproduct indiende nl. 16/8/2022.

Deze werkwijze wordt in de ECTS-fiche toegelicht:

“Toelichting bij de examens tweede zitting:

Indien niet geslaagd na deelname aan de 1ste zitting, zal een 2de examenkans krijgen tijdens de 2de zitting. Deze kans bestaat er in dat je een verbeterde versie van je finale rapport zal indienen en voor een jury komt presenteren.”

Verder vermeldt de ECTS-fiche:

“Tijdens de projectfase wordt je gecoacht door KdG coach, je bedrijfsmentor, je taalcoach ENG en je taalcoach FR. Je hebt regelmatig contact met je KdG coach en je bedrijfsmentor om de projectvoortgang te bespreken. Alle info en afspraken hieromtrent worden ter beschikking gesteld op de elektronisch leeromgeving.”

De commissie ziet dan ook geen graten in de gehanteerde werkwijze. Zij is de mening toegedaan dat een tweede examenkans geenszins een exacte kopie moet vormen van de eerste examenkans om een valide toetsing in te houden.

Zolang de tweede examenkans voor alle studenten op dezelfde wijze en conform de ECTS-fiche is ingericht, hetgeen naar de mening van de commissie voor het betrokken

opleidingsonderdeel het geval is, is er volgens de commissie geen reden om de beoordeling te herzien.

De commissie is verder van oordeel dat het herwerken van het finale rapport moet worden onderscheiden van de projectfase en er ook om die reden geen verplichting tot coaching op de docenten meer rust tijdens de tweede zitting.

Desondanks heeft de student toch de mogelijkheid gekregen zijn voortgang te bespreken (zie hoger).

De student kan dan ook onmogelijk worden gevolgd in zijn bewering dat er geen coaching werd voorzien noch in zijn overtuiging dat er coaching zou moeten worden voorzien.

- Motivering

De student stelt op [g]een enkele wijze in staat te zijn de motieven achter zijn resultaat te begrijpen.

Niettemin blijkt uit de door hemzelf bijgevoegde stukken dat hij beschikt over het evaluatieformulier waarop de scores en de motivering voor de scores zijn vermeld.

Wat betreft de vermelding 'NG'; de commissie verwijst naar het Onderwijs- en examenreglement, meer bepaald naar artikel 55 'Beoordeling';

Art. 55: Beoordeling

Een examen evalueert een opleidingsonderdeel en de mate waarin de student de beoogde competenties heeft verworven. De studiegids beschrijft de concrete evaluatievormen per (deel)opleidingsonderdeel. Als een score niet als een gewogen som maar conjunctief tot stand komt, wordt dit expliciet vermeld in de studiegids.

Voor elk opleidingsonderdeel krijgt de student:

- *ofwel een punt op 20. De score voor een opleidingsonderdeel is dan een geheel getal van 0 tot en met 20.*
- ***ofwel een beoordeling onder de vorm van een beslissing geslaagd/niet geslaagd. De score voor een opleidingsonderdeel is dan een code geslaagd (G), niet geslaagd (NG) of niet geslaagd maar deliberaar (NGd).***

De student krijgt een score afgerond volgens de wetenschappelijke regels. Als het cijfer na de komma een 5 of hoger is, wordt het cijfer naar boven afgerond. Als het cijfer na de komma kleiner is dan een 5, wordt het naar beneden afgerond. De totaalscore voor een deelopleidingsonderdeel wordt analoog berekend: wetenschappelijk afgerond tot één cijfer na de komma. Afrondingen gebeuren alleen op deze niveaus en niet tussentijds.

[eigen benadrukking commissie]

Indien de student gebruikt had gemaakt van zijn recht op inzage (Onderwijs- en examenreglement artikel 65) of een afspraak had gemaakt bij de ombuds, zoals het Onderwijs- en examenreglement (artikel 72) voorziet in het kader van een intern beroep en waartoe de student tot 2 maal toe werd uitgenodigd, was hem mogelijks reeds duidelijk geweest waar het resultaat 'NG' voor staat.

Verder is duidelijk dat de 'Final evaluation' de 'Project Phase', het 'Final report', 'Final presentation', de 'English jury' en de 'French jury' omvat.

Dit wordt de studenten overigens meegedeeld in de startpresentatie 'Graduation Project', toegelicht op 23/09/2021 en via de elektronische leeromgeving beschikbaar gesteld voor de studenten. Deel 6 behandelt de evaluatie; de onderdelen ervan en de achterliggende rubrics. Daarnaast is er op Canvas een aparte module 'Evaluatie' ter beschikking waarin opnieuw alle matrices of rubrics gedeeld zijn met de studenten en een powerpointpresentatie m.b.t. de werking van de rubrics.

De commissie stelt vast dat de wijze van quoteren steeds dezelfde is geweest; de rubrics zijn zowel tijdens de eerste als tijdens de tweede examenkans op exact gelijke wijze gebruikt. Er is echter gesleuteld aan de wijze waarop de resultaten met de studenten werden gedeeld; tijdens de eerste examenkans werden deelpunten getoond. Tijdens de tweede examenkans (en ook bij de evaluatie in P4 voor de studenten in het jaartraject) werd ervoor geopteerd dat niet langer te doen.

De commissie beseft dat dat ongelukkig is. Zij is tegelijk van oordeel dat de student, indien hij gebruik had gemaakt van zijn inzagerecht zou hebben toegelicht gekregen waarom ervoor geopteerd werd de scores op die manier te delen en daarnaast dat er geen oorzakelijk verband is met het niet-slagen van de student.

Ook zonder de verschillende deelscores is duidelijk dat de student niet slaagt en waarom hij niet slaagt.

Verder verwees de commissie hoger reeds naar het feit dat ‘NG’ of ‘G’ binnen de hogeschool in het Onderwijs- en examenreglement beschreven vormen zijn van meedelen van resultaten.

Wat de inhoudelijke motivering betreft, wenst de commissie op te merken dat in tegenstelling tot wat de student voorhoudt de motivering voor de onderdelen ‘final report’ en ‘final presentation’ geenszins dezelfde is voor de twee examenkansen.

De motivering voor de scores van de tweede examenkans verwij[st] overigens letterlijk naar verbeteringen die zijn gemaakt ten opzichte van de eerste examenkans indien dat het geval is of naar het ontbreken van verbetering.

De motivering voor de beoordeling van de ‘Project phase’ is wel dezelfde gebleven. De motivering is naar de mening van de commissie zowel aanwezig als inhoudelijk toereikend. Dat de student van mening is dat die niet kan worden hernomen tijdens de tweede examenkans, doet daaraan geen afbreuk.

De coach licht overigens toe dat zelfs indien zij de projectfase opnieuw zou beoordelen tijdens de tweede examenkans, de student eveneens ‘NG’ zou scoren voor dat onderdeel gelet op de minimale herwerking en het feit dat de student onvoldoende vooruitgang maakte.

De commissie is op grond van de feedback in het evaluatieformulier in combinatie met de toelichting van de coach dan ook de mening toegedaan dat de student niet kan slagen voor het onderdeel project fase.

Voor wat betreft de onderdelen ‘Final report’ en ‘Final presentation’ verwijst de interne beroepscommissie naar de inhoudelijke motivering per subonderdeel (i.e. per lijn in de excels) in combinatie met de achterliggende rubrics.

Voor de tweede examenkans blijkt de student geslaagd voor het onderdelen English en French jury,

De schrijfvaardigheden waar de student naar verwijst behel[z]en het werk als geheel en niet louter het Engels van de student (hij slaagde immers voor Engels). De ‘native speakers’ waar naar wordt verwezen hebben blijkbaar over het foutief gebruik van punten en komma’s, onvolledige zinnen en zinnen die nergens op slaan gelezen.

De coach geeft aan dat bepaalde delen van het werk beter zijn dan andere, het betreft mogelijk de nagelezen delen, het geheel blijft evenwel ondermaats.

De wetenschappelijke basis; de student haalt een heleboel modellen/wetenschappelijke literatuur aan maar past die niet correct of niet concreet toe op het project. Dit kon de student reeds terugvinden op het evaluatieformulier bij het onderdeel ‘Strategy’ waarvoor in de feedback wordt aangegeven dat er een strategie aanwezig is maar niet overeenstemt

met de bevindingen uit de analyse. De acht stappen van Kotter zijn niet toegepast op DEKRA.

De commissie is van mening dat bijgevolg duidelijk blijkt dat het aanhalen van theorie onvoldoende is en dat een praktische toepassing minstens een verwerking of een in verband brengen met het bedrijf in kwestie vereist is om te kunnen slagen voor het onderdeel.

Voor de final presentation dient de student voor elk van de drie onderdelen ‘sufficient’ te scoren in de rubrics. Indien dat niet het geval is, kan hij niet slagen voor het onderdeel. Dit wordt de studenten meegegeven tijdens de toelichting m.b.t. de evaluatie van het opleidingsonderdeel.

De interne beroepscommissie is van oordeel dat de student over meer dan voldoende motivering beschikt om te kunnen achterhalen waarom hij niet slaagde voor het opleidingsonderdeel.

Hij had daarnaast gebruik kunnen maken van zijn recht op inzage indien het telefonisch moment met de coach onvoldoende was of van het aangeboden moment om met de ombuds samen te zitten en te bekijken of er bemiddeling mogelijk was in zijn geval. De commissie is daarnaast van mening dat de student correct is beoordeeld i.e. in overeenstemming met de bepalingen van de ECTS-fiche en de vooraf ter kennis gebrachte beoordelingscriteria (rubrics).

Het niet slagen van de student is inhoudelijk gemotiveerd in het evaluatieformulier. De student haalt geen elementen aan die van aard zijn de beoordeling te herzien. De interne beroepscommissie bevestigt de studievoortgangsbepaling en het behaalde resultaat blijft dan ook behouden.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen reden om ambtshalve opmerkingen te maken.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerking

Zoals hij reeds meermaals heeft bevestigd, is de Raad zich terdege ervan bewust dat de decreetgever bij de totstandkoming van de procedurevoorschriften ervoor heeft geopteerd om te voorzien in een laagdrempelige toegang tot de rechter, waarbij formalisme wordt vermeden en de aan de bestreden beslissing tegengeworpen onregelmatigheden niet op straffe van

onontvankelijkheid juridisch moeten gekwalificeerd (*Parl. St.* VI.P. 2003-2004, nr. 1960/1, 25). De procedure leunt aldus, binnen de grenzen van het bestuurlijk procesrecht, aan bij *da mihi factum, dabo tibi ius* (geef mij de feiten, ik geef u het recht).

Het staat evenwel – middelen die raken aan de openbare orde niet te na gesproken – niet aan de Raad om rechtsgronden te onderzoeken die door de verzoekende partij, ook met een welwillende lezing van het beroepsschrift, kennelijk níet werden beoogd. De verzoekende partij die de geschonden geachte rechtsnorm wél aanduidt, bepaalt daarmee dus in beginsel de grenzen van het debat.

Wanneer, concreet, een verzoekende partij aldus één of meer argumenten opwerpt onder een titel die uitdrukkelijk naar een welbepaalde rechtsgrond verwijst – bijvoorbeeld: de materiëlemotiveringsplicht – dan onderzoekt de Raad die argumenten enkel binnen die contouren, tenzij de tekst van het middel voor de Raad een voldoende aanknopingspunt biedt om ook andere rechtsnormen bij dat onderzoek te betrekken.

De onderstaande beoordeling geschiedt in die zin.

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op een schending van de materiëlemotiveringsplicht en de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker betreft een eerste middelonderdeel op de materiëlemotiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat moet worden vastgesteld dat de motieven van de bestreden beslissing niet overeenstemmen met de werkelijkheid.

Waar de beroepscommissie stelt dat verzoeker op 2 februari 2022 een feedbackgesprek met de coach heeft gehad, werpt verzoeker tegen dat er van een uitgebreid feedbackgesprek geen sprake is en dat uit de gespreksgeschiedenis blijkt dat er slechts korte gesprekken waren. In het

bijzonder stipt verzoeker aan dat binnen dat tijdsbestek zijn tweeënhalve pagina's lange opsomming van verbeterpunten niet besproken kan zijn geweest.

Ten aanzien van de overweging dat de student niet wordt geacht van nul te beginnen voor zijn beroepsproduct en het ingediende werk mag herwerken, zodat niet in dezelfde coaching als bij de eerste examenkans moet worden voorzien, doet verzoeker gelden dat hij zijn project vanaf nul heeft herwerkt en alle inhoud heeft gewijzigd, en dan de opmerking krijgt dat de paper te sterk op de eerste lijkt. Deze motivering is volgens verzoeker tegenstrijdig.

Evenzeer ten onrechte, volgens verzoeker, wordt overwogen dat het herwerken van het rapport moet worden onderscheiden van de projectfase, en dat er ook om die reden in de tweede zitting niet meer in coaching wordt voorzien, ofschoon er wel feedback is geweest. Daarom treft verzoeker op dat hij tijdens de eerste examenzitting niet slaagde voor de projectfase, mede omwille van de werkwijze van DEKRA. Indien die quoteringsongewijzigd blijft is het voor een student onmogelijk om zich te verbeteren. Verzoeker ontkent niet dat er één coaching-moment was, maar dat acht hij onvoldoende, en in het tweede coaching-moment werd er volgens verzoeker niet meer over de inhoud gesproken. Daarnaast stelt verzoeker nog dat niet over beoordeling van voortgang kan worden gesproken, omdat zijn paper uit de tweede zitting niet werd gelezen of besproken. Hij stipt ook dat dat bij de externe juryleden slechts één van de drie dezelfde was.

Verzoeker betwist ook het motief dat, indien hij gebruik had gemaakt van zijn recht op inzage of een afspraak met de ombud had gemaakt, hij had geweten waarvoor het resultaat 'NG' staat. Verzoeker stelt dat hij meteen na de bekendmaking van de resultaten van de tweede zitting contact heeft opgenomen, onder meer met de coach, ten einde het volledige evaluatieformulier te bekomen.

Dat het duidelijk is dat de 'Final evaluation' uiteindelijk de 'Project Phase', het 'Final report', 'Final presentation', de 'English jury' en de 'French jury' omvat, klopt volgens verzoeker evenmin, en hij betwist ook de materiële juistheid van het motief dat luidt: *"Dit wordt de studenten overigens meegedeeld in de startpresentatie 'Graduation Project', toegelicht op 23/09/2021 en via de elektronische leeromgeving beschikbaar gesteld voor de studenten. Deel 6 behandelt de evaluatie; de onderdelen ervan en de achterliggende rubrics. Daarnaast is er op Canvas een aparte module 'Evaluatie' ter beschikking waarin opnieuw alle matrices of*

rubrics gedeeld zijn met de studenten en een powerpointpresentatie m.b.t. de werking van de rubrics.” Deze motivering kan volgens verzoeker geen stand houden. Het is voor hem tot op heden compleet onduidelijk hoe zijn resultaat tot stand kwam, en er kan ook geen vergelijking worden gemaakt tussen de eerste en tweede zitting, aangezien er een andere quoteringsmethode werd gehanteerd. Verzoeker vraagt zich af hoe een student weten op grond waarvan hij gebuisd is volgens het evaluatieformulier wanneer er geen scores meer worden gehanteerd.

Bijgevolg bestrijdt verzoeker ook de overweging dat de wijze van quoteren steeds dezelfde is gebleven en de rubrics tijdens beide zittingen op dezelfde wijze zijn gebruikt. Verzoeker noemt dit motief “compleet foutief”, en hij herneemt wat hij in het intern beroep heeft uiteengezet. Door dat betoog louter te ontkennen, gaat de bestreden beslissing volgens verzoeker alle grenzen van de redelijkheid te buiten. Het grieft verzoeker des te meer dat de beroepscommissie overweegt dat het sleutelen aan de communicatie van de cijfers wat ongelukkig is geweest. Verzoeker ziet hierin een niet toegestane eenzijdige wijziging van de wijze van quoteren door verwerende partij.

Het motief dat ook indien de projectfase opnieuw zou worden beoordeeld, verzoeker alleszins opnieuw de beoordeling ‘NG’ zou krijgen voor dat onderdeel gelet op de minimale herwerking ervan en een gebrek aan vooruitgang, kan voor verzoeker niet standhouden en is louter speculatief. De beoordeling heeft volgens verzoeker niet plaatsgevonden.

Ook de stelling dat de ‘native speakers’ het hebben over foutief gebruik van punten en komma’s, onvolledige zinnen en zinnen die nergens op slaan, staat naar verzoekers oordeel in contrast met de stukken. Hij voegt een verklaring van native speaker L.K. toe waaruit blijkt dat verzoekers taalgebruik meer dan voldoende is.

Vervolgens bekritiseert verzoeker de volgende beoordeling:

“De wetenschappelijke basis; de student haalt een heleboel modellen/wetenschappelijke literatuur aan maar past die niet correct of niet concreet toe op het project. Dit kon de student reeds terugvinden op het evaluatieformulier bij het onderdeel ‘Strategy’ waarvoor in de feedback wordt aangegeven dat er een strategie aanwezig is maar niet overeenstemt met de bevindingen uit de analyse. De acht stappen van Kotter zijn niet toegepast op DEKRA.

De commissie is van mening dat bijgevolg duidelijk blijkt dat het aanhalen van theorie onvoldoende is en dat een praktische toepassing minstens een verwerking of een in

verband brengen met het bedrijf in kwestie vereist is om te kunnen slagen voor het onderdeel.”

Volgens verzoeker heeft de interne begeleiding van A.Y. verzoeker geleerd dat alle zaken die zijn ondervonden en werden toegepast, wel degelijk aanwezig zijn in het bedrijf. Verzoeker noemt de motieven van de beroepscommissie vaag en in tegenstrijd met experts ter zake.

Tot slot betwist verzoeker de overweging dat aan de studenten tijdens de toelichting met betrekking tot de evaluatie is toegelicht dat zij voor de ‘final presentation’ voor elk van de drie onderdelen ‘sufficient’ moet scoren om te kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel. Deze motivering is volgens verzoeker volledig in tegenspraak met de gegevens uit het dossier. Verzoeker betoogt:

“Omstreeks 09:45 is verzoeker vaardig genoeg om te slagen voor de presentatie voor de Engelse en Franse taalcoach. 45 minuten later zouden zijn presentatie skills opeens onder het niveau ‘sufficient’ zijn. Begrijp wie kan. Dit terwijl de taalcoachen verzoeker beide een compliment hebben gegeven na zijn presentatie met de vermelding dat zij duidelijk zagen dat verzoeker vooruitgang had geboekt inzake zijn presentatieskills en maturiteit.”

In een tweede onderdeel van het eerste middel beroept verzoeker zich op de formelemotiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat een aantal cruciale grieven door de beroepscommissie onbesproken blijven. Zo leest verzoeker geen antwoord op zijn grieven dat het resultaat op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen en dat hij alleszins niet kan achterhalen welke scores hij heeft behaald op de onderdelen die bij de tweede examenkans niet numeriek werden beoordeeld.

Verzoeker wijst er ook op dat hij uitdrukkelijk de vraag heeft gesteld om de ontbrekende motivering voor zijn resultaat te ontvangen alvorens de interne beroepscommissie zich over zijn dossier zou buigen, en dat die essentiële vraag volstrekt werd genegeerd.

In haar antwoordnota betwist verwerende partij de standpunten van verzoeker.

Zij gaat vooreerst in op de coaching, en stipt aan dat verzoeker tijdens de eerste zitting de mogelijkheid heeft gekregen om drie draftversies van zijn rapport in te dienen en op drie momenten feedback te ontvangen. Na kennisgeving van het examenresultaat van de eerste

zittijd, werd op 2 februari 2022 een feedbackgesprek gehouden, waarvan de student verplicht is een schriftelijke neerslag te maken en wat resulteerde in een nota van tweeënhalve pagina's. Na verzoeker hieraan te hebben gerappelleerd, heeft verzoeker deze samenvatting op 15 februari 2022 ook aan de coach overgemaakt. Voorts merkt verwerende partij op dat het door verzoeker aangehaalde gesprek van 2 februari 2022 – dat te kort zou zijn geweest – niet voorkomt in de lijst met gesprekken die verzoeker bijvoegt, maar dat dit stuk wel aantoont dat er daarnaast nóg gesprekken zijn geweest.

Daarnaast wijst verwerende partij op de communicatie van 24 juni 2022 aan de studenten die het opleidingsonderdeel opnieuw moesten afleggen (stuk 20 administratief dossier). Daarin is aangegeven dat de studenten op basis van het feedbackgesprek met de coach vóór de zomervakantie moeten weten waaraan zij moeten werken. Aangezien de coaches niet bereikbaar zijn tijdens de zomervakantie, moeten de studenten hun vragen aldus vooraf stellen. Tijdens de eerste week van de tweede zittijd (vanaf 16 augustus) kan wel een finaal gesprek plaatsvinden met de coach om vragen te stellen. Hierbij wordt expliciet gesteld dat de coach het eindontwerp van de student niet meer zal nalezen en dat er geen schriftelijke feedback meer zal worden gegeven. Aangezien de studenten hun ingediende beroepsproduct inclusief de presentatie uitgebreid bespreken met hun coach en de studenten verplicht een geschreven samenvatting van de verbeterpunten met oog op de herwerking moeten opstellen, is de coaching niet meer nodig voor de tweede examenkans. De studenten worden immers niet geacht van nul een nieuw beroepsproduct in elkaar te steken. Zij moeten het ingediende werk herwerken op basis van de werkpunten die zij hebben gekregen. Bijgevolg is dezelfde intensieve coaching die tijdens de eerste examenkans wordt gegeven, geen vereiste meer voor de tweede examenkans. Tijdens de eerste week van de tweede zittijd (vanaf 16 augustus) kan wel een finaal gesprek plaatsvinden met de coach om vragen te stellen. Verzoeker, zo besluit verwerende partij, heeft deze mogelijkheid benut.

Dit alles is volgens verwerende partij in overeenstemming met de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel. Zij concludeert dat de interne beroepscommissie dan ook terecht heeft geoordeeld dat de gehanteerde werkwijze correct is. De tweede examenkans moet geenszins een exacte kopie zijn van de eerste examenkans om een valide toetsing in te houden. Zolang de tweede examenkans voor alle studenten op dezelfde wijze en conform de ECTS-fiche is ingericht, hetgeen het geval is, is er geen reden om de beoordeling te herzien. Verder stipt verwerende partij aan dat nergens erin wordt voorzien dat de jury in tweede zittijd dezelfde

moet zijn als de jury in eerste zitting. Dit komt omdat mensen uit het werkveld zich niet altijd kunnen vrijmaken, bijvoorbeeld omdat zij in het buitenland zijn.

Nog inzake de motivering, zet verwerende partij het volgende uiteen (enkele voetnoten zijn weggelaten):

“De interne beroepscommissie is reeds uitvoerig ingegaan op het feit dat het eindresultaat van verzoeker uitvoerig werd gemotiveerd en dat verzoeker beschikt over het eindformulier waarop de scores en de motivering voor de scores zijn vermeld.

Indien verzoeker gebruik had gemaakt van zijn recht op inzage overeenkomstig artikel 65 van het Onderwijs- en examenreglement of een afspraak had gemaakt bij de ombuds overeenkomstig artikel 72 van het Onderwijs- en examenreglement (en waartoe verzoeker tot tweemaal toe werd uitgenodigd), was het hem mogelijks reeds duidelijk geweest hoe zijn eindresultaat tot stand is gekomen. Dit valt te betreuren.

Het feit dat verzoeker meteen na de bekendmaking van de resultaten contact zou hebben opgenomen met dhr. [V.L.] en mevr. [B.] om de evaluatieformulieren te bekomen, doet daaraan geen afbreuk.

Verder heeft ook de ombuds verzoeker tot tweemaal toe gecontacteerd voor een ombudsgesprek n.a.v. het intern beroep van verzoeker. De ombuds heeft echter nooit een reactie mogen ontvangen. (stukken 5, 8 en 9)

Tijdens de startpresentatie op 23 september 2021 wordt o.a. aan de studenten toegelicht hoe het opleidingsonderdeel wordt geëvalueerd. Op de elektronische leeromgeving is tevens een aparte module ‘Evaluatie’ ter beschikking waarin opnieuw alle matrices en rubrics worden gedeeld en waarbij een PowerPointpresentatie beschikbaar is m.b.t. de werking van de rubrics. (stuk 21)

De wijze van quoteren is steeds dezelfde geweest. De rubrics zijn zowel tijdens de eerste zitting als tijdens de tweede zitting op identiek gelijke wijze gebruikt. De interne beroepscommissie heeft echter reeds vermeld dat er enkel gesleuteld is aan de wijze waarop sommige deelresultaten met de studenten werden gedeeld. Tijdens de eerste examenkans werden deelpunten getoond. Tijdens de tweede examenkans (en ook bij de evaluatie in P4 voor de studenten in het jaartraject) werd ervoor geopteerd dat niet langer te doen voor de onderdelen waarvoor de studenten niet geslaagd zijn. Dit heeft de coach ook aan verzoeker gemeld waarbij zij toen heeft gezegd dat verzoeker haar steeds mocht contacteren bij vragen. Hoewel de interne beroepscommissie toen aan verzoeker gemeld heeft dat zij beseft dat dat ongelukkig is, doet dit echter geen enkele afbreuk aan het feit dat de beoordeling van verzoeker op correcte wijze tot stand is gekomen en dat verzoeker kan zien hoe zijn deelresultaten tot stand zijn gekomen. Er is met andere woorden geen enkel oorzakelijk verband met het niet-slagen van verzoeker. Immers, ook zonder de verschillende deelscores is het duidelijk dat verzoeker niet slaagt en waarom hij niet slaagt.

Verder is het meedelen ‘NG’ of ‘G’ een binnen het Onderwijs- en examenreglement beschreven vorm van meedelen van resultaten. (stuk 22)

Wat de inhoudelijke motivering betreft, heeft de interne beroepscommissie reeds opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, de motivering voor de onderdelen ‘final report’ en ‘final presentation’ geenszins dezelfde is voor de twee examenkansen. De motivering voor de scores van de tweede examenkans verwijzen overigens letterlijk naar verbeteringen die zijn gemaakt ten opzichte van de eerste examenkans indien dat het geval is of naar het ontbreken van verbetering. Uit het beoordelingsformulier blijkt dat ook de onderdelen ‘Final report’ en ‘Final presentation’ een inhoudelijke motivering bevatten per subonderdeel in combinatie met de achterliggende rubrics. (stuk 16)

De motivering voor de beoordeling van de ‘Project phase’ is wel dezelfde gebleven. Dit onderdeel betreft immers de procesevaluatie. Uit het beoordelingsformulier blijkt dat dit gaat over het contact met de coach, hoe de student het project heeft aangepast, enz. Dit wordt in tweede zitting niet meer echt herbekeken aangezien de tweede zitting slechts een inhoudelijke herwerking van het rapport in eerste zitting betreft. De project phase of het proces kan wel nog in rekening gebracht worden op basis van de groei die de student maakte en in hoeverre hij/zij de feedback na eerste zitting heeft verwerkt en toegepast in tweede zitting. *In casu* heeft verzoeker echter onvoldoende vooruitgang gemaakt in tweede zitting en heeft hij de feedback na de eerste zitting onvoldoende meegenomen in de tweede zitting. Zijn herwerking was zo beperkt en oppervlakkig waardoor de motivering en de score voor ‘Project phase’ ongewijzigd is gebleven.

Verzoeker brengt verklaringen van experts bij waaruit zou blijken dat het taalgebruik van verzoeker voldoende zou zijn en dat verzoeker alle zaken die zijn ondervonden zou hebben toegepast.

Uit de evaluatieformulieren blijkt dat de schrijfvaardigheden in eerste zitting ondermaats waren. Er staat niet specifiek bij dat dit enkel om het Engels gaat. In tweede zitting is dit een beetje verbeterd, maar er zijn nog steeds veel fouten met punten en komma’s, onvolledige zinnen en zinnen die nergens op slaan. Sommige stukken zijn dan weer wel goed (of duidelijker beter) geschreven waardoor het lijkt dat de native speakers sommige onderdelen grondiger hebben nagelezen dan andere. (stukken 10-11)

Verzoeker haalde verder ook heel wat modellen en wetenschappelijke literatuur bij, maar heeft deze niet correct toegepast op zijn project. Dit wordt tevens aangegeven in het evaluatieformulier in tweede zitting m.b.t. het model van Kotter dat verzoeker onvoldoende toepast op zijn project. (stuk 16)

Voor de final presentation dient verzoeker voor elk van de drie onderdelen ‘sufficient’ te scoren in de rubrics. Indien dat niet het geval is, kan hij niet slagen voor het onderdeel. Dit wordt de studenten meegegeven tijdens de toelichting m.b.t. de evaluatie van het opleidingsonderdeel. (stuk 21)

Verwerende partij kan alleen maar benadrukken dat de eindbeoordeling van verzoeker unaniem tot stand is gekomen (zowel in periode 2 als in periode 5) tussen de vier juryleden (nl. twee docenten van de hogeschool en twee externe juryleden) op basis van de criteria die in het evaluatieformulier zijn vastgelegd.

Verwerende partij mag bovendien vertrouwen op de objectiviteit en deskundigheid van de docenten met betrekking tot de beoordeling. Zowel de Raad als de Raad van State gaan er overigens van uit dat aan de hoedanigheid van examinerende een vermoeden van objectiviteit en deskundigheid kleefde.

Verzoeker beschikt derhalve over meer dan voldoende motivering om te kunnen achterhalen waarom hij niet slaagde voor het opleidingsonderdeel. Het niet slagen van verzoeker is inhoudelijk gemotiveerd in het evaluatieformulier.

Bovendien is verzoeker correct beoordeeld conform de bepalingen van de ECTS-fiche en de vooraf ter kennis gebrachte beoordelingscriteria (rubrics).

Het loutere verwijt van verzoeker dat hij zijn resultaten niet begrijpt omdat die niet volgens zijn verwachtingen waren, kan zonder feitelijke ondersteuning niet leiden tot een nietigverklaring. Dat de eindbeoordeling van de docenten niet strookt met de visie van verzoeker, maakt daarom zijn beoordeling niet onrechtmatig.

Verzoeker haalt bovendien geen elementen aan die van aard zijn om zijn beoordeling te herzien.”

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn grieven. Hij benadrukt nogmaals dat hij zijn paper volledig heeft herwerkt en dat een dergelijk proces het verdient om in de tweede zitting te worden overlopen.

Beoordeling

De Raad stipt vooreerst aan dat een beweerd tegenstrijdigheid in de motieven zoals zij in een beslissing tot uiting zijn gebracht, raakt aan de formelemotiveringsplicht en niet, zoals verzoeker het ziet, aan de materiële motiveringsplicht.

Die opmerking daargelaten, ziet de Raad ook geen tegenstrijdigheid in eensdeels het feit dat geen geheel nieuw eindwerk moet worden opgesteld en de student voor de tweede examenkans zijn eindwerk uit de eerste examenkans mag herwerken, en anderdeels de vaststelling dat die herwerking in voorkomend geval ontoereikend was om aan de vastgestelde tekorten te verhelpen.

Met betrekking tot het feedbackgesprek erkent verzoeker dat dit heeft plaatsgevonden op 2 februari 2022. Dit gesprek komt niet voor op de lijst van telefoongesprekken die verzoeker voorlegt (stuk 3 verzoeker). De voorliggende stukken spreken aldus niet tegen dat het om een

volwaardig feedbackgesprek ging. Een schending van de materiële motiveringsplicht is niet aangetoond.

Verzoeker stelt dat de bepaling *“Deze kans bestaat er in dat je een verbeterde versie van je finale rapport zal indienen en voor een jury komt presenteren.”* de materiële motiveringsplicht schendt, omdat hij zijn werkstuk volledig heeft aangepast, wat volgens verzoeker duidelijk blijkt uit een vergelijking tussen de versies van de eerste en tweede zitting.

De door verzoeker aangehaalde tekst, maakt deel uit van de toelichting in de ECTS-fiche:

“Toelichting bij de examens tweede zitting:

Indien niet geslaagd na deelname aan de 1ste zitting, zal een 2de examenkans krijgen tijdens de 2de zitting. Deze kans bestaat er in dat je een verbeterde versie van je finale rapport zal indienen en voor een jury komt presenteren.”

Indien de interne beroepscommissie daarnaast verwijst, dan is zulks dus in overeenstemming met de stukken in het dossier. Het gegeven dat verzoeker zijn versie dermate heeft ‘verbeterd’ dat er eigenlijk eerder sprake kan zijn van een nieuw ‘finaal rapport’, betekent niet dat dit stuk niet onder de toepassing van de hiervoor aangehaalde bepaling van de ECTS-fiche zou vallen. Ook hier ziet de Raad niet in waarin de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht kan zijn gelegen.

Vervolgens is verzoeker van oordeel dat de volgende passage de materiële motiveringsplicht schendt:

“De commissie is verder van oordeel dat het herwerken van het finale rapport moet worden onderscheiden van de projectfase en er ook om die reden geen verplichting tot coaching op de docenten meer rust tijdens de tweede zitting.

Desondanks heeft de student toch de mogelijkheid gekregen zijn voortgang te bespreken (zie hoger).

De student kan dan ook onmogelijk worden gevolgd in zijn bewering dat er geen coaching werd voorzien noch in zijn overtuiging dat er coaching zou moeten worden voorzien.”

In verzoekers tekort voor de projectfase in de eerste examenzitting, ziet de Raad geen schending van de materiële motiveringsplicht. Wat de begeleiding betreft, erkent verzoeker dat er in verschillende coaching-momenten werd voorzien, waarbij alleszins één voor inhoudelijke

begeleiding. Verzoeker toont ook wat dat aspect betreft niet aan met welke feitelijke elementen in het dossier de voormelde overweging op gespannen voet zou staan.

Voorts wil de Raad opmerken dat zelfs ten volle rekening houdend met de hiervoor onder de ‘voorafgaande opmerking’ in herinnering gebrachte laagdrempelige beoordeling inzake het formuleren van ‘middelen’, het louter stellen van een vraag niet kan worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Ter zake kan worden verwezen naar de visie van de decreetgever (*Parl. St.* VI.Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 25):

“Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel.”

Het gegeven dat verzoeker zich afvraagt hoe de externe jury de voortgang kan beoordelen indien hij voor twee derde uit andere mensen bestaat, is in dat opzicht geen middel dat de Raad moet beantwoorden.

Vervolgens werpt verzoeker aan de overweging:

“Indien de student gebruikt had gemaakt van zijn recht op inzage (Onderwijs- en examenreglement artikel 65) of een afspraak had gemaakt bij de ombuds, zoals het Onderwijs- en examenreglement (artikel 72) voorziet in het kader van een intern beroep en waartoe de student tot 2 maal toe werd uitgenodigd, was hem mogelijks reeds duidelijk geweest waar het resultaat ‘NG’ voor staat.”

tegen dat hij onmiddellijk na de bekendmaking van het resultaat van de tweede zitting contact heeft opgenomen, onder meer met de coach, en dat hij dus “weldegelijk de nodige stappen [heeft] ondernomen”.

Niet alleen ontgaat het de Raad ook hier waarin precies het verband met de materiële motiveringsplicht is gelegen. Meer nog, de Raad ziet niet in wat überhaupt de relevantie van deze betwisting is: uit het onderwijs- en examenreglement, dat verzoeker geacht wordt te kennen, blijkt duidelijk wat de quoterings ‘NG’ betekent.

Als volgende motief dat de toets van de materiële motiveringsplicht niet zou doorstaan, richt verzoeker zich tegen:

“Dit wordt de studenten overigens meegedeeld in de startpresentatie ‘Graduation Project’, toegelicht op 23/09/2021 en via de elektronische leeromgeving beschikbaar gesteld voor de studenten. Deel 6 behandelt de evaluatie; de onderdelen ervan en de achterliggende rubrics. Daarnaast is er op Canvas een aparte module ‘Evaluatie’ ter beschikking waarin opnieuw alle matrices of rubrics gedeeld zijn met de studenten en een powerpointpresentatie m.b.t. de werking van de rubrics.”

Die motivering kan volgens verzoeker geen stand houden en het is voor verzoeker tot op heden compleet onduidelijk hoe zijn resultaat tot stand is gekomen. Hij stelt dat ook geen vergelijking kan worden gemaakt tussen de eerste en de tweede zitting omdat een andere quoteringsmethode werd gebruikt.

De door verzoeker aangehaalde passage volgt op de zin – die om welke reden ook door verzoeker niet mee wordt vermeld: “*Verder is duidelijk dat de ‘Final evaluation’ de ‘Project Phase’, het ‘Final report’, ‘Final presentation’, de ‘English jury’ en de ‘French jury’ omvat.*” In het bestreden motief doet de beroepscommissie niet méér dan stellen dat alle noodzakelijke informatie ter beschikking was via de startpresentatie, zoals toegelicht op 23 september 2021 en vervolgens ter beschikking gesteld op Canvas. Verzoeker beweert niet – laat staan bewijst – dat die aanname van de beroepscommissie niet met de werkelijkheid overeenstemt. Het argument wordt verworpen.

Vervolgens noemt verzoeker de overweging:

“De commissie stelt vast dat de wijze van quoterings steeds dezelfde is geweest; de rubrics zijn zowel tijdens de eerste als tijdens de tweede examenkans op exact gelijke wijze gebruikt.”

“compleet foutief”, en hij herneemt wat hij in het intern beroep heeft opgeworpen. Ook dit onderdeel van het middel overtuigt niet. De enige grief die verzoeker in dit opzicht tegen de bestreden beslissing ontwikkelt, is dat de beroepscommissie verzoekers visie “simpelweg ontkent”. Daarmee bewijst verzoeker evenwel niet dat de motivering van de beroepscommissie feitelijk onjuist is.

Voor het overige leest verzoeker in de bestreden beslissing zaken die er niet staan: de overweging van de beroepscommissie dat het inderdaad ongelukkig is dat er werd gesleuteld aan de wijze van mededeling van resultaten, heeft immers betrekking op het feit dat bij de

tweede examenzittijd de onderliggende deelpunten niet (volledig) werden meegedeeld. Dit is niet wat verzoeker erin wil lezen, namelijk dat de wijze van quoteren op zich werd gewijzigd.

Verzoeker bekritiseert vervolgens de overweging dat de coach, zelfs indien zij de projectfase opnieuw zou beoordelen tijdens de tweede examenkans, verzoeker eveneens ‘NG’ zou beoordelen voor dat onderdeel gelet op de minimale herwerking en het feit dat de student onvoldoende vooruitgang maakte.

Die motivering is volgens verzoeker loutere speculatie. Hij leest hierin dat de beoordeling niet door de coach is uitgevoerd, en stipt aan dat hij begeleid is geweest door andere personen die wel over zijn werkstuk kunnen oordelen.

De Raad kan de visie van verzoeker niet bijtreden. In de ECTS-fiche is het volgende te lezen:

“Instap- en studiebegeleiding
[...]

Tijdens de projectfase word je gecoacht door KdG coach, je bedrijfsmentor, je taalcoach ENG en je taalcoach FR. Je hebt regelmatig contact met je KdG coach en je bedrijfsmentor om de projectvoortgang te bespreken. Alle info en afspraken hieromtrent worden ter beschikking gesteld op de elektronische leeromgeving.”

en

“Evaluatie algemene info
[...]

Toelichting bij de examens tweede zittijd:

Indien niet geslaagd na deelname aan de 1ste zittijd, zal je een 2de examenkans krijgen tijdens de 2de zittijd. Deze kans bestaat er in dat je een verbeterde versie van je finale rapport zal indienen en voor een jury komt presenteren.”

Dit wettigt naar oordeel van de Raad de door verwerende partij voorgestane lezing dat de procesevaluatie, die geschiedt in de loop van het academiejaar, niet wordt overgedaan in de tweede zittijd. De bestreden beslissing en haar motieven zijn derhalve in overeenstemming met de ECTS-fiche, en vormen geen schending van de materiële motiveringsplicht.

Wat de beoordeling door ‘native speaker’ L.K. van verzoekers taalgebruik betreft (stuk 7 verzoeker), leest de Raad daarin geen verklaringen die onbestaanbaar zijn met de beoordeling door de beroepscommissie.

Zo stelt de heer L.K. onder meer:

“As English is not Vincent’s native language and his sentences may well not be 100% grammatically correct, I was able to understand what he was stating and recommending. As one of my own projects was to turn around an operation based in Tiel Holland and English was not the common language I fully understand the difficulties in presenting information in English from a none native-speaking person. In my career, I have worked with many young people fresh from school and university who worked for me on different projects. I would have been happy to have worked with Vincent on some projects and the main reason is that he is adaptable, listens and makes recommendations based on data and performance which is critical to the success of many projects.”

Dat de heer L.K. in staat was om verzoeker te begrijpen in zijn gebruik van het Engels, is niet per definitie waar de lat voor verwerende partij is gelegen. Deze verklaring leidt niet tot vaststelling van een schending van de materiële motiveringsplicht.

Vervolgens stelt verzoeker dat de beoordeling van de beroepscommissie, waar wordt overwogen:

“De wetenschappelijke basis; de student haalt een heleboel modellen/wetenschappelijke literatuur aan maar past die niet correct of niet concreet toe op het project. Dit kon de student reeds terugvinden op het evaluatieformulier bij het onderdeel ‘Strategy’ waarvoor in de feedback wordt aangegeven dat er een strategie aanwezig is maar niet overeenstemt met de bevindingen uit de analyse. De acht stappen van Kotter zijn niet toegepast op DEKRA.

De commissie is van mening dat bijgevolg duidelijk blijkt dat het aanhalen van theorie onvoldoende is en dat een praktische toepassing minstens een verwerking of een in verband brengen met het bedrijf in kwestie vereist is om te kunnen slagen voor het onderdeel.”

in strijd is met de verklaring van de heer A.Y. (stuk 6 verzoeker), waaruit moet blijken dat “alle zaken die zijn ondervonden en toegepast werden, wel degelijk aanwezig zijn in het bedrijf”.

De bedoelde verklaring luidt als volgt (de Raad citeert letterlijk):

“Dag Vincent,

Je vraag om het verslag door te nemen in verband met de berekeningen en de conclusies (inhoudelijk) heb ik met veel aandacht gedaan.

Ik heb me daar op gefocust en kan je verzekeren dat de conclusies overeenstemmen met de werkelijkheid. Zowel je bevindingen als oplossingen zijn realistisch en vrij makkelijk te implementeren.

Ik kan dit als zelfstandig medewerker van DEKRA bevestigen.

Uiteraard weet ik niet wat er verwacht werd van je opdracht. Ik ben zelf regelmatig promotor van een student zowel via het bedrijf als lector bij KdG.

Er is telkens een duidelijk draaiboek waar de student zich moet aan houden. Of je dit hebt opgevolgd kan ik niet bevestigen noch ontkennen.

Ik kan enkel besluiten dat je werd op basis van de inhoud voor mij ok was.”

Uit deze verklaring, van een interne begeleider binnen het bedrijf, en dus niet van een lid van de jury of van de beroepscommissie die bevoegd zijn om te oordelen, kan naar oordeel van de Raad niet worden afgeleid dat de aangehaalde overwegingen van de beroepscommissie niet met de werkelijkheid overeenstemmen.

Tot slot betoogt verzoeker dat het motief:

“Voor de final presentation dient de student voor elk van de drie onderdelen ‘sufficient’ te scoren in de rubrics. Indien dat niet het geval is, kan hij niet slagen voor het onderdeel. Dit wordt de studenten meegegeven tijdens de toelichting m.b.t. de evaluatie van het opleidingsonderdeel.”

de gegevens van het dossier volledig tegenspreekt. Hij stelt dat hij “omstreeks 09:45 [] vaardig genoeg is om te slagen voor de presentatie voor de Engelse en Franse taalcoach” en 45 minuten later de ‘presentation skills’ onder het niveau ‘sufficient’ zouden zijn.

In de ECTS-fiche wordt vermeld:

“Tijdens de projectfase wordt je gecoacht door KdG coach, je bedrijfsmentor, je taalcoach ENG en je taalcoach FR. Je hebt regelmatig contact met je KdG coach en je bedrijfsmentor om de projectvoortgang te bespreken. Alle info en afspraken hieromtrent worden ter beschikking gesteld op de elektronisch leeromgeving.”

alsook, zoals hierboven reeds is aangehaald, dat de beoordeling geschiedt door de jury. De Raad begrijpt hieruit dat de taalcoaches niet deelnemen aan de uiteindelijke beoordeling en quoterings. Verzoeker toont niet aan dat de beoordeling door de jury, zoals bijgevallen door de interne beroepscommissie, onbestaanbaar is met wat verzoeker toeschrijft aan de taalcoaches, waarvan verzoeker overigens ook geen enkel bewijs voorbrengt.

Voor zover het middel steunt op de materiële motiveringsplicht, is het bijgevolg ongegrond.

Inzake de formelemotiveringsplicht stelt verzoeker dat geen antwoord wordt geboden op zijn grieven dat zijn resultaat op onzorgvuldige wijze tot stand kwam en hij niet kan achterhalen welke scores hij op welke onderdelen heeft behaald.

De Raad brengt vooreerst in herinnering dat, wat de vormplicht van de formelemotiveringsplicht betreft, daaruit niet volgt dat de beroepsinstantie op elke grief apart moet antwoorden. Wel is vereist dat de formele motivering er blijk van geeft dat de bezwaren van de student daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, dat de student begrijpt waarom die argumenten de beroepsinstantie niet konden overtuigen en dat ten minste een uitdrukkelijke repliek volgt op de vragen die voor de student blijkens zijn beroepsschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze terecht zijn gesteld, mogelijk tot een voor de student gunstiger resultaat leiden.

De Raad is van oordeel dat de bestreden beslissing ten volle duidelijk maakt waarom de beroepscommissie de jurybeoordeling bijvalt en de toegekende quoterings gehandhaafd blijft. De beroepscommissie geeft met name concreet aan welke quoterings werden gegeven en hoe verzoeker kennis had kunnen nemen van de deelcijfers die na de tweede examenzitting niet spontaan werden meegedeeld.

De formelemotiveringsplicht is evenmin geschonden.

Het eerste middel is in zijn geheel ongegrond.

Tweede middel

Verzoeker beroept zich in een tweede middel op het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker betoogt:

“Zoals in de bovenvermelde middelen duidelijk werd aangetoond, laat de handelswijze en de gehanteerde motivering van verweester te wensen over. Er kan niet worden ingezien dat een onderwijsinstelling op dergelijke manier handelt. Men bekijkt zelfs de herwerking door de student niet!

Bovendien heeft verzoeker ten tijde van het intern beroep zeer concreet uiteengezet op welke wijze zijn quoteringsstand kan houden.

De grieven van verzoeker worden louter ontkend of niet correct beantwoord, hetgeen op geen enkele wijze overeenstemt met een zorgvuldig en redelijk bestuur.

We dienen dan ook te besluiten dat er tot op heden nog steeds geen gegronde motieven voorliggen om het cijfer van verzoeker te behouden aangezien zijn evaluatie geen stand kan houden, hetgeen een grondige schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd geëvalueerd conform de ECTS-fiche en het beoordelingsformulier en dat de onvoldoende bovendien uitgebreid werd gemotiveerd. De bewering van verzoeker dat hij nog steeds niet zou begrijpen waarom hij niet geslaagd is, mist voor verwerende partij dan ook alle geloofwaardigheid. Zij merkt op dat verzoeker bovendien nalaat aan te tonen waarin de motivering nu net faalt en onvoldoende zou zijn.

In de wederantwoordnota komt dit middel niet verder aan bod.

Beoordeling

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt duidelijk dat de schending van de door verzoeker beoogde beginselen volgens hem erin is gelegen dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd. De gegrondheid van het tweede middel volgt voor verzoeker met andere woorden uit de gegrondheid van het eerste.

Bij de bespreking van het eerste middel heeft de Raad geoordeeld dat dat middel niet gegrond is. Volgens verzoekers logica moet het tweede middel, dat geen autonome grieven bevat, dus hetzelfde lot ondergaan.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.100 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0761

In zake: Cédric VERSTRAETEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Borsbeeksebrug 36 bus 9
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 6 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Karel de Grote-Hogeschool van 30 september 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en verzoeker niet globaal geslaagd wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor verzoekende partij, en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Internationaal Ondernemen’.

Hij neemt dat academiejaar een curriculum op van twee opleidingsonderdelen: ‘Road to graduation’ (5 studiepunten) en ‘Graduation Project’ (20 studiepunten). Voor het eerste opleidingsonderdeel verwerft verzoeker een credit, voor het tweede niet (quoting ‘NG’).

Verzoeker wordt niet geslaagd verklaard.

Tegen die beslissing stelt verzoeker op 13 september 2020 het volgend intern beroep in (een voetnoot is weggelaten):

“[...]”

II. Ten gronde

II.1. Slagen voor een opleiding

In artikel 61 van het Onderwijs- en examenreglement lezen we:

Als de student met een diploma-of examencontract geen creditbewijs voor elk opleidingsonderdeel behaalt, krijgt hij alsnog een diploma als hij aan de volgende voorwaarden voldoet:

- *Als er een eindtotaal wordt berekend, heeft de student een eindtotaal van minstens 50 procent.*
- *Hij heeft voor maximaal 6 studiepunten geen credits behaald.*
- *Hij behaalde minstens 8/20 of een beoordeling ‘niet geslaagd maar deliberbeerbaar’ (NGd) op elk opleidingsonderdeel. Deze deliberatiecriteria houden enkel rekening met de opleidingsonderdelen waarvoor de student zich sinds academiejaar 2013-2014 inschreef.*

De opleidingsonderdelen waarvoor hij eerder werd gedelibereerd, worden beschouwd als geslaagd bij de toepassing van deze deliberatiecriteria. Als de examencommissie ervan overtuigd is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn of als de ombuds het dossier van de student aankaart bij de examencommissie, kan zij gemotiveerd afwijken van deze voorwaarden.

We dienen echter vast te stellen dat bovenstaande bepalingen ingaan tegen de bepalingen uit art. II.229 van de Codex Hoger Onderwijs, aangezien daar geen sprake is van bijhorende voorwaarden. Men dient enkel na te gaan of verzoeker de globale opleidingsdoelstellingen heeft behaald.

Dit lezen we in de rechtsleer:

Indien een student niet automatisch of op basis van de deliberatierichtlijnen slaagt voor de opleiding, moet men in de laatste stap stilstaan bij de vraag of er misschien bijzondere omstandigheden bestaan die ervoor zorgen dat de student toch geslaagd verklaard moet worden, aangezien hij – niet tegenstaande de tekorten – de globale opleidingsdoelstellingen toch heeft behaald. Het betreft hier de nadrukkelijke toepassing van artikel II.229 Codex Hoger Onderwijs, een bepaling die in de meeste onderwijs- en examenreglementen overgenomen is maar sowieso geldt omdat ze in de Codex Hoger Onderwijs is opgenomen. Het artikel uit de Codex stelt dat een student door de examencommissie ‘voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard wordt als deze commissie op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn’.

De hogeronderwijsinstelling heeft door het gebruik van het woord ‘wordt’ in deze zin geen vrije keuze om deze regel al dan niet toe te passen.

Een examencommissie moet – in laatste instantie – dan ook steeds nagaan of de student al dan niet de globale opleidingsdoelstellingen bereikt heeft.

De decreetgever is zich ervan bewust dat dit een aanzienlijke taaklast op de schouders van de examencommissies legt, aangezien elke student die niet gedelibereerd wordt op basis van bovenstaande stappen individueel beoordeeld moet worden. In 2017 heeft de decreetgever daarom een deel van die taaklast naar de student verschoven: het is in de eerste plaats aan die studenten om elementen aan te dragen die bewijzen dat zij inderdaad de opleidingsdoelstellingen behaald hebben.

In principe kan een student dat laatste pas doen bij het intern beroep. Enkel dan weet hij namelijk dat hij niet-geslaagd werd verklaard en kan hij signaleren dat hij toch de globale opleidingsdoelstellingen behaald heeft.

De omvangrijke motivatieverplichting bij deliberatie rust bijgevolg op de schouders van de interne beroepscommissie, maar de kans is groot dat deze de hulp inroept van de examencommissie. Om deze reden wordt toch dieper ingegaan op de deliberatieoefening die art. II.229 CHO uitwerkt.

De oefening valt traditioneel uiteen in twee onderdelen. In de eerste plaats moet nagegaan worden of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden. Deze kunnen zowel persoonlijk als een studiegerelateerd karakter hebben. De tweede vraag die gesteld moet worden, is of de student al dan niet de globale doelstellingen heeft behaald. Onderstaand zet verzoeker deze deliberatieoefening uiteen:

II.2.1. Bijzondere omstandigheden

De bijzondere omstandigheden die aan de basis liggen waarom verzoeker geen slaagcijfer verkreeg voor het opleidingsonderdeel ‘Graduation Project’ zet verzoeker onderstaand uiteen.

Het afstudeerproject van verzoeker kende een moeizaam verloop omwille van onvoorziene omstandigheden aan de zijde van het stagebedrijf. Desondanks deze

omstandigheden heeft verzoeker steeds de nodige inzet geleverd en het project uitgewerkt en antwoorden geboden op de vragen van het bedrijf, helaas was dit gezien de situatie niet voldoende om te slagen. De bedrijfsmentor heeft meermaals met lof over verzoeker gesproken tijdens de evaluatiemomenten en is tevreden met het resultaat.

Het is begrijpelijk dat het resultaat niet perfect is volgens de vooropgestelde normen van het vak Graduation Project IOR3, doch verantwoordt dit niet waarom verzoeker niet geslaagd [is]. De elementen die aan de basis liggen van het niet slagen, liggen namelijk volledig buiten zijn wil.

B-Close NV is de grootste onafhankelijke invoerder van vorkheftrucks en gelijkaardige toestellen in België. Er is geen groeipotentieel meer in België voor het bedrijf waardoor een uitbreiding naar Nederland overwogen wordt. Het was de taak van verzoeker om te onderzoeken hoe deze uitbreiding het beste kan gebeuren. Dit omvat aanbevelingen doen over de expansiestrategie (overname, oprichting filiaal, merger, ...), de producten en diensten waar vraag voor is in Nederland identificeren en potentiële klanten analyseren. Dit alles met ondersteuning van een financieel plan.

Omwille van bedrijfsgeheim en het feit dat men niet zomaar informatie aan een potentiële concurrent geeft was het echter onmogelijk om binnen de [N]ederlandse sector de vereiste informatie te vergaren. Verzoeker heeft alle Nederlandse en Belgische federaties aangeschreven, evenals Flanders Investment and Trade en de kamers van koophandel in België en Nederland. Zonder resultaat.

Omwille van het gebrek aan informatie was het onmogelijk om het project af te werken, met als resultaat dat verzoeker het vak het afgelopen schooljaar opnieuw diende af te leggen.

Tijdens het afgelopen academiejaar kreeg verzoeker opnieuw met externe factoren te maken die een nefaste invloed hebben gehad op zijn resultaat.

Allianz Partners heeft op groepsniveau beslist om een chatbot (VoiceBot) te introduceren in hun callcenters over heel de wereld. Elke business unit moest dit volgens initiële communicatie zelf uitwerken. De Poolse business unit gaf dit project aan verzoeker.

Na verdere communicatie met de groep bleek dat de technologie al was ontwikkel[d] en moest geconfigureerd worden volgens de noden van de business unit. Hierdoor viel vrijwel al het marktonderzoek dat in het originele projectplan stond weg.

Het aangepaste projectplan van verzoeker behield[] vele aspecten van het originele, met focus op het correct implementeren van de reeds ontwikkelde technologie. Voor Allianz Partners was dit een volledig intern project. Het was niet meer de vraag of de technologie gebruikt zou kunnen worden, maar hoe de technologie het beste gebruikt zou kunnen worden.

De jury van verzoeker heeft regelmatig als argument gebruikt dat het geen strategisch project is maar operationeel en dat zijn projectmanagement niet voldoende was.

Het project had geen enkel operationeel aspect, het was bijvoorbeeld niet de taak van verzoeker om de chatbot te implementeren, maar om te onderzoeken hoe deze het beste

geïmplementeerd zou kunnen worden. Het implementeren zelf is operationeel, het onderzoek is strategisch.

Het projectmanagement sloeg voornamelijk op het moeizame verloop van het project doordat communicatie tijdens het project bijzonder éézijdig was. De sleutelpersonen binnen Allianz Partners in Polen met wie de communicatie moeizaam verliep zagen dit project als bijzaak, waardoor ze simpelweg geen moeite deden om data door te sturen. Verzoeker heeft meermaals gemaild, gebeld of de personen aangesproken zonder veel resultaat. De communicatie met de groep verliep ook moeizaam. Volgens de groep moest een business unit enkel het vooropgestelde stappenplan volgen en verder niets doen. Voor Allianz Partners als bedrijf is dit beter, het kost minder moeite en versnelt de implementatie, maar dit is exact het tegenovergestelde van het doel van zijn project. Het was voor de groep niet essentieel dat de gevraagde informatie gedeeld werd met een business unit, laat staan een stagiair.

Alles wat onderzocht kon worden voor dit project, wordt vermeld in de paper van verzoeker.

Als verzoeker kijkt naar zijn volledige loopbaan op KdG, is het merkbaar dat alle vakken binnen de vooropgestelde drie jaar werden afgewerkt. Enkel het afstudeerproject heeft verzoeker een tweede maal moeten afleggen het afgelopen academiejaar.

De opleidingsonderdelen waarvan verzoeker de beoogde competenties geïntegreerd moest toepassen in het werkveld of in een gesimuleerde situatie die sterk aanleunt bij het werkveld heeft verzoeker meer dan succesvol afgerond.

II.3.2. Globale opleidingsonderdelen

In onderstaande uiteenzetting wordt, a.d.h.v. een vergelijking tussen de eindcompetenties van alle opleidingsonderdelen en de door verzoeker behaalde eindcompetenties uit de opleiding aangetoond dat verzoeker alle doelstellingen van de volledige opleiding heeft behaald.

Zo blijkt uit zijn studieoverzicht dat verzoeker 160 van de 180 te behalen studiepunten heeft verworven:

[...]

Het enige opleidingsonderdeel dat verzoeker weerhoudt om zijn Bachelordiploma te behalen is het opleidingsonderdeel ‘Graduation Project’.

DOELSTELLINGEN WEL GEHAALD:

Daarbij dient opgemerkt te worden dat verzoeker weldegelijk alle eindcompetenties bezit uit de Studiefiche.

In wat volgt zal worden aangetoond dat verzoeker alle competenties bezit, op basis van de vaardigheden en doelstellingen die zij via andere opleidingsonderdelen behaalde.

In de studiefiche van het opleidingsonderdeel ‘Graduation Project’ (Stuk 2) lezen we onderstaande te behalen leerresultaten:

[...]

Uit bovenstaande fiche dienen we te besluiten dat verzoeker onderstaande leerresultaten dient te bezitten om een credit te verkrijgen voor het opleidingsonderdelen ‘Graduation Project’:

- OLR ION 1.0
- OLR ION 1.0
- OLR ION 10.0
- OLR ION 2.0
- OLR ION 3.0
- OLR ION 4.0
- OLR ION 6.0
- OLR ION 7.0
- OLR ION 8.0
- OLR ION 9.0

Wanneer we de studiefiches van de andere opleidingsonderdelen vergelijken, dienen we echter vast te stellen dat verzoeker reeds alle bovenstaande leerresultaten heeft verworven tijdens deeltraject 3 middels deze andere opleidingsonderdelen.

Zo volgt onderstaand een overzicht van de verschillende te behalen competenties en de opleidingsonderdelen waarin verzoeker deze reeds heeft verworven:

OLR ION 1.0:

Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- International Business Law IOR3
- Project & Change Management IOR3
- International Entrepreneurship IOR3
- Digital Transformation & Digital Leadership IOR3
- Corporate Financial & Risk Management IOR3
- Current Economie Affairs IOR3
- Road to Graduation IOR3

OLR ION 10.0:

Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- International Entrepreneurship IOR3
- Current Economie Affairs IOR3

OLR ION 2.0:

Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- Project & Change Management IOR3
- Digital Transformation & Digital Leadership IOR3 (Stuk 8)
- Company Project IOR3 (Stuk 3)

OLR ION 3.0:

Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- International Business Law IOR3 (Stuk 4)
- Project & Change Management IOR3 (Stuk 5)
- Corporate Financial & Risk Management IOR3
- Current Economic Affairs IOR3 (Stuk 9)
- Road to Graduation IOR3
- Company Project IOR3
- Sales Skills IOR3 (Stuk 7)
- Fiscaal & Sociaal Recht IOR3 (Stuk 10)

OLR ION 4.0:

Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- Road to Graduation IOR3 (Stuk 11)
- Company Project IOR3
- Sales Skills IOR3

OLR ION 6.0:

Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- Corporate Financial & Risk Management IOR3
- Current Economic Affairs IOR3
- Road to Graduation IOR3

OLR ION 7.0:

Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- Current Economic Affairs IOR3
- Road to Graduation IOR3
- Deutsch IOR3 (Stuk 12)

OLR ION 8.0:

Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- Company Project IOR3

OLR ION 9.0: Verzoeker behaalde deze doelstellingen door te slagen voor de opleidingsonderdelen:

- International Entrepreneurship IOR3 (Stuk 6)
- Current Economie Affairs IOR3

Er dient dan ook besloten te worden dat verzoeker ALLE leerresultaten heeft behaald via de verschillende opleidingsonderdelen, er kan dan ook niet worden ingezien dat hem iets in te weg staat om globaal geslaagd verklaard te worden voor de opleiding.

Besluit:

Er is geen enkel aspect van het opleidingsprofiel, noch van de opleidingsspecifieke leerresultaten of kerncompetenties van de opleiding dat aantoont dat het betreffende opleidingsonderdeel een uniek karakter heeft en aldus zou kunnen verhinderen dat verzoeker niet voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard kan worden zonder te slagen voor dit opleidingsonderdeel.

Het bereiken van de globale doelstellingen dient zowel op grond van kwalitatieve als kwantitatieve elementen beoordeeld te worden, waarbij het gehele onderwijstraject in overweging moet worden genomen. Op basis hiervan zijn de voorliggende cijfers zeker delibereerbaar.

Uit het behalen van de leerresultaten van, in casu, alle overige opleidingsonderdelen blijkt dat verzoeker de opleidingsdoelstellingen in alle redelijkheid globaal heeft verwezenlijkt.

In casu wordt het tekort voor het ene opleidingsonderdeel gecompenseerd of kan dit minstens getolereerd worden door de andere – geslaagde – opleidingsonderdelen die raken aan dezelfde globale opleidingsdoelstellingen of zelfs identiek zijn.

De betreffende opleidingsonderdelen hebben geen dermate unieke band met de opleidingsdoelstellingen om niet gedelibereerd te kunnen worden. Verzoeker vraagt dan ook om globaal geslaagd verklaard te worden.”

De interne beroepscommissie behandelt dit beroep in zitting van 19 september 2022 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

“De interne beroepscommissie kwam op 19-09-2022 samen naar aanleiding van je beroep van 13-090022 tegen de studievoortgangsbeslissing van 6-09-2022. De interne beroepscommissie nam de volgende beslissing:

De interne beroepscommissie bevestigt de studievoortgangsbeslissing d.d. 6/9/22. Het diploma blijft uitgesteld.

Motivering van deze beslissing

De student verzoekt globaal geslaagd verklaard te worden.

De interne beroepscommissie neemt kennis van het dossier en stelt vast dat de student niet slaagt voor het opleidingsonderdeel ‘Graduation Project IOR3’ dat 20 studiepunten bedraagt en het sluitstuk vormt van de opleiding.

De student stelt dat hij enerzijds aantoont dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en anderzijds dat hij de doelstellingen van de opleiding globaal genomen behaald heeft.

De examencommissie besprak het dossier van de student en besliste de student niet voor het geheel van de opleiding geslaagd te verklaren omdat hij geen credit behaalde voor 20 van de 180 studiepunten en dus per definitie niet aantoont dat hij de doelstellingen van de opleiding globaal genomen heeft behaald. Hij behaalt immers geen credit voor 11% van de studiepunten.

De interne beroepscommissie onderzoekt opnieuw of de student aan de voorwaarden van artikel II.229 Codex Hoger Onderwijs voldoet.

- Bijzondere omstandigheden

De interne beroepscommissie is van mening dat de omstandigheden die de student schetst m.b.t. het verloop van zijn graduation project niet van die aard zijn dat ze als ‘bijzonder’ kunnen worden aangemerkt.

Hij slaagde voor het opleidingsonderdeel ‘Road to Graduation’ i.e. het voorbereidingstraject op het eigenlijke ‘Graduation Project’ en koos dus voor een strategisch bedrijfsproject dat had moeten kunnen leiden tot een slaagcijfer indien het naar behoren werd uitgewerkt.

Uit de toelichting van de docent blijkt dat de student zelfs geen afgewerkt beroepsproduct indiende.

“Ik heb Cedric laten weten dat hij niet geslaagd is. Hij wist zelf niet goed wat hij moest verwachten, maar leek niet echt verrast omdat ik ook al tijdens zijn jury had aangegeven dat ik hem heb laten presenteren terwijl dat eigenlijk niet nodig was omdat hij zijn rapport niet volledig had ingediend.”

De student weigerde het aanbod om in detail door de feedback en opmerkingen te lopen. Hij had daar volgens eigen zeggen geen behoefte aan.

Uit de e-mail aan de coach van 6/6/22 blijkt dat de student zeer laat aan het project startte:

“Anderzijds, niettegenstaande de laatste zes productieve weken, ben ik er niet in geslaagd om het project tijdig te managen. Ik werk verder aan de paper, aangezien AWP PL hier nog gebruik van gaat maken.” [eigen benadrukking commissie]

Op 30 juni 2022 ontving de student per e-mail uitgebreide en gedetailleerde feedback van de coach. Zij gaf op dat moment reeds aan dat het rapport onvolledig was en enkel analytische inhoud bevatte.

Zij gaf duidelijk aan wat er op dat ogenblik ontbrak en wat haar verwachtingen waren m.b.t. de herkansing.

De student remedieerde onvoldoende.

De omstandigheden die hij nu aanhaalt vormen naar de mening van de commissie inhoudelijke elementen die de student tijdens het verloop van het project had moeten, minstens had kunnen aankaarten bij zijn coach.

De commissie stelt vast dat er geen ombudsdossier voorhanden is, dat er door de coach niet wordt verwezen naar aangekaarte moeilijkheden tijdens het verloop van het project of naar welke omstandigheid ook buiten de wil van de student om.

De student verwijst zelf evenmin naar een andere reden voor het niet tijdig indienen tijdens de eerste examenkans dan slecht timemanagement; hij verduidelijkt die redenen m.b.t. de tweede examenkans evenmin noch voor noch na de examencommissie. De interne beroepscommissie is dan ook van mening dat de student geenszins bijzondere omstandigheden aantoonst.

- Doelstellingen opleidingsprogramma globaal genomen verwezenlijkt

Voor de volledigheid, de student toont immers geen bijzondere omstandigheden aan zoals vereist voor de toepassing van artikel II.229, wenst de interne beroepscommissie op te merken dat zij het niet slagen voor 20 studiepunten (11% van het totaal) niet kwalificeert als ‘doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal genomen verwezenlijkt’.

Bovendien gaat het *in casu* om het afstudeerproject; het sluitstuk van de opleiding. De student wordt geacht alle tijdens de opleiding gedane kennis samen te brengen en aan te tonen dat hij klaar is om de arbeidsmarkt te betreden. De student doet dat echter niet.

M.b.t. de aangehaalde opleidingsleerresultaten wenst de commissie op te merken dat de opleidingsspecifieke leerresultaten worden vertaald naar leerdoelen of leerdoelen op zich vormen. De hogeschool dient immers leerresultaten te formuleren op drie niveaus;

- Vlaams (domeinspecifieke leerresultaten),
- Opleiding (instellingsspecifiek/opleidingsspecifieke leerresultaten)
- Opleidingsonderdeel (leerdoelen) [...]

De leerdoelen worden in de ECTS-fiche opgenomen en verschillen per opleidingsonderdeel. Zij vormen immers de leerresultaten van het opleidingsonderdeel. De leerdoelen van de onderscheiden opleidingsonderdelen (en dus niet de OLR) zijn niet onderling inwisselbaar en zijn voor het opleidingsonderdeel ‘Graduation Project’ de volgende:

1. Je werkt resultaatgericht en stelt prioriteiten bij het uitvoeren van meerdere opdrachten.
2. Je onderzoekt en analyseert zelfstandig een bedrijfsproject of ondernemersproject op strategisch niveau.
3. Je adviseert een (eigen) onderneming op beleidsniveau en formuleert concrete acties.
4. Je handelt probleemoplossend in concrete bedrijfssituaties gelinkt aan je project en formuleert bruikbare aanbevelingen voor je project.
5. Je gebruikt gekende innovatieve technieken om een strategie te ontwikkelen in een onbekende context om tot concrete oplossingen te komen.
6. Je handelt intercultureel sensitief in een (internationaal gerichte) bedrijfscontext.
7. Je toont zin voor initiatief en leiderschap in de uitvoering van je project.
8. Je werkt zelfstandig aan je project (al dan niet) in het buitenland als aspirantondernemer.
9. Je stelt je resultaten van je afstudeerproject helder en gestructureerd voor in vlot zakelijk Engels, Frans en Nederlands.
10. Je argumenteert over de aanpak en het resultaat en je bent in staat om kritische vragen van een jury te beantwoorden

Geen enkel van de opleidingsonderdelen binnen het curriculum brengt deze 10 leerdoelen bij elkaar.

Voor geen enkel van de reeds afgelegde en behaalde opleidingsonderdelen is het op dezelfde wijze combineren van de voor het slagen voor het afstudeerproject vereiste vaardigheden en kennis noodzakelijk.

De interne beroepscommissie is dan ook van oordeel dat de student niet aantoonbaar dat hij de doelstellingen van de opleiding globaal genomen verwezenlijkt.

De interne beroepscommissie is van mening dat de student niet aantoonbaar aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel II.229 Codex Hoger Onderwijs te voldoen en is bijgevolg geenszins van oordeel dat de student de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal gezien heeft verwezenlijkt.
Zij bevestigt de studievoortgangsbepaling en het diploma blijft uitgesteld.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen reden om ambtshalve opmerkingen te maken.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerking

Zoals hij reeds meermaals heeft bevestigd, is de Raad zich terdege ervan bewust dat de decreetgever bij de totstandkoming van de procedurevoorschriften ervoor heeft geopteerd om te voorzien in een laagdrempelige toegang tot de rechter, waarbij formalisme wordt vermeden en de aan de bestreden beslissing tegengeworpen onregelmatigheden niet op straffe van onontvankelijkheid juridisch moeten gekwalificeerd (*Parl. St.* VI.P. 2003-2004, nr. 1960/1, 25). De procedure leunt aldus, binnen de grenzen van het bestuurlijk procesrecht, aan bij *da mihi factum, dabo tibi ius* (geef mij de feiten, ik geef u het recht).

Het staat evenwel – middelen die raken aan de openbare orde niet te na gesproken – niet aan de Raad om rechtsgronden te onderzoeken die door de verzoekende partij, ook met een welwillende lezing van het beroepsschrift, kennelijk niet werden beoogd. De verzoekende partij die de geschonden geachte rechtsnorm wél aanduidt, bepaalt daarmee dus in beginsel de grenzen van het debat.

Wanneer, concreet, een verzoekende partij aldus één of meer argumenten opwerpt onder een titel die uitdrukkelijk naar een welbepaalde rechtsgrond verwijst – bijvoorbeeld: de materiële motiveringsplicht – dan onderzoekt de Raad die argumenten enkel binnen die contouren, tenzij de tekst van het middel voor de Raad een voldoende aanknopingspunt biedt om ook andere rechtsnormen bij dat onderzoek te betrekken.

De Raad herinnert eraan dat de formele motiveringsplicht, die door verzoeker expliciet noch impliciet als rechtsgrond wordt aangeduid, niet aan de openbare orde raakt en dus ook niet ambtshalve door de Raad wordt onderzocht.

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker duidt een aantal overwegingen van de bestreden beslissing aan die volgens hem niet overeenstemmen met de realiteit.

Aan het motief *“Uit de toelichting van de docent blijkt dat de student zelfs geen afgewerkt beroepsproduct indiende. Ik heb Cedric laten weten dat hij niet geslaagd is. Hij wist zelf niet goed wat hij moest verwachten, maar leek niet echt verrast omdat ik ook al tijdens zijn jury had aangegeven dat ik hem heb laten presenteren terwijl dat eigenlijk niet nodig was omdat hij zijn rapport niet volledig had ingediend.”* werpt verzoeker tegen dat hij niet op de hoogte was dat zijn presentatie onnodig zou zijn geweest. Verzoeker stelt zich dan ook de vraag waarom de jury en coach toelieten dat hij alsnog zijn project kwam presenteren voor de jury. Verzoeker was op dat moment op geen enkele wijze in kennis van het feit dat hij niet zou slagen. Ook de stelling dat hij niet verrast zou zijn geweest, is volgens verzoeker niet correct en louter speculatie. De inschatting berust naar oordeel van verzoeker op een telefonisch onderhoud met de coach waarin het resultaat werd meegedeeld.

Dat *“De student weigerde het aanbod om in detail door de feedback en opmerkingen te lopen. Hij had daar volgens eigen zeggen geen behoefte aan.”* heeft volgens verzoeker eveneens betrekking op voormeld telefoongesprek. Verzoeker stipt aan dat aangezien hij niet geslaagd

was en hij het opleidingsonderdeel geen derde maal mag opnemen, deze feedback voor hem niet relevant meer was.

Vervolgens gaat verzoeker in op de overwegingen: *“Uit de e-mail aan de coach van 6/6/22 blijkt dat de student zeer laat aan het project startte” en “Anderzijds, niettegenstaande de laatste zes productieve weken, ben ik er niet in geslaagd om het project tijdig te managen. Ik werk verder aan de paper, aangezien AWP PL hier nog gebruik van gaat maken. [eigen benadrukking commissie]”*. Dit geeft volgens verzoeker slechts een deel weer van de communicatie die heeft plaatsgevonden, waarbij de volledige e-mail op geen enkele wijze blijkt geeft van een late start. Bovendien is dit naar oordeel van verzoeker niet relevant aangezien dit betrekking heeft op de eerste zittijd. Verzoeker haalt de volledige inhoud van de e-mail aan:

“Ik heb zonet mijn paper doorgestuurd, doch deze is nog niet compleet. Er zijn nog enkele hoofdstukken waaraan ik verder moet werken. Ik kon niet alle informatie van AWP verkrijgen omwille van de trage start en de nieuwe complexiteit van het project.

Anderzijds, niettegenstaande de laatste zes productieve weken, ben ik er niet in geslaagde om het project tijdig te managen.

Ik werk verder aan de paper, aangezien AWP PL hier nog gebruik van gaat maken.

Wat betekent dit voor de evaluatie van mijn project?”

Met betrekking tot de overweging *“De omstandigheden die hij nu aanhaalt vormen naar de mening van de commissie inhoudelijke elementen die de student tijdens het verloop van het project had moeten, minstens had kunnen aankaarten bij zijn coach. De commissie stelt vast dat er geen ombudsdossier voorhanden is, dat er door de coach niet wordt verwezen naar aangekaarte moeilijkheden tijdens het verloop van het project of naar welke omstandigheid ook buiten de wil van de student om.”* stelt verzoeker dat zij “volledig foutief” is. Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk aan de alarmbel heeft getrokken en er zijn dus wel bijzondere omstandigheden die hebben meegespeeld. Verzoeker verwijst naar berichten die hij met zijn coach heeft uitgewisseld en waaruit volgens verzoeker moet worden opgemaakt dat hij de problematiek wél heeft aangekaart, in het raam waarvan op 22 april 2022 een videogesprek plaatsvond. Hieruit volgt naar oordeel van verzoeker het bewijs dat bijzondere omstandigheden zijn aangetoond, zoals vereist in artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs.

Met de stelling *“De student verwijst zelf evenmin naar een andere reden voor het niet tijdig indienen tijdens de eerste examenkans dan slecht timemanagement”* spreekt de beroepscommissie evenzeer de stukken tegen. Verzoeker verwijst naar de reeds aangehaalde e-

mail van 6 juni 2022 waarin de redenen zijn opgegeven waarom de papier in de eerste zitting niet tijdig werd ingediend, en waarin geen sprake is van slecht timemanagement.

De overweging “ ... *hij verduidelijkt die redenen m.b.t. de tweede examenkans evenmin noch voor noch na de examencommissie*” geeft volgens verzoeker “wederom blijk van vooringenomenheid” omdat de beslissing blijkbaar reeds vóór de jurypresentatie was genomen. Ook dat is voor verzoeker bewijs van uitzonderlijke omstandigheden.

Tot slot is verzoeker van oordeel dat ook de motieven van de beroepscommissie met betrekking tot de niet behaalde competenties om globaal geslaagd te worden verklaard, niet kunnen worden gevolgd. Aan het motief “*Geen enkel van de opleidingsonderdelen binnen het curriculum brengt deze 10 leerdoelen bij elkaar. Voor geen enkel van de reeds afgelegde en behaalde opleidingsonderdelen is het op dezelfde wijze combineren van de voor het slagen voor het afstudeerproject vereiste vaardigheden en kennis noodzakelijk. De interne beroepscommissie is dan ook van oordeel dat de student niet aantoont dat hij de doelstellingen van de opleiding globaal genomen verwezenlijkt.*” werpt verzoeker tegen dat in het intern beroep uitvoerig werd aangetoond dat hij elk van de te behalen leerdoelen reeds heeft behaald door te slagen voor de verschillende opleidingsonderdelen van zijn opleiding. Het gegeven dat er geen enkel ander opleidingsonderdeel bestaat waarin al deze leerdoelen samen worden getoetst is evident, maar voor verzoeker ook irrelevant. Verzoeker betoogt dat indien de specifieke configuratie van de leerdoelen in een opleidingsonderdeel relevant zou zijn, geen enkele student globaal geslaagd zou kunnen worden verklaard met één of meerdere tekorten en zou elk vak dermate uniek zijn zodat de student nooit kan aantonen dat hij eigenlijk reeds globaal geslaagd kan of moet worden verklaard. Voor verzoeker zijn de aan leerdoelen gekoppelde vaardigheden, eens behaald, onvervreemdbaar.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat de omstandigheden die verzoeker in zijn extern beroep schetst m.b.t. het verloop van zijn project, niet van dien aard zijn dat ze als ‘bijzonder’ kunnen worden aangemerkt en dat verzoeker niet meer zou kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel. Verzoeker heeft een videogesprek gehad met zijn coach waarbij tips werden aangereikt en waarna verzoeker opnieuw aan de slag kon. Daarna heeft verzoeker geen ‘problemen’ meer aangekaart. Dat blijkt uit de briefwisseling die verzoeker zelf bijvoegt in zijn extern beroepsschrift. Verwerende partij stipt daarbij aan dat door de coach hoe dan ook nergens wordt verwezen naar aangekaarte moeilijkheden tijdens het verloop van het project of naar

welke omstandigheid ook buiten de wil van verzoeker. Verwerende partij blijft erbij dat verzoeker zelf evenmin naar een andere reden voor het niet tijdig indienen van zijn eindrapport tijdens de eerste examenkans verwijst dan naar slecht timemanagement. Tijdens de tweede examenkans verduidelijkt verzoeker de beweerdelijke bijzondere omstandigheden naar oordeel van verwerende partij evenmin en dit noch voor, noch na de examencommissie. Verzoeker toont naar oordeel van verwerende partij ook op geen enkele manier aan dat de beweerdelijke bijzondere omstandigheden enige invloed zouden hebben gehad op zijn eindbeoordeling. Daarnaast stipt verwerende partij aan dat er geen ombudsdossier voorhanden is, dat verzoeker de ombud enkel heeft gecontacteerd na de publicatie van zijn studieresultaten en dat uit het gesprek met de ombud blijkt dat verzoeker zelf aangeeft dat het project niet voldoende was. Daarbij zijn er volgens verwerende partij geen bijzondere omstandigheden aangehaald. Verwerende partij vestigt ook de aandacht erop dat uit de evaluatiefiche blijkt dat verzoeker niet geslaagd is omwille van het feit dat hij o.a. de coachingsessies en workshops niet heeft bijgewoond en omdat de structuur, inhoud en taal van zijn rapport ondermaats waren. Bijgevolg, zo besluit verwerende partij, kon de beroepscommissie binnen de grenzen van het recht oordelen dat verzoeker geen (afdoende) bijzondere omstandigheden aantoont, en dat daarmee aan één van de cumulatieve voorwaarden van artikel II.229 Codex Hoger Onderwijs niet is voldaan, wat het beroep ongegrond doet verklaren.

Alleszins is het voor verwerende partij duidelijk dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal genomen niet zijn verwezenlijkt. Het opleidingsonderdeel ‘Graduation Project’ is een opleidingsonderdeel van maar liefst 20 studiepunten (m.a.w. 11 % van het totaal aantal studiepunten). Het afstudeerproject is het sluitstuk van de opleiding waarbij de student wordt geacht alle tijdens de opleiding gedane kennis samen te brengen en aan te tonen dat hij klaar is om de arbeidsmarkt te betreden. *In casu* heeft verzoeker dat niet gedaan. De interne beroepscommissie heeft volgens verwerende partij terecht geoordeeld dat de leerdoelen van de onderscheiden opleidingsonderdelen niet onderling inwisselbaar zijn.

Met betrekking tot de materiële motiveringsplicht repliceert verwerende partij dat uit de stukken duidelijk blijkt dat verzoeker op de hoogte was van het feit dat zijn presentatie tijdens de eerste zitting onnodig was. Verwerende partij verwijst harerzijds eveneens naar de e-mail van 6 juni 2022 – waarvan de inhoud hierboven reeds is aangehaald – en naar het antwoord van de coach d.d. 7 juni 2022: *“Beste Cedric, Gegeven de status van jouw project en het missen van alle project evaluatie opportuniteiten, heeft het geen zin om de jury mee te doen en denk ik dat het*

beste is als je meteen start aan jouw herkansing.” Daarop, zo verduidelijkt verwerende partij, heeft verzoeker dan weer geantwoord:

“Beste [H.], Dat begrijp ik. Ik heb gelezen dat er tussen 1 juli en 16 augustus geen feedback zal zijn. Wordt er in augustus nog een finaal evaluatiemoment tussen coach en mentor ingepland? Ik heb hier nog geen actie voor genomen aangezien mijn paper nog niet compleet is. In overleg met mijn bedrijfsmentor ga ik de bedrijfspresentatie geven zodra mijn paper afgewerkt is. Het leek me nutteloos om de laatste evaluatie te organiseren voor ik de presentatie gegeven heb. Hoe ziet de verdere planning voor de herkansing er uit? Met vriendelijke groeten, Cedric”

De coach heeft hierop gerepliceerd dat verzoeker zo snel mogelijk zijn rapport moet doorsturen zodat zij nog vóór 1 juli feedback kan geven. De coach heeft ook meegedeeld dat er na 16 augustus dan nog één moment is waarop verzoeker zijn vragen kan stellen, maar dat zij zijn rapport op dat moment niet opnieuw zal nakijken. Verwerende partij wijst erop dat verzoeker dan op 10 juni 2022 zijn rapport aan de coach heeft overgemaakt, met de mededeling dat het nog niet compleet is, waarna verzoeker op 30 juni 2022 per e-mail uitgebreide en gedetailleerde feedback van de coach ontving, met de opmerking dat het rapport onvolledig was en enkel analytische inhoud bevatte. De coach heeft alsdan ook duidelijk aangegeven wat er op dat ogenblik ontbrak en wat haar verwachtingen waren met betrekking tot de herkansing.

Uit dit alles besluit verwerende partij dat verzoeker wist wat van hem verwacht werd met oog op de herwerking van zijn rapport. Dat verzoeker zijn coach naar eigen zeggen slechts eenmalig zou hebben gezien is, kan volgens verwerende partij niet aan haar worden verweten: verzoeker is de projectleider en hij is verantwoordelijk voor een duidelijke communicatie. Verwerende partij verwijst ter zake naar de studiewijzer.

Daarnaast betreurt verwerende partij dat verzoeker weinig gebruik heeft gemaakt van de aangeboden coachings. De e-mails die verzoeker voorbrengt in zijn beroepsschrift, tonen voor verwerende partij nochtans aan dat de coach bereikbaar was en reageerde op vragen. Uit deze stukken blijkt naar oordeel van verwerende partij geenszins dat er sprake zou zijn van ‘bijzondere omstandigheden’, en verzoeker toont voor haar ook niet aan op grond waarvan daaruit wel ‘bijzondere omstandigheden’ moeten afgeleid worden.

Verwerende partij betreurt voorts de stelling van verzoeker dat de feedback voor hem niet meer relevant was aangezien hij niet geslaagd was en hij het opleidingsonderdeel geen derde keer

kan opnemen. Zo had een feedbackgesprek meer duidelijkheid kunnen teweegbrengen omtrent de totstandkoming van het eindresultaat.

Bovendien wijst verwerende partij op een tegenstrijdigheid in verzoekers betoog. Waar het feit dat hij zeer laat zou zijn begonnen, volgens verzoeker niet relevant is aangezien dit de eerste zitting betreft, werpt verwerende partij tegen dat die redenering dan kan worden doorgetrokken voor wat betreft de bijzondere omstandigheden: indien er effectief sprake zou zijn geweest van bijzondere omstandigheden, *quod non*, dan hebben deze beweerdelijke omstandigheden waarnaar verzoeker in zijn extern beroepsschrift verwijst in ieder geval betrekking op de eerste zitting en is dit niet relevant voor het eindresultaat van verzoeker voor de tweede zitting. Verwerende partij verwijst nogmaals naar de feedback die werd gegeven, en geeft aan dat verzoeker niet heeft deelgenomen aan de coachingsessies en de workshops en dat uit het beoordelingsdocument blijkt dat verzoekers Frans grammaticaal ondermaats was.

In zijn wederantwoordnota gaat verzoeker nog in op een aantal overwegingen uit de antwoordnota.

Beoordeling

Artikel II.229, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt met betrekking tot het voor een opleiding globaal geslaagd verklaren het volgende:

“De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft.”

De laatste zin van deze bepaling werd ingevoegd bij artikel VI.14 van het Decreet van 16 juni 2017 ‘betreffende het onderwijs XXVII’. Bij de totstandkoming van die bepaling is in de memorie van toelichting door de steller van het ontwerp de volgende toelichting gegeven (*Parl. St.* VI. Parl. 2016-2017, nr. 1146, 40):

“Van de instelling mag een gedegen onderzoek verwacht worden van de aan een dossier gerelateerde bijzondere omstandigheden. Het is echter aan de student om zijn verzoek tot uitzonderlijke deliberatie te onderbouwen met een goed inhoudelijk geargumenteed

dossier met de nodige stavingstukken. Vanuit de bezorgdheid om te vermijden dat een student al te lichtzinnig een dossier zou opstarten zonder zijn ingeroepen bijzondere omstandigheden te onderbouwen en de onderwijsinstellingen tevergeefs heel wat onderzoekswerk moeten verrichten, wordt geëxpliciteerd dat de bewijslast voor de toepassing van artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs in eerste instantie bij de student wordt gelegd. Het artikel geeft de kans aan de studenten om, in een intern beroep, argumenten aan te voeren die zouden kunnen aantonen waarom hij of zij wel geslaagd had moeten verklaard worden. In dat geval is de beroepsinstantie ermee belast deze argumenten te bekijken en er ofwel rekening mee te houden, ofwel uit te leggen waarom ze deze argumenten niet overtuigend vindt.”

Het viel derhalve aan verzoeker toe om ten overstaan van de interne beroepscommissie aan te tonen dat de twee door de decreetgever cumulatief voorgeschreven voorwaarden zijn vervuld, met name eensdeels dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en anderdeels dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal genomen werden behaald.

Artikel 61 van het onderwijs- en examenreglement is de interne vertaling van het voormelde artikel II.229, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs. Deze bepaling vormt een afwijking – en dus uitzondering – op de voorwaarden om voor een opleiding geslaagd te worden verklaard.

In zijn intern beroep heeft verzoeker als enige ‘bijzondere omstandigheden’ voor het academiejaar 2021-2022 aangevoerd: het feit dat de introductie van een chatbot in callcenters als project zijn voorwerp had verloren, doordat de technologie reeds was ontwikkeld en het marktonderzoek van verzoekers originele projectplan wegviel, en een moeilijke communicatie met verantwoordelijken binnen het bedrijf.

De interne beroepscommissie heeft geoordeeld dat verzoeker geen bijzondere omstandigheden aantoont, en dat de eerste cumulatieve voorwaarde voor de toepassing van de voormelde bepalingen derhalve niet is vervuld.

Het valt de Raad op dat de interne beroepscommissie op de twee voormelde argumenten van verzoeker niet ingaat en er geen enkele overweging aan wijdt. Dat kan vragen doen rijzen in het licht van de formelemotiveringsplicht. Zoals hierboven reeds is aangestipt, beroept verzoeker zich evenwel niet op die rechtsnorm en aangezien hij niet raakt aan de openbare orde, staat het niet aan de Raad om hierover desnoods ambtshalve een middel op te werpen.

In de mate dat het middel steunt op de materiële motiveringsplicht, is het niet gegrond. De Raad stipt hierbij aan dat verzoeker het examencijfer als dusdanig niet betwist.

De vraag of verzoeker al dan niet op de hoogte was dat zijn presentatie omwille van een onvolledig rapport eigenlijk niet nodig was, heeft kennelijk geen invloed gehad op de eindbeoordeling – in de zin dat verzoeker daardoor een minder goede presentatie zou hebben gehouden – en houdt bovenal op geen enkele wijze verband met de bijzondere omstandigheden die verzoeker moet aantonen.

Ook de discussies over het al dan niet aanvaarden van feedback en de beweerd late start van verzoeker zijn vreemd aan enige bijzondere omstandigheid. Overigens is de Raad van oordeel dat de conclusies die de beroepscommissie trekt uit verzoekers e-mail van 6 juni 2022, de inhoud van dat bericht niet miskennen.

Met betrekking tot de contacten die verzoeker heeft gehad in de loop van het academiejaar, merkt de Raad op dat verzoeker zich níét beroept op een gebrek aan begeleiding en feedback en dat hij – zoals reeds aangehaald – het examencijfer zelf ook niet in vraag stelt. In dat licht kan de Raad enkel vaststellen dat er wel degelijk communicatie tussen verzoeker en de coach is geweest, en dat op dat vlak in de voorliggende stukken evenmin bijzondere omstandigheden kunnen worden vastgesteld. De Raad volgt verzoeker niet in zijn betoog dat uit de communicatie met de coach inzake de moeilijkheden met één van de ‘deliverables’ het bewijs van bijzondere omstandigheden volgt.

Verzoeker overtuigt er niet van dat de overwegingen van de beroepscommissie een schending van de materiële motiveringsplicht inhouden.

Aangezien de beslissing van de interne beroepscommissie niet onregelmatig is in de mate dat daarin uitspraak wordt gedaan over het gemis aan bijzondere omstandigheden, dienen de grieven die betrekking hebben op het al dan niet bereikt hebben van de competenties niet verder te worden onderzocht.

Beide voorwaarden dienen immers cumulatief te zijn voldaan opdat van artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs toepassing zou kunnen worden gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

Verzoeker steunt een tweede middel op het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet dit middel als volgt uiteen:

“Zoals in de bovenvermelde middelen duidelijk werd aangetoond, laat de handelswijze en de gehanteerde motivering van verweerster te wensen over. Er kan niet worden ingezien dat een onderwijsinstelling op dergelijke manier handelt.

Zo heeft verzoeker ten tijde van het intern beroep zeer concreet uiteengezet op welke wijze hij globaal geslaagd verklaard dient te worden voor de opleiding.

De grieven van verzoeker worden louter ontkend of niet correct beantwoord, hetgeen op geen enkele wijze overeenstemt met een zorgvuldig en redelijk bestuur.

We dienen dan ook te besluiten dat er tot op heden nog steeds geen gegronde motieven voorliggen om het cijfer van verzoeker te behouden [bedoeld wordt: verzoeker niet globaal geslaagd te verklaren] aangezien zijn evaluatie geen stand kan houden, hetgeen een grondige schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt.”

Beoordeling

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt duidelijk dat de schending van de door verzoeker beoogde beginselen volgens hem erin is gelegen dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd. De gegrondheid van het tweede middel volgt voor verzoeker met andere woorden uit de gegrondheid van het eerste.

Bij de bespreking van het eerste middel heeft de Raad geoordeeld dat dat middel niet gegrond is. Volgens verzoekers logica moet het tweede middel, dat geen autonome grieven bevat, dus hetzelfde lot ondergaan.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	eerste secretaris
---------------	-------------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.103 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0815

In zake: Florian DU MONGH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2630 Aartselaar
Groenenhoek 61
Bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

KAREL DE GROTE HOGESCHOOL
Bijgestaan en vertegenwoordigd door
Advocaat Tom Peeters
Kantoor houdende te 2600 Antwerpen-Berchem
Borsbeeksebrug 36 bus 9
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 19 september 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ontvankelijk en ongegrond wordt verklaard en het examencijfer 1/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Relatievermogensrecht’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in het bedrijfsmanagement’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Relatievermogensrecht’ bekomt verzoeker een examencijfer van 1/20.

Op 13 september 2022 stelt verzoeker een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepscommissie van 19 september 2022 wordt het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard en blijft het behaalde resultaat voor het opleidingsonderdeel ‘Relatievermogensrecht’ behouden.

IV. Ontvankelijkheid - afstand

Per aangetekend schrijven van 28 oktober 2022 deelt verzoekers raadsman mee dat verzoeker afstand doet van zijn beroep. Dit schrijven werd medeondertekend door verzoeker zelf.

De Raad ziet geen redenen om deze afstand niet toe te kennen.

BESLISSING

De Raad verleent akte van de afstand van het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.109 van 28 november 2022 in de zaak 2022/0849

In zake: Janna GAMURZIYEVA
Woonplaats kiezend te 9600 Ronse
Engelsenlaan 74

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 15 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de “beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel waarbij mijn intern beroep onontvankelijk werd verklaard”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sarah Heyl, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de revalidatiewetenschappen en de kinesithérapie’.

Op het einde van het academiejaar 2021-2022 slaagt verzoekster voor 24 van de 49 opgenomen studiepunten. Aan verzoekster wordt daarom op 15 september 2022 een bindende maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd, die ertoe strekt dat zij bij een volgende inschrijving voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit dient te behalen, bij gebreke waaraan de verdere inschrijving in dezelfde opleiding zal worden geweigerd.

Verzoekster stuurt op 1 oktober 2022 een schrijven “betreft uitzonderlijke omstandigheden studievoortgangsbewaking” aan de voorzitter van de examencommissie van de faculteit Lichamelijke opvoeding en Kinesithérapie.

Van de studietrajectbegeleider van de onderwijsinstelling ontvangt verzoekster op 7 oktober 2022 de volgende e-mail:

“Beste [verzoekende partij],

Wij ontvingen afgelopen week dit bericht van de beroepscommissie.

Je diende een aanvraag in om rekening te houden met uitzonderlijke omstandigheden en je daarom geen bindende voorwaarden op te leggen.

Jammer genoeg zijn alle termijnen verstreken om dit dossier in te dienen en voor te leggen aan de examencommissie.

Voor komend academiejaar kreeg je dus bindende voorwaarden opgelegd (hier kunnen wij niet meer van afwijken).

Mocht blijken dat je dit jaar de bindende voorwaarden niet zou halen, dan mag je mij steeds verder contacteren. Dan leg ik jou de procedure (en deadlines) uit zodat ik kan helpen met het samenstellen van het dossier volgend jaar.

Met vriendelijke groet,”

Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2022 dient verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999- 00, 850).

De vraag of verzoekende partij op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert vooreerst aan dat zij pas officieus kennis heeft genomen van de beslissing tot het opleggen van bindende voorwaarden op 26 september 2022, tijdens de inschrijving. Verzoekster besloot daarop om op 30 september 2022 intern beroep in te stellen door middel van een aangetekend en ondertekend schrijven ten aanzien van de voorzitter van de examencommissie. Hierop kreeg verzoekster van de trajectbegeleiding via e-mail op 7

oktober 2022 een antwoord dat de deadlines voor het instellen van een intern beroep overschreden zouden zijn.

Verzoekster argumenteert vervolgens dat het niet klopt dat de deadlines zijn verstreken. Het betreft een maatregel van studievoortgangsbewaking waarbij volgens verzoekster, verwijzende naar rechtspraak van de Raad, deze maatregel individueel ter kennis moet worden gebracht zodat de beroepstermijn hiervoor niet ingaat door de maatregel enkel te vermelden op het puntenblad.

Dit brengt verzoekster tot het besluit dat de trajectbegeleider er ten onrechte op heeft gewezen dat alle beroepstermijnen verstreken zijn en dat verzoeksters beroep niet meer ten gronde zal worden behandeld.

Verwerende partij stelt in haar antwoordnota vooreerst dat het extern beroep van verzoekster onontvankelijk is, bij gebrek aan een intern beroep. Op basis van artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs is het voorafgaandelijk uitputten van de interne beroepsmogelijkheid een noodzakelijke voorwaarde om een ontvankelijk beroep bij de Raad te kunnen instellen wat *in casu* niet het geval is.

Volgens verwerende partij heeft verzoekster geen intern beroep ingesteld bij de interne beroepsinstantie tegen de beslissing van de examencommissie van 15 september 2022. Op 1 oktober 2022 heeft zij enkel een aangetekend schrijven gericht aan de examencommissie van haar faculteit, houdende een dossier “uitzonderlijke omstandigheden studievoortgangsbewaking” waarin zij ook aan de examencommissie verzoekt om haar geen bindende voorwaarden op te leggen. Op de enveloppe staat “De Vrije Universiteit Brussel” aangeduid als bestemming, zonder vermelding van de voorzitter van de interne beroepsinstantie.

Hiermee heeft verzoekster volgens verwerende partij dus enkel een verzoek aan de examencommissie gericht, maar heeft zij geen intern beroep ingesteld overeenkomstig artikel 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement “*per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, Onderwijs en studentenzaken – C2, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2*”. Bijgevolg, zo stelt verwerende partij, geeft verzoekster in haar extern beroep ten onrechte aan dat haar intern beroep onontvankelijk werd verklaard. Dit

is niet het geval aangezien er geen intern beroep werd ingesteld zodat de interne beroepsinstantie hierover ook geen beslissing kan nemen.

In de e-mail van de studietrajectbegeleider die verzoekster op 7 oktober 2022 heeft ontvangen, wordt meegedeeld dat verzoekster via haar aangetekend schrijven van 1 oktober 2022 een aanvraag heeft ingediend om, rekening houdende met haar bijzondere omstandigheden, geen bindende voorwaarden op te leggen maar dat daarvoor de termijnen verstreken zijn om dit dossier in te dienen bij de examencommissie.

Verwerende partij merkt ten overvloede nog op – voor het geval verzoeksters schrijven van 1 oktober 2022 toch als intern beroep zou moeten worden beschouwd – dat er dient te worden vastgesteld dat dit schrijven niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten van artikel 153, §1 van het onderwijs- en examenreglement. Het schrijven werd meer bepaald niet gericht aan de interne beroepsinstantie en werd ook niet ingediend binnen een vervalt termijn van zeven dagen na de kennisgeving van de beslissing van de examencommissie, wat op elektronische wijze gebeurde op 15 september 2022. Deze voorwaarden zijn evenwel op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven in artikel 153, §1 van het onderwijs- en examenreglement en zijn dus volgens verwerende partij substantiële vormvereisten die in elke stand van het geding moeten worden opgeworpen. De procedureregels met betrekking tot georganiseerde administratieve beroepen raken de openbare orde en hiervan kan enkel op grond van bewezen overmacht worden afgeweken, wat *in casu* volgens verwerende partij niet wordt aangevoerd, laat staan aangetoond.

In haar wederantwoordnota betwist verzoekster dat haar extern beroep onontvankelijk zou zijn wegens gebrek aan intern beroep. Wat betreft de termijn van zeven dagen, handhaaft verzoekster haar standpunt omtrent de aanvang van de beroepstermijn en stelt dat ze, rekening houdende met de datum waarop ze officieus kennis heeft genomen van de bindende voorwaarde (die verwerende partij volgens haar ook niet betwist), tijdig een intern beroep heeft ingesteld.

Volgens verzoekster is de informatie op de website van de onderwijsinstelling ook misleidend. Op de pagina over studievoortgang staat volgens haar duidelijk dat zij haar intern beroep moest richten aan de voorzitter van de examencommissie in plaats van de voorzitter van de interne beroepsinstantie. In de modelbrief die op die pagina ter beschikking wordt gesteld, staat volgens

verzoekster ook duidelijk dat die moet worden gericht aan de voorzitter van de examencommissie en niet aan de voorzitter van de interne beroepsinstantie. Uit de voetnoot van die brief blijkt volgens haar ook duidelijk dat het mogelijk is om een beroep aan te tekenen bij de voorzitter van de examencommissie tegen het opleggen van een bindende voorwaarde.

Voorts haalt verzoekster aan dat de trajectbegeleider enkel had laten weten dat de beroepstermijn was verlopen en niet dat het beroep bij het verkeerde orgaan was ingesteld. Verzoekster heeft hieruit afgeleid dat zij conform de richtlijnen van de onderwijsinstelling heeft gehandeld. Verzoekster erkent dat in het onderwijs- en examenreglement inderdaad valt te lezen dat het intern beroep moet worden ingesteld bij de voorzitter van de interne beroepsinstantie. Verzoekster erkent ook dat ze dat niet heeft gedaan maar dat dit te wijten is aan overmacht, zijnde de volgens haar onjuiste informatie op de website van de onderwijsinstelling zodat het onterecht is dat haar intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

Verzoekster deelt tot slot mee dat zij in haar intern beroep had opgeworpen dat zij leerkrediet teruggevraagd heeft bij de Vlaamse overheid wegens overmacht. Verzoekster stelt dat ze dat leerkrediet ondertussen heeft teruggekregen en dat het aangewezen zou zijn om hiermee na een eventueel vernietigingsarrest rekening te houden.

Beoordeling

Uit de hierboven in herinnering gebrachte bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs blijkt dat een beroep bij de Raad slechts kan worden ingesteld na uitputting van de interne beroepsprocedure – of, geval dat zich te dezen niet voordoet, tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep.

Verder merkt de Raad op dat artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs ruime autonomie verleent aan de onderwijsinstellingen om de vorm van het intern beroep vast te leggen. Daaruit volgt dat onderwijsinstellingen in hun onderwijs- en examenreglement ontvankelijkheidsvereisten – al dan niet met sancties – kunnen vastleggen. De Raad wijst er wel op dat deze autonomie niet onbegrensd is en dat hij toezicht houdt op de redelijkheid van de onderwijs- en examenregeling en op de wijze van toepassing van ontvankelijkheidsvereisten in concrete zaken.

De Raad leest in het verzoekschrift dat verzoekster stelt op 26 september 2022 officieus kennis te hebben genomen van de beslissing om haar bindende voorwaarden op te leggen. Op 30 september 2022 heeft zij besloten hiertegen intern beroep in te stellen. Zij heeft hiertoe een brief verstuurd naar de voorzitter van de examencommissie, aangetekend en ondertekend. Op 7 oktober 2022 ontving ze van de studietrajectbegeleider een e-mail met de mededeling dat alle deadlines voor het instellen van een intern beroep waren overschreden. Verzoekster merkt deze e-mail in bijlage (i) bij haar verzoekschrift voor de Raad aan als de bestreden beslissing, waarbij volgens haar het “intern beroep onontvankelijk werd verklaard”.

Volgens verwerende partij werd evenwel geen intern beroep ingesteld.

De vraag rijst aldus of verzoekster middels de brief die zij op 1 oktober 2022 per aangetekend schrijven aan de onderwijsinstelling heeft verstuurd de interne beroepsinstantie heeft gevat.

Inzake het instellen van een intern beroep bepaalt artikel 153, §1 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 van verwerende partij, voor zover relevant, het volgende:

“§ 1. Tegen een studievoortgangsbepaling, waarvan de student of de persoon op wie de beslissing betrekking heeft, meent dat deze is aangetast door een schending van het recht, kan hij beroep aantekenen. Het beroep moet worden ingesteld binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen. Bij beroepen tegen examenbeslissingen gaat deze vervaltermijn in op de dag na de elektronische mededeling van de examenresultaten overeenkomstig Artikel 145. Bij de andere beroepen gaat deze vervaltermijn in op de dag na de kennisgeving van de beslissing.

(...)

Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, Onderwijs en studentenzaken – C2, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2. (...)

Verzoekster heeft haar brief op 1 oktober 2022 per aangetekend schrijven verstuurd naar “De Vrije Universiteit Brussel – Pleinlaan 2 – 1050 Elsene”. De hoofding van haar brief leest als volgt:

“De Vrije Universiteit Brussel
Faculteit Lichamelijke
opvoeding en kinesitherapie
Examencommissie 2021-2022
Pleinlaan 2

1050 Elsene

Datum: 30/09/2022

Betreft: dossier uitzonderlijke omstandigheden studievoortgangsbewaking”

In de aanhef richt zij zich tot de voorzitter van de examencommissie. Verder in haar brief stelt ze:

“Met dit schrijven wil ik de examencommissie wijzen op mijn uitzonderlijke omstandigheden, conform artikel 88, § 5 van het onderwijs – en examenreglement.

Na afloop van het academiejaar 2021-2022 werd er mij een bindende voorwaarde voor de opleiding Bachelor in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie opgelegd omdat ik niet slaagde voor minstens de helft van mijn opgenomen studiepunten in hetzelfde academiejaar. Met dit beroepsschrift wil ik deze bindende voorwaarden ongedaan maken en motiveren dat het niet boeken van voldoende studievoortgang om een reden dat buiten mij lag

[...]

Om de bovenvermelde redenen verzoek ik de examencommissie geen bindende voorwaarde op te leggen op mijn studietraject”.

Verzoekster beoogde, zoals zij zelf uitdrukkelijk aangeeft, aldus toepassing te maken van artikel 88, §5 van het onderwijs- en examenreglement, dat luidt als volgt:

“§5. Tegen het opleggen van een bindende voorwaarde of van een weigering tot herinschrijving kan een student in geval van uitzonderlijke omstandigheden een gemotiveerd dossier indienen bij de voorzitter van de examencommissie waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de uitzonderlijke omstandigheden, gestaafd met bewijsstukken.

Het dossier wordt ingediend op het administratief secretariaat van de faculteit, en dit:

- uiterlijk op 16 augustus voor zover uitzonderlijke omstandigheden worden aangehaald die gekend waren vóór aanvang van de examenperiode van de tweede zitting;
- uiterlijk vijf kalenderdagen vóór de deliberatiedatum (tweede zitting), voor zover de aangehaalde uitzonderlijke omstandigheden zich hebben voorgedaan tijdens de examenperiode van de tweede zitting.

Aanvullend facultair reglement:

De student e-mailt zijn gemotiveerd verzoek naar facfk@vub.be.”

Zoals ook blijkt uit de hoofding van haar brief, heeft zij haar gemotiveerd dossier hiervoor gericht aan de (voorzitter van de) “Examencommissie 2021-2022” van de betrokken faculteit. Artikel 88, §5 van het voormelde reglement geeft een student inderdaad de mogelijkheid om zijn uitzonderlijke omstandigheden aan de examencommissie voor te leggen *alvorens* deze een beslissing neemt over het opleggen van een maatregel van studievoortgangsbewaking. De

uiteindelijke beslissing tot toekenning van bindende voorwaarden of de weigering tot inschrijving wordt vervolgens overeenkomstig artikel 88, §7 van het onderwijs- en examenreglement aan de student bekendgemaakt.

Bij de bekendmaking van de examenresultaten op 15 september 2022 werd de beslissing tot het opleggen van bindende voorwaarden aan verzoekster meegedeeld, via het puntenblad:

“Opgelet! Je hebt niet voor 60% van de opgenomen ECTS-credits credits behaald, bij de eerstvolgende herinschrijving voor dezelfde opleiding wordt je een bindende voorwaarde opgelegd. Je dient bij een herinschrijving voor dezelfde opleiding voor 75% van de opgenomen ECTS-credits credits te verwerven en dient je te registreren en te slagen voor elk opleidingsonderdeel waarvoor je reeds minstens tweemaal was ingeschreven, maar nog geen creditbewijs behaalde. Wanneer je niet aan deze bindende voorwaarde voldoet, wordt de eerstvolgende herinschrijving voor dezelfde opleiding, evenals voor opleidingsonderdelen ervan onder welk contracttype ook, geweigerd.”

Hieruit blijkt dat er aldus aan verzoekster bindende voorwaarden waren opgelegd.

Onderaan datzelfde puntenblad staat ook de volgende beroepsmogelijkheid:

“Indien je meent dat deze studievoortgangsbeslissing is aangetast door een schending van het recht, kan je tegen deze beslissing beroep aantekenen, en dit binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen die ingaat op de dag na de elektronische mededeling van de examenresultaten, of voor andere beroepen op de dag na de kennisgeving van de beslissing. Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan 'Interne beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, Onderwijs en studentenzaken - C2, Pleinlaan 2, 1050 Brussel', en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep. Interne beroepsprocedure: artikel 153 OER, zie [student.vub.be \(https://student.vub.be/beroepsprocedure\)](https://student.vub.be/beroepsprocedure).”

Voor zover verzoekster de op 15 september 2022 (reeds) opgelegde bindende voorwaarden wil(de) viseren, had zij hiervoor overeenkomstig artikel 153 van het onderwijs- en examenreglement een intern beroep moeten instellen bij de interne beroepscommissie, zoals ook aangegeven op datzelfde puntenblad. Het aangetekend schrijven van 1 oktober 2022 kan, blijkens de finaliteit die hieraan door verzoekster uitdrukkelijk werd gegeven, niet worden beschouwd als een dergelijk intern beroep aangezien verzoekster hiermee (alsnog) toepassing wenst te maken van artikel 88, §5 van het onderwijs- en examenreglement, terwijl er op dat moment reeds bindende voorwaarden waren opgelegd. Bovendien was haar schrijven van 1

oktober 2022 gericht aan de (voorzitter van de) examencommissie en niet aan de (voorzitter van de) interne beroepsinstantie.

Verzoekster kan evenmin worden bijgevalen waar zij – voor het eerst in haar wederantwoordnota – stelt dat zij op basis van de informatie op de website van de onderwijsinstelling op het verkeerde been zou zijn gezet. Vooreerst staan de correcte beroepsmodaliteiten duidelijk vermeld op het puntenblad alsook in het onderwijs- en examenreglement zodat verzoekster op basis daarvan in elk geval kon vernemen hoe zij een intern beroep diende in te stellen. In haar wederantwoordnota erkent verzoekster overigens ook dat zij in het voormelde reglement heeft gelezen dat een intern beroep aan de voorzitter van de interne beroepsinstantie moet worden gericht en zij geeft daarbij ook aan dat ze heeft nagelaten om dit te doen.

Verder kan wat verzoekster hierover uiteenzet evenmin als “overmacht” worden beschouwd. Overmacht is immers “een gebeurtenis die niets van doen heeft met de verzoekende partij en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden (RvS 15 maart, nr. 212.044, Gazan). Door zich te verlaten op eigen opzoeken op de algemene website van de onderwijsinstelling, waarop verschillende aspecten van de studievoortgangsbewaking staan uitgelegd (en waarbij overigens ook de mogelijkheid staat vermeld om “in beroep” te gaan), die verzoekster dan blijkbaar bij een *andere* procedure (met een andere finaliteit) met betrekking tot studievoortgangsbewaking hebben gebracht, toont zij geen overmacht aan.

In casu heeft verzoekster dus geen intern beroep ingesteld tegen de op 15 september 2022 opgelegde bindende voorwaarden, zodat de interne beroepsprocedure niet op rechtsgeldige wijze is uitgeput – nog daargelaten de vraag of verzoekster dit thans alsnog op ontvankelijke wijze zou kunnen doen. Dit noopt tot de onontvankelijkheid van het beroep bij de Raad.

De e-mail die verzoekster op 7 oktober 2022 heeft ontvangen kan, gelet op de bovenstaande vaststellingen, dan ook niet worden beschouwd als een beslissing op intern beroep. Dit bericht vormt, zelfs als dit wordt beschouwd als een antwoord op een oneigenlijk of willig beroep in hoofde van verzoekster om zich (alsnog) te beroepen op de toepassing van artikel 88, §5 van het onderwijs- en examenreglement, geen (rechtstreeks) voor de Raad aanvechtbare beslissing.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 november 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Voorzitter van de Raad

Jean Goossens

bestuursrechter – bijzitter

Jan Geens

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs

eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen

Zitting van 5 december 2022

Beslissingen i.v.m. studiebetwistingen

Arrest nr. 8.134 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0765.....	2
Arrest nr. 8.131 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0769.....	12
Arrest nr. 8.130 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0770.....	26
Arrest nr. 8.137 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0813.....	41
Arrest nr. 8.133 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0840.....	81
Arrest nr. 8.139 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0854.....	87
Arrest nr. 8.140 van 5 december 2022 in de zaken 2022/0902 en 2022/0943....	103
Arrest nr. 8.132 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0936.....	119
Arrest nr. 8.138 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0946.....	135
Arrest nr. 8.135 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0785.....	146
Arrest nr. 8.136 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0832.....	157

Arrest nr. 8.134 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0765

In zake: Shengda WANG
woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Remi Vandervaerenlaan 7 bus 0403

tegen:

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 en van de beslissing van de vicerector Studentenbeleid van de Katholieke Universiteit Leuven van 6 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor de opleiding ‘Master of Physics’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Toon Boon, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Physics’.

Verzoeker behaalt na de tweede examenkans geen credit voor de opleidingsonderdelen ‘Groups and Symmetries’ (8/20) en ‘Relativity’ (9/20). Als gevolg hiervan wordt verzoeker niet geslaagd verklaard voor de opleiding.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 19 september 2022 stelt verzoeker tegen die beslissing een intern beroep in.

De vicerector Studentenbeleid hoort verzoeker op 26 september 2022, en beslist op 6 oktober 2022 om het beroep ongegrond te verklaren.

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid desnoods ambtshalve, en merkt het volgende op.

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de initiële examenbeslissing als tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 104 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 van de verwerende partij dat de vicerector Studentenbeleid als interne beroepsinstantie ofwel een beslissing neemt die leidt tot een gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van onontvankelijkheid of ongegrondheid, ofwel een nieuwe beslissing neemt. Verwerende partij

heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing en is enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker steunt een enig middel op de artikelen 71 en 81 van het onderwijs- en examenreglement en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet zijn middel uiteen als volgt (de Raad citeert letterlijk):

“Ik ben het niet eens met deze beslissingen omdat:

- Het is op mij van toepassing dat onderwijs- en examenreglement 2021-2022 van Faculteit Wetenschappen, artikel 81, §4. Bijzondere omstandigheden, en artikel 71 Bevoegdheden van de examencommissie (documenten A en *Abis*)
- Mijn bijzondere omstandigheden (artikel 81):
 - Ik heb de vereiste 120 ECTS voor de masteropleiding behaald (artikel 81 §4 ‘de doelstellingen globaal genomen behaald hebben’);
 - De niet-geslaagde vakken [G0S96A] en [G0I36A], zijn niet verplicht voor de masteropleiding;
 - De niet-geslaagde vakken [G0S96A] en [G0I36A] waren aan overmacht omwille van corona (document B);
 - De niet-geslaagde vakken, [G0S96A] en [G0I36A], kunnen worden gebracht als tolerantiekrediet voor een masteropleiding (artikel 71)
 - Artikel 81, §4 Bijzondere omstandigheden is van toepassing.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij het volgende:

“[...]

2. Intern beroep

In het interne beroep vermeldde de student dat hij omwille van tijdsgebrek en gebrek aan voorkennis niet geslaagd was voor de opleidingsonderdelen ‘Groups and Symmetries’ en ‘Relativity’. Hij verwees naar het feit dat hij reeds geslaagd was voor 123 studiepunten uit zijn masteropleiding. Hij vroeg dan ook om te worden vrijgesteld van deze opleidingsonderdelen zodat deze onvoldoende resultaten niet mee in rekening zouden worden genomen bij de beslissing over het al dan niet slagen voor zijn masteropleiding.

Op basis van de motivering die de interne beroepsinstantie van de faculteit ontving bleek dat de student herhaaldelijk gewaarschuwd en geïnformeerd werd over de gevolgen van het opnemen van meer dan 120 studiepunten (zie bijlage 4 - mailcorrespondentie).

De Master of Physics (zie bijlage 5 – programma MA Physics) omvat meerdere afstudeerrichtingen:

- Condensed Matter Physics
- Nuclear Physics
- Theoretical Physics

De 123 studiepunten waarvoor de student geslaagd was, behoren hierbij tot de afstudeerrichting ‘Condensed Matter Physics’. Het opleidingsonderdeel ‘Groups and Symmetries’ daarentegen behoort tot de afstudeerrichting ‘Theoretical Physics’, terwijl het opleidingsonderdeel ‘Relativity’ tot de meer algemene cluster ‘Advanced Physics Courses’ behoort. Door zijn keuze om deze beide opleidingsonderdelen extra op te nemen heeft de student dan ook bij het begin van het jaar gekozen om deze doelstellingen van zijn masteropleiding Physics te verbreden op het domein van de theoretische fysica en op het vlak van Einstein’s relativiteitstheorie.

De interne beroepsbeslissing verwees naar het feit dat een examencommissie bij een beslissing over het al dan niet slagen voor een opleiding rekening dient te houden met alle opleidingsonderdelen in het diplomacontract van de student. Uit de informatie die de faculteit doorstuurde bleek bovendien dat studenten in het algemeen en deze student in het bijzonder voldoende geïnformeerd waren over de gevolgen van het opnemen van een programma met meer dan 120 studiepunten.

Op basis hiervan besliste de interne beroepsinstantie om de student niet geslaagd te verklaren en werd het beroep van de student dus als ongegrond beoordeeld.

3. Huidig bezwaarschrift

In het externe beroep verwijst de student naar de mogelijkheid om op basis van art. 71 en 81, §4 van het OER toch geslaagd verklaard te worden. Uit het mailverkeer tussen de faculteit en de student (zie bijlage 4) blijkt duidelijk dat de student (via e-mail en in persoonlijke gesprekken) informatie kreeg over de samenstelling van het individuele studieprogramma (ISP), dat hij werd begeleid bij de samenstelling van zijn ISP en dat hij bewust een ambitieus programma samenstelde. Uit die mailcorrespondentie blijkt verder dat de student duidelijk werd geïnformeerd over de onmogelijkheid om opleidingsonderdelen van het eerste semester naderhand nog te schrappen uit het ISP en

over het feit dat hij om het diploma te behalen in de derde examenperiode moest slagen op alle onderdelen die hij had opgenomen in zijn ISP. De keuze van de student bij het begin van het academiejaar om de opleidingsonderdelen ‘Groups and Symmetries’ en ‘Relativity’ op te nemen in zijn ISP moet dan ook gezien worden als een bewuste keuze om de doelstellingen van zijn programma uit te breiden op het vlak van het domein van de theoretische fysica en het domein van Einstein’s relativiteitstheorie. De resultaten die de student voor deze opleidingsonderdelen ‘Groups and Symmetries’ en ‘Relativity’ behaalde (respectievelijk NA en 8/20 en NA en 9/20) wijzen erop dat de student deze doelstellingen niet bereikt heeft.

Op grond van de Codex Hoger Onderwijs heeft de student wel degelijk een formeel toetredingscontract met de instelling afgesloten (art. II.199 van de Codex) onder de vorm van een diplomacontract waarvan de respectieve opleidingsonderdelen die hij nu wenst te laten vallen formeel onderdeel uitmaakten. Dit werd ook vastgelegd in zijn individueel studieprogramma (ISP), wat de materialisatie van dat contract is. De Codex (art. II.202) en ons OER (art. 21) bevatten wel regels waarbij een student op bepaalde tijdstippen in de loop van het jaar in overeenstemming met de instelling dat contractueel engagement kan herzien, maar hij heeft daar geen gebruik van gemaakt. De instelling kan en mag er dan ook van uitgaan dat – zoals ook bij andere studenten wel eens gebeurt – de student wel degelijk het behalen van de creditbewijzen als onderdeel van zijn diplomacontract essentieel achtte.

Zoals reeds vermeld in de interne beroepsbeslissing, dient de beslissing over het al dan niet geslaagd verklaren van de student rekening te houden met alle opleidingsonderdelen van de opleiding binnen het diplomacontract (art. 81 van ons OER), dit wil zeggen met alle opleidingsonderdelen die de student zelf in zijn ISP heeft opgenomen. Elke andere beslissing zou immers impliceren dat een student bij de start van het academiejaar een extra pakket aan opleidingsonderdelen zou kunnen opnemen en dan pas na de bekendmaking van de resultaten zou kunnen beslissen welke opleidingsonderdelen wel en welke opleidingsonderdelen niet in rekening moeten worden genomen voor beslissingen over het toekennen van het diploma. Dit kan niet de bedoeling zijn.

Het principe dat de student nu eenmaal bij de start van het academiejaar, en dus zeker vóór het moment waarop de resultaten bekend zijn, definitieve keuzes dient te maken over het op te nemen jaarprogramma, is overigens ook een principe dat door de overheid gehanteerd wordt bij de berekening van het leerkrediet. Ook hier dient de student bij de start van het academiejaar keuzes te maken voor welke opleidingsonderdelen leerkrediet wordt ingezet, en kan er niet gewacht worden tot de resultaten bekend zijn.

De student verwijst ook naar een mogelijk corona-effect als verklaring voor het niet slagen voor de betrokken opleidingsonderdeel. Dit argument werd echter niet vermeld in de interne beroepsprocedure en kan dan ook niet meer als ontvankelijk argument in de huidige procedure worden ingebracht.”

Verzoeker handhaaft zijn grieven in zijn wederantwoordnota.

Beoordeling

Artikel II.202 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt:

“Art. II.202.

§1. Tijdens het academiejaar zijn wijzigingen van het type en de inhoud van het contract mogelijk.

Deze wijzigingen kunnen enkel worden doorgevoerd als overeenstemming wordt bereikt tussen het instellingsbestuur en de student.

Ingeval van een modeltraject kan overleg gevoerd worden via de werking van de studentenraad.

§2. De instelling bepaalt in het onderwijs- en examenreglement onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten wijzigingen mogelijk zijn.”

Deze bepaling heeft betrekking op de samenstelling van het curriculum, en bevat als dusdanig geen geboden of verboden wat betreft het geslaagd verklaren van de student. Die regels zijn vervat in de artikelen II.227, II.228 en II.229 van diezelfde Codex. Daarin heeft de decreetgever voorgeschreven dat een student een graad of diploma van een opleiding verwerft indien hij voor het geheel van de opleiding geslaagd wordt verklaard, en dat zulks het geval is hetzij – automatisch – wanneer voor alle examens in zijn opleidingsprogramma een credit of deliberatiecijfer heeft behaald (artikel II.228), hetzij – bij individuele beslissing – wanneer hij de examencommissie op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

Relevant hierbij is het begrip ‘opleidingsprogramma’. Daarmee wordt bedoeld, blijkens Deel 2, Titel 3, Hoofdstuk 3 ‘Opleidingsprogramma’ van de Codex Hoger Onderwijs, de opleiding met een studieomvang van 60 studiepunten of een veelvoud daarvan. Krachtens artikel II.67 van de Codex bepaalt het instellingsbestuur voor elke opleiding een opleidingsprogramma dat bestaat uit een samenhangend geheel van opleidingsonderdelen.

Naar luid van artikel I.3, 7° van de Codex ten slotte, is een ‘afstudeerrichting’ een differentiatie in een opleidingsprogramma.

Voor zover deze bepalingen überhaupt nog een bevoegdheid laten aan de hogeronderwijsinstelling om aan het begrip ‘opleidingsprogramma’ een andere invulling te geven, moet worden vastgesteld dat verwerende partij zulks alleszins niet heeft gedaan.

Het begrip komt immers in het onderwijs- en examenreglement enkel voor in artikel 27, §0, waarin wordt bepaald:

“Elk opleidingsprogramma bepaalt of de student als onderdeel van een diplomacontract of diploma-examencontract ook opleidingsonderdelen kan volgen in een andere opleiding of aan een andere binnen- of buitenlandse instelling voor hoger onderwijs.”

Het ‘opleidingsprogramma’ waarin verzoeker is ingeschreven, is derhalve ‘Master of Physics’, afstudeerrichting ‘Condensed Matter Physics’ ten belope van 120 studiepunten, zoals dit programma door verwerende partij is samengesteld (met plichtvakken en eventuele keuzevakken).

De twee opleidingsonderdelen waarvoor verzoeker niet is geslaagd, behoren niet tot zijn afstudeerrichting, en aangezien hij binnen zijn afstudeerrichting reeds de 120 daaraan verboden studiepunten heeft opgenomen, behoren die opleidingsonderdelen evenmin tot verzoekers ‘opleidingsprogramma’ in de zin van de Codex Hoger Onderwijs.

Artikel 81 van het onderwijs- en examenreglement luidt, voor zover hier relevant, als volgt:

“[...]

§2. Slagen voor een masteropleiding

Studenten slagen voor een masteropleiding als zij:

- a) ofwel voor alle opleidingsonderdelen van de opleiding binnen het diplomacontract of het diploma-examencontract vrijgesteld of geslaagd zijn, dat wil zeggen ten minste 10/20 of de beoordeling ‘geslaagd’ behalen;
- b) ofwel voldoen aan de beide volgende voorwaarden:
 - voor de opleiding als geheel ten minste 68% als gewogen percentage behalen;
 - in het academiejaar van afstuderen slechts één onvoldoende van 9/20 behalen op een opleidingsonderdeel dat niet de stage, de masterproef of een vakdidactiek is.

§3. Niet-tolereerbaarheid

In afwijking van wat in §1 en §2 wordt bepaald kan de faculteit, na advies van de permanente onderwijscommissie, beslissen dat:

- slechts een beperkt volume aan tolereerbare onvoldoendes, uitgedrukt in studiepunten, mag voorkomen in een bepaalde groep opleidingsonderdelen;
- en/of voor bepaalde opleidingsonderdelen een onvoldoende niet tolereerbaar is en dus steeds tot niet-slagen leidt.

§4. Bijzondere omstandigheden

In bijzondere individuele omstandigheden of bij overmacht (zie ook art. 71 en art. 71 bis) kan de examencommissie studenten waarvan zij oordeelt dat zij de vooropgestelde leerresultaten voor het geheel van de opleiding hebben behaald, toch geslaagd verklaren, ook al voldoen zij niet aan de in §1 of §2 van dit art. bepaalde voorwaarden. Daarbij

moeten de betreffende studenten kunnen aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat zij de doelstellingen globaal genomen behaald hebben. De examencommissie heeft hierbij bijzondere aandacht voor studenten met één enkele onvoldoende.”

In hoofdorde is de Raad van oordeel dat verzoeker voldoet aan de voorwaarde van artikel 81, §2, *a*) van het onderwijs- en examenreglement, omdat verzoeker is geslaagd voor alle opleidingsonderdelen van de opleiding – begrip dat niet los kan worden gezien van het begrip ‘opleidingsprogramma’.

Ondergeschikt, indien de zinsnede “voor alle opleidingsonderdelen van de opleiding binnen het diplomacontract of het diploma-examencontract” in die bepaling aldus zou moeten worden gelezen dat het ‘opleidingsprogramma’ van verzoeker op grond van de contractuele relatie ook de twee opleidingsonderdelen buiten zijn afstudeerrichting omvat, dan is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing in haar toepassing van artikel 81 onredelijk is.

Verzoeker behaalt in zijn masteropleiding de voorgeschreven 120 studiepunten.

De Raad stelt vooreerst vast dat ware verzoeker wél tijdig uitgeschreven voor de opleidingsonderdelen ‘Groups and Symmetries’ en ‘Theoretical Physics’, hij overeenkomstig artikel 81, §2, *a*) van het onderwijs- en examenreglement van rechtswege geslaagd zou zijn verklaard voor de masteropleiding, omdat hij alsdan voor alle (opgenomen) opleidingsonderdelen een credit zou hebben behaald. Hetzelfde geldt indien verzoeker voor beide opleidingsonderdelen middels een examencontract of creditcontract ware ingeschreven.

Voorts is de Raad van oordeel dat indien verzoeker zich in het academiejaar 2022-2023 opnieuw inschrijft, hij zonder het afleggen van enig examen geslaagd moet worden verklaard voor de masteropleiding ‘Master of Physics, afstudeerrichting Condensed Matter Physics’, aangezien hij – zoals hierboven is aangegeven – de vereiste studiepunten en credits binnen die opleiding heeft behaald. Dit wordt ter zitting door de verwerende partij overigens ook bevestigd.

In die omstandigheden is een toepassing van artikel 81 van het onderwijs- en examenreglement die verzoeker in de gegeven omstandigheden verhindert om in het academiejaar 2021-2022 geslaagd te worden verklaard, onredelijk. Zij steunt immers enkel op de vaststelling dat

verzoeker twee opleidingsonderdelen die hij vanuit inhoudelijk perspectief niet nodig heeft een diploma te kunnen behalen, nu eenmaal in zijn curriculum heeft opgenomen en daarvoor niet is geslaagd.

Die louter mathematische en vormelijke benadering, laat ten onrechte buiten beschouwing dat verzoeker voor het overige aan de voorwaarden voldoet om zijn diploma te behalen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de vicerector Studentenbeleid van de Katholieke Universiteit Leuven van 6 oktober 2022.

2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van verzoeker een nieuwe beslissing en doet zulks uiterlijk op 16 december 2022.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Voorzitter van de Raad

Henri Verhaaren

bestuursrechter – bijzitter

Marleen Verreth

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.131 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0769

In zake: Lennert SIMONS
woonplaats kiezend te 2930 Brasschaat
Hoogboomsteenweg 65

tegen:

KAREL DE GROTE HOGESCHOOL
Bijgestaan en vertegenwoordigd door
Advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
Kantoor houdende te 2600 Antwerpen-Berchem
Borsbeeksebrug 36 bus 9
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 6 september 2022 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van Karel de Grote-Hogeschool van 30 september 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en het examenresultaat ‘NG’ voor het opleidingsonderdeel ‘Graduation Project IOR3’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Tom Peeters, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Internationaal Ondernemen’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Graduation Project IOR3’ wordt verzoeker niet geslaagd (NG) verklaard.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 13 september 2022 stelt verzoeker een intern beroep in bij de interne beroepscommissie.

“[...]

Vrijdagochtend 2 september 2022 ben ik telefonisch gecontacteerd door mijn KdG-mentor, die mij mededeelde dat ik wederom niet geslaagd was voor mijn afstudeerproject. Via deze weg zou ik u dan graag informeren dat ik niet akkoord ga met deze eindbeslissing omtrent mijn graduation project ‘Afstudeerproject IOR3’. Na een gesprek met de ombudsdienst met mevrouw [V.D.], heb ik dan ook besloten dit voor te leggen middels een intern beroep.

Reeds in januari heb ik mijn eerste poging ondernomen om te slagen voor dit vak en zodoende te kunnen afstuderen op het einde van het academiejaar. Bij de evaluatie kreeg ik te horen dat ik niet geslaagd was voor mijn [bachelorproef] en dit moest bijwerken en presenteren in PS. Mijn grootste werkpunten voor [deze] [her-verdediging] waren de volgende:

- Ontbreken van een entry strategie en [implementatieplan]
- Ontbreken van een structuur: analyse > strategie > implementatie
- Ontbreken van duidelijk geformuleerde onderzoeksvragen
- PESTLE-analyse die niet relevant was en moest aangepast worden naar een relevante omgeving

Deze feedback kwam samen in een evaluatiekader, [dat] u tevens kan bekijken in Bijlage 1. De totaalscore die hieruit kan worden opgemaakt is 9.33/20 wat net onvoldoende is om geslaagd te zijn. Ondanks de wekelijkse meeting die ik met Mr. [L.] tijdens het project had via Teams om het geleverde werk te bespreken, is er nooit aangehaald dat mijn PESTLE-analyse onvoldoende was. Zelf vond ik dit zeer spijtig, aangezien dit zaken waren die ik, als ze eerder waren aangegeven, ook vroegtijdig had kunnen aanpassen. Ook de market entry strategy was een groot werkpunt. Mijn mentor vanuit het bedrijf waar ik mijn project deed, [P.], was hier echter niet mee akkoord. Het project dat ik heb uitgevoerd, was voor een [s]tart-up waarbij het volgens hem zeer moeilijk zou zijn om een effectief market entry strategy plan te creë[en].

Met deze verkregen feedback ben ik aan de slag gegaan en heb ik deze verwerkt in mijn finale versie van het afstudeerproject. Het grootste pijnpunt van mijn vorige versie, het

ontbreken van een implementatie en strategie heb ik aangepakt en besproken met mijn bedrijfsmentor. Er werd gekozen voor een implementatie van de diensten in één land: België. Hierbij werd de Luxemburgse markt in het oog gehouden voor de toekomst. Daar het bedrijf waar ik mijn project voor deed de implementatie kan uitvoeren vanuit hun thuisbasis in Porto, leek het dan ook enkel nodig om een marketingcampagne op te zetten. Verder heb ik ook aangehaald dat steden zoals Antwerpen een potentiële klant zijn. Ook de aanpassingen van de onderzoeksvragen, het aanpassen van de PESTLE-analyse en de structuur zijn aangepast evenals de toevoeging van een strategiegedeelte in de paper. Uit het gesprek met de ombudsdienst blijkt ook dat ik effectief vooruitgang heb geboekt tegenover mijn eerste poging. Dit geeft zich echter niet weer in het eindtotaal dat ik heb ontvangen.

Op 15 augustus hebben mijn KdG-mentor en ik een laatste feedback gesprek gehad. Dit is een lange periode na mijn feedback van januari. Mijn werk verliep echter trager dan verwacht en ik wou met een zo volledig mogelijk werk gebruik maken van het feedbackmoment. Door elkaar te horen op 15 augustus, zou ik nog een week de tijd hebben gehad om mijn werk aan te passen aan de gekregen feedback. Mijn mentor, [J.L.], stelde voor om een 'draftversie' van mijn werk door te sturen. Op deze manier kon hij mij op 17 augustus, 18 augustus ten laatste voorzien van de nodige feedback. Ik heb tot 22 augustus afgewacht maar nooit feedback ontvangen, waardoor ik mijn bachelorproef heb ingediend voor het verstrijken van de deadline om 13u. Tijdens dit feedbackgesprek heb ik op geen enkel moment het gevoel gehad dat mijn reeds geleverde werk tekort deed aan de verwachtingen. Het ontbreken van geschreven feedback heeft hier niets aan veranderd. Mij lijkt het dat een mentor wordt aangewezen om de studenten te begeleiden in hun eindproject en te sturen waar nodig.

Uit het gesprek met de ombudsdienst blijkt dat mijn mentor, meneer [L.], aangeeft wel degelijk feedback te hebben verstuurd op 25 augustus. Daar deze datum 3 dagen na de deadline is en ik inhoudelijk niets mee kon veranderen, heb ik geen nut ervaren van deze feedback. Voorts was deze e-mail geen vorm van feedback, maar eerder een vraag, zie bijlage 2. Het implementatieplan is samen met mijn mentor [P.] besproken en voldeed aan zijn verwachtingen.

Graag vermeld ik ook nog dat ik door mijn mentor, Mr. [L.], 2u voor mijn laatste examen (Deutsch 2) ben gecontacteerd om te melden dat ik wederom niet geslaagd was. Doordat dit betekende dat ik niet zou afstuderen, is het examen ook zeer slecht verlopen daar ik mij niet kon concentreren. Mevrouw [V.D.] heeft dit reeds met de coördinator besproken en zij bekijken momenteel het plan van aanpak. Graag vermeld ik dat ik wel geslaagd ben voor Deutsch 1 & 3.

Concreet vraag ik dus een herziening van het eindtotaal voor mijn afstudeerproject. Gezien de vooruitgang die wordt aangegeven door de jury in mijn eindwerk, dient dit ook in de punten te weerspiegelen."

De interne beroepscommissie van Karel de Grote-Hogeschool behandelt dit beroep in zitting van 19 september 2022, en formuleert op 30 september 2022 de volgende beslissing:

"[...]"

De interne beroepscommissie bevestigt de studievoortgangsbeslissing d.d. 6/9/22. Het behaalde resultaat (NG) voor het opleidingsonderdeel 'Graduation Project IOR3' blijft behouden.

Motivering van deze beslissing

De student verzoekt om een heroverweging van het eindtotaal voor het afstudeerproject. Hij is van mening dat de vooruitgang die de jury aangeeft te zien niet in de punten is weerspiegeld.

De interne beroepscommissie neemt kennis van het dossier.

De commissie stelt vast dat de student na de eerste examenkans per e-mail van 28/01/2022 de schriftelijke neerslag van het feedbackgesprek ontvangt.

In die mail geeft de coach samenvattend aan waarop het is misgelopen en welke acties de student dient te ondernemen met het oog op de tweede examenkans.

Grote knelpunten blijken het ontbreken van de implementatie en market entry strategy te zijn.

Daarnaast is ook de PESTLE-analyse niet wat het moet zijn.

Er zijn evenmin heldere onderzoeksvragen en de structuur: analyse > strategie > implementatie is niet aanwezig.

De student wordt uitgenodigd verdere vragen te stellen indien er onduidelijkheden zijn.

De student wacht vervolgens tot 20/06/22 om contact op te nemen.

Hij geeft aan vanaf dan de tijd te hebben om te werken aan zijn project en vraag of er de mogelijkheid is in augustus een feedbackgesprek te hebben.

De coach geeft aan dat dat geen probleem is en vraagt naar de herwerkte versie.

De coach mailt op 21/6/22 zijn beschikbaarheden door.

Op 2/8/22 vraagt de coach opnieuw of er al een moment kan worden geprikt.

Op 14/8/22 laat de student weten dat 15/8/22 hem schikt.

Het feedbackgesprek gaat vervolgens door op 15/8/22.

Nadien (15/8 's avonds) mailt de student een draft versie van zijn final report aan de coach.

Hij geeft daarbij aan dat het implementatieplan nog moet worden aangepast maar dat er een vorm van implementatie aanwezig is die hij nog zal vervolledigen tot entry strategy.

De PESTLE-analyses zijn op dat ogenblik aangepast.

De coach mailt vervolgens op 25/8/22 met het oog op de verdediging nog terug. De entry strategy blijkt te bestaan uit 3 alinea's. De pricing strategy is niet in het werk opgenomen.

De interne beroepscommissie leidt uit het bovenstaande af dat de student bijzonder weinig initiatief aan de dag legde en belangrijker nog, de market entry strategy waarvan na de eerste examenkans reeds werd aangegeven dat deze cruciaal was voor het slagen, niet toevoegde. De student gaf tijdens de presentatie zelf aan dat de market entry strategy ontbrak, zo blijkt uit de toelichting van de docent m.b.t. het behaalde resultaat.

Het ontbreken van cijfers kan geen excuus vormen voor het uitblijven van een market entry strategy; de student kan immers ook zonder cijfers aantonen dat hij weet hoe hij een market entry strategy moet ontwikkelen.

Het verbaast de commissie dan ook te lezen dat de student van mening is dat hij wel degelijk een strategie ontwikkelde terwijl hij zelf aangaf dat dat niet het geval was en uit de mails blijkt dat het gaat om 3 alinea's in een final report waarvoor de student de kans had om van januari tot half augustus aan te werken op basis van gerichte feedback.

De student verbeterde wel zijn PESTLE-analyses en verzorgde hij zijn presentatie beter. Deze vooruitgang blijkt uit het evaluatiedocument en is dus naar de mening van de commissie in rekening genomen.

Gezien echter het ontbreken van de 'core' van de opdracht en de hoeveelheid aan feedback en te herwerken punten waar de student niets mee ondernam, leidde deze vooruitgang niet tot een slaagcijfer.

De interne beroepscommissie is daarnaast van oordeel dat de student niet kan worden gevolgd daar waar hij voorhoudt dat hij niet tijdig werd gewezen op de te herwerken punten noch in zijn bewering dat het de coach zou zijn die hem niet tijdig van feedback heeft voorzien. Wat betreft de vermelding van het feit dat het implementatieplan voor de mentor wel voldeed, wenst de commissie op te merken dat het de hogeschool is die verantwoordelijk is voor het enerzijds bepalen van de beoordelingscriteria en anderzijds voor de beoordeling *an sich*. De mening van de mentor m.b.t. de inhoud van het final report is bijgevolg niet relevant.

De commissie is op grond van het bovenstaande van mening dat de student correct werd beoordeeld en de bijzonder geringe vooruitgang die hij maakte wel degelijk afdoende in rekening werd gebracht.

De student haalt geen elementen aan die van aard zijn de beoordeling te herzien.

De commissie bevestigt dan ook de studievoortgangsbeslissing en het behaalde resultaat blijft behouden."

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij doet in haar antwoordnota gelden dat het beroep niet ontvankelijk is, in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Zij stelt dat die beslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen door de tussenkomst van de beslissing van de interne beroepscommissie.

Daarnaast is het beroep, voor zover gericht tegen de tweede bestreden beslissing, volgens verwerende partij eveneens onontvankelijk waar verzoeker beoogt een credit te bekomen voor het opleidingsonderdeel 'Deutsch 2', omdat verzoeker dat opleidingsonderdeel niet bij zijn

intern beroep heeft betrokken en in een procedure voor de Raad geen nieuwe middelen kunnen worden ingeroepen.

In zijn wederantwoordnota betwist verzoeker de excepties niet.

Beoordeling

Wat vooreerst de ontvankelijkheid ten aanzien van de eerste bestreden beslissing betreft, wijst de Raad erop dat de vraag of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, afhankelijk is van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 72 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij dat de interne beroepscommissie bevoegd is om een beslissing te nemen en eventueel de resultaten aan te passen.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de interne beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de initiële studievoortgangsbepalingen, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de beslissing van de interne beroepsinstantie (verder: de bestreden beslissing).

Met betrekking tot ‘Deutsch 2’, vermeldt verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende:

“Bijkomend zou ik graag [de] credit voor Deutsch 2 ontvangen. Dit semester diende ik zowel Deutsch 1, 2 als 3 te voldoen. Voor Deutsch 1 en 3 ben ik dan ook geslaagd. 2 uur voor het examen Deutsch 2 werd ik echter opgebeld door mijn mentor om mij het slechte nieuws te vertellen dat ik wederom niet geslaagd was. Niet alleen heeft dit ervoor gezorgd dat mijn concentratie enorm verstoord was, ik diende het mondeling examen dan nog af te leggen bij het 2^e jurylid van mijn bachelorproef. Ik haalde dit aan tijdens het mondeling examen, waarop de docent Deutsch erkende dat ze ‘misschien had moeten laten weten

dat ik nog examen had’. Toen ik dit punt aanhaalde bij de ombudsdienst en de coördinator van onze richting kreeg ik telkens dezelfde reactie. Dit was niet bevorderlijk voor de concentratie en kon écht niet (bijlage 5). Ondanks dat ik dit ook vermeld heb in het intern beroep, is hier nooit op geantwoord. Na zelf een mail te hebben verstuurd naar de ombudsdienst kreeg ik te horen dat het punt niet gewijzigd zou worden. Mij werd verteld dat elk punt van antwoord diende te worden voorzien, wat in dit geval niet is gedaan. Met het slagen voor zowel Deutsch1 als Deutsch 3 heb ik aangetoond dat ik ook voor Deutsch 2 had kunnen slagen, mits mijn concentratie niet verstoord was. Het zogenaamde plan van aanpak, waarbij deze feedback wordt meegenomen naar volgend jaar voldoet niet.”

Verzoeker vraagt dat hem voor Deutsch 2 een credit wordt toegekend.

Het toekennen van een credit voor het opleidingsonderdeel ‘Deutsch 2’ – los van de vraag welk cijfer dat dan precies moet zijn – veronderstelt dat de Raad de inhoudelijke beoordeling van het examen zou overdoen. Zulks valt buiten de bevoegdheid van de Raad, die immers krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs zijn beoordeling niet in de plaats mag stellen van deze van de opleiding. De Raad vermag enkel na te gaan of de bestreden beslissing in overeenstemming is met enerzijds de formele voorschriften die erop van toepassing zijn en anderzijds de beginselen van behoorlijk bestuur, en kan in geval van een vastgestelde onregelmatigheid, de bestreden beslissing enkel vernietigen.

De Raad begrijpt verzoekers betoog dan ook als een vraag tot vernietiging van het examencijfer voor het opleidingsonderdeel ‘Deutsch 2’.

Tot die nietigverklaring kan de Raad evenwel enkel overgaan indien verzoeker dat geschil voorafgaandelijk ook aan de beoordeling door de interne beroepscommissie heeft onderworpen. Artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs schrijft immers voor dat een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde. *A fortiori* kan een verzoekende partij het voorwerp van het geschil in de procedure voor de Raad niet wijzigen of uitbreiden.

Zoals hierboven reeds is aangehaald, heeft verzoeker het opleidingsonderdeel ‘Deutsch 2’ in zijn intern beroep op de volgende wijze ter sprake gebracht:

“Graag vermeld ik ook nog dat ik door mijn mentor, Mr. [L.], 2u voor mijn laatste examen (Deutsch 2) ben gecontacteerd om te melden dat ik wederom niet geslaagd was. Doordat dit betekende dat ik niet zou afstuderen, is het examen ook zeer slecht verlopen daar ik mij niet kon concentreren. Mevrouw [V.D.] heeft dit reeds met de coördinator besproken en zij bekijken momenteel het plan van aanpak. Graag vermeld ik dat ik wel geslaagd ben voor Deutsch 1 & 3.”

Daaruit blijkt niet dat verzoeker het resultaat voor ‘Deutsch 2’ ook daadwerkelijk bij zijn beroep wenste te betrekken. Voor zover daarover op basis van de bovenstaande paragraaf nog twijfel zou kunnen bestaan, vermocht de interne beroepscommissie alleszins tot die conclusie komen na lezing van de laatste paragraaf van het intern beroep, waarin verzoeker stelt:

“Concreet vraag ik dus een herziening van het eindtotaal voor mijn afstudeerproject. Gezien de vooruitgang die wordt aangegeven door de jury in mijn eindwerk, dient dit ook in de punten te weerspiegelen.”

Wat verzoeker daarbij níet heeft gevraagd, is een aanpassing van het examencijfer voor het opleidingsonderdeel ‘Deutsch 2’. Hoewel de Raad verzoeker kan bijvallen dat het telefonisch meedelen van (ongunstige) examenresultaten tijdens een nog lopende examenperiode getuigt van een erg bedenkelijk gebrek aan professionalisme, kan de Raad niet eraan voorbij dat de betwisting omtrent dat examencijfer in de procedure voor de Raad als een nieuw voorwerp van het geschil moet worden beschouwd, en dus niet ontvankelijk is.

De exceptie is gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerking

Zoals hierboven reeds in herinnering is gebracht, kan een verzoekende partij krachtens artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs in de procedure voor de Raad in beginsel geen nieuwe middelen aanvoeren.

Onderaan zijn feitelijke uiteenzetting stelt verzoeker:

“Ook bij het scoresysteem heb ik bezwaren. Zo blijft de jury beweren dat er geen implementatieplan aanwezig is, terwijl dit wel zo is. Verder is mijn punt voor

bijvoorbeeld ‘entrepreneurial skills’ gezakt van een 3 naar een 2. Hoe dan deze skill zijn verslechterd tijdens het schrijven van een paper?”

De Raad wijst verzoeker erop dat – voor zover deze grief ook op de beslissing van de interne beroepscommissie kan worden betrokken en daargelaten dat het louter formuleren van een vraag in beginsel niet als een middel kan worden beschouwd – verzoeker in zijn intern beroep noch de inhoudelijke beoordeling in het algemeen, noch specifiek het aspect ‘entrepreneurial skills’ ter sprake heeft gebracht. Verzoeker maakt niet inzichtelijk en de Raad ziet ook niet spontaan, wat verzoeker daarvan zou hebben weerhouden.

Het betreft hier bijgevolg een nieuwe, en dus onontvankelijke grief.

Enig middel

In een enig middel beroept verzoeker zich op het zorgvuldigheidsbeginsel en een gebrek aan begeleiding en feedback.

Standpunt van partijen

Verzoeker erkent dat hij lang heeft gewacht om met zijn mentor contact op te nemen. Hij schrijft dit toe aan het gegeven dat het bijwerken van zijn afstudeerproject moeilijker verliep dan gepland. Om het feedbackmoment optimaal te kunnen gebruiken, koos verzoeker er dan ook bewust voor om een zo volledig mogelijk werk te kunnen voorleggen, zodat hij met gerichte feedback zijn rapport kon finaliseren.

Verzoeker zet uiteen dat hij bij de communicatie echter op enkele problemen stootte, die niet worden benoemd in de bestreden beslissing. Ter zake wijst hij op de aanmeldprocedure voor de mailbox van verwerende partij, die bij hem is misgelopen doordat de toegang werd geblokkeerd nadat hij te veel inlogpogingen had ondernomen. Ook de toegang tot Teams werd geblokkeerd. Verzoeker voert aan dat door het ontzeggen van toegang tot zijn academische mailbox, de communicatie inderdaad stroef liep, en dat hij getracht heeft een meeting te regelen via WhatsApp, wat ook gelukt is.

Dit feedbackgesprek is volgens verzoeker evenwel slechts als een schijnvertoning. Verzoeker herhaalt dat de mentor had toegezegd om de finale versie te voorzien van feedback en om een ‘draftversie’ heeft verzocht. Hoewel die feedback tegen uiterlijk 18 augustus in de voormiddag was beloofd, liet de mentor pas op 25 augustus bericht, zijnde na de deadline van 22 augustus 2022. Dat was voor verzoeker te laat om nog inhoudelijke wijzigingen aan te brengen. Bovendien, zo stelt verzoeker, bevatte het bericht van 25 augustus ook geen feedback, maar vragen over de finale versie. De opmerking dat het strategisch gedeelte slechts drie alinea’s bevat, is volgens verzoeker bovendien onjuist: de aangehaalde alinea’s zijn louter een samenvatting van het actieplan, om de theorie naar praktijk om te zetten, waarbij er in het verdere rapport dieper wordt ingegaan.

Waar de interne commissie aangeeft dat de met een grote hoeveelheid aan feedback niets werd aangevangen, werpt verzoeker tegen dat een korte vergelijking tussen het eerste en finale rapport leert dat elk feedbackpunt is aangepakt. Het ontbreken van feedback na het finale feedbackgesprek heeft volgens verzoeker wel als resultaat dat deze verwerkte feedback niet geheel in lijn ligt met de verwachtingen van de jury. Dit geldt volgens verzoeker echter enkel voor het implementatieplan.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij vooreerst dat verzoeker na de eerste examenkans op 28 januari 2022 een schriftelijke weerslag van een feedbackgesprek met zijn coach heeft ontvangen, waarin de coach samenvattend aangeeft waarop het is misgelopen en welke acties verzoeker dient te ondernemen met het oog op de tweede examenkans. Verwerende partij wijst erop dat daarin aan bod komen: het ontbreken van de implementatie en market entry strategy, gebreken in de PESTLE-analyse en de afwezigheid van heldere onderzoeksvragen en de structuur (analyse > strategie > implementatie). Verzoeker werd uitgenodigd verdere vragen te stellen indien er onduidelijkheden zijn (stuk 7 administratief dossier).

Verwerende partij wijst vervolgens erop dat verzoeker uiteindelijk tot 20 juni 2022 wacht om opnieuw met zijn coach contact op te nemen; verzoeker geeft aan vanaf dan de tijd te hebben om te werken aan zijn project en vraagt of er de mogelijkheid is in augustus een feedbackgesprek te hebben. Verzoeker geeft hierbij aan dat hij zelf in het buitenland is van midden juli tot de eerste week van augustus. De coach antwoordt dat dat geen probleem is en vraagt naar de herwerkte versie, en de coach geeft daags nadien ook zijn beschikbaarheden door (stuk 8 administratief dossier). Verwerende partij stipt aan dat het vervolgens de coach is die,

bij gebreke aan nader bericht van verzoeker, op 2 augustus 2022 nogmaals informeert of er een moment voor overleg kan worden vastgelegd (stuk 9 administratief dossier). Daarop antwoordt verzoeker pas op 14 augustus om 17u25 dat een bijeenkomst daags nadien hem schikt (stuk 10 administratief dossier).

Met betrekking tot het gesprek op 15 augustus 2022 stelt verwerende partij dat verzoeker daarna een draftversie van zijn final report aan de coach heeft overgemaakt, met de mededeling dat in het implementatieplan nog zaken aangepast moeten worden, afhankelijk van het gesprek met P., maar dat er alvast wel een vorm van implementatie is die verzoeker nog zal vervolledigen tot entry strategy. Verder stelt verzoeker dat de PESTLE analyses zijn aangepast (stuk 11 administratief dossier). Daarna – en de Raad begrijpt daaruit: zonder een vervollediging van de entry strategy te hebben ontvangen – neemt de coach op 25 augustus 2022 opnieuw contact met het oog op de juryverdediging op 29 augustus 2022, met de mededeling dat die entry strategy uit slechts drie alinea's lijkt te bestaan en dat de pricing strategy niet is vermeld (stuk 12 administratief dossier).

Verwerende partij besluit daaruit dat de interne beroepscommissie terecht heeft geoordeeld dat verzoeker bijzonder weinig initiatief aan de dag heeft gelegd en dat hij te laat in actie is geschoten. Bovendien, zo voegt verwerende partij eraan toe, waren de market entry strategy en de implementatie – waarvan na de eerste examenkans reeds werd aangegeven dat deze cruciaal was om te slagen – onvoldoende wegens te beknopt. Tijdens de presentatie heeft verzoeker overigens zelf aangegeven dat de market entry strategy ontbrak, zoals blijkt uit de toelichting van de coach met betrekking tot het behaalde resultaat (stukken 13, 17 en 18 administratief dossier). Eveneens terecht, vervolgt verwerende partij, heeft de interne beroepscommissie geoordeeld dat het ontbreken van cijfers geen excuus kan vormen voor het uitblijven van een market entry strategy: verzoeker kan immers ook zonder cijfers aantonen dat hij weet hoe hij een market entry strategy moet ontwikkelen. Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk beweren dat hij wel degelijk een strategie heeft ontwikkeld, terwijl hij zelf aangaf dat dat niet het geval was en uit de e-mailcorrespondentie blijkt dat het slechts zou gaan om drie alinea's in een final report.

Verwerende partij verwijst bovendien naar de communicatie van 24 juni 2022 aan de studenten die het opleidingsonderdeel opnieuw moesten afleggen in tweede zitting (stuk 24 administratief dossier), en waarin is bepaald “*Op basis van het feedbackgesprek met je coach voor aanvang*

van de zomervakantie weet je waar je aan moet werken. Je coach is niet beschikbaar tijdens de zomervakantie, dus stel je vragen van tevoren.” Verwerende partij besluit hieruit dat het feedbackgesprek met de coach moest plaatsvinden vóór de zomer, en dat tijdens de eerste week van de tweede zitting – 16 augustus – wel een finaal gesprek kan plaatsvinden, maar dat de coach op dat ogenblik het eindontwerp niet meer zal nalezen en er ook geen schriftelijke feedback op zal geven. Verzoekers stelling dat de eindfeedback van de coach laattijdig zou zijn, kan in dat opzicht dus niet worden gevolgd – hoewel de coach niettemin met het oog op de juryverdediging nog feedback heeft gegeven.

Verzoekers argumenten ten slotte met betrekking tot de blokkering van zijn toegang tot de mailbox en Teams, zijn voor verwerende partij niet ontvankelijk, aangezien verzoeker die elementen niet heeft opgeworpen in zijn intern beroep. Hoe dan ook kan dit probleem volgens verwerende partij niet worden verweten aan de coach, en had verzoeker alleszins sneller moeten optreden.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn grieven, en gaat hij nog in op de communicatie met de coach.

Beoordeling

De Raad herhaalt nogmaals dat op grond van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs in de procedure voor de Raad geen nieuwe middelen kunnen worden opgeworpen.

Wat verzoeker uiteenzet met betrekking tot de toegang tot zijn e-mailaccount en Teams, heeft hij niet betrokken bij zijn intern beroep, ofschoon uit niets blijkt dat dit niet mogelijk zou zijn geweest.

Deze argumenten zijn derhalve niet ontvankelijk.

Wat de begeleiding en feedback tijdens het academiejaar betreft, mag het voorts als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd dat vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg hebben dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quoterings. Het is, in

beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd.

Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding slagen *de facto* onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was.

Daarvan levert verzoeker niet het bewijs. Er is immers feedback geweest na de eerste examenzitting, en verzoeker heeft nagelaten om de coach tijdig te contacteren met een voldoende gevorderde tekst om nadere inhoudelijke feedback te krijgen. Niettemin is er op 16 augustus 2022 een bespreking geweest – waarvan verzoeker niet bewijst dat zij zinledig zou zijn geweest – en bovendien heeft de coach, die van verzoeker geen verdere schriftelijke vorderingen lijkt te hebben ontvangen, eraan gehouden om zelf nog enkele bedenkingen onder de aandacht te brengen, voorafgaand aan de juryverdediging.

In het licht daarvan kan er van een dermate ernstig gebrek aan begeleiding dat verzoekers slaagkansen daardoor werden gehypothekeerd, geen sprake zijn.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Henri Verhaaren

Marleen Verreth

bijgestaan door

Gilles Fourneau

Voorzitter van de Raad

bestuursrechter – bijzitter

bestuursrechter – bijzitter

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.130 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0770

In zake: xxx
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christophe Vangeel
 Kantoor houdende te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 Bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

THOMAS MORE KEMPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
Advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
Kantoor houdende te 2600 Antwerpen-Berchem
Borsbeeksebrug 36 bus 9
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van Thomas More Kempen van 29 september 2022 waarbij aan verzoekster voor het opleidingsonderdeel ‘Stage deel 2 en projectwerk’ het examenresultaat van 9/20 wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Manon Lafere, die verschijnt voor verzoekende partij en advocaat Tom Peeters, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Postgraduaat Evidence-based Werken in de Geestelijke Gezondheidszorg’.

Tot verzoeksters curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Stage deel 2 en projectwerk’, dat onder meer een stage omvat. Verzoekster loopt initieel stage bij Arcana, een diagnostisch en therapeutisch centrum.

Op 28 maart 2022 beslist de stageplaats om verzoeksters stage vervroegd stop te zetten omdat verzoekster de basiscompetenties onvoldoende beheerst. Op 28 juni 2022 wordt aan verzoekster ter kennis gebracht dat zij voor het betrokken opleidingsonderdeel het resultaat ‘NA’ behaalt.

Op 3 juli 2022 stelt verzoekster tegen die beslissing een intern beroep in bij de interne beroepscommissie.

“[...]

Ik ben van oordeel dat mijn rechten als student geschonden zijn omwille van de volgende redenen:

Niet-naleving van artikel 12 van de individuele stageovereenkomst.

De aangehaalde reden van deze vroegtijdige stopzetting, namelijk ‘ongeschiktheid’ voldoet niet aan één van de omschreven omstandigheden waardoor een stage voortijdig kan afgebroken worden zoals bepaald in artikel 12 van de individuele stageovereenkomst. De schriftelijke bevestiging met opgave van de reden van de stopzetting heb ik niet onmiddellijk ontvangen op 28 maart 2022 maar werd mij pas op 2 juni 2022 doorgemailed via de hoge school door de heer [K.V.D.B.], voorzitter van de beperkte examencommissie (zie bijlage nr. 8).

Niet-naleving van artikel 27 van het Onderwijs- en Examenreglement Thomas More.

De beslissing om de stage voortijdig definitief stop te zetten werd niet door de beperkte examencommissie genomen maar in onderling overleg tussen de stagegever en de stagecoördinator. Het is pas nadat ik de ombudsvrouw, [I.V.G.], uitdrukkelijk heb gevraagd om verdere opties te bekijken dat de voorzitter van de beperkte examencommissie betrokken werd.

Uit de mail van 2 juni 2022 die ik ontving van de heer [K.V.D.B.], voorzitter van de beperkte examencommissie, blijkt dat de beslissing genomen werd op basis van het tussentijds functioneringsverslag van 28 maart 2022 (dag waarop mij mondeling werd meegedeeld dat de stage stopgezet wordt). Ik ben er dan ook van overtuigd dat de beslissing van de beperkte examencommissie niet op objectieve gronden genomen werd

gezien mijn perspectief nooit in acht genomen werd en ik nooit de kans heb gehad om enige input te kunnen geven op dit verslag.

Onrechtvaardig evaluatieproces

De 2^e stageperiode (07.03.22 tot en met 25.03.22) bestaat uit slechts 15 stagedagen. Als bijlage nr. 9 vindt u een gedetailleerd overzicht van het evaluatieproces.

Op geen enkel moment werd ik door de stagegever en/of de stagecoördinator mondeling noch schriftelijk op de hoogte gebracht dat er een mogelijkheid bestond dat de stage voortijdig stopgezet zou kunnen worden.

Ik vraag me af hoe het mogelijk is dat er zo'n groot contrast bestaat tussen de evaluatie van de 1^e stageperiode en de die van de 2^e stageperiode. Het 1^e verslag bevat geen enkele onvoldoende in tegenstelling tot het 2^e verslag waarbij er hoofdzakelijk alleen maar onvoldoendes zijn toegekend. In bijlage nr. 2 en nr. 5 vindt u beide verslagen. Het verslag van de 2^e stageperiode heb ik aangevuld met mijn opmerkingen om de feedback te kaderen vanuit mijn referentiepunt.

[Ten slotte] wil ik meegeven dat ik het bijzonder jammer vind dat ik deze postgraduaat niet behaald heb alleen maar omwille van de vroegtijdige stopzetting van de 2^e stageperiode. Ik ben geslaagd voor het 1ste semester met een studie-efficiëntie van 100% (zie bijlage nr. 4).”

De interne beroepscommissie van Thomas More Kempen behandelt dit beroep in zitting van 5 juli 2022, en verklaart het gegrond.

In essentie wordt overwogen:

“Het onderwijs- en examenreglement van Thomas More bepaalt hierover het volgende:

‘De beperkte examencommissie kan in bijzondere gevallen en op objectieve gronden stage of het werkplekleren tijdelijk of definitief onderbreken indien de student op dat moment blijkt geeft van ongeschiktheid voor de uitoefening van een beroep waartoe de opleiding die hij volgt, hem opleidt.’

De beroepscommissie stelt vast dat [] de beslissing van de beperkte examencommissie niet vermeldt op basis van welke objectieve gronden [] de student blijkt geeft van ongeschiktheid voor de uitoefening van het beroep waartoe deze opleiding de student opleidt.

De beroepscommissie stelt tevens vast dat de student op dezelfde stageplaats in het eerste semester 13/20 behaalde en ziet niet in op basis van welke gegevens dan later gesteld werd dat de student blijkt geeft van deze ongeschiktheid, zonder afbreuk te doen aan de fundamentele tekorten die in het functioneringsgesprek vermeld worden.

De beroepscommissie vernietigt de beslissing van de beperkte examencommissie en de examencommissie om de student NA toe te kennen voor het opleidingsonderdeel ‘Stage deel 2 en projectwerk’. De student behaalt voorlopig ‘GR’ of geen resultaat.

De student heeft de kans om een alternatieve stageplaats aan te brengen en de stage verder te zetten.”

Aan verzoekster wordt dus voorlopig de beoordeling ‘GR’ (geen resultaat) toegekend, en de mogelijkheid geboden om de stage verder te zetten op een andere stageplaats.

Verzoekster vervolgt haar stage in het dagcentrum De Vluchtheuvel. Na afloop van de stage stelt de stagecoördinator een examencijfer van 9/20 voor.

De interne beroepscommissie harerzijds, herneemt haar beoordeling op 29 september 2022 en beslist als volgt:

“In opvolging van de beslissing van de beroepscommissie van 5 juli 2020 heeft dezelfde beroepscommissie op 29 september 2022 het voorstel van examencijfer vanwege de stagecoördinator besproken.

De beroepscommissie wijst er vooreerst op dat de stage die u aanvullend gelopen heeft, een verderzetting was van de stage die door de stageplaats werd beëindigd. Beide onderdelen dienen dan ook bij de beoordeling betrokken te worden. Het betrof dus geen tweede examenkans.

De beroepscommissie bevestigt het voorstel van de stagecoördinator waardoor u volgende cijfers behaalt:

- Intervisie: 2,24/5
- Portfolio: 2,47/5
- Projectwerk: 4,73/10

Dat betekent dat u in totaal 9,44 op 20 behaalt, wat afgerond wordt naar 9/20. Dit resultaat wordt gepubliceerd in het KU Loket als resultaat voor de eerste examenkans.

In bijlage vindt u de gedetailleerde motivering.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Zoals blijkt uit de hierboven vermelde feitelijke uiteenzetting, is het examencijfer dat het voorwerp van de betwisting vormt, vastgesteld door de interne beroepscommissie, nadat verzoekster door die beroepscommissie tot een tweede stageplaats was toegelaten.

Ambtshalve rijst de vraag of de Raad bevoegd is om kennis te nemen van een beslissing waarin de beroepscommissie ‘in eerste aanleg’ het examencijfer vastlegt. Teneinde de tegensprekelijkheid van het debat te waarborgen, is aan partijen de volgende vraag voorgelegd:

“Artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat een student die oordeelt dat een ongunstige studievoortgangsbeslissing is aangetast door een schending van het recht, toegang heeft tot een interne beroepsprocedure, waarvan de vormen zijn vastgelegd in het onderwijs- en examenreglement. Onder meer omdat de regelmatige uitputting van het intern beroep een voorwaarde is opdat de Raad bevoegd zou zijn, raakt deze bepaling prima facie aan de openbare orde.

Krachtens artikel I.3, 69°, a) is onder meer een studievoortgangsbeslissing, een examenbeslissing – zijnde elke beslissing die, al dan niet op grond van een deliberatie, een eindoordeel inhoudt over het voldoen voor een opleidingsonderdeel [...]

Te dezen heeft de interne beroepscommissie het intern beroep van verzoekster op 5 juli 2022 gegrond verklaard, waarna aan verzoekster een nieuwe stageplaats is toegewezen. Op het einde van het tweede deel van de stage heeft de stagecoördinator “een voorstel van examencijfer genomen” (luidens de antwoordnota). Dat examencijfer (9/20, voorwerp van het geschil) is dan door de interne beroepscommissie “bevestigd”. Die beslissing is, zo lijkt, een studievoortgangsbeslissing.

De vraag rijst of hierdoor aan verzoekster niet de mogelijkheid is ontnomen om op grond van het voormelde artikel II.283 tegen die beoordeling een intern beroep in te stellen, rekening ermee houdend dat zij tegen de beoordeling van het tweede deel van de stage geen middelen op intern beroep lijkt te hebben kunnen inroepen.”

Standpunt van partijen

Namens verzoekende partij wordt met een e-mail van 29 november 2022 meegedeeld:

“Deze opmerking komt me terecht voor en deze vraag was ook al gerezen bij het lezen van de beslissing van de beroepscommissie. De interne beroepscommissie dient zich eerst nog uit te spreken over de argumenten van de student m.b.t. het ‘bevestigde’ cijfer.”

Verwerende partij harerzijds heeft met een e-mail van 1 december 2022 het volgende standpunt meegedeeld:

“Wij zijn van oordeel dat deze situatie niet in strijd is met de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs.

Deze situatie is immers vergelijkbaar met de situatie waarbij na vernietiging van een onrechtmatig genomen studievoortgangsbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. Zo stellen studenten dus na het bekomen van een vernietigingsbesluit van de Raad, tegen een navolgende negatieve beslissing van de hoger onderwijsinstelling, rechtstreeks een beroep in bij de Raad.

Bijgevolg zijn wij dan ook van oordeel dat de interne beroepsprocedure rechtsgeldig werd uitgeput en dat aan de student niet de mogelijkheid werd ontnomen om een intern beroep in te stellen.”

Beoordeling

Te dezen heeft de examencommissie zich uitgesproken en, na de vroegtijdige stopzetting van de stage, de examenbeoordeling ‘NA’ opgelegd. Die beoordeling is ook geproclameerd. De examencommissie heeft daarmee haar bevoegdheid uitgeput.

Het gegeven dat de interne beroepscommissie beslist om verzoekster de mogelijkheid te bieden om “de stage verder te zetten” – in plaats van een volledig nieuwe examenkans te bieden – doet daaraan geen afbreuk.

Dat de interne beroepscommissie vervolgens zelf de stage beoordeelt en quoteert, is eigen aan het gegeven dat zij op dat ogenblik gevat is. Noch de Codex Hoger Onderwijs, noch het onderwijs- en examenreglement verplicht de beroepscommissie ertoe om in die omstandigheden de beoordeling opnieuw aan de examencommissie over te laten.

Wel kunnen er vragen rijzen over de eerbiediging van de hoorplicht.

Verzoekster heeft immers noch tegen het voorstel van examencijfer dat door de stagecoördinator is voorgesteld en door de interne beroepscommissie is bevestigd, noch tegen de nieuwe stukken in haar dossier (met name de beoordeling van de nieuwe stage) verweer kunnen voeren ten overstaan van de beroepscommissie.

De hoorplicht raakt evenwel niet aan de openbare orde (RvS 8 september 2011, nr. 214.997, D’Angelo), en aangezien verzoekster daarop geen middel steunt in haar inleidend verzoekschrift, kan dit middel thans niet meer in het debat worden gebracht, ook niet ambtshalve door de Raad.

De Raad oordeelt dan ook dat de interne beroepscommissie bevoegd was en dat de zaak thans op regelmatige wijze voor de Raad is gebracht.

Voor het overige zijn er noch door verwerende partij, noch door de Raad ambtshalve, opmerkingen te maken over de ontvankelijkheid.

Het beroep is ontvankelijk.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoekster steunt een eerste middel op de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster betoogt dat er een grote discrepantie bestaat tussen eerdere evaluaties voor andere stages en de beoordeling van de nieuwe stage. Zij stelt dat geen motivering voorligt die deze grote discrepantie en terugval in cijfers kan verklaren. Het toekende examencijfer van 9/20 reflecteert voor verzoekster niet haar werkelijk kunnen, omdat de beoordeling niet correct tot stand is gekomen. De motivering die wordt aangereikt en waarop de beslissing steunt, bevat volgens verzoekster verschillende elementen die niet correct zijn, die niet als bewezen kunnen worden beschouwd of die elkaar tegenspreken.

In de eerste plaats wijst verzoekster op een grote discrepantie tussen de beoordeling van de mentor en deze van de beroepscommissie. Terwijl de mentor geen enkele competentie ‘onvoldoende’ scoort, kan de beoordeling van de beroepscommissie volgens verzoekster niet deugdelijk worden verantwoord.

Verzoekster gaat vervolgens in op vier competenties binnen het deel ‘intervisie’, zeven competenties/criteria voor ‘portfolio’ en zeven competenties/criteria voor ‘projectwerk’, en geeft telkens aan de hand van een “weerlegging” aan waarom de beoordeling onjuist of onvoldoende overtuigend is.

Op basis daarvan komt verzoekster tot het volgende besluit:

“Op basis van bovenstaande uiteenzetting dienen we dan ook te besluiten dat de motieven die aan de basis liggen van de bestreden beslissing op geen enkele wijze overeenstemmen met de realiteit, de beoordeling van de mentor en ook niet ter verantwoording gebruikt kunnen worden om het cijfer van 9/20 te bevestigen.

Zo gaat de interne beroepscommissie over tot bevestigen van het voorgestelde cijfer van 9/20 terwijl de evaluatie die aan de basis van dit cijfer ligt gebaseerd is op elementen die niet correct zijn.

Verzoekster weerlegt alle motieven die een onvoldoende deelcijfer zouden verantwoorden, zodat er onmogelijk kan worden voorgehouden dat zij niet geslaagd zou zijn voor het betreffende opleidingsonderdeel gezien het minieme tekort dat voorligt. Zo behaalde zij 0,06 punten te weinig om te slagen voor het opleidingsonderdeel. Gezien alle foutieve elementen die in haar beoordeling werden opgenomen kan niet anders dan besloten worden dat zij minstens 0,06 punten meer verdiend heeft.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij (enkele voetnoten zijn weggelaten):

“Vooreerst is het duidelijk dat de stage werd voortgezet op de tweede stageplaats en dat dit geen nieuwe stage was. Dit blijkt expliciet uit de beslissing van de interne beroepscommissie van 5 juli 2022, ter kennis gebracht aan verzoekster per elektronisch schrijven van 7 juli 2022. (stuk 3) Verzoekster heeft ook enkel de resterende stage-uren voor het opleidingsonderdeel gepresteerd, die zij op de eerste stageplaats nog niet had afgelegd.

De eindscore van verzoekster van 9/20 is als volgt tot stand gekomen (stuk 4 – bijlage):

	Weging	Score
Intervisies - intervisie 3 (nog afgelegd): 9.75/25 - intervisies 4&5 (vervangopdracht reflectie): 11.95/25 à 23.9/20 Totaal 33.65/75	5/20	2.24/5
Portfolio 24.65/50	5/20	2.47/5
Projectwerk 47.3/100	10/20	4.73/10
EINDPUNT		9.44/20

De stage- en projectwijzer licht nader toe wat wordt verstaan onder deze onderdelen. Zo is een intervisie met gelijkwaardige collega's gebaseerd op analyse en reflectie. Het wordt alom gebruikt binnen de GGZ voor het verbeteren van de kwaliteit van de zorg. Bij vrijwillige deelname, zorgt het ook voor verhoogde motivatie bij de deelnemers. Begeleide intervisie is ook een instrument binnen opleidingen om de professionele ontwikkeling van studenten te ondersteunen. In de intervisies krijgen de studenten de mogelijkheid om in collegiaal overleg oplossingen te zoeken voor problemen binnen de stage en het project en om hierover te reflecteren. Ook hier ligt de nadruk weer op het project. Elke student brengt vragen en twijfels aan en deelt ervaringen, kritische bedenkingen, tips en advies om medestudenten te laten groeien.

Aangezien er geen andere studenten stage liepen in dezelfde periode als verzoekster (m.a.w. de periode na hervatting van de stage na de oorspronkelijke beslissing van de

interne beroepscommissie), kon de stagecoördinator geen intervisies aanbieden aan verzoekster.

Gelet op het feit dat verzoekster dus niet alle intervisies heeft kunnen meevolgen, heeft de opleiding beslist om haar een reflectie-opdracht te geven waarin zij twee onderwerpen moest uitwerken die zij anders in intervisie zou gebracht hebben. Minstens één reflectieopdracht moest gaan over samenwerking. De stagecoördinator heeft uitgebreid toegelicht wat verzoekster hiervoor concreet moest doen. (stuk 4 – bijlage)

In casu behaalde verzoekster een onvoldoende voor alle onderdelen, nl. zowel de intervisies (als de reflectie-opdrachten), de portfolio, als het projectwerk. De stagecoördinator heeft de onvoldoendes uitgebreid gemotiveerd in de evaluatieformulieren. De stagecoördinator heeft hierbij rekening gehouden met alle elementen uit het dossier. (stuk 4 – bijlage)

Zo voldeed verzoekster niet aan de basisvoorwaarden om zelfs maar te kunnen starten aan een projectwerk op de eerste stageplaats.

Verzoekster wordt bovendien sterker beoordeeld op projectwerk dan op stage. Dit blijkt duidelijk uit de stage- en projectwijzer (stuk 9 – p. 22): *“De student wordt geëvalueerd op de competenties weergegeven in hoofdstuk 1.4 Competenties* voor het geheel van zowel de stage als het project, met een zwaardere doorweg van het project.”*

Verzoekster tracht in haar extern beroepschrift aan te tonen op welke wijze haar evaluatie en de hiervoor gehanteerde motivering geen stand kan houden.

Verzoekster krijgt echter een erg transparante en uitgebreide evaluatie. Ook de evaluatiecriteria zelf spreken voor zich waardoor het niet altijd vereist is om elke score op elk criterium nog verder te verantwoorden.

Zonder elk gedragscriterium op zichzelf te weerleggen, heeft verzoekster de kennis en vaardigheden onvoldoende aangetoond in haar stage (zijnde het geheel van de stage op de 2 stageplaatsen). Zelfs op haar tweede stageplaats leverde verzoekster een oppervlakkig, complexloos project af dat onder de verwachtingen bleef voor een gespecialiseerde opleiding in de GGZ. Tot de kern herleid, heeft verzoekster literatuur rond hechting samengebracht en qua projectwerking hier enkel twee verhalen voor opgezocht en éénmaal een verhaal voorgelezen aan de patiënten. Het is duidelijk dat een student voor een opleidingsonderdeel van 10 studiepunten om alle gedragscriteria aan te tonen, meer moet laten zien. Dit is *in casu* niet gebeurd.

Verder is de motivering van de beoordeling van de mentor [M.W.] van Olo-Rotonde Dagcentrum De Vluchtheuvel waarnaar verzoekster in haar extern beroepschrift verwijst, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, niet uitsluitend positief:

“ (...) Ik merk op dat er bij x toch soms iets te weinig link lijkt te zijn tussen theorieën/methodieken en het eigenlijke handelen. Veel lijkt nog gestuurd vanuit een buikgevoel en het aanvoelen van de situatie.

(...) Tijdens de activiteiten merkte ik wel op dat x nog wat ervaring mist in het begeleiden van groepsactiviteiten.”

Verzoekster verwijst bovendien niet naar de beoordeling van de mentor [S.S.] van Arcana die zelfs uitsluitend negatief is. Zo beheerste verzoekster onvoldoende haar basiscompetenties waardoor de stage zelfs vroegtijdig was stopgezet aangezien het niet meer haalbaar was voor cliënten en de goede naam van de stageplaats in het gedrang kwam. (stuk 4 – bijlage 5)

Hoe dan ook, het is echter niet omdat de praktische samenwerking georganiseerd wordt in samenwerking met de mentor, dat de mentor het laatste woord zou hebben bij de evaluatie. De beoordeling van een stage gaat in beginsel uit van de stagedocenten en niet van de stagementor, externen of de student zelf. De stagedocenten hanteren daarvoor ook eigen vaststellingen en ijkpunten. Bovendien dient benadrukt te worden dat de praktijklectoren verbonden aan de onderwijsinstelling kennelijk het beste zicht genereren op de vaardigheden van verzoekster. Uitsluitend zij zijn ook gemachtigd om – in samenspraak en op basis van het gehele stagedossier – het eindcijfer van verzoekster voor het opleidingsonderdeel ‘stage oudere kleuters’ vast te stellen.

Zo heeft uw Raad meermaals geoordeeld dat de evaluatie van de stagementor niet doorslaggevend kan zijn aangezien deze geen deel uitmaakt van de instelling en doorgaans ook geen zicht heeft op het geheel van de prestaties van de student.

Ook de stage- en projectwijzer bepaalt dat de stagementor de OPO-verantwoordelijke slechts adviseert voor de evaluatie na de stageperiode. Het toekennen van een individueel cijfer gebeurt uitsluitend door de OPO-verantwoordelijke. (stuk 9 – p. 4-5)

Het functioneringsdocument van de stagementor is aldus geen onderdeel van de evaluatie, maar het betreft een feedbackdocument voor verzoekster.

De stage- en projectwijzer vermeldt duidelijk de drie evaluatievormen (interview, portfolio en projectwerk) en de beoordelingscriteria. Het functioneringsdocument maakt hier geen deel van uit. Per competentie (bv. “De student bouwt een professionele relatie op met de zorgvrager”) wordt in de drie evaluatievormen nagegaan hoe de student hierop scoort. Bij interviews ligt voor deze competentie bv. meer nadruk op reflecteren over het perspectief van de zorgvrager, bij het portfolio op het reflecteren over zorgnood en perspectief van zorgvrager, bij het projectwerk op de probleemstelling, doelstelling en interventies en de mate van inspraak van de zorgvrager bij ontwerp en implementatie van het project. In het functioneringsdocument worden al deze elementen niet gescoord door de stagementor. De stagementor heeft ook geen zicht op interviews of het portfolio van de student, dus kan hier ook geen input in hebben. Het blijft de verantwoordelijkheid van de stagebegeleider van de school om het eindpunt toe te kennen. (stuk 9)

Verwerende partij mag bovendien vertrouwen op de objectiviteit en deskundigheid van de docent met betrekking tot de beoordeling. Zowel de Raad als de Raad van State gaan er overigens van uit dat aan de hoedanigheid van examinator een vermoeden van objectiviteit en deskundigheid kleefte.

Verzoekster beschikt derhalve over meer dan voldoende motivering om te kunnen achterhalen waarom zij niet slaagde voor het opleidingsonderdeel. Het niet slagen van verzoekster is inhoudelijk gemotiveerd in het evaluatieformulier.

Bovendien is verzoekster correct beoordeeld conform de bepalingen van de ECTS-fiche en de vooraf ter kennis gebrachte beoordelingscriteria.

Het loutere verwijt van verzoekster dat zij haar resultaten niet begrijpt omdat die niet volgens haar verwachtingen waren, kan zonder feitelijke ondersteuning niet leiden tot een nietigverklaring. Verzoekster moet voldoende concreet en precies aantonen hoe haar belangen zijn geschaad. Verzoekster haalt echter geen concrete elementen aan die van aard zijn om haar beoordeling te herzien. Dat de eindbeoordeling van de docenten niet strookt met de visie van verzoekster, maakt daarom haar beoordeling niet onrechtmatig.”

In haar wederantwoordnota stelt verzoekster nog dat verwerende partij enkel de voor verzoekster negatieve elementen uit het dossier aanhaalt. Zij gaat nog in op de beoordeling bij stageplaats Arcana, en betwist zij ooit heeft bevestigd dat zij haar basiscompetenties onvoldoende beheerste.

Verzoekster wijst ook nog op het verschil in gepresteerde stage-uren op beide stageplaatsen. Voor het overige handhaaft zij haar grieven.

Beoordeling

Niet de mentoren van de stageplaats, maar de organen van verwerende partij zijn bevoegd om de eindbeoordeling te maken en een examencijfer toe te kennen. In de stage- en projectwijzer (stuk 9 administratief dossier) is ter zake bepaald:

“Het toekennen van een individueel cijfer gebeurt uitsluitend door de OPO-verantwoordelijke. Hij wordt hierin wel geadviseerd door de input van de stagementor (via portfolio) en intervisoren.”

Die eindbeoordeling mag strenger zijn dan deze van de mentor, zij het dat verregaande afwijkingen van de inschatting van de mentor een afdoende motivering vereisen.

Met betrekking tot de eerste (stopgezette) stage bij Arcana bevat het aan de Raad voorgelegde dossier de volgende stukken.

Op het functioneringsdocument van 24 december 2021 zijn geen competenties aangeduid als ‘onvoldoende’. Van de negen deelcompetenties die werden beoordeeld, scoren er vier ‘voldoende’ en vijf ‘goed’. Hierbij is door de stagementor aangestipt dat er voor de eerste competentie (‘Biedt zorg aan personen met een zorgnood binnen de GGZ’) nog onvoldoende

werd uitgewerkt om een beoordeling te geven, omdat het projectplan nog in opmaak is. Bij de derde competentie ('Werkt aan een professionele ontwikkeling') worden verschillende werkpunten vermeld.

Op het functioneringsdocument van deze stageplaats van 28 maart 2022 zijn elf deelcompetenties beoordeeld. Verzoekster scoort hiervoor achtmaal 'onvoldoende' en driemaal 'voldoende'. Er worden bijzonder veel werkpunten genoteerd.

Na de stopzetting van deze stage oordeelt de interne beroepscommissie dat verzoeksters subjectieve gevoel dat zij niet zo slecht bezig was, geen reden is om het verslag van de stagementor in twijfel te trekken.

Stagementor M.W. van de tweede stageplaats beoordeelt op het functioneringsdocument geen van de deelcompetenties als 'onvoldoende'. Er worden niettemin een aantal kritische bemerkingen geplaatst ("te weinig link tussen theorieën/methodieken en het eigenlijke handelen", "nog wat ervaring mist in het begeleiden van groepsactiviteiten").

Vervolgens zijn 'intervisies', 'portfolio' en 'projectwerk' op gedetailleerde wijze gequoteerd en van commentaar voorzien en is de stagecoördinator tot een eindevaluatie van 9/20 gekomen.

De Raad wijst erop dat het hem krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet toevallt om zijn beoordeling omtrent de kwaliteiten van een verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de instelling.

De Raad heeft derhalve noch de taak, noch de bevoegdheid om het dossier ten gronde te behandelen en de beoordeling van de organen van de instelling over te doen, als ware hij zelf een beroepsorgaan binnen een georganiseerd administratief beroep.

Dat is nochtans waar verzoekster de Raad in wezen toe uitnodigt, wanneer wordt gevraagd om de inzichten van de stagementor en de beoordeling door de stagecoördinator opnieuw tegenover elkaar af te wegen.

Overigens is de Raad van oordeel dat de eindbeoordeling duidelijk en afdoende is gemotiveerd, en dat er geen sprake is van tegenstrijdigheden die de overtuigingskracht van die eindbeoordeling aan het wankelen brengen.

Het is naar oordeel van de Raad ook niet onredelijk dat van verzoekster wordt verlangd om ook de eerste stageplaats en de aldaar geformuleerde werkpunten bij haar reflectie te betrekken, aangezien de tweede stage niet in de plaats is gekomen van de eerste, maar het integendeel om een ‘verderzetting’ van de stage op een andere stageplaats gaat. De eerste stage is derhalve niet uit verzoeksters opleiding ‘verdwenen’.

Verzoeksters kritiek op het feit dat de eerste stage bij de beoordeling van verschillende competenties werd betrokken, kan niet worden bijgetreden.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

Verzoekster beroept zich in een tweede middel op het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet dit middel uiteen als volgt:

“Zoals in de bovenstaande middelen duidelijk werd aangetoond, laat de beslissing van verweerster om de evaluatie van de stagecoördinator te bevestigen [te] wensen over. Er kan niet worden ingezien dat een onderwijsinstelling op dergelijke manier handelt.

De grieven van verzoekster worden louter ontkend of niet correct beantwoord, hetgeen op geen enkele wijze overeenstemt met een zorgvuldig en redelijk bestuur.

We dienen dan ook te besluiten dat er tot op heden nog steeds geen gegronde motieven voorliggen om het cijfer van verzoekster te behouden aangezien [haar] evaluatie geen stand kan houden, hetgeen een grondige schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt.”

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota dat uit de ongegrondheid van het eerste middel volgt dat ook het tweede moet worden verworpen.

Beoordeling

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt duidelijk dat de schending van de door verzoekster beoogde beginselen volgens haar erin is gelegen dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd. De gegrondheid van het tweede middel volgt voor verzoekster met andere woorden uit de gegrondheid van het eerste.

Bij de bespreking van het eerste middel heeft de Raad geoordeeld dat dat middel niet gegrond is. Volgens verzoeksters logica moet het tweede middel, dat geen autonome grieven bevat, dus hetzelfde lot ondergaan.

Het tweede middel is ongegrond.

VI. Anonimisering

Verzoekster vraagt in haar wederantwoordnota de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Henri Verhaaren

Voorzitter van de Raad

bestuursrechter – bijzitter

Marleen Verreth
bijgestaan door

Gilles Fourneau

bestuursrechter – bijzitter

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.137 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0813

In zake: xxx

tegen:

UNIVERSITEIT HASSELT
woonplaats kiezend te 3500 Hasselt
Martelarenlaan 42

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Universiteit Hasselt van 5 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker deels onontvankelijk en deels ongegrond wordt verklaard en de examencijfers voor de opleidingsonderdelen ‘Mensenrechten’ (8/20) en ‘Goederen- en Bijzondere Overeenkomstenrecht’ (6/20) worden bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Céline Jaspers, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de bacheloropleiding Rechten.

Tot verzoekers curriculum behoren onder meer de opleidingsonderdelen ‘Mensenrechten’ en ‘Goederen- en Bijzondere Overeenkomstenrecht’, waarvoor verzoeker na de tweede examenkans examencijfers van respectievelijk 8/20 en 6/20 behaalt.

Tegen die beslissing stelt verzoeker het volgende intern beroep in (randnummers zijn weggelaten):

“Verzoeker dient dit schrift in op grond van art. 1.3 van de examenregeling en art. II.283 van de Codex hoger onderwijs. Verzoeker is van mening dat de beslissing omtrent de vakken ‘Rechten van de mens – 2119’ en ‘Goederen en Bijzondere overeenkomstenrecht – 2125’ zijn aangetast door een schending van het recht met als reden als volgt:

I. Geen verantwoording van de beslissing

Op donderdag 8 september werden de examenresultaten bekend gemaakt.

Reeds diezelfde dag informeerde verzoeker naar de mogelijkheid tot inzage bij de docenten van de betreffende vakken.

Verzoeker maakte notie van een situatie van overmacht. Wegens het feit dat verzoeker niet geïnformeerd werd over de bekenmaking, en deze gewoonlijk geschiedt 3 weken na de afloop van de examens (de bekendmakingsdata worden voor rechten namelijk niet gepubliceerd in de facultair academische kalender), heeft verzoeker een reis gepland in de week van 12 september 2022. Verzoeker kon onmogelijk weten dat de resultaten bekendgemaakt zouden worden en diende hier, redelijkerwijs, geen rekening mee te houden in zijn planning.

Voorgaande doet niet af aan de toegekende rechten krachten art. II.277 codex hoger onderwijs. Verzoeker behoudt het recht zijn examens ter inzage voorgelegd te krijgen binnen de 7 dagen na bekenmaking zoals bepaald in art. 6.2.1 van het examenreglement van de UHasselt.

Het feit dat verzoeker niet kan aanwezig zijn in de examenlokalen valt niet aan hemzelf toe te rekenen zoals reeds aangehaald. De decretale bepaling kent verzoeker immers het recht op inzage en kopie toe, dewelke niet kunnen geweigerd worden. Verzoeker dient zich echter wel ter goeder trouw op te stellen en mee te werken met de universitaire instelling, waaraan hij in deze heeft voldaan. Verzoeker heeft verzocht een oplossing te bespreken, wat had kunnen uitkomen in een eventuele vertegenwoordiging door een advocaat die de examens kon inkijken en een kopie kon bemachtigen.

Op 12 september 2022 herinnert verzoeker docenten nogmaals aan de inzage.

De inzage moet binnen de 7 dagen geschieden om de rechten, toegekend krachtens II.283 Codex hoger onderwijs niet onherroepelijk in gedrang te brengen.

Juridische problematiek

Op grond van art. II.277 codex hoger onderwijs neemt de onderwijsinstelling haar beslissingen in naam en voor rekening van de overheid. Zij ondergaat dus de regels en de omzichtigheid die men van de overheid kan verwachten.

Indien de overheid beslissingen neemt dienen deze met redenen omkleed te zijn. Examenresultaten zijn beslissingen zoals bedoeld in de decreten. De universiteit dient dus te motiveren waarom zij tot een bepaald besluit komt.

Zij mag het besluit enkel nemen binnen de perken van behoorlijk bestuur en de wet- en regelgeving. Dit wil zeggen zonder discriminatie. Tevens moet de beslissing voorspelbaar zijn, ze moet gebaseerd zijn op redelijke gronden.

De motivering dient te geschieden zoals bepaald bij decreet. Deze bepaalt de inzage op grond van art. II.277 van de codex hoger onderwijs.

De universiteit heeft niet kunnen verantwoorden waarom zij tot haar beslissing is gekomen, wat een schending van het recht inhoudt.

Het niet motiveren houdt een schending van het recht in dewelke niet tot gevolg heeft dat de beslissing ongeldig is. Ze levert een mogelijke dwangsom op en kan de aansprakelijkheid van de instelling teweeg brengen. Verzoeker kan niet eisen de beslissing in zijn voordeel te laten uitdraaien.

Verzoeker kan wel vragen de beslissing te veranderen indien later zal blijken dat de beslissing geen deugdelijke motivering heeft of is aangetast door een materiële fout.

Het toekennen van vergoedingen, van welke aard dan ook, behoort niet tot de materiële bevoegdheid van de commissie.

Echter kan verzoeker wel eisen zijn examen in te kijken en een motivering te krijgen. Het verzoekschrift geeft een voorbehoud expliciet op alle mogelijke schendingen van het recht die kunnen voortvloeien uit de inzage.

Dit houdt in dat na inzage verzoeker zijn beroepsschrift niet vervalt tenzij hij dit intrekt. Verzoeker gaat dus ook ten gronde in beroep tegen de beslissing, echter kan de grond niet worden aangehaald. Verzoeker behoudt zich het recht om dit schrift in te trekken indien blijkt dat het schrift kennelijk ongegrond blijkt.

Tevens schrijft dit beroepsschrift het bureau van de examencommissie aan gelet hij van mening is dat de regels inzake tolerantie niet nageleefd werden.

II. Doelstelling van het examencontract

Verzoeker en de onderwijsinstelling verschillen van mening over de toedracht van zijn inschrijving. Verzoeker haalt aan dat zijn inschrijving geschiedt onder ‘examencontract met het oog op het behalen van een graad of diploma’, terwijl de onderwijsinstelling van mening is dat hij is ingeschreven onder ‘examencontract met het oog op het behalen van een creditbewijs’, zoals bepaald in II.203, §3, 1° Codex hoger onderwijs.

Verzoeker werpt op dat op elk ondertekend contract van de universiteit weldegelijk staat omschreven dat hij zich inschrijft onder “examencontract met het oog op het behalen van een graad of diploma”.

Echter beweert de instelling, in een mail van [C.J.] d.d. 14/09/2022, dat dit niet kan omdat de opleiding niet kan worden volbracht met het louter opnemen van examencontracten.

Daartegen werpt verzoeker op dat dit expliciet had moeten worden aangehaald bij het sluiten van de onderwijsovereenkomst. Noch het decreet, noch het examenreglement omschrijven wat het verschil is tussen beide inschrijvingen. Echter kan men in de naam zelf afleiden dat het ene tot doel heeft een credit te behalen en dit later vrij te stellen aan een instelling, en het ander de opleiding te voltooien.

Verzoeker heeft van de meet af aan duidelijk gemaakt de intentie te hebben zijn opleiding te voltooien aan de instelling en de vakken die niet op te nemen vallen in examencontracten het tweede jaar op te nemen. Daarbij startte verzoeker reeds een procedure aan de instelling om deze vakken vrij te stellen via EVC's. Dat de opleiding, in principe, niet te voltooien valt met het louter opnemen van examencontracten doet volgens verzoeker niets af aan de kwalificatie. Indien dit juridisch niet duidelijk is, maar de universiteit acht dat de bedoeling van de wetgever was dit zo te interpreteren, kan zij dit niet meer toepassen en heeft zij hieraan verzaakt door de overeenkomst met verzoeker. Het vertrouwensbeginsel speelt hier parten daar verzoeker in het idee was dat hij mogelijks kon tolereren.

De argumentatie van de universiteit is dus onvoldoende gegrond en kan niet aanvaard worden binnen het kader van de duidelijkheid die van de instelling als zijnde bestuur verwacht wordt. Verzoeker vindt dat *in casu* moet gekeken worden naar de overeenkomst die zowel door verzoeker als de universiteit ondertekend werden en hieruit af te leiden dat verzoeker is ingeschreven onder examencontact met het oog op het behalen van een graad of diploma.

Bijgevolg zou verzoeker krachtens 4.2 van het examenreglement vakken kunnen tolereren. Verzoeker acht dit ook noodzakelijk omdat hij niet gediscrimineerd wordt in de volgtijdelijkheidsvereisten, studie efficiëntie vereisten en de regel die stelt dat verzoeker een vak slechts twee maal mag opnemen. Verzoeker stelt dat laatste impliciet te kennen geeft dat de universiteit weldegelijk een traject ziet in het opnemen van de vakken van verzoeker, dewelke [an sich] enkel kunnen leiden tot het behalen van een diploma. Verzoeker ziet dan ook niet waarom de universiteit dit traject ontkent in de hoedanigheid van zijn inschrijving, maar niet in de inschrijvingsregels.

Verzoeker ziet dus het niet toekennen van de mogelijke tolerantie als een mogelijke discriminatie tegenover zijn medestudenten dewelke zijn kansen ernstig onderdrukken. Zijn examens zijn dezelfde, de regels zijn dezelfde, echter zijn de globale slaagkansen niet dezelfde.

Verzoeker heeft moeilijkheden met de definities en de kwalificaties. Raadpleging bij een advocaat bracht echter weinig meerwaarde in dit probleem.

Verzoeker vraagt het bureau van de examencommissie om haar licht te laten werpen over deze zaak, wijst er ook op dat art. II.229 Codex hoger onderwijs toelaat een diploma te behalen zonder het hebben behaald van alle afzonderlijke vakken.

Voorgaande werpt een licht op de feiten die de zaken moeilijker maken. Verzoeker vraagt de commissie dan ook om 1) haar mening te horen, 2) tijd te krijgen om de werking verder uit te zoeken en mogelijks een standpunt en heldere vraag te formuleren.

Voorgaande gelet verzoeker van mening is dat de zaken te ingewikkeld zijn om op deze korte termijn uit te zoeken, tevens om te kijken wat voor hem het meest voordelige is. De universiteit heeft tevens ook nog niet ten volle op alle vragen en argumenten kunnen antwoorden.”

Met dit beroep vraagt verzoeker (i) de inzage en kopie van zijn examens, (ii) de opschorting van de beroepstermijn en (iii) in gesprek te gaan met verzoeker over de toedracht van zijn inschrijving.

Dit beroep wordt dan gevolgd door een nadere uitwerking (randnummers zijn opnieuw weggelaten. Voor het overige citeert de Raad, enkele taalkundige verbeteringen daargelaten, letterlijk):

“Verzoeker haalt aan dat hij tot [nog] toe geen inzage of feedback verschaft kreeg over ieder examen. Dit wordt verder uitgelegd in dit schrift.

I. Wat betreft het examen Goederen- en Bijzondere overeenkomstenrecht:

Het examen kon slechts partieel besproken worden, de docent van het Europees deel gaf verzoeker geen feedback op [verzoekers] vragen. Echter het betreft het hier ook het deel waarbij de meeste vraagstukken bestonden, dewelke een betwisting ten gronde konden opleveren.

Verzoeker heeft echter het expliciete recht op feedback over zijn examens. Het feit dat dit niet ingewilligd werd houdt een schending van het recht in.

Echter zal verzoeker zijn beroep ten gronde alsnog indienen op basis van wat hij leest en ziet. De examencommissie kan op deze basis alsnog een oordeel geven over de bezwaren.

Vooreerst wenst verzoeker te bespreken dat hij inhoudelijke bezwaren heeft bij de verbetering van het Europees deel van zijn examen. Hij stelt echter dat de puntenverdeling niet overeenkomt met de antwoorden van zichzelf. Verzoeker heeft de vragen, rekening houdende met zijn specifieke omstandigheid, beter beantwoord dan beoordeeld. Hierdoor toonde hij minstens aan de competenties die getest werden beter te hebben behaald dan tot [nog] toe beoordeeld.

Vraag 1: De beantwoording van verzoeker is, door het tijdsgebrek op het examen, weinig accuraat maar ook niet foutief. Inhoudelijk komt ze dan ook overeen met de definitie de Europese Commissie op haar eigen website en boeken verkondigt.

De vraag moet beoordeeld worden voor 5 punten. Dit laat dus vrijheid om een ruimere toepassing te laten dan simpel juist of fout.

Verzoeker is van mening dat zijn antwoorden kort en weinig accuraat zijn. Wel is verzoeker van mening dat hij voldoende duidelijk heeft gemaakt dat hij zich bewust is van de betekenis en de soort regelgeving dat bij de definitie van toepassing is.

Verzoeker is ook van mening dat zijn antwoord sterk onvoldoende is. Van een jurist kan verwacht worden dat de definitie duidelijk, volledig en onderbouwd is.

In het kader van de getoetste competenties én het door verzoeker geschreven antwoord is hij dan ook van mening dat er 2 punten verdiend zouden moeten zijn bij deze vraag.

Verzoeker heeft geen modelantwoorden [te zien] gekregen en kreeg niet verklaard dat de puntenverdeling op andere gronden rust. Rekening gehouden moet worden met het examencontract van verzoeker. Van verzoeker kon slechts een strikte definitie verwacht worden en de voorbeelden. Deze heeft hij gegeven.

Vraag 2: De fout in dit antwoord is voor verzoeker onduidelijk. Het woord nietig is in het antwoord onderstreept. Het is verzoeker onduidelijk of zijn bewoording, dewelke juridische draagwijdte heeft, in deze context fout is. Echter heeft de betekenis in het Belgisch recht volgens verzoeker wel de lading gedekt zoals deze correct is.

Verzoeker ziet verder geen reden voor het aftrekken van 1,5 punt. Verzoeker is van mening dat de vraag een 4,5 verdient.

Vraag 3: Deze vraag is verzoeker compleet onduidelijk. Vooreerst is verzoeker van mening dat de optelling (2) is aangetast door een materiële fout en (3) had moeten zijn.

Echter kan verzoeker zich ook niet vinden in dit resultaat. Vooreerst lijkt het grootste deel van zijn antwoord weerhouden als juist.

De eerste aanduiding wordt gemaakt bij het woord ‘niet’, verzoeker haalt in zijn constructie aan dat er geen frustratie mag zijn tenzij deze op een wetgevende akte berust en in het algemeen belang is. Dit klopt volgens verzoeker.

Daarbij lijkt er een streep door pertinent te staan. Verzoeker vermoed[t] dat de docent verwacht dat verzoeker hier weldegelijk een inschatting maakt. Echter was verzoeker van mening dat hij op basis van de gegevens deze inschatting niet kon maken.

Het belang kan niet enkel op openbaar vervoer gewogen worden, maar ook op de daadwerkelijke noodzaak en dus het nut van de ingreep. Deze kan niet ingeschat worden.

Van verzoeker kon ook geen inschatting verwacht worden daar dit een persoonlijk en geen vaststaand feit is. De eventuele echtheid van de case verandert daar niets aan daar verzoeker deze niet dient te kennen. Verzoeker is van mening dat een jurist ook juist moet kunnen aangeven wanneer iets onzeker is of niet valt in te schatten.

Verzoeker heeft het vermoeden dat de verwachting mogelijks voortvloeit uit lessen.

Verzoeker is begriipt de aantekening “huur?” niet.

Het derde deel van de vraag is niet verbeterd of er zijn geen aantekeningen gemaakt. Verzoeker denkt dat dit antwoord dan ook correct is.

Verzoeker is van mening dat deze vraag dient beoordeeld te worden met een 6. Verzoeker kan uit de verbetering niet afleiden dat hij de getoetste competenties niet heeft behaald, [integendeel], verzoeker vindt dat de verbetering blijkt geeft van een voldoende accuraat antwoord.

Vraag 4: Verzoeker ziet geen fout in zijn antwoord. De eerste aanduiding “...” doet verzoeker vermoeden dat de docent wilt lezen waarom verzoeker dit een overeenkomst op afstand acht. Echter is verzoeker van mening dat deze vraag niet gesteld is.

Een analytische methode kan niet verwacht worden van verzoeker daar deze wel toegepast worden in lessen, maar niet van examencontractanten kunnen verwacht worden. Verzoeker had ook kunnen kiezen voor een overeenkomst buiten verkoopruimte etc. Echter toont hij toch aan de classificatie juist te maken.

In geval van de “12 maanden” toont verzoeker wel aan de grond te kunnen vinden. Echter had verzoeker duidelijk moeten maken dat de termijn loopt bij afloop van de eerder aangehaalde 14 dagen termijn. Dat deed hij niet.

Vraag ‘b’ lijkt volgens verzoeker juist maar niet beoordeeld.

Verzoeker weet niet of de docent bepaalde aspecten mist in zijn antwoord. Echter is ook hier verzoeker van mening dat, gezien wat er van hem verwacht kan worden, de vraag voldoende goed is beantwoord om aan te tonen dat hij de leerstof kent.

Verzoeker vraagt dan ook het punt te veranderen naar een 3.

Verzoeker is van mening dat het Europees deel een competentie bewezen heeft in verhouding van 15,5/25.

Ook in het ingekeken deel heeft verzoeker enkele opmerkingen. Dit deel is het deel Goederen- en Bijzondere overeenkomstenrecht:

Vraag 1: Verzoeker is van mening dat hij weldegelijk enkele punten heeft genoemd dewelke verwacht konden worden. Verzoeker zet in zijn antwoord dan ook de nadruk op de definitie van translatief en zet hier declaratief tegenover.

Verzoeker vergeet een mogelijkheid te noemen voor het bekomen van een uitvoerbare titel.

Echter is verzoeker van mening dat de vraag beoordeeld moet worden met een 1.

Vraag 3a: Verzoeker maakt geen notie van de wettekst van verbruiklening en benoemd enkel gebruiklening. Echter bewijst verzoeker wel dit verschil te kennen.

Verzoeker is van mening dat de vraag een 2,5 hoort te hebben. Verzoeker haalt ook hier expliciet aan dat hem niet kan tegengeworpen worden dat in de les aangeleerd is bepaalde dingen te benoemen. Verzoeker heeft de vraag beantwoord en legt kan correct onderscheid maken. Verzoeker bewijst dat hij de leerstof die getoetst wordt voldoende kent.

Vraag 3c: Verzoeker is van mening dat de vraag voldoende juist beantwoord is. Verzoeker is van mening dat er minstens een 2 op deze vraag hoort.

Vraag 3d: de leerstof, zoals aangehaald in de studiegids of diens bronnen van leerstof, maakt geen notie van de term ‘verborgen confo[r]miteitsgebrek’.

Verzoeker kende deze term niet en kon ook niet geacht worden deze te kennen. Volgens de docenten bleek dit over een leerstuk te gaan van het internationaal recht waar er geen verschil wordt gemaakt tussen verborgen en conformiteitsgebrek.

Verzoeker heeft geprobeerd de term te interpreteren als zijnde een confo[r]miteitsgebrek dat bij afgifte verborgen is omdat, bijvoorbeeld, het product in een doos zit. In deze leerstelling heeft verzoeker wel een goed punt gemaakt.

Verzoeker is van mening dat hij een 2 op de vraag verdient.

Vraag 5: Verzoeker heeft de contractkwalificatie van een studentenkot niet doorgetrokken naar [vóór] 2019 (1 januari). Hij haalt het gemeenrecht aan maar foutief de woninghuurwet.

Verzoeker vindt dat hij voldoende aangetoond heeft de getoetste kennis te bewijzen. Echter heeft hij niet bewezen dat hij de weet dat de woninghuurwet geen toepassing kent in deze omdat het studentenverblijf gewoonlijk niet als hoofdverblijfplaats dient.

Verzoeker is van mening dat hij een 2 behaald heeft.

Vraag 6: Verzoeker ziet de feedback van de docenten aan. Echter is verzoeker van mening dat de vraag te streng is verbeterd.

Verzoeker heeft, ondanks het feit dat hij wel gewag maakt van het weten van de informatie, geen verwijzing gemaakt naar art. 1649 quater, §5 OBW. Ook heeft hij niet verklaard waarom hij het contract kwalificeert als [consumentenrecht]. Verzoeker is van mening dat een diep

gedetailleerde verklaring bij elke stap niet verwacht kan worden. Dit soort werkwijze is vaak gewoonte vanuit de les maar kan verzoeker niet tegengeworpen worden.

Daarbij was verzoeker in het idee dat wanneer men deze competentie wilde testen, deze zouden worden getoetst in de theorievragen. Het doel van de casussen zijn wezenlijk anders dan theorie. Docenten halen ook aan dat sommige rechtbanken weldegelijk van oordeel zijn dat de vordering op die termijn ontvankelijk is. Echter maakt verzoeker hier geen uitsluit van. Ondanks dat verzoeker van mening is dat de termijn te lang is om een korte termijn te zijn, maakt hij gewag van het oordeelvermogen door expliciet te zeggen dat de slaagkans laag is, daar waar hij ook kon zeggen dat de slaagkans onbestaande was.

Verzoeker is van mening dat de vraag beoordeeld moet worden met een 4 daar hij de getoetste competentie voldoende heeft aangetoond. Wel laat hij enige steken vallen zoals de wettekst aan te halen. Inhoudelijk schort er volgens verzoeker weinig aan zijn antwoord.

Verzoeker is van mening dat hij competenties heeft aangetoond in dit onderdeel voor 21. Verzoeker haalt aan dat dit resultaat ook past binnen de feedback van de docenten. Zij haalde[n] namelijk aan dat verzoeker aantoonde bij elke vraag een goed antwoord te hebben, echter dat er voor hun dingen miste.

Daarbij kadert deze feedback zich volgens verzoeker in verwachtingen die onverenigbaar zijn met het aangegane contract. Verzoeker haalt aan dat het resultaat 21 (/50) nog steeds geen fantastisch resultaat is. Het kan dus niet aangehaald worden dat verzoeker plots zeer goede resultaten krijgt voor zijn werk.

Het baart verzoeker zorgen, in verband met zijn recht op een individueel genomen en gemotiveerde beslissing, [dat] de docenten niet op de hoogte zijn van het feit dat het examen is afgelegd onder examencontract en wat dit betekent.

Verzoeker is niet van mening dat hij mild behandel[d] moet worden. Wel is hij van mening dat sommige manieren van corrigeren onverenigbaar zijn met het examencontract. Het kan niet ontkent worden dat de verwachting van antwoord gemiddeld anders mogen zijn dan deze van het examencontract. Daarbij ook dat de vragen en antwoorden sterker in het licht van de studiegids en schriftelijke cursus moeten gezien worden.

Verzoeker vraagt het totaal resultaat te veranderen naar een 36.5 en de verdere verrekening en afhandeling te doen conform het onderwijs en examenreglement. Verzoeker is van mening dat het resultaat dat hij berekent overeenkomt met de geleverde prestaties in het licht van de competenties dewelke getest worden conform de studiegidsinformatie.

II. Voor wat het examen mensenrechten betreft:

Vooreerst wenst verzoeker gewag te maken van het feit dat hij het examen niet ter inzage kreeg. Hij kreeg algemene feedback dewelke nuttig was en geapprecieerd werd maar hij kreeg geen gewag van de inhoudelijke vragen of antwoorden. Uiteraard kon verzoeker deze zich niet herinneren.

Gelet uit de UHasselt er een grote druk wordt gezet om toch een inhoudelijk standpunt in te nemen zal verzoeker dit doen op basis van de feedback.

Het examen bestond uit 3 theorievragen en 1 casus. Volgens de docent werd verzoeker een 5/8 toegekend op de casus. Verzoeker kan dit niet controleren, maar herkent zich in dit resultaat op basis van zijn gevoel bij het examen.

Echter heeft verzoeker opmerkingen bij de theorievragen. De [...] docent gaf de feedback dat verzoeker de vragen juist had maar deze niet diep genoeg inging naar de mening van de [...] docent.

De docent ook aan dat er bepaalde dingen verwacht werden waaraan ik niet zou hebben voldaan. Onder anderen dat ik niet ver genoeg in zou gaan op bepaalde zaken.

Verzoeker is van mening dat hij de vragen echter voldoende juist beantwoord heeft. Dat verzoeker niet aan de verwachting voldoet kan hem niet tegengeworpen worden. De [...] docent was niet op de hoogte van het examencontract van verzoeker. Wanneer de [...] docent dit vernam zei hij dat zijn vak ongeschikt was voor examencontract daar men deze vragen niet naar wens kan beantwoorden zonder les.

Echter heeft verzoeker reeds meermaals aangehaald dat lessen hem niet tegengeworpen kunnen worden. Het examen moet verbeterd worden rekening houdende het geval. Er moet gekeken worden of verzoeker voldoet aan de competenties zoals aangehaald in de studiegids.

Een student heeft recht op een persoonlijke en individuele beoordeling van diens examens en het behalen van de doelstellingen.

Voor diplomacontracten is dit uitgewerkt in faciliteiten. Echter komt er voor de examencontractant nog een dimensie bij dewelke niet kan opgelost worden door faciliteiten.

In casu kan de het behalen van de competentie niet louter afgeleid worden door te stellen dat de contractant niet voldoende diepgang heeft getoond indien deze niet gevraagd werd, of strikt eigen is aan de vraag en het bijhorende antwoord. De beoordeling dient milder te zijn te weten dat de student niet op de hoogte is gesteld over de verwachtingen.

Bijgevolg kan er worden beoordeeld op volgende gronden:

- (1) Is het antwoord juist of fout?
- (2) Is het antwoord volledig?
- (3) Toont het antwoord voldoende diepgang, zoals deze kon worden verwacht uit de academische opvatting van de vraag of het bijhorende antwoord?

Voor (3) is vereist dat elke deskundige in dit vakgebied van mening zal zijn dat dit niet alleen tot het antwoord behoort, maar ook een noodzakelijk onderdeel is om aan te tonen dat men inzicht heeft in de materie.

Verzoeker stelt niet dat dit voor dit examen per definitie het geval is omdat hij dit op dit moment *in concreto* niet kan beoordelen (verzoeker kan zich de vragen, noch zijn antwoorden herinneren). De feedback en werkwijze die de docent aanreikte heeft wel tot inzichten geleid die nuttig zijn voor de toekomst. Verzoeker maakt wel reeds notie van een mogelijk probleem met de beoordeling van zijn resultaat.

Echter acht verzoeker uit de gegeven feedback voldoende bewezen dat hij competenties bewees, ook op de theorie. Verzoeker vraagt dan ook zijn resultaat aan te passen naar een 6 voor theorie.

Verzoeker vraagt het globale cijfer aan te passen naar een 12.

Indien de commissie hier niet mee akkoord kan gaan behoudt verzoeker het recht op argumenten ten gronde. Door de aard van het examen kan dit ook mondeling bij de zitting gebeuren.”

De interne beroepscommissie van de Universiteit Hasselt behandelt dit beroep in zitting van 5 oktober 2022 en komt daarbij tot de volgende beslissing:

“[...]

3. Beoordeling van de gegrondheid van het intern beroep

Worden gehoord door de commissie: student [verzoeker], co-titularis [C.C.], coördinerend verantwoordelijke [V.S.] (Goederen- en Bijzondere Overeenkomstenrecht) en [K.L.] (Rechten van de mens).

De student is in academiejaar 2021-2022 aan de Universiteit Hasselt ingeschreven in de bachelor Rechten.

A. Grieven van de student

[Zie citaat hierboven]

B. Beoordeling door de commissie

In zoverre de student vraagt om een inzage en kopie van zijn examens, de opschorting van de beroepstermijn ten gronde en in gesprek te gaan over de toedracht van zijn inschrijving en samen naar een oplossing te zoeken, is deze vraag onontvankelijk. De interne beroepscommissie (IBC) kan enkel kennisnemen van beroepen gericht tegen studievoortgangsbepalingen zoals beschreven in art. 1.2 Rechtspositieregeling (RPR). De door de student geformuleerde vraag valt niet hieronder.

De student is van oordeel dat het behalen van competenties voor hem anders dienen beoordeeld te worden dan voor studenten onder diploma- of creditcontract. Hij wijst hiervoor naar het feit dat hij als student onder examencontract niet mag deelnemen aan de hoorcolleges en onderwijsgroepen en hij geen toegang heeft tot Blackboard. Hij meent dat het niet gebruik kunnen maken van deze educatieve mogelijkheden hem een voordeel ontnemen waarover studenten met een diploma- of creditcontract wel beschikken en dit het hem ook niet mogelijk hebben gemaakt de examenvragen te beantwoorden zoals verwacht door de docenten.

De commissie volgt deze redenering niet omdat:

- het de keuze is van de student om in te schrijven onder examencontract en hij bij voorbaat weet welke de consequenties zijn die hieraan zijn verbonden. Met andere woorden, de student draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor de keuze die hij maakt.
- een credit behaald onder welke vorm van contract dan ook, dezelfde waarde heeft en dus het bereiken van de competenties voor een bepaald opleidingsonderdeel op eenzelfde wijze dient beoordeeld te worden. Dit houdt in dat de examens op eenzelfde wijze dienen gecorrigeerd te worden. Mogelijk voelt dit voor de student aan als een ongelijke behandeling. Dit is echter toegelaten voor zover voor deze ongelijke behandeling een objectieve, pertinente en redelijke verantwoording

bestaat. Deze verantwoording is, zoals reeds hoger werd aangegeven, terug te vinden in het feit dat de behaalde credits dezelfde waarde hebben en het uiteindelijke doel erin bestaat de studenten op te leiden tot competente juristen, hetgeen in het gedrang wordt gebracht zo evaluaties van examens op verschillende wijzen zouden gebeuren, afhankelijk van het afgesloten contract.

- indien de redenering van de student zou worden gevolgd, dit zou inhouden dat voor studenten onder examencontract een ander examen zou moeten ingericht worden, aangepast aan het studiemateriaal waarover zij kunnen beschikken. Een dergelijke maatregel zou disproportioneel zijn.
- de student de mogelijkheid heeft om op eigen initiatief nuttig studiemateriaal te consulteren.

Volledigheidshalve merkt de interne beroepscommissie op dat de student erin slaagt voor andere opleidingsonderdelen wel een credit te behalen zodat er geen oorzakelijk verband is aangetoond tussen het feit dat de student is ingeschreven als een student onder examencontract en het niet behalen van een credit voor de opleidingsonderdelen, voorwerp van huidig beroep.

Goederen- en Bijzondere Overeenkomstenrecht

Rekening houdend met de motieven [hierboven], gaat de commissie over tot de evaluatie van de door de student gegeven antwoorden.

a. Europees deel

Vraag 1

De door de student gegeven definities zijn niet juist. Minimumharmonisatie gaat niet per se over vereisten voor producten. Een voorbeeld (dat door de student moest gegeven worden, hetgeen hij niet deed) van minimumharmonisatie is de Richtlijn oneerlijke bedingen. Hierin wordt een norm vastgelegd die bepaalt wanneer een beding in een B2C overeenkomst oneerlijk is. De norm strekt ter bescherming van de consument. Het is de lidstaten toegelaten een norm te hanteren die de consument meer bescherming biedt. De lidstaten moeten echter minimaal het door de richtlijn beoogde beschermingsniveau bieden. Ze mogen geen lager beschermingsniveau hanteren, wel een hoger. Essentieel is minimumharmonisatie dus een harmonisatietechniek waarbij op EU-niveau een bepaald beschermingsniveau wordt opgelegd ter bescherming van een bepaalde partij/een bepaald doel. De lidstaten zijn verplicht in hun wetgeving dit beschermingsniveau te bieden. Zij mogen een hoger beschermingsniveau bieden, maar zij mogen niet onder het door de Richtlijn beoogde beschermingsniveau gaan.

Bij maximumharmonisatie mogen de lidstaten noch een hoger noch een lager beschermingsniveau hanteren dan de richtlijn. Een voorbeeld van maximumharmonisatie is de nieuwe richtlijn consumentenkoop (ook hier geeft de student geen voorbeeld).

De student zegt ook niets over de voor- en nadelen van minimum- dan wel maximumharmonisering.

Minimumharmonisatie heeft het voordeel dat doorheen de hele EU alleszins een minimaal niveau van rechtsbescherming wordt geboden en dat de lidstaten de vrijheid behouden een hoger beschermingsniveau aan te bieden indien dit overeenstemt met hun nationale preferenties. Het nadeel is dat er verschillen blijven bestaan tussen de rechtssystemen van de verschillende lidstaten op het door de minimumharmonisatierichtlijn bestreken gebied. Men kan er niet zeker van zijn dat in een andere lidstaat dezelfde regels gelden en aanbieders van goederen en diensten die zich richten op verschillende lidstaten moeten voor iedere lidstaat nagaan welke regels zij

moeten respecteren. Dit leidt tot hoge transactiekosten en zou het grensoverschrijdend verkeer van goederen en diensten in de weg staan.

Bij maximumharmonisatie is het voordeel dat het duidelijk is dat in iedere lidstaat dezelfde rechten en verplichtingen bestaan en kunnen aanbieders van goederen en diensten hun producten doorheen heel de EU aanbieden onder dezelfde voorwaarden wat leidt tot een verlaging van de transactiekosten. Het nadeel is evenwel dat lidstaten die voor de maximumharmonisatierichtlijn een hogere bescherming boden, hun beschermingsniveau moeten verlagen. Hogere bescherming heeft bovendien ook een prijs en niet in alle lidstaten zal dezelfde bereidheid bestaan om die prijs te betalen. Rechtseconomen trekken bovendien in twijfel dat het gelijktrekken van rechtsregels zal leiden tot een verhoging van de grensoverschrijdende handel. Wat daaraan aan de weg staat zouden niet zozeer de verschillen in het recht zijn, maar meer praktische zaken zoals transportkosten, vertrouwen en taal.

De definities zijn fout en de rest van de vraag is onbeantwoord. Aan het door de student gegeven antwoord kunnen dus geen punten worden toegekend (0/5).

Vraag 2

Ook als een verticale overeenkomst een harde kernclausule verboden door artikel 4 VBER bevat, dan is zij niet automatisch nietig. De overeenkomst zal niet kunnen genieten van de vrijstelling vervat in artikel 2 van die Verordening, maar dat heeft enkel tot gevolg dat de overeenkomst individueel getoetst moet worden aan artikel 101 VWEU. Ook een overeenkomst die een harde kernbepaling bevat kan nog aan het verbod van artikel 101 lid 1 VWEU ontsnappen, bijvoorbeeld wanneer het vereiste van een merkbare impact op de interne markt niet is vervuld of wanneer wordt aangetoond dat de voorwaarden van artikel 101 lid 3 vervuld zijn. Het zal wel moeilijk zijn om het bewijs te leveren van het vervuld zijn van de voorwaarden van artikel 101 lid 3, maar het is niet uitgesloten. Slechts wanneer na individuele toetsing blijkt dat de overeenkomst artikel 101 lid 1 schendt en niet gerechtvaardigd wordt door artikel 101 lid 3 is ze nietig.

De student ziet wel in dat een harde kernclausule (art. 4) een impact heeft op de vrijstelling van de hele overeenkomst terwijl een uitgesloten beperking (art. 5) slechts een impact heeft op de vrijstelling van dat beding, maar ook hier gaat de student ervan uit dat verlies van de vrijstelling automatisch resulteert in nietigheid, terwijl het gevolg van het verlies van de vrijstelling er enkel in bestaat dat er individueel getoetst moet worden aan artikel 101 VWEU.

De punten kunnen als volgt worden toegekend:

- Artikel over harde kernbepalingen: 0,5/0,5
- Rechtsgevolg harde kernbepalingen: 0,75/1,5
- Voorbeeld: 0,5/0,5
- Artikel over uitgesloten bepaling: 0,5/0,5
- Rechtsgevolg van uitgesloten bepalingen: 0,75/1,5
- Voorbeeld: 0,5/0,5

In totaal resulteert dit voor deze vraag in 3,5/5.

Vraag 3

- De student zegt iets over het personele toepassingsgebied, ook al gebruikt hij dit woord niet.
- De student weet dat het artikel iets te maken heeft met eigendom, maar gaat niet in op het autonoom karakter van dit begrip (het feit dat het begrip eigendom een specifieke betekenis heeft onder artikel 1 EP EVRM die kan verschillen van het eigendomsbegrip in het nationale recht). De student moest ook nog aangeven wat het begrip eigendom betekent in artikel 1, alleszins dat het essentieel is dat het gaat

om een economische waarde, hetgeen vereist dat het goed overdraagbaar is. Dit doet de student niet. De student gaat ook niet in op het vereiste van de actualiteit van de eigendom, hoewel daarop duidelijk werd gealludeerd met de verwijzing naar de huurovereenkomsten van de nog niet afgewerkte parking.

- De student zegt niet onder welke regel van artikel 1 dat moet beoordeeld worden, hoewel artikel 1 EP EVRM drie verschillende regels omvat.
- De student zegt dat de onteigening op een wet berust, maar zegt niet dat het voor de geoorloofdheid van de onteigening vereist is dat zij berust op een materiële wet/wet in de ruime zin en gaat niet in op de vereisten waaraan die wet moet voldoen.

Integendeel, de student slaat de bal mis in waar hij schrijft dat Ziedaar gefrustreerd moet worden in zijn volle eigendom en dat de onteigening niet mag gesteund zijn op een wetgevende akte

- De student zegt dat het moeilijk te beoordelen is of de onteigening is ingegeven door het algemeen belang, terwijl letterlijk in de casus staat dat de onteigening vereist is in het kader van een mobiliteitsplan, ter verbetering van de bereikbaarheid van Hasselt en het openbaar vervoer. Hierover zegt de student niets. De student geeft ook niet aan dat het Europees Hof van de rechten van de Mens de verdragsstaten een ruime beoordelingsbevoegdheid laat bij het beslissen wat in hun staat vereist wordt door het algemeen belang.
- Bij de beoordeling van de proportionaliteit maakt de student geen onderscheid tussen de materiële en de procedurele proportionaliteit. Waar de student het heeft over de vergoeding voor het gebouw, gaat hij niet in op de vraag of er ook een vergoeding verschuldigd is voor de misgelopen huurgelden. Er werden immers reeds huurcontracten getekend.
- Er wordt geen conclusie gegeven of er al dan niet sprake is van een schending van art. 1 EP EVRM en waarom.

Halve punten worden toegekend voor:

- de vermelding dat art. 1 EP EVRM zowel ingeroepen kan worden door natuurlijke personen als rechtspersonen;
- onteigening bij wetgevende akte is geregeld;
- er werd een billijke schadevergoeding toegekend, hoewel hierbij niet werd verduidelijkt waarom. De casus vermeldt nochtans dat de stad Hasselt hiervoor een bedrag betaalt dat overeenkomt met de waarde van het gebouwen het terrein. Deze link wordt niet gelegd.
- nationale rechtsmiddelen moeten worden uitgeput alvorens men naar het EHRM kan.

In totaal resulteert dit voor deze vraag in 2/10.

Vraag 4

Uit het verhoor van de docent blijkt dat vraag 4 een casus is op 5 punten, bestaande uit 2 deelvragen. De 5 punten worden over beide deelvragen heen gegeven op basis van een verdeelsleutel die bij elke student werd toegepast. Er wordt getolereerd dat redeneringen die horen bij het antwoord van deelvraag b) neergeschreven werden bij het antwoord van deelvraag a). Dit is in het voordeel van de student omdat een deel van zijn antwoord, dat eigenlijk had moeten gegeven zijn onder vraag b), werd genoteerd onder vraag a) zonder dat dit een negatieve impact heeft op de quoterings.

De student meent dat er niet is gevraagd achter argumentatie waarom de casus een overeenkomst op afstand betreft. Dit klopt niet. Bij deelvraag a) wordt gevraagd of Erik het

kostuum kan terugsturen en, indien bevestigend: wat hij ervoor moet doen en binnen welke termijn(en). Deze vraag oplossen kan niet zonder na te gaan welke wetgeving van toepassing zou kunnen zijn.

De student geeft aan dat het gaat om een overeenkomst op afstand, maar hij toetst het toepassingsgebied van de regels inzake de overeenkomsten op afstand niet af. Definities van handelaar & consument, artikelnummers en toetsing aan de casus ontbreken (dit kan 0,5 punt per begrip, dus 1 punt in totaal opleveren). De student geeft de definitie van de verkoop op afstand niet weer en toetst ze niet aan de elementen van de casus (dit kan 0,5 punt opleveren). Er kan met andere woorden op geen enkele manier afgeleid worden waarom de student verwijst naar de wetgeving van overeenkomsten op afstand, waardoor hij niet aantoont dat hij begrijpt wat het begrip inhoudt en wat de relevantie is met de casus. Hier kunnen dan ook geen punten voor worden toegekend.

Na het aftoetsen van het toepassingsgebied van de wetgeving, diende de student als volgende stap de vraag te stellen of Erik een herroepingsrecht heeft. Het antwoord hiervan kan gevonden worden in art. VI.53, 3° WER, waaruit hij correct hebt geconcludeerd dat er géén herroepingsrecht is voor Erik. Hiervoor wordt dan ook 0,5 punt toegekend.

Voorts geeft de student meer uitleg over de herroepingstermijn *as such*, hoewel dit niet aan de orde is: immers, enkel indien Erik wel een herroepingsrecht had, diende de student bij deelvraag a) uit te leggen hoe hij het herroepingsrecht kon uitoefenen en binnen welke termijn(en). De student kwam tot de conclusie dat Erik geen herroepingsrecht had, zodat hij geen bijkomende toelichting meer moest geven voor deelvraag a).

Echter, gelet op de globale quotering over beide deelvragen heen, is de (overbodige) toelichting van de student bij deelvraag a) wel beoordeeld in het licht van deelvraag b). Met andere woorden: hoewel de uitleg van de student niet bij de juiste deelvraag is gegeven, is hij wel beoordeeld geweest alsof ze bij de juiste deelvraag genoteerd is geweest.

De toelichting, die eigenlijk bij deelvraag b) hoorde, blijkt evenwel niet volledig, noch geheel correct:

- De student spreekt over een herroepingstermijn van 14 dagen maar zegt niet of het gaat om werkdagen of kalenderdagen. Hiervoor wordt 0,5 punt toegekend, o.a. omdat er even verder wel wordt vermeld wanneer de herroepingstermijn ingaat.
- Als de student het heeft over de verlengde herroepingstermijn als sanctie van het niet-naleven van de informatieplicht m.b.t. het herroepingsrecht zegt hij dat de termijn verlengd wordt tot 12 maanden. Dat is niet juist. De 12 maanden beginnen pas te lopen vanaf het einde van de oorspronkelijke herroepingstermijn (“Loopt af binnen 12 maanden na 14 kalenderdagen” was een juist antwoord geweest). Hiervoor kan niet de 0,5 punt die hiervoor was voorzien, worden toegekend.
- Voor de vermelding dat er een herroepingstermijn van 14 dagen begint te lopen indien er een kennisgeving gebeurt binnen 12 maanden wordt 0,5 punt toegekend.
- Voorts vermeldt de student een passage tussen vierkante haakjes. Deze passage heeft geen meerwaarde, maar heeft geen negatieve impact op de quotering. De student zegt niet hoe het herroepingsrecht moet worden uitgeoefend, noch of het verzending dan wel de ontvangst is van de herroeping die binnen de herroepingstermijn moet gebeuren. Nochtans wordt er expliciet gevraagd hoe en binnen welke termijn er geantwoord moet worden. Dit levert geen punten op (0/1).
- De student zegt ook niets over de verplichting tot het terugbezorgen van het goed of over de termijn waarbinnen dit moet gebeuren (0/0,5).

De quotering van deze vraag resulteert in 1,5/5.

Dit brengt de score van het Europese deel van het examen op 7/25.

b. Goederen- en Bijzondere Overeenkomstenrecht Belgisch deel

Vraag 1.

De student haalt maar één van de twee mogelijkheden aan, hetgeen hem 0,5 punt oplevert. Het ander gedeelte van de vraag ging over het uitzonderlijk karakter van de dading als translatief. De student geeft aan dat het gewoonlijk een declaratieve werking heeft, maar dat het mogelijk is dat de dading de afgifte van een goed bepaalt. Hiervoor kan de student geen punten verwerven. Een translatief contract is de eigendomsoverdracht van niet-betwiste rechten. De afgifte is niet hetzelfde, aangezien het een louter feitelijke handeling is. De student meent dat hij nadruk zet op de definitie van het contract als translatief, maar geeft die gewoonweg niet. Wel is het zo dat de student inderdaad heeft aangetoond dat hij weet dat het gewoonlijk een declaratief karakter is.

Problematisch is evenwel dat de student door zijn (foute) definitie van translatief niet aantoont dat hij weet wat een declaratief karakter precies is en dit eerste deel gelinkt is aan elkaar.

De student behaalt op deze vraag 0,5/2.

Vraag 2

Student betwist de score op vraag 2 niet, waardoor de score van 1,5/4 blijft behouden.

Vraag 3a

Het is steeds belangrijk om termen correct te benoemen. De student stelt dat er geen eigendomsoverdracht (art. 1877 oud BW) is bij ‘ontlening’. Dit is fout in zoverre er net een opsplitsing bestaat tussen bruikleen en verbruikleen. Het gebruik van het begrip ontlening in de context dat er dan geen eigendomsoverdracht is, lijkt te impliceren dat dit bij lening de standaard zou zijn. “Dit tenzij verbruiklening” geeft inderdaad een afscheiding, maar er wordt verwacht dat de student hier een preciezer onderscheid kan maken. De student heeft ook het artikel 1983 oud BW niet vermeld. De student krijgt om die reden een 2/3.

Vraag 3b

Student betwist de score op vraag 3b niet, waardoor de score van 1/3 blijft behouden.

Vraag 3c

De student heeft een start van antwoord gegeven, maar onvoldoende om een 4/4 te behalen. De student haalt ook geen argumentatie aan waarom hij minstens 2 punten zou moeten krijgen. De docent geeft aan tijdens de hoorzitting dat er tijdens het feedbackgesprek duidelijk werd gecommuniceerd naar de student toe dat hij nog had moeten concluderen en ook de andere elementen had moeten aanhalen. De student heeft enkel verwezen naar artikel 8 EVRM. De verwijzing naar een goede reden en het belang van het dier zijn niet voldoende om de punten te krijgen voor onder meer een legitiem belang en de proportionaliteit. De interne beroepscommissie quoteert deze vraag 1,5/4.

Vraag 3d

Het begrip conformiteitsgebrek wordt wel degelijk in het handboek vermeld. Het betreft en gebrek aan conformiteit. Gelet op het adjectief ‘verborgen’ kon de student weten dat het hier ging om een verborgen gebrek (= iets dat niet-conform is). De interpretatie dat het zou gaan om iets dat in een doos zit, is fout. Dit zou, gelet op de definitie en onderscheid van een zichtbaar en verborgen gebrek, fout zijn. Wat verborgen en zichtbaar is, werd ook in het boek gedefinieerd. De student toont ook nergens zijn interpretatie aan. De student haalt wel correct

aan dat men zich voor verborgen gebreken niet kan exoneren, maar de student haalt geen artikel aan waardoor hij ook geen resultaten hiervoor behaalt. De student krijgt een 0/2.

Vraag 5

De student haalt zowel het gemeen huurrecht aan als het woninghuurrecht. De student toont dus niet aan dat hij correct kan kwalificeren. De student heeft hierdoor enkel recht op de punten van het eerste deel. De student heeft enkel artikel 59 WHD vermeld zonder voorafgaande kwalificatie als studentenhuur, waardoor de student 1.5/4 behaalt.

Vraag 6

De student moet kunnen aantonen dat hij weet waarom hij een bepaalde regel toepast, wat in de meeste gevallen betekent dat hij een wetsartikel aanduidt. De student heeft niet verwezen naar §5, waardoor de student geen punten ontvangt. Wat betreft de korte termijn haalt de student aan dat hier moet gekeken worden naar artikel 1648 oud BW. Hij stelt evenwel slechts dat de slaag kans laag is want vordering laat ingesteld. De student moet dit evenwel aantonen door de feiten van de casus om zijn conclusie te staven. Dit is niet gebeurd. Daarnaast moest hij ook de hypothese maken dat er mogelijk wel een kans bestond. Men moet in die vraag immers geen rechter spelen, maar wel de (mogelijke) slaagkansen beoordelen. De student heeft ook geen kwalificatie gegeven waardoor niet kan achterhaald worden of hij weet waarom hij een bepaalde lijn in zijn antwoord volgt. De interne beroepscommissie geeft een score van 2/6.

Vraag 7

Vraag 7 wordt niet betwist door de student, waardoor de reeds gegeven score van 1/2 blijft behouden.

Dit resulteert in totaal in een score van 11/30.

De resultaten op de score van het examenonderdeel van Belgische Goederenrecht (vragen 3e-g, vraag 4 en vragen a-c) worden niet betwist en dus behouden.

Dit resulteert in een totale score van 11/30 op het deel Belgische Contractenrecht, 4/20 op Belgisch goederenrecht en 7/25 op het Europese gedeelte. Elk deel telt voor 1/3 van de punten, waardoor de totaalscore afgerond 6/20 is.

Mensenrechten

Vraag 1a: vraagt naar 3 kenmerken van mensenrechten.

De student vermeldt geen kenmerken van mensenrechten waardoor er geen punten kunnen worden toegekend. Dit resulteert in een score van 0/1,5.

Vraag 1b: vraagt naar een uitgebreide toelichting bij deze kenmerken.

In het eerste deel geeft de student een gedeeltelijke uitleg m.b.t. het universeel karakter. De student vermeldt niet dat mensenrechten overal en altijd gelijk zijn. De student verdient hiervoor 0,25/0,50. In het tweede deel wordt een gedeeltelijke uitleg gegeven m.b.t. het onvervreemdbaar karakter. De student vermeldt niet dat men mensenrechten niet kan verliezen noch kan overdragen. Student ontvangt hiervoor 0,25/0,50.

In het voorlaatste deel (tweede pagina onderaan) vermeldt de student het onvervreemdbaar karakter van mensenrechten. Hoewel dit antwoord bij deelvraag 1 a) moest worden gegeven, wordt toch 0,5/0,5 toegekend.

In het laatste deel vermeldt de student de uitzonderingen op het absoluut karakter (legitieme beperkingen en de noodtoestand). Hij verwijst hierbij echter foutief naar het onvervreemdbaar karakter van mensenrechten i.p.v. naar het absoluut karakter. Student ontvangt toch 0,5/0,5. Dit resulteert in een score van 1,5/4 op vraag 1.

Vraag 2a: vraagt welke rechten tot de derde generatierechten behoren.

De student vermeldt enkel solidariteitsrechten. De collectieve rechten werden niet vermeld. De vermelde uitleg bij solidariteitsrechten is niet correct. De uitleg betreft niet de derde generatie rechten, maar de tweede generatie rechten (sociale, economische en culturele rechten). De uitleg betreffende collectieve rechten wordt niet vermeld. De student ontvangt voor deze deelvraag 1/6.

Vraag 2b: vraagt 2 voorbeelden.

De student vermeldt één voorbeeld (milieubescherming), hoewel er naar twee werd gevraagd. De student heeft het voorbeeld bij deelvraag 2 c) vermeld, maar dit wordt goedgekeurd. De student krijgt voor deze deelvraag 0,5/1.

Vraag 2c: vraagt of de derde generatierechten worden beschermd door het EHRM.

Het antwoord van de student is niet correct. Artikel 2 EVRM wordt vermeld. De student vermeldt niet dat het recht op een gezond leefmilieu door het EHRM wordt beschermd op grond van artikel 8 EVRM. De student krijgt voor deze deelvraag 0/1.

De totale score voor vraag 2 bedraagt 1,5/8.

Vraag 3: Casus

Hoewel de student akkoord gaat met de gegeven quoterings van 5/8, zal de interne beroepscommissie toch het door de student gegeven antwoord beoordelen.

De student moet voor deze vraag artikel 10 EVRM inroepen (het recht om informatie te ontvangen), en vervolgens de 3-stappen test uitvoeren om een inmenging te beoordelen, met eventueel een link naar de margin of appreciation, en tenslotte besluiten tot een schending, of geen schending, afhankelijk van hoe de student met name de proportionaliteitstoets invult.

De student roept 4 artikelen in, maar niet artikel 10 EVRM. Weliswaar valt niet uit te sluiten dat artikel 8 EVRM (waarnaar hij verwijst) bijvoorbeeld ook een correcte grond zou kunnen zijn, maar de student licht dit amper toe. De argumenten die hij daarvoor inroept zijn bijzonder summier vermeld. De student heeft nagelaten om dit op overtuigende en diepgaande wijze uit te leggen.

Wat de stappentest betreft, stelt de interne beroepscommissie vast dat de student een probleem heeft. Aangezien de student 4 artikels inroept, die evenwel niet allemaal deze stappentest als expliciet beperkingsmechanisme bevatten, is niet duidelijk op wel artikel zijn analyse betrekking heeft. Wat artikel 8 EVRM betreft, is de analyse voor de hand liggend, maar wat met, bijvoorbeeld, artikel 6 EVRM, waarnaar hij ook verwijst. Dat maakt de student niet duidelijk. Verder merkt de interne beroepscommissie op dat de student de verschillende stappen van de stappentest opnieuw erg summier bespreekt.

Ten slotte rondt de student af met bedenkingen die voor een deel samenhangen met het vorige. De student besluit tot geen schending, maar op basis van een stappentest die in casu niet relevant is voor artikel 6, en springt dan over naar artikel 8, om vervolgens zelfs artikel 5 EVRM (dat niet aan de orde is) te bespreken.

De interne beroepscommissie besluit om de door de examinator gegeven milde [quotering] van 5/8 toe te kennen omdat er voldoende elementen in het antwoord zitten die aangeven dat de student een minimaal zicht heeft op de manier waarop het Hof zaken analyseert, en de student

aantoont dat hij ook een bepaalde creativiteit heeft bij het oplossen van de casus, maar de manier waarop hij dit uitwerkt nog grove gebreken vertoont. De informatie die wordt weergegeven is erg beknopt, soms ook verwarrend, en soms ook ronduit verkeerd.

De totale score van de student bedraagt, voor het geheel van het examen, 8/20.

4. Besluit

Om bovenstaande redenen verklaart de interne beroepscommissie het interne beroep d.d. 15.09.2022 van de student [verzoeker] deels onontvankelijk en deels ongegrond.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen reden tot het maken van ambtshalve opmerkingen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerkingen

De Raad wenst, ter attentie van verzoeker, voorafgaand op het volgende te wijzen.

Van een verzoekende partij, vooreerst, mag een zekere medewerking met de rechter worden verwacht, in het bijzonder in een procedure zoals deze voor de Raad, waarbij de decreetgever de wens heeft uitgedrukt dat binnen een korte termijn een uitspraak ten gronde wordt verleend.

In dat licht brengt verzoekers wijze van procesvoering onwillekeurig een overweging van de Raad van State in herinnering (zie onder meer RvS 13 februari 2020, nr. 247.053, Ponint en RvS 13 februari 2020, nr. 247.052, Bels):

“Wer Großes will, muß sich zusammenraffen; In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister. Vrij vertaald: wie grootse dingen wil, moet zich beheersen; in de beperking toont zich pas de Meester. Deze woorden van J.W. von Goethe had verzoeker niet voor ogen bij het opstellen van het verzoekschrift en zijn latere memories. [...] Lectuur van de stukken wordt voorts bezwaard doordat – soms moeilijk leesbare – scans van andere documenten zijn geplakt tussen de eigen teksten, die DAARENBOVEN de lezer uitdagen met overvloedig misbruik van HOOFDLETTERS, *cursieve teksten*, onderlijnde teksten of beide en teksten **in vet**.”

Met een verzoekschrift van 30 pagina's en een wederantwoordnota van 36 pagina's heeft verzoeker het meesterschap van de *Beschränkung* nog niet in de vingers.

Ten tweede bevestigt de Raad, voor zover als nodig, dat hij zich terdege ervan bewust is dat de decreetgever bij de totstandkoming van de procedurevoorschriften ervoor heeft geopteerd om te voorzien in een laagdrempelige toegang tot de rechter, waarbij formalisme wordt vermeden en de aan de bestreden beslissing tegengeworpen onregelmatigheden niet op straffe van onontvankelijkheid juridisch moeten gekwalificeerd (*Parl. St.* VI.P. 2003-2004, nr. 1960/1, 25). De procedure leunt aldus, binnen de grenzen van het bestuurlijk procesrecht, aan bij *da mihi factum, dabo tibi ius* (geef mij de feiten, ik geef u het recht).

Wanneer evenwel een verzoekende partij de formele rechtsgronden waarop zij zich beroept wél benoemt, dan geeft zij daarmee aan waar het haar om te doen is, en bepaalt zij de contouren van het debat.

Noch de lectuur, noch de beoordeling van verzoekers betoog worden ermee geholpen dat verzoeker eerst vier middelen opwerpt – waarin hij welbepaalde rechtsnormen geschonden acht – om vervolgens, in een afzonderlijk deel van het verzoekschrift, een “betwisting ten gronde” uiteen te zetten waarin de voormelde rechtsnormen – al dan niet opnieuw uitdrukkelijk benoemd – worden toegepast op de door verzoeker betwiste examencijfers.

In het licht van het gegeven dat verzoeker zijn middelen uiteenzet onder de titels II (‘Betwisting in het algemeen’) en III (‘Betwisting ten gronde’) gaat de Raad ervan uit dat in verzoekers feitelijke uiteenzetting geen middelen zitten vervat. Op de uiteenzettingen en bedenkingen die verzoeker weergeeft onder titel I ‘Feiten en voorgaanden’ en die volgens verzoekers indeling dus enkel (voorgaande) feiten bevatten en geen grieven, wordt onderstaand dan ook niet ingegaan.

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op een schending van ‘contract en decreet’.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet zijn eerste middel uiteen als volgt:

“Verzoeker sluit een examencontract met de Universiteit Hasselt. Het contract houdt in dat verzoeker niet toegelaten wordt tot onderwijsmiddelen met inbegrip van Online leertoepassingen, online informatietoepassingen, colleges, oefenzittingen, etc.

Conform art. II.221 CHO en art. 1.7 van de onderwijsregeling van de UHasselt wordt in de studiegids de leerstof, de begin- en eindcompetenties bekend gemaakt.

Ook bepaalt art. 1.2.1 van de Examenregeling UHasselt [het] volgende:

“Een examen is elke evaluatie van de mate waarin een student op grond van zijn studie de competenties, verbonden aan een opleidingsonderdeel, heeft verworven. Tenzij de in art. 1.2 lid 3 en 5 omschreven toegelaten afwijkingen, moet deze evaluatie plaatsvinden tijdens de daartoe voorziene examenperiodes. De evaluatievorm wordt bepaald op grond van de te beoordelen competenties en wordt via de studiegids bekend gemaakt. Indien nodig kan de tweede examenkans van het academiejaar plaatsvinden onder een andere evaluatievorm; dit wordt vermeld in de studiegids. Het betreffende OMT en de faculteit bewaken de evaluatievormen.”

Uit voorgaande dient geconcludeerd te worden dat docenten enkel de competenties uit de studiegids mogen toetsen. Dit geldt zowel algemeen voor het examen als voor iedere vraag apart.

Echter besloot de beroepscommissie als volgt:

“- het de keuze is van de student om in te schrijven onder examencontract en hij bij voorbaat weet welke de consequenties zijn die hieraan zijn verbonden. Met andere woorden, de student draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor de keuze die hij maakt.

- een credit behaald onder welke vorm van contract dan ook, dezelfde waarde heeft en dus het bereiken van de competenties voor een bepaald opleidingsonderdeel op eenzelfde wijze dient beoordeeld te worden. Dit houdt in dat de examens op eenzelfde wijze dienen gecorrigeerd te worden. Mogelijk voelt dit voor de student aan als een ongelijke behandeling. Dit is echter toegelaten voor zover voor deze ongelijke behandeling een objectieve, pertinente en redelijke verantwoording bestaat. Deze verantwoording is, zoals reeds hoger werd aangegeven, terug te vinden in het feit dat de behaalde credits dezelfde waarde hebben en het uiteindelijke doel erin bestaat de studenten op te leiden tot competente juristen, hetgeen in het gedrang wordt gebracht zo evaluaties van examens op verschillende wijzen zouden gebeuren, afhankelijk van het afgesloten contract.

- indien de redenering van de student zou worden gevolgd, dit zou inhouden dat voor studenten onder examencontract een ander examen zou moeten ingericht worden, aangepast aan het

studiemateriaal waarover zij kunnen beschikken. Een dergelijke maatregel zou disproportioneel zijn.

- de student de mogelijkheid heeft om op eigen initiatief nuttig studiemateriaal te consulteren.”

Vooreerst is verzoeker verbaasd door het feit dat de beroepscommissie stelt dat verzoeker voor dit probleem “gekozen” heeft. Vooreerst lijkt dit een impliciete erkenning van het probleem en het punt dat verzoeker maakt. Maar vooral is dit een pertinent foute uitspraak.

Zoals hierboven aangetoond heeft verzoeker, conform het examencontract, gekozen voor: *het laten toetsen van de bereikte competenties dewelke omschreven staan in de studiegids conform de toetsingsmethode van de studiegids.*

Dat verzoeker door het opnemen van dit contract zou kiezen voor het beoordeeld worden op vragen die wel competenties uit de les, maar niet uit de studiegids, toetsen is bijgevolg onjuist. De Universiteit biedt het examencontract aan en dient verzoeker hier dan ook een volwaardige kans te geven om het credit te behalen. Deze kans moet objectief en redelijk zijn en mag niet louter administratief zijn. De universiteit kan verzoeker niet afrekenen op basis van zijn gemaakte keuze, dewelke ook om individuele en persoonlijke redenen is gemaakt.

Dat een credit dezelfde waarde zou hebben is evenmin juist. Hoewel verzoeker wel de volgtijdelijkheidsvoorwaarden en beperkingsmaatregelen (maximaal 2 maal opnemen van elk vak) moet ondergaan, kan hij niet gedelibereerd worden zoals andere studenten daar het tolereren conform het examenreglement wel toegelaten is, maar praktisch onmogelijk.

Daarbij levert het behaalde credit nooit een graad op een uiteindelijk diploma op, volgens de onderwijsinstelling zelf. Hieruit kan men enkel afleiden dat een credit in concrete niet dezelfde waarde heeft.

Ook zegt verzoeker nergens dat hij de competenties niet dient te bewijzen, echter bestaat er een twistpunt, onder andere, over wanneer de competentie bewezen is.

Daarbij haalt de beroepscommissie ook aan dat zij andere examens zou moeten maken, apart en individueel voor de examencontractant. Daarbij noemt de commissie dit “disproportioneel”. Verzoeker vraagt zich in deze af, disproportioneel ten aanzien van wat?

Echter stelt verzoeker dat, mits uitzonderingen zoals later aangehaald, dat hetzelfde examen gegeven kan worden maar een conforme verbetering moet plaatsvinden. Deze conforme verbetering houdt rekening met de individuele situatie van verzoeker, gelet het ook een individuele bestuursbeslissing betreft die rekening dient te houden met de individuele casus die voorligt. Daarbij, en belangrijker dan voorgaande, moet de docent zich in principe voor diplomacontractanten zich ook strikt aan de studiegids houden.

De vraag is of de beoordeling van deze competenties hetzelfde is voor een examencontractant als voor een diplomacontractant. Later zal verzoeker uiteenzetten waarom hij van oordeel is dat hier een verschil in bestaat.

Echter kan hier reeds aangehaald worden dat men zich kan afvragen of deze competenties hetzelfde beoordeeld moeten worden. Zo kan men op verschillende wijzen aantonen dat men een competentie behaald heeft of kan men niet altijd de verwachte antwoorden bekomen in beide situaties.

In casu besluit verzoeker dat in de lessen vaak methodes aangeleerd worden die niet inherent zijn aan de leerstof, geen onderdeel uitmaken van de studiegids, maar waar wel punten op staan tijdens de toetsing.

Daarbij geeft de docent vaker aan dat deze bepaalde verwachtingen heeft bij een bepaalde vraag. Studenten in diplomacontracten zullen proberen aan deze verwachting te voldoen op het examen. Maar een student in examencontract kent deze verwachting niet en kan deze ook niet kennen wanneer deze geen inherent onderdeel uitmaakt van de leerstelling én deze niet uitdrukkelijk in de studiegids staat aangehaald. Zij kunnen niet tegengeworpen worden aan studenten met examencontract.

Verzoeker is van mening dat een vraag op het examen een deelcompetentie dient te toetsen dewelke enkel leerstof en competenties mag toetsen die in de studiegids staan (zoals eerder aangetoond, conform het examencontract). De enkele vraag die kan voorliggen bij de beoordeling van een vraag die gesteld wordt (dewelke toetst naar de leerstof zoals aangehaald in de studiegids) kan zijn: *“Toont de student aan dat hij de getoetste leerstof, dewelke was aangegeven als te kennen in de studiegids, kent EN kan hij aantonen dat hij de studiegidscompetenties op de leerstof kan toepassen zoals dit verwacht kan worden rekening houdende de studiegids”*. En niet de vraag: *“Toont de student aan dat hij de getoetste leerstof kent EN kan hij aantonen dat hij de lescompetenties op de leerstof kan toepassen (zoals dit verwacht kan worden rekening houdende de lessen)”*.

Verzoeker meent dat een vraag beoordeeld kan worden op (1) Juistheid, (2) Volledigheid en ten slotte tevens op de diepgang zoals deze kon verwacht worden van de student in zijn individuele situatie en maximaal viel af te leiden uit de studiegids.

Indien de Raad de gesuggereerde toetsingsgrond van verzoeker volgt dan kan men enkel besluiten dat er inderdaad een mogelijk andere toetsingsgrond bestaat voor diploma- dan voor examencontracten.

De universiteit heeft in haar eigen reglement ingespeeld op aangehaalde problematiek, art. 1.2.5 van de Examenregeling bepaalt echter volgende:

“Aan studenten die in aanmerking komen voor faciliteiten (zie onderwijsregeling, art. 8) of in geval van overmacht of aantoonbare structurele problemen kan het bureau van de examencommissie, op verzoek van de student of desgevallend de coördinerend verantwoordelijke, afwijkingen op een evaluatievorm 24 toestaan en/of een evaluatie/examen buiten de voorziene examenperiodes toelaten. Het voorgaande geldt ook in geval van een bijzonder traject voor werkstudenten.”

Verzoeker kan enkel concluderen dat de universiteit zich wel degelijk bewust is van achterstelling van studenten in bepaalde situaties, zij geeft met haar art. 1.2.5 van de Examenregeling ook een oplossing hiervoor. Verzoeker ziet geen reden waarom dit soort maatregelen bij een examencontract disproportioneel zouden zijn, maar bij een diplomacontract niet.

De commissie geeft aan dat verzoeker zelfstandig studiemiddelen tot zijn beschikking kan nemen. Hiermee geeft de commissie aan dat zij niet stelt dat er een beperking is aan de leerstof die getoetst kan worden, en deze ligt volgens haar dan alvast niet in de studiegids.

Echter kan van verzoeker niet verwacht worden dat hij alle bestaande leerstellingen kent en alle bestaande [rechtspraak]. Dit zou kennelijk onredelijk zijn en verhoudt zich niet met het examencontract en de studiegids, nog met het decreet betreffende het Hoger Onderwijs van 11 oktober 2013. Waar zou verzoeker dan nog moeten beginnen en waar eindigen?

Ten slotte is het feit dat verzoeker wel slaagt voor andere vakken geen valide argument. Daarbij is het mogelijk dat bij een controle wel degelijk zou blijken dat student een hoger resultaat verdient. De betreffende examens werden niet ingekeken.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat een examen de competenties test die in de studiegids zijn aangegeven, en dat het behalen van een credit dezelfde waarde heeft, ongeacht de contractvorm onder dewelke de student zich inschrijft. Van een andere wijze van verbeteren voor examencontractstudenten – zoals verzoeker er een is – kan er voor verwerende partij dan ook geen sprake zijn.

Verzoekers verwijzing naar studenten met faciliteiten gaat voor verwerende partij niet op, aangezien die faciliteiten worden aangeboden tijdens de onderwijs- en examenperiode (bv. werkstudenten mogen groepswerken alleen maken en onderwijsactiviteiten bijwonen in een onderwijsgroep naar keuze, studenten met aangetoonde medische documenten hebben recht op 1/3 meer tijd op het examen). Verwerende partij stipt aan dat verzoeker niet aangeeft op welke faciliteit(en) hij beroep zou kunnen of willen doen. Bovendien hebben toegekende faciliteiten niet tot gevolg dat de verbeterwijze van de docent voor een evaluatie of examen zal verschillen. Verwerende partij verduidelijkt nog dat in artikel 1.2.5 van de examenregeling weliswaar is bepaald dat de examencommissie afwijkingen kan toelaten in de evaluatievorm of dat de evaluatie buiten de voorziene examenperiode kan vallen, maar zij wijst erop dat verzoeker niet aangeeft waarom dit in zijn geval aan de orde zou zijn.

Verwerende partij zet verder nog uiteen dat het loutere feit dat een student een examencontract heeft opgenomen, niet impliceert dat die student is achtergesteld ten overstaan van de andere studenten: een examen-, credit- en diplomacontract toetsen alle immers de eindcompetenties die in de studiegids worden aangegeven. Verwerende partij kan de redenering van verzoeker – die aangeeft het diploma te willen behalen, om persoonlijke redenen de bacheloropleiding niet met diplomacontract kan opnemen, ernaar streeft om middels een creditcontract het diploma te behalen, maar vervolgens redeneert dat het behalen van een credit onder creditcontract/examencontract niet dezelfde waarde heeft – niet volgen.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn grieven.

Beoordeling

Verzoeker heeft met verwerende partij een examencontract afgesloten.

Krachtens artikel I.3, 25° van de Codex Hoger Onderwijs wordt daaronder begrepen:

“25° examencontract : een contract, aangegaan door een instellingsbestuur met de student die zich onder de door het instellingsbestuur bepaalde voorwaarden inschrijft voor het afleggen van examens met het oog op het behalen van :

- a) een graad of een diploma van een opleiding, of
- b) een creditbewijs voor 1 of meer opleidingsonderdelen;”

Dat wordt in artikel 5.1/2 van het onderwijs- en examenreglement ook aldus herhaald.

In artikel 5.1/4 van het onderwijs- en examenreglement is bepaald dat bij inschrijving onder examencontract de student in principe geen recht heeft op deelname aan onderwijsactiviteiten of het gebruik van onderwijsondersteunende faciliteiten. Tot die bepaling heeft verzoeker zich, door het sluiten van de toetredingsovereenkomst, contractueel verbonden.

Artikel II.199 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt immers:

“Art. II.199.

Het instellingsbestuur biedt bij de inschrijving van de student de keuze tussen een creditcontract, een diplomacontract en een examencontract.

De in het eerste lid bedoelde contracten maken onderdeel uit van de toetredingsovereenkomst of worden na de inschrijving gesloten in het raam van de toetredingsovereenkomst. [...]”

De keuze van contractvorm – diplomacontract, examencontract of creditcontract – werd gemaakt door verzoeker. Dat verzoeker, om redenen die hem eigen zijn, niet wil of kan opteren voor een diplomacontract, betekent niet dat verwerende partij moet afwijken van de bepalingen die aan een examencontract of creditcontract eigen zijn.

De rechtspositie waarin verzoeker zich derhalve zowel contractueel als decretaal bevindt, is dat hij voor de opleidingsonderdelen waarvoor hij zich middels een examencontract heeft ingeschreven, geen recht heeft op deelname aan onderwijsactiviteiten of het gebruik van

onderwijsondersteunende faciliteiten, en dat het examen dat hij aflegt wordt beoordeeld aan de hand van dezelfde ECTS-fiche of studiefiche die ook geldt voor de studenten die zich middels andere contracten hebben verbonden.

Verzoeker weet daarbij ook dat hij geen gebruik zal kunnen maken van de toelichting en ondersteuning die de docent geeft tijdens de hoorcolleges of de andere onderwijsactiviteiten waarvan een student met een examencontract nu eenmaal is uitgesloten.

Wat de bijzondere faciliteiten betreft, kan ermee worden volstaan aan te stippen dat verzoeker niet aantoont die ooit te hebben aangevraagd. Hij kan zich dan ook niet erop beroepen dat zij hem ten onrechte zouden zijn geweigerd.

Verzoeker toont voorts niet aan dat hij op grond van andere competenties werd beoordeeld dan wat in de studiefiches is bepaald. Een objectieve verbetering van de examens houdt in dat de kennis en competenties worden beoordeeld die de student in het examen aantoont, en niet – zoals verzoeker aanvoert – dat de individuele situatie van de student daarbij in rekening wordt gebracht.

Verzoekers betoog dat een credit behaald op grond van een examencontract niet dezelfde waarde zou hebben als een credit behaald binnen een diplomacontract is – daargelaten dat dit betoog onjuist is – niet relevant, aangezien verzoeker voor de twee in het geding zijnde opleidingsonderdelen géén credit heeft behaald.

Het eerste middel is, in zoverre ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoeker zich op het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt (enkele voetnoten zijn weggelaten):

“Als de zienswijze van de onderwijsinstelling behouden blijft, zou dit een schending inhouden van het gelijkheidsbeginsel. Het schept een situatie waarin de diplomacontractanten een wezenlijk hogere slaagkans hebben dan examencontractanten EN zou de kansen van examencontractanten aanzienlijk achterstellen tot zelfs ondoenbaar maken.

Het onderwijsbeleid is er echter op gericht elke student van de meet af aan dezelfde kans te geven, dit is tevens vastgelegd in het decreet in bepalingen zoals art. II.276 CHO. Art. II.201, §3, 2° CHO bepaalt echter ook dat er onderwijsondersteunende faciliteiten voor de examencontractant beschikbaar kunnen zijn.

Het gelijkheidsbeginsel houdt immers in dat *gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden, maar niet gelijke gevallen ook niet gelijk behandeld moeten worden*. Het gelijk[d]heidsbeginsel verzet zich dus tegen hetzelfde behandelen van personen in fundamenteel verschillende situaties. Verzoeker is van mening dat examencontractanten en diplomacontractanten onderscheiden zijn in die maten dat ze verschillend behandeld moeten worden. Structuren in het rechtssysteem kunnen de basis vormen voor vergelijkbaarheid.

Het gelijkheidsbeginsel vindt [zijn] grondslag tevens in art. 10 en 11 GW. *In casu* zouden verzoeker zijn kansen ernstig achtergesteld worden ten aanzien van andere studenten doordat hij geen kennis kan nemen van (1) de leerstof en (2) de vorm dat men verwacht te antwoorden op bepaalde vragen.

Het eventuele argument dat verzoeker ook een diplomacontract zou kunnen opnemen kan niet valide geacht worden gelet de reden dat verzoeker een examencontract opneemt omdat zijn sociale toestand en persoonlijk verleden geen andere mogelijkheid toelaat. Het maken van dit argument zou discriminatie in de zin van het decreet houdende gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid, art. 5, 4°.”

Hierop repliceert verwerende partij in haar antwoordnota:

“De student stelt als tweede middel dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden. Hij geeft aan dat diplomacontractanten in wezen een hogere slaagkans hebben ten aanzien van examencontractanten. Docenten stellen de eindcompetenties op voor hun opleidingsonderdelen om aan te geven wanneer zij voldoen om een credit te behalen. Deze zijn dezelfde voor alle soorten contracten. Het is mogelijk dat er een meerwaarde is gekoppeld aan het volgen van onderwijs. Dit betekent echter niet dat het voor examencontractanten onmogelijk is om te slagen of om een credit te behalen, zoals de student beweert, of dat een student met een examencontract zodanig wordt achtergesteld dat hij niet in staat is om een credit te behalen. De studenten hebben toegang tot dezelfde handboeken, wettenbundels enz. in de studiegids. Art. II. 267, §1 CHO wordt dus gewaarborgd. De studenten met diplomacontracten en creditcontracten krijgen de mogelijkheid om in de lessen en onderwijsgroepen het studiemateriaal verder in te oefenen, omdat zij hiervoor leerkrediet inzetten en betalen voor de onderwijscomponent. Indien de studenten met examencontract volledig gelijkgesteld zouden worden met studenten met een diplomacontract, rijst de vraag of er überhaupt nog nood is aan een examencontract, of andersom, of de onderwijscomponent nog wel enige waarde mag hebben?

De student geeft aan dat hij geen kennis kan nemen van (1) de leerstof en (2) van de vorm die de docenten van de student verwacht om te antwoorden op bepaalde vragen. De student heeft

wel degelijk kennis kunnen nemen van de leerstof die aangeboden staat in de studiegids. Dit wordt bij de bespreking van de examenvragen verder verduidelijkt. Wat de vorm betreft waarop de student moet antwoorden, blijkt uit de argumentatie van de student ten gronde vooral dat hij argumentatie aanvoert over het niet benoemen van de toepasselijke regels, de definiëring van bepaalde begrippen en de toetsing van casussen. Dit zijn elementen die in de eindcompetenties worden aangegeven:

Vermeld in de ECTS-fiche van opleidingsonderdeel Goederen-en Bijzondere Overeenkomstenrecht:

“EC: De afgestudeerde bachelor in de rechten heeft volgende algemene competentie: kan op zelfstandige en heldere wijze mondeling en schriftelijk adequaat communiceren over juridische informatie, ideeën, argumenten, problemen en oplossingen. De student maakt hierbij desgevallend gebruik van de meest adequate gespreks- of presentatietechnieken.

EC: De afgestudeerde bachelor in de rechten heeft volgende algemene competentie: toont een kritische attitude en is in staat het recht en juridische standpunten naar waarde te schatten, in vraag te stellen en hierover te reflecteren. Hij kan een argumentatie opbouwen en verdedigen.

EC: De afgestudeerde bachelor in de rechten heeft volgende algemene competentie: kan een eenvoudig juridisch probleem onderkennen, benaderen vanuit het betrokken rechtsgebied en de bijhorende elementen en relevante rechtsregels detecteren. Hij kan een aan bachelorniveau aangepaste casus oplossen door het toepassen van oplossingsstrategieën onder andere vanuit een rechtsvergelijkende benadering.”

Vermeld in de ECTS-fiche van opleidingsonderdeel Rechten van de Mens:

EC: De afgestudeerde bachelor in de rechten heeft volgende algemene competentie: toont een kritische attitude en is in staat het recht en juridische standpunten naar waarde te schatten, in vraag te stellen en hierover te reflecteren. Hij kan een argumentatie opbouwen en verdedigen.

EC: De afgestudeerde bachelor in de rechten heeft volgende algemene competentie: kan een eenvoudig juridisch probleem onderkennen, benaderen vanuit het betrokken rechtsgebied en de bijhorende elementen en relevante rechtsregels detecteren. Hij kan een aan bachelorniveau aangepaste casus oplossen door het toepassen van oplossingsstrategieën onder andere vanuit een rechtsvergelijkende benadering.

EC: De afgestudeerde bachelor in de rechten heeft volgende wetenschappelijk-disciplinaire kennis: heeft juridische (basis)kennis van en inzicht in de leerstukken en systematiek van de belangrijkste rechtsgebieden behorende tot het nationale, internationale en supranationale recht gekoppeld aan de recente ontwikkelingen en aan het wetenschappelijk onderzoek in het vakgebied en met aandacht voor de maatschappelijke realiteit.”

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn grieven.

Beoordeling

Wat verzoeker aanvoert is niet een ongelijkheid in, of ten gevolge van, de Codex Hoger Onderwijs, maar in de behandeling door verwerende partij.

De Raad kan volstaan met de vaststelling dat verzoeker zich niet in een gelijke situatie bevindt als de studenten die onder diplomacontract zijn ingeschreven en dat verzoeker bijgevolg – zoals

hij zelf uitdrukkelijk aangeeft – niet enkel verschillend kán, maar misschien zelfs verschillend móét worden behandeld.

Verwerende partij moet immers worden bijgetreden in haar visie dat de vorm van toetredingsovereenkomst waarvoor verzoeker – zoals hierboven aangegeven – zelf heeft gekozen, tegenover het niet kunnen deelnemen aan onderwijsactiviteiten en/of het niet kunnen gebruiken van onderwijsondersteunende faciliteiten plaatst dat verzoeker voor zijn examencontract ook geen leerkrediet moet inzetten en geen inschrijvingsgeld betaalt voor de onderwijscomponent.

Het feit dat verzoeker – naar eigen zeggen – omwille van zijn sociale toestand en persoonlijk verleden geen diplomacontract kan afsluiten, kan verwerende partij er niet tot verplichten om de modaliteiten van de contractvormen die zij op grond van de Codex Hoger Onderwijs aanbiedt, te wijzigen.

Het tweede middel is ongegrond.

Derde middel

Verzoeker beroept zich in een derde middel op het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Standpunt van partijen

In dit middel betoogt verzoeker (enkele voetnoten zijn weggelaten):

“Het rechtszekerheidsbeginsel: *“De overheid moet haar besluiten zó formuleren dat de burger precies weet waar hij aan toe is of wat de overheid van hem verlangt. Bovendien moet de overheid de geldende rechtsregels juist en consequent toepassen”*. De studiegids is volgens verzoeker ook een besluit in de zin van het rechtszekerheidsbeginsel.

Indien het besluit van de beroepscommissie wordt aangehouden, met name volgende passage: *“de student de mogelijkheid heeft om op eigen initiatiefnuttig studiemateriaal te consulteren”*, zou verzoeker geen zicht om op voldoende duidelijke manier op de hoogte te zijn over (1) wat de leerstof is die getoetst zal worden en (2) in hoeverre en op welke manier deze leerstof toegepast moet worden. De leerstof zou zich echter uitstrekken tot alle leerstellingen die bestaan en neergeschreven zijn over dit onderwerp. Dit zou niet enkel exhaustief en onredelijk zijn (van

de student kan namelijk niet verwacht worden het niveau van de doctorandus, doctor of hoogleraar/professor te hebben), maar tevens in strijd met het rechtszekerheid en vertrouwensbeginsel.

Twee substanties van het rechtszekerheidsbeginsel zijn (1) voorzienbaarheid (waar de duidelijkheid en begrijpbaarheid van de besluiten inherent uit voort komt) en (2) de toegankelijkheid (wat inherent voortbrengt dat de besluiten ook geconsulteerd moeten kunnen worden en uitvoerbaar moeten zijn).

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat burgers op toegevingen en aanzeggingen van het bestuur moet kunnen berusten wanneer dit gebaseerd is op legitiem vertrouwen.

Verzoeker kan erop vertrouwen dat enkel de beschikbare leerstof die aangehaald staat in de studiegids zou getoetst worden aan de competenties die in de studiegids staat aangehaald gelet de gemaakte afspraken met de universiteit. Een miskenning hiervan zou, volgens verzoeker, tevens een miskenning van het vertrouwensbeginsel inhouden.”

Met betrekking tot dit middel repliceert verwerende partij in haar antwoordnota het volgende:

“De mogelijkheid om nuttig studiemateriaal te consulteren betekent niet dat de docent verwacht van een student dat hij het niveau van een doctorandus, doctor of hoogleraar/professor dient te hebben, zoals de student in zijn schrift aan uw Raad aanhaalt. De student gaf ter hoorzitting van de interne beroepscommissie aan te werken bij een advocatenkantoor en dat zijn werkgever hem begeleidt. In dat opzicht heeft de student toegang tot ander materiaal en tot databanken die nuttig kunnen zijn voor zijn studies. Dit betekent niet dat er van hem verwacht wordt dat hij alle mogelijke bronnen kent. Het feit dat de student de mogelijkheid heeft om ander nuttig studiemateriaal te consulteren betekent daarbij ook niet dat het aangeboden studiemateriaal onvolledig is.”

Beoordeling

Daargelaten de vraag of de studiefiche – zoals verzoeker stelt – gelet op de contractuele relatie tussen de instelling en de student wel als een ‘besluit’ kan worden beschouwd met het oog op de toepassing van het rechtzekerheidsbeginsel, is de Raad van oordeel dat het aan de hand van de studiefiche voor verzoeker voldoende voorspelbaar was welke competenties met de opleidingsonderdelen worden beoogd.

Verzoeker toont overigens niet aan dat het op basis van de in de studiefiche aangereikte handboeken en cursussen voor hem – als examencontractstudent – niet mogelijk was om een credit te behalen.

Het middel is ongegrond.

Vierde middel

Een vierde middel zoekt steunt in het objectiviteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

In dit middel zet verzoeker het volgende uiteen (opnieuw zijn enkele voetnoten weggelaten):

“Het vierde middel betreft het objectiviteits- en redelijkheidsbeginsel. Het is een essentieel beginsel in het bestuursrecht. Studenten krijgen krachtens art. II.277 CHO het recht om inzage te verkrijgen in diens examens en feedback te ontvangen.

Deze actie dient om (1) te controleren of de vormvereisten nageleefd werden, (2) er geen materiële fouten gemaakt werden, (3) de werkwijze in de toekomst te verbeteren en (4) om te controleren of er wel gecorrigeerd werd volgens het objectiviteits- en redelijkheidsbeginsel.

Hoewel de onderwijsinstelling haar puntenverdeling binnen de perken van middel 1, 2 en 3 kan bepalen, moet deze wel aan het objectiviteits- en redelijkheidsbeginsel voldoen.

In casu betekent dit dat er een voorspelbare en begrijpbare afweging gemaakt moet worden bij het beoordelen van de competenties bepaald in de studiegids.

Verzoeker zal in dit verzoek aantonen dat, wanneer men zijn antwoorden vergelijkt met de leerstof en de studiegids, er een onverklaarbare puntenverdeling is dewelke, volgens verzoeker, de toets van het vierde middel niet kunnen doorstaan. De toekenning van punten dient echter gegrond te zijn en evenredig. De docent kan geen tegenstrijdigheden verklaren in zijn feedback. Daarbij is puntenaftrek voor lengte van antwoorden, wat mogelijks valt door te trekken naar andere modaliteiten die niet noodzakelijk tot het antwoord behoren, geen reden voor het aftrekken van punten.

Op grond van aangehaalde beginselen, en in samenspraak met voorgaande middelen, acht verzoeker het ook volstrekt onredelijk om van verzoeker onder examencontract hetzelfde antwoord te verwachten als van een student onder diplomacontract.

Dit omdat de competenties niet gelijk getoetst kunnen worden. Studenten krijgen vaker tijdens de lessen informatie en werkwijzen aangeleerd dewelke bepaalde verwachtingen inlassen. Voor verzoeker moeten echter louter de studiegidscompetenties getoetst worden en dit in alle redelijkheid. Verzoeker benadrukt niet dat hij hierdoor mild behandeld moet worden. Echter lijkt het hem onredelijk om, in sommige gevallen, te verwachten dat hij zaken neerschrijft dewelke, voor verzoeker, op het examen eigen zijn aan zijn antwoord. Dit bijvoorbeeld op grond van gebruikte wetgeving van de leerstukken, etc.”

Met betrekking tot dit middel repliceert verwerende partij in haar antwoordnota het volgende:

“De student geeft aan dat er een onverklaarbare puntenverdeling is, en dat het onredelijk is om van een student met examencontract hetzelfde antwoord te verwachten van een student onder diplomacontract omdat de competenties niet gelijk getoetst kunnen worden. De student geeft het voorbeeld van gebruikte wetgeving van bepaalde leerstukken. Echter is het kennen/kunnen opzoeken van wetgeving één van de basistechnieken die een jurist moet kennen en beheersen. De leerstof zal daarom ook steeds worden aangehaald in de bespreking van de examenvragen in de betwisting ten gronde.”

Verzoeker handhaaft zijn standpunt in zijn wederantwoordnota.

Beoordeling

Uit zowel de uiteenzetting van het ‘middel’ door verzoeker als de repliek van verwerende partij, begrijpt de Raad dat het ‘vierde middel’ niet als een autonoom rechtsmiddel moet worden begrepen, maar als een opmaat naar verzoekers uiteenzetting ‘ten gronde’.

Aan artikel II.277 van de Codex Hoger Onderwijs, zoals het in dit middel ter sprake wordt gebracht, verbindt verzoeker geen enkele conclusie. Alleszins voert verzoeker niet aan dat hij in zijn recht om grieven te ontwikkelen is gehinderd door een miskenning van de openbaarheidsregels. Verzoeker lijkt zulks zelfs eerder te ontkennen, nu hij aankondigt verderop in het verzoekschrift aan te tonen dat uit een vergelijking van zijn antwoorden met de leerstof en de studiegids blijkt dat de puntenverdeling niet kan standhouden – wat te begrijpen is als inhoudelijke kritiek waartoe verzoeker dus blijkbaar in staat is.

In dat opzicht is het middel, zoals het als dusdanig is geformuleerd, niet ontvankelijk.

Vijfde middel

In wat als een vijfde middel kan worden begrepen, voert verzoeker ‘betwisting ten gronde’ over de beoordeling van de examens voor de opleidingsonderdelen ‘Goederen- en bijzondere overeenkomstenrecht’ en ‘Rechten van de mens’.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet overheen negentien bladzijden en vraag per vraag voor beide opleidingsonderdelen uiteen waarom, naar zijn oordeel, de bestreden beslissing niet kan overtuigen.

Wat het examen ‘Goederen- en bijzondere overeenkomstenrecht, Europees deel’ betreft, betoogt verzoeker dat de ‘Reader Europees zaken- en contractenrecht’, die in de studiegids als cursusmateriaal is aangegeven, niet op de markt beschikbaar was. Daarnaast stelt hij dat de studiegids onvoldoende duidelijk is wat de aanduiding van de leerstof betreft en hoe ‘diep’ die leerstof moest gekend zijn.

Met betrekking tot het examen ‘Goederen- en bijzondere overeenkomstenrecht, nationaal deel’ stelt verzoeker zich vragen bij het toekennen van punten en de quoterings:

“Inzake het eerste deel van de vraag (uitzonderlijk translatieve werking van een dading) kan men 3 delen destilleren. (1) Een dading is gewoonlijk declaratief en niet translatief. (2) Soms regelt een dading een additieve eigendomsoverdracht. (3) Partijen wensen met een dading de toestand *ab initio* vast te leggen.

Voor het tweede deel geldt dat een uitvoerbare titel kan bekomen worden via (4) een vonnis of via (5) de notaris.

Verzoeker haalt echter (1), (2) en (4) aan, hij vergeet (3) en (5). De docent verklaart dat zijn half punt verdiend werd aan punt (4). Echter verklaart de onderwijsinstelling niet welke aspecten, voor welke doorweging, getoetst werden. Voor verzoeker lijkt de onderverdeling dan ook volstrekt willekeurig. Hoewel verzoeker verhoudingsgewijs 60% van de deelaspecten van de vraag, zoals deze konden worden afgeleid uit de studiegids, aanhaalt, behaalt hij slechts 25% van het resultaat.

Echter dient de onderwijsinstellingen haar beslissingen objectief en redelijk te zijn. De docent verklaart in zijn repliek, ondanks het feit dat hij erkent dat verzoeker deze feiten aanhaalt, niet hoe het komt dat men opteerde voor huidige puntenverdeling. Verzoeker is echter van mening dat het merkwaardig en kennelijk onredelijk is om 3/4de van de punten zouden staan op énkél het deel van de vraag dat verzoeker niet beantwoord[t] en er geen punten staan (of slechts zeer beperkt) op het deel dat verzoeker wel beantwoordt.”

In dezelfde zin gaat verzoeker in op de vragen 3a, 3d, 3e, 4, 5 en 6 van het examen ‘Goederen- en bijzondere overeenkomstenrecht’, en op een aantal vragen van het examen ‘Mensenrechten’. Inzake dat laatste examen vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen op grond van artikel II.277 van de Codex Hoger Onderwijs, omdat hij omtrent dit examen wel feedback heeft gekregen, maar geen inzage of kopie.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij (enkele voetnoten zijn weggelaten):

“1. Goederen- en Bijzondere Overeenkomstenrecht (Bijlagen L, M, O en P)

De student betwist dat het niet voldoende duidelijk is welke de leerstof was voor het Europese deel van Goederen- en Bijzondere Overeenkomstenrecht. Zoals uiteengezet hieronder, wordt per vraag aangegeven dat voor het Europese deel de vragen terug te vinden waren in het Handboek “Vermogensrecht in kort bestek” en uit de Wettenbundel Europees Zaken- en Contractenrecht, dewelke de student beiden ter beschikking had.

a. Examen GBO Europese deel

Vraag 1: De eerste vraag betrof het geven van een definitie en voorbeelden van harmonisatie, met de vraag om te verwijzen naar voorbeelden van richtlijnen. Deze waren af te leiden uit de wetsartikelen en de preambule van de wetgeving in de wettenbundel die de student bij had op het examen. Daarbij wordt ook naar harmonisatie verwezen in de module inhoud van de ECTS fiche (bijlage J): “Vanuit de gedachte dat men in Europa streeft naar harmonisatie behandelen wij ook de richtlijn consumentenkrediet en het nieuwe streven naar maximum harmonisatie binnen de EU.” Deze wettenbundel stond aangegeven als leerstof in de studiegidsfiche en de student had deze ter beschikking tijdens het examen. Het enige wat de student moest doen, was de wetsartikelen en de preambule lezen. Zo staat er o.a. te lezen in de wettenbundel:

- Richtlijn consumentenrechten:

Preambule, overweging 2: “ [...] Deze richtlijn dient dan ook standaardregels vast te stellen voor de gemeenschappelijke aspecten van overeenkomsten op afstand en buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten en daarmee een stap verder te gaan dan de benadering van minimale harmonisatie waarop de vroegere richtlijnen gebaseerd waren, terwijl de lidstaten wordt toegestaan ten aanzien van bepaalde aspecten nationale regels te handhaven of vast te stellen”.

Preambule, overweging 7: “Volledige harmonisatie van een aantal centrale regelgevingsaspecten moet de rechtszekerheid voor zowel de consumenten als de handelaren aanzienlijk verbeteren. Zowel de consumenten als de handelaren moeten kunnen vertrouwen op één enkel regelgevend kader, dat op basis van duidelijk omschreven rechtsbegrippen bepaalde aspecten van b2c-overeenkomsten in de gehele Unie regelt. Het effect van dergelijke harmonisatie zou moeten zijn de barrières op te heffen die het gevolg zijn van de versnippering van de regelgeving en de interne markt op dit terrein te voltooien. Het wegnemen van die barrières is alleen mogelijk door uniforme regels op Unieniveau vast te stellen. Bovendien moeten de consumenten een hoog gemeenschappelijk niveau van bescherming genieten in de gehele Unie”.

- Richtlijn oneerlijke bedingen:

Preambule: “Overwegende dat in het kader van deze richtlijn de lijst van bedingen in de bijlage slechts indicatief kan zijn en dat zij, gelet op dit minimumkarakter, door de Lid-Staten in het kader van hun nationale wetgeving aangevuld of beperkender geformuleerd kan worden, met name wat de draagwijdte van die bedingen betreft.”

Art. 8: “Ter verhoging van het beschermingsniveau van de consument kunnen de Lid-Staten op het onder deze richtlijn vallende gebied strengere bepalingen aannemen of handhaven, voor zover deze verenigbaar zijn met het Verdrag.”

Een ander voorbeeld van maximumharmonisatie is bv. de Richtlijn Consumentenkoop (RL 2019/771 van 20 mei 2019), zoals reeds aangegeven in de beslissing van de interne beroepscommissie (Bijlage F).

De onderwijsinstelling is van mening dat de door de interne beroepscommissie genomen beslissing regelmatig tot stand kwam en dat het punt van 0/5 op deze vraag dient te worden behouden.

Vraag 2: de student berust zich in de beslissing. Ook deze vraag kon worden beantwoord louter op het gebruik van de wettenbundel zoals aangegeven in de studiegidsfiche.

Vraag 3: de vraag betrof een casus over het gebruik van artikel 1 EP EVRM. Het antwoord op vraag 3 is te vinden in het handboek “Vermogensrecht in kort bestek” in samenlezing met artikel 1 van het Eerste Protocol EVRM. Vanaf pagina 63 tot pagina 66 in het voormelde handboek wordt het eigendomsrecht artikel 1 EP EVRM besproken, met de draagwijdte, de structuur, de verhouding tussen de normen, en de voorwaarden voor geoorloofde inmenging in het eigendomsrecht. Dit was dus wel degelijk leerstof voor de student zoals aangegeven in de studiegids. In de ECTS-fiche (bijlage J) wordt in de module inhoud daarbij vermeld: “Het eigendomsrecht zal onderzocht worden vanuit de bescherming zoals opgenomen in het eerste protocol van de EVRM.” Er werd geen leerstof getoetst waartoe de student geen toegang had, de student werd dus geacht het antwoord op deze vraag voldoende te kennen.

Vraag 4: de vraag was een casusvraag met twee deelvragen. De eerste vraag was of Erik het kostuum kon terugsturen, wat hij hiervoor moet doen en binnen welke termijnen. De tweede vraag was of het antwoord anders zou zijn indien Erik niet voor de extra borduuroptie had gekozen. De student beroept zich wederom op het feit dat er geen leerstof beschikbaar was in de studiegids. Het antwoord op vraag 4 kon gevonden worden in de wettenbundel die de student bij had op het examen, alsook in WER, dat hij ook ter beschikking had. De student kan deze vraag niet oplossen zonder eerst na te gaan welke wetgeving van toepassing is, en vervolgens welke voorwaarden de betreffende artikelen stellen. Zoals aangegeven in de beslissing van de interne beroepscommissie (bijlage F), kunnen er geen punten worden toegekend als de docent niet kan afleiden op welke regelgeving de student zich baseert en als hij de elementen van de casus niet toetst aan de voorwaarden volgens de wetgeving. Daarbij is de interne commissie mild geweest door ook de toelichting van deelvraag a in aanmerking te nemen voor de quotering van het antwoord van deelvraag b.

De onderwijsinstelling is van oordeel dat de score zoals gegeven door de interne beroepscommissie (7/25) dient te worden behouden.

Daarbij geeft de student aan geen Reader ter beschikking te hebben gehad. Over deze reader werden geen examenvragen opgesteld. De student kon dus zonder de Reader alle vragen beantwoorden en de hoogste score behalen op elke vraag.

b. Examen GBO Belgisch deel

Vraag 1: De student geeft aan dat hij 60% van de deelaspecten zou hebben benoemd bij de vraag. De student geeft slechts één mogelijkheid van uitvoerbare titel aan. Hoewel hij aangeeft te weten dat er gewoonlijk een declaratief karakter geldt, geeft de student niet op correcte wijze aan wat translatief is. Deze definitie is fout, het betreft nl. de eigendomsoverdracht van niet-betwiste rechten, zoals aangegeven op pagina 13 van de beslissing van de interne beroepscommissie en in randnummer 1275 van het handboek Vermogensrecht. Door de foute definitie van translatief toont de student niet aan dat hij weet wat een declaratief karakter precies is. De puntenverdeling tussen translatief en declaratief is gelinkt aan elkaar, vandaar dat er geen punten werden toegekend, buiten 0.5 punt voor de mogelijkheid van uitvoerbare titel. Wederom werd dit in de beslissing van de interne beroepscommissie duidelijk aangegeven. De onderwijsinstelling is van mening dat er geen nieuwe puntenverdeling noodzakelijk is.

Vraag 3a: De student stelt dat er bij “ontlening” geen eigendomsoverdracht is. Dit is juridisch niet correct. Het mag van een jurist in wording verwacht worden dat hij het onderscheid kan maken tussen bruiklening en verbruiklening, met de aanduiding van de correcte artikelen, zeker als deze vermeld worden in het handboek Vermogensrecht. Het artikel van verbruiklening overeenkomstig art. 1983 oud BW is essentieel om de vraag correct te kunnen beantwoorden. Om die reden werd er 2/3 toegekend. De onderwijsinstelling is van mening dat deze beslissing regelmatig is.

Vraag 3d: Ook bij deze vraag wordt er geen wetsartikel gegeven waarop de student zich baseert, waardoor er geen punten werden toegekend. Verborgten gebreken worden beschreven in het handboek, alsook het begrip verborgen non-conformiteit, waardoor de vraag volgens de instelling wel voldoende duidelijk was. De onderwijsinstelling is van mening dat deze beslissing regelmatig is.

Vraag 3e: Het antwoord op vraag 3e wordt vermeld in het handboek en is dus te zien als leerstof. Daarbij heeft de student geen argumenten aangehaald in zijn verzoekschrift aan de interne beroepscommissie waardoor dit nieuwe informatie is. De onderwijsinstelling is van mening dat deze argumenten niet op ontvankelijke wijze kunnen beoordeeld worden.

Vraag 4: De student heeft over deze examenvraag geen argumenten aangehaald in zijn verzoekschrift aan de interne beroepscommissie, waardoor dit nieuwe informatie is en is de onderwijsinstelling van mening dat deze argumenten niet op ontvankelijke wijze kunnen beoordeeld worden.

Vraag 5: De student had deelvraag 1 correct en heeft de punten voor die deelvraag ontvangen. Voor het tweede deel van de vraag heeft de student geen punten ontvangen, aangezien het antwoord van gemeen huurrecht en Woninghuurwet niet correct is, er geen artikelvermelding is en de student geen onderscheid maakt op basis van hernieuwing of verlenging. In de beslissing van de interne beroepscommissie wordt duidelijk gesteld dat de student recht heeft op de punten van het eerste deel (antwoord op de vraag “Kan de verhuurder weigeren?”), die punten heeft de student ook gekregen. De student heeft geen half punt verloren omdat hij studentenhuur niet expliciet vermeldt zoals hij aangeeft in zijn verzoekschrift, hij heeft de punten gekregen die op het eerste deel van de vraag stonden. Deze argumentatie is ongegrond. De onderwijsinstelling is van mening dat de toekenning van de punten door de interne beroepscommissie regelmatig gebeurde.

Vraag 6: De student acht dat de competenties voldoende aangetoond zijn met het antwoord op vraag 6. De student kwalificeert niet voldoende op welk artikel hij zich baseert, daarbij is art. 1649quater, §5 oud BW van toepassing aangezien het hier om een verborgen gebrek gaat en dit de terugval op het gemeen recht vermeldt. Vervolgens argumenteert de student niet waarom de slaagkans laag is. De student geeft daarbij ook niet de mogelijkheid dat er wel een kans op slagen is. In de beslissing van de interne beroepscommissie wordt aangeduid waarom de student de overige punten niet ontvangt, nl. omdat de student niet verwezen heeft naar § 5 van art. 1649quater oud BW, waardoor de student geen punten ontvangt. Wat betreft de korte termijn haalt de student aan dat hier moet gekeken worden naar artikel 1648 oud BW. Hij stelt evenwel slechts dat de slaagkans laag is want de vordering is te laat ingesteld. De student moet dit evenwel aantonen door de feiten van de casus om zijn conclusie te staven. Dit is niet gebeurd. Daarnaast moest hij ook de hypothese maken dat er mogelijk wel een kans bestond. De onderwijsinstelling is van mening dat de toekenning van de punten door de interne beroepscommissie regelmatig gebeurde.

De onderwijsinstelling is van oordeel dat de score zoals gegeven door de docenten en de interne beroepscommissie (11/30) dient te worden behouden. Dit resulteert in een totale score van 11/30 op het deel Belgische Contractenrecht, 4/20 op Belgisch goederenrecht en 7/25 op het Europese gedeelte. Elk deel telt voor 1/3 van de punten, waardoor de totaalscore afgerond 6/20 is.

2. Examen mensenrechten (Bijlagen N en Q):

Vraag 1a en b: vraag 1 polst naar 3 bijzondere kenmerken van mensenrechten, met een uitgebreide toelichting van elk kenmerk. In het handboek en in het verzoekschrift van de student (p. 23) staat letterlijk: “Daarnaast bezitten mensenrechten ook een aantal specifieke kenmerken: ze worden namelijk als absoluut, universeel, onvervreemdbaar en ondeelbaar beschouwd.” De student geeft een gedeeltelijke toelichting van een kenmerk, maar niet het kenmerk zoals gevraagd (en duidelijk vermeld in het handboek). Daarbij werden er punten voor vraag 1a toegekend op basis van het antwoord op vraag 1b (waar de student ‘onvervreemdbaar karakter’ heeft opgeschreven). De student heeft geen drie kenmerken opgesomd, enkel een gedeeltelijke uitleg gegeven over een aantal kenmerken. Dit betekent niet dat de student de competenties van het opleidingsonderdeel behaalt. De onderwijsinstelling is van mening dat de toekenning van de punten door de interne beroepscommissie regelmatig gebeurde.

Vraag 2: in vraag 2a werd gepeild naar de derde generatie rechten, zijnde de collectieve- en solidariteitsrechten. Student vermeldde enkel de solidariteitsrechten. In vraag 2c werd gevraagd of de derde generatie rechten door het EHRM worden beschermd. Het recht op een gezond milieu wordt door artikel 8 EVRM beschermd, zoals aangegeven in het handboek:

“Het recht op een privéleven omvat ook het recht op een persoonlijkheid. Zo beschermde het Hof in dit verband onder meer de eer, de goede reputatie, het milieu en digitale persoonlijke gegevens.” Het handboek haalt dit wel degelijk aan, in tegenstelling tot wat de student beweert. De onderwijsinstelling is van mening dat de toekenning van de punten door de interne beroepscommissie regelmatig gebeurde.

Het argument dat de student bepaalde vragen niet kon beantwoorden omdat dit niet vermeld stond in de handboeken, is niet correct, dit werd telkens weerlegd. Daarbij is de student wel degelijk in staat om een credit te behalen op de opleidingsonderdelen aan de hand van het aangeboden studiemateriaal in de studiegids.

De onderwijsinstelling is van oordeel dat de score van 8/20, zoals gegeven door de interne beroepscommissie voor het geheel van het examen, regelmatig gebeurde.

Samengevat is de onderwijsinstelling van mening dat de beslissing van de interne beroepscommissie regelmatig tot stand kwam, afdoende werd gemotiveerd en redelijk is gegeven.

De onderwijsinstelling leest in het verzoekschrift van de student voor uw Raad geen argumenten om deze beslissing te herroepen.”

Beoordeling

Voorafgaand wijst de Raad erop dat het hem krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn beoordeling omtrent de kwaliteiten van een verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de instelling.

De Raad heeft derhalve noch de taak, noch de bevoegdheid om het dossier ten gronde te behandelen en de beoordeling van de organen van de instelling over te doen, als ware hij zelf een beroepsorgaan binnen een georganiseerd administratief beroep.

In de mate dat verzoeker de Raad ertoe uitnodigt om de inhoudelijke beoordeling van zijn examen over te doen, is het middel derhalve niet ontvankelijk.

Met betrekking tot de ‘Reader Europees zaken- en contractenrecht’ stelt de Raad vast dat verzoeker dit bezwaar niet heeft opgeworpen in zijn intern beroep. In toepassing van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs is deze grief ‘nieuw’, en bijgevolg niet ontvankelijk.

Ondergeschikt is de Raad van oordeel dat verwerende partij op overtuigende wijze uiteenzet dat over de ‘reader’ geen vragen werden gesteld en dat de leerstof die op het examen werd bevraagd, is terug te vinden in het handboek en het wettenbundel die verzoeker ter beschikking had. Ook uit de vragen op zich kan de Raad niet afleiden dat verzoeker op welke wijze ook zou zijn benadeeld – daargelaten dat verzoeker er ook niet van overtuigt dat hij zich in een bijzondere situatie bevindt die aanspraak doet maken op een specifieke behandeling in vergelijking met andere studenten.

Inzake het examen ‘Goederen- en bijzondere overeenkomstenrecht, nationaal deel’ gaat verzoeker in op de wijze waarop het examen werd gequoteerd.

Zoals de Raad hierboven reeds heeft aangegeven, is het noch zijn taak noch zijn bevoegdheid om de verbetering en quoterings van een examen over te doen; dat is nochtans waar verzoeker naar taalt. De omstandige toelichting omtrent de verbetering en quoterings die de beroepscommissie in de bestreden beslissing heeft gegeven, kan naar oordeel van de Raad volstaan.

Met betrekking tot het examen ‘Mensenrechten’ kan vooreerst verzoekers vordering om dat examen op grond van artikel II.277 van de Codex Hoger Onderwijs te vernietigen, niet worden ingewilligd.

Deze bepaling luidt:

“Art. II.277.

Het bestuur treedt ten aanzien van de studenten op als bestuursinstantie voor wat betreft de toepassing van het titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Voor wat betreft de examens houdt de openbaarheid van bestuur in dat studenten een recht op inzage in en toelichting bij de door hen afgelegde examens hebben. Indien na de toelichting blijkt dat de betrokken student een kopie wil van het door hen afgelegde examen, dan heeft deze student kopierecht. Iedere kopie dient persoonlijk en vertrouwelijk behandeld te worden en mag enkel gebruikt worden in functie van de onderwijsloopbaan van de student.”

Deze bepaling biedt op zich geen grond tot nietigverklaring van een studievoortgangsbepaling. Er kan, in het licht van de rechten van verdediging, enkel anders over worden geoordeeld indien de student om inzage en/of kopie heeft gevraagd en hij, wanneer daarop niet is ingegaan, ook uitdrukkelijk in de interne beroepsprocedure voorbehoud heeft geformuleerd omdat hem de kans wordt ontnomen om alle mogelijke middelen te doen gelden.

In zijn aanvullend intern beroep heeft verzoeker aangegeven dat de hem verleende feedback “nuttig was”, en ofschoon hij aangeeft geen inzage of kopie te hebben verkregen, maakt verzoeker ter zake geen enkel voorbehoud en stelt hij integendeel dat “uit de gegeven feedback voldoende bewezen [is] dat hij competenties bewees”.

Voor het overige moet ten aanzien van verzoekers ontleding van vraag en antwoord hetzelfde worden gesteld als wat de Raad hierboven reeds heeft uiteengezet met betrekking tot het examen ‘Goederen- en bijzondere overeenkomstenrecht’: het is niet de taak of de bevoegdheid van de Raad om de beoordeling over te doen, en verzoeker heeft in de bestreden beslissing een afdoend antwoord kunnen lezen op de grieven die hij in zijn intern beroep heeft opgeworpen.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

VI. Anonimisering

In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om de anonimisering van het arrest bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op dit verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot

vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.133 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0840

In zake: Arno MARIS
woonplaats kiezend te 3190 Boortmeerbeek
Hollestraat 11

tegen:

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 15 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 14 september 2022 en van de beslissing van de vicerector Studentenbeleid van de Katholieke Universiteit Leuven van 7 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Gegevensbanken’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Toon Boon, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de bacheloropleiding ‘Informatica’.

Tot verzoekers curriculum behoort onder meer het opleidingsonderdeel ‘Gegevensbanken’; daarvoor behaalt verzoeker een examencijfer van 9/20.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 15 september 2022 stelt verzoeker tegen die beslissing het volgende intern beroep in.

“Op 6 september 2022 hoorde het herexamen van gegevensbanken om 8 uur te starten, maar er was nog geen surveillant aanwezig. Ik vond dit best raar aangezien we hier met behoorlijk veel mensen stonden te wachten voor het begin van het examen. Een kwartier later was er nog steeds geen surveillant te bespeuren, ondertussen was ik in paniek aan het geraken aangezien ik moeilijkheden heb met dit soort situaties. Hierdoor dacht ik dat er iets mis was met het examen waardoor we het later zouden moeten inhalen. Een vijf à tien minuten later dook er uiteindelijk een surveillant op met de examens. We zijn hierdoor een half uur later kunnen starten dan voorzien.

Doordat ik in paniek was geraakt heb ik tijdens het examen moeilijkheden gehad met me te concentreren. Ik voelde direct dat de oefeningen niet zo vlot gingen als bij het vorige examen en moeilijkheden had met de theorie vragen te verwerken. Hierdoor heb ik een groot deel van de meerkeuzevragen opengelaten aangezien ik niet meer in staat was deze met zekerheid in te vullen. Uiteindelijk heb ik bij het inkijken van het examen vastgesteld dat ik een 9.375/20 heb gehaald. Als het examen correct was verlopen, ben ik er zeker van dat ik in staat was om een hoger cijfer te behalen.

Het examen zelf verliep schriftelijk waarbij het uit een theorie deel bestond met meerkeuzevragen waarop giscorrectie werd toegepast en een gedeelte met oefeningen.

Ik vind het ontzettend jammer dat ik ondanks mijn goede voorbereiding, door dit voorval niet ten volle mijn kennis heb kunnen demonstreren. Ik zou het ten zeerste appreciëren als hiermee kan rekening worden gehouden. Alvast bedankt om mijn verzoek in overweging te nemen.”

De vicerector Studentenbeleid hoort verzoeker op 20 september 2022, en beslist op 7 oktober 2022 om het beroep ongegrond te verklaren.

“[...]

Motivering door uw faculteit

In opvolging van uw beroep hebben wij bijkomende motivering opgevraagd bij uw faculteit. Gezien de afwezigheid van de docent, ontvingen wij een reactie van het afdelingshoofd, prof. [H.B.]. Hij stuurde ons hierbij ook een kopie van het examen door.

Hij lichtte op de eerste plaats toe dat het examen bestond uit een deeltijdse test (15%), een project (15%) en het examen (70%). U behaalde hierbij respectievelijk 11,5/20, 16/20 en 7,5/20. Dit leverde een resultaat op van 9,38/20 dat werd afgerond tot 9/20.

Prof. [B.] bevestigde dat omwille van onvoorziene omstandigheden het examen effectief een half uur te laat gestart was. Om studenten toch de volledige voorziene tijd te garanderen, was het examen echter ook een half uur later geëindigd.

Onze beslissing

Bij de beoordeling van uw beroep moeten wij op de eerste plaats vaststellen dat, ook op basis van uw informatie, blijkt dat de vooropgestelde tijdsduur van dit examen correct werd gerespecteerd. Wij betreuren uiteraard dat het examen, omwille van onvoorziene omstandigheden, niet exact op het voorziene moment is kunnen starten. Maar door toe te laten dat studenten ook nog een half uur konden doorwerken, hebben studenten hier geen ernstig nadeel van ondervonden.

Bovendien, wanneer we uw examen verder analyseren, blijkt dat u voor elk van de vragen volgende resultaten behaalde:

- vraag 1: 1,5/8
- vraag 2: 2,7/4
- vraag 3: 0,56/2
- vraag 4: 2/2
- vraag 5: 0,75/4

Dit betekent dan ook dat het niet-slagen voor dit examen niet alleen kan worden toegeschreven aan het slecht presteren op vraag 1 (i.c. de meerkeuzevragen). Bovendien moet hierbij worden rekening gehouden met het specifieke karakter van dergelijke meerkeuzevragen. Zoals uzelf ook in uw beroep vermeldde had het feit dat u deze vragen slechts beperkt beantwoordde niet zozeer te maken met de tijdsdruk, maar wel met het feit dat u zich onvoldoende zeker voelde om een antwoord in te vullen. Een dergelijke onzekerheid wijst naar ons aanvoelen dan toch op een onvoldoende beheersing van de betrokken materie.

We moeten dan ook vaststellen dat de beoordeling van het examen ‘Gegevensbanken (H0109A)’ op een correct manier gebeurde. Wij beslissen dat het examen punt dat u hiervoor behaalde (i.c. 9/20) niet meer wordt gewijzigd.

Wij beseffen dat u bij het indienen van uw beroep op een andere uitkomst gehoopt had. Wij hopen u via deze brief toch overtuigd te hebben van de correctheid van deze examenbeslissing. Wij wensen u alvast veel succes toe in uw verder studietraject.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep wat het voorwerp betreft.

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid desnoods ambtshalve, en merkt het volgende op.

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de initiële examenbeslissing als tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie.

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 104 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 van de verwerende partij dat de vicerector Studentenbeleid als interne beroepsinstantie ofwel een beslissing neemt die leidt tot een gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van onontvankelijkheid of ongegrondheid, ofwel een nieuwe beslissing neemt. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing en is enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

B. Tijdigheid

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota werpt verwerende partij een exceptie *ratione temporis* op. Zij stelt dat de bestreden beslissing op 7 oktober 2022 werd verzonden én door verzoeker werd ontvangen, zodat het beroep bij de Raad, dat op 15 oktober 2022 werd ingesteld, laattijdig is.

Verzoeker weerspreekt die exceptie niet in zijn wederantwoordnota, waarin hij enkel ingaat op de grond van de zaak.

Ter zitting verklaart verzoeker dat hij een telfout heeft gemaakt en zijn beroep bij de Raad inderdaad buiten de termijn heeft ingediend.

Beoordeling

Artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat een beroep bij de Raad wordt ingesteld binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen, die ingaat de dag na die van kennisgeving van de in artikel II.284, eerste lid bedoelde beslissing.

Uit de stukken van het dossier (stukken 7A en 7B administratief dossier) blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker ter kennis is gebracht op 7 oktober 2022 en dat op diezelfde dag door de e-mailaccount van verzoeker een leesbevestiging is gegenereerd. Die stukken worden door verzoeker niet tegengesproken.

De termijn om tegen de bestreden beslissing een beroep in te stellen, liep derhalve van (zaterdag) 8 oktober 2022 tot en met (vrijdag) 14 oktober 2022.

Het beroep bij de Raad is ingesteld met een aangetekend schrijven dat een poststempel van 15 oktober 2022 draagt.

De exceptie is gegrond. Verzoekers beroep is ingesteld buiten de decretale vervaltermijn en derhalve niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.139 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0854

In zake: Brecht DENAUW
woonplaats kiezend te 3210 Linden
Tempelstraat 46

tegen:

UC LEUVEN
woonplaats kiezend te 3001 Heverlee
Geldenaaksebaan 335

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 18 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 8 september 2022 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van UC Leuven van 11 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor de opleiding ‘Graduaat Orthopedagogische begeleiding’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Graduaat Orthopedagogische begeleiding’.

Na de deliberatie van 30 juni 2022 dient verzoeker een intern beroep in tegen de examencijfers voor de opleidingsonderdelen ‘Kracht- en oplossingsgericht werken’ en ‘Mentaliserend praten met cliënten’, waarvoor verzoeker telkens 9/20 behaalde.

De interne beroepscommissie van UC Leuven verklaart dat beroep ongegrond bij beslissing van 18 juli 2022. Tegen die beslissing heeft verzoeker geen beroep ingesteld bij de Raad.

Na de tweede examenkans is verzoeker geslaagd voor alle opleidingsonderdelen van de opleiding, met uitzondering van ‘Kracht en oplossingsgericht werken’ (3 studiepunten). Voor dat opleidingsonderdeel bekomt verzoeker een examencijfer van 9/20.

Verzoeker wordt door de examencommissie niet geslaagd verklaard.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Tegen die beslissing stelt verzoeker het volgend intern beroep in:

“Ik, Brecht Denauw zou de examencommissie willen vragen artikel 55 §3 van het examenreglement in overweging te nemen op basis van onderstaande argumenten:

1. Ik ben voor alle vakken geslaagd, met uitzondering van het vak “Kracht en oplossingsgericht werken”. Een vak van 3 studiepunten op een totaal van 120 studiepunten. Ik behaalde voor het [theoriegedeelte] een score van 14.5/30 en voor het praktijkgedeelte 8/20. De totale score voor dit vak bedroeg 9/20. Ondanks de competenties aangeleerd in dit vak zeer nuttig kunnen zijn in een later professionele omgeving kan er niet gesteld worden dat dit zeer beperkt tekort een essentiële tekortkoming vormt in het geheel van de opleiding.
2. Dit vak zou ik opnieuw moeten volgen in het schooljaar 2022-2023, ik kan dus niet afstuderen met mijn medeleerlingen en dien nog een module te volgen die pas later in het jaar zou starten.
3. Ik heb een gemiddelde score behaald van meer dan 65,6% en heb een studie efficiëntie van 93%. Mijn eindstage en eindwerk zijn met succes afgerond.
4. Sinds de kleuterjaren heb ik ondersteuning gekregen in het kader van ASS problematiek. Ik kreeg gedurende verschillende jaren een intensieve begeleiding in het COS. In de lagere en middelbare school kreeg ik GON begeleiding. Mits een onvergelijkbare inzet en doorzettingsvermogen heb ik mijn huidig parcours kunnen

afleggen. Bij de beoordeling en/of voorbereiding van het examen werd geen rekening gehouden met deze geattesteerde beperking (op eenvoudige vraag kan het uitgebreid verslag van de diagnose worden overhandigd). In het bijzonder bij het uitvoeren van rollenspelen waarbij een fictieve situatie wordt gesimuleerd ondervind ik hierbij een probleem. Het vak waarvoor ik een tekort haalde is net een vak met onder meer een rollenspel als onderdeel van het examen. De docent was NIET op de hoogte van mijn ASS problematiek, ook al werd dit 2x gemeld (in april 2020 en mei 2022). Ik kreeg als geschreven antwoord dat ik niet moest panikeren en er in het verleden nog geen problemen waren geweest. Ik heb dan ook geen verder initiatief genomen om de attesten te bezorgen. Voor dit onderdeel zijn we echter van mening dat een aangepaste ondersteuning mogelijks een klein verschil had kunnen betekenen, misschien zelfs voldoende voor een positief resultaat te behalen gezien het zeer beperkt tekort.

5. Het praktijkgedeelte van het vak “Kracht en oplossingsgericht werken” is deels gebaseerd op een subjectieve beoordeling. (Geen gedetailleerde scoreverdeling van de verwachte (deel)antwoorden) We twijfelen niet aan de expertise of de objectiviteit van de leerkracht maar gezien het zeer beperkt tekort had een kleine nuance voor een delibererbaar cijfer kunnen hebben gezorgd.
6. Bij een sollicitatie kan ik mijn diploma niet voorleggen, wat eveneens mogelijke (financiële en aanwervings-) gevolgen kan hebben.
7. Het verslag van de bemiddeling weerspiegelt niet de essentie van de vraagstelling. De vraag ging om het [totaalplaatje] van de verschillende argumenten in beschouwing te nemen om een deliberatie te overwegen. In het antwoord van de beroepscommissie in juli 2022 (ref 202207.17) werd elk voorgelegd argument individueel weerlegd zonder de essentie van de vraagstelling in beschouwing te nemen. Dit werd meermaals toegelicht. Ondertussen is de situatie gewijzigd en is hij eveneens geslaagd voor het vak “Mentaliserend praten met cliënten”.

Het is zeer spijtig dat de examencommissie geen rekening gehouden heeft met het [totaalplaatje] van de behaalde resultaten in het kader van de opleiding van 120 studiepunten. Een jaar opnieuw opstarten voor een vak van slechts 3 studiepunten waarvoor ik een score haalde van 9/20 is bijzonder zuur. Temeer ik plichtsbewust geen enkele les miste, steeds alle deadlines strikt naleefde en te maken heb met een geattesteerde ASS problematiek. Dit uit zich in het bijzonder bij het uitvoeren van een rollenspel waarbij inlevingsvermogen, creativiteit en taalvaardigheid een belangrijke rol spelen.

Gezien bovenstaande argumenten ben ik van mening dat de beoordeling “niet geslaagd” niet redelijk en proportioneel is. Ik vraag aan de commissie om met bovenstaande argumentatie rekening te houden en volgens artikel 55 §3 van het examenreglement te overwegen of de vooropgestelde leerresultaten voor het geheel van de opleiding toch niet op voldoende wijze werden behaald. Ik zou dan beloond worden voor mijn onverzettelijke doorzetting en alsnog afstuderen in september 2022 .”

De interne beroepscommissie van UC Leuven behandelt dit beroep in zitting van 11 oktober 2022 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

Beoordeling

De Interne Beroepscommissie zal hierna minstens die grieven behandelen dewelke van wezenlijke invloed kunnen zijn op de beoordeling (R.Stvb. 26 oktober 2017, nr. 2017/450). De student legt verschillende argumenten voor aan de Interne Beroepscommissie. Om herhaling te vermijden worden sommige argumenten samengenomen.

A. Eerste middel en tweede middel

1. De student stelt het volgende:

“(...) Ik ben voor alle vakken geslaagd, met uitzondering van het vak “Kracht en oplossingsgericht werken”. Een vak van 3 studiepunten op een totaal van 120 studiepunten. Ik behaalde voor het theorie gedeelte een score van 14.5/30 en voor het praktijkgedeelte 8/20. De totale score voor dit vak bedroeg 9/20. Ondanks de competenties aangeleerd in dit vak zeer nuttig kunnen zijn in een later professionele omgeving kan er niet gesteld worden dat dit zeer beperkt tekort een essentiële tekortkoming vormt in het geheel van de opleiding. (...)”.

De Interne Beroepscommissie wil vooreerst wijzen op het gegeven dat de student, door zich te beroepen op art. 55, 3 OER, aanspraak maakt op een uitzondering:

“(...) Uitzonderlijk kan de examencommissie een student die niet voldoet aan de criteria om te slagen en waarvan zij oordeelt dat hij de vooropgestelde leerresultaten voor het geheel van de opleiding heeft behaald, toch geslaagd verklaren. (...)”

De Interne Beroepscommissie wil daarbij vooreerst onderstrepen dat de genoemde bepaling duidelijk een uitzonderingsbepaling betreft, gelet op de bewoordingen ervan: de examencommissie “(...) kan (...)” afwijken en in voorkomend geval zal een dergelijke afwijking gemotiveerd moeten worden.

De Interne Beroepscommissie wil daarenboven wijzen op het gegeven dat de eigen onderwijskundige inzichten van de student ter zake niet meegenomen kunnen worden, daar deze inzichten zonder relevantie zijn (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027).

Wat betreft het curriculum moeten de opleidingen principieel geen verantwoording afleggen aan hun studenten, aangezien dit tot hun autonome onderwijsbevoegdheid behoort (R.Stvb. 28 november 2011, nr. 2011/177; R.Stvb. 15 december 2011, nr. 2011/218; R.Stvb. 25 februari 2016, nr. 2015/630; R.Stvb. 19 januari 2016, nr. 2015/683). Bovendien laat de Codex Hoger Onderwijs de hogeronderwijsinstelling de nodige vrijheid inzake de concrete inhoud van het studieprogramma. De Interne Beroepscommissie moet daarbij vaststellen dat het opleidingsonderdeel waarvoor de student niet is weten slagen, een niet-tolereerbaar opleidingsonderdeel is.

De Interne Beroepscommissie gaat daarenboven uit van de deskundigheid die rust op de opleiding en haar medewerkers – en dewelke de student kennelijk ook niet in twijfel

trekt, daar laatstgenoemde expliciet aangeeft niet te twijfelen aan “(...) *de expertise of de objectiviteit* (...)” van betrokkenen – inzake het nemen van de bestreden beslissing.

Van de opleiding ontvangt de Interne Beroepscommissie ter zake o.m. de volgende toelichting:

“(...) De opleiding orthopedagogische begeleiding is gekoppeld aan een specifiek beroepscompetentie- en opleidingsprofiel. De te behalen, noodzakelijke beroepscompetenties, kennis, vaardigheden en attitudes werden netjes verkaveld over het programma en de verschillende opleidingsonderdelen. (...) Het OPO Kracht- en oplossingsgericht werken situeert zich op de vaardigheidsleerlijn en is gericht op de verwerving van specifieke beroepscompetenties die een afgestudeerde moet hebben verworven. (...) Het feit dat (de student) niet slaagde op Kracht- en oplossingsgericht werken vormt dus wel een essentiële tekortkoming in het geheel van zijn opleiding. (...)”

Vertrekkende van het vermoeden van professionaliteit en onpartijdigheid dat rust op de opleiding en haar medewerkers bestaat er geen reden om te twijfelen aan deze toelichting (R.Stvb. 11 december 2014, nr. 2014/371). De Interne Beroepscommissie moet vaststellen dat de beoordeling door de Examencommissie in casu gebeurde conform de toepasselijke bepalingen van het onderwijs- en examenreglement en schraging krijgt door zorgvuldige, begrijpelijke en redelijke motieven (R.Stvb. 26 april 2012, nr.2012/060).

2. De student stelt inzake het opleidingsonderdeel MGO12T Kracht- en oplossingsgericht werken het volgende:

“(...) Het praktijkgedeelte van het vak “Kracht en oplossingsgericht werken” is deels gebaseerd op een subjectieve beoordeling. (Geen gedetailleerde scoreverdeling van de verwachte (deel)antwoorden) (...)”

De Interne Beroepscommissie wijst vooreerst op het gegeven dat de verhouding tussen een student en de hogeschool een contractuele verhouding betreft. Studenten die zich inschrijven bij een hogeronderwijsinstelling sluiten een toetredingsovereenkomst af met het bestuur van deze instelling, waarbij zij de regels van het Onderwijs- en Examenreglement aanvaarden (zie ook art. II.273 CHO). De student kan zich dus alvast niet verschuilen achter een gebrekkige kennis van de onderwijs- en examenreglementering (R.Stvb. 19 juni 2008, nr. 2008/011). Een andere stelling zou bovendien moeilijk verdedigbaar zijn, daar de student zich thans op basis van bepalingen uit het Onderwijs- en Examenreglement van UC Leuven-Limburg tot de Interne Beroepscommissie heeft weten wenden.

De Interne Beroepscommissie moet vervolgens vaststellen dat wat betreft het voorliggende opleidingsonderdeel het eindresultaat bekendmaking kreeg d.d. 30.06.22. Indien de student ter zake de inhoudelijke beoordeling wenst aan te vechten, diende de student zulks te doen binnen de toepasselijke vervalttermijn van zeven kalenderdagen, dewelke ingaat de dag na de officiële bekendmaking van de door de Examencommissie gevalideerde examenbeslissing (art. 84, 4, a Onderwijs- en Examenreglement UC Leuven-Limburg). De termijn voor het instellen van het interne beroep is op dwingende wijze geregeld door de decreetgever in artikel II.283 Codex

Hoger Onderwijs. Het betreft een vervalttermijn. Het betreft bovendien een regel van openbare orde, waardoor de hogeschool er niet van kan afwijken.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de student zulks heeft gedaan. Het was daarbij dan aan de student om ter zake dan de nodige middelen uiteen te zetten en uit te putten.

De Interne Beroepscommissie heeft in dat kader reeds uitspraak gedaan over een thans door de student opnieuw opgeworpen “(...) *ASS problematiek* (...)” waarmee geen rekening zou zijn gehouden bij o.m. de examinering van het genoemde opleidingsonderdeel.

De Interne Beroepscommissie besloot op 18.07.22 tot de ontvankelijkheid maar ongegrondheid van het genoemde intern beroep.

De student heeft weten berusten in deze beslissing.

3. Het eerste en tweede middel, dat bovendien niet-ontvankelijk is, kan niet worden aangenomen.

B. Derde middel

1. De student stelt het volgende:

“(...) Mijn eindstage en eindwerk zijn met succes afgerond. (...)”

2. De Interne Beroepscommissie kan ter zake niet besluiten dat de student een uitzonderlijke omstandigheid weet aan te dragen dewelke zou nopen tot een ander besluit dan de thans bestreden beslissing.
3. Dat de student voor andere opleidingsonderdelen een voldoende zou scoren, maakt niet dat de bestreden beslissing onredelijk zou zijn. Andere opleidingsonderdelen toetsen andere competenties. Zelfs indien er een inhoudelijke band zou bestaan tussen de verschillende opleidingsonderdelen, kan de evaluatie voor deze verschillende opleidingsonderdelen sterk uiteen lopen (R.Stvb. 26 april 2012, nr.2012/060).
4. De Interne Beroepscommissie moet vaststellen dat *in casu* nog steeds een opleidingsonderdeel weet voor te leggen hetwelk niet-tolereerbaar is.
5. Het is vaststaande rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen (R.Stvb.) dat de niet-tolereerbaarheid formeel aantoont dat een bijzonder belang gehecht wordt aan het opleidingsonderdeel in kwestie en dat voorliggende leerdoelstellingen globaal niet bereikt worden wanneer de student voor het opleidingsonderdeel in kwestie niet weet te slagen (R.Stvb. 18 december 2014, nr.2014/360, R.Stvb. 22 maart, nr.2016/046). Zulks is zelfs het geval voor opleidingsonderdelen met een eerder beperkt aantal studiepunten. De niettolereerbaarheid ervan vormt net dan een duidelijke indicatie van het belang van het opleidingsonderdeel (R.Stvb. 22 maart 2016, nr.2016/046). Het voorliggende

opleidingsonderdeel bezit een specifiek en eigen competentieprofiel waaraan de student thans op onvoldoende wijze weet te voldoen.

6. Dat de student in zijn verzoekschrift bovendien aangeeft geen enkele les gemist te hebben en steeds alle deadlines strikt zou hebben weten naleven, doet geen afbreuk aan het voorgaande. De tijd en de moeite die een student in zijn studies heeft geïnvesteerd, is bij de beoordeling niet de toetssteen. (R.Stvb. 18 december 2014, nr. 2014/297; R.Stvb. 16 augustus 2017, nr. 2017/210; R.Stvb. 19 december 2017, nr. 2017/509). De beoordeling betreft de inhoudelijke prestaties van de student in functie van de beoogde competenties (R.Stvb. 23 november 2016, nr. 2016/497). Ter zake rust op de evaluator, zoals reeds aangeven, het vermoeden van deskundigheid.

7. Het middel kan niet worden aangenomen.

C. Vierde middel

1. De student stelt het volgende:

“(...) Bij een sollicitatie kan ik mijn diploma niet voorleggen, wat eveneens mogelijke (financiële en aanwervings-) gevolgen kan hebben. (...)”

2. De gevolgen van de beslissing tasten de rechtmatigheid van deze beslissing niet aan en moeten dus ook niet mee in rekening genomen worden bij de beoordeling van de redelijkheid ervan (R.Stvb. 29 oktober 2015, nr. 2015/440; R.Stvb. 17 november 2015, nr. 2015/540; R.Stvb. 12 januari 2016, nr. 2015/612; R.Stvb. 9 november 2016, nr. 2016/472).

3. Het middel kan niet worden aangenomen.

Beslissing

Het intern beroep is deels ontvankelijk maar niet gegrond.

De Interne Beroepscommissie bevestigt de bestreden beslissingen.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid desnoods ambtshalve, en merkt het volgende op.

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de initiële beslissing van de examencommissie als tegen de beslissing van de interne beroepscommissie.

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 86.4 van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij dat de interne beroepsprocedure leidt tot een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt of herzielt, al dan niet na heroverweging door de oorspronkelijk beslissende instantie. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing en is enkel onontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerking

De Raad wijst verzoeker er vooreerst op dat het – zoals hierboven is komen vast te staan – enkel de beslissing van de interne beroepscommissie is die het voorwerp van huidig beroep uitmaakt. Het is derhalve tegen die beslissing dat verzoeker zijn grieven moet richten, om de Raad ervan te overtuigen dat die beslissing onregelmatig is.

Ook al staat de decreetgever toe dat het beroep bij de Raad wordt beschouwd als een laagdrempelige procedure, waarbij formalisme wordt vermeden en de aan de bestreden beslissing tegengeworpen onregelmatigheden niet op straffe van onontvankelijkheid juridisch moeten gekwalificeerd (*Parl. St.* VI.P. 2003-2004, nr. 1960/1, 25), dan nog neemt dit niet weg

eensdeels dat de kritiek moet zijn gericht tegen de beslissing die het voorwerp van het debat uitmaakt en anderdeels dat er conform artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs wel sprake moet zijn van ‘ingeroepen bezwaren’, wat betekent dat loutere beweringen of het uiten van twijfel niet volstaan (*Parl. St.* VI.P. 2003-2004, nr. 1960/1, 25).

Niet zonder risico daarbij is verzoekers handelwijze, waarbij de aan de Raad voorgelegde grieven beperkt zijn tot een nagenoeg letterlijke overname van wat verzoeker in zijn intern beroep heeft aangevoerd. Zo stelt verzoeker in zijn beroepsschrift voor de Raad:

“Ik ben het niet eens met deze beslissingen omdat:

1. Ik ben voor alle vakken geslaagd, met uitzondering van het vak ‘Kracht en oplossingsgericht werken’. Een vak van 3 studiepunten op een totaal van 120 studiepunten. Ik behaalde voor het [theoriegedeelte] een score van 14,5/30 en voor het praktijkgedeelte 8/20. De totale score voor dit vak bedroeg 9/20. Ondanks dit vak niet tolereerbaar is kan dit zeer beperkt tekort toch moeilijk aan[ge]zien worden als een essentiële tekortkoming in het geheel van de opleiding en het behalen van mijn diploma verhinderen.
2. Dit vak zou ik opnieuw moeten volgen in het schooljaar 2022-2023. Ik dien deze module te volgen die pas later in het jaar zou starten. Dit gecombineerd met een voltijds[e] job.
3. Ik heb een gemiddelde score behaald van meer dan 65,4% en heb een studie-efficiëntie van 93%. Mijn eindstage en eindwerk zijn met succes afgerond.
4. Sinds de kleuterjaren heb ik ondersteuning gekregen in het kader van ASS problematiek. Ik kreeg gedurende verschillende jaren een intensieve begeleiding in het COS. In de lagere en middelbare school kreeg ik GON-begeleiding. Mits een onvergelijkbare inzet en doorzettingsvermogen heb ik mijn huidig parcours kunnen afleggen.

Bij de beoordeling en/of voorbereiding van het examen werd geen rekening gehouden met deze geattesteerde beperking (op eenvoudige vraag kan het uitgebreid verslag van de diagnose worden overhandigd). In het bijzonder bij het uitvoeren van rollenspelen waarbij een fictieve situatie wordt gesimuleerd ondervind ik hierbij een probleem. Het vak waarvoor ik een tekort haalde is net een vak met onder meer een rollenspel als onderdeel van het examen. De docent was NIET op de hoogte van mijn ASS problematiek, ook al werd dit 2x gemeld (in april 2020 en mei 2022). Ik kreeg als geschreven antwoord dat ik niet moest panikeren en er in het verleden nog geen problemen waren geweest. Ik heb dan ook geen verder initiatief genomen om de attesten te bezorgen. Voor dit onderdeel zijn we echter van mening dat een aangepaste ondersteuning mogelijks een klein verschil had kunnen betekenen, misschien zelfs voldoende [om] een positief resultaat te behalen gezien het zeer beperkte tekort.

5. Het praktijkgedeelte van het vak ‘Kracht en oplossingsgericht werken’ is deels gebaseerd op een subjectieve beoordeling (geen gedetailleerde scoreverdeling van de verwachte (deel)antwoorden). We twijfelen niet aan de expertise of de

objectiviteit van de leerkracht maar gezien het zeer beperkte tekort had een nuance voor een deliberaerbaar cijfer kunnen hebben gezorgd.

6. Het verslag van de beroepscommissie weerlegt elk individueel argument zonder de essentie van de vraagstelling in beschouwing te nemen. De vraag is echter om het [totaalplaatje] in beschouwing te nemen en een deliberatie te overwegen.

Het is zeer spijtig dat de examencommissie geen rekening gehouden heeft met het [totaalplaatje] van de behaalde resultaten in het kader van de opleiding van 120 studiepunten. Een jaar opnieuw opstarten voor een vak van slechts 3 studiepunten waarvoor ik een score haalde van 9/20 is bijzonder zuur. Temeer ik plichtsbewust geen enkele les miste, steeds alle deadlines strikt naleefde en te maken heb met een geattesteerde ASS-problematiek. Dit uit zich in het bijzondere bij het uitvoeren van een rollenspel waarbij inlevingsvermogen, creativiteit en taalvaardigheid een belangrijke rol spelen.

Gezien bovenstaande argumenten ben ik van mening dat de beoordeling ‘niet geslaagd’ niet redelijk en proportioneel is.”

In dat licht doet verwerende partij in haar antwoordnota ook gelden:

“Verwerende Partij stelt vooreerst vast dat Verzoekende Partij in het verzoekschrift verschillende zaken weet over te nemen uit het initieel ingediende intern beroep (zie ook STUK 2 en STUK 3), waaronder begrepen:

“(…) Ik ben voor alle vakken geslaagd, met uitzondering van het vak “Kracht en oplossingsgericht werken”. Een vak van 3 studiepunten op een totaal van 120 studiepunten. Ik behaalde voor het theorie gedeelte een score van 14,5/30 en voor het praktijkgedeelte 8/20. De totale score voor dit vak bedroeg 9/20. (...) kan dit zeer beperkt tekort toch moeilijk aanzien worden als een essentiële tekortkoming in het geheel van de opleiding (...)

Dit vak zou ik opnieuw moeten volgen in het schooljaar 2022-2023. Ik dien deze module te volgen die pas later in het jaar zou starten. (...)

Ik heb een gemiddelde score behaald van meer dan 65,4% en heb een studie efficiëntie van 93%. Mijn eindstage en eindwerk zijn met succes afgerond.

Sinds de kleuterjaren heb ik ondersteuning gekregen in het kader van ASS problematiek. Ik kreeg gedurende verschillende jaren een intensieve begeleiding in het COS. In de lagere en middelbare school kreeg ik GON begeleiding. Mits een onvergelykbare inzet en doorzettingsvermogen heb ik mijn huidig parcours kunnen afleggen. Bij de beoordeling en/of voorbereiding van het examen werd geen rekening gehouden met deze geattesteerde beperking (op eenvoudige vraag kan het uitgebreid verslag van de diagnose worden overhandigd). In het bijzonder bij het uitvoeren van rollenspelen waarbij een fictieve situatie wordt gesimuleerd ondervind ik hierbij een probleem. Het vak waarvoor ik een tekort haalde is net een vak met onder meer een rollenspel als onderdeel van het examen. De docent was NIET op de hoogte van mijn ASS problematiek, ook al werd dit 2x gemeld (in april 2020 en mei 2022). Ik kreeg als geschreven antwoord dat ik niet moest

panikeren en er in het verleden nog geen problemen waren geweest. Ik heb dan ook geen verder initiatief genomen om de attesten te bezorgen. Voor 3 dit onderdeel zijn we echter van mening dat een aangepaste ondersteuning mogelijks een klein verschil had kunnen betekenen, misschien zelfs voldoende voor een positief resultaat te behalen gezien het zeer beperkt tekort.

Het praktijkgedeelte van het vak “Kracht en oplossingsgericht werken” is deels gebaseerd op een subjectieve beoordeling. (Geen gedetailleerde scoreverdeling van de verwachte (deel)antwoorden) We twijfelen niet aan de expertise of de objectiviteit van de leerkracht maar gezien het zeer beperkt tekort had een kleine nuance voor een delibereerbaar cijfer kunnen hebben gezorgd. (...)

Het is zeer spijtig dat de examencommissie geen rekening gehouden heeft met het totaal plaatje van de behaalde resultaten in het kader van de opleiding van 120 studiepunten. Een jaar opnieuw opstarten voor een vak van slechts 3 studiepunten waarvoor ik een score haalde van 9/20 is bijzonder zuur. Temeer ik plichtsbewust geen enkele les miste, steeds alle deadlines strikt naleefde en te maken heb met een geattesteerde ASS problematiek. Dit uit zich in het bijzonder bij het uitvoeren van een rollenspel waarbij inlevingsvermogen, creativiteit en taalvaardigheid een belangrijke rol spelen.

Gezien bovenstaande argumenten ben ik van mening dat de beoordeling “niet geslaagd” niet redelijk en proportioneel is.

Ik vraag (...) om met bovenstaande argumentatie rekening te houden en om te overwegen of de vooropgestelde leerresultaten voor het geheel van de opleiding toch niet op voldoende wijze werden behaald. Ik zou dan beloond worden voor mijn onverzettelijke doorzetting (...)

Verwerende partij verwijst wat betreft overgenomen zaken naar de interne beroepsbeslissing (zie STUK 3), waarin gemotiveerd en grondig werd ingegaan op door verzoekende partij aangedragen grieven.

Uw Raad heeft ter zake in het verleden bovendien reeds aangegeven:

“(...) (Het) volstaat (...) niet om louter de argumenten op intern beroep te herhalen voor de Raad, zonder daarbij in te gaan op de motieven waarmee de interne beroepscommissie deze argumenten heeft weerlegd. Hiermee toont (Verzoekende Partij) immers niet aan wat zijn (of haar) kritiek is op de bestreden beslissing van de interne beroepscommissie. (...)” – R.Stvb. ARREST nr. 6.906 van 24 september 2021 in de zaak 2021/294.

Verwerende Partij vraagt Uw Raad dan ook om ter zake te besluiten tot de onontvankelijkheid.”

In de mate dat verzoeker louter zijn grieven herhaalt, moet worden vastgesteld dat hij daarop van de beroepscommissie een antwoord heeft gekregen.

De Raad wijst erop dat verzoeker geen intern beroep heeft ingesteld tegen het examencijfer op zich, en dat grieven ter zake nu niet alsnog bij het debat kunnen worden

betrokken. Wat verzoeker onder randnummer 5 uiteenzet, en waarbij hij overigens zelf aangeeft dat hij aan de objectiviteit van de beoordeling niet twijfelt, kan hier dus niet in aanmerking worden genomen.

In dat opzicht is het beroep niet ontvankelijk.

De Raad begrijpt het beroep, zoals verzoeker het ook verwoordt, als gesteund op de onredelijkheid en de onevenredigheid van de bestreden beslissing.

Wat dat betreft, zal verzoeker – omwille van de zeer beperkte omschrijving van zijn grieven – wel moeten aanvaarden dat het beroep wordt behandeld zoals verwerende partij en de Raad het menen te hebben kunnen begrijpen.

Enig middel

In een enig middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

De grieven van verzoeker zijn hierboven weergegeven.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota als volgt:

“In zoverre verwerende partij kritiek met betrekking tot de bestreden beslissing heeft weten ontwaren, betreft deze de volgende:

“(...) Het verslag van de beroepscommissie weerlegt elk individueel argument zonder de essentie van de vraagstelling in beschouwing te nemen. De vraag is echter om het totaal plaatje in beschouwing te nemen en een deliberatie te overwegen. (...)”

Verwerende partij verwijst in hoofddorde naar de interne beroepsbeslissing (zie STUK 3), waarin wel degelijk gemotiveerd en grondig werd ingegaan op door verzoekende partij ontvankelijk aangedragen grieven.

Verzoekende partij vraagt toepassing van art. 55, 3 van de toepasselijke onderwijs- en examenreglementering, dewelke als volgende weet te stipuleren:

“(…) Uitzonderlijk kan de examencommissie een student die niet voldoet aan de criteria om te slagen en waarvan zij oordeelt dat hij de vooropgestelde leerresultaten voor het geheel van de opleiding heeft behaald, toch geslaagd verklaren. (…)”

Verwerende partij wil daarbij – naar verzoekende partij toe, nogmaals – onderstrepen dat de genoemde bepaling duidelijk een uitzonderingsbepaling betreft, gelet op de bewoordingen ervan.

De beoordeling door de Examencommissie gebeurde in casu conform de toepasselijke bepalingen van de onderwijs- en examenreglementering en krijgt schraging door zorgvuldige, begrijpelijke en redelijke motieven (zie ook STUK 3).

Verwerende partij moet onderstrepen dat in casu nog steeds een opleidingsonderdeel weet voor te liggen hetwelk niet tolereerbaar is. Het is daarbij vaststaande rechtspraak van Uw Raad dat de niet-tolereerbaarheid formeel aantoont dat een bijzonder belang gehecht wordt aan het opleidingsonderdeel in kwestie en dat voorliggende leerdoelstellingen globaal niet bereikt worden wanneer de student voor het opleidingsonderdeel in kwestie niet weet te slagen (R.Stvb. 18 december 2014, nr. 2014/360, R.Stvb. 22 maart, nr.2016/046). Zulks is zelfs het geval voor opleidingsonderdelen met een eerder beperkt aantal studiepunten. De niet-tolereerbaarheid ervan vormt net dan een duidelijke indicatie van het belang van het opleidingsonderdeel (R.Stvb. 22 maart 2016, nr.2016/046).

Verwerende Partij vraagt dan ook om de grief, in zoverre deze ontvankelijk zou zijn, af te wijzen als ongegrond.”

In zijn wederantwoordnota herneemt verzoeker zijn grieven. Hij voegt daar nog aan toe dat er “zeer weinig tijd is tussen de bekendmaking van het resultaat van de 1ste zitting (22/4/2022) en het herexamen van de 2de zitting (23/5/2022)”, in het bijzonder om de theorie opnieuw te studeren en de nodige competenties voor het rollenspel in te oefenen. Verzoeker stipt daarbij nog aan dat de herkansing zich situeerde in een periode waarin het eindwerk moest worden afgeleverd, eindexamens werden afgelegd enz.

Beoordeling

Zoals hierboven reeds is aangegeven, is het voorwerp van debat de beslissing om verzoeker niet globaal geslaagd te verklaren. Verzoeker heeft tegen de examencijfers voor ‘Kracht- en oplossingsgericht werken’ en ‘Mentaliserend praten met cliënten’ na de junizitting – waarin dus begrepen de volgens verzoeker al te korte voorbereidingsperiode – op 7 juli 2022 een intern beroep ingesteld, dat bij beslissing van 18 juli 2022 als ongegrond werd verworpen.

Tegen die beslissing heeft verzoeker bij de Raad geen beroep ingesteld. In zoverre verzoeker thans in zijn wederantwoordnota die voorbereidingsperiode aanhaalt, moet erop worden

gewezen dat dit argument onontvankelijk is omdat (i) het examencijfer niet het voorwerp van het beroep uitmaakt, (ii) de beroepstermijn voor geschillen die zich situeren in de junizittijd reeds lang is verstreken, (iii) verzoeker dit argument niet heeft opgeworpen in de interne beroepsprocedure die aan het huidige beroep is voorafgegaan en (iv) de grief, zonder dat deze raakt aan de openbare orde, niet in het verzoekschrift, maar voor het eerst in de wederantwoordnota wordt opgeworpen.

Artikel 55.3 van het onderwijs- en examenreglement is de interne omzetting van artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs.

Het eerste lid van deze laatste bepaling stelt met betrekking tot het voor een opleiding globaal geslaagd verklaren het volgende:

“De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft.”

De laatste zin van deze bepaling werd ingevoegd bij artikel VI.14 van het Decreet van 16 juni 2017 ‘betreffende het onderwijs XXVII’. Bij de totstandkoming van die bepaling is in de memorie van toelichting door de steller van het ontwerp de volgende toelichting gegeven (*Parl. St.* VI. Parl. 2016-2017, nr. 1146, 40):

“Van de instelling mag een gedegen onderzoek verwacht worden van de aan een dossier gerelateerde bijzondere omstandigheden. Het is echter aan de student om zijn verzoek tot uitzonderlijke deliberatie te onderbouwen met een goed inhoudelijk geargumenteed dossier met de nodige stavingstukken. Vanuit de bezorgdheid om te vermijden dat een student al te lichtzinnig een dossier zou opstarten zonder zijn ingeroepen bijzondere omstandigheden te onderbouwen en de onderwijsinstellingen tevergeefs heel wat onderzoekswerk moeten verrichten, wordt geëxpliciteerd dat de bewijslast voor de toepassing van artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs in eerste instantie bij de student wordt gelegd. Het artikel geeft de kans aan de studenten om, in een intern beroep, argumenten aan te voeren die zouden kunnen aantonen waarom hij of zij wel geslaagd had moeten verklaard worden. In dat geval is de beroepsinstantie ermee belast deze argumenten te bekijken en er ofwel rekening mee te houden, ofwel uit te leggen waarom ze deze argumenten niet overtuigend vindt.”

Het viel derhalve aan verzoeker toe om ten overstaan van de interne beroepscommissie aan te tonen dat de twee door de decreetgever cumulatief voorgeschreven voorwaarden zijn vervuld,

met name eensdeels dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en anderdeels dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal genomen werden behaald.

De Raad is van oordeel dat de interne beroepscommissie alvast hierin kan worden bijgevalen dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij de doelstellingen van de opleiding ‘globaal genomen’ heeft bereikt.

Het feit dat verzoeker voor één opleidingsonderdeel een tekort heeft, is de aanleiding waarom hij door de examencommissie niet geslaagd werd verklaard, en dus niet het bewijs dat de doelstellingen van de opleiding globaal genomen wél werden behaald. Ook de al dan niet beperkte omvang van het ene tekort draagt dat bewijs niet in zich.

Verzoeker heeft voorts geen enkele poging ondernomen om de leerdoelstellingen van het opleidingsonderdeel ‘Kracht en oplossingsgericht denken’ te ontleden, aan te geven welke doelstellingen in het licht van het tekort (mogelijk) niet werden bereikt, en uiteen te zetten hoe en waarom die doelstellingen alsnog wél werden gerealiseerd middels de credits die voor de andere opleidingsonderdelen werden behaald.

Aangezien de beroepscommissie binnen de grenzen van de redelijkheid en de proportionaliteit kon vaststellen dat verzoeker niet aantoont de doelstellingen van de opleiding globaal te hebben behaald, en bijgevolg aan één van de cumulatieve voorwaarden van de artikelen 55.3 van het onderwijs- en examenreglement en II.229 van de Codex Hoger Onderwijs niet is voldaan, volstaat die vaststelling om het beroep te verwerpen.

De overige argumenten van verzoeker, die kunnen worden betrokken op de tweede voorwaarde – het bewijs van uitzonderlijke omstandigheden – dienen in dat opzicht niet nader te worden onderzocht.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.140 van 5 december 2022 in de zaken 2022/0902 en 2022/0943

In zake: Marie Barbara SIKHARULIDZE
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Terkamerenboslaan 92 bus 1

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 27 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 17 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en de weigering tot herinschrijving wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in Social Sciences’.

Op het einde van dat academiejaar wordt aan verzoekster een bindende voorwaarde opgelegd.

In het academiejaar 2021-2022 schrijft verzoekster zich in voor dezelfde opleiding. Zij komt de haar opgelegde bindende voorwaarde niet na, ten gevolge waarvan de examencommissie op 15 september 2022 de beslissing ‘inschrijving niet toegelaten’ neemt.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Tegen die beslissing stelt verzoekster een intern beroep in.

Op 17 oktober 2022 beslist de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel om dat intern beroep ongegrond te verklaren:

“[...]”

IV. TEN GRONDE

De beroepscommissie stelt vast dat aan de studente een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van artikel 88, § 1 van het OER, nu zij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarden die haar op het einde van het vorige academiejaar werden opgelegd en dewelke zij niet heeft aangevochten.

De studente heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven. De weigering tot herinschrijving is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

De studente verwijst naar haar inschrijving sinds 2020 en de geldende COVID-19-maatregelen tijdens het academiejaar, met een weerslag op haar integratie en op haar mentale gezondheid. In januari 2022 heeft ze COVID-19 opgelopen, waarbij ze geleden heeft onder de symptomen. Naast langdurige gevolgen van COVID-19 verwijst de studente tevens naar schildklierproblemen gedetecteerd in 2020 en waarvan de negatieve effecten opdoken sinds mei 2022 omdat medicatie niet meer werkte. Niettegenstaande de medische problemen, zo haalt de studente aan, is ze geslaagd op het merendeel van de examens van het eerste jaar. Ze is heel gemotiveerd en gepassioneerd, en is er dankzij hard werk ook in geslaagd om te slagen op 6 examens. De studente verwijst tevens naar een overlap tijdens de examens, waarbij ze geen beter examenrooster heeft verkregen. Tot slot haalt ze aan dat ze om volgend jaar te kunnen verder studeren, slechts 6 ECTS-credits te weinig heeft behaald.

De beroepscommissie onderzoekt vooreerst of de studente een overmachtssituatie aantoon, die rechtvaardigt waarom de studente niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden.

De beroepscommissie stelt vast dat de studente ter staving van haar beweringen volgende stukken voegt:

- een attest van 16.09.2022 (zowel in kopie als in origineel via een tweede zending) waarin verklaard wordt dat de studente “geregelde medische verzorging en farmaceutische produ[c]ten behoeft wegens een chronische aandoening, die niet onmiddellijk vatbaar is voor genezing”, en er een negatieve invloed is geweest op haar functionering, vooral op cognitief vlak/op haar klassieke capaciteit;
- een ‘certificat d’interruption d’activité’ voor de periode van 30.01.2022 t.e.m. 06.02.2022, met dien verstande dat het attest op 31.01.2022 is opgesteld en dus conform artikel 112 van het OER niet in ogenschouw kan worden genomen voor 30.01.2022.

Ofschoon de studente aldus een ongeschiktheidsattest had voor meerdere dagen tijdens de eerste examenperiode van de eerste zitting, heeft zij toch aan alle examens van deze examenperiode deelgenomen (hetgeen hetzij haar eigen keuze is geweest, dan wel waarbij zij een verplaatsing van examens naar een andere dag heeft aangevraagd en verkregen). Verder preciseert de studente niet op welke examens van de eerste en tweede examenperiode van de eerste zitting en/of van de tweede zitting de aangehaalde gezondheidsproblemen een rechtstreekse invloed hebben gehad.

Voor het overige uit de studente wel vage beschouwingen, zo onder meer inzake een vermeende overlap en long COVID, die niet in concreto betrokken wordt op de afgelegde examens en die niet gestaafd wordt door stukken. Dat de studente op 6 examens geslaagd is, rechtvaardigt evenmin waarom zij tijdens academiejaar 2021-2022 onvoldoende studievoortgang heeft behaald en niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarde.

Er kan dan ook geen overmachtssituatie worden weerhouden.

De beroepscommissie wijst de studente er nog op dat de bindende voorwaarde die op het einde van academiejaar 2020-2021 werd opgelegd, een belangrijk signaal was dat de studente tijdens academiejaar 2021-2022 de nodige inspanningen diende te leveren om voldoende studievoortgang te bekomen. Studiegerelateerd stelt de beroepscommissie evenwel vast dat:

- de studente een eerste maal ingeschreven was in de bacheloropleiding tijdens academiejaar 2020-2021, en slaagde voor 24 ECTS-credits van de 60 opgenomen ECTS-credits, oftewel een studierendement van 40%. Aan de studente werd dan ook een bindende voorwaarde opgelegd;
- de student zich tijdens academiejaar 2021-2022 opnieuw heeft ingeschreven voor de bacheloropleiding, doch slechts voor 36 van de 54 opgenomen ECTS-credits geslaagd is, oftewel een studierendement van 67%, waarmee zij niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarde. Ofschoon de studente voor 6 opleidingsonderdelen een creditbewijs heeft behaald, is zij anderzijds tijdens de tweede zitting niettegenstaande de opgelegde bindende voorwaarde, tweemaal ongewettigd afwezig gebleven voor het examen, en is er onvoldoende studievoortgang terug te vinden in het studietraject van de studente. Meer bepaald:
 - o behaalde zij op het opleidingsonderdeel ‘History of International Relations’ een 8/20 tijdens de eerste zitting, en bleef zij ongewettigd afwezig tijdens de tweede zitting;

- behaalde zij op het opleidingsonderdeel ‘Introduction to Belgian Society and Politics’ dat zij reeds voor het tweede opeenvolgende academiejaar heeft opgenomen, een 7/20 tijdens de eerste zitting, en een 5/20 tijdens de tweede zitting;
- behaalde zij op het opleidingsonderdeel ‘Statistics for the Social Sciences’ dat zij eveneens reeds voor het tweede, opeenvolgende academiejaar heeft opgenomen, een 5/20 tijdens de eerste zitting en bleef zij eveneens ongewettigd afwezig tijdens de tweede zitting;

Dat de studente dit zelf omschrijft ‘als een tekort van slechts 6 credits’, betreft een eigen inschatting waarbij de ongewettigde afwezigheden tijdens de tweede zitting niet worden toegelicht.

- de studente zodoende na 2 academiejaren nog maar 60 ECTS-credits heeft kunnen behalen, zodat zij nog een lange weg heeft af te leggen alvorens het bachelordiploma te kunnen behalen.

De studente overtuigt de beroepscommissie ook niet dat zij volgend academiejaar wel voldoende studievoortgang zal behalen. Dat de studente naar eigen zeggen heel gemotiveerd en gepassioneerd is, betreffen subjectieve inschattingen die de voormelde vaststellingen niet ontkrachten en niet verhinderen dat er terecht toepassing wordt gemaakt van de bepalingen opgenomen in het OER nopens studievoortgangsbewaking. De studente brengt geen concrete elementen aan die de beroepscommissie ervan kunnen overtuigen dat ze volgend academiejaar voldoende studievoortgang zal kunnen behalen.

Rekening houdend met het gelopen studieparcours, het aantal nog te verwerven credits en het ontbreken van elementen waaruit redelijkerwijs dient te worden afgeleid dat er sprake is van een voldoende aannemelijk perspectief op verbetering, oordeelt de interne beroepscommissie dat de beslissing van de examencommissie tot weigering tot herinschrijving redelijk is. Die beslissing verdient bevestiging.

V. BESLUIT

Het beroep wordt verworpen. De bestreden beslissing wordt bevestigd.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Samenvoeging

Verzoekster heeft bij de Raad een beroep ingediend op 27 oktober 2022. Dit beroep werd geregistreerd onder het rolnummer 2022/0902. De tijdigheid van dat beroep staat niet ter betwisting. Wel betreft het een Engelstalig beroepsschrift, waarvan verzoekster bij de neerlegging ervan de vertaling aankondigde.

De Raad hanteert vooralsnog de vaste beleidslijn dat aan de verzoekende partij die een niet-Nederlandstalig verzoekschrift indient, een bijkomende termijn wordt verleend ten einde – wat

de tijdigheid betreft op ontvankelijke wijze – een Nederlandse vertaling van dat anderstalig verzoekschrift neer te leggen.

Nog vooraleer aan verzoekster een dergelijke termijn kon worden verleend (het beroep gekend onder rolnummer 2022/0902 werd op 4 november 2022 door de Raad geregistreerd) heeft verzoekster – op 3 november 2022 – een vertaling van haar initieel verzoekschrift neergelegd. Dit stuk werd geregistreerd als een afzonderlijk beroep, en is gekend onder het rolnummer 2022/0943.

Aangezien beide verzoekschriften betrekking hebben op hetzelfde geschil, past het om de zaken voor behandeling samen te voegen en er in één arrest uitspraak over te doen.

V. Ontvankelijkheid

A. Ratione temporis

Standpunt van partijen

Verwerende partij merkt op dat de Nederlandse vertaling van het verzoekschrift door verzoekster is ingediend op 3 november 2022, zijnde buiten de decretale vervaltermijn.

De Raad heeft partijen, in het bijzonder verwerende partij, bevraagd of in het licht van het bovenstaande, de op 3 november 2022 ingediende Nederlandstalige vertaling van het verzoekschrift mag worden beschouwd als tijdig, zodat niet formeel alsnog een termijn voor deze vertaling moet worden verleend.

Met een e-mail van 30 november 2022 heeft verwerende partij hierop geantwoord:

“Verwerende partij heeft het tweede verzoekschrift van verzoekende partij ook begrepen als de Nederlandstalige vertaling van het eerste Engelstalige verzoekschrift.

Om die reden wordt in de beide antwoordnota’s geen exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen voor wat de tweede bestreden beslissing (met name de beslissing van de beroepscommissie) betreft, doch wordt aangegeven dat verweer ten gronde wordt gevoerd “*in de hypothese dat het laatste verzoekschrift moet worden beschouwd als een vertaling van het verzoekschrift in de procedure gekend onder rolnummer 2022/0902.*”

Voor zoveel als nodig bevestigt verwerende partij dat zij het verzoekschrift dat afzonderlijk geregistreerd werd onder rolnummer 2022/0943 beschouwt als de Nederlandstalige vertaling van het verzoekschrift gekend in de procedure met rolnummer 2022/0902, waarbij verwerende partij uiteraard geen bezwaar heeft tegen een samenvoeging van beide procedures. In die zin wordt ook geen exceptie van laattijdigheid aangevoerd.”

Beoordeling

Zoals hierboven is aangegeven, werd de vertaling van het Engelstalig verzoekschrift neergelegd vóór de registratie van dat initieel beroep en dus voordat de Raad aan verzoekster een bijkomende termijn kon verlenen om een vertaling neer te leggen.

Strikt formeel gezien werd de Nederlandse vertaling van het verzoekschrift neergelegd buiten de decretale beroepstermijn en zonder dekking van een bijkomende termijn, verleend door de Raad.

Gegeven de voormelde omstandigheden en de instemming van verwerende partij wordt het op 3 november 2022 neergelegde verzoekschrift beschouwd als een tijdig neergelegde vertaling van het – op zich genomen tijdig – Engelstalig beroep.

B. Wat het voorwerp betreft

Standpunt van partijen

Verwerende partij doet gelden dat het beroep niet ontvankelijk is, in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Zij wijst erop dat de interne beroepscommissie overeenkomstig artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat haar beslissing in de plaats is getreden van deze van de examencommissie, die dan op haar beurt uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Verzoekster dient geen wederantwoordnota in en spreekt de exceptie niet tegen.

Beoordeling

Verzoekster richt haar beroep uitdrukkelijk tegen zowel de beslissing van de interne beroepscommissie als tegen de initiële examenbeslissing.

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij dat de interne beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het op gemotiveerde wijze herzien ervan. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

VI. Onderzoek van de middelen

Enig middel

In een enig middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster is van oordeel dat de interne beroepscommissie haar zaak niet goed heeft behandeld, en gaat in op de verschillende overwegingen uit de bestreden beslissing.

Wat de invloed van COVID-19 betreft, stelt verzoekster dat zij als student verplicht was om aan alle examens deel te nemen waartoe zij in staat was, dus ongeacht of zij voor de desbetreffende periode over een medisch attest beschikte. Verzoekster wijst erop dat het examen ‘Introduction to Sociology’ werd verplaatst van 2 naar 8 februari 2022, dat zij ook na het verlaten van de quarantaine de gevolgen van COVID-19 bleef ondervinden en dat de stress voor de examens en de angst voor een langdurige aandoening een negatieve impact hadden op haar mentaal en fysiek welzijn.

Ook de overwegingen dat verzoekster onvoldoende verduidelijkt op welke examens haar ziekte precies een invloed heeft gehad en dat zij geen duidelijke stukken neerlegt, overtuigen verzoekster niet. Zij herhaalt dat zij wel degelijk heeft aangegeven in welke periode zij door haar gezondheidstoestand werd verhinderd om goed te presteren in januari, en hoe zij werd beïnvloed in augustus-september. Verzoekster licht nader toe dat zij in mei 2022 haar huisarts heeft geconsulteerd voor een algemeen bloedonderzoek en controle van de schildklier, omdat zij slecht reageerde op de medicatie. Verzoekster vermeldt symptomen van lethargie, vermoeidheid, depressieve gedachten, traagheid, vooral een verminderde cognitieve functie, ... zoals vermeld in het medisch attest. De door de arts aanbevolen verlaging van de dosis medicatie heeft volgens verzoekster de problemen geenszins opgelost. Verzoekster leidt hieruit af dat zij ernstig onwel was voor de volgende examens in juni: ‘Introduction to History of Political Ideologies’, ‘European History’, ‘Introduction to Belgian Society and Politics’ en ‘Qualitative Research Methods’, en voor de volgende examens in augustus-september: ‘Introduction to Communications’, ‘History of International Relations’, ‘Introduction to Sociology’, ‘Introduction to Belgian Society and Politics’, ‘European History’, ‘Qualitative Research Methods’ en ‘Statistics for the Social Sciences’.

Met betrekking tot de opgelegde bindende voorwaarden en de onvoldoende studievoortgang die daarop is gevolgd, werpt verzoekster op dat zij de redenen voor het oplopen van de bindende voorwaarde reeds duidelijk heeft uiteengezet: het onvermogen om zich aan te passen aan een nieuw land, een zeer verschillend onderwijssysteem, de pandemie en de COVID-maatregelen die door de verwerende partij werden ingevoerd. Dit leidde volgens verzoekster tot een afnemende geestelijke gezondheid en problemen met aanpassing aan haar nieuwe situatie. Verzoekster stipt nog aan dat zij bij aanvang van het academiejaar 2021-2022 naar best vermogen heeft gepoogd om de nodige inspanningen te leveren om voldoende studievoortgang te boeken, maar dat dit door de slechte geestelijke gezondheidstoestand en complicaties in haar

juridische processen niet lukte. Zij wijst ook op vier overlappende examens in augustus-september, waarbij de door verwerende partij aangeboden alternatieve data voor verzoekster niet geschikt waren. Daarom, zo stelt verzoekster, had zij geen andere keuze dan op twee examens afwezig te blijven.

Verzoekster wijst vervolgens erop dat het gegeven dat zij slechts zes studiepunten mist om aan de bindende voorwaarde tegemoet te komen, een feit is dat niet kan worden ontkend.

Ten slotte gaat verzoekster in op de prospectieve benadering van de interne beroepscommissie, waar deze stelt dat er geen concrete elementen voorliggen die ervan kunnen overtuigen dat verzoekster volgend academiejahr wel voldoende studievoortgang zal boeken. Daaraan werpt verzoekster tegen dat zij de nodige bewijzen voorbrengt en haar situatie grondig heeft uitgelegd.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij als volgt:

“De verzoekende partij haalt in haar verzoekschrift houdende extern beroep aan dat haar zaak niet goed behandeld heeft en ten onrechte ‘het bewijs verworpen heeft dat zij geleverd heeft dat haar fysieke conditie haar cognitieve functie belemmert’. De bewijzen die verzoekende partij heeft voorgelegd, werden volgens haar door de beroepscommissie ‘zonder goede reden afgewezen en ze werd ervan beschuldigd vaag te zijn, terwijl de beroepscommissie in werkelijkheid weigert haar situatie te erkennen’.

Verwerende partij merkt hierbij op dat gelet op het annulatiecontentieux, verzoekende partij in het kader van haar extern beroep niet dienstig grieven kan aanvoeren, dewelke zij niet eerder heeft opgeworpen in het interne beroep (zie ook art. II.294, § 2, vierde lid, van de Codex Hoger Onderwijs, dat bepaalt dat *“De student kan in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.”*).

In haar extern beroep voert verzoekende partij evenwel grieven aan dewelke zij niet naar voren heeft gebracht bij haar intern beroep, zo o.m. i.v.m.:

- COVID-19; in haar verzoekschrift houdende extern beroep poogt verzoekende partij (in antwoord op een deel van de motivering van de bestreden beslissing) te duiden waarom ze toch heeft meegedaan aan de examens, en haalt ze bijkomend aan dat ze verplicht was aan alle examens mee te doen naar haar capaciteit alsook dat besmet worden met COVID-19 extreem stressvol is, zeker bovenop de stress van de examens en dat haar hele appartement besmet was met COVID-19, waardoor ze volledig aan huis gebonden waren’, alsook dat ze op 02.02.2022 het examen voor ‘Introduction to Sociology’ zou moeten afleggen en dit examen verplaatst werd naar

08.02.2022, en beroept ze zich tevens op een combinatie van ‘stress van de examens en de angst voor langdurige COVID-effecten die een negatieve impact hadden op haar mentaal en fysiek welzijn’, hetgeen ze niet op die manier heeft ingeroepen in haar intern beroep

- ‘het vermeende gebrek aan specifiek zijn bij de periode waarin mijn gezondheid invloed had’: ook hier antwoordt de verzoekende partij op de motivering van de bestreden beslissing in concreto op welke examens in juni haar gezondheidsproblemen een invloed zouden hebben gehad, zonder dat zij dit had opgenomen in haar intern beroep;
- ‘de bindende voorwaarden en later onvoldoende studievoortgang’: de verzoekende partij haalt de algemene beschouwingen die zij in de eerste paragraaf van haar verzoekschrift houdende intern beroep had geuit, voor het eerst expliciet aan als redenen die tot het opleggen van bindende voorwaarden geleid hebben en breidt deze verder uit; tevens voegt zij enkele concrete datums toe waarop de examens elkaar overlaptten, hetgeen zij niet als dusdanig in concreto had aangebracht in haar intern beroep; verder haalt zij ook voor het eerst aan dat de alternatieve examendata laat werden aangekondigd waardoor ze moest kiezen tussen examens hetgeen tot een berg angst en stress leidde.

Aan de beroepscommissie kan vanzelfsprekend niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die de verzoekende partij pas voor het eerst in het verzoekschrift op extern beroep aanbrengt, doch dewelke zij niet heeft ingeroepen t.a.v. de beroepscommissie.

Verwerende partij laat verder gelden dat verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat de beslissing van de interne beroepscommissie kennelijk onredelijk zou zijn, noch dat de beroepscommissie geen rekening zou hebben gehouden met alle stukken van het dossier op intern beroep.

In haar intern beroep heeft de verzoekende partij de weigering tot herinschrijving aangevochten, die genomen werd in toepassing van art. 88, § 1 van het OER dat stipuleert dat wanneer een student ‘niet aan deze bindende voorwaarde voldoet, de eerstvolgende herinschrijving voor dezelfde opleiding, evenals voor opleidingsonderdelen ervan geweigerd wordt, behoudens uitzonderlijke omstandigheden’.

Het maakt vaststaande rechtspraak uit van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen dat ‘het bindend karakter tot gevolg heeft dat het niet voldoen aan deze voorwaarde in principe in se een weigering van inschrijving het academiejaar nadien kan verantwoorden, tenzij er uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen die kunnen verantwoorden waarom de student het afgelopen academiejaar niet aan deze bindende voorwaarden heeft kunnen voldoen’ (zie o.m. R.Stvb. 21 december 2018, nr. 4.626 en nr. 4.627, [...]).

Het komt hierbij aan de student(e) toe om minstens in het kader van het intern beroep buitengewone omstandigheden in te roepen op een onderbouwde manier.

De beroepscommissie heeft het intern beroep van de verzoekende partij verworpen, nu werd vastgesteld dat zij niet voldaan had aan de bindende voorwaarde inzake studierendement, en in toepassing van voormeld art. 88, § 1, van het OER terecht tot een

weigering tot herinschrijving werd besloten, terwijl de verzoekende partij in haar verzoekschrift op intern beroep geen uitzonderlijke omstandigheid heeft aangebracht die haar zou hebben verhinderd te voldoen aan de bindende voorwaarden.

In antwoord op de concrete grieven van verzoekende partij, laat verweerder nog het volgende gelden:

- Nopens COVID-19: hierboven werd er al op gewezen dat verzoekende partij de verschillende argumenten die ze in deze paragraaf uit, voor het eerst in haar verzoekschrift houdende extern beroep aanvoert, zodat deze om die reden al niet kunnen worden weerhouden. Op geen enkele manier weerlegt de verzoekende partij de terechte vaststelling door de beroepscommissie alsdat:
 - o de verzoekende partij aan haar intern beroep wel een ongeschiktheidsattest voor meerdere dagen tijdens de eerste examenperiode van de eerste zitting toegevoegd had, maar dat toch aan alle examens van deze examenperiode heeft deelgenomen (hetgeen hetzij haar eigen keuze is geweest, dan wel waarbij zij een verplaatsing van examens naar een andere dag heeft aangevraagd en verkregen),
 - o alsook dat de verzoekende partij verder niet preciseert op welke examens van de eerste en tweede examenperiode van de eerste zitting en/of van de tweede zitting de aangehaalde gezondheidsproblemen een rechtstreekse invloed hebben gehad,
 - o alsook dat de verzoekende partij voor het overige wel vage beschouwingen uit, zo onder meer inzake een vermeende overlap en long COVID, die niet in concreto betrokken wordt op de afgelegde examens en die niet gestaafd wordt door stukken. Dat de verzoekende partij op 6 examens geslaagd is, rechtvaardigt evenmin waarom zij tijdens academiejaar 2021-2022 onvoldoende studievoortgang heeft behaald en niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarde,
 - o waarna de beroepscommissie terecht heeft besloten dat er dan ook geen overmachtssituatie kan worden weerhouden.
- Nopens de periode waarin de aangehaalde gezondheidsproblemen een invloed zouden hebben gehad: de verzoekende partij wijst erop dat ze in haar verzoekschrift houdende intern beroep had aangegeven dat haar gezondheidsproblemen een invloed hadden op haar examens in januari, juni en augustus/september; hiermee weerlegt ze uiteraard niet dat ze in haar verzoekschrift niet heeft gespecificeerd ‘op welke examens van de eerste en tweede examenperiode van de eerste zitting en/of van de tweede zitting de aangehaalde gezondheidsproblemen een rechtstreekse invloed hebben gehad’, waarbij de beroepscommissie tevens opmerkt dat de verzoekende partij anderzijds “op 6 examens geslaagd is” hetgeen evenmin rechtvaardigt waarom ze onvoldoende studievoortgang heeft behaald. Uiteraard volstaat het niet dat de verzoekende partij algemeen naar gezondheidsproblemen verwijst, zonder dat zij deze in concreto op de afgelegde examens betreft. Voor het overige voegt verzoekende partij allerlei toelichtingen toe in haar verzoekschrift houdende extern beroep, die zij niet voordien had meegedeeld t.a.v. de beroepscommissie, te weten allerlei meer concrete beschouwingen inzake ‘haar extreem slechte gezondheid’ en de opsomming van examens die hieronder te lijden

zouden hebben gehad (waarbij verzoekende partij ook opleidingsonderdelen opsomt waarbij ze op het examen in juni en/of tijdens de tweede zitting een creditbewijs heeft behaald);

- Nopens ‘de bindende voorwaarden en later onvoldoende studievoortgang’: ook hier haalt de verzoekende partij allerlei beschouwingen aan die zij niet in het kader van het intern beroep had ingeroepen, minstens niet op de wijze zoals zij dit poogt te doen in haar extern beroep; evenmin weerlegt de verzoekende partij de vaststelling door de beroepscommissie dat de bindende voorwaarden (door niet werden aangevochten) een belangrijk signaal waren dat de studente tijdens academiejaar 2021-2022 de nodige inspanningen diende te leveren om voldoende studievoortgang te bekomen, terwijl dit niet het geval blijkt te zijn blijkens de studiegerelateerde vaststellingen die de beroepscommissie vervolgens heeft gedaan, te weten enerzijds het gegeven dat de verzoekende partij weliswaar voor zes opleidingsonderdelen een creditbewijs heeft behaald doch anderzijds de onvoldoende studievoortgang, de vaststelling dat verzoekende partij niettegenstaande de opgelegde bindende voorwaarde tweemaal ongewettigd afwezig is gebleven tijdens de tweede zitting, de behaalde examenresultaten voor de drie opgenomen opleidingsonderdelen waarvoor zij geen creditbewijs heeft behaald tijdens academiejaar 2021- 2022 en de vaststelling dat de verzoekende partij na 2 academiejaren nog steeds maar 60 ECTS-credits heeft behaald zodat zij nog een lange weg heeft af te leggen alvorens het bachelordiploma te kunnen behalen.
- Nopens ‘de 6 studiepunten om te slagen’: de verzoekende partij laat ten onrechte uitschijnen dat ‘slagen’ gelijkgesteld is aan ‘voldoen aan de bindende voorwaarden’; evenzeer verliest ze de volledige zinsnede uit het oog, met name “Dat de studente dit zelf omschrijft ‘als een tekort van slechts 6 credits’, betreft een eigen inschatting waarbij de ongewettigde afwezigheden tijdens de tweede zitting niet worden toegelicht.” Anders dan verzoekende partij poogt voor te houden in haar extern beroep waar zij allerlei bijkomende beschouwingen uit, heeft zij de ongewettigde afwezigheden voor 2 opleidingsonderdelen geenszins toegelicht (waarbij de beroepscommissie er ook op gewezen heeft dat ze op het derde opleidingsonderdeel een 5/20 heeft behaald tijdens de tweede zitting), doch heeft zij zich beperkt tot de opmerking dat ze ‘alternatieve data heeft aangevraagd maar de resultaten van de alternatieve examendata waren niet realistisch voor mij, waardoor ik genoeg moest nemen met de oorspronkelijke data, wat nog meer stress gaf en onvoldoende tijd om te studeren’. Dat de studente ‘genoeg diende te nemen met de oorspronkelijke dat[a]’, vormt op zich uiteraard geen toelichting van de twee concrete ongewettigde afwezigheden, temeer nu ze in haar intern beroep ook niet verduidelijkt heeft voor welke examens er een overlap was en op welke examens haar beschouwingen in concreto betrekking hadden.
- Nopens ‘de studievoortgang’: de verzoekende partij haalt aan dat zij de nodige bewijzen leverde, doch zij laat na aan te duiden welke deze bewijzen dan wel zouden zijn. Verwerende partij kan enkel vaststellen dat verzoekende partij t.a.v. de beroepscommissie slechts haar puntenblad heeft voorgelegd, samen met een attest van 16.09.2022 en een (niet-ondertekend) ongeschiktheidsattest opgesteld op 31.01.2022. Wederom weerlegt de verzoekende partij, die kennelijk een feitelijke herbeoordeling door de Raad beoogt (waarop niet kan worden ingegaan), niet dat zij in haar verzoekschrift houdende intern beroep subjectieve inschattingen heeft

geuit die de voormelde vaststellingen die de beroepscommissie had gemaakt, niet ontkrachten en niet verhinderen dat er terecht toepassing wordt gemaakt van de bepalingen opgenomen in het OER nopens studievoortgangsbewaking, alsmede dat de verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt die de beroepscommissie ervan kunnen overtuigen dat ze volgend academiejaar voldoende studievoortgang zal kunnen behalen.

De beroepscommissie heeft alle elementen die bleken uit het dossier op intern beroep, bij haar beoordeling betrokken, met inbegrip van het concrete studieparcours dat de verzoekende partij de voorbije twee academiejaren doorlopen heeft, evenals de beschouwingen van verzoekende partij en de prospectieve blik naar de toekomst toe.

Met haar beschouwingen in het extern beroep slaagt de verzoekende partij er niet in aan te tonen dat de motieven van de beslissing van de interne beroepscommissie kennelijk onredelijk zouden zijn. De beslissing van de interne beroepscommissie werd geheel terecht en gelet op de stukken die het dossier kenmerken, genomen en werd afdoende gemotiveerd met draagkrachtige motieven.”

Beoordeling

De Raad wil vooreerst opmerken dat het hem krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn beoordeling omtrent de kwaliteiten van een verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de instelling. De Raad heeft derhalve noch de taak, noch de bevoegdheid om het dossier ten gronde te behandelen en de beoordeling van de organen van de instelling over te doen, als ware hij zelf een interne beroepscommissie.

In het licht daarvan kan slecht tot een schending van het redelijkheidsbeginsel worden besloten wanneer geen enkele andere normaal en voorzichtig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen.

Binnen de beoordelingsmarge die de Raad in het licht van het bovenstaande heeft, moet worden aangestipt dat een verzoekende partij op grond van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

In een geschil dat betrekking heeft op een maatregel van studievoortgangsbewaking, moet een verzoekende partij zich ervan bewust zijn dat het op haar weg ligt om aan de interne

beroepsinstantie alle relevante elementen voor te leggen die het beperkte studierendement in het verleden kunnen verklaren en die in redelijkheid kunnen doen aannemen dat in de toekomst betere resultaten kunnen worden behaald. Dat is immers de essentie van de beoordeling die de interne beroepsinstantie te maken heeft.

De Raad kan daarbij enig begrip opbrengen voor de schroom die een student voelt om privégegevens te delen, maar zoals hierboven is aangegeven is het nu precies de essentie van de beroepsprocedure – *a fortiori* wanneer de heroverweging van een maatregel van studievoortgangsbewaking wordt gevraagd – om de beroepsinstantie zo volledig mogelijk in te lichten.

Wat verzoekster thans voor het eerst aanvoert moet derhalve als ‘nieuw’ worden beschouwd, en kan thans niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in het debat worden betrokken. Dit is het geval voor de wijze waarop verzoekster thans wel in detail en gesitueerd in de tijd de impact van haar gezondheidstoestand uiteenzet, en de nadere toelichting omtrent de overlappende examens.

Voor het overige kan de Raad gewis aannemen dat verzoekster de bestreden beslissing ervaart als streng, maar dat maakt die beslissing nog niet onredelijk.

De bindende voorwaarde zoals zij aan verzoekster na het academiejaar 2020-2021 werd opgelegd, werd eertijds niet betwist. Zij kan derhalve, binnen de grenzen van de redelijkheid, worden gehandhaafd.

Dat verzoekster het beoogde percentage van studievoortgang nipt niet heeft behaald, kan een element zijn voor een billijkheidsoverweging in hoofde van de instelling zelf, maar is, wanneer de instelling zulks niet doet, op zich geen bewijs van onredelijkheid.

Op basis van de haar voorgelegde stukken, kon de interne beroepscommissie naar oordeel van de Raad binnen de grenzen van de redelijkheid oordelen dat eensdeels de opgelegde norm van studierendement niet werd behaald en anderdeels dat verzoekster onvoldoende elementen voorlegt die aantonen dat zij zich in een situatie van overmacht bevond.

De Raad stelt ook vast dat verzoekster in de tweede examenzittijd voor zeven opleidingsonderdelen een examen diende af te leggen, waarbij zij voor vier van de vijf daadwerkelijk afgelegde examens een credit behaalde. In die omstandigheden kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoekster om medische redenen niet in staat was ten volle te functioneren.

Wat de ongewettigde afwezigheid op twee andere examens betreft, heeft de Raad hierboven reeds aangegeven dat de nadere toelichting die verzoekster thans voorbrengt, niet op ontvankelijke wijze in het debat kan worden betrokken.

Zelfs evenwel wanneer met de initiële overlap in examens (twee examens op 31 augustus 2022 en twee examens op 8 september 2022) rekening wordt gehouden, moet uit verzoeksters toelichting worden begrepen dat de alternatieve data die verwerende partij vervolgens heeft aangeboden daaraan hebben verholpen, maar dat verzoekster daarop niet is ingegaan omdat die data (de Raad begrijpt: zonder overlap) voor haar te laat kwamen en zij dus ongewettigd afwezig is gebleven.

Ook wanneer met dat element rekening zou worden gehouden, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing niet onredelijk is.

Het enig middel, in zoverre ontvankelijk, is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Voorzitter van de Raad

Henri Verhaaren

bestuursrechter – bijzitter

Marleen Verreth

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.132 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0936

In zake: Freek ADRIAANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 2 november 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de vicerector Studentenbeleid van de Katholieke Universiteit Leuven van 25 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en aan verzoeker geen afwijking op de weigering tot herinschrijving wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Manon Lafere, die verschijnt voort verzoekende partij en Toon Boon, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds enkele jaren ingeschreven in de bacheloropleiding ‘Tandheelkunde’. Zo ook in het academiejaar 2021-2022, waarin hij voor de derde keer het opleidingsonderdeel ‘Parodontologie m.i.v. microbiologie van mond en tanden’ in zijn curriculum opneemt. Verzoeker is ook reeds ingeschreven in de masteropleiding ‘Tandheelkunde’.

Na de tweede examenkans van dat academiejaar behaalt verzoeker – naast enkele andere tekorten – voor het opleidingsonderdeel ‘Parodontologie m.i.v. microbiologie van mond en tanden’ een examencijfer van 9/20. Ten gevolge hiervan wordt aan verzoeker een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd die ertoe strekt dat verzoeker zich de volgende drie academiejaren niet kan inschrijven in de bacheloropleiding (of de masteropleiding) Tandheelkunde.

Op 21 september 2022 dient verzoeker aan aanvraag tot afwijking op deze maatregel in bij de directeur Onderwijsprocessen, die op 30 september 2022 deze aanvraag afwijst:

“[...]

Ik heb uw aanvraag onderzocht volgens de bepalingen in artikel 36 van het onderwijs- en examenreglement. Enerzijds hield ik rekening met de bijzondere individuele omstandigheden die u aanvoerde. Anderzijds nam ik uw volledige studieparcours en uw kansen om de opleiding met succes af te ronden in overweging.

Na onderzoek van uw dossier stel ik vast dat er in uw geval wel degelijk bijzondere individuele omstandigheden zijn die voor een stuk een verklaring voor uw studieresultaten kunnen vormen. Ik heb begrip voor uw moeilijke situatie. U bent echter al voor een vijfde jaar ingeschreven in dezelfde bacheloropleiding waarbinnen u al 1/3 van de omvang aan vrijstellingen had verkregen. Aangezien uw studievoortgang onvoldoende vooruitgang vertoont over de jaren heen, is de kans op slagen te onzeker. Daarom kan ik u geen afwijking op de weigering verlenen en kan u zich dus niet herinschrijven.
[...]

Op 4 oktober 2022 stelt verzoeker tegen die beslissing een intern beroep in bij de vicerector Studentenbeleid.

“Graag zou ik in beroep gaan tegen het besluit voor het feit dat er mij geen uitzondering is verleend om me te laten herinschrijven voor de Bacheloropleiding Tandheelkunde.

Naar mijn mening is er in het rapport onvoldoende rekening gehouden met mijn persoonlijke medische omstandigheden en de kans voor het slagen voor mijn diploma. Laat mij dat aan u verduidelijken.

Voor mijn studie hier aan de KU Leuven waren mijn resultaten veel beter. In mijn jeugd waren mijn prestaties uitmuntend, Mijn vwo-gymnasium diploma heb ik op mijn 16de behaald, tevens slaagde ik toen voor het ingangsexamen Arts/Tandarts met goede resultaten. Daarnaast heb ik tijdens mijn middelbare schoolperiode meerdere malen meegedaan aan de voorrondes van de olympiades op het gebied van wiskunde en biologie. Na mijn middelbare ben ik in Antwerpen de studie Geneeskunde gaan doen, waar ik op uitzonderingen na in het begin goede resultaten behaalde. In deze periode heb ik een traumatische ervaring opgelopen die het begin inluidde van mijn psychische problemen. Na drie jaar en twijfels over mijn studiekeuze ben ik Tandheelkunde gaan studeren, iets waar ik tot de dag van vandaag geen spijt van heb, omdat de richting me super goed bevalt. Ik ben ook tot op heden super gemotiveerd om mijn opleiding te voltooien.

Echter zijn mijn psychische problemen steeds erger geworden, waardoor mijn prestaties ver ondermaats waren. Ik heb dan ook vanaf het begin contact gezocht met mijn studietrajectbegeleider van de faculteit, maar door foute aannames werd de oorzaak van het probleem niet gevonden. Hierdoor werden er acties ondernomen die niet leidden tot het gewenste resultaat. De volgende acties heb ik toen op advies van de studieadviseur ondernomen: ik heb mijn studiebelasting verlaagd, waardoor ik in plaats van de gebruikelijke 60 studiepunten per jaar veel minder ben gaan doen, ik ben mijn studiemethode gaan aanpassen, ik ben gaan samen zitten met een studiebuddy en ik ben een training rond faalangst gaan volgen. Echter zonder resultaat. Mijn ouders zagen ook het probleem en hebben met de opleidingsdirecteur contact opgenomen, maar hier werd geen actie op ondernomen. In de tussentijd deed ik zelf zo veel mogelijk om toch de beste resultaten mogelijk te halen. Ik was er zelfs toe bereid om meerdere malen mijn zomervakantie in te korten of te annuleren om zo veel mogelijk tijd te hebben om mezelf voor te bereiden voor de examens in de derde examenperiode.

Mijn problemen werden in de tussentijd alleen maar groter. Door de oplettendheid van een vertrouwenspersoon ben ik op het juiste spoor gezet en ben ik door een psychiater gediagnosticeerd met een angststoornis, dit is wel pas slechts anderhalf jaar geleden gebeurd. Afgelopen academiejaar ben ik hiervoor in therapie gegaan en ben ik medicatie gaan nemen. En met succes, want mijn klachten nemen af en ik begin voorzichtig resultaat te zien. In september heb ik bij de psychiater nog een vragenlijst ingevuld die ik aan het begin van mijn traject ook ingevuld had en hierop zijn echt duidelijk verbeteringen te zien. Helaas kon ik toch niet voorkomen dat ik voor het OLA Parodontologie weer niet slaagde. Mijn psychiater en zorgcoördinator zijn echter van mening dat er de komende periode meer verbeteringen aankomen en dat er een zeer redelijke kans is dat ik dit jaar mijn diploma kan halen.

Voor het slagen van mijn Bachelor-diploma betreft dit slechts 2 OLA's met een totale studiebelasting van 10 studiepunten, ik heb dus al voor 170 studiepunten een creditbewijs of vrijstelling. Ook heb ik door het inzien van mijn examens een goed inzicht waar de nodige verbeteringen vallen te behalen en ik heb hiervoor een plan van aanpak. Het feit dat ik op 95% voltooiing van mijn diploma geen eenmalige uitzondering krijg is in mijn ogen ook erg onredelijk.

[Ten slotte] wil ik nog benadrukken dat de manier van lesgeven van de huidige prof. van dit OLA mij niet goed overeenstemt met mijn studiemethode. Echter is er per huidig academiejaar een nieuwe lesgever en ik heb een sterk vermoeden dat mijn kansen op slagen daardoor ook aanzienlijk groter zullen zijn.

In de tussentijd ben ik al bezig met het volgen van de colleges om zo min mogelijk achterstand op te lopen wegens het feit dat ik me nu nog steeds niet in kan schrijven. Ik heb immers ook toestemming gehad om dit te doen. Mocht u nog twijfels hebben over de haalbaarheid van mijn diploma, dan verzoek ik u om met mijn zorgcoördinator [V.H.] contact op te nemen. Daarnaast zou ik zelf graag langs willen komen om mijn standpunten te verduidelijken.”

De vicerector Studentenbeleid hoort verzoeker op 13 oktober 2022, en beslist op 25 oktober 2022 om het beroep ongegrond te verklaren.

“[...]

Bijde beoordeling van uw beroep wil ik op de eerste plaats verduidelijken dat de beslissing hierover genomen wordt, enerzijds vanuit de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden die in voldoende mate de onvoldoende studievoortgang kunnen verklaren, en anderzijds vanuit concrete feiten die wijzen op een reële kans op slagen.

Bij het bestuderen van uw studieresultaten valt het mij op de eerste plaats op dat u deze opleiding startte met 62 studiepunten aan vrijstellingen. Ondanks het feit dat u op die manier slechts 118 studiepunten aan de KU Leuven diende te behalen, heeft u na vijf jaar nog steeds dit bachelordiploma niet behaald. Dit feit kan ik alleen maar als een ernstige studieovertraging beschouwen. Ik heb hierbij zeker geen redenen om te twijfelen aan de ernst van uw persoonlijke problemen, maar moet toch ook vaststellen dat – in elk geval op basis van de informatie die u doorstuurde – deze omstandigheden onvoldoende deze studieovertraging verklaren. De duidelijke verbetering die u zegt persoonlijk te ervaren, blijkt in elk geval niet uit de resultaten die u behaalde. Daar waar u in 2020-2021 nog een CSE van 54% behaalde, is deze coëfficiënt in het afgelopen academiejaar zelfs (licht) gedaald tot 52%. Hoewel er, over de examenperiodes heen soms kleine verschillen zijn tussen de resultaten die u behaalde voor individuele OPO's, mis ik hier toch een consistente verbetering. Naast het hierboven vermelde opleidingsonderdeel 'Parodontologie m.i.v. microbiologie van mond en tanden' waar de weigering op gebaseerd is, neemt u bovendien ook reeds het opleidingsonderdeel 'Fysiologie van de mens' voor de tweede keer op hetgeen – bij een eventuele toelating – een risico op bijkomende weigeringen inhoudt. Deze omstandigheden verklaren bovendien ook niet de specifieke problemen die u blijkbaar met deze opleidingsonderdelen ervaart. Ondanks deze omstandigheden slaagt u in dezelfde periode immers wel voor andere opleidingsonderdelen uit uw bachelor- en masterprogramma.

In uw beroep verwees u naar het feit dat dit opleidingsonderdeel 'Parodontologie m.i.v. microbiologie van mond en tanden' in 2022-2023 door een andere docent gedoceerd wordt. De slaagpercentages voor dit opleidingsonderdeel in 2021-2022 tonen echter reeds een slaagpercentage van meer dan 94% voor dit opleidingsonderdeel aan. Op welke

manier een andere docent een aanzienlijk grotere slaagkans zou inhouden, blijft dan ook onduidelijk.

Op basis van deze informatie zie ik geen reden om de beslissing van de directeur van de dienst Onderwijsprocessen te wijzigen. Ik bevestig hierbij dan ook de beslissing van de directeur om u geen uitzondering toe te staan op de weigering tot herinschrijving die werd opgelegd.

Ik besef dat dit niet de beslissing is waarop u gehoopt had. Ik wil hierbij verduidelijken dat ik zeker geen reden heb om te twijfelen aan de ernst van de omstandigheden die u vermeldt en aan het persoonlijk nut dat u heeft bij de begeleiding die u volgt. Ik meen echter dat deze omstandigheden in onvoldoende mate zijn opgelost, waardoor uw kansen op succes op dit ogenblik nog te onzeker zijn. Ik kan u dan ook enkel aanraden om deze begeleiding verder te zetten, zodat deze persoonlijke problemen uw studievoortgang in de toekomst niet langer in de weg zullen staan.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet geen reden tot het maken van ambtshalve opmerkingen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker beroept zich in een enig middel op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet zijn middel als volgt uiteen:

“Voor mijn studies aan het hoger onderwijs waren mijn resultaten uitstekend. Op het middelbare haalde ik altijd goede resultaten en het ingangsexamen arts tandarts was voor mij ook geen enkel probleem. Na mijn middelbare ben ik in Antwerpen de studie Geneeskunde gaan doen, waar ik op uitzonderingen na in het begin goede resultaten

behaalde (153 SP behaald). In deze periode heb ik een traumatische ervaring opgelopen die het begin inluidde van mijn psychische problemen. Na drie jaar en twijfels over mijn studiekeuze ben ik Tandheelkunde gaan studeren, iets waar ik tot de dag van vandaag géén spijt van heb, omdat de richting me super goed bevalt. Ik ben tot op heden zeer gemotiveerd om mijn opleiding te voltooien.

Echter zijn mijn psychische problemen steeds erger geworden, waardoor mijn prestaties ver ondermaats waren. Ik heb dan ook vanaf het begin contact gezocht met mijn studietrajectbegeleider van de faculteit, maar door foute aannames en het feit dat ik niet goed wist wat er met mij aan de hand was, werd de oorzaak van het probleem niet gevonden. Hierdoor werden er acties ondernomen die niet hebben geleid tot het gewenste resultaat. De volgende acties heb ik toen op advies van de studieadviseur ondernomen: ik heb mijn studiebelasting verlaagd, waardoor ik in plaats van de gebruikelijke 60 studiepunten per jaar veel minder ben gaan doen, ik ben mijn studiemethode gaan aanpassen, ik ben gaan samen zitten met een studiebuddy (in het voorjaar van 2020) en ik ben een training rond faalangst gaan volgen. Mijn ouders zagen ook het probleem en hebben op 20 september 2020 met de opleidingsdirecteur prof. [E.W.] contact opgenomen, maar hier werd geen actie op ondernomen.

De momenten waarop ik contact heb gehad met mijn studieadviseur zijn: 14 september 2018, in november 2019, 14 februari 2020, 14 september 2020 en 28 juni 2021. Uiteindelijk ben ik door de oplettendheid van prof. [R.J.] tijdens het examen radiologie die een mail stuurde naar de studieadviseur op het juiste pad gezet en ben ik naar het studentengezondheidscentrum geweest voor een intakegesprek. Na het intakegesprek op 28 januari 2020 volgde mijn traject bij de psychologen en psychiaters.

De faalangsttraining zou een goede stap geweest zijn, maar door de coronacrisis konden de groepsessies niet doorgaan en werden ze vervangen door huiswerkopdrachten i.c.m. feedback van de psycholoog via Skype. Dat heeft het effect van deze training op mijn angststoornis toch wel beperkt. Deze training heb ik gevolgd tussen 2 maart 2020 en 27 april 2020 en werd gegeven door psycholoog [K.P.].

Afgelopen academiejaar heb ik in de periode van 4 oktober 2021 tot 29 november 2021 acht sessies ‘verder met angst’ gegeven door psychologe [S.S.] gevolgd. Hier heb ik verscheidende handvaten aangereikt gekregen om mijn angststoornis onder controle te krijgen. Desondanks ben ik nu tegen een weigering aangelopen door het feit dat ik het afgelopen academiejaar het opleidingsonderdeel ‘parodontologie m.i.v. microbiologie van mond en tanden’ voor de derde keer opgenomen heb zonder het creditbewijs ervoor te halen. Bij de laatste examenkans heb ik een 9/20 gehaald.

Hierbij wil ik bekrachtigen dat mijn persoonlijke omstandigheden voldoende mijn studievertraging verklaren. Mijn persoonlijke omstandigheden, namelijk mijn angst en paniekstoornis hebben wel degelijk een enorme impact gehad op mijn leven en mijn prestaties van mijn studie.

Door deze aandoening heb ik heel veel problemen ervaren, welke mijn leven elke dag beïnvloedden. Ik maakte meerdere keren per week paniekaanvallen mee, ik sliep héél slecht en mijn concentratie was erg matig. Hierdoor ging het verwerken van leerstof niet zoals het zou moeten gaan en ook op de examens gaf mijn aandoening veel somatische klachten, zoals hoofd- en buikpijn en hartkloppingen.

Bij mijn intern beroep heb ik een medische impacttest toegevoegd die mijn psychiater heeft ondertekend met daarop vermeld de data van ons contact en de data van de groepsessies die ik gevolgd heb bij mijn psychiater. Wegens het beroepsgeheim van de psychiater zijn hierop geen medische gegevens van mij vermeld.

Daarnaast is er geen enkele andere verklaring die de studievertraging kan verklaren. Aan mijn [inzet] en motivatie ligt het niet, ik ben altijd en nog steeds super gemotiveerd om mijn studie tot een goed einde te brengen, waarvoor ik alles opzij zet en ook voldoende tijd in elk opleidingsonderdeel steek. Ook aan mijn studiemethode ligt het probleem niet, want ik heb in het verleden al getracht door mijn methodes aan te passen om mijn resultaten te laten verbeteren, echter zonder succes.

Daarnaast ligt het ook niet aan mijn intellectuele capaciteiten, ik heb het toelatingsexamen arts-tandarts bij mijn eerste deelname op de leeftijd van zestien jaar met succes afgelegd en daarnaast heb ik ook mijn middelbaar schooldiploma met 2 extra vakken behaald.

Tevens heeft er in tegenstelling tot wat de vicerector vermeld in haar brief wel verbetering plaatsgevonden. Als er over mijn gehele opleiding gekeken wordt, zijn mijn prestaties wel degelijk verbeterd. Mijn CSE is dan wel op mijn bacheloropleiding licht gedaald, maar op mijn masteropleiding heb ik afgelopen jaar een CSE van 87% behaald. Dit geeft een totaal CSE van 58% (26 SP behaald op 45SP over het afgelopen academiejaar 2021-2022 over de Bachelor- en Masteropleiding Tandheelkunde.)

Bovendien is er op de Scores van de OQ-45 test een hele duidelijk verbetering te zien op het vlak van mijn angststoornis. Waarin ik op 28 januari 2020 nog zeer hoog scoorde (61 punten) op 'cluster 1: Symptomatische Distress', was de score op 9 juli 2022 laag voor 'Angst en Somatische distress'.

Daarnaast ben ik mijn medicatie gaan verminderen, waarin ik aan het begin van het academiejaar nog dagelijks 20 mg escitalopram neem, heb ik dat hedendaags afgebouwd tot 5mg per dag zonder dat ik hierdoor negatieve effecten ervaar. Het plan is om dit de komende weken helemaal af te bouwen.

Daarnaast wil ik u melden dat ik nu nog slechts 10 SP van mijn bachelordiploma moet behalen om het succesvol af te ronden.

Verder wil ik u nog vermelden dat het antwoord van de vicerector niet heeft plaats gevonden binnen de daarvoor geldende termijnen. Ik heb namelijk mijn bezwaar op 4 oktober ingediend en binnen 20 kalenderdagen zou ik dan een uitspraak of een datum waarop de uitspraak zou plaats vinden ontvangen. Op maandag 24 oktober heb ik zelf vervolgens telefonisch en per mail contact opgenomen om te vragen naar de status van mijn zaak en later die avond kreeg ik een mail dat er nog geen uitspraak gedaan was en dat de uitspraak uitbleef tot maximaal het einde van de week. Uiteindelijk kreeg de brief op dinsdagavond 25 oktober, dit was 1 dag buiten de termijn van de 20 kalenderdagen.

Als laatste zou ik willen verwijzen naar Arrest nr. 6.101 van 27 november 2020 in de zaak 2020/748. Hierin wordt in een gelijkaardige casus in het voordeel van de student beslist dat hij op basis van zijn aandoening verhinderd is om zijn normaal verwachte competenties te presteren en dat de raad hem hierdoor in het gelijk heeft gesteld."

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

"De student verwijst opnieuw naar de persoonlijke omstandigheden (nl. angst- en paniekstoornis) die een impact gehad hebben op zijn studies tijdens de afgelopen jaren. Hij situeert het ontstaan hiervan in de periode tussen zijn secundaire en zijn hogere studies. Pas sedert januari 2020 zou hij hiervoor psychotherapeutische begeleiding gezocht hebben. Hij verwijst hierbij naar een "medisch impactattest" dat hij via zijn intern

beroep zou hebben doorgestuurd. Hij stelt hierbij dat op dit attest “geen medische gegevens” kunnen worden vermeld. Zoals blijkt uit bijlage 4 heeft de student in elk geval via zijn intern beroep geen enkel medisch attest doorgestuurd. Bij zijn eerdere aanvraag bij de directeur van de dienst Onderwijsprocessen (zie bijlage 2) stuurde hij wel een overzicht door met de begeleidingscontacten die hij met zijn behandelende psychiater had tijdens het afgelopen academiejaar 2021-2022. Op geen enkele manier blijkt hieruit de concrete impact van deze omstandigheden op zijn studieprestaties tijdens het afgelopen academiejaar, noch blijkt hieruit enige verbetering van deze omstandigheden. Via de bijlage bij het huidige verzoekschrift stuurt de student een nieuw attest door (dd. 24.10.2022) waarin de behandelend psychiater wel verwijst naar een aantal concrete gevolgen en naar een positieve prognose. De website waarin de procedure voor de aanvraag van een afwijking op de weigering werd beschreven ([...]) vermeldde:

De directeur Onderwijsprocessen houdt bij zijn beslissing rekening met de combinatie van twee criteria:

- > de bijzondere individuele omstandigheden die een afwijking in jouw geval kunnen verantwoorden*
- > je reeds afgelegde studieparcours en de kans dat je je opleiding met succes zal kunnen afronden*

Ook in het formulier voor het indienen van een aanvraag voor een dergelijke afwijking (<https://forms.kuleuven.be/a0097/index.php>) wordt, door het gebruik van 2 aparte invulvelden, verduidelijkt dat zowel informatie over de bijzondere omstandigheden in het verleden als informatie over de toekomstige kansen om de opleiding te voltooien, verwacht wordt.

[...]

Via de initiële beslissing over zijn aanvraag voor een afwijking op de weigering (zie bijlage 3) wist de student bovendien dat de negatieve beslissing van de directeur van de dienst Onderwijsprocessen gebaseerd was op de vaststelling dat de omstandigheden die hij vermeld had slechts ten dele zijn resultaten konden verklaren en dat zijn kans op slagen te onzeker was. Indien de student dus meende dat deze beoordeling door de directeur Onderwijsprocessen niet correct was, had hij reeds via zijn intern beroep aanvullende argumentatie die de concrete impact van deze omstandigheden aantoonde en/of wees op een positieve evolutie kunnen doorsturen. Zoals blijkt uit zijn intern beroep (zie bijlage 4) heeft hij dit niet gedaan. Het bijkomend attest van dr. [G.] d.d. 24.10.22 heeft hij niet aan de interne beroepsinstantie bezorgd.

Zoals ook reeds vermeld in de interne beroepsbeslissing moeten we bovendien vaststellen dat de verbetering in de omstandigheden van de student niet blijkt uit de resultaten die de student specifiek voor zijn bacheloropleiding in het afgelopen academiejaar behaalde. Ondanks de verbetering van zijn persoonlijke omstandigheden daalde de zijn CSE-coëfficiënt gedurende de afgelopen jaren tot 52% in het afgelopen academiejaar. Hoewel er voor de opleidingsonderdelen die de student reeds meerdere keren opnam (i.c. ‘Parodontologie m.i.v. microbiologie van mond en tanden’, ‘Mondziekten en mondheelkunde’ en ‘Fysiologie van de mens’), over de examenperiodes heen soms kleine verschillen zijn tussen de resultaten die de student, is hierbij geen sprake van een consistente verbetering. Tijdens de afgelopen derde examenperiode slaagde de student

bovendien slechts voor 2 van de in totaal 5 bachelopleidingsonderdelen (voor een totaal van 6 van de in totaal 22 betrokken studiepunten).

In de interne beroepsbeslissing vermeldde de vicerector reeds niet te twijfelen aan deze omstandigheden maar dat zij ook moest vaststellen dat de verbetering, die de student zelf zei te ervaren, niet bleek uit de concrete resultaten voor de opleidingsonderdelen uit zijn bachelopleiding. De student betwist deze vaststelling dat er geen verbetering in zijn resultaten zou zijn, en komt op basis van een eigen berekening tot een CSE van 87% “over het afgelopen academiejaar 2021-2022 over de bachelor- en masteropleiding Tandheelkunde”.

We moeten hierbij op de eerste plaats vaststellen dat de concrete berekening onduidelijk blijft. De student vermeldt dat hij in het afgelopen academiejaar in totaal 45 studiepunten heeft opgenomen. Zoals echter blijkt uit bijlage 7 was hij in het afgelopen academiejaar (over bachelor- en masteropleiding heen) voor een totaal van 48 studiepunten ingeschreven. Op welke manier de student tot een totaal van 26 behaalde studiepunten komt, is eveneens onduidelijk. We kunnen enkel vermoeden dat de student (op een foutieve manier) geprobeerd heeft om een jaarefficiëntie (over bachelor- en masteropleiding heen) te berekenen. Hij gaat hierbij echter voorbij aan het cumulatieve karakter van een CSE-coëfficiënt (i.c. cumulatieve studie-efficiëntie – dus over alle voorgaande academiejaren heen).

Meer fundamenteel is dan echter de vaststelling dat deze CSE-coëfficiënt berekend wordt binnen één opleiding, en dus in dit geval afzonderlijk voor de bachelor- en de masteropleiding van de student. Het feit dat de student, ondanks zijn persoonlijke omstandigheden, in het afgelopen academiejaar 2021- 2022 binnen zijn masteropleiding een CSE van 87% behaalt, vormt dan ook een extra aanwijzing voor de vaststelling dat deze omstandigheden niet voldoende de onvoldoende resultaten kunnen verklaren voor de opleidingsonderdelen uit zijn bachelorprogramma, die hij reeds voor de tweede en de derde keer heeft opgenomen.

In zijn beroep bij uw Raad zegt de student ook dat “het antwoord van de vicerector niet heeft plaatsgevonden binnen de daarvoor geldende termijnen”. Zoals hierboven vermeld, heeft de student op 4 oktober beroep aangetekend. Op 24 oktober, en nog vóór de beroepsinstantie hem had kunnen informeren over het feit dat de beslissing nog niet op die datum zou kunnen worden genomen, nam de student zelf, via mail en telefonisch, contact op met de beroepsinstantie. Telefonisch werd hem meegedeeld dat zijn beroepsdossier nog niet was afgerond, en dat hij dezelfde dag nog een bevestiging hiervan via e-mail zou ontvangen. Dezelfde dag, en dus nog steeds binnen de decretaal voorziene beroepstermijn van 20 kalenderdagen, kreeg de student bericht (zie bijlage 5) dat hij uiterlijk op 28 oktober de beslissing kon verwachten. Op 25 oktober ontving hij de beroepsbeslissing waarbij zijn beroep als ongegrond werd beoordeeld. Dit betekent dan ook dat de termijnen die bepaald worden in art. II.294 van de CHO correct werden gerespecteerd.

Tot slot verwijst de student naar een andere beslissing van uw Raad (i.c. arrest 6.101). Dit eerdere arrest bevestigt in elk geval het hierboven reeds ingenomen standpunt dat geen rekening kan worden gehouden met nieuwe informatie die niet werd voorgelegd in de interne beroepsprocedure. Voor zover we kunnen nagaan heeft dit eerdere arrest bovendien betrekking op een student die één jaar een opleiding studeerde waarbij er,

gezien de bijzondere omstandigheden in dat specifieke jaar, twijfel kon ontstaan over de representativiteit van het vastgestelde studierendement. Dit is echter niet het geval bij deze student. Zoals hierboven vermeld startte deze student zijn hoger onderwijs reeds in 2014-15. Hij deed dit weliswaar aan een andere universiteit en in een andere opleiding, maar toch leverde deze eerdere opleiding hem een ruim pakket aan vrijstellingen op. De student is sedert 2017-2018 ingeschreven voor de bacheloropleiding Tandheelkunde aan de KU Leuven. Ondanks het feit dat zijn studietraject hiervoor slechts 118 studiepunten omvatte, heeft hij na vijf jaar studie dit bachelordiploma nog niet behaald. Naast het opleidingsonderdeel ‘Parodontologie m.i.v. microbiologie van mond en tanden’ waar de weigering op gebaseerd is, behaalt de student ook voor andere opleidingsonderdelen uit zijn bacheloropleiding herhaaldelijk een onvoldoende resultaat. Indien nog enkel wordt rekening gehouden met het opleidingsonderdeel ‘Parodontologie m.i.v. microbiologie van mond en tanden’ moet worden vastgesteld dat dit een essentieel opleidingsonderdeel uit de bacheloropleiding betreft, dat als zodanig verplicht deel uitmaakt van de groep ‘Medische opleidingsonderdelen’ van dit programma [...]. Via de volgtijdelijkheidsvoorwaarden is het slagen voor dit opleidingsonderdeel bovendien een essentiële voorwaarde om later ook het plichtopleidingsonderdeel ‘Parodontologische therapie (E06M8A)’ ([...]) in de masteropleiding te kunnen opnemen. De student situeert de start van zijn psychische problemen bij de overgang van zijn secundair naar het hoger onderwijs. Dit betekent dan ook dat hij reeds ruim de kans gekregen heeft om voor deze problemen begeleiding te zoeken. Hij vermeldt dat hij sedert januari 2020 effectief psychotherapeutische begeleiding gezocht heeft. De verbetering in zijn persoonlijke omstandigheden die hij zelf meent te ervaren blijkt echter niet uit zijn studieresultaten. Zoals blijkt uit zijn studievoortgangsdossier (zie bijlage 1) is zijn globale cumulatieve studie-efficiëntie sedert 2018-2019 jaar na jaar systematisch gedaald tot 52% in 2021-2022. Ondanks deze omstandigheden slaagt de student in het afgelopen jaar wel voor 6 van de 7 masteropleidingsonderdelen die hij opneemt, terwijl hij niet slaagt voor de bacheloropleidingsonderdelen die hij reeds een tweede en derde keer opneemt. We kunnen bij deze student dan ook enkel vaststellen dat los van zijn persoonlijke problematiek zijn studievoortgang in de bacheloropleiding te beperkt blijft.

Samenvattend stellen we vast dat de bijkomende argumentatie waarmee de student meent te kunnen aantonen dat er in zijn persoonlijke situatie toch sprake is van een fundamentele verbetering niet langer op een ontvankelijke manier kan worden ingebracht in de huidige procedure. Bovendien, en zelfs indien er in de persoonlijke beleving van de student sprake is van een dergelijke verbetering moeten we vaststellen dat deze verbetering niet weerspiegeld wordt in de resultaten, specifiek voor zijn bacheloropleiding, die de student nog maar kort geleden behaalde in de derde examenperiode.”

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn grieven, en betoogt hij nog het volgende (enkele voetnoten zijn weggelaten):

“In de antwoordnota van verweerster stellen we vast dat deze nog steeds vasthoudt aan haar bewering dat er geen verbetering waar te nemen is sinds de gepaste hulp die verzoeker het afgelopen academiejahr heeft gekregen. Niets is echter minder waar. Zoals verzoeker heeft uiteengezet, blijkt duidelijk dat hij weldegelijk een enorme evolutie heeft gemaakt (die zich met name toont in zijn resultaten voor de masteropleiding).

Dit toont enerzijds de progressie aan die verzoeker voorhoudt, en toont tevens de nodige slaagkansen naar de toekomst toe.

Wanneer verzoeker zich met de gepaste begeleiding volledig toespitst op één opleiding, is er [wel degelijk] de nodige kans om zijn studies met succes af te ronden. Daarbij mag niet uit het oog verloren worden dat verzoeker bijna zijn volledige bachelor reeds behaald heeft terwijl hij toch te kampen heeft gehad met bijzonder moeilijke omstandigheden en dat zijn studie-efficiënte voorafgaand aan deze bijzondere omstandigheden zelfs nooit een probleem is geweest. Het is pas na enkele jaren studie dat zich het trauma heeft voorgedaan en dat de efficiëntie is achteruitgegaan.

De onverwachte daling in de resultaten kan dan ook alleen maar met deze omstandigheden te maken hebben.

In de rechtsleer lezen we dat het bekend is dat bepaalde randvoorwaarden moeten zijn vervuld opdat een persoon behoorlijk (professioneel) kan presteren. De noodzakelijke materiële voorwaarden moeten zijn vervuld en de gezondheid mag het normaal functioneren niet beletten of hinderen. Dit geldt ook voor studenten.

Wanneer deze materiële voorwaarden niet vervuld zijn kan dit er dan ook toe leiden dat de student niet de studiestatistiek kan leveren waartoe hij of zij normaliter wel in staat is. Het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel nopen de onderwijsinstelling ertoe om overmacht op gepaste wijze in rekening te brengen.

Aangezien er in casu duidelijk wordt aangegeven in welke overmachtssituatie verzoeker zich bevond en deze situatie ook bijzonder ernstig is, kan op basis van bovenstaande rechtspraak gesteld worden dat de beslissing om verzoeker de inschrijving te weigeren kennelijk onredelijk is.

In deze bijzondere overmachtssituatie, ligt immers eveneens de oorzaak voor het behalen van zijn lage studierendement.

De vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat het redelijkheidsbeginsel de discretionaire bevoegdheid van een bestuurlijke overheid beperkt enkel doordat het niet duldt dat hetgeen beslist is in kennelijke wanverhouding staat tot de feiten waarop de beslissing is gebaseerd.

Dit is in casu het geval, aangezien er duidelijk wordt aangetoond door verzoeker dat er sprake is van een overmachtssituatie. Gezien de aangehaald en bewezen bijzondere omstandigheden is het kennelijk onredelijk om verzoeker tot de richting te weigeren. Er kan immers niet worden ingezien welke andere instelling uit het hoger onderwijs dergelijke ingrijpende problematiek niet zou erkennen als een overmacht[s]ituatie die het presteren van de student ernstig beïnvloedt, zodat men niet zomaar louter kan kijken naar de studie-efficiëntie.

Het valt niet te begrijpen hoe een normale zorgvuldige universiteit in dezelfde omstandigheden zou menen dat een dergelijke ingrijpende omstandigheden geen absolute invloed zou hebben op de resultaten van een student.

De aangewende middelen van de bestreden beslissing staan in ieder geval op geen enkele wijze in verhouding met het beoogde resultaat. Het is ondenkbaar dat een redelijk oordelende overheid, die in dezelfde omstandigheden moet beslissen, dezelfde beslissing zou nemen.

Deze schending van het redelijkheidsbeginsel brengt eveneens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel met zich mee, zo is het gelijkheidsbeginsel geschonden wanneer geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel, zoals in casu.

De bestreden beslissing is dan ook kennelijk onredelijk en dient vernietigd te worden.

II.

Verder lezen we dat men het verzoeker verwijt het bijkomende medisch attest niet bij te hebben gebracht ten tijde van de interne beroepsprocedure. Verzoeker was hiertoe echter niet in de mogelijkheid aangezien dit attest slechts dateert van 24.10.2022 en zijn intern beroep toen reeds was ingediend en hij eveneens reeds werd gehoord. De bestreden beslissing dateert van 25.10.2022.

Men kan verzoeker dit dan ook niet verwijten, evenmin is dit stuk onontvankelijk aangezien dit – gezien de timing ten tijde van de ontvangst – geen deel meer kon uitmaken van de interne beroepsprocedure. Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van de Raad dienaangaande.

III.

Overigens wenst verzoeker nog het volgende op te merken.

Verzoeker plaats zelf het ontstaan van zijn angststoornis tijdens het eind van zijn vorige studie en niet zoals de universiteit concludeert in het begin van zijn studies aan het hoger onderwijs. Dat maakt dat verzoeker in het begin van zijn studies nog goede resultaten behaalde en op basis van deze resultaten heeft hij dan ook de vrijstellingen aan kunnen vragen. Het is pas na het trauma dat de inzinking optrad.

Verzoeker wil de traumatische ervaring ook nog concretiseren:

- Tijdens zijn opleiding Geneeskunde aan de universiteit van Antwerpen heeft verzoeker door een professor een bijzondere vernedering meegemaakt. Dit heeft uiteindelijk geleid tot zijn angststoornis. Sindsdien is ook heel duidelijk te zien dat zijn resultaten – die voorheen goed waren – sterk gekelderde zijn. Het enige dat ervoor gezorgd heeft dat verzoeker voorheen nooit een weigering heeft opgelopen, is zijn buitengewone inzet. Verzoeker annuleerde zelfs in de zomer zijn vakanties om zich volledig op zijn studies te focussen. Dit heeft er toe geleid dat hij altijd een CSE die hoger dan 50% behaalde en dus nooit eerder tegen een weigering is aangelopen.

In de antwoordnota van verweerster wordt besproken dat het lang duurde voordat hij hulp zocht. Het feit dat het zo lang duurde voordat verzoeker hulp zocht en gekregen heeft, heeft met de volgende drie feiten te maken.

- Zoals eerder beschreven in zijn verzoekschrift, heeft hij meerdere malen met de studietrajectbegeleider ([A.B.]) contact opgenomen. De volgende momenten heeft hij contact gehad met zijn studietrajectbegeleider: 13 september 2018, 19 november 2019, 14 februari 2020, 14 september 2020 en 28 juni 2021. (Stuk 1)
Zijn vader is zelfs eenmaal mee geweest naar de studietrajectbegeleider. Deze contactmomenten hebben niet ertoe geleid dat verzoeker door haar is doorverwezen naar een psycholoog in het studentengezondheidscentrum, maar dat er andere acties zijn ondernomen. Namelijk het verminderen van de studielast, het volgen van een cursus rond studiemethoden en het nemen van een studiebuddy. Echter zonder gewenst resultaat. Zeker achteraf kan verzoeker stellen dat de studielast niet het probleem was, maar wel zijn psychische toestand. Daarnaast heeft zijn vader zelf ook contact opgenomen met de opleidingsdirecteur (Prof. [E.W.]) hier werd ook geen actie op ondernomen. (Stuk 2)
- In het begin wist verzoeker niet wat er met hem aan de hand was en dachtte hij de slechte resultaten vooral aan zichzelf toe. Hij beseftte op dat moment niet dat hij

echt psychische problemen had en dat hij hiervoor specifiek hulp moest gaan zoeken. Tot het moment dat hij er tijdens een mondeling examen (in januari 2020) op is gewezen door een examiner die contact heeft opgenomen met de studietrajectbegeleider en de melding van deze persoon dat hij contact op moest nemen met het studentengezondheidscentrum.

- Toen verzoeker hulp is gaan zoeken, namelijk in het voorjaar van 2020, brak de coronacrisis uit en de groepssessies waar hij mee begonnen was, hebben toen niet door kunnen gaan. Vervolgens [is] verzoeker afgelopen academiejahr opnieuw groepstherapie gaan volgen en dit begint positieve effecten te vertonen. Echter heeft verzoeker tijdens de laatste examenperiode enorm veel druk ervaren om te komen voor zijn bacheloropleiding: de potentiële weigering hing als een zwaard van Damocles boven zijn hoofd en heeft zijn resultaten voor de bacheloropleiding negatief beïnvloed, terwijl deze invloed voor de masteropleiding afwezig was en hij daar veel betere resultaten heeft geboekt.

Verder zijn ook de resultaten van verzoeker op het OLA Parodontologie, waarvoor hij een weigering heeft gekregen, door de jaren heen verbeterd, namelijk van een 5/20 toen hij voor het eerst examen aflegde tot een 9/20 in de laatste examenperiode.

Dit maakt dat verzoeker bijna geslaagd was en een weigering kennelijk onredelijk is op dit punt van zijn studietraject.

Verzoeker is de mening toegedaan dat hij weldegelijk aan de twee punten van de richtlijn voldaan heeft om een afwijking op zijn weigering aan te vragen.

“De bijzondere individuele omstandigheden die een afwijking in jouw geval kunnen verantwoorden.”

- De angststoornis betreft de persoonlijke omstandigheden. Verzoeker heeft hiervoor ook het bewijsmateriaal, met de impacttest die gevraagd werd, doorgestuurd en heeft met een uitgebreide persoonlijke beschrijving vermeld wat deze stoornis nu precies inhoudt en hoe het hem verhindert om de resultaten te behalen die hij zou moeten kunnen halen.
- Naar de impacttest was ook specifiek gevraagd. (Stuk 3)

“Je reeds afgelegde studieparcours en de kans dat je je opleiding met succes zal kunnen afronden.”

- Zijn angststoornis is tijdelijk van aard en niet permanent aanwezig. Dat maakt ook dat verzoeker in de toekomst ook weer betere resultaten kan behalen en nu reeds behaalt (zie master). Daarnaast heeft hij door de vrijstellingen, creditbewijzen en toleranties al 170SP van de 180SP van zijn bachelor behaald: doordat hij al zover geraakt is in zijn studieparcours, is de kans op slagen ook reëel.
- Verder zou verweerster op basis van feiten, nl. dat hij diverse vrijstellingen heeft gekregen vanuit zijn vorige studies en dat hij voor het toegangsexamen arts-tandarts geslaagd is, moeten vaststellen dat verzoeker wel degelijk de intellectuele capaciteiten heeft om zijn studie aan te kunnen en dat zijn slechte resultaten grotendeels of volledig te wijten zijn aan zijn angststoornis.
- Er is op zijn testen ook psychische verbetering aangetoond. (Stuk 4) Dit alles was ter kennis van de interne beroepscommissie en alsnog werd besloten dit volledig te miskennen.”

Beoordeling

De Raad kan veel begrip opbrengen voor de situatie van verzoeker. De rechtsbescherming die de Raad kan bieden, is evenwel beperkt.

De decreetgever heeft immers in artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaald dat de Raad zijn appreciatie betreffende de waarde van de student niet in de plaats stelt van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur. Dit betekent niet enkel dat de Raad zich niet in de plaats van de verwerende partij en haar organen mag stellen om de inhoudelijke beoordeling over te doen – als ware hij zelf een beroepsinstantie – maar ook dat de Raad geen bescherming kan bieden tegen strenge beslissingen, doch enkel tegen onwettige, met inbegrip van ‘onredelijk strenge’.

Aan dit laatste criterium is niet voldaan wanneer slechts aannemelijk wordt gemaakt dat een andere beroepsinstantie in dezelfde omstandigheden tot een andere – voor verzoeker gunstigere – beslissing zou kunnen komen, maar enkel wanneer wordt aangetoond dat geen enkele normaal en voorzichtig handelende beroepsinstantie in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen.

De Raad sluit zich aan bij de appreciatie van verwerende partij dat eensdeels verzoeker – op basis van zijn voorgaande studieresultaten – *an sich* over voldoende intellectuele capaciteiten beschikt om de studie Tandheelkunde tot een goed einde te brengen, en anderdeels verzoeker aantoont dat er sprake is van bijzondere omstandigheden.

Dit neemt evenwel niet weg dat de Raad de – voor verzoeker ongunstige – analyse van het geheel van het dossier niet onredelijk of materieel onjuist kan bevinden.

Verzoeker is reeds enige tijd gediagnosticeerd en heeft van begin oktober 2021 tot eind november 2021 ook een aantal sessies gevolgd om zijn angststoornis onder controle te krijgen.

De interne beroepsinstantie kon binnen de grenzen van de redelijkheid oordelen dat verzoeker er onvoldoende van overtuigt dat er objectieve elementen zijn om in een volgend academiejaar – in vergelijking met het voorbije – merkelijke verbetering in zijn situatie en zijn studievoortgang te realiseren.

Zelfs indien de Raad thans nog rekening zou houden met het attest van 24 oktober 2022 – dat dateert van vóór de bestreden beslissing en dat verzoeker niet aan de vicerector heeft overgemaakt – dan moet worden vastgesteld dat de daarin vermelde beperkte vooruitgang op gespannen voet staat met verzoekers resultaten in het voorbije academiejaar.

Met name de goede studieresultaten die verzoeker behaalt voor de opleidingsonderdelen binnen de masteropleiding (een cumulatieve studie-efficiëntie van 86% en een credit voor zes van de zeven opgenomen opleidingsonderdelen) verstaan zich moeilijk met de door verzoeker aangereikte verklaring van de psychische problemen voor de mindere prestaties binnen de bacheloropleiding. Die psychische problemen zouden zich immers in het geheel van verzoekers studies – en dus voor álle opleidingsonderdelen – moeten manifesteren, *quod non*.

In het licht van de beperkte credits die verzoeker nog moet behalen voor zijn bachelordiploma (10 studiepunten) is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing inderdaad streng is, maar niet onredelijk.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.138 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0946

In zake: Yannick VAN DE WAUWER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 2 november 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 27 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en de weigering tot herinschrijving in het schakelprogramma ‘Master of science in de Bedrijfskunde’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Manon Lafere, die verschijnt voor verzoekende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in het Schakelprogramma ‘Master of science in de Bedrijfskunde’.

Na de tweede examenkans heeft verzoeker binnen dat schakelprogramma geen enkele credit behaald. De examencommissie weigert aan verzoeker de verdere inschrijving.

Tegen die beslissing stelt verzoeker een intern beroep in, waarin hij het volgende uiteenzet:

“Met dit verzoekschrift stel ik een beroep in bij de centrale beroepscommissie tegen volgende beslissing: [d]e maatregel tot niet toelating tot de opleiding Schakeljaar Master of Science in de Bedrijfskunde voor het academiejaar 2022-2023. Deze beslissing werd aan mij ter kennis gebracht op [d]onderdag, 15 september 2022 om 19u49.

Ik kan geen vrede nemen met deze beslissing, om volgende redenen:

- Deze beslissing is volgens de geldende regels van de Vrije Universiteit Brussel correct te noemen. Doch ben ik ervan overtuigd dat deze beslissing zeer hard is in mijn situatie. Aangezien ik voor deze opleiding ben ingeschreven in februari 2022 en bijgevolg ook pas dan ben ingestroomd, kon ik het volledige eerste semester niet deelnemen aan de hoor- en werkcolleges. Dewelke ik in het tweede semester zeer nauwgezet heb gevolgd, hetzij fysiek, hetzij digitaal. In mijn overtuiging dat indien ik reeds het academiejaar in september had kunnen aanvatten, waren mijn resultaten en puntenblad ongetwijfeld over de hele lijn positief geweest.
- Ondanks de recent gewijzigde gezinssituatie (mijn vader verdween met de noorderzon en liet mijn ma en mezelf achter met een niet gevraagde financiële kater – mijn spaarcenten – en aanverwante problemen) behaalde ik mijn professionele bachelor met een niet onaardig resultaat.

Het bijgevoegde puntenblad van de Erasmushogeschool Brussel (welke ik verliet in januari 2022) en mijn studievoortgangsoverzicht duiden op een positieve ingesteldheid en overtuigde intentie om het diploma van Master of Science in de Bedrijfskunde te behalen binnen een aanvaardbare termijn.

Uiteraard accepteer ik eender welke vorm van bindende voorwaarden voor het komende academiejaar.”

De interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel behandelt dit beroep in zitting van 3 oktober 2022, wat uitmondt in de volgende beslissing van 17 oktober 2022:

“[...]

IV. TEN GRONDE

De beroepscommissie stelt vast dat aan de student een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van artikel 88, § 3, van het OER, nu hij op het einde van het academiejaar voor geen enkel opgenomen opleidingsonderdeel binnen het schakelprogramma een creditbewijs heeft behaald.

De student haalt aan dat hij ingestroomd is in februari 2022 en de hoor- en werkcolleges zeer nauwgezet gevolgd heeft; mocht hij in september gestart zijn, zouden zijn resultaten volgens hem ongetwijfeld positief geweest zijn. De student merkt tevens op dat hij ondanks een recent gewijzigde gezinssituatie toch zijn professionele bachelor heeft behaald met een niet onaardig resultaat.

De beroepscommissie onderzoekt vooreerst of de student een overmachtssituatie aantoon, die rechtvaardigt waarom de student geen enkele credit heeft behaald.

In casu gaat de student hier volledig aan voorbij en brengt hij geen enkel element aan dat een overmachtssituatie zou kunnen uitmaken. Hypothetische beschouwingen, als zou een instroom bij aanvang van het academiejaar (september) i.p.v. bij aanvang van het tweede semester (februari) een verschil hebben gemaakt, zijn uiteraard niet relevant, nog los van de vaststelling dat de student slechts drie opleidingsonderdelen van het tweede semester heeft opgenomen en voor geen van deze drie opleidingsonderdelen een credit heeft kunnen behalen tijdens de twee zittijden. Nopens de voorgehouden recent gewijzigde gezinssituatie en de hierop volgende financiële en aanverwante problemen, beperkt de student zich tot uiterst vage en volledig ongestaafd gebleven beschouwingen, dewelke om die reden dan ook geen bewijs uitmaken van enige overmachtssituatie in hoofde van de student. Ook de verwijzing naar het tijdens academiejaar 2021-2022 behaalde diploma als bachelor in het communicatiemanagement, opleiding die werd aangevangen op 25.09.2017, rechtvaardigt geenszins waarom de student die in februari 2022 is ingestroomd en drie opleidingsonderdelen van het tweede semester heeft opgenomen, ook na de tweede zittijd geen enkele credit heeft bekomen, evenmin als zijn louter subjectieve inschatting dat het puntenblad inzake zijn professionele bachelor duidt op een positieve ingesteldheid en overtuigende intentie om het masterdiploma binnen een aanvaardbare termijn te behalen.

In de gegeven omstandigheden heeft de examencommissie dan ook terecht, zoals de student ook erkent in het verzoekschrift, toepassing gemaakt van artikel 88, § 3, van het OER. Uit het dossier blijken geen gegevens, en de student brengt die ook in het kader van het intern beroep niet bij, dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs wel een positief resultaat zou opleveren. Derhalve kan niet worden aangenomen dat geen enkel zorgvuldig handelende examencommissie in dezelfde omstandigheden geplaatst, niet tot de beslissing had kunnen komen dat de herinschrijving moet worden geweigerd. De beroepscommissie vindt zich eveneens in dat oordeel.

V. BESLUIT

Het beroep wordt verworpen. De bestreden beslissing wordt bevestigd.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep wat het voorwerp betreft.

De Raad ontwaart in het dossier ook geen elementen die tot ambtshalve opmerkingen aanleiding geven.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker beroept zich in een enig middel op de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker wijst erop dat zijn studievoortgang werd bemoeilijkt doordat hij pas in het tweede semester van het academiejaar 2021-2022 kon instromen en hij vindt het vreemd dat dit niet als relevant wordt beschouwd. Daarnaast beroept hij zich, verwijzend naar de in het intern beroep aangehaalde thuissituatie, op overmacht. Die omstandigheden hebben naar oordeel van verzoeker immers duidelijk een nefaste invloed gehad op zijn studiecapaciteiten. Verzoeker begrijpt niet dat de beroepscommissie de waarachtigheid van dat relaas in twijfel trekt. Hij acht het onredelijk dat in het raam van een intern beroep bewijzen over dergelijke omstandigheden worden verwacht aan de hand van persoonlijke stukken zoals bankuittreksels – verzoeker brengt deze alsnog bij.

Een en ander bevreemdt verzoeker des te meer, nu hij op de hoorzitting bij de beroepscommissie uitdrukkelijk heeft gevraagd of alles inzake de ingeroepen overmachtssituatie duidelijk was, en hem werd verzekerd dat zulks het geval was.

Bijgevolg, zo stelt verzoeker, staat de motivering dat er geen stukken voorliggen haaks op wat hem tijdens de hoorzitting werd meegedeeld. Deze handelswijze van de interne beroepscommissie is, nog steeds volgens verzoeker, niet met het zorgvuldigheidsbeginsel te rijmen.

Voorts betoogt verzoeker dat niet op gepaste wijze rekening is gehouden met de aangereikte elementen waaruit blijkt dat hij niet behoorlijk kon presteren – daarin ziet verzoeker een schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. Verzoeker stelt dat de resultaten van het tweede semester duidelijk door dezelfde gezinssituatie zijn beïnvloed, en hij verwijst naar het studierendement van 100% dat hij de vier afgelopen academiejaren behaalde in zijn bacheloropleiding.

De overweging dat er geen elementen voorliggen die een positief resultaat doen veronderstellen bij een volgende inschrijving, bevreedt verzoeker evenzeer, omdat hij heeft gewezen op de goede studieresultaten in het verleden en de bijzondere thuissituatie.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij als volgt:

“De verzoekende partij haalt in haar verzoekschrift houdende extern beroep een schending aan van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. Als eerste grief voert zij aan dat zij in haar intern beroep duidelijk aangaf dat er een mentaal zeer heftige thuissituatie speelde die een manifest negatieve invloed had op de studiecapaciteiten en dat deze situatie haar academiejaar hypothekeerde. Verzoekende partij begrijpt niet dat dit argument niet aanvaard werd door de beroepscommissie en deze twijfelt aan de waarachtigheid van dergelijke delicate situatie.

Verwerende partij herhaalt vooreerst dat de Raad over een annulatiebevoegdheid beschikt, en derhalve niet tot een feitelijk heronderzoek van de zaak vermag over te gaan (zie ook art. II.291, tweede lid Codex Hoger Onderwijs).

Verwerende partij laat verder gelden dat verzoekende partij niet aantoont dat de beoordeling van de beroepscommissie als kennelijk onredelijk moet worden beschouwd. Uit de hierboven geciteerde motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de beroepscommissie de door verzoekende partij in het kader van het intern beroep aangehaalde elementen inzake het behalen van een professionele bachelor in januari 2022 ondanks een recent gewijzigde gezinssituatie en de hierop volgende financiële en aanverwante problemen, in overweging heeft genomen, doch geoordeeld heeft dat de verzoekende partij met deze beschouwingen geen overmachtssituatie aantoont, die rechtvaardigt waarom zij geen enkele credit heeft behaald. Specifiek nopens de voorgehouden recent gewijzigde gezinssituatie en de hierop volgende financiële en aanverwante problemen, heeft de beroepscommissie bovendien terecht vastgesteld dat de verzoekende partij zich heeft beperkt tot uiterst vage en volledig ongestaafd gebleven beschouwingen, dewelke om die reden dan ook geen bewijs uitmaken van enige overmachtssituatie in hoofde van de student. Verzoekende partij kan bezwaarlijk voorhouden dat een beroepscommissie in het kader van de beoordeling van een intern beroep gericht tegen een maatregel van studievoortgangsbewaking, zonder meer moet

voortgaan op vage en naakte beschouwingen van een student en gehouden is deze te aanvaarden als een situatie die rechtvaardigt waarom de student geen enkele credit heeft behaald. De verzoekende partij toont niet aan dat de beroepscommissie op kennelijk onredelijke wijze te werk is gegaan, terwijl de beslissing genoegzaam gemotiveerd is nopens de in het intern beroep aangehaalde elementen. Verder merkt verwerende partij op dat bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de beslissing van de interne beroepscommissie, geen rekening kan worden gehouden met stukken die de verzoekende partij pas voor het eerst in het kader van het extern beroep naar voren brengt (zie ook artikel II.294, § 2, vierde lid, van de Codex Hoger Onderwijs, dat bepaalt dat *“De student kan in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.”*).

Verder kan verzoekende partij niet dienstig voorhouden dat haar tijdens de zitting op haar eigen vraag ‘of alles duidelijk was inzake de overmachtssituatie of dat hij nog elementen diende aan te reiken’ verzekerd zou zijn dat alles duidelijk was in haar dossier; verzoekende partij neemt haar eigen wensen voor werkelijkheid, doch kan hierbij niet gevolgd worden. In casu werd aan de verzoekende partij – net zoals aan andere studenten – vooraf meegegeven dat de beroepscommissie bij de beoordeling van het dossier rekening zal houden met alle stukken van het dossier alsook dat de verzoekende partij de mogelijkheid heeft om door de commissie te worden gehoord, waar verzoekende partij in casu gebruik van wilde maken. Zij werd dan ook uitgenodigd voor de zitting, maar op de vraag ter zitting of zij nog iets toe te voegen had aan haar verzoekschrift, antwoordde verzoekende partij ontkennend (“niets toe te voegen”). Verwerende partij laat tevens gelden dat een interne beroepscommissie niet gehouden is om een student tijdens een hoorzitting expliciet om bijkomende stukken te vragen; verzoekende partij duidt ook niet welke rechtsregel zulke verplichting zou inhouden.

Vervolgens verwijst verzoekende partij naar het uitstekende studierendement van 100% tijdens de academiejaren 2018-2019 t.e.m. 2021-2022, hetgeen geleid heeft tot het behalen van de bacheloropleiding, en waarmee de resultaten van het tweede semester ‘in manifest contrast’ zouden staan; zij klaagt aan dat het vreemd is te moeten lezen dat een late instroom in het jaar (en dus vele lessen missen) niet relevant is, en dat er geen gegevens worden bijgebracht dat een volgende inschrijving wel een positief resultaat zou opleveren.

Verwerende partij laat gelden dat verzoekende partij in het kader van het intern beroep een studierendement van 100% tijdens de academiejaren 2018-2019 t.e.m. 2021-2022 niet als dusdanig heeft ingeroepen, en dit dus ook niet dienstig voor het eerst kan aanvoeren in het kader van het extern beroep, en zulks nog los van de vaststelling dat uit de stukken die verzoekende partij aan het intern beroep gevoegd had (met name de ‘deliberatie-resultaten’ over de verschillende academiejaren, blijkt dat deze bewering ook niet correct is voor academiejaar 2019-2020 (waarin verzoekende partij een studierendement had van 82,46% op 57 opgenomen ECTS-credits), noch voor academiejaar 2018-2019 (waarin verzoekende partij een studierendement had van 91,89% op 37 opgenomen ECTS-credits), en de vaststelling dat verzoekende partij evenmin melding maakt van het studierendement van 43,33% tijdens academiejaar 2017-2018 (zie stuk 3 met bijlagen).

Evenzeer is het merkwaardig dat verzoekende partij, wederom voor het eerst in het kader van haar extern beroep zodat haar kritiek om die reden al niet kan worden bijgetreden bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de beslissing van de beroepscommissie, meent in het extern beroep te moeten invoeren dat zij door de late instroom vele lessen heeft moeten missen, terwijl zij in het kader van het interne beroep heeft aangegeven dat zij in februari 2022 is ingeschreven. Uiteraard heeft de verzoekende partij alsdan de lessen van het eerste semester niet kunnen bijwonen, maar zoals ook gemotiveerd wordt door de beroepscommissie in de bestreden beslissing en zoals ook blijkt uit het overzicht curriculum en het puntenblad (stukken 1 en 2) heeft verzoekende partij enkel opleidingsonderdelen van het tweede semester (dat gestart is op 14.02) opgenomen, zodat de beroepscommissie terecht oordeelde dat de hypothetische beschouwingen inzake de instroom in september niet relevant zijn, én de beroepscommissie er hierbij ook terecht op wees dat de verzoekende partij over het volledige tweede semester slechts drie opleidingsonderdelen heeft opgenomen, en voor geen van deze drie opleidingsonderdelen over de beide zittingen heen, een creditbewijs heeft kunnen behalen. Verzoekende partij gaat evenwel niet in op deze concrete motieven, en toont dan ook geenszins aan dat de beroepscommissie kennelijk onredelijk zou hebben gehandeld.

Verder blijkt uit de motivering van de beslissing van de beroepscommissie duidelijk dat deze het behalen van een professioneel bachelordiploma in rekening heeft gebracht, maar dat verzoekende partij er in de beslissing op gewezen wordt dat zij de professionele bacheloropleiding heeft aangevat in september 2017 om pas in januari 2022 het diploma te behalen, en dit diploma geenszins rechtvaardigt waarom verzoekende partij die in februari 2022 is ingestroomd in de (academische) masteropleiding en slechts drie opleidingsonderdelen van het tweede semester heeft opgenomen, ook na de tweede zitting geen credits heeft bekomen. Evenzeer wordt verzoekende partij er terecht op gewezen dat haar louter subjectieve inschatting dat het puntenblad van deze professionele bachelor duidt op een positieve ingesteldheid en zij ervan overtuigd is dat zij het masterdiploma binnen een aanvaardbare termijn kan behalen, de beroepscommissie evenmin overtuigd heeft. Wederom gaat verzoekende partij niet in op (het geheel van) concrete motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die zij grotendeels onbesproken laat. Geenszins toont zij aldus een schending aan van de door haar aangevoerde beginselen.

De beroepscommissie heeft terecht besloten dat, zoals de verzoekende partij ook erkende in haar verzoekschrift houdende intern beroep, terecht toepassing werd gemaakt van artikel 88, § 3, van het OER en uit het dossier geen gegevens blijken, en de student die ook niet bijbrengt in het kader van het intern beroep, dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs wel een positief resultaat zou opleveren.

Verzoekende partij toont niet aan dat het kennelijk onredelijk was om te oordelen dat niet kan worden aangenomen dat geen enkel zorgvuldig handelende examencommissie in dezelfde omstandigheden geplaatst, niet tot de beslissing had kunnen komen dat de herinschrijving moet worden geweigerd.”

Verzoeker zijnerzijds, handhaaft zijn grieven in zijn wederantwoordnota.

Beoordeling

Artikel II.294, §2, in fine van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

De contouren van wat aan de beoordeling van de Raad kan worden voorgelegd, worden met andere woorden in beginsel bepaald door de grieven die de verzoekende partij in het intern beroep heeft opgeworpen.

Daarnaast stipt de Raad aan dat het hem niet toevalt om zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de onderwijsinstelling – omdat zulks krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs buiten ’s Raads bevoegdheid valt – en dat de Raad binnen zijn beoordelingsbevoegdheid geen bescherming kan bieden tegen strenge beslissingen, maar enkel tegen onwettige. Een strenge invulling van haar discretionaire bevoegdheid door de hogeronderwijsinstelling kan immers niet noodzakelijk worden gelijkgesteld met de onredelijke uitoefening ervan. Appreciatievrijheid veronderstelt de mogelijkheid van verschillende zienswijzen, die elk niet onredelijk zijn. Het redelijkheidsbeginsel is slechts geschonden wanneer de hogeronderwijsinstelling een beslissing neemt die dermate afwijkt van een normaal beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot die beslissing zou komen (zie RvS 8 september 2020, nr. 248217, Fannes).

In het licht van dat alles mag het toch enige verwondering wekken dat verzoeker thans de beslissing van de interne beroepscommissie te vuur en te zwaard bestrijdt, terwijl hij zijn intern beroep is aangevangen met de erkenning dat de beslissing van de examencommissie “correct te noemen” is (men begrijpe: niet in strijd met de “decretale en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement” zoals bedoeld in artikel II.291, eerste lid, 1° van de Codex Hoger Onderwijs), maar “zeer hard” – zeer streng dus (maar dus niet noodzakelijk in strijd met de “algemene administratieve beginselen” zoals bedoeld in het eerste lid, 2° van de voormelde bepaling).

Komt het intern beroep dat verzoeker instelde aldus vooral voor als een beroep op clementie in hoofde van de interne beroepscommissie, dan kan in dat beroep slechts met veel goodwill (ook) een beroep op het redelijkheidsbeginsel worden gelezen.

In het feit dat verzoeker pas in februari 2022 is ingestroomd in het schakelprogramma, ziet de Raad samen met verwerende partij geen element dat in oorzakelijk verband staat met het gebrek aan studierendement. Verzoeker was immers ook niet ingeschreven voor opleidingsonderdelen uit het eerste semester, zodat het gegeven dat hij die lessen niet heeft kunnen volgen irrelevant is.

Verzoekers studiebelasting in het tweede semester bedroeg achttien studiepunten, verspreid over drie opleidingsonderdelen. Verzoeker behaalde daarvoor de volgende resultaten:

- Arbeidssociologie: 5/20 in eerste zittijd, 2/20 in tweede zittijd
- Inleiding tot de macro-economie: 7/20 in eerste zittijd, 8/20 in tweede zittijd
- Ondernemingsrecht: 5/20 in eerste zittijd, 8/20 in tweede zittijd

Deze resultaten, met een zeer beperkte studiebelasting, laten op zich genomen in redelijkheid niet meteen verhopen dat de toekomst beterschap zal brengen.

Voor zover verzoeker aanvoert dat een en ander ook het gevolg is van de problemen in de thuissituatie, merkt de Raad op dat hij weliswaar begrip ervoor kan opbrengen dat een student zich geremd voelt om meteen het hele privéleven op tafel te leggen, maar dat verzoeker bezwaarlijk in zijn toelichting tegenover de beroepscommissie méér cryptisch kon blijven.

Het vertrek van zijn vader situeert verzoeker slechts in de tijd met “recent”. Bovendien vervolgt verzoeker dat hij “ondanks” dat gegeven zijn bachelordiploma heeft behaald, wat niet alleen erop wijst dat de gewijzigde gezinssituatie dateert van vóór juni/september 2022, maar bovendien de vraag doet rijzen hoe verzoeker in het tweede semester van het academiejaar 2021-2022 door de gezinssituatie gehinderd kan zijn, wanneer hij in dezelfde – en op dat ogenblik nog meer recente – moeilijke omstandigheden zonder problemen zijn bacheloropleiding heeft afgerond.

Meer nog, uit de rekeninguittreksels die verzoeker thans voorlegt (stuk 4 verzoeker) – zij het zonder enige nadere duiding – maakt de Raad op dat indien het vertrek van verzoekers vader

samenvalt met de debitering van verzoekers rekening met grotere bedragen (500 euro of meer), dit feit zich reeds eind 2017 heeft voorgedaan.

Alleszins toont verzoeker niet aan dat hij door het vertrek van zijn vader en de daardoor gewijzigde financiële situatie van zijn gezin, nu pas – academiejaar 2021-2022 – niet in de materiële voorwaarden verkeerde om goede studieprestaties te leveren.

Wat het verloop van de hoorzitting betreft, spreken partijen elkaar tegen, in het bijzonder wat betreft de al dan niet concrete en specifieke vraag die verzoeker beweert te hebben gesteld of alles voldoende duidelijk was.

In die omstandigheden blijft verzoekers stelling betwist en onbewezen, en kan de Raad haar niet voor waar aannemen in de beoordeling van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker bewijst niet de schending van de door hem ingeroepen beginselen van behoorlijk bestuur.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.135 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0785

In zake: xxx

tegen:

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 en van de beslissing van de vicerector Studentenbeleid van de Katholieke Universiteit Leuven van 5 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Grondslagen van de chemie’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Toon Boon, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de Geologie’.

Tot verzoeksters curriculum behoort onder meer het opleidingsonderdeel ‘Grondslagen van de chemie’. Zij behaalt daarvoor een examencijfer van 9/20.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 15 september 2022 stelt verzoekster tegen die beslissing een bewarend intern beroep in.

“Op 14/09/2022 zijn de examenresultaten van de derde examenperiode, zoals officieel vastgesteld door de examencommissie, voor ons online zichtbaar gezet. Daarbij behaalde ik een 11 op het opleidingsonderdeel Grondslagen van de chemie. De volgende dag, 15/09/2022, is er een mail binnengekomen die zei dat het examenresultaat van Chemie was aangepast, zonder verdere informatie over de kwestie. Die boodschap heb ik in de late avond van 18/09/2022 pas gezien, waarbij mij ook pas mijn gewijzigde punt naar een 9 gekend werd. Daarop heb ik de volgende dag meteen een mail gestuurd naar [p]rofessor [K.C.] met vraag naar feedback. Die heeft mij dezelfde dag via mail van een beknopt antwoord voorzien en vermeldde daarbij ook dat het [ging] over een technische fout, maar verder geen verduidelijking. Onmiddellijk daarna heb ik hem gevraagd naar een fysiek inkijsmoment van het schriftelijke examen, wat nog steeds verwezenlijkt moet worden.

Ik ben bijgevolg niet in staat om op dit ogenblik een uitgebreide motivering te voorzien. Er is nog geen mogelijkheid geweest tot een feedbackmoment en verdere inzichten ontbreken naar de materiële vergissing van de examencommissie die zich heeft voorgedaan waarbij mijn positieve resultaat veranderd is in het niet slagen voor het opleidingsonderdeel. Ik teken op basis van die redenen bewarend beroep aan om nadien met gestaafde argumenten verder te kunnen gaan.”

Op 21 september 2022 zendt de vicerector Studentenbeleid, te dezen de interne beroepsinstantie, aan verzoekster de mededeling dat het bewarend beroep als dusdanig werd geregistreerd en dat uiterlijk op 26 september 2022 een verdere motivering wordt verwacht met de argumenten op grond waarvan het examenresultaat wordt betwist. Hierbij wordt aan verzoekster meegedeeld:

“In deze periode kunt u contact opnemen met professor [C.] teneinde bijkomende feedback omtrent uw examenresultaat te verkrijgen. Indien ik van u binnen deze periode geen dergelijke motivering ontvang, wordt uw beroep automatisch en zonder verdere berichtgeving als ongegrond beoordeeld.”

Slechts op 2 oktober 2022 richt verzoekster zich opnieuw tot de interne beroepsinstantie. Zij voert aan:

“Op 21/09 heb ik jullie reeds mijn bewarend beroep meegegeven omtrent het examen Grondslagen van de Chemie G0N01a. Daarmee kreeg ik vijf extra dagen om contact op te nemen met mijn professor [K.C.] voor een inkijkmoment en om dan eventueel verder te gaan op dat beroep. Daartoe is het toen niet gekomen. (Het ingediende bewarend beroep is bijgevoegd als Bijlage 3)

Sinds 19/09, het moment waarop ik vernomen had dat het initiële examenresultaat voor het vak aangepast was en ik niet geslaagd bleek te zijn, sta ik in contact met [p]rofessor [C.] omtrent feedback op het examen. In eerste instantie ontving ik diezelfde dag persoonlijke feedback via mail, waarna ik hem meteen ook gevraagd heb om een fysieke inzage. Daarop werd op 21/09 gezegd dat hij de aanvragen bundelt en in de eerste week van het academiejaar een moment zal voorzien. Aangezien 26/09 de uiterste datum was die mij de kans bood om verder te gaan op mijn bewarend beroep, heb ik [p]rofessor [C.] een mail gestuurd om te vragen of het inkijkmoment voor die maandag kon georganiseerd worden. Een algemene mail informeerde ons over de mogelijke data hiervoor, namelijk 28/09 en 30/09 met bijkomende uren. Om aan te tonen dat deze data voor mij wel degelijk te laat vielen, heb ik [p]rofessor [C.] de mail die ik ontvangen had van de beroepsinstantie, met daarin mijn gegeven termijn, doorgestuurd en hem daarbij uitgelegd dat ik graag nog een inkijkmoment wenste vóór die datum, alsook verdere uitleg naar het gewijzigde examenresultaat, aangezien de communicatie daarover nog steeds ontbrak. Daarop ontving ik een ingescande versie van mijn schriftelijk examen en een verklaring voor het gewijzigde resultaat. Met die info ben ik niet verder in beroep gegaan. (De hierboven beschreven communicatie via mail is toegevoegd in Bijlage 1).

Ik besloot echter wel om eveneens gebruik te maken van het fysieke feedbackmoment, aangezien dat misschien wel een goede weg was om bijkomende inhoudelijke vragen te stellen bij de examenopgaven. Daarvoor koos ik 28/09, waarbij ik tegelijk met mijn mede student [G.F.] naar het kantoor van [p]rofessor [C.] ben gegaan. Daar hebben we onze examens naast elkaar gelegd om onze fouten samen uit te puzzelen. Dat is het moment waarop we dingen begonnen op te merken. Er waren namelijk zaken die op het ene examen wél punten hadden opgeleverd en op het andere niet, wat we dan ook meteen aan [p]rofessor [C.] hebben gemeld. Op [G's] examen is maar liefst een gehele alinea in haar antwoord op de tweede theorievraag over het hoofd gezien tijdens het verbeteren, waardoor ze eigenlijk een 3/4 verdiende op die vraag en geen 2/3 zoals haar oorspronkelijk was toegekend. Een volledig punt. Die fout werd dan ook meteen erkend door [p]rofessor [C.] en online aangepast. Over de kwestie van mijn examen kon hij geen beslissende uitspraak doen, aangezien het ging om een oefening en hij enkel het theoriegedeelte heeft opgesteld en verbeterd. Ik ben daarmee doorverwezen naar [C.D.], de verantwoordelijke voor het examenonderdeel Oefeningen, en heb haar via mail dezelfde vraag gesteld als de prof op kantoor. Daar is niets in mijn voordeel uit voort gekomen, waarbij ik me ook heb kunnen neerleggen, maar dit inkijkmoment heeft wel heel wat vragen en bedenkingen doen aanwakkeren, die ik toen ook heb meegedeeld aan [p]rofessor [C.].

Fouten maken is menselijk, waarbij ook geen harde verwijten naar de proffen, maar ze spelen wel een cruciale rol in onze carrière. Op het examen Grondslagen van de [c]hemie in januari kwam ik exact 0.04 punten te kort om te slagen voor het vak. Ook toen heb ik [p]rofessor [C.] via mail gevraagd om feedback, waarop ik eerst beperkte deelpunten ontving. Die mail heb ik opgevolgd met een nadrukkelijke vraag naar een fysiek inkijkmoment, waarin ook een mogelijke dag en een mogelijk uur voorgesteld,

dubbelzinnig was het verzoek dus zeker niet. Daarop kreeg ik een mail met uitgebreidere feedback op mijn examen. (Deze reeks aan mails is bijgevoegd in Bijlage 2). Uit zijn antwoord hebben we destijds gedacht dat een fysieke inzage geen optie was, waardoor we er ook niet verder op zijn ingegaan. Nu weet ik echter beter. Het staat als het recht van de student beschreven in het officiële reglement. Ik vroeg hem bij het inkijkmoment van het herexamen op kantoor of het nog mogelijk was om het examen van 18 januari in te kijken, aangezien ik 0.04 punten ontbreekt en het wel degelijk aan fouten zou hebben kunnen liggen tijdens het verbeteren, fouten die niet bij mij liggen. Dat zou allesbepalend zijn voor mijn slagen of niet slagen op het vak en daarbij zelf allesbepalend zijn voor mijn gehele carrière aan KULeuven. Hij vertelde me dat dat niet meer mogelijk is omdat de examendocumenten van toen al allemaal zijn weggegooid. Hij vroeg ook waarom ik het examen toen niet ben gaan inkijken, waarop ik hem hetzelfde heb uitgelegd als hierboven; we hebben hem nadrukkelijk gevraagd naar een fysieke inzage, waarop we geen antwoord kregen. Hij zei dat ik dan maar een derde mail had moeten sturen om te vragen of ik mocht langskomen want ‘de aanhouder wint’.

We hebben ook uitleg gevraagd naar het verwachte antwoord op de tweede opgave van het theoriegedeelte, die luidde: “Toon met enkele goedgekozen voorbeelden het belang aan van ladingsdichtheid in de scheikunde”. Deze vraag telde mee voor 4 punten van de 10 die voor het theoriedeel verdient konden worden. Een behoorlijk open vraag, die niet verder afgebakend werd dan zijn puntenverdeling. Ik heb alles volledig uitgeschreven, inclusief voorbeelden, wat ook allemaal juist bleek te zijn. Ik was best tevreden die vraag te zien verschijnen op het examen want het moest lukken dat ik bij het studeren een samenvatting had gemaakt over de ladingsdichtheid. Toch scoorde ik slechts een 3/4, gelijk aan [G.] haar score. We vroegen daarbij wat er nog ontbrak voor een maximale score, een vraag die ik hem ook al via mail gesteld had na het ontvangen van de digitale kopie van mijn examen, aangezien ik niet helemaal inzag hoe we op dat antwoord konden komen. Professor [C.] zei dat dat puntje niet in de cursus staat, het is inzicht. Ik snap dat examens verder gaan dan wat er letterlijk in de cursus te vinden valt, maar de andere antwoorden op de opgave waren allemaal heel specifieke zaken, die dan ook allemaal vermeld werden in de cursus, waardoor dat laatste puntje uit de boot valt en daarmee ook bijna onmogelijk lijkt om te kunnen antwoorden bij deze open vraag. Ik ben ook nog steeds van mening dat een fysieke inzage in januari alleen maar positief had kunnen bijdragen. Dit soort moeilijkheden omtrent de bijkomende verwachtingen naar inzicht en de wijze van verbeteren hadden ons mogelijks al vroeger geweten kunnen zijn.

Ik val hiermee buiten de termijn die mij gegeven werd na mijn bewarend beroep, maar het zijn dan ook zaken die mij voor die datum niet geweten konden zijn. Ik heb me in eerste instantie dan ook niet naar jullie gericht hiermee, maar heb contact opgenomen met [I.E.], de studiebegeleider van chemie, en mijn ombuds [W.V.D.]. Die meldde me dat het wel een heel vreemd verhaal is dat de examendocumenten van januari binnen eenzelfde academiejaar reeds weggegooid zijn, normaal werden deze bijgehouden tot minstens drie maanden na de derde examenperiode. Hij heeft me dan alsnog naar jullie doorverwezen omdat het een situatie is waar ik vroeger dan het inkijkmoment niet van op de hoogte kon zijn. De ingescande versie van mijn examen had hier nooit oog op kunnen werpen.

Ik voel me wel degelijk benadeeld in deze situatie, vandaar dat ik me alsnog naar jullie richt. Het draait allemaal om een bittere 0.04, die evengoed niet mijn schuld kan geweest zijn, maar waartoe mij geen eerlijke kansen zijn gegeven om dat uit te zoeken. Ik teken

mijn beroep dan ook aan tegen het resultaat van mijn examen Grondslagen van de Chemie.”

Op 5 oktober 2022 neemt de vicerector Studentenbeleid de volgende beslissing over verzoeksters intern beroep:

“Op 21 september tekende u bewarend beroep aan tegen het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel ‘Grondslagen van de [c]hemie G0N01a’.

Het onderwijs- en examenreglement (art. 104) bepaalt dat in het geval van een dergelijk ‘bewarend beroep’ de studenten hun klacht uiterlijk binnen een termijn van vijf kalenderdagen na het indienen van het bewarende beroep uitgebreider dienen te motiveren. Dit artikel bepaalt verder da[t] indien dergelijke motivering niet binnen deze termijn wordt aangeleverd, het beroep automatisch als ongegrond wordt beoordeeld. Op de dag van het indienen van uw bewarend beroep (i.c. 21 september) ontving u bovendien een e-mail van één van de stafmedewerkers die verantwoordelijk zijn voor de administratieve opvolging van deze beroepen waarin u hierop nog eens gewezen werd en waarin u uitdrukkelijk gevraagd werd om eventuele bijkomende argumentatie ten laatste op 26 september aan te leveren.

Pas op 2 oktober ontving ik uw bijkomende reactie.

Conform de bepalingen in het onderwijs- en examenreglement kan ik dit beroep dan ook enkel als ongegrond beoordelen.

In ondergeschikte orde, moet ik bovendien vaststellen dat uit mailverkeer met de docent dat u op 2 oktober doorstuurt dat, nadat de docent u op 19/9 reeds feedback bezorgde, hij op 24/9 nog een kopie van het examen en bijkomende feedback bezorgde. Indien u dus meende dat dit examen niet correct verlopen en/of beoordeeld was had u dus op het moment van de deadline die gold voor het bevestigen van uw bewarend beroep voldoende informatie op basis waarvan u uw argumentatie had kunnen uitwerken.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid desnoods ambtshalve, en merkt het volgende op.

Verzoekster richt haar beroep zowel tegen de initiële examenbeslissing als tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie.

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 104 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 van de verwerende partij dat de vicerector Studentenbeleid als interne beroepsinstantie ofwel een beslissing neemt die leidt tot een gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van onontvankelijkheid of ongegrondheid, ofwel een nieuwe beslissing neemt. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing en is enkel onontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster steunt, zo de Raad haar uiteenzetting goed begrijpt, een enig middel op een schending van artikel 88 van het onderwijs- en examenreglement en de hoorplicht in samenhang met de openbaarheid van bestuur.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet haar middel uiteen als volgt:

“Op 2 oktober tekende ik intern beroep aan bij de Beroepsinstantie tegen het examen van het opleidingsonderdeel ‘Grondslagen van de Chemie G0N01a’. Dat is een laattijdige indiening, aangezien het examenresultaat op 15 september is doorgegeven, maar het fysieke inkijkmoment is door de examinerator pas op 28 september ingepland geweest,

waardoor de zaken waarop beroep is aangetekend niet vroeger geweten konden zijn en ik met goedkeuring van mijn [o]mbuds [W.V.D.] alsnog de procedure heb opgestart.

Initieel werd het resultaat van het vak online gezet op 14 september, waarbij ik een 11 scoorde. Op 15 september is er een mail verstuurd die zei dat het examenresultaat was aangepast zonder verdere informatie. Die mail zag ik op 19 september, waarbij ook mijn aangepaste punt naar een 9. (Initieel examenresultaat in Bijlage 1). Diezelfde dag heb ik digitaal contact opgenomen met mijn [o]mbuds alsook een mail gestuurd naar [p]rof. [K.C.] met vraag naar een inkijkmoment, waarop ik minimale feedback ontving via mail en de inlichting dat er iets technisch was misgelopen bij het afronden van de eerste examenresultaten. Ik heb hem wederom gevraagd naar een fysiek feedbackmoment. Op 21 september kwam het eerste antwoord op die vraag, maar nog steeds geen concrete datum. Omdat dit de laatste dag was om binnen termijn beroep in te dienen en er nog steeds veel onbeantwoorde vragen heerste omtrent mijn punt, heb ik die dag preventief bewarend beroep ingediend waarbij ik vijf extra dagen kreeg om eventueel verdere motivatie door te geven. Vanaf 19 september stond ik reeds in contact met mijn [o]mbuds omtrent de moeizaamheden bij het inplannen van een inzage, die zei dat hij had doorgegeven aan [I.E.], de studiebegeleider van Chemie. Op 23 september werd door [p]rofessor [C.] voor het eerst een datum meegegeven; ten vroegste 28 september kon het examen ingekeken worden. Ik heb hem daarbij mijn mail van de Beroepsinstantie doorgestuurd en hem uitgelegd dat ik, om nog verder te kunnen gaan op mijn bewarend beroep, ten laatste op 26 september mijn examen wil inkijken alsook gevraagd naar een opheldering omtrent de materiële vergissing bij het examenresultaat. Die uitleg heb ik gekregen, maar een fysieke inzage vóór die datum niet. In plaats daarvan ontving ik een ingescande versie van mijn schriftelijke examendocument. De verbetering bestond uit het aanduiden van juiste zaken, fouten werden niet aangeduid. Aangezien er ook geen letterlijke verbetering beschikbaar was, kon er dus niet worden nagegaan waarop ik nu net punten verloren was. Ik heb nog een paar bijkomende vragen gesteld aan [p]rofessor [C.] via mail, maar daar kwam niets groots uit. Ik ben dan ook niet verder ingegaan op mijn bewarend beroep. (Mailverkeer met [p]rof. [C.] in Bijlage 2).

Het late inkijkmoment in september viel buiten de in het onderwijs- en examenreglement opgelegde termijn, waarbij mijn kansen om zonder belemmering beroep te kunnen indienen ontnomen zijn. [G.F.] heeft eveneens op 2 oktober beroep ingediend tegen Grondslagen van de Chemie met dezelfde argumenten als mij, aangezien we deze samen bekomen zijn op het gemeenschappelijke inkijkmoment. Zij is door de Beroepsinstantie wél uitgenodigd op verder gesprek, wat wilt zeggen dat onze argumenten wel degelijk standhouden. Het al dan niet slagen op het opleidingsonderdeel is cruciaal voor mijn gehele carrière aan KU Leuven, aangezien deze 9 stp mijn CSE boven 50% brengen, waardoor het bepalen daarvan dan ook correct dient te verlopen.

Ik richt me daarbij tot jullie. Mijn recht als student werd geschaad bij de inbeuk op art. 88, de examendocumenten van januari zijn binnen eenzelfde academiejaar vernietigd, er hebben naar mijn mening grove fouten plaatsgevonden bij het verbeteren en de examenvragen werden onhaalbaar opgesteld. Mijn loopbaan van Grondslagen van de Chemie is onterecht verlopen en er zijn mij geen eerlijke kansen geboden om die oneerlijkheden uit te zoeken. De Beroepsinstantie heeft mij geweigerd op basis van overschreden termijn, terwijl het gaat om een nieuwe kwestie die enkel laattijdig is vanwege de planning van mijn prof en bij [G.] wél is aanvaard. Ik stel mijn beroep in tegen het niet slagen op het opleidingsonderdeel Grondslagen van de Chemie, ik ben van

mening dat mij mijn graad van verdienste niet is toegekend, en tegen de beslissing van de Beroepsinstantie die mijn argumenten niet heeft willen behandelen.”

In haar antwoordnota stipt verwerende partij vooreerst aan dat verzoekster erkent dat haar bijkomende reactie van 2 oktober 2022 laattijdig was. Verwerende partij wijst ook erop dat het op basis van de mailcorrespondentie met de docent duidelijk is dat de deelpunten per examenvraag reeds op 19 september 2022 werden meegedeeld, en op 24 september 2022 bovendien een kopie van het examen met bijkomende feedback.

De verwijzing naar de andere student is voor verwerende partij niet relevant, aangezien het examenpunt voor die student op een latere datum werd aangepast en het beroep in dat geval wel ontvankelijk was. Indien verzoekster meende dat de gegeven feedback nog steeds onvoldoende was als verklaring voor het examenpunt dat zij behaalde (i.c. 9/20) had zij dus, zo stelt verwerende partij, uiterlijk op 26 september 2022 haar bewarend beroep verder kunnen verduidelijken.

De vraag van verzoekster om de twee procedures (haar bewarend beroep van 21 september 2022 eensdeels, en haar bijkomende reactie van 2 oktober 2022 anderdeels) als twee afzonderlijke procedures te beschouwen, gaat voor verwerende partij niet op, aangezien er slechts éénmaal een beroep tegen een examenresultaat kan worden ingesteld. Waar verzoekster aanvoert dat het fysieke inkijkmoment pas op 28 september 2022 kon plaatsvinden, voert verwerende partij aan dat de Codex Hoger Onderwijs de beroepstermijn bepaalt in het licht van de datum van de bekendmaking van het examenresultaat en niet in het licht van dit fysieke inzagemoment. Bovendien, zo voegt verwerende partij daaraan toe, blijkt uit de informatie die verzoekster zelf voorlegt dat zij vóór dit fysieke inzagemoment wel degelijk reeds inzage en feedback via mail ontvangen had.

Wat het inkijken van het examen uit de eerste examenperiode betreft, werpt verwerende partij op dat het huidige beroep enkel betrekking kan hebben op het examen in de derde examenperiode. Indien verzoekster meende dat zij na het examen in de eerste examenperiode onvoldoende feedback over en/of inzage in dit examen had gekregen, dan had zij toen, binnen zeven kalenderdagen na de bekendmaking van deze resultaten op 8 februari 2022, daartegen beroep kunnen aantekenen. Een betwisting over dit examen is volgens verwerende partij nu in elk geval niet meer mogelijk.

Beoordeling

Luidens artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs kan een student tegen een examenbeslissing een intern beroep instellen binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen, te rekenen vanaf de dag na deze van de proclamatie.

Ongeacht of verwerende partij een rechtsregel schendt door niet meer over de examenkopij van de januarizittijd te beschikken, moet worden vastgesteld dat verzoekster tegen dat examencijfer hoe dan ook thans geen beroep meer kan instellen, aangezien de hiervoor vermelde vervaltermijn daartoe reeds lang is verstreken.

In dat opzicht is het beroep niet ontvankelijk.

Met betrekking tot het beroep tegen het examencijfer van de tweede examenkans, heeft verzoekster een bewarend intern beroep kunnen instellen.

Uit verzoeksters eigen verklaring blijkt dat zij binnen de daartoe verleende termijn tot 26 september 2022 (i) opheldering kreeg over de materiële vergissing inzake de quoterings, (ii) een scan van het examen heeft ontvangen met aanduiding van de toegekende punten en (iii) bijkomende vragen aan de docent heeft gesteld. Na dit is verzoekster – zoals zij het zelf stelt – “niet verder ingegaan op [haar] bewarend beroep”.

Indien verzoekster van oordeel was dat op dat ogenblik toch nog een voorbehoud moest worden gemaakt omtrent wat uit een fysiek inzagemoment nog zou kunnen blijken, dan had het op haar weg gelegen om zulks – eventueel samen met kritiek die zij op dat ogenblik wél reeds kon formuleren – uiterlijk 26 september 2022 aan de interne beroepsinstantie mee te delen. Alsdan had verzoekster bijvoorbeeld kunnen aanvoeren dat zij van oordeel was dat artikel 88 van het onderwijs- en examenreglement werd geschonden doordat zij, in strijd met die bepaling, niet binnen de eerste zeven kalenderdagen na de dag van de bekendmaking van de resultaten een (afdoende) individuele en/of collectieve nabespreking van het examen en een inzage van het schriftelijk examen had gekregen.

Verzoekster heeft nagelaten dat te doen. De grieven die zij uiteindelijk pas op 2 oktober 2022 aan de interne beroepsinstantie heeft overgemaakt, werden terecht buiten beschouwing gelaten.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

VI. Anonimisering

Verzoekster vraagt ter zitting de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, 1e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.136 van 5 december 2022 in de zaak 2022/0832

In zake: Idris BENCHERIF
woonplaats kiezend te 3530 Houthalen
Tramstraat 44

tegen:

PXL HOGESCHOOL
woonplaats kiezend te 3500 Hasselt
Elfde Liniestraat 24

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 13 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van PXL Hogeschool van 6 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en de beoordeling ‘gewettigd afwezig’ voor het opleidingsonderdeel ‘Projectwerk procesautomatisering’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoeker heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Rob Declerck, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de uitdovende graduaatsopleiding ‘Elektromechanica’. Verzoeker moet binnen die opleiding nog voor één opleidingsonderdeel een credit behalen, met name voor ‘Projectwerk procesautomatisering’.

Bij de tweede examenkans is verzoeker afwezig op het jurymoment. Hij krijgt voor het opleidingsonderdeel de beoordeling ‘gewettigd afwezig’.

Op 15 september 2022 dient verzoeker tegen die beslissing het volgend intern beroep in (de Raad haalt letterlijk aan):

“Ik heb via mijn individueel rapport gezien, dat de “examen commissie” heeft bepaald/beslist, dat ik niet geslaagd ben voor mijn laatste module van het academie jaar (21,22) mits ik nog alleen mij moet verdedigen voor mijn eindwerk en ik die dag gewettigd afwezig was.

Bij deze, ik ga er helaas *niet mee akkoord* met de beslissing.

Zoals ik het begrepen heb via de docent en de gegevens die ik gekregen heb “digitaal”, ging de module in 3 delen (zie bijlage) wat de punten betreft.

Ben naar het feedback moment geweest en heb ondervonden dat men toch geen punten geeft, tot dat alle 3 delen voltooid zijn. (De 1ste deel ging op 30, de 2de deel ook en de 3de op 40/100[]).

De nodige module (eigenlijk 1/3 dat ik nog moet voltooien) dat ik eindelijk mijn diploma kan behalen.

Heb ook vast gesteld “vorig jaar” dat ik voor geen enkel module vrijstellingen kan genieten voor verder te studeren in die zelfde richting.

Door dit ene (module), mijn “presentatie” is een decennium van opleiding te niet gedaan.

En heb het nog niet over de tijd en onkosten die ik zelf heb moeten maken.

Bij deze a.u.b. ik stel mij nederig op en vraag aan jullie met volle begrip om toch nog mijn presentatie te kunnen/laten doen.

Ik zou heel graag mijn eindwerk willen verdedigen en afronden.

De verantwoordelijke Docent voor deze jaar, Mvr. [C.G.], voor de richting Graduaat Elektromechanica. Alvast bedankt voor uw begrip/feedback”

Op 6 oktober 2022 beslist de interne beroepscommissie van PXL Hogeschool om dat intern beroep ongegrond te verklaren (een voetnoot is weggelaten):

“Na het door u op 15 september 2022 ingediende beroep, werd conform 187 van de Onderwijs-, Examen- en Rechtspositieregeling Hogeschool PXL op 5 oktober 2022 een intern overleg georganiseerd. U was op dit intern overleg aanwezig.

Gelet op uw bezwaarschrift en de inhoud van het dossier werd er na het overleg door de interne beroepscommissie als volgt beslist:

FEITEN

U volgt in het academiejaar 2021-2022 de uitdovende graduaatsopleiding Elektromechanica. U diende dit academiejaar nog één opleidingsonderdeel af te leggen, nl. het opleidingsonderdeel “13PA\$3040 Projectwerk Procesautomatisering”. U was in de 2de examenkans gewettigd afwezig op het jurymoment. Uw rapport werd gepubliceerd op 12 september 2022 om 20u. Tegen de score “gewettigd afwezig” diende u intern beroep in met uw schrijven dd. 15 september 2022.

ARGUMENTEN

In uw beroep haalt u de volgende argumenten aan:

- Het opleidingsonderdeel werd beoordeeld op basis van drie elementen. U was gewettigd afwezig bij één van die drie onderdelen, doch u heeft geen score gekregen op de twee andere onderdelen;
- Als u dient over te stappen naar de nieuwe graduaatsopleiding dan zal u geen enkele vrijstelling krijgen. U dient dan de nieuwe graduaatsopleiding quasi volledig te volgen. Door het niet behalen van één module is dan ook een decennium aan studies teniet gedaan.
- U zou graag alsnog uw presentatie willen afleggen

BESLISSING

Over het niet-scoren van twee van de drie evaluatieonderdelen

In uw beroep geeft u aan dat u enkel één onderdeel van de drie miste (nl. het juryexamen). De twee andere delen legde u wel af. U werd evenwel niet gescoord op deze twee andere onderdelen omwille van uw afwezigheid op het jury-examen, daar waar u misschien wel geslaagd was indien de twee andere onderdelen wél gescoord waren.

Conform de ECTS-fiche wordt de evaluatie op de volgende manier uitgevoerd:

Evaluatie	Puntenverdeling		
	Buiten examenperiode (1 ^{ste} + 2 ^{de} examenkans)	Permanente evaluatie	30%
	Eindexamen	Presentatie voor jury	30%
		Projectbeoordeling (bundel + realisatie)	40%
	Herexamen	Presentatie + Projectbeoordeling	70%

In de tweede zitting staat dus 30% op “permanente evaluatie” en 70% op presentatie + projectbeoordeling.

In tweede zitting worden er dus twee “deelscores” toegekend, om zo tot de eindscore te komen:

- Score permanente evaluatie: daarop behaalde u geen score aangezien u niet aanwezig was op alle tussentijdse beoordelingsmomenten (score = niet deelgenomen)
- Score presentatie + projectbeoordeling: daarop was u gewettigd afwezig

Gelet op de puntenverdeling tussen de twee betrokken onderdelen, was het voor u bovendien sowieso niet mogelijk om te slagen op het opleidingsonderdeel met enkel een score op “permanente evaluatie” nu deze score maar voor 30% meetelde.

De beoordeling van de geschreven versie van het projectwerk vormt een integraal onderdeel van de score die de jury in zijn geheel aan u zou moeten toekennen. U kan die 70% score op presentatie en projectbeoordeling niet opsplitsen om zo het “zuivere” onderdeel juryverdediging hieruit te puren en mathematisch alsnog te slagen. De jury beoordeelt in tweede zit het werk nl. holistisch op het moment van de verdediging en bepaalt een score die voor 70% meetelt. Door uw gewettigde afwezigheid was het onmogelijk om u een eindscore toe te kennen voor deze 70%. Bovendien heeft u – zoals hieronder zal blijken – uw projectbundel te laat ingediend en werd er geen product voorgelegd.

De grief is ongegrond.

Over de overstap naar de nieuwe graduaatsopleiding

U geeft in uw beroep aan dat u – indien u niet slaagt op dit opleidingsonderdeel – een decennium aan studie verliest. U bent inderdaad ingeschreven in de uitdovende graduaatsopleiding elektromechanica. Deze opleiding kon in het academiejaar 2021-2022 voor de allerlaatste keer aangeboden worden door Hogeschool PXL. U kan volgend jaar dus sowieso niet meer inschrijven voor een herkansing in deze opleiding (decretaal niet meer mogelijk gelet op de verplichte afbouw van de oude graduaatsopleidingen).

U bent inderdaad gestart met deze opleiding in september 2012 aan het CVO-STEP. Na de inkanteling van de graduaatsopleidingen in het hoger onderwijs vatte u uw studie aan bij Hogeschool PXL met een pakket aan vrijstellingen van 102 studiepunten. We stellen vast dat u de volgende resultaten neergezet hebt in de voorbije drie academiejaren:

- Academiejaar 2019-2020: 0 van de 8 opgenomen studiepunten geslaagd (het OLOD Projectwerk Procesautomatisering). Dit opleidingsonderdeel had u bij CVO-STEP voordien ook al tweemaal opgenomen. U kreeg op het einde van dit academiejaar de volgende bindende voorwaarde opgelegd voor uw herinschrijving voor het academiejaar 2020-2021:
 - o Ten laatste na afloop van de tweede zitting moet je slagen of gedelibereerd worden voor de opleidingsonderdelen waarvoor je vorig academiejaar noch slaagde, noch gedelibereerd werd

- Academiejaar 2020-2021: 0 van de 8 opgenomen studiepunten (het OLOD Projectwerk Procesautomatisering). U werd – gelet op het niet nakomen van de aan u opgelegde bindende voorwaarde – door de dienst studievoortgang geweigerd voor herinschrijving voor het academiejaar 2022-2023. Via een intern beroep heeft u op 21 oktober 2022 alsnog de herinschrijving kunnen bekomen omdat u op afstuderen stond. U kreeg wel de volgende bindende voorwaarden opgelegd bij uw herinschrijving:
 - In academiejaar 2021-2022 moet je na de tweede zitting geslaagd of gedelibereerd zijn voor de opleidingsonderdelen waarvoor je vorig academiejaar noch slaagde, noch gedelibereerd werd
 - Tijdens het academiejaar 2021-2022 dien je verplicht op regelmatige tijdstippen op begeleidingsgesprek te gaan bij de trajectbegeleider en/of studentenondersteuner.
 - Verplichte deelname aan alle examenactiviteiten in 1e en 2e zitting, inclusief permanente evaluatie
 - Verplichte deelname aan alle onderwijsactiviteiten
- Academiejaar 2021-2022: 0 van de 8 opgenomen studiepunten (het OLOD Projectwerk Procesautomatisering) omwille van een gewettigde afwezigheid.

In de praktijk bent u al vijf maal (2x aan het CVO, 3x aan PXL) ingeschreven geweest voor het opleidingsonderdeel “Projectwerk Procesautomatisering”. Stellen dat het verlies van een decennium aan studies ligt aan het feit dat u nu niet gescoord wordt op de wel ingeleverde onderdelen van het projectwerk of door het feit dat u uw juryexamen niet mag inhalen is dan ook een beetje kort door de bocht. U heeft al tien maal de kans gehad om het nodige te doen om te slagen voor dit opleidingsonderdeel (er zijn namelijk twee examenkansen per academiejaar). U heeft bij de overgrote meerderheid van de kansen niet deelgenomen en dus niets ingediend. Het feit dat u nu mogelijks tien jaar aan studies “weggooit” is dan ook minstens deels uw eigen verantwoordelijkheid. U had namelijk vijf jaar geleden al kunnen afstuderen.

Dat neemt niet weg dat de beroepscommissie – in het licht van het decretaal recht op twee examenkansen per academiejaar – dient na te gaan of het niet-aanbieden van een inhaalkans (zoals u de opleiding verwijt) proportioneel is in het licht van het feit dat u nu de allerlaatste kans heeft om af te studeren in deze uitdovende opleiding. Dat zal de beroepscommissie nagaan in de volgende paragraaf.

Over het opnieuw afleggen van het juryexamen

In uw beroep vraagt u de facto aan de beroepscommissie om u de kans te geven het juryexamen opnieuw te doen. In de praktijk vraagt u om de beoordeling van de presentatie en projectbeoordeling in te halen. Art. II.223 § 2 Codex Hoger Onderwijs bepaalt namelijk het volgende: *“Een student heeft voor ieder opleidingsonderdeel waarvoor hij ingeschreven is, recht op 2 examenkansen in de loop van het academiejaar om een creditbewijs te behalen.”* Het gaat hier echter niet om een absoluut recht. Uit rechtspraak blijkt duidelijk dat het niet de bedoeling is dat een student op basis van dit recht een voortdurend recht kan claimen om inhaalexamen na inhaalexamen te vragen. De vraag is dan ook hoe de opleiding omgesprongen is met uw vraag naar een inhaalexamen en hoe u daarmee vervolgens omgegaan bent.

Het jurymoment stond ingepland op 8 september 2022 om 8u30. Dat werd aan u gecommuniceerd op 30 juni 2022. De deadline voor de indiening van de projectbundel werd gelegd op 1 september. Uw begeleider herinnerde u per mail op 31 augustus aan deze deadline, omdat u nog niets ingediend had. Op 7 september antwoordt u:

*“Dat klopt [C.],
Maar voor morgen, gaat het nog door?
Zal het project deze avond of morgen doorsturen.”*

Zij antwoordt hierop:

*“Idris
Ik heb het besproken met het departementshoofd.
Ik mag je niet weigeren om deel te nemen morgen aan het jurymoment omdat dat nergens vermeld staat in de ECTS-fiche.
Wat kan ik wel:
- De deadline voor de bundel is voorbij. Voor de bundel mag ik in principe een nul geven.
- Ik wacht af of je komt opdagen morgen voor het jurymoment. - Lokaal F104 om 8u30.”*

U diende uw projectbundel en eindpresentatie in op de dag van de presentatie (8 september) via Blackboard, op een verkeerde locatie. Dat was dus een week te laat. U bent diezelfde dag niet aanwezig op het jurymoment en belt met uw begeleider. Zij geeft aan dat een inhaalkans niet mogelijk is bij een ongewettigde afwezigheid, en om 17u16 dient u een afwezigheidsmelding in op Mijn PXL. De volgende dag, op 9 september, heeft u telefonisch contact met uw begeleider. Om 8u26 wordt het verloop van dit gesprek op mail gezet:

[...]
Beste Idris
Zoals telefonisch gemeld vandaag om 8u20.
Men heeft mij vanochtend gemeld dat je je afwezigheid op 8/9/2022 's avonds nog hebt ingegeven in Mijn PXL en een inhaalexamen hebt aangevraagd.
Je vraag voor inhaalexamen is goedgekeurd.
We verwachten jou in Diepenbeek (gebouw PXL-Green&Tech) om 14u00 in lokaal F104.
Het departementshoofd, [M.S.] zal ook aanwezig zijn
[...]

De opleiding heeft u dus een inhaalmoment aangeboden in conformiteit met art. 90 OER Hogeschool PXL, met name op 9 september om 14u.

Vervolgens ontspint zich het volgende e-mailverkeer:

- Uw antwoord (11u12):
“Beste [C.],
Kan dat niet maandag door de dag?
Want heb geprobeerd voor verlof en maandag heb ik er recht op.
Als het echt niet anders kan, dan ben ik er om 14uur.

Alvast bedankt voor uw begrip”

- Om 13u10 stuurt u opnieuw:
“Beste [C.],
U overvalt mij voor vandaag.
Ik voel mij eigenlijk nog steeds niet goed.
Straks stuur ik u een verlenging van mijn ziekte.”
- Uw begeleider antwoordt om 13u19:
“Dag Idris
Voor alle duidelijkheid en zoals ik eerder ook al heb vermeld:
 - De puntenlijsten worden deze namiddag om 15u afgesloten
 - Vandaag om 14u is het allerlaatste moment dat je de verdediging van je projectwerk kan doen
 - Na vandaag is er geen mogelijkheid meer.”
- Om 16u40 stuurt u vervolgens per mail een doktersattest door.

Op de zitting voor de beroepscommissie geeft u aan dat u van slag was door het feit dat u nu ineens wel een inhaalkans aangeboden werd, en dat u daardoor niet kon ingaan op het aanbod voor een nieuw jurymoment.

Op 12 september mailde u het volgende:

[...]

Beste [C.]

Dat u de [puntenlijsten] wil afsluiten om 15uur?

Ik heb een [diplomacontract] (uitzondering van andere studenten) en eindigt t.e.m. 28/09/2022.

Bij deze zal ik donderdag (15/09/2022 om 10uur) op school (lokaal 107?) zijn met mijn projectwerk, om die te verdedigen.

Hopelijk bent u er ook.

Alvast bedankt voor uw begrip.

De opleiding is niet ingegaan op uw vraag om op 15/09 de verdediging te laten doorgaan. Op 12 september kwam de voortgangsc commissie namelijk al samen en zij kenden u de score ‘gewettigd afwezig’ toe. Uw punten werden ’s avonds gepubliceerd en tegen deze score diende u intern beroep in.

Alles samengenomen valt de beroepscommissie het volgende op:

- De opleiding heeft zich gewillig opgesteld en u een inhaalkans aangeboden. Deze inhaalkans is doorgegaan op de algemene inhaaldag van het departement, namelijk op vrijdag 9 september.
- U geeft op de zitting aan dat u “overvallen” was door het feit dat u alsnog een inhaalkans aangeboden werd en dat u [zich] niet in staat voelde om op één dag later in de namiddag de presentatie te doen. De beroepscommissie vindt dit toch vreemd, aangezien u normaal uw presentatie had moeten doen de dag ervoor. In principe

had u alles voorbereid moeten hebben en het is dus niet zo dat u nog aan het voorbereiden van de presentatie moest beginnen.

De beroepscommissie vindt dan ook dat – mede gelet op het feit dat de examenperiode afgesloten werd op 9 september (deadline punten, deliberaties op 12 september) – de opleiding alles heeft gedaan wat zij moest doen. Zij heeft – in conformiteit met het OER – u uitzonderlijk de toelating gegeven om het juryexamen in te halen. Het feit dat u voor een tweede keer gewettigd afwezig was, levert geen automatisch recht op om nog eens een inhaalexamen te eisen. Dat was praktisch niet meer mogelijk.

Gelet op bovenstaande argumentatie is de interne beroepscommissie van oordeel dat uw intern beroep ingediend op 15 september 2022 ongegrond is.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het beroep niet ontvankelijk is, omdat daarin geen enkel middel of bezwaar wordt geuit, terwijl artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs voorschrijft dat het beroep minstens een feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren moet bevatten.

De wederantwoordnota van verzoeker is beperkt tot enkele screenshots, met de cryptische mededeling (de Raad citeert opnieuw letterlijk):

“In bijlage (image’s) wil ik nog iets bijvoegen van het eerste verzoekschrift dat ik in het begin heb opgestuurd.

“Heb nog iets kunnen terug vinden”

Via blackbox en/of via mijn mail adres v/d school werd ik afgesloten al een dikke maand, want alles ging via dat platforms.”

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt met betrekking tot het bij de Raad ingestelde beroep:

“§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.”

Zoals hij reeds meermaals heeft bevestigd, is de Raad zich terdege ervan bewust dat de decreetgever bij de totstandkoming van de procedurevoorschriften ervoor heeft geopteerd om te voorzien in een laagdrempelige toegang tot de rechter, waarbij formalisme wordt vermeden en de aan de bestreden beslissing tegengeworpen onregelmatigheden niet op straffe van onontvankelijkheid juridisch moeten gekwalificeerd (*Parl. St. VI.P. 2003-2004, nr. 1960/1, 25*). De procedure leunt aldus, binnen de grenzen van het bestuurlijk procesrecht, aan bij *da mihi factum, dabo tibi ius* (geef mij de feiten, ik geef u het recht).

De steller van het ontwerp van decreet heeft daar echter in dezelfde adem aan toegevoegd (*Parl. St. VI.P. 2003-2004, nr. 1960/1, 25*):

“Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel.

Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”

Te dezen bestaat verzoekers beroep uit de bestreden beslissing, waarop onderaan in handschrift is toegevoegd:

“Ik (Idris Bencherif) teken beroep aan tegen deze beslissing.”

Hoe of waarom de bestreden beslissing verzoeker grieft, valt daaruit niet te vernemen. Het beroep bevat aldus zelfs nog geen aanzet tot wat, zij het minstens embryonaal, als een middel zou kunnen worden beschouwd.

Verzoeker miskent aldus het voorschrift van artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen

Zitting van 12 december 2022

Beslissingen i.v.m. studiebetwistingen

Arrest nr. 8.159 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0862.....	2
Arrest nr. 8.171 van 13 december 2022 in de zaak 2022/0937.....	24
Arrest nr. 8.160 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0950.....	72
Arrest nr. 8.161 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0956.....	82
Arrest nr. 8.162 van 12 december 2022 in de zaken 2022/0960 en 2022/0986....	94
Arrest nr. 8.163 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0968.....	97
Arrest nr. 8.165 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0866.....	109
Arrest nr. 8.166 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0896.....	113
Arrest nr. 8.169 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0922.....	116
Arrest nr. 8.164 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0913.....	119
Arrest nr. 8.167 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0928.....	125
Arrest nr. 8.168 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0930.....	135

Arrest nr. 8.159 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0862

In zake: xxx

tegen:

ERASMUSHOGESCHOOL BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 19 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 16 september 2022 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van Erasmushogeschool Brussel van 13 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 13/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij, Vanessa Minacapelli, die verschijnt voor verzoekende partij, en advocaat Barbara Speleers, die *loco* advocaat Stijn Butenaerts verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Master of arts in de Audiovisuele kunsten, afstudeerrichting Regie’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ behaalt verzoekster een examencijfer van 13/20. De proclamatie vindt plaats op 16 september 2022.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 23 september 2022 stelt verzoekster tegen die beslissing het volgend intern beroep in:

“Ik stuur u dit schriftelijk bezwaar met betrekking tot het resultaat dat ik op 16/09/2022 heb ontvangen voor mijn masterproef.

Vooraleer ik mijn aanvraag tot herziening motiveer, wens ik graag de omstandigheden te kaderen waarin mijn masterproef tot stand is gekomen.

Ik ben sinds 2018 student van de richting Televisie op het RITCS. Tijdens academiejaar 2020-2021 heb ik mij omwille van persoonlijke redenen enkel ingeschreven voor 30 studiepunten van de Master Televisie. De overige 30 studiepunten van de Master heb ik kunnen opnemen in het academiejaar 2021-2022. Omdat de Master Televisie toen niet meer bestond, werd ik officieel ingeschreven onder Master Regie om op deze manier alsnog mijn uitgestelde masterproef televisie te behalen.

In de opleiding Televisie hadden de studenten de keuze om af te studeren met de productie van een masterproef of in de rol van regisseur van een masterproef. Ikzelf opteerde voor de eerste optie. De studenten werden beoordeeld door de interne televisievakgroep en een externe jury op basis van een dossier, een audiovisuele proof of concept en hun inzet en voortgang tijdens het proces daarvan.

In het academiejaar 2021-2022 was er geen vakgroep televisie meer. Er was geen praktische begeleiding meer en er was een zeer beperkte dossier opvolging. Ik stond er als student vrijwel alleen voor en heb het afgelopen academiejaar zelfstandig moeten werken. Ik heb moeten optreden als mijn eigen mentor en [projectopvolger]. De praktische begeleiding die er in theorie wel was, heeft mij meer tegengewerkt dan geholpen.

Na in augustus 2022 geen nieuws te krijgen met betrekking tot mijn jurymoment in september 2022, ben ik naar de ombudsman moeten stappen om mijn recht op een jurymoment te waarborgen. De deadlines voor het indienen van mijn dossier en mijn proof of concept heb ik tijdig gerespecteerd.

Hierbij heeft u een korte kadering van de omstandigheden waarin mijn masterproef tot stand kwam.

Op de volgende pagina's licht ik graag toe waarom het cijfer dat ik voor mijn masterproef ontvangen heb, een 13/20, niet correspondeert met de waarde van het eindwerk en de prestaties die ik verricht heb tijdens het realiseren ervan.

Op 12/9/2022 vond mijn jurymoment plaats in de luister- en visiecel op het RITCS. Aanwezig waren: [C.L.K.], [G.P.], [D.N.], [W.R.], een docent-producent, een docent-productieleider, een extern jurylid van de VRT, ex-collega student en mijn regisseur [M.V.] en ex-collega student montage [M.J.].

Ik wil graag vermelden dat niemand van de toen aanwezige EHB-medewerkers mij de afgelopen maanden heeft begeleid of ondersteund met het maken van mijn dossier of het opvolgen van mijn voortgang, zoals dat wel het geval was bij de vakgroep televisie van de vorige academiejaren.

Het jurymoment is naar mijn ervaring goed verlopen en ik heb constructieve feedback kunnen meekrijgen.

Voornaamste punten van mondelinge kritiek of verbetering voor de juryleden waren:

Proof of Concept

- Project gericht:
 - De jury was niet enthousiast of overtuigd van de keuze van de vorm voor mijn eindwerk. Ik besloot het concept uit te werken rond drie evenementen in een driedelige structuur die samen één geheel zouden vormen: een narratief concept met drie webisodes van 20 minuten bestemd voor online streaming, waar ik de voornaamste focus van mijn doelgroep zou bereiken.
- Sponsor en logo's:
 - Tijdens één van de draaidagen kreeg ik te maken met een dronken acteur op set. Door deze samenloop van omstandigheden heb ik het logo van één van mijn sponsors niet goed zichtbaar in beeld kunnen brengen. Dat was geen absolute voorwaarde maar ik kreeg de feedback dat dit in een professionele omgeving bijvoorbeeld niet zou kunnen.
- Motivatie keuze scènes:
 - Op een bepaald punt in pre-productie heb ik overwogen en besloten om niet al de scènes van mijn pilot te verfilmen omwille van tijd, praktische haalbaarheid, een enorme diverse cast en beperkingen qua budget. De redenen voor deze keuze lichtte ik ook uitvoerig toe in deel 2 van mijn dossier. Er kwam een opmerking dat ik had kunnen kiezen om minder scènes te filmen voor de proof of concept, omdat mensen op hun honger of met vragen bleven zitten na het zien van de laatst gedraaide scène
 - Ik heb de keuze gemaakt om alsnog zo veel mogelijk andere scènes uit de pilot te verfilmen, om de kracht, sfeer, stijl en het potentieel van het werk aan externen over te brengen. Ook om mijzelf uit te dagen en op de proef te stellen.

Feedback dossier

- Professioneel budget
 - Ik heb, net zoals de voorbije jaren binnen de richting televisie, een budget opgemaakt met de inkomsten en uitgaven die ik in realiteit had. Enkele juryleden gaven de feedback dat ik een budget moest opmaken met wat de proof of concept in een professionele omgeving in theorie zou kunnen kosten, eerder dan te werken met de cijfers die ik had. Hoewel dat binnen de richting televisie voor dit dossier nooit gevraagd werd, noch door een interne of externe jury, en ik daar dus niet op de hoogte van was.
- Research
 - Ik heb meer research gedaan naar het onderwerp dan dat er in mijn dossier vermeld werd. Ik maakte een samenvatting van de interviews en onderdompelingen die het writer's team en ik hebben gehad in deel 3 van mijn dossier, maar ik had dus nog meer research van alles wat wij ondernomen hadden mogen toevoegen. Ook de band en motivatie van de regisseur met het verhaal, had ik schriftelijk nog meer naar voor mogen brengen.
- Inbreng keuze camerastijl
 - Er werd gevraagd wat mijn inbreng was voor de keuze van de cameravoering. Ik had inbreng in de keuze voor het draaien met multicamera en het draaien met het type camera. Het camerateam kreeg de opdracht om te draaien op een manier waarop we het zouden kunnen doen met beperkte tijd en budget.
 - De creatieve keuze voor het gebruik van zoomlenzen was een voorstel van mijn DOP en regisseur. Een keuze waar ik creatief mee akkoord was en achter stond. Hierop kreeg ik de feedback dat ik mij (nog) meer had moeten mengen in de keuzes voor cameravoering (steadicam vs. handheld) om bijvoorbeeld een nog efficiëntere manier van draaien te bekomen.
- Keuze voor de naam van het project/de masterproef 'Metha'
 - [L.K.C.] en [P.G.] vroegen me na het jurymoment waarom ik de naam 'Metha' aan het project gegeven had. Dit werd niet toegelicht noch gevraagd in het dossier maar ik kreeg de feedback dat ik het best wel had moeten vermelden. Ik heb mij stri[k]t gehouden aan de opdracht en lay-out van het schriftelijke dossier waardoor ik dit bijgevolg dus niet heb uitgeschreven.
- "Het project had al af kunnen zijn in juni 2022."
 - Dat klopt en dat stond ook zo gepland. In deel 2 van mijn dossier beschrijf ik uitvoerig hoe een problematische audio post-productie hiertoe heeft geleid. Het zou jammer zijn dat een gebrek aan motivatie, werklust en inzet van een collega master student audio, die weinig enthousiasme toonde voor zijn eigen masterproef audio, daardoor mijn resultaat en het resultaat van mijn andere collega master studente montage negatief zou beïnvloeden.

De bovenstaande punten van kritiek en feedback zijn begrijpelijk, constructief en kunnen leiden tot verbetering van zowel het dossier als de uiteindelijke proof of concept. Toch

hadden 6 van deze punten makkelijk vermeden kunnen worden mits ik de nodige praktische begeleiding of feedback had gehad. Zoals ik eerder al schreef: er was dit academiejaar geen vakgroep televisie die mij op voorhand deze tips had kunnen meegeven. Deze beperkingen en moeilijkheden geef ik ook duidelijk aan in deel 2 van mijn schriftelijk dossier maar kwamen niet ter sprake tijdens het jurymoment.

De puntenverdeling werd gebaseerd op wat er niet bereikt werd, zonder ermee rekening te houden van wat er wél bereikt werd. Het punt werd gegeven zonder in acht te nemen dat ik zelfstandig gewerkt heb in een uitzonderlijk kader en zonder enige vorm van persoonlijke praktische feedback, hulp of begeleiding.

Daarom vind ik de basis voor een aftrek van 7 minpunten op bovenstaande punten van kritiek ongegrond en niet correct. Het werk, de inzet en de energie die ik over de voorbije maanden getoond heb worden niet vertaald in het resultaat dat ik ontvangen heb.

Geen enkele docent of RITCS-medewerker aanwezig tijdens het jurymoment heeft mij van ontwikkeling tot post-productie fase ondersteund, begeleid, opgevolgd of praktisch aan het werk gezien. Ze konden enkel zaken afleiden uit persoonlijke ervaringen en leermomenten die ik neerpen ik deel 2 van mijn schriftelijk dossier – indien het dossier gelezen werd.

RITCS-medewerkers die mij wel actief geholpen hebben tijdens de praktische voortgang/begeleiding van mijn master zijn: [K.H.] en [S.D.B.] van de uitleendienst, alsook gastdocent [J.P.] die mij begeleid heeft met het decor en het ophalen en inventariseren van decorpanelen.

Bovendien hebben de juryleden tijdens het interne feedbackmoment louter hun mening gegeven. Het waren uiteindelijk niet zij die verantwoordelijk waren voor het toekennen van mijn punten. [P.G.] en [L.K.C.] gaven [net] na het jurymoment nog een samenvatting van wat er gezegd werd met wat extra feedback die ik op de voorgaande pagina's heb vermeld.

De totstandkoming of [motivering] van de [puntentoebedeling] is echter onbekend. De persoon of meerdere personen die effectief het punt hebben bepaald en hoe hij of zij dat punt bepaald hebben, is ook onbekend. Het feit dat het ingevoerde punt niet werd afgetoetst met de RITCS-medewerkers die over de voorbije maanden wel met mij gewerkt en gecommuniceerd hebben is teleurstellend. Dat zelfs mijn interne promotor ([G.V.G.]), die mij een minimum aan dossier feedback heeft gegeven, wel gevraagd werd naar zijn feedback op mijn dossier, maar helemaal geen inbreng had op het toekennen van het punt is ronduit absurd.

Van al de bovengenoemde personen was [G.V.G.] de enige persoon die mijn dossier van begin tot einde heeft zien evolueren. De feedback die ik van hem kreeg was “positief” en dit heeft [G.] ook aan de school laten weten. Hij is trouwens ook de enige persoon die bekend is met de vakgroep televisie van de vorige academiejaren, maar zijn feedback wordt objectief niet weerspiegeld in het resultaat van 13/20.

Persoonlijke bemerkingen:

Het punt voor mijn eindwerk ligt in vergelijking met de andere vakken van mijn Master Televisie in 2020-2021 opvallend lager. Van de vijf onderdelen waarop mijn totale eindcijfer gebaseerd werd, is het punt van de masterproef opvallend de laagste score.

Het komt niet overeen met het werk dat ik in de praktijk verzet heb. Er is een onevenwicht tussen het punt dat ik verkreeg versus de tijd, energie en het harde werk dat ik heb toegewijd aan mijn masterproef. Een masterproef met een concept dat trouwens een uitdaging op zich was.

Een productie met één of twee acteurs of personages weegt bijvoorbeeld veel minder zwaar door dan het ambitieuze en voor velen ongekende en cultureel gebonden verhaal dat ik zou produceren. Ik heb bijvoorbeeld twee keer zo hard moeten werken om de cast te verzamelen en heb op piekdagen een productie met 50 man moeten leiden.

Voor een ambitieus project dat ik zonder praktische begeleiding en geheel zelfstandig in slechts enkele maanden tijd uit de grond heb gestampt, waarvoor de juryleden ook erkenning toonden, ligt de beoordeling van een 13/20 naar [mijn] mening veel te laag.

Een project waarvan ik meerdere beurzenverstrekkers, sponsors, pitchwedstrijden, juryleden, cast- en crewleden heb kunnen overtuigen. Het strookt voor mij, de cast en de crew absoluut niet met het eindresultaat van het dossier en audiovisuele werk. Een prestatie waarvoor er na het jurymoment nog een mondelinge “proficiat” werd gegeven.

Voor een project waarin ik mijn eigen mentor moest zijn en bijna geen (dossier) feedback heb ontvangen, is wat ik bereikt heb in de rol van student-producent op enkele maanden tijd, een heel knappe prestatie die op zijn minst een onderscheiding verdient.

Ik verzoek u daarom vriendelijk om de totstandkoming van het toegekende resultaat grondig onder de loep te nemen. Opdat wat er bereikt werd, afgetoetst wordt aan de constructieve kritiek die gegeven werd, de successen die geboekt werden en het harde werk dat verricht werd.”

De interne beroepscommissie van Erasmushogeschool Brussel behandelt dit beroep in zitting van 30 september 2022 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

1. *Wat betreft het argument van de gebrekkige begeleiding in vergelijking met eerdere masterstudenten Televisie:*

[Verzoekster] werd bij aanvang van het academiejaar ‘21-‘22 duidelijk geïnformeerd dat de vakgroep Televisie vanaf dan niet meer bestond, maar dat ze haar keuzeparcours (namelijk van ‘Productie’) kon blijven volgen voor haar masterproef.

Officieel werd ze hiervoor in ‘21-‘22 ingeschreven in het opleidingsonderdeel ‘Master Regie’. Op deze manier werd [verzoekster] de mogelijkheid geboden om met een masterdiploma af te studeren, binnen het door haar gekozen traject ‘Productie’.

[Verzoekster] kon, net als andere masterstudenten, in eigen (eind)verantwoordelijkheid en met ondersteuning, indien gevraagd, haar parcours op het RITCS afronden.

[Verzoekster] haalde op het einde van de rit trouwens ook succesvol en met onderscheiding haar masterdiploma.

Net zoals andere masterstudenten kreeg [verzoekster] een promotor toegewezen. In haar geval was dit [G.V.G.], die de vorige academiejaren al vaak studenten bij de afstudeerrichting Master Televisie had begeleid. [G.] wist dus wat het promotorschap inhield en er was regelmatig overleg met [verzoekster], meestal via mail.

[Verzoekster] kon voor de realisatie van haar masterproef ook gebruik maken van het materiaal en de expertise uit de uitleendienst en van de opnamestudio tijdens de lentevakantie. Er waren montage- en audiocellen op school ter beschikking voor de post-productie.

Tijdens dit proces heeft ze door de verschillende contacten met het onderwijsteam van het RITCS wel degelijk gebruik kunnen maken van begeleiding.

Via de promotor [G.V.G.], via overleg met productie-assistente [N.N.], met de verantwoordelijke van de uitleendienst [K.H.], via [C.G.] – die het montageproces voor de student Editing opvolgde en via opleidingshoofd [P.G.] en [N.D.], de opleidingsassistent, die steeds te raadplegen vielen.

Een masterstudent wordt verondersteld om ‘proeve te geven van meesterschap’ d.w.z. de volledige eindverantwoordelijkheid te nemen over het project en dit met een grote autonomie. Hierin ligt het grote verschil met een bachelor-oefening, waar de begeleiding wel nog intensiever en pro-actiever is. Bij een masterproef ligt de verantwoordelijkheid bij de student om contact op te nemen met begeleiders en medewerkers.

bijlage: ECTS-fiche van het olod Masterproef Televisie - academiejaar ‘20-‘21 in welke geest [verzoekster] haar Masterproef mocht uitrollen.

In de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel Masterproef Regie ‘21-‘22 – voorzien voor de studenten in het traject Regie waar [verzoekster] werd voor ingeschreven staat onder ‘Begeleiding’:

“Via contacten met een persoonlijke promotor die in overleg aan de student wordt toegekend en die door deze laatste op regelmatige basis gecontacteerd dient te worden in functie van inhoudelijke en vormelijke begeleiding. (initiatief ligt dus bij de masterstudent)

Via de vakgroepassistent die op permanente basis beschikbaar is voor praktische, productionele en inhoudelijke hulp (initiatief ligt dus bij de masterstudent)

Via regelmatige vakgroepvergaderingen waar de stand van zaken van de projecten besproken wordt in samenspraak met de student.” (Door de verdwijning van de vakgroep Televisie zijn die momenten inderdaad weggevallen, maar dat werd bij aanvang van het academiejaar expliciet meegegeven, met de afspraak dat bovengenoemde begeleiding op vraag van de student beschikbaar was).

Besluit: Na rondvraag bij bovengenoemden is de examencommissie van mening dat [verzoekster] in essentie eenzelfde parcours heeft kunnen afleggen, zoals de Masterstudenten van de opleiding Audiovisuele Kunsten afstudeerrichting Televisie dat de vorige academiejaren hebben gedaan.

2. De samenstelling van de jury:

Net zoals voorheen werd de masterproef beoordeeld door een gemengde jury. Een delegatie voorzag een mondelinge feedback onmiddellijk na het jurygesprek, net zoals de voorgaande jaren.

Dit alles zijn de gangbare stappen in het proces van een student die de Masterproef binnen de opleiding Audiovisuele Kunsten aflegt. In het parcours van [verzoekster] werd daar niet van afgeweken.

Wat betreft de late organisatie van de jury-presentatie:

Het jurymoment werd uitgesteld van juni naar augustus/september, met andere woorden een uitstel van zittijd. De examencommissie heeft hier bij de vaststelling van de punten in juni mee ingestemd.

Door het zoeken naar de meest geschikte jury voor het Master-project van [verzoekster], dat qua opzet helemaal niet aansloot bij de jury's van de Masters Regie Fictie en/of Documentaire, heeft het inderdaad wat langer geduurd vooraleer het jurymoment werd vastgelegd en gecommuniceerd.

Hiervoor wil de opleiding zich verontschuldigen.

De vraag van [verzoekster] bij de ombudsdienst kruiste dan ook de zoektocht achter de schermen naar juryleden en het jurymoment.

De student heeft de deadlines van indienen van het dossier en van het audiovisueel werk naar behoren gerespecteerd.

In ieder geval heeft deze late communicatie geen enkele invloed gehad op de quoterings van de masterproef. De jury zelf was hier trouwens niet van op de hoogte, dit om objectiviteit te garanderen.

De jury's op het RITCS maken door hun gemengde samenstelling van interne en externe juryleden gebruik van de intersubjectiviteit.

Intersubjectieve beoordeling wil zeggen dat een evaluatiecommissie tot een gedragen consensus komt over het gerealiseerde eindniveau van een student. De consensus tussen de beoordelaars rechtvaardigt het oordeel op intersubjectieve wijze, omdat verschillende experts met verschillende achtergronden in de discipline het eens zijn over proces en het resultaat.

Ook de jury voor [verzoekster] werd op deze manier samengesteld. Door de specifieke trajectkeuze 'Productie' van [verzoekster] zochten we externen uit het productionele audiovisuele werkveld.

Stemgerechtigde leden:

- [A.R.] - extern, VRT
- [C.A.] - extern, freelance line-producer
- [T.M.] - extern, freelance producent
- [R.W.] - intern, directeur RITCS, die de vorige jaren ook de jury van de masterproef Televisie heeft gevolgd
- [L.C.] – intern, docente Regie

Adviserende leden:

- [N.D.] - intern, vakgroepassistente van de vakgroep Televisie tot en met academiejaar '20 – '21
- [O.G.] - intern, voorzitter van de jury, opleidingshoofd Master Audiovisuele Kunsten

- Een promotor kan tijdens een jurybespreking, adviserend, een mondeling of schriftelijk verslag brengen van het maakproces. maar maakt nooit deel uit van de jury die oordeelt over het werk van die student.

Wat betreft de totstandkoming van de quoterings en het feit dat hierbij het harde werk te weinig in rekening werd gebracht:

Na lezing van het dossier, het beluisteren van de presentatie, het bekijken van het audiovisueel werk en het stellen van gerichte vragen om inzicht te krijgen in het hele proces (aan [verzoekster] en ook aan regisseur [V.M.]) ging de jury in beraad zonder de studente(n).

Hierbij werd ook aandacht besteed aan het schriftelijke verslag van promotor [G.V.G.]. De jury besprak de waardevolle en sterke punten van het dossier en van het audiovisueel werkstuk, zag zeker het harde werk, maar gaf ook aan dat er op verschillende vlakken verbeterpunten waren. Die werden vooral opgemerkt vanuit de verantwoordelijke rol die een producent van bij de conceptontwikkeling, over de schrijffase tot en met de audiovisuele realisatie dient op te nemen.

Punten worden in onze opleiding niet afgetrokken. Dit is een verkeerde perceptie van de studente. Punten worden gegeven, in functie van een verwezenlijkt niveau en een doorlopen proces, en het besef van de student dat dit in eigen verantwoordelijkheid tot dat resultaat is gekomen.

Een 10/20 is net geslaagd, voldoende

Een 12/20 is goed

Een 14/20 is onderscheiding, zeer goed

Een 16/20 (of meer) is uitmuntend.

Het eindoordeel was dat dit zonder meer een goede masterproef was en een mooi cijfer verdiende dat in lijn ligt met eerdere masterproeven Televisie van hetzelfde niveau. Dit op vlak van proces, dossier, audiovisueel werk, presentatie en verdediging voor de jury. Dit resulteerde in consensus bij de jury in een 13/20.

De verbeterpunten werden onmiddellijk na het jurygesprek mondeling toegelicht aan [verzoekster] door [L.C.] en [P.G.] (met de boodschap dat nog meer feedback bij de andere juryleden kon gevraagd worden indien gewenst). Deze zijn dus gekend en worden ook erkend en hoeven hier niet opnieuw herhaald te worden.

De beroepscommissie is van oordeel dat deze verbeterpunten niet het gevolg zijn van een falen van het systeem van begeleiding. [Verzoekster] had gedurende het hele proces de kans om verschillende medewerkers te raadplegen.

Dat er omstandigheden zijn geweest die het proces zwaar hebben gemaakt wordt zeker niet ontkend. De appreciatie voor het harde werk en het doorzettingsvermogen van [verzoekster] is dan ook groot.

De beroepscommissie, heeft na navraag bij verschillende leden van de masterproef jury, gemerkt dat deze laatste in de beoordeling van de masterproef rekening heeft gehouden met de enthousiaste en gedreven houding van [verzoekster], maar ook met de tekortkomingen die er op productioneel vlak werden opgemerkt.

Besluit van deze beroepscommissie: de score van 13/20 blijft gehandhaafd.

De opleiding beklemtoont dat ze steeds bereid is om hierover met [verzoekster] in gesprek te gaan om haar jaren op het RITeS, met een diploma met onderscheiding op zak, op een positieve manier te kunnen afsluiten.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt de exceptie op dat het beroep niet ontvankelijk is in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, omdat de interne beroepscommissie overeenkomstig de artikelen 16 en 17 van de ‘algemene rechtspositieregeling’ de bevoegdheid heeft om de beslissing te herzien, en dus oordeelt met volheid van bevoegdheid. Bijgevolg, zo stelt verwerende partij, komt deze beslissing in de plaats van de initiële examenbeslissing, die dan uit de rechtsorde verdwijnt en niet meer in rechte aanvechtbaar is.

In haar wederantwoordnota gaat verzoekster op deze exceptie niet in.

Beoordeling

Verzoekster richt haar beroep zowel tegen de initiële examenbeslissing als tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie.

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepalen de artikelen 16 en 17 van de algemene rechtspositieregeling 2021-2022 van de verwerende partij dat de interne beroepscommissie de bevoegdheid heeft om de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze te herzien. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de

initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing en is enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerking

De Raad wil er vooreerst op wijzen dat het hem krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn beoordeling omtrent de kwaliteiten van een verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de instelling. De Raad heeft derhalve noch de taak, noch de bevoegdheid om het dossier ten gronde te behandelen en de beoordeling van de organen van de instelling over te doen, als ware hij zelf een beroepsorgaan binnen een georganiseerd administratief beroep.

Bovendien geniet de instelling bij haar beoordeling over een ruime discretionaire bevoegdheid, wat betekent dat de Raad tegen strenge beslissingen geen bescherming kan bieden, enkel tegen onwettige. Dit veronderstelt dat de betwiste quoteringsmethode streng is dat geen enkele andere, normaal en voorzichtig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou komen.

Wat voorligt is de beoordeling van een masterproef in een kunstenopleiding. Het gaat om een artistieke proef, die globaal wordt beoordeeld en niet bestaat uit deelvragen die elk een bepaalde deelquotering vertegenwoordigen. De Raad kan dan ook enkel de globale motivering beoordelen en niet ingrijpen op het niveau van deelpunten, bijvoorbeeld om te oordelen dat een bepaalde puntenaftrek niet is verantwoord.

In die omstandigheden bedenkt de Raad dat verzoekster, die een examencijfer van 13/20 aanvecht en stelt (alleszins in het intern beroep) dat zij minstens een onderscheiding – en dus 14/20 – verdient, alsnog de omstandigheden dreigt te creëren waarin de Raad wordt gevraagd om zelf de masterproef te beoordelen.

Tweede middel

Verzoekster beroept zich in een tweede middel op een gebrek aan begeleiding en feedback in de loop van het academiejaar en op het gelijkheidsbeginsel.

Het past om dit middel eerst te behandelen.

Standpunt van partijen

Verzoekster betoogt dat de interne beroepscommissie de eigen verantwoordelijkheden van de hogeschool inzake de opvolging van de masterstudent minimaliseert, en dat verbeterpunten die mits een goede opvolging vermeden hadden kunnen worden, nu ten onrechte de student worden aangerekend.

Verzoekster handhaaft haar grief dat zij niet kon rekenen op hetzelfde parcours met persoonlijke begeleiding en interactieve opvolging als de ‘Master Televisie’ van academiejaar 2020-2021, en dat bepaalde verwachtingen van de juryleden in strijd zijn met feedback die zij kreeg van haar interne begeleider en de opdracht voor de masterproef. Dit heeft volgens verzoekster een situatie gecreëerd waarin andere verwachtingen voor haar en de jury en een gebrek aan context ertoe leidden dat zij een lager cijfer heeft gekregen dan zij verdient.

Daarnaast gaat verzoekster in op een aantal overwegingen van de bestreden beslissing. Zij zet daarbij het volgende uiteen (voetnoten en randnummers zijn weggelaten):

“Wat betreft het argument van de gebrekkige begeleiding in vergelijking met andere masterstudenten Televisie:

Het feit dat ik gebruik heb kunnen maken van materiaal, de uitleendienst en de faciliteiten [is] vanzelfsprekend. Dat werd mij reeds bevestigd tijdens mijn [sollicitatiegesprek] in augustus 2017. De studenten hebben daar recht op. Dit is geen argument ter verdediging van gebrekkige begeleiding in vergelijking met eerdere masterstudenten.

Ik betwist niet mijn eindverantwoordelijkheid van mijn eigen master, wel de rol van de school in het tekortkomen met betrekking tot het feedback proces en het creëren van tegenstrijdige verwachtingen die ik tijdig had kunnen vermijden. (c.) (d.)

Er werd officieel gemeld dat dhr. [G.V.G.] mijn [dossierbegeleider] zou zijn. Er is nooit gezegd of gecommuniceerd geweest dat ik bij mevr. [D.] of dhr. [G.] terecht kon voor praktische of inhoudelijke vragen. Er zijn geen bewijstukken aangeleverd door de commissie die dit kunnen bevestigen. Dat dit achteraf beweerd wordt, betreur ik ten zeerste. (a.), (b.)

Ik heb nooit een overleg gehad met mevr. [N.]. Ik ben mij tussen 8 en 14 oktober 2021 op eigen initiatief persoonlijk aan haar gaan voorstellen en heb onder andere gevraagd of ik bij haar terecht kon voor het doorgeven van praktische zaken voor materiaal en draaiperiode. Na mijn eerste contact bleven mijn mails aan mevr. [N.] tot mijn grote frustratie en teleurstelling onbeantwoord. Omdat ik via deze weg geen hulp vond, heb ik heft in eigen handen genomen en heb ik vanaf dan zelf contact opgenomen met de uitleendienst.

Nadien ben ik met toekomstige vragen over beschikbaarheden van data en ruimtes op school naar andere medewerkers gestapt zoals bijvoorbeeld de centrale planning (dat valt niet onder de noemer begeleiding met betrekking tot mijn dossier of proof of concept). Het feit dat mevr. [N.] haar naam als ‘verantwoordelijke’ op reservatiedocumenten staat, is louter als informatief, ter vorm, ter rechtvaardiging van het uitlenen en administratief. In april 2022 wilde ik persoonsverzekeringen doorgeven. Mijn interne promotor zijn naam stond niet in de lijst met machtiging tot goedkeuren en zodus heb mevr. [N.] hierover gecontacteerd. Ik kreeg ditmaal wel een antwoord waarin zij bevestigde dat ze mijn aanvragen de dag erop zou goedkeuren.

Maanden later stel ik vast dat mijn aanvragen niet werden goedgekeurd. Ze bleven allemaal staan op status TO DO. Persoonsverzekeringen voor tientallen onbezoldigde vrijwilligers werden nooit goedgekeurd.

Het maakt mij furieus dat de interne beroepscommissie dit als argument aanhaalt. Het toont bovendien aan dat de commissie heeft gefaald in het grondig behandelen van mijn klacht. (b.)

Ik heb contact gemaakt met dhr. [G.], maar dit contact is daarom niet gelijk aan gebruik maken van begeleiding door de desbetreffende docent voor mij als Master Televisie. Ik heb de motivering van de commissie daarom ook laten lezen aan de student Editing in kwestie ([N.N.]) en haar reactie betreft de bewoording “begeleiding” komt niet overeen met wat de commissie beweert. (b.)

Ik ben enorm dankbaar voor de goede en professionele hulp van de uitleendienst. Een samenwerking waarbij ik, zoals reeds vermeld zelf initiatief genomen heb. Ik wil er wel op wijzen de Masters Televisie van vorig academiejaar hun draaiperiode aan de opleiding assistent dienden door te geven. Ik heb wederom zelf initiatief moeten nemen. (b.)

De commissie haalt een tweede keer aan dat de eindverantwoordelijkheid bij de master student ligt. Ik ontken dat niet. De Masters Televisie van 2020-2021 kregen daarentegen wel een proactieve begeleiding. Als overtuigingstuk wijs ik ook op een van de mails van het toenmalige vakhoofd als voorbeeld. (b.)

De interne commissie bespreekt de ECTS-fiche maar men faalt deze toe te voegen als bijlage. Men faalt te erkennen dat ik initiatief genomen heb tot feedback. Men meent dat begeleiding op vraag van de student beschikbaar was maar de enige persoon die aan mij gecommuniceerd werd was dhr. [G.V.G.]. Niemand anders. (a.) (b.)

Andere docenten of medewerkers hebben ook geen enkele reden om mij aan te spreken op begeleiding zolang zij niet die functie hebben of daar bijvoorbeeld niet voor gecompenseerd worden.

De commissie wijst op het volgende: *“Via regelmatige vakgroepsvergadering waar de stand van zaken van de projecten besproken wordt in samenspraak van de student.”*

Toch komt de examencommissie tot de conclusie dat ik hetzelfde parcours heb kunnen afleggen als de Masters Televisie van vorig academiejaar (2020-2021).”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat in de bestreden beslissing duidelijk is uiteengezet dat verzoekster wel degelijk afdoende werd begeleid. Verwerende partij benadrukt bovendien dat van een masterstudent mag worden verwacht dat zij getuigt te beschikken over de vereiste autonomie en meesterschap om haar masterproef te realiseren en deze vervolgens tot een goed einde te brengen. Daaruit volgt voor verwerende partij dat van verzoekster de nodige autonome en organisatorische bekwaamheid mocht worden verwacht. Verwerende partij verwijst ook naar de ECTS-fiche, waarin uitdrukkelijk wordt vooropgesteld dat het eindwerk dient te getuigen van ‘persoonlijk’, ‘innoverend’, ‘artistiek’, ‘kritisch’ en ‘hoogstaand’ vakmanschap.

Verder betoogt verwerende partij nog:

“Verweerster brengt, enerzijds, van haar kant alvast een paar e-mailberichten (zie stukken IV.C., IV.D en IV.E) bij, waaruit overigens blijkt dat ook het opleidingshoofd, de heer [G.], meermaals heeft gepolst bij verzoekster naar de vooruitgang van haar werk en dat zij daarin aldus werd opgevolgd en begeleid waar nodig vermits verzoekster zelf naliet de nodige initiatieven daartoe te nemen.

Anderzijds, dient tevens te worden benadrukt dat de studenten bij de realisatie van een project er zich uiteraard ook van bewust dienen te zijn dat niet alles steeds zal verlopen zoals verwacht of verhoopt en dat er ook al eens iets kan mislopen. Het behoort alsdan aan de student om in dergelijke situaties op een vlotte, efficiënte en adequate wijze een oplossing daarvoor te vinden.

In het licht hiervan zijn de kritieken die verzoekster uit met betrekking tot de beoordeling door de jury van de vorm van het project, het budget, naamkeuze, etc. geenszins terecht. Wat specifiek de kritiek van het budget betreft, kan de heer [G.] ter zake bevestigen dat tijdens de jurybevraging er effectief op werd gewezen dat in de Master Productie de vereisten voor een budget echt wel op een ander/hoger niveau liggen, maar dat zij binnen de door verzoekster geschetste context geheel begrijpen dat haar budget alzo werd opgemaakt. Deze bemerking werd door jury evenwel niet in rekening gebracht als zijnde een tekortkoming.

Uit de stukken van het dossier blijkt nog dat verzoekster zich voornamelijk en alleen blijkt te hebben gefocust en beperkt tot de feedback die zij ter zake heeft verkregen van haar interne promotor, de heer [V.G.], en het gebruik [dat] zij heeft gemaakt van de uitleendienst voor sommige praktische aspecten. Daarbij dient ook te worden benadrukt dat de interne promotor ook niet bij machte is om alle aandachtspunten van alle juryleden opzichtens een bepaald project te voorzien. Bovendien liggen een positieve beoordeling van de promotor en een score van 13/20 ook geheel in dezelfde lijn met elkaar.

Er kan overigens niet van de interne promotor worden verwacht dat hij als het ware alle te ondernemen stappen en initiatieven tot in het detail en voorafgaandelijk aan de student moet duidelijk maken opdat deze zou weten wat er van hem of haar wordt verwacht om te kunnen slagen voor haar eindwerk (masterproef) en/of om een goede of uitmuntende score te kunnen behalen.

Verzoekster dient uiteraard zelf te bewijzen dat zij de vereiste competenties op een zelfstandige wijze heeft bereikt, hetgeen dan naderhand door de jury dient te worden beoordeeld. Het feit dat verzoekster bv. de bijstand van de heer [G.] (docent Montage als specialist) niet als interne feedback en begeleiding beschouw[t], doet overigens ook ernstige vragen rijzen ...”

en

“De e-mails en documenten van de vakgroepsvergaderingen die verzoekster bijbrengt overtuigen geenszins om te kunnen besluiten tot een gebrekkige feedback en/of begeleiding. Wat de verschillende e-mails betreft dient immers te worden opgemerkt dat dit een eenzijdige selectie van verzoekster zelf betreft hetgeen niet toelaat een zicht te hebben op al hetgeen er voorafgaandelijk en/of erna werd gecommuniceerd.

Zo ook blijkt uit [het] voormelde en de stukken van het dossier evenals de e-mail d.d. 17 november 2021 (die verzoekster als stuk bijbrengt) dat verzoekster ook meermaals contact heeft gehad met opleidingshoofd, de heer [G.], hetgeen haar stelling dat zij aldus niet wist dat zij zich ook tot hem kon richten totaal ondermijnt en ongeloofwaardig maakt. Zo evenmin kan verzoekster overtuigen in haar argumentatie dat zij niet [van] dezelfde proactieve begeleiding kon genieten als de studenten die de Master Televisie volgden in het vorige academiejaar 2020-2021. Ter zake verwijst verzoekster geheel ten onrechte naar de verslagen van de vakgroepsvergaderingen van het vorige academiejaar en een e-mail van het vroegere vakhoofd, daar verzoekster van meet af aan in kennis werd gesteld van het feit dat de vakgroep Televisie niet langer bestond (reden waarom verzoekster in het academiejaar 2021-2022 werd ingeschreven in de master Regie, cf. stuk IV.A) en dat bijgevolg deze vakgroepsvergaderingen niet meer zouden worden georganiseerd.

Dienaangaande stelt de beroepscommissie evenwel geheel terecht, het volgende: *“Via regelmatige vakgroepsvergaderingen waar de stand van zaken van de projecten besproken wordt in samenspraak met de student. (Door de verdwijning van de vakgroep Televisie zijn die momenten inderdaad weggevallen, maar dat werd bij aanvang van het academiejaar expliciet meegegeven, met de afspraak dat bovengenoemde begeleiding op vraag van de student beschikbaar was).”* (eigen accentuering)

Het behoorde aldus toe aan verzoekster om dienaangaande – indien zij dat wenste – zelf extra initiatief te ondernemen en na 5 jaar studie op dezelfde school wist verzoekster als masterstudente bij verweerder perfect bij wie zij daarvoor terecht kon. Bovendien dient tevens te worden opgemerkt dat verzoekster duidelijk ook kon beschikken over alle verslagen van het vorige academiejaar, zodat zij op basis daarvan – hoewel het niet om hetzelfde project gaat – zich toch ook al enig idee kon vormen over op wat er onder meer in het algemeen dient te worden gelet en/of welke zwakke plekken er zich vaak voordeden om al dan niet een ‘GO’ of ‘NO GO’ te krijgen.”

In haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster haar grieven.

Beoordeling

In de mate dat verzoekster zich wil vergelijken met de masterstudenten 2020-2021, kan het middel niet overtuigen. Studenten staan immers niet in een concurrentiële positie tegenover elkaar, zodat een beroep op gelijke behandeling in beginsel niet tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

Bovendien is niet de vraag welke begeleiding in een vorig academiejaar werd geboden, maar wel of verzoekster in het academiejaar 2021-2022 afdoende werd begeleid, en dit binnen het opleidingsonderdeel waarvoor zij in dat academiejaar was ingeschreven.

Wat die begeleiding en feedback tijdens het academiejaar betreft, mag het als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd dat vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg hebben dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quoterings. Het is, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd. Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding slagen *de facto* onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was.

Daarvan levert verzoekster niet het bewijs. De Raad is van oordeel dat de contacten die verzoekster zelf ter sprake brengt en de geboden en beschikbare begeleiding waar verwerende partij op attendeert, samen genomen met het gegeven dat het opleidingsonderdeel een masterproef is waarin een zekere zelfstandigheid mag worden verwacht, doen besluiten dat verzoekster niet ‘aan haar lot overgelaten’ werd en dat de omstandigheden niet van dien aard waren dat het voor verzoekster nagenoeg onmogelijk was om te slagen.

Overigens is verzoekster ook (ruim) geslaagd voor het betrokken opleidingsonderdeel, zodat *a fortiori* de vaststelling zich opdringt dat een dermate hoge graad van begeleiding en feedback dat zij zelfs het behalen van een onderscheiding kan verzekeren, datgene te boven gaat waarop de student rechtens aanspraak kan maken.

De uiteenzetting met betrekking tot het al dan niet adequaat optreden van mevrouw [N.] heeft mogelijk betrekking op verzoeksters klaarblijkelijke frustratie omtrent bepaalde aspecten van de interne organisatie van verwerende partij, maar heeft geen uitstaans met de totstandkoming of de beoordeling van haar masterproef. Die argumenten zijn derhalve irrelevant.

De mening van een student Editing over wat als begeleiding moet worden begrepen, is evenmin dienend.

Het tweede middel is ongegrond.

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster doet gelden dat de motivering van de bestreden beslissing niet is onderbouwd door bewijsstukken en dat er geen documenten voorliggen die de beweringen van de interne beroepscommissie kunnen staven. Daarnaast is verzoekster van oordeel dat zij de argumenten van de beroepscommissie aan de hand van overtuigingsstukken kan weerleggen.

Verzoekster werpt op dat de interne beroepscommissie geen officieel document voorlegt waaruit blijkt dat de puntentoekenning overeenstemt “zoals omschreven in het verslag van de interne commissie”. Zij herinnert zich niet dat haar werd gezegd dat zij voor meer feedback bij andere juryleden terecht kon. Relevant lijkt dit evenwel niet te zijn, aangezien verzoekster eraan toevoegt: “*De feedback was reeds duidelijk. Ik heb deze mondeling verkregen tijdens en kort na het jurymoment.*”

Verzoekster betreft hierbij ook de samenstelling van de jury. Ter zake zet zij uiteen dat zij niet beweert dat de laattijdigheid van het jurymoment enige invloed op haar beoordeling heeft gehad. Verzoekster verduidelijkt dat zij hiermee enkel de context van het afgelopen academiejaar wou schetsen, met een gebrek aan pro-activiteit en opvolging. Verzoekster doet gelden dat indien zij en haar collega-student op 29 augustus en 2 september 2022 niet van zich hadden laten horen, de zoektocht naar een jury niet zou zijn aangevat en dat zij vergeten zouden zijn.

Daarnaast stelt verzoekster dat de beroepscommissie geen document aanlevert waaruit blijkt dat de aanduiding van stemgerechtigde en adviserende leden reeds vóór 12 september 2022 vast lag. Zij stelt kennis te hebben van het feit dat een externe promotor weliswaar geen stemrecht heeft, maar het project wel mag verdedigen tegenover de juryleden. Inzake haar promotor, de heer [G.V.G.], stelt verzoekster dat hij een interne promotor was en dat geen verifieerbare stukken voorliggen over het stemrecht van een interne promotor of dossierbegeleider.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“[...]

Hierbij wenst verweerster op te merken dat bij de beoordeling van een eindwerk de juryleden – waarvan men acht dat deze objectief en deskundig zijn – over de nodige appreciatieruimte beschikken en dat bijgevolg de toegekende punten verantwoordbaar zijn wanneer de student niet in staat blijkt te zijn om deze objectiviteit en deskundigheid van de jury op ernstige wijze en in concreto te betwisten.

Zoals overigens ook aangegeven in de bestreden beslissing resulteren inhoudelijke opmerkingen van de jury niet in een aftrek van punten. [Integendeel], de jury begint met een ‘opbouw’ van punten omwille van de positieve verwezenlijkingen en formuleert dan verbeterpunten of geeft een ‘professioneel advies’.

De argumentatie van verzoekster aangaande de samenstelling van de jury en de totstandkoming van de eindbeoordeling door de jury (bv. het feit de jury geen rekening zou hebben gehouden met de positieve beoordeling van haar interne promotor en dat tevens 6 van de door de jury geuite kritieken makkelijk vermeden hadden kunnen worden ...), is in het licht van hogervermelde aldus niet pertinent en kan evenmin weerhouden worden.

Daarbij kan overigens ook nog worden opgemerkt dat verzoekster geheel oneerlijk is dat zij over dit alles geheel in het ongewisse werd gehouden en dat haar jurymoment zonder haar e-mailbericht van 29 augustus 2022 niet zou zijn doorgedaan. Verweerster verwijst hierbij naar de navolgende e-mails die ter zake werden uitgewisseld tussen verzoekster en de heer [G.] (cf. stuk IV.B).

Daarnaast brengt verwerende partij de volgende overwegingen uit de bestreden beslissing nog in herinnering:

“Wat betreft de totstandkoming van de quotering en het feit dat hierbij het harde werk te weinig in rekening werd gebracht:

Na lezing van het dossier, het beluisteren van de presentatie, het bekijken van het audiovisueel werk en het stellen van gerichte vragen om inzicht te krijgen in het hele proces (aan [verzoekster] en ook aan regisseur [V.M.]) ging de jury in beraad zonder de studente(n). Hierbij werd ook aandacht besteed aan het schriftelijke verslag van promotor [G.V.G.].

De jury besprak de waardevolle en sterke punten van het dossier en van het audiovisueel werkstuk, zag zeker het harde werk, maar gaf ook aan dat er op verschillende vlakken verbeter punten waren. Die werden vooral opgemerkt vanuit de verantwoordelijke rol die een producent van bij de conceptontwikkeling, over de schrijffase tot en met de audiovisuele realisatie dient op te nemen.

Punten worden in onze opleiding niet afgetrokken. Dit is een verkeerde perceptie van de studente. Punten worden gegeven, in functie van een verwezenlijkt niveau en een doorlopen proces, en het besef van de student dat dit in eigen verantwoordelijkheid tot dat resultaat is gekomen.

Een 10/20 is net geslaagd: voldoende

Een 12/20 is goed

Een 14/20 is onderscheiding: zeer goed

Een 16/20 (of meer) is uitmuntend.

Het eindoordeel was dat dit zonder meer een goede masterproef was en een mooi cijfer verdiende dat in lijn ligt met eerdere masterproeven Televisie van hetzelfde niveau.

Dit op vlak van proces, dossier, audiovisueel werk, presentatie en verdediging voor de jury.

Dit resulteerde in consensus bij de jury in een 13/20.”

In haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster haar grieven.

Beoordeling

Uit verzoeksters uiteenzetting inzake de jury, onthoudt de Raad dat het enige rechtsmiddel dat verzoekster daaromtrent opwerpt erin bestaat dat niet wordt aangetoond of, en op welke grond, haar (interne) promotor [G.V.G.] stemgerechtigd lid van de jury was.

Nochtans heeft verzoekster in haar intern beroep doen gelden dat het “ronduit absurd” is dat haar interne promotor [G.V.G.] “wel gevraagd werd naar zijn feedback op [haar] dossier, maar helemaal geen inbreng had op het toekennen van het punt”. Dat verzoekster thans stelt over het stemrecht van haar promotor in het ongewisse te zijn geweest, verstaat zich dus moeilijk met wat zij in het intern beroep heeft aangevoerd. Bovendien heeft de interne beroepscommissie

hierop ook geantwoord, met name door de samenstelling van de jury te duiden, en aan te geven dat de promotor verslag kan uitbrengen, maar nooit deel uitmaakt van de jury die oordeelt.

Verzoekster toont niet aan dat hiermee in strijd met een voorschrift uit de onderwijs- en examenregeling werd gehandeld.

Wat de materiële motiveringsplicht betreft, voert verzoekster reeds sinds het intern beroep aan dat het onduidelijk is hoe de punten in de schoot van de jury precies tot stand zijn gekomen.

Hoewel hierboven is vastgesteld dat de interne beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt en dus zelf tot een nieuwe, inhoudelijke beoordeling van de masterproef komt – ware dit niet het geval, dan zou de eerste bestreden beslissing nog mede het voorwerp van huidig beroep kunnen uitmaken – dan moet daarbij een dubbele opmerking worden geplaatst.

Eensdeels moet uit de beslissing van de interne beroepscommissie een eigen gemotiveerde beoordeling blijken, minstens een uitdrukkelijke bijval van wat de jury heeft geoordeeld, met verwijzing naar dat stuk.

Anderdeels, aangezien de masterproef geen kennisexamen is, volstaan de punten niet als motivering en moet een onder woorden tot uitdrukking gebrachte beoordeling voorliggen. Dat geldt des te meer nu het een artistiek project betreft.

De Raad moet in dat verband vaststellen dat de interne beroepscommissie in de bestreden beslissing niet tot een gedragen eigen beoordeling komt. Zij gaat uitvoerig in op de samenstelling van de jury, maar zoals blijkt uit de hierboven aangehaalde passage met betrekking tot de quoterings van de masterproef, worden de verschillende aspecten en hun quoterings níét besproken. Met andere woorden, lectuur van de bestreden beslissing biedt geen enkel inzicht in de inhoud van de masterproef, noch in de wijze waarop deze is beoordeeld.

Een gemotiveerd verslag van de jury, dat de beroepscommissie dan eventueel ‘impliciet’ zou kunnen bijvallen, is evenmin voorhanden. De beroepscommissie verwijst er niet naar, en het maakt geen deel uit van het neergelegde administratief dossier.

Verzoekster geeft in haar verzoekschrift delen van de feedback weer, maar de Raad kan niet nagaan of dit woordelijk overeenstemt met het standpunt van de jury en of dit de dragende motieven zijn die de jury tot de quoterings van 13/20 hebben gebracht.

Met andere woorden: elke met zekerheid aan de jury toe te schrijven beoordeling van de masterproef ontbreekt. Wat als stuk II.A van het administratief dossier wordt neergelegd als ‘individueel rapport van verzoekster’, omvat enkel het geproclameerde resultaat van 13/20 en de vermelding dat verzoekster met onderscheiding is geslaagd voor de opleiding.

In die mate is het middel gegrond.

VI. Anonimisering

Met een bericht van 2 december 2022 vraagt verzoekster om de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepscommissie van Erasmushogeschool Brussel van 13 oktober 2022.

2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van verzoekster een nieuwe beslissing en doet zulks uiterlijk op 21 december 2022.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.171 van 13 december 2022 in de zaak 2022/0937

In zake: Merly ATALIEDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hilde Minnen
Kantoor houdende te 2018 Antwerpen
Ballaarstraat 67-71 bus 5
Bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

UC LEUVEN
woonplaats kiezend te 3001 Heverlee
Geldenaaksebaan 335

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 27 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van UC Leuven van 20 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 8/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Beroepspraktijk 3’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lobke Roodhooft, die *loco* advocaat Hilde Minnen verschijnt voor verzoekende partij, en Stef Coomans, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de graduaatsopleiding ‘HR-support’. Zij heeft te kampen met dyslexie.

Tot verzoeksters curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Beroepspraktijk 3’. Dit opleidingsonderdeel vertegenwoordigt blijkens de ECTS-fiche achttien studiepunten, en wordt geëvalueerd aan de hand van permanente evaluatie. Het onderwijs wordt gegeven on-campus, online en middels zelfstudie, en de opdrachten omvatten werkplekleren (400 uur), contactmomenten en individuele opdrachten.

Verzoekster vangt op 22 september 2021 een stage aan bij het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (verder ook: UZA), die zou lopen tot 28 maart 2022. Deze stage wordt begin januari 2022 beëindigd – verzoekster wordt daarvan telefonisch in kennis gesteld.

Voor nog te presteren stage-uren zoekt verzoekster een andere stageplaats. Daarover is er tussen verzoekster en de opleiding overleg (stukken 4f en 4g verzoekster): een stageplaats wordt initieel gevonden in Ziekenhuis Netwerk Antwerpen (verder: ZNA) en vervolgens (omwille van verzoeksters dyslexie) bij ACV, waar verzoekster op 14 maart 2022 een eerste gesprek vastlegt.

Op 11 maart 2022 heeft verzoekster een gesprek met I.V. en K.V.d.D. (coördinator van de graduaatsopleiding). Volgens verzoekster heeft I.V. daarbij aangegeven haar niet meer te willen begeleiden. Aansluitend daarop wordt nog een digitaal overleg met de ombud op 15 maart 2022 vastgelegd (stuk 4n verzoekster).

Op 15 maart 2022 zendt het hoofd van het graduaatsonderwijs een e-mail aan verzoekster, met de mededeling dat de opleiding in samenspraak met UZA beslist om verzoeksters stage voor Beroepspraktijk 3 stop te zetten. Bij gebreke aan een tweede examenkans, moet verzoekster zich in het academiejaar 2022-2023 opnieuw inschrijven. Aansluitend wordt meegedeeld dat de beslissing ook geldt voor het stagedeel dat verzoekster in ZNA zou presteren.

Op 22 maart 2022 stelt verzoekster tegen deze beslissing een intern beroep in, waarin zij het volgende doet gelden:

“[...]

IV. MIDDELEN

Het beroep is gesteund op de volgende middelen:

Middel 1: schending van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur: schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het materiële motiveringsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

De beslissing d.d. 15 maart 2022 werd geenszins gemotiveerd. Er wordt louter verwezen naar de vermeende ‘uitgebreide toelichting bij de redenen van de stopzetting door de stagedocent en de coördinator’. Verzoekster betwist dat zij een uitgebreide mondelinge toelichting mocht ontvangen. Te meer, zij heeft het raden naar de reden van stopzetting van de stage.

Indien het gedrag of de prestaties van verzoekster van die aard zouden zijn, dat een uitsluiting uit een opleidingsonderdeel een gepast gevolg zou zijn, mag men toch verwachten dat dit uitdrukkelijk schriftelijk wordt meegedeeld aan de betrokken student. Zij kan zich in de gegeven omstandigheden niet optimaal verweren, aangezien zij in wezen geen kennis heeft van de feiten die haar ten laste worden gelegd.

De vraag rijst in die zin: maakt UCLL toepassing van artikel 26 van het OER 2021-2022, hetgeen luidt als volgt:

“Artikel 26 Ontzeggen van de (verdere) toegang tot een praktisch opleidingsonderdeel

1 Wanneer de deelname van de student aan een praktisch opleidingsonderdeel hemzelf of anderen in ernstig gevaar brengt omwille van bijzondere persoonlijke omstandigheden, kan de opleiding de student de toegang ontzeggen tot een praktisch opleidingsonderdeel, Dit is enkel mogelijk indien de [gevaarsituatie] niet vermeden kan worden door het gebruik van hulp- of beschermingsmiddelen.

2 Bij ernstig falend functioneren van de student tijdens het verloop van een praktisch opleidingsonderdeel kan de deelname van de student aan dit praktisch opleidingsonderdeel stopgezet worden door de opleiding.

3 In beide gevallen moet de opleiding nagaan of er een (veilig) alternatief aangeboden kan worden voor het opleidingsonderdeel, zoals het aanbieden van een vervangende opdracht die een volwaardig equivalent vormt van de (nog resterende) onderwijsactiviteit. Bij het stopzetten van de stage omwille van het ernstig falend functioneren mag de opleiding het falend functioneren meenemen in de beoordeling van de haalbaarheid van de alternatieve opdracht.”

In elk geval heeft verzoekster er het raden naar, gelet op het gebrek aan motivering: men zou durven vermoeden dat UCLL toepassing heeft gemaakt van hogervermeld artikel. Nochtans, in dat geval gaat UCLL voorbij aan paragraaf 3 van het betreffende artikel, hetwelk voorschrijft dat er een alternatief voor de uitvoering van het opleidingsonderdeel zou worden voorzien. UCLL heeft verzoekster niet eens de kans geboden om een alternatieve prestatie voor Beroepspraktijk 3 uit te voeren.

Tot slot, bij een toepassing van artikel 26 van het OER legt men de student ernstige feiten ten laste (het in gevaar brengen van zichzelf of anderen of een ernstig falend functioneren). Kan verzoekster één van deze twee elementen worden verweten? Geenszins.

In ieder geval, liggen hiervan geen stukken voor: werd verzoekster gewaarschuwd, werd [haar] de kans geboden om te remediëren, werden er nota's opgesteld omtrent het functioneren van verzoekster, werd zij inzake geëvalueerd? Verzoekster tast in het duister.

De beslissing d.d. 15 maart 2022 maakt een schending uit van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name: een schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het materiële motiveringsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Middel 2: schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel

UCLL handelde onzorgvuldig, door dermate te talmen bij het nemen van een formele beslissing. Immers, de stage van verzoekster werd – om onduidelijke redenen – stopgezet bij het UZA, maar de formele beslissing waarin duidelijk werd dat zij geheel werd uitgesloten van Beroepspraktijk 3 werd pas ter kennis gebracht op 15 maart 2022. Verzoekster bleef in tussentijd in de veronderstelling dat zij haar [stage-uren] eenvoudigweg elders zou kunnen presteren, reden waarom zij dadelijk op zoek ging naar een nieuwe stageplaats.

Door het talmen van UCLL, heeft verzoekster haar plannen meermaals moeten wijzigen. Haar overeengekomen stage bij het ACV moest plots gewijzigd worden naar ZNA. Wanneer bleek dat ZNA verzoekster niet adequaat zou kunnen ontvangen (zoals ook UZA niet kon overigens), diende zij het ACV opnieuw aan te spreken, die zich gelukkig soepel konden opstellen en verzoekster heel graag zouden ontvangen als stagiair. Door het wispelturige gedrag van UCLL werden verzoekster haar kansen bij potentiële werkgevers gehypothekeerd, aangezien zij mee diende te dansen op het ritme op de maat van UCLL.

Door de afwachtende houding van UCLL werd verzoekster telkens meer en meer de kans ontnomen om de stage-uren die zij nog voor de boeg had te kunnen uitvoeren in de loop van huidig academiejaar. Een zorgvuldige onderwijsinstelling zou passend en snel hebben gehandeld, om de impact op de student zo beperkt mogelijk te maken. Er werd maar liefst twee maanden gewacht met de kennisgeving van de uitsluiting uit Beroepspraktijk 3 aan verzoekster. Dit is niet ernstig en bovendien onzorgvuldig.

De beslissing d.d. 15 maart 2022 maakt een schending uit van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Middel 3: schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

In een aanvullend bericht op datum van 15 maart 2022 werd aan verzoekster meegedeeld dat niet enkel de stage in het UZA werd stopgezet, maar dat verzoekster voor het gehele opleidingsonderdeel Beroepspraktijk 3 werd uitgesloten. Het opleidingsonderdeel zou ten vroegste kunnen worden hernomen in het academiejaar 2022-2023.

Zoals hoger reeds vermeld, werd de reden van deze uitsluiting niet formeel meegedeeld aan verzoekster. De grondslag voor [de] uitsluiting uit het opleidingsonderdeel Beroepspraktijk 3 is onbekend.

In elk geval veronderstelt een totale uitsluiting uit een opleidingsonderdeel minstens een ernstige inbreuk op het OER of de gedragsregels van UCLL, hetgeen in onderhavig dossier niet aan de orde is.

Welke reden is van die grootorde geweest om verzoekster uit te sluiten uit een volledig opleidingsonderdeel, hetgeen haar de kans op afstuderen heeft ontnomen, waarbij UCLL het nog niet eens nodig vond om deze schriftelijk ter kennis te brengen?

Evident heeft deze eenzijdige beslissing van UCLL een hypothekerend effect op de studieloopbaan van verzoekster, zowel als op de start van haar professionele carrière. Verzoekster kan hoe dan ook pas een jaar later dan voorzien afstuderen, hetgeen evident de nodige financiële gevolgen heeft: zij dient een jaar langer inschrijvingsgeld te betalen en zal een jaar langer geen beroepsinkomsten kunnen genereren.

Schijnbaar gaat UCLL hier echter bijzonder licht over en besliste men zonder meer om verzoekster uit te sluiten van het opleidingsonderdeel Beroepspraktijk 3 en heeft men haar bovendien ontegensprekend van enige tekst en uitleg.

De beslissing om verzoekster uit te sluiten van Beroepspraktijk 3 is disproportioneel en onverantwoord, waardoor deze een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel uitmaakt.

Middel 4: schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: het patere legem quam ipse fecisti-beginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel

UCLL gaat vervolgens opnieuw uit de bocht door verzoekster niet te voorzien in een alternatief om haar stage-uren voor Beroepspraktijk 3 te kunnen uitvoeren, zoals artikel 26 van het OER nochtans zeer uitdrukkelijk voorschrijft. Verzoekster slaagt er derhalve blijkbaar niet in om haar eigen voorschriften na te leven. UCLL liet verzoekster aan haar lot over en beperkte haar kansen om de resterende stage-uren te kunnen presteren.

Verzoekster lijdt bovendien – zoals reeds aangehaald – aan een leerhandicap, met name: dyslexie. UCLL is hiervan op de hoogte, reeds sinds haar opleiding sociaal-cultureel werk in 2014 (stuk 2a). Verzoekster geniet faciliteiten, aanpassingen in functie van haar dyslexie.

Artikel 70 van het OER verwijst naar de gelijke behandeling binnen UCLL. Zo luidt paragraaf 1 voor voormeld artikel:

*“1 De studenten van UC Leuven-Limburg hebben recht op een gelijke behandeling. Voor een ongelijke behandeling is een objectieve grondslag vereist en moet het verschil in behandeling in verhouding staan tot een rechtmatig na te streven doel.
(...)”*

De 4^e paragraaf bepaalt uitdrukkelijk dat de student recht heeft op redelijke aanpassingen bij een functiebeperking:

“(…)

Studenten met een erkend statuut kunnen onderwijs- en examenfaciliteiten aanvragen bij de studentendienst.

Zij dienen deze aanvraag ten laatste 30 kalenderdagen voor de start van het examenmoment in. Studenten met een functiebeperking hebben recht op redelijke aanpassingen.”

UCLL was op de hoogte van de functiebeperking van verzoekster. Toch heeft mevrouw [I.V.] verzoekster aangeraden om een stage aan te vatten bij ZNA. Een organisatie die niet de nodige aanpassingen kan bieden aan verzoekster. Bij het ACV daarentegen is men voorbereid om een stagiair te ontvangen met een functiebeperking. Zoals die van verzoekster. Deze stage werd echter door verzoekster zelf voorzien. UCLL handelt niet in het belang of in functie van de beperkingen van verzoekster, door haar richting een stageplaats te duwen die voor haar niet geschikt is.

De beslissing d.d. 15 maart 2022 om verzoekster uit te sluiten en de aanloop naar de beslissing vormt een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: het *patere legem quam ipse fecisti*-beginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

De interne beroepscommissie van UC Leuven behandelt het beroep in zitting van 26 april 2022 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

Beoordeling van het intern beroep

Ontvankelijkheid van het intern beroep

De student dient beroep in conform art. 84 OER.

Concreet dient de student intern beroep in tegen een beslissing inzake beëindiging van een stage.

Conform art. 83, eerste lid OER kan een intern beroep ingediend worden tegen:

- een studievoortgangsbeslissing;
- een weigering tot het volgen van een opleiding of opleidingsonderdelen;
- een weigering om een geïndividualiseerd traject te volgen, om het type of de inhoud van (...) studiecontract te wijzigen;
- een weigering om een erkend statuut toe te kennen;
- een weigering om redelijke aanpassingen te verlenen op grond van een functiebeperking;
- een beslissing over een tuchtmaatregel.

De aangevochten beslissing ressorteert als zodanig niet onder het toepassingsgebied van deze bepaling.

De Interne Beroepscommissie kan bijgevolg geen uitspraak doen inzake de aangevochten beslissing.

Conform het genoemde art. 83 OER is een student in de mogelijkheid om een heroverweging te vragen bij de leidinggevende van degene die de beslissing nam.

Het intern beroep is niet ontvankelijk.”

Tegen die beslissing van de beroepscommissie stelt verzoekster op 3 mei 2022 een beroep in bij de Raad.

Dat beroep wordt bij arrest nr. 7.563 van 8 juni 2022 gegrond bevonden. Geoordeeld wordt dat een beslissing houdende stopzetting van een stage een studievoortgangsbepaling is, waarvoor de hogeronderwijsinstelling krachtens artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs een interne beroepsmogelijkheid moet bieden.

De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepscommissie van UC Leuven van 26 april 2022 en draagt verwerende partij op om uiterlijk 17 juni 2022 een nieuwe beslissing te nemen.

Op 17 juni 2022 neemt de interne beroepscommissie een nieuwe beslissing. Zij verklaart verzoeksters beroep ontvankelijk en gegrond en beveelt de opleiding om verzoekster in staat te stellen de resterende stage-uren te hernemen, of indien nodig een vervangende opdracht aan te bieden.

Op 24 juni 2022 schrijft verzoeksters raadsman verwerende partij aan, met de mededeling dat nog geen bericht werd ontvangen over de verderzetting van de stage dan wel een vervangopdracht.

Nadat de opleiding op 27 juni 2022 (13u37) aan verzoekster meedeelt:

“Met deze mailing geven we opvolging aan de recente beslissing van de Interne Beroepscommissie op 17 juni betreffende OPO MGH19J Beroepspraktijk 3. In opvolging daarvan vind je onder en in bijlage de nodige instructies voor het voltooien van het betreffende opleidingsonderdeel.

In de bijlage is aangegeven welke opdrachten je nog dient te realiseren en welke stappen in het stageproces je dient te zetten. Raadpleeg de Toledoklas voor de verdere instructies bij de opdrachten.

Om je stage te voltooien dien je nog 263,5u effectief op een nieuwe stageplaats te presteren. Dit komt neer op 35,13 dagen aan 7,5u/dag. Bij het bepalen van het aantal nog te presteren uren zijn we uitgegaan van het voordeel voor de student. Bij de start van jouw stage in ZNA diende

je nog 320 stage-uren voor de Beroepspraktijk 3 te presteren. We zijn er, in jouw voordeel, van uitgegaan dat er 56,5 uur werden gepresteerd in de periode van ZNA. De resterende te presteren uren op de nieuwe stageplaats zijn dus 263,5 uur (= totaal van 320u minus 56,5u).

Met deze informatie is het nu aan jou om de nodige stappen te zetten om conform de richtlijnen een nieuwe stageplaats te vinden en je Beroepspraktijk 3 verder aan te vatten.

Houd er rekening mee dat je van zaterdag 9 juli tot en met maandag 15 augustus geen stage-uren kan presteren, gezien er in deze periode geen onderwijsactiviteiten doorgaan en de praktijklectoren die instaan voor de begeleiding van de Beroepspraktijk met vakantie zijn. Jouw stage dient ten laatste op 13 september te zijn beëindigd. Volgens onze berekeningen kan je de nodige stage-uren nog in de resterende periode presteren, en bieden we jou hiermee de kans om alsnog binnen dit academiejaar het OPO af te werken.”

repliceert verzoeksters raadsman per kerende dat het aangegeven aantal stagedagen niet kan worden ingepast in de beschikbare periode. Aangegeven wordt:

“[...]”

Cliënte ziet twee mogelijkheden:

Ofwel dient het cliënte te worden toegestaan de stage-uren tijdens de vakantie te presteren. Dit gegeven is al zeker niet fijn voor cliënte, die zo ook haar eigen vakantie in het water ziet vallen. Zij heeft (begrijpelijkerwijze) geen enkel begrip voor het opnemen van vakantie door de praktijklectoren, terwijl zij zelf door [hun] fout de hele zomer moet werken. Het weze herhaald dat het de fout van de opleiding is dat cliënte nu halsoverkop en tijdens de zomervakantie haar stage-uren moet afwerken.

Ofwel moet haar een vervangende taak worden gegeven, zoals ook in uw beslissing d.d. 17 juni ll. voorgesteld.

Ik zie per kerende nieuwe instructies tegemoet teneinde cliënte in de mogelijkheid te stellen huidig academiejaar te slagen voor het OPO MGH19J Beroepspraktijk 3, bij gebreke waaraan ik opdracht heb om verdere stappen te ondernemen.

Cliënte herhaalt ook haar voorbehoud voor het vorderen van een schadevergoeding wegens het foutief en duidelijk schadegericht optreden van UCLL. Per maand dat cliënte niet aan de slag kan (te beginnen vanaf 1 juli e.k.) loopt deze schade op.”

Daarop antwoordt de opleiding op 27 juni 2022 (18u41) dan weer het volgende:

“[...]”

In lijn met het voorgaande stelt de opleiding de student in staat om, conform het voorgaande, de stage af te ronden en zulks binnen het huidige academiejaar.

De opleiding wenst alle kansen te bieden aan de student om binnen het initieel voorziene kader/ISP/curriculum de nodige competenties te verwerven en dit aan te tonen. Dat betekent dat we het aangevatte OPO wensen af te werken. De Interne beroepscommissie verwacht dat we een redelijk voorstel doen binnen het kader van het lopende academiejaar. Dat academiejaar loopt af op 18 september en bijgevolg zien we gelet op het kunnen organiseren van de examencommissie, het voorstel niet als onhaalbaar. Het is momenteel dan ook aan de student om de volgende stappen zo snel mogelijk te ondernemen.

Bovendien heeft zowel de student maar ook het onderwijsteam recht op vakantie, dus daar proberen we maximaal aan tegemoet te komen, in elk geval stelt de vooropgestelde oplossing de student in staat om de stage af te ronden.

Vanuit de opleiding zijn we bereid om zo snel mogelijk met de student aan de slag te gaan.”

Dit ontlokt aan de raadsman van verzoekster op 28 juni 2022 de volgende repliek:

“Ik stel in uw onderstaande e-mail vast dat u bij uw standpunt blijft dat cliënte tussen nu en 9 juli en vervolgens tussen 15 augustus en 18 september de stage zou moeten kunnen voltooien.

Ik ga ervan uit dat u zelf nog niet de rekening heeft gemaakt dus sta mij toe dit samen met u te doen. Opdat cliënte nog 35,13 dagen stage kan afwerken, heeft zij nog 36 dagen nodig. Om deze week te starten, bent u helaas te laat gekomen met uw voorstel van gisteren (nadat de beslissing van de interne beroepscommissie u overigens al sedert 17 juni ll. bekend was). Wanneer cliënte redelijkerwijze volgende week maandag 4 juli zou kunnen starten op haar stageplaats, zou zij nog 5 stagedagen kunnen presteren vóór 9 juli. Wanneer zij vervolgens op 16 augustus terug zou starten, dan zou zij gedurende 31 dagen 7/7 moeten werken om op 15 september 2022 haar stage te kunnen voltooien. Dit geeft u niet meer de tijd om cliënte te evalueren, laat staan hierover te delibereren vóór het einde van het academiejaar.

In België geldt een 38-uren week, met afwijkingen, die eveneens geldt voor studenten/stagiaires. Uw voorstel is in strijd met dwingende arbeidsreglementering en derhalve absoluut verboden. Geen enkele stageplaats gaat dit toestaan. Naast het feit dat uw voorstel wettelijk verboden is, acht u het aanvaardbaar dat één van uw studenten 7/7 zou moeten gaan werken opdat u en uw collega's hun vakantie zouden kunnen opnemen, en dit in de wetenschap dat het u en uw collega's zijn die reeds in januari van dit academiejaar een zware fout maakten in dit dossier.

De eenvoudige bovenstaande berekening geeft aan dat het voor cliënte absoluut onmogelijk en kennelijk onredelijk is om binnen het tijdsbestek dat u opgeeft haar stage-uren te volbrengen. Ik herhaal dan ook de beide opties die ik in mijn e-mail van gisteren heb geschetst als enige mogelijke opties opdat cliënte dit academiejaar het OPO nog kan afronden.”

Hierop antwoordt de opleiding, eveneens op 28 juni 2022, dat artikel 17.4 van het onderwijs- en examenreglement wordt “geactiveerd”, waardoor verzoekster ook in de vakantieperiode stagedagen kan presteren. De stageperiode kan dan lopen van 28 juni tot 15 juli 2022, en van 8 augustus tot en met 13 september 2022. Verzoekster wordt gevraagd om zich in verbinding te stellen met praktijklector I.V..

Er ontwikkelt zich vervolgens nog e-mailverkeer omtrent de impact die de stage al dan niet heeft op het opleidingsonderdeel ‘Graduaatsproef’. Wat dat aspect betreft, kan ermee worden volstaan aan te stippen dat verzoekster daarvoor de beoordeling ‘NA’ (niet afgelegd) kreeg. Het beroep dat verzoekster daartegen op 6 juli 2022 instelde werd door de interne beroepscommissie op 18 juli 2022 als ongegrond afgewezen. Tegen die beslissing heeft verzoekster zich niet verder in rechte voorzien.

Verzoekster herneemt haar stage bij de vzw Tikvatenoe te Antwerpen. Zij bekomt voor het opleidingsonderdeel ‘Beroepspraktijk 3’ een examencijfer van 8/20.

Tegen die beslissing stelt verzoekster op 23 september 2022 een intern beroep in. Wat betreft de feitelijke omstandigheden van de stage, wordt onder meer het volgende uiteengezet:

“Door een covidbesmetting en daaropvolgende quarantaine, presteerde verzoekster tijdens de week van 8 augustus slechts 12 uren.

Wanneer de stageplaats op 18 augustus 2022 aan de opleiding bevestigde dat de stage goed gestart was (stuk 10a), volgde de reactie dat verzoekster nu niet meer alle stage-uren zou kunnen doen (stuk 10 b). Ook op dat ogenblik, kwam er van de opleiding geen enkele medewerking. Op dat ogenblik had men bijvoorbeeld kunnen beslissen om [in een] vervangingsopdracht te voorzien, zoals reeds gesuggereerd in de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 17 juni 2022 (stuk 5). Wanneer verzoekster aangaf dat dit kwam door het strakke tijdschema dat door de opleiding zelf werd voorzien, volgde de volgende reactie (stuk 10f):

“Jouw stageperiode kon aanvangen eind juni tem 15juli en van 8 augustus tem 13 september. Het is binnen deze periode dat jij je stagedagen dient te presteren.”

Dit bericht van de praktijklector strookt hoegenaamd niet met de werkelijkheid. Uit de correspondentie die verzoekster voorlegt (stuk 6 en stuk 8) blijkt immers dat verzoekster heeft aangedrongen op een spoedige start van de stage na de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 17 juni 2022 (stuk 5) maar dat de opleiding telkens redenen aanhaalde waarom de stage niet kon aangevat worden. Uiteraard gaat het niet op om dan bij de start op 8 augustus 2022 aan te geven dat het niet meer haalbaar zou zijn. Minstens had de opleiding dan een vervangende opdracht moeten voorzien zodat verzoekster nog kon slagen.

De evaluatie van de stage (werkplekleren) gebeurde aan de hand van een evolutiedocument, bijgehouden door verzoekster en de mentor (stuk 11).

Op 29 augustus 2022 vond de tussentijdse evaluatie plaats. De praktijklector bracht in het rood werkpunten aan, verzoekster voorzag zelf een actieplan in het blauw (stuk 11). Verzoekster presenteerde op dat ogenblik ook het grootste deel van de individuele opdrachten. Er werd haar op geen enkele manier gecommuniceerd dat dit niet goed zou zijn en/of dat zij niet zou slagen.

Verzoekster werkte aan de opgegeven werkpunten volgens het actieplan. In het groen werd de evolutie weergegeven (stuk 11).

In een e-mail van 5 september 2022 geeft de praktijklector aan dat ze nota neemt van de actiepunten (stuk 14). Hoewel de individuele opdrachten een week eerder door verzoekster werden voorgesteld, gaf zij niet aan dat deze niet goed zouden zijn. Moest dit zo geweest zijn, dan zou dit blijken uit de mail.

Op 13 september 2022 rondde verzoekster haar stage af. Dat was de laatste stagedag waarop ook de praktijklector langs kwam voor de eindevaluatie. Het evolutiedocument werd aangevuld, opnieuw zonder dat ergens uit bleek dat verzoekster niet geslaagd zou zijn (stuk 12). De

werkpunten die de praktijk[k]lector in het rood had genoteerd, werden door verzoekster weggewerkt, hetgeen blijkt uit de groene opmerkingen in het document. De praktijklector gaf mondeling wel aan dat zij niet geloofde dat verzoekster alle nog resterende stage-uren op zo'n korte termijn had kunnen realiseren.

De individuele opdrachten werden door verzoekster op de laatste stagedag ingeleverd. Van drie opdrachten werd enkel de voorbereiding ingeleverd maar viel de uitvoering net buiten de stageperiode. Deze opdrachten bestonden er in dat verzoekster een team bij elkaar moest krijgen voor een teambuildingactiviteit in plaats van teambuildingactiviteiten per subgroep te organiseren. Het was de bedoeling om elkaars kwaliteiten en talenten te beschrijven en van elkaar te leren.

De stageplaats kreeg pas op 15 september 2022 iedereen bij elkaar voor een team overleg (de teambuildingopdracht). In overleg met de stageplaats werd de tweede opdracht op 19 september 2022 uitgevoerd (opdracht om elkaars talenten te benoemen en de teamgeest te versterken – externe teambuilding met evenementenbureau). De derde opdracht kan, in samenspraak met de stageplaats, pas op 29 september 2022 worden uitgevoerd (opdracht in hetzelfde kader als opdracht 2).

De vzw biedt een 24-uurswerking zodat het moeilijk is om iedereen bij elkaar te krijgen voor een teambuildingactiviteit. Daarbij kwam nog dat het vakantieperiode was en er dus vele afwezigen waren. Bovendien zorgt het Joodse karakter van de organisatie ervoor dat vrijdagen en zaterdagen geen teambuildingactiviteiten konden georganiseerd worden.”

Er worden in het intern beroep ook twee middelen opgeworpen:

“MIDDEL 1: schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het materiële motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur

(i) Schending van de formele motiveringswet en het materiële motiveringsbeginsel

Verzoekster weet tot op heden niet hoe het eindcijfer van 8/20 is samengesteld. Zo zou zij blijkens de ECTS-fiche (stuk 2) moeten beoordeeld worden op zowel het onderdeel werkplekleren (10/20) als de individuele opdrachten (10/20).

Tijdens het feedbackgesprek dat plaats vond op maandag 19 september ll. wees de praktijklector er op dat enkele individuele taken buiten de stagetijd zouden zijn afgegeven. Verzoekster lichtte supra reeds toe dat zij de individuele taken op 29 augustus 2022 presenteerde, tijdens de tussentijdse evaluatie en dat er in de mail d.d. 5 september 2022 van de praktijklector niet werd aangegeven dat deze niet zouden voldoen. Van drie taken werd de voorbereiding ingeleverd maar kon verzoekster de uitvoering nog niet laten zien aangezien de stageplaats dit niet meer tijdig georganiseerd kreeg. Verzoekster lichtte eveneens supra toe hoe dit kwam.

Moesten de opdrachten niet volstaan hebben, dan had de praktijklector dit na de tussentijdse evaluatie moeten aangeven. Nu werd geen mogelijkheid gegeven aan verzoekster om te remediëren.

Hoeveel verzoekster haalde op het onderdeel werkplekieren (stage), beoordeeld op 10 van de 20 punten, wordt niet toegelicht. Hoeveel verzoekster behaalde voor de individuele taken, eveneens beoordeeld op 10 van de 20 punten, wordt evenmin meegedeeld. Verzoekster stelde vast dat de praktijklector tijdens het feedbackverslag geen schriftelijke neerslag had van het eindcijfer en hierover geheimzinnig deed. Door het uitblijven van enige schriftelijke en duidelijke motivering voor het eindcijfer 8/20 kan dit niet standhouden. De bestreden studievoortgangsbeslissing is aangetast door zowel een formeel als een materieel motiveringsgebrek.

(ii) *schending van het redelijkheidsbeginsel*

De opleiding hield niet in het minst rekening met het feit dat verzoekster de stage en individuele opdrachten (waarvan er 5 tijdens de stage moesten uitgevoerd worden) op een zeer korte periode moest afwerken (tussen 8 augustus en 14 september 2022). Dit terwijl deze opdrachten voor de andere studenten een volledig semester in beslag nemen (stuk 15).

Zeker gelet op het feit dat het de schuld is van de opleiding, die de stage van verzoekster tijdens het academiejaar onterecht afbrak, dat verzoekster BP3 op zo'n korte tijd moest afwerken. Bovendien lag het aan het dralen van de opleiding dat verzoekster niet onmiddellijk op 18 juni 2022 met haar stage kon starten. Uit de voorgelegde communicatie blijkt immers dat verzoekster, hierin bijgestaan door haar raadsman, op 24 juni 2022 contact opnam met de opleiding waarin zij aankaarte dat zij – ondanks herhaald mondeling aandringen – een week na de uitspraak van de interne beroepscommissie nog steeds geen bevestiging had gekregen dat zij haar stage kon aanvatten (stuk 6 a). Pas met een e-mail van maandag 27 juni 11 gaf opleidingshoofd, mevr. [H.], voor het eerst opvolging aan de beslissing van de interne beroepscommissie van 10 dagen eerder (stuk 6 b): *“met deze mailing geven we opvolging aan de recente beslissing van de Interne Beroepscommissie”*. Gelet dat er in deze mail werd aangegeven dat verzoekster tussen 9 juli en 15 augustus geen stage kon uitvoeren omwille van vakantie van de praktijklectoren, ontstond zich een discussie (stukken 6c-6i). Dat verzoekster intussen de stage zou hebben kunnen aanvatten, is niet correct. Zij beschikte niet over het fiat van de opleiding.

Uiteindelijk kon het verplicht voorafgaand gesprek met de praktijklector ([K.B.] in plaats van [I.V.I]) pas doorgaan op 8 juli 2022, waarna verzoekers raadsman hierover een mail stuurde (stuk 8i). Ook na dit gesprek werd nog steeds niet bevestigd dat verzoekster de stage mocht aanvatten, wat blijkt uit deze e-mail. Het officiële akkoord van het opleidingshoofd kwam er pas met een e-mail d.d. 15 juli 2022 waarbij de ondertekende overeenkomst werkplekieren werd overgemaakt (stuk 13).

Tussen 18 juli en 14 augustus 2022 was UCLL gesloten. De stage kon uiteindelijk pas aanvatten op 8 augustus 2022. Dit was niet de schuld van verzoekster, wel deze van de talmende opleiding.

Gelet dat UCLL een duidelijke fout had gemaakt door de stage tijdens het academiejaar ten onrechte af te breken, vervolgens het intern beroep te laten aanslepen en onterecht als onontvankelijk af te wijzen, werd zij hiervoor terecht gewezen door de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen (stuk 4). Van een opleiding zou in die gegeven omstandigheden mogen verwacht worden dat zij alles in het werk stelt om de stage, die mocht herdaan worden na de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 17 juni 2022 (stuk 5) hetzij in die vorm hetzij door middel van een vervangende opdracht, zo snel mogelijk te laten starten en te laten doorgaan, ook in een vakantieperiode.

De beslissing tot toekenning van een 8/20, blijkens de praktijklector gesteund op het feit dat verzoekster niet binnen de zeer korte stageperiode al haar individuele opdrachten heeft kunnen uitvoeren, is dan ook kennelijk onredelijk in de wetenschap dat deze stageperiode al veel korter is dan deze van de andere studenten en dat deze door de talmende houding van de opleiding nog werd gereduceerd. Het redelijkheidsbeginsel is geschonden. Het eerste middel is gegrond.

MIDDEL 2 : schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: schending van het materiële motiveringsbeginsel, van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel

Dat verzoekster geen beoordeling kreeg van de onderdelen werkplekleren enerzijds en de individuele opdrachten anderzijds, werd in het eerste middel reeds uiteengezet.

Hiernaast blijkt ook uit het evolutiedocument dat per competentie werd gescoord, dat dit geen onvoldoende kan verantwoorden. Het tussentijds evolutiedocument werd ingevuld door verzoekster en haar stagementor op de stageplaats en vervolgens met de praktijklector overlopen op 29 augustus 2022. Er werden werkpunten besproken en een actieplan opgesteld. Hieruit blijkt nergens dat verzoekster niet zou slagen (stuk 11). Ook over de individuele opdrachten die tijdens de tussentijdse evaluatie werden besproken, werd niet aangegeven dat deze niet goed zouden zijn, ook niet in de e-mail die de praktijklector stuurde op 5 september 2022 (stuk 14).

Ook voor de vaardigheden scoorde verzoekster goed (overal voldoende, zeer goed of uitstekend) (stuk 11).

In het eindevolutiedocument werd in het groen uitgebreid becommentarieerd door verzoekster hoe zij de werkpunten vanuit de tussentijdse evaluatie had aangepakt. Hierop volgde geen enkele repliek van de praktijklector, die het tussentijds evolutieverslag niet meer aanvulde (stuk 12). Evenmin werd er aldus weerlegd dat verzoekster de rode actiepunten wegwerkte.

In het eindevolutiedocument bevestigde verzoekster ook dat zij 263,5 stage-uren presteerde, zowel thuis, op locatie, zaterdagen en zondagen en dat de stageplaats dit kon bevestigen (stuk 12). De opleiding kan dit bijgevolg niet in twijfel trekken.

Verzoekster ziet niet in hoe zij op basis van het evolutiedocument een onvoldoende zou hebben behaald voor het [onderdeel] werkplekleren. De onvoldoende kan ook om die reden niet stand houden.

De praktijklector is bij de toekenning van het eindcijfer uiterst willekeurig en onzorgvuldig te werk gegaan. Er wordt geen enkele motivering gegeven noch een cijfermatige of geschreven verklaring voor de samenstelling van het eindcijfer. Het tweede middel is gegrond.”

De beroepscommissie van UC Leuven behandelt dit beroep in zitting van 20 oktober 2022 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

Beoordeling

De Interne Beroepscommissie zal hierna minstens die grieven behandelen dewelke van wezenlijke invloed kunnen zijn op de beoordeling (R.Stvb. 26 oktober 2017, nr. 2017/450). De student legt verschillende argumenten voor aan de Interne Beroepscommissie. Om herhaling te vermijden worden sommige argumenten samengenomen.

Conform art. 86 OER zal de Interne Beroepscommissie het intern beroep op stukken behandelen. Het valt daarbij binnen de onderwijsvrijheid van de hogeronderwijsinstelling om te bepalen of de student bij de beoordeling van het intern beroep kan of moet worden gehoord (R.Stvb. 10 augustus 2020, nr. 2020/198).

De student wijst de Interne Beroepscommissie op haar beslissing van 17 juni 2022 waarbij zij het toen door de student ingediende intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaarde en tot het volgende besluit kwam:

“(…) De Interne Beroepscommissie verwerpt de bestreden beslissing.

(…) De opleiding stelt de student in staat de resterende uren stage in het kader van het OPO MGH19J Beroepspraktijk 3 te hernemen, indien nodig door het aanbieden van een vervangende opdracht, waarbij een en ander uiteraard maar nuttig effect kan hebben wanneer de uitvoering zal gebeuren in de loop van het huidige academiejaar.

(…) De opleiding en de student maken ter zake concrete afspraken, dewelke zij schriftelijk zullen bevestigen. (…)”

De student weet vooreerst voor te houden dat geen uitvoering werd gegeven aan de door de Interne Beroepscommissie voorgehouden optie van een vervangende opdracht.

De Interne Beroepscommissie wil ter zake wijzen op de bewoordingen van haar beslissing, dewelke de opleiding wel degelijk de keuze laten om de student de resterende uren stage te laten hernemen dan wel, “(…) indien nodig (…)” te voorzien in een vervangende opdracht. Hieruit vloeit dan geen afdwingbaar recht uit voor de student om een vervangende opdracht te verkrijgen. De opleiding, op wie het vermoeden rust deskundig te zijn (R.Stvb. 10 augustus 2016, nr. 2016/197) en die een volledig beeld heeft van de te leveren prestaties en te behalen competenties, is het best geplaatst om ter zake een afweging te maken (R.Stvb. 16 augustus 3 2005, nr. 2005/018; R.Stvb. 26 augustus 2010, nr. 2010/042; R.Stvb. 22 april 2014, nr. 2014/046; R.Stvb. 31 juli 2014, nr. 2014/092; R.Stvb. 6 oktober 2015, nr. 2015/251; R.Stvb. 22 augustus 2016, nr. 2016/214; R.Stvb. 22 augustus 2016, nr. 2016/234; R.Stvb. 10 april 2017, nr. 2017/084; R.Stvb. 16 augustus 2017, nr. 2017/223; R.Stvb. 1 september 2017, nr. 2017/227). Met haar beslissing van 17 juni 2022 heeft de Interne Beroepscommissie de opleiding, terecht, in die mogelijkheid gelaten. Zoals blijkt uit het dossier (zie ook infra) zag de opleiding bovendien voldoende mogelijkheden om de stage te laten doorgaan binnen een gegeven tijdsbestek, hetgeen voorzien in een vervangende opdracht dan geheel onnuttig maakte.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student voert aan dat de opleiding in uitvoering van de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 17 juni 2022 zich allesbehalve constructief heeft weten [op te] stellen. De student stelt dat zij werd opgelegd de stage op zeer korte termijn te hernemen. In het verlengde van het voorgaande legt de student de Interne Beroepscommissie mailverkeer voor tussen de student en de opleiding naar aanleiding van de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 17 juni 2022.

Zoals de Interne Beroepscommissie in de voorgehouden beslissing van 17 juni 2022 heeft aangegeven, moest de uitvoering ervan gebeuren in het toen lopende academiejaar. De student heeft de genoemde beslissing niet aangevochten en dus weten berusten. De Interne Beroepscommissie begrijpt uit het aangevoerde mailverkeer het volgende:

Met deze mailing geven we opvolging aan de recente beslissing van de Interne Beroepscommissie op 17 juni betreffende OPO MGH19J Beroepspraktijk 3. In opvolging daarvan vind je onder en in bijlage de nodige instructies voor het voltooien van het betreffende opleidingsonderdeel.

In de bijlage is aangegeven welke opdrachten je nog dient te realiseren en welke stappen in het stageproces je dient te zetten. Raadpleeg de Toledoklas voor de verdere instructies bij de opdrachten.

Om je stage te voltooien dien je nog 263,5u effectief op een nieuwe stageplaats te presteren. Dit komt neer op 35,13 dagen aan 7,5u/dag. Bij het bepalen van het aantal nog te presteren uren zijn we uitgegaan van het voordeel voor de student. Bij de start van jouw stage in ZNA diende je nog 320 stage-uren voor de Beroepspraktijk 3 te presteren. We zijn er, in jouw voordeel, van uitgegaan dat er 56,5 uur werden gepresteerd in de periode van ZNA. De resterende te presteren uren op de nieuwe stageplaats zijn dus 263,5 uur (= totaal van 320u minus 56,5u).

Met deze informatie is het nu aan jou om de nodige stappen te zetten om conform de richtlijnen een nieuwe stageplaats te vinden en je Beroepspraktijk 3 verder aan te vatten.

Houd er rekening mee dat je van zaterdag 9 juli tot en met maandag 15 augustus geen stage-uren kan presteren, gezien er in deze periode geen onderwijsactiviteiten doorgaan en de praktijklectoren die instaan voor de begeleiding van de Beroepspraktijk met vakantie zijn. Jouw stage dient ten laatste op 13 september te zijn beëindigd. Volgens onze berekeningen kan je de nodige stage-uren nog in de resterende periode presteren, en bieden we jou hiermee de kans om alsnog binnen dit academiejaar het OPO af te werken.

In de bijlage bij deze mail, dewelke de Interne Beroepscommissie mocht ontvangen van de opleiding, leest de Interne Beroepscommissie o.m. het volgende:

Plan het **individuele stage-afstemmingsgesprek** in bij je praktijklector.

Na dit afstemmingsgesprek en inhoudelijk akkoord door de stagementor over je voorstel van stageplaats en stagetaken

- mail je je werkplekovereenkomst naar Bernadette Houdart (met praktijklector in kopie)
- post je je stagefiche in Toledo

De opleiding doet kennelijk, naar aanleiding van de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 17 juni 2022, een voorstel teneinde de student in staat te stellen de resterende uren stage in het kader van het OPO MGH19J Beroepspraktijk 3 te hernemen. In dat opzicht kan de Interne Beroepscommissie alvast niet besluiten dat de opleiding geen uitvoering geeft aan de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 17 juni 2022, laat staan zich “(...) *allesbehalve constructief* (...)” zou opstellen.

De Interne Beroepscommissie stelt ter zake vast dat de student, in antwoord op voorgaande mail, aangeeft per mail van dezelfde datum, zelf twee opties te zien. De eerste optie zou zijn om de stage tijdens de vakantie te laten doorgaan, de tweede optie om een vervangtaak te geven in het licht van de beslissing van de Interne Beroepscommissie.

De Interne Beroepscommissie begrijpt dan uit het aangevoerde mailverkeer het volgende:

[E-mail d.d. 27 juni 2022 van B.H. aan verzoekster en haar raadsman]

Met het intern beroep vraagt de student in essentie het volgende:

“(...) te oordelen dat verzoekster (...) de stage (...) kan hernemen (...)”.

De Interne Beroepscommissie moet vaststellen dat uit het initieel verzoekschrift van de student duidelijk volgt dat de student aangeeft de stage te kunnen hernemen. De Interne Beroepscommissie verwijst daarenboven naar hetgeen zij hierboven reeds uiteen heeft weten zetten inzake de vervangende opdracht.

De Interne Beroepscommissie begrijpt uit de mail van 27 juni 2022, tijdstip 18u41, nog het volgende:

"(...) De opleiding stelt de student in staat de resterende uren stage in het kader van het OPO MGH19J Beroepspraktijk 3 te hernemen, indien nodig door het aanbieden van een vervangende opdracht, waarbij een en ander uiteraard maar nuttig effect kan hebben wanneer de uitvoering zal gebeuren in de loop van het huidige academiejaar. De opleiding en de student maken ter zake concrete afspraken, dewelke zij schriftelijk zullen bevestigen. (...)"

In lijn met het voorgaande stelt de opleiding de student in staat om, conform het voorgaande, de stage af te ronden en zulks binnen het huidige academiejaar.

De opleiding wenst alle kansen te bieden aan de student om binnen het initieel voorziene kader/ISP/curriculum de nodige competenties te verwerven en dit aan te tonen. Dat betekent dat we het aangevatte OPO wensen af te werken. De Interne beroepscommissie verwacht dat we een redelijk voorstel doen binnen het kader van het lopende academiejaar. Dat academiejaar loopt af op 18 september en bijgevolg zien we gelet op het kunnen organiseren van de examencommissie, het voorstel niet als onhaalbaar. Het is momenteel dan ook aan de student om de volgende stappen zo snel mogelijk te ondernemen.

Bovendien heeft zowel de student maar ook het onderwijsteam recht op vakantie, dus daar proberen we maximaal aan tegemoet te komen. In elk geval stelt de vooropgestelde oplossing de student in staat om de stage af te ronden.

Vanuit de opleiding zijn we bereid om zo snel mogelijk met de student aan de slag te gaan.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de opleiding uitvoering wil geven aan de beslissing van de Interne Beroepscommissie en zulks doet in de mate van het mogelijke en haalbare (zie ook R.Stvb. 3 augustus 2016, nr. 2016/192). Wederom kan de Interne Beroepscommissie niet besluiten dat de opleiding zich *"(...) allesbehalve constructief (...)"* zou opstellen.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de student, in antwoord op voorgaande mail, per mail van 28 juni 2022, aangeeft dat de vooropgestelde regeling onmogelijk is in uitvoering.

De Interne Beroepscommissie begrijpt dan uit het aangevoerde mailverkeer het volgende:

[E-mail van 28 juni 2022 van B.H. aan verzoekster en haar raadsman]

Naar aanleiding van uw vraag activeren we artikel 17,4 van het OER, waardoor de student ook stagedagen kan presteren in de vakantieperiode.
De stageperiode kan dan aanvangen van nu tot en met 15 juli, en van 8 augustus tot en met 13 september 2022.

We nodigen Merly uit om zo snel mogelijk contact op te nemen met praktijklector Ilse Vanwezer zodat er verdere, concretiserende stappen kunnen worden gezet.

De Interne Beroepscommissie stelt vooreerst vast dat de opleiding uitvoering geeft aan de toepasselijke onderwijs- en examenreglementering:

"(...) Tijdens vakantieperiodes kan een opleiding studenten laten deelnemen aan een stage of werkplekleren (...) Weigering door de student kan leiden tot studieduurverlenging. (...)"

In het licht van haar beslissing van 17 juni 2022 acht de Interne Beroepscommissie deze toepassing van art. 17 OER niet onredelijk.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de opleiding uitvoering wil geven aan de beslissing van de Interne Beroepscommissie en zulks doet in de mate van het mogelijke en haalbare (zie ook R.Stvb. 3 augustus 2016, nr. 2016/192). Wederom kan de Interne Beroepscommissie niet besluiten dat de opleiding zich “(...) *allesbehalve constructief* (...)” zou opstellen (zie ook R.Stvb. 11 augustus 2015, nr. 2015/148).

De student werd uitdrukkelijk gevraagd om zo snel mogelijk contact op te nemen met de betrokken begeleider, teneinde de stage spoedig te kunnen aanvatten.

In ieder geval stelt de Interne Beroepscommissie vast dat de opleiding in de mate van het mogelijke en haalbare de student in de mogelijkheid heeft weten stellen om uitvoering te geven aan de stage. Van de student mag dan vervolgens ook een constructieve houding worden verwacht, wil zij werkelijk komen tot een correct afronden van de stage.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student stelt dat inzake de ter hernemen stage zij opnieuw dezelfde praktijklector kreeg toegewezen, met name degene die de stage in eerste instantie onrechtmatig heeft weten beëindigen en bovendien aangaf “(...) bang te zijn (...)” van de student.

De Interne Beroepscommissie begrijpt vooreerst dat de student op 30 juni 2022, in antwoord op de hierboven ingesloten mail van de opleiding van 28 juni 2022, het volgende weet te stellen:

[E-mail van 30 juni 2022 van de raadsman van verzoekster aan B.H.]

Ondanks het feit dat uw opdrachtinvulling mijn inziens nog altijd niet redelijk is, mede gelet dat cliënte tijdens de vakantieperiode een zwaar werkschema zal moeten afleggen, geeft cliënte wel aan akkoord te gaan op twee voorwaarden:

- (1) Dat het eindwerk - dat gekoppeld is aan de stage en waarover u tot op heden niets schrijft- wordt beperkt;
- (2) Dat haar een andere docent wordt toegewezen voor de opvolging van de stage. Mevr. Vanwezer is diegene die de fout heeft gemaakt waardoor de stage van cliënte ten onrechte werd stopgezet. Het is ook voormelde mevrouw die heeft aangegeven schrik te hebben van cliënte. In een dergelijke sfeer kan de stage niet worden afgelegd;

Ik zie uw spoedige berichten tegemoet.

De Interne Beroepscommissie stelt aldus vast dat de student ingaat op het voorstel van de opleiding maar daaraan voorwaarden wil koppelen.

De Interne Beroepscommissie begrijpt dan uit het aangevoerde mailverkeer dat de opleiding dezelfde dag nog het volgende heeft weten antwoorden:

[E-mail van 30 juni 2022 van B.H. aan verzoekster en haar raadsman]

“Het beroep van de student heeft betrekking op de stage in het opleidingsonderdeel Beroepspraktijk 3.

Het eindwerk waarnaar u verwijst, maakt deel uit van het opleidingsonderdeel Graduaatsproef. De student zal correct en professioneel begeleid worden door praktijklectoren die vertrouwd zijn met Beroepspraktijk 3.

[K.V.d.d.] en [I.V.] zullen instaan voor deze begeleiding. Voor de eerste afspraken kan de student contact opnemen met praktijklector [I.V.]”

De Interne Beroepscommissie wil vooreerst onderstrepen dat wat betreft een evaluator een vermoeden van onpartijdigheid en professionaliteit weet te gelden. Het is aan de student om

concrete bewijzen voor te leggen die het tegendeel aantonen (RvS 7 oktober 2010, nr. 8 207.973; R.Stvb. 7 augustus 2007, nr. 2007/026; R.Stvb. 21 oktober 2011, nr. 2011/131; R.Stvb. 14 oktober 2013, nr. 2013/194; R.Stvb. 11 december 2014, nr. 2014/439; R.Stvb. 20 augustus 2015, nr. 2015/150, R.Stvb. 20 april 2016, nr. 2016/067. Een beslissing tot beëindiging van een stage impliceert niet dat de docent partijdig zou zijn.

De student steunt in casu op de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 17 juni 2022, waar de Interne Beroepscommissie de beslissing tot beëindiging van de stage heeft verworpen. Zoals de student dan weet heeft de Interne Beroepscommissie de toen bestreden beslissing verworpen op grond van de motiveringsplicht. Geenszins is de Interne Beroepscommissie tot het besluit gekomen dat de docent in casu partijdigheid kon worden verweten, laat staan dat zij thans wel tot zulk besluit zou komen. De student heeft geen concrete bewijzen weten voor te leggen die het vermoeden van onpartijdigheid en professionaliteit in hoofde van de docent onderuithalen (R.Stvb. 30 augustus 2016, nr.2016/225).

Met eventuele mondeling gemaakte opmerkingen kan de Interne Beroepscommissie uiteraard maar moeilijk rekening houden (R.Stvb. 31 augustus 2006, nr. 2006/010).

Het middel kan niet worden aangenomen.

Zowel uit het verzoekschrift van de student als uit het aangevoerde mailverkeer begrijpt de Interne Beroepscommissie dat zich in het verlengde van het voorgaande een discussie zou ontsponnen hebben met betrekking tot het opleidingsonderdeel MGH20J Graduaatsproef.

De student verwijst concreet naar een intern beroep dat zij heeft weten indienen met betrekking tot het genoemde opleidingsonderdeel MGH20J Graduaatsproef en legt in dat verband de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 18 juli 2022 voor.

De student stelt op 6 juli 2022 het genoemde intern beroep in, binnen de periode waarin zij haar stage kon verder zetten, zo blijkt uit de hierboven ingesloten mail vanuit de opleiding van 28 juni 2022.

De Interne Beroepscommissie heeft op 18 juli 2022, binnen de haar gegeven termijnen, besloten tot ontvankelijkheid maar ongegrondheid van het intern beroep van de student met betrekking tot het opleidingsonderdeel MGH20J Graduaatsproef. Met de beslissing heeft de Interne Beroepscommissie o.m. weten oordelen dat, zoals de opleiding in de hierboven ingesloten mail van 30 juni 2022 terecht aangeeft, het opleidingsonderdeel MGH20J Graduaatsproef en het opleidingsonderdeel MGH19J Beroepspraktijk 3 afzonderlijke opleidingsonderdelen zijn en er dus geen sprake is van een door de student voorgehouden koppeling inzake de genoemde opleidingsonderdelen.

De student stelt nu dat hoewel de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 18 juli 2022 volgens haar “(...) *niet correct* (...)” was, zij hiertegen evenwel geen extern beroep heeft weten instellen.

De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat de student dus heeft weten berusten in haar beslissing van 18 juli 2022 en bijgevolg nu niet kan voorhouden dat deze beslissing “(...) *niet correct* (...)” zou zijn.

Wat betreft grieven inzake haar beslissing van 18 juli 2022 verwijst de Interne Beroepscommissie dan ook naar het genoemde besluit en de berusting daarin in hoofde van de student.

In ieder geval moet de Interne Beroepscommissie vaststellen dat de student, hoewel zij – terecht (zie supra) – gewezen werd op het feit dat de genoemde opleidingsonderdelen afzonderlijke opleidingsonderdelen zijn, deze door haar ontsponnen discussie bezwaarlijk kan opwerpen als een vertragende factor in het uitvoeren van de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 17 juni 2022.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student voert aan dat zij op 15 juli 2022 vanuit de opleiding de bevestiging kreeg haar stage te kunnen starten.

In het door de student ter zake aangevoerde mailverkeer leest de Interne Beroepscommissie het volgende:

[E-mail van 15 juli 2022 van B.H. aan verzoekster]

In bijlage vind je de ondertekende en verder ingevulde delen van de overeenkomst werkplekieren. Merk op dat pagina 4 van het contract in jouw mailing ervan aan ons, ontbrak. Zorg er zeker voor dat je stageplaats het volledige contract ontvangt.

We namen contact op met de stageplaats die jij voorstelde tijdens het afstemmingsgesprek op 8 juli 2022, om zicht te krijgen op de concrete HR-stagetaken die je er zou kunnen opnemen.

Tijdens het afstemmingsgesprek van 8 juli kon je immers zelf geen afdoende antwoord geven op de vraag welke concrete stagetaken je zou kunnen opnemen op de door jou voorgestelde stageplaats en hoe je deze en de door jou gewenste stagetaken kan koppelen aan de HR-competenties BP 3 die je persoonlijk dient te ontwikkelen.

Jij had op vrijdag 8 juli op campus een afstemmingsgesprek met BP3-stagebegeleider Kaat Boonen. Normaal gezien had Ilse Vanwezer dit afstemmingsgesprek met jou gevoerd op de campus op vrijdag 8 juli om 10 uur. Jij had deze uitnodiging geweigerd omdat je je door ziekte niet kon verplaatsen. Daarop had Ilse Vanwezer andere afspraken gepland voor die dag. Zonder voorafgaandelijke verwittiging kwam jij vrijdag 8 juli toch opdagen op het aanvankelijk voorgestelde tijdstip, maar het was onmogelijk om de agenda van Ilse nog aan te passen. Daarop hebben we BP3-begeleider Kaat Boonen het afstemmingsgesprek laten voeren. Jij ging hiermee akkoord. Het afstemmingsgesprek kon door dit alles wel pas starten om 11.45 uur. Je ging ermee akkoord dat Dirk Derwael, onderwijs- en examenombuds, ook aanwezig was tijdens het afstemmingsgesprek.

Nu het stagecontract ondertekend is, kan jij starten met het presteren van de vereiste stage-uren en met de uitwerking van de opdrachten waarvan je het overzicht reeds bezorgd kreeg.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat tussen de hierboven ingesloten mail van de opleiding van 28 juni 2022 en de hierboven ingesloten mail van de opleiding van 15 juli 2022, naast een door de student ontsponnen vertragende discussie omtrent een ander opleidingsonderdeel (zie supra), op 8 juli 2022 een “(...) *afstemmingsgesprek* (...)” heeft plaatsgevonden waaruit is weten volgen dat de opleiding contact heeft opgenomen met de door de student voorgestelde stageplaats en zulks te meer daar de student kennelijk tijdens het afstemmingsgesprek niet afdoende kon aantonen welke de stagetaken zouden zijn in het licht van de te toetsen competenties binnen het opleidingsonderdeel MGH19J Beroepspraktijk 3. Van de opleiding begrijpt de Interne Beroepscommissie bijgevolg dat een inhoudelijk akkoord inzake de voorgestelde stageplaats op dat ogenblik, door een onvoldoende voorbereiding in hoofde van de student, niet gegeven kon worden.

Het is niet onredelijk dat de opleiding een screening wil uitvoeren, teneinde na te gaan of in casu effectief sprake is van een gepaste stageplaats (R.Stvb. 18 augustus 2015, nr. 2015/135).

Bovendien begrijpt de Interne Beroepscommissie van de opleiding dat de student op 5 juli 2022, dus enige tijd na de hierboven ingesloten mailing vanuit de opleiding van 28 juni 2022, de gegevens van de nieuwe stageplaats alsook een ondertekende stageovereenkomst weet over te maken:

[E-mail van 5 juli 2022 van verzoekster aan I.V., K.V.d.d. en B.H.]

Hierbij mijn gegevens stageplaats en ingevulde contract. Mijn stageplaats is erg gedreven en enthousiast om mijn zo spoedig mogelijk te laten beginnen. Gelieve iemand mijn verder te informeren over de volgende te nemen stappen, aangezien het bijzonder traject is.

Van de opleiding heeft de Interne Beroepscommissie, naast de hierboven ingesloten mail van 5 juli 2022, bovendien ook nog de volgende toelichting ontvangen:

“(…) (de student) handelt hier niet conform de ontvangen instructies van [] 27 juni. In deze instructies was aangegeven dat de stage-overeenkomst pas kan worden ondertekend door de school nadat het afstemmingsgesprek is doorgegaan en er een inhoudelijk ak[k]oord is gegeven door de stagementor over het voorstel van stageplaats en takenpakket. (…)”

Gelet op de hierboven ingesloten mailing van 27 juni 2022 en de overwegingen van de Interne Beroepscommissie inzake het uitvoeren van een screening van een nieuwe stageplaats (zie supra) en in zoverre de Interne Beroepscommissie hier een middel heeft weten ontwaren, kan het niet worden aangenomen.

De student voert aan dat zij de stage op 8 augustus 2022 kon aanvatten. De student werpt vervolgens op dat zij tijdens de week van 8 augustus 2022 slechts twaalf uren stage heeft weten presteren, “(…) door een covidbesmetting en daaropvolgende quarantaine (…)”.

De Interne Beroepscommissie, die het intern beroep op basis van stukken weet te behandelen (art. 86 OER) kan niet vaststellen dat de student ter zake enig bewijs van gewettigde afwezigheid weet voor te leggen. De Interne Beroepscommissie acht het in ieder geval niet onredelijk om van de student, die blijkens haar intern beroep nu het belang van het verder uitvoeren van de stage lijkt in te zien, te verwachten een afwezigheid tijdens een belangrijk moment in de opleiding (en in casu ook op de tijdslijn) te wettigen, zodoende haar slaagkansen niet te hypothekeren.

De Interne Beroepscommissie wil in dat verband onderstrepen dat – zoals de student weet – om gewettigd afwezig te zijn bij een evaluatieactiviteit, hiervan officieel melding moet worden gemaakt met aflevering van een bewijsstuk. De student kan daartoe o.m. de noodzakelijke info terugvinden op de website van de hogeschool.

Indien er geen sprake is van een gewettigde afwezigheid, vormt het niet-deelnemen aan evaluatiemomenten een louter persoonlijke keuze van de student en maakt deze keuze als zodanig geen bijzondere omstandigheid uit (R.Stvb. 10 november 2011, nr.2011/184; R.Stvb. 9 december 2010, nr.2010/111). De gevolgen van deze keuze zijn dan voor rekening van de student.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student voert aan dat de stageplaats op 18 augustus 2022 heeft aangegeven t.a.v. de opleiding dat de stage goed gestart was.

In een door de student aangedragen mail leest de Interne Beroepscommissie o.m. het volgende:

[E-mail van S.G. van stageplaats Tikvatenoe aan I.V. en verzoekster]

Merly is deze week haar stage goed gestart bij ons.
Dinsdag hadden we al een gesprek om te bekijken wat haar takenpakket allemaal kan inhouden en aan wat er hoge nood is.
We zijn heel tevreden dat Merly haar stage bij ons komt doen, ze zal zeker een meerwaarde kunnen zijn in het verhelpen van 'problemen' waar we tegen aan botsen?

Merly is gestart met het opstellen van een vacature en moest gratis websites zoeken waarop deze kon worden geplaatst.
Dit is haar tot zoverre gelukt, op een paar spel en taalfoutjes na! We verwachten dat ze vrijdag deze taak verder heeft afgerond.

Haar andere taak was het meehelpen opstellen van een rooster voor 1 individuele medewerker. Dit lukt aardig, maar ze is wat traag als het gaat om computervaardigheden. We doelen ernaar dat dit rooster volgende week door haar wordt aangepast en onze collega tijdig een update heeft.

1 september start er een nieuwe medewerker, we verwachten van Merly om haar bevindingen van haar eindwerk in te zetten om deze nieuwe medewerker rond te leiden en van de nodige informatie te voorzien. Uiteraard zal ik dit kort opvolgen.

Vandaag gaat ze met mij op rondleiding langs de verschillende teams, dit doen we iedere week om problemen op de werkvloer op te pikken. We gaan ervanuit dat ze actief meedenkt aan oplossingen en een proactieve houding neemt.

Graag willen we ook dat ze iets uit werkt om de tevredenheid bij onze werknemers te bevorderen. Ze kwam op het idee om na de uren iets te organiseren met een hapje en drankje. Ze gaat hier mee aan de slag

Verder heeft Merly nog opdrachten gekregen rond hoe het team beter feedback te geven, op zoek te gaan naar opleidingen rond onze tilliften, rond te horen bij de teams aan welke opleidingen er nog behoefte is en het aanwerven van vrijwilliger buiten onze vaste poel. We verwachten dat ze hierin prioriteiten kan maken en uitgeschreven verslagen presenteert.

Wij doen als personeelsdienst heel veel, Merly pikt heel snel op en stort zich op de diverse taken. Alleen zal ze misschien wat meer tempo bij computer skills moeten ontwikkelen (Een mail sturen duurt langer dan normaal) Ik heb gehoord, dat dit in het verleden een werkpunt was en ze er de afgelopen tijd aan heeft gewerkt!

Merly vraagt veel feedback, dit is niet slecht, maar aangezien haar vaardigheden en professionaliteit soms overbodig.

Zij heeft een mobile telefoon, glijdende uren en mag soms in overleg van thuis uit werken, maar hierover zijn duidelijke afspraken.

U had 2 datums doorgestuurd voor een overlegje. Dinsdag 23 werk ik tot 14u, woensdag 24 tot 16u. Laat maar weten wat u past. Ik vertrek nu op verlengd weekend dus ben telefonisch even niet bereikbaar. Ik lees wel mijn mails na.

De Interne Beroepscommissie kan ter zake geen middel ontwaren maar neemt, teneinde niet te verdwalen in het verzoekschrift van de student, akte van het voorgaande.

De student stelt dat, in antwoord op de hierboven ingesloten mail, de opleiding heeft aangegeven dat de student niet meer alle uren stage zou kunnen doen.

De student weet ter zake o.m. de volgende mail aan te leveren:

[E-mail van 24 augustus 2022 van I.V. aan verzoekster]

Wat de duurtijd van de stageperiode betreft, verwijs ik naar het akkoord van jou en je advocaat op 28 en 30 juni. Jouw stageperiode kon aanvangen van eind juni tem 15 juli en van 8 augustus tem 13 september. Het is binnen deze periode dat jij je stagedagen dient te presteren. In te halen ziekte dagen dienen ook binnen deze periode gerealiseerd te worden.

De student stelt dat de opleiding had kunnen beslissen om een vervangopdracht op te leggen, in lijn met de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 17 juni 2022.

De Interne Beroepscommissie heeft hierboven reeds standpunt ingenomen met betrekking tot de genoemde vervangopdracht. De opleiding werd de mogelijkheid gelaten om te opteren voor het laten hernemen van de resterende uren stage. Zoals hierboven reeds aangegeven rust op de opleiding het vermoeden van deskundigheid (R.Stvb. 10 augustus 2016, nr. 2016/197) en heeft men vanuit de opleiding een volledig beeld van de te leveren prestaties en te behalen competenties. De opleiding is met andere woorden het best geplaatst om ter zake een afweging te maken (R.Stvb. 16 augustus 2005, nr. 2005/018; R.Stvb. 26 augustus 2010, nr. 2010/042; R.Stvb. 22 april 2014, nr. 2014/046; R.Stvb. 31 juli 2014, nr. 2014/092; R.Stvb. 6 oktober 2015, nr. 2015/251; R.Stvb. 22 augustus 2016, nr. 2016/214; R.Stvb. 22 augustus 2016, nr. 2016/234; R.Stvb. 10 april 2017, nr. 2017/084; R.Stvb. 16 augustus 2017, nr. 2017/223; R.Stvb. 1 september 2017, nr. 2017/227). Dat de Interne Beroepscommissie de opleiding ter zake de nodige afwegingsruimte heeft gelaten, is bovendien niet onredelijk gezien het opleggen van een vervangende taak slechts op aanvaarding kan rekenen op voorwaarde dat deze als volwaardig equivalent beschouwd kan worden voor de nog resterende uren stage (R.Stvb. 1 oktober 2010, nr. 2010/071).

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student stelt dat de opleiding verweten kan worden telkens redenen aan te halen waarom de stage niet aangevat kon worden.

De Interne Beroepscommissie kan niet vaststellen dat de student concreet aangeeft welke deze redenen dat dan zouden zijn.

Uit het aangevoerde en ook het hierboven ingesloten mailverkeer kan de Interne Beroepscommissie in ieder geval niet besluiten dat de opleiding eenvoudigweg verweten kan worden de aanvang van de stage te belemmeren.

De student kreeg op 28 juni 2022 de bevestiging de stage te kunnen starten en zulks tot en met 15 juli en vervolgens verder te zetten van 8 augustus tot en met 13 september 2022. De student, die in haar verzoekschrift thans expliciet aangeeft aangedrongen te hebben op een spoedige start van de stage en aldus het belang om dan bij ontvangst van de genoemde mail 14 van 28 juni 2022 de stage zo spoedig mogelijk aan te vatten, weet te onderschrijven, heeft dan vervolgens een afwachtende houding aangenomen om op 30 juni 2022 voorwaarden te stellen inzake de stage en de kwestie bovendien te doen verzanden in een (overigens niet-gegronde; zie supra) discussie en beroepsprocedure omtrent een ander opleidingsonderdeel. De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat de student vanaf 28 juni 2022 in de mogelijkheid was om uitvoering te geven aan de resterende uren stage maar door zo te handelen als hierboven beschreven, zelfstandig besloten heeft om een en ander desalniettemin uit te stellen. De Interne Beroepscommissie is daarbij van oordeel dat de situatie dat de student te presteren uren stage zou mislopen, dan bezwaarlijk aan de opleiding, aan wie trouwens – zo blijkt uit de stukken – in casu een constructieve houding valt toe te schrijven, verweten kan worden.

De Interne Beroepscommissie verwijst bovendien naar hetgeen zij hierboven reeds uiteen heeft weten zetten inzake het ontbreken van bewijsstukken inzake een door de student opgeworpen afwezigheid en de gevolgen daarvan.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student stelt vervolgens de inhoudelijke beoordeling inzake het voorliggende opleidingsonderdeel in vraag.

De student wijst de Interne Beroepscommissie op de tussentijdsevaluatie en dat haar “(...) op geen enkele manier gecommuniceerd (werd) dat (...) zij niet zou slagen (...)”.

De student stelt dat de praktijklector in de tussentijdse evaluatie ook in het rood werkpunten heeft aangestipt. De student stelt met andere woorden een gebrek inzake de begeleiding aan de kaak.

De Interne Beroepscommissie leest vooreerst het volgende in de ECTS-fiche met betrekking tot de eindbeoordeling inzake het voorliggende opleidingsonderdeel:

De eindbeoordeling op 20 is samengesteld uit:

- de prestaties en het groeiproces op de leerwerkplek (10/20)
deze worden geëvalueerd aan de hand van het competentiegericht evaluatieschema in de Handleiding beroepspraktijk
- individuele opdrachten (10/20)
opdrachten gelieerd aan super- en intervisie

De student moet op beide onderdelen (prestaties op de leerwerkplek en individuele opdrachten) afzonderlijk slagen om te kunnen slagen op het geheel.

De Interne Beroepscommissie heeft van de opleiding inzage gekregen in de genoemde “(...) Handleiding beroepspraktijk (...)” en ook in het evaluatieschema, waarop de student bovendien op duidelijke en volledige wijze zicht had, daar deze vrij raadpleegbaar waren via het permanent te raadplegen online leerplatform van de hogeschool (R.Stvb. 31 oktober 2006, nr. 2006/031; R.Stvb. 29 oktober 2008, nr. 2008/060; R.Stvb. 27 maart 2009, nr. 2009/014; R.Stvb. 22 juli 2010, nr. 2010/023; R.Stvb. 7 augustus 2012, nr. 2012/153; R.Stvb. 1 september 2014, nr. 2014/136; R.Stvb. 1 september 2014, nr. 2014/138; R.Stvb. 2 september 2014, nr. 2014/140; R.Stvb. 14 december 2016, nr. 2016/525; R.Stvb. 14 december 2016, nr. 2016/ 558; R.Stvb. 1 maart 2017, nr. 2017/044; R.Stvb. 5 december 2017, nr. 2017/542).

De Interne Beroepscommissie neemt vervolgens akte van de tussentijdse evaluatie en leest hierin o.m. het volgende:

<p>toekomst. Op zoek gaan naar leermaterialen hoe je vlotter een email schrijft. In overleg met Shirley en Barbara, wil ook medewerker stimuleren om zelf oplossingen aan te dragen, en misschien daar een workshop over houden.</p>	<p>heeft plaats gevonden en dit ten goede is gekeerd.</p> <p>Merly is best veel bezig met haar dyslexie. Ze ervaart dit echt als een 'beperking'. Dit moet ze op bepaalde momenten kunnen isoleren. Het is de inhoud van een mail die telt, niet zozeer de schrijfwijze. Interne mails mogen wat meer casual zijn, externe mails vraagt ze wel eens te controleren.</p>
<p>Aanvulling praktijklector</p> <p>Merly probeert haar mailverkeer vlotter te laten verlopen door de mails korter en bondiger te formuleren. Ze worstelt soms met het tempo omdat ze perfectionistisch is en zoekt hierin naar een balans om vlotter te kunnen werken. Merly heeft de afspraak dat interne mails informeler kunnen, met begrip voor haar dyslexie-fouten.</p> <p>De VDAB-tool ter ondersteuning van mensen met een lees-/leerhandicap heeft Merly nog niet vastgekregen, maar ze blijft proberen.</p>	

<p>Feedback student</p> <p>Een goede planning is half het werk, maar ik merk het verschil met mijn vorige stage dat deze werkplek veel meer dynamisch is. Deze werkplek vraagt een snel omschakelingsvermogen en professionaliteit. Op andere stageplaatsen waren er veel meer protocollen waaraan je vast kon houden. Ik geniet meer van deze stage want oplossingsgericht denken is een must. Maar ook mijn ervaringen en professionaliteit</p>	<p>Feedback mentor</p> <p>Ik merk dat Merly op dezelfde problemen stuit waarop we al langer stuiten nl communicatie met het team. Daar we een continue werking zijn, hebben we zelden het team helemaal samen. Dit maakt dat communicatie via mail erg belangrijk is. Echter niet alle collega's zijn even vlot in het lezen en beantwoorden van mails. Dit maakt het vaak erg moeilijk om tot iets te komen.</p>
--	--

<p>maken dat ik veel sneller kan schakelen en connectie kan zetten.</p> <p>Ik wil nog wel wat zekerder worden als het gaat om feedback vragen, het kan soms overbodig en lastig zijn.</p> <p>Ik wil blijven werken met de uitdagingen hoe ik het hele team meekrijg in de opdrachten en niet per subteam. Ik vind dit een spannende maar leuke uitdaging.</p>	<p>Daarom is het vooral belangrijk dat Merly zich op gevarieerde tijdstippen op de werkvloer begeeft om zo al de collega's te bereiken. Vooral met 1 team zal ze haar werk hebben. Dit is een volledig nieuw team sinds eind vorig jaar en het teamgevoel is hier nog vaak ver te zoeken. Ook zijn zij over de maanden zo ondersteund, dat het nu tijd wordt dat zij voor een stuk zelfregulerend worden, maar dit verloopt moeizaam. Merly zal zich op verschillende vlakken moeten inzetten: posities naar tevredenheid, waar zijn er problemen, aan wat heeft het team nog behoefte, hoe kunnen we van deze verschillende persoonlijkheden een team maken.</p>
---	---

problemen met de eigenaar en de omgeving

tempo, computer en taalvaardigheden aanbod

Uit de aangeleverde stukken stelt de Interne Beroepscommissie vast dat de student kennelijk werd gewezen op werkpunten, de nood aan bijsturing werd aldus aangegeven en hierin ligt bijgevolg een remediëringkans voor de student besloten (R.Stvb. 8 augustus 2016, nr. 2016/195).

Het geven van feedback betekent in beginsel geen beoordeling als zodanig, maar is wel dienend inzake het stimuleren van de student (R.Stvb. 5 september 2005, nr. 2005/024; R.Stvb. 5 september 2016, nr. 2016/212; R.Stvb. 24 augustus 2016, nr. 2016/216; R.Stvb. 9 november 2016, nr. 2016/479). Dat men zou kiezen voor bijvoorbeeld bemoedigende feedback hoeft dan weer niet te betekenen dat er geen wezenlijke tekortkomingen meer zijn (R.Stvb. 9 november 2016, nr. 2016/479).

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student stelt dat, op de laatste dag van de stage (d.d. 13 september 2022), de eindevaluatie invulling kreeg "(...) zonder dat ergens uit bleek dat (zij) niet geslaagd zou zijn (...)". De student stelt dat zij de werkpunten heeft weten wegwerken.

De Interne Beroepscommissie neemt akte van de eindevaluatie en stelt vast dat zaken die door de praktijklector rood werden aangevinkt, nog steeds op dergelijke wijze aangevinkt worden als zijnde werkpunten. De Interne Beroepscommissie voegt ter illustratie het volgende bij:

gevonden en dit ten goede is gekeerd .
Merly is best veel bezig met haar dyslexie.
Ze ervaart dit echt als een 'beperking' . Dit
moet ze op bepaalde momenten kunnen
loslaten . Het is de inhoud van een mail die
telt niet zozeer de schrijfwijze . Intern

Feedback mentor
Ik merk dat Merly op ~~dezelfde problemen~~ stuit
waarop we al langer stuiten nl ~~communicatie~~
~~met het team~~ . Daar we een continue werking
zijn, hebben we zelden het team helemaal
samen . Dit maakt dat communicatie via mail
erg belangrijk is. Echter niet alle collega's zijn
even vlot in het lezen en beantwoorden van
mails. Dit maakt het vaak erg moeilijk om tot
iets te komen.
Daarom is het vooral belangrijk dat
Merly zich op ~~gevarieerde tidsstippen~~
~~op de werkvloer begeeft~~ . Ik doe

verloopt moeizaam . Merly zal zich
op verschillende vlakken moeten
inzetten ; polsen naar tevredenheid
waar zijn er problemen, aan wat
heeft het team nog behoefte, hoe
kunnen we van deze verschillende
persoonlijkheden 1 team maken

computer vaardigheden

De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat wanneer tussentijds aangemerkte werkpunten (zie supra) terugkeren in de eindevaluatie, de student redelijkerwijze kon vermoeden dat in casu geen verbetering heeft plaatsgegrepen.

De Interne Beroepscommissie moet bovendien vaststellen dat in de door de student aangevoerde mail vanuit de stageplaats van 18 augustus 2022, de stageplaats zelf aangeeft dat de student tijdens de eerste week spel- en taalfouten maakte en traag was inzake computervaardigheden, zijnde werkpunten die doorheen de gehele stage kennelijk blijven terugkeren.

Een stage wordt gekenmerkt door een groeipad. Bij stage mag men dus progressie verwachten (R.Stvb. 21 september 2017, nr. 2017/246). Het eventueel maken van vorderingen sluit niet uit dat bepaalde onderdelen een werkpunt kunnen blijven (R.Stvb. 6 maart 2007, nr. 2007/005).

Een student kan met andere woorden – niettegenstaande zelfs een positieve evolutie – nog steeds onder de lat blijven.

Het aangevoerde gegeven dat men rekening zou hebben gehouden met alle richtlijnen (R.Stvb. 23 juli 2013, nr. 2013/117) of feedback, leidt niet automatisch tot een hogere score (R.Stvb. 2 mei 2016, nr. 2016/074; R.Stvb. 24 augustus 2016, nr. 2016/216).

De eindbeoordeling ressorteert in ieder geval niet bij de student. Op de evaluator rust het vermoeden van deskundig te zijn. (R.Stvb. 10 augustus 2016, nr. 2016/197). De eigen onderwijskundige inzichten van de student zijn zonder relevantie (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027). Het is de hogeronderwijsinstelling die de eindverantwoordelijkheid inzake de eindbeoordeling weet te dragen. An sich is dit niet onlogisch: het is enkel de onderwijsinstelling die een volledig beeld heeft van de student en van de prestaties die deze moet leveren. Zij kennen ook de correcte interpretatie van het beheersingsniveau van de te behalen competenties. De mentor heeft geen volledig zicht op de prestaties van de student en de standaarden waaraan die moet voldoen (R.Stvb. 16 augustus 2005, nr. 2005/018; R.Stvb. 26 augustus 2010, nr. 2010/042; R.Stvb. 22 april 2014, nr. 2014/046; R.Stvb. 31 juli 2014, nr. 2014/092; R.Stvb. 6 oktober 2015, nr. 2015/251; R.Stvb. 22 augustus 2016, nr. 2016/214; R.Stvb. 22 augustus 2016, nr. 2016/234; R.Stvb. 10 april 2017, nr. 2017/084; R.Stvb. 16 augustus 2017, nr. 2017/223; R.Stvb. 1 september 2017, nr. 2017/227). In die optiek kan een stagebegeleider in principe zelfs positieve beoordelingen van een mentor opzijshuiven (R.Stvb. 26 augustus 2010, nr. 2010/042; R.Stvb. 28 augustus 2012, nr. 2012/160; R.Stvb. 21 augustus 2013, nr. 2013/145; R.Stvb. 26 februari 2015, nr. 2015/022; R.Stvb. 6 oktober 2015, nr. 2015/251).

Met eventuele mondeling gemaakte opmerkingen kan de Interne Beroepscommissie uiteraard maar moeilijk rekening houden (R.Stvb. 31 augustus 2006, nr. 2006/010).

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student wijst de Interne Beroepscommissie op het gegeven dat zij inzake te maken opdrachten enkel de voorbereiding heeft weten indienen en dat de uitvoering van deze opdrachten buiten de stageperiode viel.

Van de opleiding heeft de Interne Beroepscommissie ter zake o.m. de volgende toelichting ontvangen:

“(…) Startopdracht: (de student) formuleert geen concrete werkpunten, geeft geen reflectie over het interview dat ze afnam en formuleert geen competenties als leerdoel.

(…)

LinkedIn-profiel: (de student) heeft een profiel opgemaakt (= opdracht BP2), maar niet verdiept (= opdracht BP3).

(…)

Afstemmingsgesprek: (de student) had dit gesprek niet voorbereid (…)

(…)

(De student) zou een workshop uitwerken rond communicatie binnen een bepaald team; ze heeft offertes aangevraagd aan organisaties die de workshop inhoudelijk uitwerken en geven. Haar deadline voor het indienen van die offertes lag na de beëindiging van de stage waardoor ze die offertes niet kon analyseren/vergelijken, er geen besluit uit kon trekken en geen advies kon formuleren.

(…)

(De student) lanceerde het idee om elke 4e donderdag van de maand na het werk samen met de collega's een borreltje te gaan drinken vanuit de theorie dat een teambuilding buiten de werkvloer een sterker effect heeft, maar de eerste samenkomst viel buiten de stageperiode (29/09) waardoor de uitwerking van het idee en de toepassing en bijsturing ervan ontbreekt.

(...)

(De student) kreeg geen respons op haar enquête die ze via mail verstuurd had en daarom schreef ze de vragen neer op enkele pamfletten en hing die op in verschillende gezamenlijke ruimtes zodat medewerkers er hun antwoord op konden schrijven; de pamfletten hingen op de laatste stagedag nog overal op, waardoor de verwerking van de antwoorden niet meer kon gebeuren en (de student) er ook geen conclusies uit kon trekken en geen adviezen rond kon formuleren.

(...)

Op 15/09 had het management van Tikvatenoe een feestmoment voorzien voor al haar medewerkers en (de student) had het idee om daar een teambuilding aan te koppelen door enkele spelen uit te werken rond de 7 rollen van Belbin. De uitwerking/toepassing van deze teambuilding viel echter niet meer tijdens haar stageperiode.

(....)

(De student) kon vanaf 27 juni met haar opdrachten starten volgens de duidelijke instructies uit de mail van (...) de school. Ook tijdens de sluiting van de campus kon (de student) werken aan deze individuele opdrachten. (...)"

Vertrekkende van het vermoeden van deskundigheid en onpartijdigheid dat rust op de betrokken medewerkers van de hogeschool, bestaat er voor de Interne Beroepscommissie geen reden om te twifelen aan deze toelichting (R.Stvb. 11 december 2014, nr. 2014/371).

In het licht van de concrete grief van de student en de aangeleverde stukken, kan de Interne Beroepscommissie ter zake niet besluiten dat de opleiding enige onredelijkheid verweten kan worden. Het is de verantwoordelijkheid van de student om inzake te maken opdrachten in het kader van het voorliggende opleidingsonderdeel een ondernemende houding aan te nemen en ervoor te zorgen dat opdrachten tijdig gefinaliseerd zijn. Het is aan de student om een werk tijdig af te ronden (zie ook R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/031).

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student stelt dat zij op 16 september 2022 het eindresultaat (8 op 20) inzake het opleidingsonderdeel MGH19J Beroepspraktijk 3 mocht ontvangen.

De student wijst de Interne Beroepscommissie op een schending van de motiveringsplicht, daar zij niet kan achterhalen op welke wijze het eindcijfer van 8 op 20 tot stand is gekomen.

De Interne Beroepscommissie heeft ter zake navraag gedaan bij de opleiding en heeft o.m. de volgende toelichting ontvangen:

"(...) Beoordeling BP3 – totaalscore: 8/20 (...)"

"(...) (De student) behaalt de eindcompetenties voor BP3 niet: (...)"

"(...) Beoordeling stage BP3 – deelscore van 4/10 (...)"

"(...) (De student) formuleert ideeën en acties, maar de uitwerking ontbreekt of blijft eerder theoretisch waarbij de vertaalslag naar de organisatie toe/de toepassing en toetsing aan de praktijk ontbreekt.

(...)

(De student) stond in voor de operationele organisatie van delen/stukjes van HR-processen, maar niet voor het ganse proces. (...) (De student) ging niet constructief aan de slag met de

feedback van haar stagementoren en teamleden uit UZA en ZNA, noch met de feedback van de begeleidende praktijklectoren en de opleidingscoördinator HR-support. (...) geen essentieel leerproces vanuit zelfreflectie (...)”

De opleiding weet daarbij ook nog volgende info aan te leveren:

Vaststelling aantal gepresteerde stage-uren	
Van de 400 u BP3 presteerde Merly er bij	
○ UZA: 80 u	
○ ZNA: 56,5 u	
○ Tikvatenoe vzw: 168 u (= 21 werkdagen aan 8u/dag gedurende de periode van 15/08/22 tot en met 13/09/2022 – op 31/08/2022 liep Merly geen stage omdat ze toen in de voormiddag haar afstudeerproject kwam presenteren op campus en in de namiddag vrij nam)	
→ TOTAAL: feitelijk maximum 304,5 u gepresteerd	

De Interne Beroepscommissie heeft van de opleiding o.m. ook nog de volgende toelichting ontvangen:

“(...) Beoordeling opdrachten BP3 – deelscore van 4/10 (...)”

De Interne Beroepscommissie heeft hierboven reeds inzage gehad in motieven achter de beoordeling van de opdrachten (zie supra).

Vertrekkende van het vermoeden van professionaliteit en onpartijdigheid in hoofde van de opleiding en haar medewerkers bestaat er voor de Interne Beroepscommissie geen reden om te twijfelen aan de ontvangen toelichting (R.Stvb. 11 december 2014, nr. 2014/371).

Een beoordeling van de voorliggende stukken doet de Interne Beroepscommissie niet anders besluiten. De beoordeling is verlopen conform de door de student voorgehouden regeling in de ECTS-fiche.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat in de motivering de vooropgestelde evaluatiecriteria effectief afgetoetst worden. De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat de beoordeling afdoende gemotiveerd werd. Bovendien had de student op duidelijke en volledige wijze zicht op de evaluatiecriteria, daar deze vrij raadpleegbaar waren via het online en permanent te raadplegen leerplatform (R.Stvb. 31 maart 2016, nr. 2016/057; R.Stvb. 22 augustus 2016, nr. 2016/214; R.Stvb. 22 augustus 2017, nr. 2017/203; R.Stvb. 1 september 2017, nr. 2017/227).

De Interne Beroepscommissie is bovendien van oordeel dat in casu geen sprake is van een onredelijke beoordeling. De Interne Beroepscommissie ziet zich geconfronteerd met een beslissing die op deugdelijke grondslagen berust en inhoudelijk niet van het normale beslissingspatroon afwijkt.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de motivatie verder gaat dan een louter cijfer (R.Stvb. 21 augustus 2013, nr. 2013/123; R.Stvb. 26 oktober 2017, nr. 2017/492). De motieven, die zorgvuldig, begrijpelijk en redelijk zijn (R.Stvb. 26 april 2012, nr. 2012/060) kennen bovendien een schriftelijke neerslag (R.Stvb. 7 november 2013, nr. 2014/347). De betrokken evaluatoren worden vermoed deskundig te zijn en genieten een persoonlijke appreciatieruimte

bij het maken van hun beoordeling (R.Stvb. 19 november 2015, nr. 2015/481; R.Stvb. 14 november 2016, nr. 2016/486; R.Stvb. 26 oktober 2017, nr. 2017/492). Daarenboven kunnen eigen onderwijskundige inzichten van de student geen impact hebben op de rechtmatigheid van het toegekende examencijfer, daar zij zonder relevantie zijn (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027).

De motiveringsplicht is niet geschonden.

De Interne Beroepscommissie wil daaraan toevoegen dat de student, conform artikel 71 OER, het recht heeft om inzage te krijgen in de documenten die ten grondslag lagen aan beslissingen ten aanzien van haar genomen. Deze bepaling betreft met andere woorden het recht op openbaarheid van bestuur. De verhouding tussen een student en de hogeschool is een contractuele verhouding. Studenten die zich inschrijven bij een hogeronderwijsinstelling sluiten een toetredingsovereenkomst af met het bestuur van deze instelling, waarbij zij de regels van het toepasselijke Onderwijs- en Examenreglement aanvaarden (zie ook art. II.273 CHO). De student kan zich dus niet verschuilen achter een gebrekkige kennis van de toepasselijke onderwijs- en examenreglementering (R.Stvb. 19 juni 2008, nr. 2008/011).

Het middel kan niet worden aangenomen.

De student wijst de Interne Beroepscommissie op het feit dat zij gedreven is en positieve evaluaties kan voorleggen.

Hoewel het voorliggende dossier de Interne Beroepscommissie maar moeilijk kan overtuigen van gedrevenheid in hoofde van de student, kan zij zich even moeilijk verplaatsen in het hoofd van de student. Wel mag de Interne Beroepscommissie aangeven dat motivatie en gedrevenheid op zich geen voldoende indicatie vormen voor de kansen om te slagen in een opleiding (R.Stvb. 9 december 2010, nr.2010/111).

Dat een student goed zou scoren op andere vlakken, impliceert niet dat hij of zij een slaagcijfer moet behalen op het opleidingsonderdeel waarop hij of zij een tekort behaalde (R.Stvb. 21 oktober 2008, nr. 2008/057; R.Stvb. 7 augustus 2014, nr. 2014/104). Andere opleidingsonderdelen toetsen andere competenties. Zelfs indien er een inhoudelijke band zou bestaan tussen de verschillende opleidingsonderdelen, kan de evaluatie voor deze verschillende opleidingsonderdelen sterk uiteen lopen (R.Stvb. 26 april 2012, nr.2012/060.). Het is dus niet zo dat een goed cijfer voor een opleidingsonderdeel of een goed afgelegd parcours afbreuk doet aan de negatieve beoordeling van een welbepaald opleidingsonderdeel.

In zoverre de Interne Beroepscommissie ter zake een middel kon ontwaren, kan het niet worden aangenomen.

Beslissing

Het intern beroep is ontvankelijk maar niet gegrond.

De Interne Beroepscommissie bevestigt de bestreden beslissing.”

Dit is de bestreden beslissing

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

Er dringen zich geen ambtshalve excepties op.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerking

Zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen (zie recent R.Stvb. 5 december 2022, nr. 8.137), mag van de partijen een zekere medewerking met de rechter worden verwacht, in het bijzonder in een procedure zoals deze voor de Raad, waarbij de decreetgever de wens heeft uitgedrukt dat binnen een korte termijn een uitspraak ten gronde wordt verleend.

In haar beroep voor de Raad werpt verzoekster drie inhoudelijke middelen op. Zij onderscheidt deze middelen, en geeft in de aanhef ervan uitdrukkelijk weer op welke rechtsgrond ze zijn gesteund.

Verwerende partij harerzijds, heeft het niet nuttig geacht om haar repliek in de antwoordnota op dezelfde wijze te structureren – zij zet haar standpunt in een doorlopende tekst uiteen.

Het valt aan verwerende partij toe om haar verweer te voeren zoals zij dat meest geschikt acht, ook al is die keuze per sé de sleutel tot een vlot begrip van woord en wederwoord.

Waar verwerende partij evenwel haar repliek opent met:

“Voor zover verwerende partij mogelijks middelen heeft weten ontwaren dewelke kritiek uitmaken op de bestreden beslissing en teneinde niet te verdwalen in het thans voorliggende verzoekschrift...”

mag dit enige verwondering wekken.

Eerste middel

Verzoekster steunt een eerste middel op de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Dit eerste middel heeft betrekking op het onderdeel ‘prestaties en het groeiproces op de leerwerkplek’.

Verzoekster bekritiseert de volgens haar weinig realistische wijze waarop het opleidingsonderdeel na de beslissing van de interne beroepscommissie van 17 juni 2022 werd georganiseerd. Terwijl in deze beslissing aan de opleiding de verplichting werd opgelegd om verzoekster *“in de mogelijkheid te stellen de stage te herdoen, indien nodig door het aanbieden van een vervangende opdracht”*, leidt de beroepscommissie in de thans bestreden beslissing volgens verzoekster ten onrechte uit het dossier af dat er voldoende mogelijkheden waren om de stage te laten doorgaan, en dus geen vervangende opdracht te geven. Daarbij gaat de beroepscommissie, naar oordeel van verzoekster, voorbij aan de communicatie die verzoekster voorlegde en waaruit blijkt dat de opleiding reeds met een e-mail d.d. 22 augustus 2022, net nadat de stage was aangevat, bevestigde dat verzoekster niet meer de nodige stage-uren kon afwerken (stuk 12 b). Aldus moet volgens verzoekster worden vastgesteld dat de opleiding toen reeds van oordeel was dat verzoekster haar stage in het beperkte tijdsbestek niet meer kon afronden zodat, nog steeds volgens verzoekster, toen de beslissing had moeten zijn genomen om in een vervangende opdracht te voorzien. Verzoekster besluit dat de bestreden beslissing is genomen in strijd met de stukken van het dossier, en bijgevolg niet correct gemotiveerd en onzorgvuldig is.

Verzoekster acht de bestreden beslissing ook kennelijk onredelijk. Zij voert aan dat het door de talmende houding van de opleiding is dat verzoekster haar stage niet tijdig kon aanvatten. Verzoekster betoogt ter zake dat zij aan de interne beroepscommissie het stagecontract voorlegde waarover zij reeds in juni beschikte, en dat de opleiding pas op 27 juni 2022 reageerde, na een bericht van verzoekster op 20 juni 2022 en een rappel van haar raadsman op 24 juni 2022.

Naast de tien dagen die toen reeds waren verstreken, wijst verzoekster ook op de parallelle discussie omtrent het opleidingsonderdeel ‘Graduaatsproef’. Anders dan de interne beroepscommissie stelt, was deze discussie naar oordeel van verzoekster niet definitief beslecht met de beslissing op intern beroep (waartegen verzoekster geen extern beroep instelde), aangezien de opleiding initieel niet toeliet de ‘Graduaatsproef’ af te leggen, maar daarna op haar stappen terugkeerde en verzoekster ook slaagde voor dit opleidingsonderdeel. Verzoekster ziet in het feit dat zij dit opleidingsonderdeel toch nog kon afleggen bewijs dat haar protest gegrond was en de houding van de opleiding (en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 18 juli 2022) fout was. Het aangaan van deze discussie maakt volgens verzoekster alleszins een vertragende factor uit die had kunnen vermeden worden door de opleiding wanneer zij verzoekster onmiddellijk had toegelaten om de ‘Graduaatsproef’ af te leggen.

Wat de stage betreft, is verzoekster van oordeel dat het voorstel van de opleiding om de stage te hernemen in de zomer, absoluut onrealistisch was. Zij verwijst naar de hierboven reeds aangehaalde briefwisseling inzake het aantal stagedagen en de tussenliggende vakantie. Ook de mogelijkheid om tot en met 15 juli en vervolgens vanaf 8 augustus de stage te doorlopen, blijft volgens verzoekster weinig realistisch. Bovendien was er op dat ogenblik nog geen bevestiging dat de stage op de voorgestelde stageplaats mocht worden aangevat, aangezien daarvoor eerst een ‘afstemmingsgesprek’ met praktijklector I.V. moest worden gevoerd. Uiteindelijk is op 8 juli 2022 een gesprek gevoerd met een andere praktijklector (mevrouw K.B.), waarvan verzoekster een verslag zond aan het opleidingshoofd, mevrouw B.H. Aan het eind van het gesprek werd door mevrouw B.H. dan gesteld dat ze “het eens zou bekijken en zou zien of Merly al dan niet de stage mocht aanvatten”, zonder daarbij een termijn aan te geven. Verzoekster wijst erop dat alle navolgende ingebrekestellingen zonder resultaat zijn gebleven, en dat pas in de thans bestreden beslissing kan worden gelezen dat uit het afstemmingsgesprek zou zijn gebleken dat *“de student kennelijk niet afdoende kon aantonen welke de stagetaken zouden zijn in het licht van de te toetsen competenties binnen het opleidingsonderdeel MGH19J Beroepspraktijk 3. Van de opleiding begrijpt de interne beroepscommissie bijgevolg dat een inhoudelijk akkoord inzake de voorgestelde stageplaats op dat ogenblik door een onvoldoende voorbereiding in hoofde van de student, niet gegeven kon worden.”* Verzoekster werpt op dat tijdens het afstemmingsgesprek evenwel nooit werd aangegeven dat verzoekster onvoldoende voorbereid zou zijn en dat een screening van de stageplaats noodzakelijk was, en evenmin werden haar zaken gevraagd die zij achteraf nog moest bezorgen. Verzoekster besluit dan ook dat het betoog van de opleiding, dat door de interne beroepscommissie in de bestreden beslissing integraal wordt aangenomen, nergens uit blijkt. Zij beoogt dat er uitgebreid

schriftelijk werd gecommuniceerd tussen partijen en dat, mocht er nog een screening nodig zijn, dit wel zou blijken uit een e-mail – verzoekster benadrukt ter zake dat op het verslag van het gesprek dat haar raadsman aan verwerende partij toezond, en waarin niets over deze screening wordt geschreven, geen enkele reactie is gevolgd. Pas op 12 juli 2022 nam het opleidingshoofd contact op met de stageplaats, die haar e-mail onmiddellijk beantwoordde, en vervolgens duurde het nog tot 15 juli 2022 vooraleer de ondertekende stageovereenkomst aan verzoekster werd bezorgd. Het is voor verzoekster niet toevallig dat dit de dag is waarop de officiële vakantie bij verwerende partij aanvangt, zodat verzoekster de aanvang van haar stage noodgedwongen uitgesteld zag tot 8 augustus 2022.

Vervolgens wijst verzoekster erop dat zij door een covidbesmetting tijdens de eerste week slechts twaalf stage-uren kon presteren. Waar in de bestreden beslissing aan verzoekster wordt verweten dat zij deze afwezigheid niet correct heeft gemeld, doet verzoekster gelden dat verwerende partij gesloten was tussen 8 juli en 15 augustus 2022, zodat verzoekster bij de hogeschool niet terecht kon. Zij stipt aan dat de stageplaats wel op de hoogte was van de besmetting, en verzoekster vroeg om thuis te blijven. Bovendien blijkt volgens verzoekster uit een e-mail van mevrouw I.V. dat verzoekster deze uren kon inhalen. Dat verzoekster haar ziekte niet op de voorgeschreven wijze zou gemeld hebben, wordt in deze communicatie niet vermeld, hetgeen men – volgens verzoekster – toch zou verwachten moest dit zo geweest zijn. Bovendien, zo vervolgt verzoekster, betreft het hier een stage, en bepaalt de stagebundel dat de student met de stageplaats moet overeenkomen wanneer de stage kan worden ingehaald – wat ook is gebeurd. Het is volgens verzoekster dan ook geheel onterecht dat praktijklector I.V. stelt dat verzoekster ervoor “gekozen” heeft om haar stage pas op 15 augustus 2022 te starten. De overweging dat verzoekster haar stage al had kunnen aanvatten eind juni 2022, is voor verzoekster werkelijk wraakroepend en in strijd met de correspondentie in het dossier: verzoekster kon de stage pas aanvatten na het afstemmingsgesprek en na ondertekening van de stageovereenkomst, zoals de beroepscommissie ook bevestigt. Verzoekster herhaalt dat de ondertekende stageovereenkomst pas 15 juli 2022 werd bezorgd, waarna verzoekster omwille van de vakantie geen stage meer mocht doen. Bovendien is het verwerende partij die soms 7 of 10 dagen niet antwoordt, en is verzoekster ervan overtuigd dat zijzelf en de stageplaats alles in het werk stelden om onmiddellijk te reageren/handelen.

Wanneer dan bleek dat verzoekster de stage niet meer kon afwerken vóór het einde van het academiejaar, dan meent zij dat zij een vervangopdracht had moeten krijgen. Verzoekster brengt onder de aandacht dat zij in haar verzoekschrift op intern beroep geenszins heeft

aangegeven dat dit verplicht werd opgelegd door de beroepscommissie, maar wel dat het een mogelijkheid was die de opleiding, aangezien zij intussen overtuigd was dat verzoekster de stage-uren niet meer binnen het korte tijdsbestek kon realiseren, had moeten overwegen/toestaan.

Het is bijgevolg in strijd met de stukken van het dossier dat de beroepscommissie besluit dat de opleiding *“in de mate van het mogelijke en haalbare de student in de mogelijkheid heeft weten stellen om uitvoering te geven aan de stage”* en dat zij aan verzoekster een onvoldoende constructieve houding verwijt.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota vooreerst dat de interne beroepscommissie in haar beslissing van 17 juni 2022 aan de opleiding de keuze heeft gelaten tussen het hernemen van de resterende uren stage, dan wel – indien nodig – het opleggen van een vervangende opdracht. Uit het vermoeden van deskundigheid van de opleiding volgt, zo stelt verwerende partij, dat de keuze voor het hernemen van de stage steunt op het gegeven dat dit de beste optie was én dat dit ook haalbaar was.

Verwerende partij wijst ook erop dat verzoekster de beslissing dat de stage binnen het lopende academiejaar moest worden volbracht, niet heeft aangevochten, en dat de opleiding ook een voorstel heeft gedaan – met bijhorende instructies – om verzoekster in staat te stellen de stage te hernemen.

Bovendien, zo betoogt verwerende partij, heeft de opleiding zich “bovenmatig constructief” opgesteld door uitvoering te geven aan de bepaling in het onderwijs- en examenreglement dat stage of werkplekleren ook tijdens een vakantieperiode kan worden toegelaten. Verzoekster werd op 27 en 28 juni 2022 gevraagd om zo snel mogelijk contact op te nemen met de begeleider, ten einde de stage spoedig te kunnen aanvatten. Daarop, zo stelt verwerende partij is verzoekster op 30 juni 2022 slechts ingegaan mits bepaalde voorwaarden, met name een onterechte koppeling aan het opleidingsonderdeel ‘Graduaatsproef’.

Verwerende partij vervolgt dat op 15 juli 2022 werd voldaan aan alle voorwaarden teneinde de stage te kunnen laten starten, maar dat er tussen 28 juni 2022 en die datum door verzoekster een vertragende discussie is gevoerd. Zij vestigt er ook de aandacht op dat het afstemmingsgesprek van 8 juli 2022 is gebleken dat contact met de nieuwe stageplaats moest worden opgenomen omdat verzoekster blijkbaar niet afdoende kon aantonen welke de

stagetaken zouden zijn in het licht van de te toetsen competenties binnen het opleidingsonderdeel ‘Beroepspraktijk 3’. Op dat ogenblik kon bijgevolg een inhoudelijk akkoord inzake de voorgestelde stageplaats, door een onvoldoende voorbereiding in hoofde van verzoekster, niet worden gegeven.

Met betrekking tot de week van 8 augustus 2022, waarin verzoekster wegens een covidbesmetting slechts twaalf uur stage kon presteren, merkt verwerende partij op dat verzoekster geen wettiging voor die afwezigheid voorlegt, doch slechts een ‘dixit-attest’. Indien er geen sprake is van een gewettigde afwezigheid, vormt het niet-deelnemen aan evaluatiemomenten een louter persoonlijke keuze van verzoekster en maakt deze keuze als zodanig geen bijzondere omstandigheid uit.

In haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster haar grieven.

Beoordeling

In de ECTS-fiche is met betrekking tot de beoordeling van het opleidingsonderdeel ‘Beroepspraktijk3’ het volgende bepaald:

“De eindbeoordeling op 20 is samengesteld uit:

- de prestaties en het groeiproces op de leerwerkplek (10/20)

deze worden geëvalueerd aan de hand van het competentiegericht evaluatieschema in de Handleiding beroepspraktijk

- individuele opdrachten (10/20)

opdrachten gelieerd aan super en intervisie

De student moet op beide onderdelen (prestaties op de leerwerkplek en individuele opdrachten) afzonderlijk slagen om te kunnen slagen op het geheel.”

Aangezien de beoordeling van dit opleidingsonderdeel geen kennisexamen is, wordt in het licht van de formelemotiveringsplicht een onder woorden gebrachte motivering verwacht. Dat neemt niet weg dat de beoordeling tevens, gelet op de bepalingen van de ECTS-fiche, voor de student inzichtelijk moet maken welk deeltijfer werd behaald op elk van beide onderdelen.

Wat het onderdeel ‘prestaties en het groeiproces op de leerwerkplek’ betreft, zet de beroepscommissie in de bestreden beslissing het volgende uiteen:

“De Interne Beroepscommissie heeft ter zake navraag gedaan bij de opleiding en heeft o.m. de volgende toelichting ontvangen:

“(…) Beoordeling BP3 – totaalscore: 8/20 (…)”

“(…) (De student) behaalt de eindcompetenties voor BP3 niet: (…)”

“(…) Beoordeling stage BP3 – deelscore van 4/10 (…)”

“(…) (De student) formuleert ideeën en acties, maar de uitwerking ontbreekt of blijft eerder theoretisch waarbij de vertaalslag naar de organisatie toe/de toepassing en toetsing aan de praktijk ontbreekt.

(…)

(De student) stond in voor de operationele organisatie van delen/stukjes van HR-processen, maar niet voor het ganse proces. (…) (De student) ging niet constructief aan de slag met de feedback van haar stagementoren en teamleden uit UZA en ZNA, noch met de feedback van de begeleidende praktijklectoren en de opleidingscoördinator HR-support. (...) geen essentieel leerproces vanuit zelfreflectie (...)”

De opleiding weet daarbij ook nog volgende info aan te leveren:

Vaststelling aantal gepresteerde stage-uren

Van de 400 u BP3 presteerde Merly er bij

- UZA: 80 u
- ZNA: 56,5 u
- Tikkatenoe vzw: 168 u (= 21 werkdagen aan 8u/dag gedurende de periode van 15/08/22 tot en met 13/09/2022 – op 31/08/2022 liep Merly geen stage omdat ze toen in de voormiddag haar afstudeerproject kwam presenteren op campus en in de namiddag vrij nam)

➔ TOTAAL: feitelijk maximum 304,5 u gepresteerd

De Raad stelt vast dat de beroepscommissie niet tot een eigen appreciatie komt, maar de beoordeling bijvalt die haar door de opleiding als toelichting werd overgemaakt. Ter zake moet de Raad evenwel opmerken eensdeels dat deze toelichting niet als bijlage bij de bestreden beslissing is gevoegd en evenmin deel uitmaakt van het administratief dossier, en anderdeels dat de interne beroepscommissie duidelijk niet de volledige toelichting overneemt, gelet op het veelvuldig gebruik van “(…)” bij de verwijzingen ter zake.

Het is voor de Raad dan ook onduidelijk of de beroepscommissie zich de volledige toelichting van de opleiding, dan wel een deel daarvan eigen heeft gemaakt. In het tweede geval is evident ook niet duidelijk welke delen van die toelichting dan niet werden bijgevalen en waarom niet. Hoe dan ook kan de formele motivering van de bestreden beslissing enkel bestaan uit die overwegingen die er uitdrukkelijk in zijn opgenomen.

Deze motivering laat niet toe na te gaan in welke mate de deelscore van 4/10 voor de stage is gesteund op de vastgestelde inhoudelijke tekortkomingen, en in welke mate het tekort

aan gepresterde stage-uren in rekening is gebracht. Vast staat wel dat dit laatste aspect door de opleiding uitdrukkelijk is vermeld en door de beroepscommissie is overgenomen in haar beslissing, en derhalve van de motivering ervan deel uitmaakt.

Uit die motivering blijkt dat verzoekster, volgens de berekeningen van de opleiding *c.q.* de beroepscommissie, slechts 304,5 van de 400 stage-uren heeft gepresteerd.

Verzoekster voert in haar eerste middel – samengevat – aan dat de keuze voor het hernemen van de stage (in plaats van een vervangende opdracht) *ab initio* niet realistisch was gelet op de resterende tijd en dat de beroepscommissie de stukken van het dossier, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel miskent door er anders over te oordelen.

De Raad komt ter zake tot de volgende beoordeling.

Aan verwerende partij kan gewis worden verweten dat er zich in de loop van het academiejaar minstens twee onregelmatigheden hebben voorgedaan, die in oorzakelijk verband staan met het tijdsbestek waarbinnen de resterende stage-uren uiteindelijk moesten worden gepresteerd. Ten eerste werd verzoeksters stage ten onrechte stopgezet. De interne beroepscommissie oordeelde in haar beslissing van 17 juni 2022 immers niet alleen dat de opleiding de beslissing tot stopzetting onvoldoende had gemotiveerd, maar óók dat er los van het motiveringsgebrek onvoldoende redenen waren om de stage stop te zetten. Ten tweede heeft de interne beroepscommissie op 26 april 2022 initieel ten onrechte geweigerd om van verzoeksters intern beroep kennis te nemen – zoals is vastgesteld in 's Raads arrest nr. 7.563 van 8 juni 2022.

De nuttige tijd die tijdens het academiejaar verloren is gegaan om de stageactiviteiten te laten plaatsvinden, is tussen (alleszins) 26 april en 17 juni 2022 dus alleszins op het conto van verwerende partij te schrijven.

Daarnaast mag de vraag worden gesteld of het vertrouwen van de beroepscommissie in de opleiding, om de keuze te maken tussen voortzetten van de stage of het geven van een vervangopdracht, wel geheel gewettigd was. Niet alleen had de beroepscommissie al moeten vaststellen dat de opleiding zich met de stopzetting van de stage reeds danig had vergist, het kon toch ook niet aan de beroepscommissie voorbij zijn gegaan dat het academiejaar

ondertussen zó ver was gevorderd dat het afwerken van de resterende stage op zijn minst niet evident zou zijn.

Dat de opleiding vervolgens op aangeven van verzoeksters raadsman op 28 juni 2022 al onmiddellijk is moeten terugkomen op de initieel meegedeelde periode waarin de stage kon plaatsvinden (tot 15 juli in plaats van tot 9 juli 2022), werpt op dat vertrouwen al evenzeer een schaduw en doet vragen rijzen over het vertrouwen dat verwerende partij uitspreekt over de haalbaarheid van de te hernemen stage.

De opleiding heeft er alleszins – nadat verzoekster op 20 juni 2022 (stuk 7i verzoekster) om concrete afspraken had gevraagd en haar raadsman op 24 juni 2022 (stuk 7a verzoekster) had gerappelleerd – ook nog zeven dagen over gedaan om uitvoering te geven aan de beslissing van de interne beroepscommissie. Ook die termijn komt op het conto van verwerende partij.

Op 27 juni 2022 zendt het opleidingshoofd, mevrouw B.H., een e-mail aan verzoekster met de mededeling:

“Met deze mailing geven we opvolging aan de recente beslissing van de Interne Beroepscommissie op 17 juni betreffende OPO MGH19J Beroepspraktijk 3. In opvolging daarvan vind je onder en in bijlage de nodige instructies voor het voltooien van het betreffende opleidingsonderdeel.

In de bijlage is aangegeven welke opdrachten je nog dient te realiseren en welke stappen in het stageproces je dient te zetten. Raadpleeg de Toledoklas voor de verdere instructies bij de opdrachten.

Om je stage te voltooien dien je nog 263,5u effectief op een nieuwe stageplaats te presteren. Dit komt neer op 35,13 dagen aan 7,5u/dag. Bij het bepalen van het aantal nog te presteren uren zijn we uitgegaan van het voordeel voor de student. Bij de start van jouw stage in ZNA diende je nog 320 stage-uren voor de Beroepspraktijk 3 te presteren. We zijn er, in jouw voordeel, van uitgegaan dat er 56,5 uur werden gepresteerd in de periode van ZNA. De resterende te presteren uren op de nieuwe stageplaats zijn dus 263,5 uur (= totaal van 320u minus 56,5u).

Met deze informatie is het nu aan jou om de nodige stappen te zetten om conform de richtlijnen een nieuwe stageplaats te vinden en je Beroepspraktijk 3 verder aan te vatten.

Houd er rekening mee dat je van zaterdag 9 juli tot en met maandag 15 augustus geen stage-uren kan presteren, gezien er in deze periode geen onderwijsactiviteiten doorgaan en de praktijklectoren die instaan voor de begeleiding van de Beroepspraktijk met vakantie zijn. Jouw stage dient ten laatste op 13 september te zijn beëindigd. Volgens onze berekeningen kan je de nodige stage-uren nog in de resterende periode presteren, en bieden we jou hiermee de kans om alsnog binnen dit academiejaar het OPO af te werken.”

De Raad stipt hierbij aan dat de e-mail zoals deze zich in de voorgelegde stukken bevindt (stuk 7b in het bundel van verzoekster, en als stuk 6b bij verzoeksters intern beroep in het

administratief dossier) geen aangehechte bijlage vermeldt. Aangezien evenwel verzoeksters raadsman diezelfde dag heeft geantwoord dat verzoekster “zonet onderstaande e-mail en bijgevoegd document” heeft ontvangen, gaat de Raad ervan uit dat verzoekster op 27 juni 2022 volledige instructies heeft ontvangen. De Raad merkt daarbij wel op dat hij, vermits de bijlage niet aan de Raad werd voorgelegd, over die instructies verder geen uitspraak kan doen.

Los van de discussie over het opleidingsonderdeel ‘Graduaatsproef’ dat hier niet aan de orde is en dat verzoekster uiteindelijk heeft kunnen afleggen, kan niet worden gesteld dat verzoekster harerzijds heeft getalmd.

Dat opleidingshoofd B.H. in het licht van het aldus geschetste tijdsverloop, zoals de raadsman van verzoekster in haar weergave van dat afstemmingsgesprek het stelt, “het eens zou bekijken en zou zien of Merly al dan niet de stage mocht aanvatten” – en wat door verwerende partij niet wordt tegengesproken – kan bezwaarlijk als behoorlijk bestuur worden geduid.

Wel is er naar oordeel van de Raad een redelijke verantwoording voor het tijdsverloop tussen het afstemmingsgesprek op (vrijdag) 8 juli 2022 en de mededeling van de ondertekende stageovereenkomst op (vrijdag) 15 juli 2022. Tussentussende heeft het afdelingshoofd immers op de eerste werkdag na het weekend, met name (dinsdag) 12 juli 2022, de nieuwe stageplaats bevraagd, die op (woensdag) 13 juli 2022 heeft geantwoord. De finalisering van de stageovereenkomst op 15 juli 2022 is in dat licht niet onredelijk.

De Raad merkt, wat de te presteren stage-uren betreft, vooreerst op dat aan verzoekster na de beslissing van de interne beroepscommissie is meegedeeld:

“Om je stage te voltooien dien je nog 263,5u effectief op een nieuwe stageplaats te presteren.”

dat verzoekster op het evolutiedocument (stuk 15 bundel verzoekster) vermeldt:

“Ik kom met 13 september uit op 263,5u, [thuiswerk], op locatie, variatie, hoeveelheid van taken, voortdurende inzet, zaterdagen en sommige zondagen hebben hiervoor gezorgd. Het management en directie staan achter uren en tekenen voor deze uren af.”

en dat uit het dossier op het eerste gezicht geen aanwijzingen blijken die erop duiden dat de beroepscommissie deze declaratie van stage-uren aan de hand van concrete elementen heeft betwist.

Op grond waarvan er dan wordt besloten dat verzoekster slechts 304,5 stage-uren heeft gepresteerd, blijft volstrekt onduidelijk. De motivering van de bestreden beslissing is in dat opzicht gebrekkig.

Verwerende partij kan worden gevolgd in haar standpunt dat het door verzoeksters arts uitdrukkelijk als een ‘dixit-attest’ aangemerkte attest van 25 oktober 2022 de afwezigheid tussen 29 juli en 12 augustus 2022 niet kan wettigen. Wat die afwezigheid betreft, voert verzoekster – zonder ter zake door de beroepscommissie te worden tegengesproken – aan dat zij ten gevolge van een covidbesmetting in de week van 8 augustus 2022 slechts 12 uur kon presteren.

Verzoekster bevestigt ter zitting dat zij de aldus gemiste stage-uren vervolgens wel degelijk heeft ingehaald – reden waarom zij op het evolutiedocument ook de vereiste stage-uren vermeldt. Dit wordt door verwerende partij ter zitting ook niet weerlegd. Voor zover dan nog zou moeten worden aangenomen dat verzoekster niét alle stage-uren heeft gepresteerd, en dat het tekort – bij gebreke aan enige andere aanwijzing – moet worden gesitueerd in de week ziekte, dan lijkt verzoekster die week ten hoogste 28 uren te weinig te hebben gepresteerd (uitgaande van 40 uren potentiële stage in toepassing van artikel 19 van de Arbeidswet van 16 maart 1971).

Dat verzoekster op 31 augustus 2022 in de voormiddag op de campus haar afstudeerproject kwam presenteren, moet worden beschouwd als een geval van overmacht dat verzoekster verhinderde om op dat ogenblik stage-uren te presteren. Verzoekster spreekt niet tegen dat zij die namiddag vrijaf nam, zodat per hypothese vier uren aan gemiste stage bijkomend aan verzoekster zijn toe te schrijven.

Zelfs wanneer die, alles samengenomen, 32 ontbrekende uren aan verzoekster worden toegerekend omdat zij niet behoorlijk zijn gewettigd, en zij dus worden beschouwd als stage-uren die verzoekster had kunnen presteren, dan nog zijn er slechts 336,5 (304,5 + 32) van de beoogde 400 stage-uren in rekening te brengen. Ook in die hypothese komt verzoekster zelfs

nog niet in de buurt van het voorgeschreven aantal stage-uren; het tekort bedraagt meer dan 15%. Het verwijt dat de beroepscommissie verzoekster maakt, zou ook in die omstandigheden overeind blijven.

De Raad is van oordeel dat gelet op het bovenstaande, de motieven van de bestreden beslissing er in het licht van de voorliggende stukken niet van overtuigen dat de beroepscommissie voldoende zorgvuldig heeft gehandeld en binnen de grenzen van de redelijkheid is gebleven.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de formelemotiveringsplicht en de materiëlemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Dit middel heeft betrekking op de beoordeling van het onderdeel ‘individuele opdrachten’.

Zij zet haar middel uiteen als volgt:

“Verzoekster kaartte in het kader van het intern beroep in een eerste tijd aan dat zij niet weet hoe het eindcijfer van 8/20 is samengesteld. Zo zou zij blijkens de ECTS-fiche (stuk 3) moeten beoordeeld worden op zowel het onderdeel werkplekieren (10/20) als de individuele opdrachten (10/20) maar ontbraken deze cijfers.

Tijdens het feedbackgesprek dat plaats vond op maandag 19 september 2022 wees de praktijklector er op dat enkele individuele taken buiten de stagetijd zouden zijn afgegeven. Verzoekster lichtte *supra* reeds toe dat zij de individuele taken op 29 augustus 2022 presenteerde, tijdens de tussentijdse evaluatie en dat er in de e-mail d.d. 5 september 2022 van de praktijklector niet werd aangegeven dat deze niet zouden voldoen (stuk 14). Van drie taken werd de voorbereiding ingeleverd maar kon verzoekster de uitvoering nog niet laten zien aangezien de stageplaats dit niet meer tijdig georganiseerd kreeg. Verzoekster lichtte eveneens *supra* toe hoe dit kwam. Op de e-mail van verzoekster d.d. 14 september 2022 aan mevr. [V.], waarin zij vroeg of alle opdrachten hiermee voldaan waren, kreeg zij geen antwoord (stuk 17).

Moesten de opdrachten niet volstaan hebben, dan had de praktijklector dit na de tussentijdse evaluatie moeten aangeven, minstens had zij geantwoord op de mail van verzoekster hierover. Nu werd geen mogelijkheid gegeven aan verzoekster om te remediëren en/of aan te vullen. Dat verzoekster wel een remediëringkans werd geboden, leidt de beroepscommissie onterecht af

uit de actiepunten die blijken uit het evolutiedocument (stuk 13). Verzoekster stelt vast dat verwerende partij dit document misleidend citeert en verwijst naar het gehele document. Dit evolutiedocument bevat enkele actiepunten maar is zeer positief. De actiepunten werden door verzoekster aangepakt, hetgeen blijkt uit het aangevulde evolutiedocument (stuk 15). Bovendien kaartte verzoekster in het kader van het intern beroep aan dat er in dit document noch in de mail d.d. 5 september 2022 (stuk 14) noch in antwoord op de mail d.d. 14 september 2022 (stuk 17) iets werd geschreven over de opdrachten die niet goed zouden uitgevoerd of onvolledig zouden zijn, hetgeen blijkt uit het feedbackgesprek met mevr. [V.] de reden was waarom verzoekster niet slaagde voor 'BP3'.

In de bestreden beslissing stelt de beroepscommissie dat zij over deze opdrachten bijkomende informatie heeft ontvangen van de opleiding hetgeen haar noopte te besluiten dat de opleiding geen onredelijkheid kan worden verweten. Het is verzoekster vooreerst niet bekend welke informatie de beroepscommissie heeft ontvangen en van wie. De bijkomende informatie die de beroepscommissie ontvangen heeft, [wordt] niet toegevoegd en maakt geen deel uit van het dossier.

Verzoekster verwijst naar hetgeen zij hierover zelf heeft uiteengezet in haar nota met opmerkingen (stuk 20 - pagina 33-34). Uit het dossier blijkt niet dat de opleiding ooit enige opmerking heeft gemaakt over de kwaliteit/onvolledigheid van de uitgevoerde opdrachten. Het enige wat uit het feedbackgesprek d.d. 19 september 2022 bleek, was dat verzoekster voor drie opdrachten wel de voorbereiding had aangeleverd maar de uitwerking buiten de stageperiode viel. Verzoekster heeft dit supra reeds toegelicht. Mevr. [V.] gaf niet aan dat dit een probleem zou vormen. De opmerking van de beroepscommissie dat het tot de taak van de student behoort om taken tijdig in te leveren, gaat geheel voorbij aan de feitelijkheden van het dossier. Verzoekster had – anders dan haar medestudenten die hiervoor een volledig academiejaar hebben – immers hooguit enkele weken om een stage inclusief opdrachten af te werken/in te leveren. Dit alles is niet haar fout. Haar stage werd onterecht onderbroken door de opleiding zo blijkt. Dat de stageplaats niet voorzien is op een dergelijk kort tijdsbestek, is niet onlogisch. Dat de beroepscommissie hier geen oren naar heeft, is niet redelijk.

De inhoudelijke kritiek op de uitvoering van enkele opdrachten wordt voor het eerst geuit in de bestreden beslissing, aan de hand van een document dat niet wordt meegedeeld en waarover verzoekster dus niet beschikt. Met naderhand aangeleverde meningen, die zelfs niet worden aangeleverd, vermag de beroepscommissie geen rekening te houden. Uit het dossier blijkt niet dat de praktijklector de opdrachten als niet goed beoordeelde.

Verder haalde verzoekster in het intern beroep aan dat zij niet weet hoeveel zij behaalde op het onderdeel werkplekleren (stage), beoordeeld op 10 van de 20 punten en evenmin haar punten kent voor de individuele taken, eveneens beoordeeld op 10 van de 20 punten. Verzoekster stelde vast dat de praktijklector tijdens het feedbackverslag geen schriftelijke neerslag had van het eindcijfer en hierover geheimzinnig deed. Door het uitblijven van enige schriftelijke en duidelijke motivering voor het eindcijfer 8/20 kan dit niet standhouden, argumenteerde verzoekster.

Opnieuw komt de beroepscommissie in de bestreden beslissing aandragen met 'toelichting' die zij van de opleiding zou hebben ontvangen over dit cijfer. Er wordt geciteerd, zonder volledig te zijn (aangezien vaak (...) wordt gebruikt) en opnieuw zonder dit stuk toe te voegen. Er worden zelfs deelscores gegeven: 4/10 voor het onderdeel stage en 4/10 voor het onderdeel opdrachten. Van wie deze deelscores afkomstig zijn, wordt niet geschreven. Deze deelscores werden nooit

aan verzoekster meegedeeld. Het gaat opnieuw over naderhand aangebrachte commentaar, zelfs deelscores, die niet in het dossier terug te vinden zijn. De beroepscommissie kon hiermee geen rekening houden. Verzoekster levert in haar nota met opmerkingen (stuk 20 - pagina 35 e.v.) concrete commentaar op de opmerkingen van de opleiding, die zonder meer door de beroepscommissie worden aangenomen.

“Indien de beoordelaar van oordeel is dat werkpunten of tekortkomingen zo manifest zijn, ziet de Raad niet goed in waarom hij deze niet op zijn minst in het beoordelingsformulier heeft aangehaald, doch deze pas later in het document “Motivatiescore promotor” heeft vermeld. Tegen die achtergrond kan de beslissing van de interne beroepsinstantie geen stand houden” (R.Stvb. 29 juli 2020, nr. 2020/136). Deze redenering van de Raad in een eerder arrest gaat ook hier op. Verzoekster ziet niet in hoe het kan dat verwerende partij geen opmerkingen plaatste in het evolutiedocument (stuk 15), terwijl zij in een naderhand gegeven toelichting aan de beroepscommissie stelt dat beide onderdelen van ‘BP3’ slechts met een 4/10 zouden zijn beoordeeld.

Door rekening te houden met opmerkingen en deelscores die door de opleiding pas werden aangeleverd in het kader van het intern beroep, zonder deze stukken dan nog voor te leggen zodat verzoekster niet weet of deze er überhaupt zijn en van wiens hand ze zijn, steunt de beroepscommissie zich niet op het dossier en is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd en uiterst onzorgvuldig.

Deze niet nader gespecificeerde ‘toelichting’ kan het gebrek aan motivering van de score niet verhelpen. De interne beroepscommissie zou hebben vastgesteld dat *“in de motivering de vooropgestelde evaluatiecriteria effectief afgetoetst worden.”* En nog: *“De Interne Beroepscommissie ziet zich geconfronteerd met een beslissing die op deugdelijke grondslagen berust en inhoudelijk niet van het normale beslissingspatroon afwijkt.”* (stuk 1 - pagina 20). Over welke motivering en deugdelijke grondslagen de interne beroepscommissie het heeft in de bestreden beslissing, blijkt niet. De aanvankelijk bestreden beslissing d.d. 16 september 2022 (stuk 2) bevat geen motivering, het evolutiedocument werd door de praktijklector na de tussentijdse evaluatie op 29 augustus 2022 niet ingevuld of aangevuld (stuk 15) en de toelichting waarnaar de beroepscommissie verwijst, wordt niet bijgebracht (stuk 1). Ook de verwijzing naar de Wet openbaarheid van bestuur, op basis waarvan verzoekster inzage mocht vragen in de documenten die ten grondslag lagen aan de aanvankelijke beslissing, is niet pertinent. Verwerende partij dient haar beslissing te onderbouwen aan de hand van het dossier, op basis van de evaluatiedocumenten die de opleiding voorziet. Uit deze evaluatiedocumenten blijkt geen onvoldoende. Verzoekster ging er niet van uit dat er andere documenten zijn die voor haar achtergehouden worden zodat er geen enkele noodzaak is om zich in het kader van een evaluatiebeslissing te steunen op de Wet openbaarheid van bestuur.

De bestreden beslissing gaat er ten onrechte van uit dat de beoordeling afdoende gemotiveerd is, zonder dat dit standpunt steun vindt in het dossier. De bestreden beslissing is niet gemotiveerd en onzorgvuldig. De bestreden beslissing kan niet standhouden.

In een tweede tijd haalde verzoekster aan dat de opleiding niet in het minst rekening hield met het feit dat verzoekster de stage en individuele opdrachten op een zeer korte periode moest afwerken (tussen 8 augustus en 14 september 2022). Dit terwijl deze opdrachten voor de andere studenten een volledig academiejaar in beslag namen (stuk 16).

Zeker gelet op het feit dat het de schuld is van de opleiding, die de stage van verzoekster tijdens het academiejaar onterecht afbrak, dat verzoekster ‘BP3’ op zo’n korte tijd moest afwerken. Bovendien lag het aan het dralen van de opleiding dat verzoekster niet onmiddellijk op 18 juni 2022 met haar stage kon starten. Uit de voorgelegde communicatie blijkt immers dat verzoekster, hierin bijgestaan door haar raadsman, op 20 juni 2022 (stuk 7i) en op 24 juni 2022 contact opnam met de opleiding waarin zij aankwartte dat zij – ondanks herhaald mondeling aandringen – een week na de uitspraak van de interne beroepscommissie nog steeds geen bevestiging had gekregen dat zij haar stage kon aanvatten (stuk 7 a). Pas met een e-mail van maandag 27 juni II. gaf opleidingshoofd, mevr. [H.], voor het eerst opvolging aan de beslissing van de interne beroepscommissie van 10 dagen eerder (stuk 7 b): *“met deze mailing geven we opvolging aan de recente beslissing van de Interne Beroepscommissie”*. Gelet dat er in deze mail werd aangegeven dat verzoekster tussen 9 juli en 15 augustus geen stage kon uitvoeren omwille van vakantie van de praktijklectoren, ontstond er een discussie (stukken 7 c - 7 i). Verzoekster kon intussen de stage niet aanvatten bij gebreke aan het *fiat* van de opleiding.

Uiteindelijk kon het verplicht voorafgaand gesprek met de praktijklector ([K.B.] in plaats van [I.V.]) en de studentendecaan pas doorgaan op 8 juli 2022, waarna verzoeksters raadsman hierover een mail stuurde (stuk 9 i). Ook na dit gesprek werd nog steeds niet bevestigd dat verzoekster de stage mocht aanvatten, wat blijkt uit deze e-mail. Het officiële akkoord van het opleidingshoofd kwam er pas met een e-mail d.d. 15 juli 2022, nog eens een week later, waarbij de ondertekende overeenkomst werkplekieren werd overgemaakt (stuk 11).

Tussen 18 juli en 14 augustus 2022 was UCLL gesloten. De stage kon uiteindelijk pas aanvatten op 8 augustus 2022. Dit was niet de schuld van verzoekster, wel deze van de talmende opleiding.

Gelet dat UCLL een duidelijke fout had gemaakt door de stage tijdens het academiejaar ten onrechte af te breken, vervolgens het intern beroep te laten aanslepen en onterecht als onontvankelijk af te wijzen, werd zij hiervoor terecht gewezen door de [R]aad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen (stuk 5). Van een opleiding zou in die gegeven omstandigheden mogen verwacht worden dat zij alles in het werk stelt om het opleidingsonderdeel ‘BP3’, dat mocht herdaan worden na de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 17 juni 2022 (stuk 6) hetzij onder de vorm van stage hetzij door middel van een vervangende opdracht, zo snel mogelijk te laten starten en te laten doorgaan, ook tijdens de vakantieperiode.

De beslissing tot toekenning van een 8/20, blijkens de praktijklector gesteund op het feit dat verzoekster niet binnen de zeer korte stageperiode al haar individuele opdrachten heeft kunnen uitvoeren, is dan ook kennelijk onredelijk in de wetenschap dat deze stageperiode al veel korter is dan deze van de andere studenten en dat deze door de talmende houding van de opleiding nog werd gereduceerd. De interne beroepscommissie ging hierop niet in zodat de bestreden beslissing is aangetast met een formeel motiveringsgebrek en zodoende ook het materiële motiveringsbeginsel is geschonden.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“Inzake te maken opdrachten in het kader van het voorliggende opleidingsonderdeel is het dan weer de verantwoordelijkheid van Verzoekende Partij om een ondernemende houding aan te nemen en ervoor te zorgen dat opdrachten tijdig gefinaliseerd zijn. Het is aan een student om een werk tijdig af te ronden (zie ook R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/031).

De Interne Beroepscommissie van Verwerende Partij heeft ter zake, in het licht van de concrete grieven van Verzoekende Partij in het kader van het intern beroep, navraag gedaan bij de opleiding en een toelichting ontvangen met betrekking tot deze opdrachten. Deze toelichting werd toegevoegd aan de bestreden beslissing (zie STUK 3) en maakt dus wel degelijk deel uit van het dossier. Verzoekende Partij weet deze toelichting bovendien niet te weerleggen.”

In haar wederantwoordnota blijft verzoekster bij haar standpunt.

Beoordeling

Om de redenen die de Raad heeft uiteengezet bij de beoordeling van het eerste middel, kan, wat het door de beroepscommissie bijgevalen standpunt van de opleiding betreft, enkel rekening worden gehouden met de motieven die in de bestreden beslissing zelf zijn opgenomen.

De toelichting van de opleiding waarnaar wordt verwezen, is immers niet aan de bestreden beslissing gehecht en verzoekster heeft er ook anderszins geen kennis van kunnen nemen – het stuk bevindt zich zelfs niet in het administratief dossier dat verwerende partij neerlegt. In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert immers, ligt er in de huidige procedure geen ‘stuk 3’ voor dat met de aangehaalde toelichting door de opleiding te vereenzelvigen is. Stuk 3A van het administratief dossier is de e-mail van 20 oktober 2022 waarmee de bestreden beslissing aan verzoekster is meegedeeld, stuk 3B van het administratief dossier is enkel de bestreden beslissing, waaraan geen bijlage is gehecht. De Raad stipt aan dat de bestreden beslissing overigens ook nergens vermeldt dat de aangehaalde toelichting van de opleiding *in extenso* is aangehecht.

De beroepscommissie motiveert de deelscore van 4/10 voor ‘individuele opdrachten’ minstens ten dele aan de hand van de laattijdige indiening van deze opdrachten:

“In het licht van de concrete grief van de student en de aangeleverde stukken, kan de Interne Beroepscommissie ter zake niet besluiten dat de opleiding enige onredelijkheid verweten kan worden. Het is de verantwoordelijkheid van de student om inzake te maken opdrachten in het kader van het voorliggende opleidingsonderdeel een ondernemende houding aan te nemen en ervoor te zorgen dat opdrachten tijdig gefinaliseerd zijn. Het is aan de student om een werk tijdig af te ronden (zie ook R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/031).”

Ook hier kan worden verwezen naar wat bij de beoordeling van het eerste middel is vastgesteld. In de mate dat de beroepscommissie het al dan niet beschikken over voldoende nuttige tijd om

de stage-activiteiten tot de uitsluitende verantwoordelijkheid van verzoekster rekent, miskent zij de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

In de mate dat uit de bestreden beslissing niet blijkt in welke mate het aan verzoekster toegekende deelcijfer van 4/20 is beïnvloed door de laattijdige indiening van de individuele opdrachten, schendt de beroepscommissie de formelemotiveringsplicht.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

Derde middel

In een derde middel beroept verzoekster zich op de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het eerste en het tweede middel zijn gegrond bevonden. Het staat aan het daartoe bevoegde orgaan om een nieuwe beslissing te nemen, met een gepaste motivering. Daarop kan de Raad niet vooruitlopen.

Het derde middel behoeft vooralsnog geen antwoord. Wel wil de Raad verwerende partij er nogmaals aan herinneren dat de beoordeling van de stage geen kennisexamen is en dat er derhalve een woordelijk tot uitdrukking gebrachte beoordeling moet voorliggen. Daarbij kan worden verwezen naar de beoordeling van de lector, maar het met rood markeren van bepaalde zinnen, zinsdelen of zelfs woorden in het evolutiedocument lijkt daarbij, op het eerste gezicht, ruim ontoereikend.

Vierde middel

In wat verzoekster als een vierde middel ziet, verzoekt zij de Raad om aan verwerende partij “een zeer korte termijn op te leggen om een nieuwe beslissing te nemen, uiterlijk binnen [] 7 kalenderdagen na het tussen te komen arrest.”

Daargelaten dat dit geen kritiek op de bestreden beslissing, en dus ook geen ‘middel’ is, attendeert de Raad verzoekster op het voorschrift van artikel II.292, §1 van de Codex Hoger Onderwijs:

“Art. II.292.

§1. De behandeling van het verzoekschrift door de Raad leidt tot:

1° [...]

2° de gemotiveerde vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbepaling, in welk geval de Raad het bestuur kan bevelen een nieuwe beslissing te nemen, onder door de Raad te stellen voorwaarden. Deze voorwaarden kunnen inhouden dat:

[...]

De termijn voor het nemen van een nieuwe beslissing overeenkomstig het eerste lid, 2°, bedraagt ten minste 7 kalenderdagen.”

Wat verzoekster als een maximumtermijn vraagt, heeft de decreetgever dus als een minimumtermijn opgelegd.

De Raad kan derhalve op verzoeksters vraag niet ingaan; hij bepaalt een redelijke – en alleszins korte – termijn waarbinnen het bevoegde orgaan van verwerende partij tot een nieuwe beslissing moet komen.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepscommissie van UC Leuven van 20 oktober 2022.

2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van verzoekster een nieuwe beslissing en doet zulks uiterlijk op 22 december 2022.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.160 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0950

In zake: Corry CALLEWAERT
woonplaats kiezend te 1600 Sint-Pieters-Leeuw
T. Swalusstraat 31

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 2 november 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 25 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en het examenresultaat ‘Afwezig’ voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Master of science in de Bedrijfskunde’.

Tot haar curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’.

Op 25 mei 2022 laat verzoekster weten dat zij haar masterproef pas in augustus zal indienen. Zij meldt daarbij dat zij de combinatie van voltijds werken met deeltijds studeren wat heeft onderschat.

De termijn voor het indienen van de masterproef in de tweede zitting is bepaald op 8 augustus 2022, 16u00. Verzoekster dient binnen die termijn geen masterproef in op het daartoe voorziene platform Mathis. Op 9 augustus 2022 (00u21) – dus net buiten de voormelde termijn – zendt verzoekster rechtstreeks aan haar promotor het volgende bericht:

“Ik ben er mij bewust van dat ik te laat ben om mijn masterproef in te dienen. Echter had ik u deze toch willen bezorgen omdat ik er hard aan gewerkt heb en er, naar mijn mening, een heleboel interessante inzichten verworven werden. Ik had alsnog graag uw feedback gehad.”

Op 10 augustus 2022 antwoordt de promotor:

“Ik heb uw masterproef goed ontvangen en zal deze nalezen tegen volgende week vrijdag 19 augustus en u dan feedback bezorgen. Indien u op die datum geen bericht ontvangt, aarzel niet me te contacteren.”

Verzoekster neemt op 12 augustus 2022 reeds opnieuw contact op, met de vraag of de masterproef ook nog zal worden beoordeeld:

“Ik vroeg me af of ik een score ging krijgen voor de tweede zit, ook al heb ik mijn thesis te laat ingediend? Ik snap volledig als dit niet zo zou zijn en wil nogmaals mijn excuses aanbieden dat ik [deze] te laat indiende.”

De promotor antwoordt diezelfde dag dat de toezending per e-mail geen officiële indiening is, en dat verzoekster – indien zij (ook) via het platform heeft ingediend – contact moet opnemen met de masterproefcoördinator. Zij voegt eraan toe:

“Zoals beloofd, kan ik wel feedback bezorgen op de versie die je me doorstuurde en kunt u na herwerking uw masterproef klaarleggen om in te dienen in december (indien de trajectbegeleiding goedkeurt dat u vervroegd afstudeert).”

Op 15 september 2022 kent de examencommissie voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ de beoordeling ‘afwezig’ toe.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 21 september 2022 stelt verzoekster tegen die beslissing een intern beroep in:

“Met dit verzoekschrift stel ik een beroep in bij de centrale beroepscommissie tegen volgende beslissing: Examenresultaat “AFWEZIG” voor het vak Masterproef Bedrijfskunde aan de faculteit Sociale Wetenschappen & Solvay Business School. Deze beslissing werd aan mij ter kennis gebracht op 15-09-2022.

Ik ben het niet eens met deze beslissing om volgende redenen:

- Er wordt geen rekening gehouden met mijn persoonlijke situatie
- Mijn Masterproef is volledig af.

Ik diende mijn masterproef een aantal uren te laat in (09-08-2022, 00:21). Ik contacteerde mijn promotor met de vraag om mijn Masterproef toch nog te lezen en feedback te geven (zie bewijsstuk 2b). Een aantal dagen later, ontdekte ik dat dit niet als officiële indiening telde en nam contact op met de coördinator van het vak om mijn thesis alsnog te accepteren (zie bewijsstukken 2b en 2c). Echter werd hier gezegd dat de thesis niet geaccepteerd kon worden omdat er geen sprake was van overmacht.

Ik hoorde van een andere student dat die een soortgelijke situatie meemaakte en wel de kans kreeg om diens thesis te laten beoordelen. Hopen op dezelfde kans want daarvoor staat de VUB, gelijke kansen, nam [ik] daarop contact op met de ombudspersoon. Hier legde ik de volledige situatie uit, alsook het feit dat ik een moeilijke persoonlijke periode achter de rug heb en nog steeds aan het doormaken ben. Ik hoopte op begrip voor de situatie, maar er werd meer focus gelegd op de andere student en gevraagd wie de student in kwestie was. Dit laatste heb ik niet willen meedelen omdat er geïnsinueerd werd dat diens score in [het] gedrang zou kunnen komen en dat wou ik niet.

Oorspronkelijk wou ik er mij bij neerleggen, maar ik kreeg uit de communicatie steeds meer het gevoel dat er gedacht werd dat ik enkel en alleen contact opnam omdat een andere student een extra kans kreeg en dit als enige argument gebruikte, wat helemaal niet zo is. Zoals vermeld, ik zag het eerder als een “hoop op begrip voor mijn situatie” en dacht ik dat ik ook een kans zou krijgen om mijn thesis alsnog te laten beoordelen gezien mijn situatie. Er werd ook niet gevraagd om mijn persoonlijke situatie verder te duiden. Omdat enkel [de] focus gelegd werd op de situatie van de andere student en niet op mijn situatie vind ik dat de situatie niet eerlijk beoordeeld is en zou ik graag gehoord willen worden op basis van mijn persoonlijke situatie, los van de andere student.

Hierbij duid [ik] mijn persoonlijk[e] situatie waarvoor ik begrip vraag. Mijn partner is een tijd geleden ziek geworden. Dit heeft voor zowel fysieke als mentale uitputting gezorgd bij mij. Deze situatie, in combinatie met een voltijdse job die ik in september 2021 startte, zorgde ervoor dat ik me niet altijd even hard kon focussen op mijn thesis en bracht de nodige stress met zich mee. Er werd me gezegd dat ik dit vroeger had moeten melden en niet nadat [de] deadline verstreken was. Ik heb dit nooit aangehaald omdat het een moeilijke situatie is voor mij, ik nog steeds moeite heb met het aanvaarden van de situatie en dit moeilijk met andere mensen deel. Bovendien contacteerde ik de assistent, die me begeleidde, in mei, om te melden dat ik mijn thesis niet in eerste zit ging afkrijgen. Hierop kreeg ik een automatisch antwoord dat hij wegens ziekte afwezig was (zie bewijsstuk 2a). Ik heb nadien nooit een mail teruggekregen. Ik kan volledig snappen dat de assistent zelf een moeilijke periode achter de rug heeft en hierdoor geen contact meer (kon) nemen met mij. Een goede gezondheid is het allerbelangrijkste dat er is. U kan echter begrijpen dat dit mij nog minder motiveerde om te vertellen wat er echt gaande was.

Ik kreeg ook de opmerking van de ombudspersoon via telefonisch gesprek dat een deel van het doel van de thesis is om een werkstuk tijdig in te dienen. Hierin heeft de ombudspersoon gelijk. [Ondanks] mijn situatie heb ik toch de motivatie gevonden om mijn thesis te schrijven en op een paar uur na [de] deadline volledig af te maken en in te dienen.

Ik zou alsnog willen vragen voor begrip, de situatie te herevalueren en om mijn thesis te beoordelen voor het academiejaar 2021-2022. In bijlage vindt u alle mailverkeer terug. Ik duid de situatie graag verder in een gesprek indien nodig. Ik zou ook graag willen vragen om mijn persoonlijke situatie met uiterste discretie te behandelen. Ik wil niet dat deze sensitieve informatie terechtkomt bij mensen waarmee ik dit niet wens te delen.”

Dat beroep wordt door de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel behandeld in zitting van 7 oktober 2022 en verworpen bij beslissing van 25 oktober 2022:

“[...]

IV. Ten gronde

De studente betwist haar examencijfer voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef Bedrijfskunde’ waarvoor zij een ‘afwezig’ behaalde.

De grieven van de studente bestaan erin dat, hoewel ze erkent dat ze haar masterproef te laat heeft ingediend, die toch als tijdig ingediend moet worden beschouwd omdat de masterproef van andere studenten in een vergelijkbare situatie ook alsnog zou zijn beoordeeld. Daarnaast verwijst de studente naar een moeilijke persoonlijke situatie doordat haar partner ziek is geworden en ze haar studies combineert met een [fulltime job].

Wat de vergelijking met andere studenten betreft, gaat de studente voorbij aan het feit dat een overmachtssituatie steeds in concreto en individueel per student moet worden beoordeeld. De uitzonderlijke gevallen waarin studenten in het verleden hun masterproef

alsnog konden indienen, kunnen niet één op één worden toegepast op de studente in kwestie. Pas wanneer de ingeroepen omstandigheid van de studente als dergelijk uitzonderlijk geval kan worden beschouwd, zou de strikte toepassing van een regel kunnen worden gemilderd. In het geval in het verleden op onterechte wijze een afwijking van de toepasselijke regels is toegekend, moet worden vastgesteld dat er geen gelijkheid in de onwettigheid is (RvS 16 juli 2021, nr. 251.280), daargelaten de vraag of dergelijke onrechtmatige afwijking wel degelijk heeft plaatsgevonden.

Het gegeven dat de studente haar studies combineert met een job, kan op zichzelf genomen niet als een bijzondere omstandigheid worden aangemerkt. Bijkomend stelt de beroepscommissie vast dat de studente geen stukken aanbrengt met betrekking tot haar [fulltime job], noch met betrekking tot de ziekte van haar partner. De studente verduidelijkt ook niet op welke wijze deze omstandigheden concreet het tijdig indienen van haar masterproef zouden hebben belet.

Daarenboven blijkt dat de studente tijdens de eerste examenperiode van de eerste zitting een creditbewijs heeft kunnen behalen voor een opleidingsonderdeel uit het schakelprogramma zodat de aangehaalde problematiek haar ook niet belet heeft voor een opleidingsonderdeel wel een credit te behalen.

Gelet op het voorgaande oordeelt de beroepscommissie dat er geen overmachtssituatie voorligt die rechtvaardigt waarom de studente niet tijdig haar masterproef heeft kunnen indienen.

V. Besluit

Het beroep wordt verworpen. De bestreden beslissing wordt bevestigd.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad onderzoekt die ontvankelijkheid desnoods ambtshalve, daar zij raakt aan de openbare orde.

Verzoekster richt haar beroep tegen zowel de beslissing van de examencommissie als die van de interne beroepscommissie.

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de

bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij dat de interne beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het op gemotiveerde wijze herzien ervan. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoekster zich op het hoorrecht.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert aan dat zij in haar intern beroep heeft aangegeven dat zij de situatie indien nodig graag verder wilde duiden en dat zij daarmee heeft aangegeven dat zij wenste te worden gehoord. Zij stipt aan dat zij op woensdag 5 oktober 2022 werd uitgenodigd voor een hoorzitting op vrijdag 7 oktober 2022, en dat zij daarop heeft geantwoord dat zij zich, omdat zij voltijds werkt, onmogelijk binnen dat kort tijdsbestek kon vrijmaken. Als alternatief heeft verzoekster een vergadering via Teams voorgesteld, maar daarop werd geantwoord dat enkel een fysieke bijeenkomst mogelijk was.

Verzoekster is van oordeel dat zij door de korte periode van oproeping, geen eerlijke kans heeft gehad om te worden gehoord en om haar verhaal te doen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat artikel 153, §2, tweede alinea van het onderwijs- en examenreglement er enkel toe strekt dat verzoekster op nuttige wijze haar standpunt naar voren moet hebben kunnen brengen. Deze bepaling, aldus verwerende partij, voorziet als zodanig niet in een verplichting tot het horen van de student, maar enkel in een verplichting tot uitnodigen van de student op de zitting. Verwerende partij stelt dat verzoekster haar argumenten wel degelijk op nuttige wijze naar voor heeft kunnen brengen middels een gemotiveerd verzoekschrift. Van de beroepscommissie kan ten slotte volgens verwerende partij niet worden verwacht dat zij enkel voor verzoekster een alternatieve wijze van beraadslaging zou organiseren, in het bijzonder via Teams. De wijze waarop interne beroepen ten tijde van de coronapandemie werden georganiseerd, was volgens verwerende partij een uitzonderlijke maatregel die moet worden gezien in de toen geldende maatschappelijke context.

In haar wederantwoordnota doet verzoekster nog gelden dat zij sinds 2021-2022 is ingeschreven als werkstudent, en dat verwerende partij moet weten dat werkstudenten beperkter zijn in hun beschikbaarheden en zich dus minder makkelijk kunnen vrijmaken voor een zitting van de beroepscommissie.

Beoordeling

Artikel II.283, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat een student die oordeelt dat een ongunstige studievoortgangsbeslissing is aangetast door een schending van het recht, toegang heeft tot een interne beroepsprocedure, waarvan de vormen zijn vastgelegd in het onderwijs- en examenreglement.

De modaliteiten van de interne beroepsprocedure behoren derhalve tot de bevoegdheid van de hogeronderwijsinstelling, uiteraard binnen de grenzen van het recht.

De student heeft in beginsel, in het licht van de hoorplicht, geen absoluut recht op een persoonlijke aanwezigheid op de zitting van de interne beroepsinstantie, en die beroepsinstantie kan beslissen zonder een hoorzitting te organiseren, zelfs nadat de student daar uitdrukkelijk om had gevraagd, tenzij de eigen reglementering van de instelling aan de student een recht op fysieke aanwezigheid waarborgt.

Te dezen bepaalt artikel 153, §2, tweede lid van het onderwijs- en examenreglement:

“Het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beroep en het onderzoek naar de bevoegdheid worden steeds op dossier behandeld, zonder dat de student hierbij wordt gehoord. De beroepscommissie behandelt het onderzoek naar de gegrondheid van het beroep in principe eveneens op stukken, behoudens in zoverre het beroep gericht is tegen een beslissing zoals vermeld in artikel 151, eerste lid, a), b) of e), in welke gevallen de student wordt uitgenodigd voor de zitting van de beroepscommissie. De beroepscommissie kan steeds elkeen van wie ze de aanwezigheid nuttig acht voor de behandeling van het dossier, uitnodigen om te worden gehoord op de zitting.”

De steller van het reglement heeft hiermee uiting gegeven aan het belang dat hij eraan hecht dat het eventuele oproepen van de student in de bedoelde gevallen niet wordt overgelaten aan de discretionaire beoordeling van de interne beroepscommissie, maar van rechtswege geschiedt. De behandeling van deze dossiers geschiedt derhalve niet zonder meer ‘op stukken’.

Daarmee onlosmakelijk verbonden is dat aan de oproeping niet louter vormelijk moet zijn voldaan, maar dat de student ook daadwerkelijk een redelijke kans moet krijgen om van dat hoorrecht gebruik te maken.

De bestreden beslissing heeft een examenbeslissing als voorwerp, zijnde een beslissing zoals bedoeld in artikel 151, eerste lid, a) van het onderwijs- en examenreglement. Verzoekster moest derhalve worden uitgenodigd voor de zitting van de beroepscommissie.

Verzoekster werd ook uitgenodigd, met name met een e-mail van 5 oktober 2022 (19u20) voor een hoorzitting op 7 oktober 2022. Daarbij wordt vermeld dat indien verzoekster wenst gehoord te worden, zij dit uiterlijk 6 oktober 2022 om 12u00 moet medelen, bij gebreke waaraan ervan wordt uitgegaan dat zij niet aanwezig zal zijn.

Een voorstel tot online-vergaderen wordt afgewezen, en op verzoeksters mededeling dat zij overdag werkt en het te laat is om nog verlof aan te vragen, ontvangt zij het antwoord dat zij op 7 oktober 2022 vanaf 15u30 aanwezig moet zijn.

Bij de beoordeling van de eerbiediging van de hoorplicht brengt de Raad in rekening dat de beroepsprocedure niet berust op een initiatief van verwerende partij, en dat verzoekster dus niet samen met de uitnodiging wordt geconfronteerd met een voor haar nieuw gegeven of

nieuwe procedure – wat het geval zou zijn wanneer, bijvoorbeeld, een intentie tot het opleggen van een tuchtsanctie samen met de uitnodiging voor de hoorzitting ware meegedeeld.

Te dezen gaat het om een intern beroep dat verzoekster zelf heeft ingesteld, en waarvan zij wist – of behoorde te weten – dat het overeenkomstig artikel II.284, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs in principe moet leiden tot een beslissing én kennisgeving van die beslissing binnen een termijn van twintig kalenderdagen na het indienen van het beroep.

Verzoekster wist derhalve dat er op korte termijn een zitting van de interne beroepscommissie zou plaatsvinden waarop zij overeenkomstig artikel 153, §2, tweede lid van het onderwijs- en examenreglement ook zou worden uitgenodigd.

Zelfs in die omstandigheden evenwel, is de Raad van oordeel dat een termijn van minder dan vijftien uur (tussen 5 oktober 2022, 19u20 en 6 oktober 2022, 12u00) om de aanwezigheid te bevestigen – bij gebreke waaraan de student geacht wordt niet aanwezig te zullen zijn – en van bovendien minder dan achtenveertig uur tussen de uitnodiging en de vereiste aanwezigheid wel erg kort is, té kort om nog redelijk te zijn.

De Raad bedenkt daarbij dat eensdeels verzoekster bij haar intern beroep ook uitdrukkelijk had aangegeven dat zij wenste te worden gehoord, en dat anderdeels verwerende partij ook niet aanvoert, laat staan bewijst, dat een kort uitstel de interne beroepscommissie voor onoverkomelijke problemen zou stellen wat haar rechtsgeldige samenstelling betreft.

Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 25 oktober 2022.

2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van verzoekster een nieuwe beslissing, na ten minste drie vrije dagen te hebben gelaten tussen de oproeping voor de hoorzitting en het plaatsvinden ervan.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.161 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0956

In zake: xxx

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 4 november 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 28 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en haar de verdere inschrijving in de bacheloropleiding Rechten wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de Rechten’.

Zij neemt een curriculum op van vier opleidingsonderdelen, ten belope van 21 studiepunten, maar behaalt geen credits.

De examencommissie weigert aan verzoekster de verdere inschrijving in de bacheloropleiding Rechten, alsook de inschrijving voor opleidingsonderdelen van die opleiding via een creditcontract of een examencontract.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 21 september 2022 stelt verzoekster tegen die beslissing het volgend intern beroep in:

“Ik ben het niet eens met deze beslissing om volgende redenen:

Ik had me ingeschreven voor 21 studiepunten voor [het] tweede semester voor 4 vakken. Tijdens de eerste zit ben ik naar twee examens geweest. Ik zal hieronder omschrijven waarom ik enkel naar twee examens ben geweest en waarom ik geen enkel vak hebben kunnen behalen.

Ik heb een dossier uitzonderlijke omstandigheden ingediend op vrijdag 9 september. Ik heb dit niet gedaan tijdens de eerste zit omdat ik niet wist dat er een mogelijkheid was om zo’n dossier in te dienen. Ik ben in [het] tweede semester gestart op VUB. De beslissing van de examencommissie heb ik terug kunnen vinden op mijn puntenblad daarnaast heb ik geen mail ontvangen met een [motivering] [voor] de beslissing [die] ik heb gekregen. Ik ben van mening dat mijn rechten geschonden zijn en dat er geen rekening wordt gehouden met de situatie waarin ik me bevind. Ik vind dat ik deze richting zeker aankan als ik voldoende tijd besteed aan studeren. Ook kan ik vrijstellingen bekomen in mijn eerste jaar omdat ik 9 vakken heb behaald aan de Universiteit Antwerpen. Ik zal hieronder kort mijn situatie omschrijven met de nodige bewijsstukken.

Ik en mijn gezin wonen sinds 2007 in België. Mijn vader is in 2009 ambtelijk geschrapt en hierdoor hebben we heel lang moeten wachten op onze verblijfspapieren. Mijn gezin en ik hadden een aanvraag 9bis (regularisatie) ingediend. Er staan geen wettelijke behandelingstermijnen op een aanvraag 9bis. Mijn vader heeft zijn verblijfspapieren gekregen in 2017. Toen ik 18 werd heb ik een aanvraag 9bis ingediend en heb ik ook in september 2017 verblijfsrecht gekregen. Ik kreeg een elektronische vreemdelingen A kaart. [Die] is een jaar geldig en daaraan zijn voorwaarden gekoppeld. Een van de voorwaarden is dat je geen financiële steun mag vragen aan de overheid vandaar dat ik veel moest werken. (Bewijsstuk 1: brief wijkagent – bewijsstuk 2: instructies van Dienst Vreemdelingenzaken Brussel waarin de voorwaarden uitgelegd staan).

De rest van mijn gezin (mijn moeder, twee zusjes en één broertje) hadden geen verblijfsrecht en moesten wachten. Ondertussen kreeg mijn vader plots leverkanker. Mijn vader is overleden in augustus 2019. Mijn moeder had geen verblijfsrecht en kreeg geen uitkering of een weduwepensioen van de overheid. Ik was de enige in mijn gezin met verblijfsrecht en enige die kon gaan werken. Ik heb hierdoor sinds dan tot eind augustus

heel veel gewerkt om mijn gezin te onderhouden. (Bewijsstuk 3: begraaffiche – bewijsstuk 4: loonbrieven van september 2021 tot augustus 2022).

Mijn moeder heeft in januari 2022 verblijfsrecht gekregen hier samen met de rest van mijn gezin. Nu krijgen we ook maandelijks kinderbijslag wat hiervoor niet zo was. Ze kon echter niet in januari al werken omdat ze lessen Nederlands en een opleiding moest volgen. Mijn moeder is klaar met haar opleiding op 17/11 en kan gaan werken op haar stageplaats. Ondertussen is mijn zus ([R.U.]) afgestudeerd van middelbaar en ze kan mijn moeder ook helpen. Mijn oudste broer is ook teruggekeerd uit Pakistan. Ik heb in de zomer heel veel moeten werken en de maanden ervoor ook. We kregen op 16/09 een aanzienlijke bedrag van Infino Kinderbijslag. Het gaat over een bedrag van 10 duizend euro. Hier vind[t] u een bewijs van als bijlage. Hiermee wil ik zeggen dat ik zeker de komende maanden mijn moeder financieel niet moet ondersteunen. We krijgen ook een aantal grote bedragen terug van de federale pensioendienst. Mijn vader werd vroeger onterecht ambtelijk geschrapt en na zijn overlijden hebben we geen financiële ondersteuning gekregen van de overheid wegens geen geldige verblijf. Het is nu allemaal met terugwerkende kracht aan het gebeuren. Ik zal dus zeker [het] komende academiejaar en de volgende jaren niet moeten werken. (Bewijsstuk 5: verblijfskaarten van mijn gezin – bewijsstuk 6: lessen Nederlands data[] – bewijsstuk 7: opleiding brief VDAB – bewijsstuk 8: bankafschrift Infmo).

Ik heb doorheen het jaar heel veel moeten werken. We hebben allemaal via 9bis een vreemdelingen A kaart. Een van de voorwaarden is dat je niet ten laste mag vallen van de [overheid]. Mijn moeder kan dus geen leefloon krijgen of andere uitkeringen en ik ook niet. Ik moest ook mijn kleine broertje (3 jaar) en zusje (9 jaar) van school ophalen en brengen. Ik woon in Antwerpen en ik ben naar alle werkcolleges geweest. Ik heb mijn lessen online bekeken maar ik heb niet echt kunnen studeren. Tijdens de examenperiode (eerste zittijd) had ik ook heel veel faalangst door wat ik heb meegemaakt de vorige jaren. Ik moest thuis heel veel dingen regelen omdat mijn gezin net legaal was ingeschreven in België. Ik ben op 7 september op gesprek gegaan met een studietraject begeleider en ze heeft voorgesteld om een dossier individuele omstandigheden in te dienen. Ook heeft ze me doorverwezen naar collega's psychologen op de VUB. Hiervoor wist ik niet dat [zoiets] bestond. Ik weet van mezelf dat ik deze opleiding zeker aankan als ik de tijd heb om te studeren. Ik krijg nu verblijfsrecht voor 5 jaar. Ik heb geen voorwaarden meer aan mijn verblijf gekoppeld. Ik heb hiervoor een afspraak op 7 oktober 2022. Ik zal 100% van mijn tijd aan studeren kunnen spenderen. Ook ga ik minder moeten werken omdat mijn jongere zus net is afgestudeerd en gaat werken. Mijn moeder zal daarnaast ook gaan werken en ze heeft ondertussen een groot bedrag van Infmo Kinderbijslag gekregen en gaat nog een bedrag van hun krijgen tegen oktober. Ik ben heel lange tijd depressief geweest door wat ik allemaal heb meegemaakt. Ik heb begrip voor alle regels in verband met studievoortgang die er zijn. Maar ik ben van mening dat ik deze richting zeker aankan anders zou ik me inschrijven in een andere richting.

Ik heb 9 vakken behaald op UA waardoor ik verschillende vrijstellingen kan bekomen in mijn eerste jaar en paar vakken van tweede jaar. Ik ben bereid om alle strenge maatregelen te volgen zoals 80% of meer van de opgenomen studiepunten behalen. Ik ben bereid om zelfs voor de eerste examenperiode een maatregel van 80% te accepteren. Ik zal daarnaast ook ondersteuning zoeken bij de diensten op VUB voor mijn studievoortgang en persoonlijke problemen. Ik verzoek de beroepscommissie om mijn situatie te begrijpen en opgelegde maatregel op te heffen.”

De interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel behandelt dit beroep in zitting van 6 oktober 2022 en komt op 24 oktober 2022 tot de volgende beslissing:

“[...]”

IV. Ten gronde

De beroepscommissie stelt vast dat aan de studente een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van artikel 88, §3, van het OER, nu zij voor geen van de opgenomen studiepunten een credit [heeft] verworven.

De beroepscommissie onderzoekt vooreerst of de studente een overmachtssituatie aantoonst, die rechtvaardigt waarom de studente voor geen van de opgenomen studiepunten een credit heeft kunnen verwerven.

De studente beargumenteert dat ze omwille van haar moeilijke verblijfssituatie en psychologische problemen niet naar behoren heeft kunnen presteren. Z[e] geeft aan dat ze om haar verblijfstitel te behouden en haar gezin te onderhouden als jobstudent moest gaan werken, ook tijdens de examenperiode. Ter zitting verwijst de studente naar een nieuwe brief die ze daags voordien van de gemeente heeft ontvangen, waarbij een onbeperkt verblijfsrecht werd toegekend zonder voorwaarden. Ze geeft aan dat ze daardoor naar de toekomst toe niet meer gedurende het schooljaar zal moeten werken. Verder geeft de studente aan dat ze zich voor haar examens had gefocust op het opleidingsonderdeel ‘Psychologie’ en aan de andere examens slechts mededeel om te zien wat deze inhielden.

Het feit dat de studente als jobstudent heeft moeten werken wordt op zichzelf genomen niet als bijzondere omstandigheid beschouwd. De studente geeft aan dat zij reeds eerder aan de UAntwerpen studeerde en ook de voorgaande jaren moest werken, waardoor deze situatie voor haar voorzienbaar was en zij de nodige maatregelen diende te nemen om een haalbaar studietraject uit te stippelen. Verder merkt de beroepscommissie tevens op dat de studente niet preciseert op welke examens de aangehaalde problematiek een rechtstreekse invloed heeft gehad. Daarnaast toont de studente niet concreet aan, met bewijsstukken, dat ze omwille van psychologische omstandigheden voor geen van de opgenomen studiepunten een credit heeft kunnen verwerven.

Studiegerelateerd stelt de beroepscommissie vast dat:

- de studente reeds aan de Universiteit Antwerpen de opleiding van een Bachelor of Laws in de rechten heeft gevolgd en aldaar de maatregel van studievoortgangsbewaking ‘Inschrijving niet toegelaten’ kreeg opgelegd;
- de studente haar opleiding Bachelor of Laws in de rechten aan de VUB is gestart in het academiejaar 2021-2022, waarbij zij:
 - o voor 21 studiepunten opleidingsonderdelen heeft opgenomen en hiervoor geen enkele credit heeft behaald;
 - o van de acht examenkansen tweemaal ongewettigd afwezig was.

De studente heeft dienvolgens nog een lange weg te gaan vooraleer zij het bachelordiploma zou kunnen behalen.

De studente heeft opgeworpen dat ze gemotiveerd is om voldoende studiepunten van de bacheloropleiding te behalen en dat ze bereid is om ondersteuning te zoeken voor haar studievoortgang en persoonlijke problemen. Verder haalt de studente aan dat ze volgend academiejaar niet meer zal moeten werken en zich daardoor meer zal kunnen focussen op haar studies. Deze maatregelen overtuigen de beroepscommissie onvoldoende dat de studente volgend academiejaar wel voldoende studievoortgang zal behalen. De verwijzing naar haar grote motivatie betreft een subjectieve inschatting van de studente zelf. Bijgevolg toont de studente geen concrete maatregelen aan die maken dat zij het volgende academiejaar beter zou presteren dan de voorgaande academiejaren.

Rekening houdend met het gelopen studieparcours en de weg die de studente nog af te leggen heeft vooraleer zij het bachelordiploma zou kunnen behalen, en het ontbreken van elementen waaruit redelijkerwijs dient te worden afgeleid dat sprake is van een voldoende aannemelijk perspectief op verbetering, oordeelt de interne beroepscommissie dat de beslissing van de examencommissie tot weigering tot herinschrijving redelijk is. Die beslissing verdient bevestiging.

V. BESLUIT

Het beroep wordt verworpen. De bestreden beslissing wordt bevestigd.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad onderzoekt die ontvankelijkheid desnoods ambtshalve, daar zij raakt aan de openbare orde.

Verzoekster richt haar beroep tegen zowel de beslissing van de examencommissie als tegen de beslissing van de interne beroepscommissie.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij dat de interne beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het op gemotiveerde wijze herzien ervan. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

In een enig middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster herhaalt haar gezinssituatie zoals zij deze ook in haar intern beroep heeft toegelicht, en voegt eraan toe dat zij thans alleen op zaterdag werkt.

Daarnaast wijst verzoekster op vrijstellingen die zij voor drie opleidingsonderdelen kan inzetten, en op de stand van haar leerkrediet (134 studiepunten). Zij is ervan overtuigd dat indien zij zich opnieuw mag inschrijven, zij over de nodige tijd en motivatie beschikt om voor alle vakken te slagen.

Met betrekking tot de ongewettigde afwezigheden op examens die de beroepscommissie aanstipte, stelt verzoekster dat:

“Ik ben inderdaad twee maal niet naar een examen geweest. De eerste keer 04/06 heb ik een mail verstuurd met mijn ziekteattest. De faculteit zei dat ik een postfactum attest had ingeleverd. Ik was op zaterdag 04/06 niet naar mijn examen gegaan. Op 3/06 heb ik mijn dokter gebeld om een afspraak te maken maar omdat het een vrijdag was hadden ze geen plek meer. Maandag 06/06 was een feestdag daarom ben ik dinsdag pas naar mijn huisarts kunnen gaan. Ik heb ook in mijn mail vermeld dat ze mijn huisarts konden bellen voor bevestiging dat ik op vrijdag had gebeld. U vind[t] als bijlage screenshots van de mails. Dit ging over het examen Historische en vergelijkende inleiding tot het publiekrecht. Ik ben ook niet naar het examen Economie geweest (tweede zit) omdat mijn trein te laat was. Tijdens de eerste zit ben ik niet geweest omdat ik heel ziek was. Ik ben naar alle andere examen[s] geweest. Ik heb tijdens de eerste zit een 0 gehaald voor [recht] en moraalfilosofie. Het was een inhaalexamen en daardoor was het een mondeling examen. Ik heb tijdens mijn examen door stress een black-out gekregen. Ik heb de prof gevraagd of ik mocht vertrekken want ik kon niet spreken. Daarom heb ik een 0. Tijdens de tweede zit heb ik een 7 behaald. Voor Psychologie heb ik een 9 gehaald en daarna een 8. Na mijn examens (tweede zit) ben ik naar een [studietrajectbegeleider] gestapt. Ze had me verteld dat je 1 vak moet behalen om te kunnen verder studeren aan de VUB. Ik heb me heel hard gefocust op Psychologie. Ik wou een vak behalen en verder blijven studeren. Dit is niet gelukt omdat ik niet voldoende voorbereid was. Ik ben van mening dat ik nu alle tijd heb om lessen te kunnen bekijken en te studeren. Ik ben naar alle lessen geweest voor alle vakken. Ik ben niet naar de lessen gegaan waarvoor ik vrijstelling had aangevraagd.”

Verzoekster betwist ook de beoordeling van de interne beroepscommissie met betrekking tot het bewijs van haar psychische problemen.

“Ik ben [mij] ervan bewust dat alleen een arts kan bepalen of je een depressie hebt. Ik heb sinds dat mijn vader is overleden mezelf uit heel veel moeilijke situaties gehaald. Ik heb mijn gezin geholpen met alles wat ik kon. [Ik] ben de oudste dochter thuis. Mijn broer is recent uit Pakistan teruggekeerd. Ik moest naast mijn gezin onderhouden ook hen helpen met andere zaken (administratie, huishouden enz.). Ik heb nog een jongere zus van 10 jaar en een broertje van 4 jaar voor wie ik moest zorgen wanneer mijn moeder er niet was. Doordat mijn oudere zus (20 jaar) nu is afgestudeerd kan ze met alles helpen. Ik heb soms mijn prioriteiten opzij moeten zetten om mijn moeder te kunnen helpen. Ze [staat] er alleen voor sinds mijn vader er niet meer is. Ik heb nooit mijn problemen met iemand besproken. Soms heb ik overwogen om naar een psycholoog te stappen maar dat kost natuurlijk ook geld dat ik in die periode voor andere zaken kon gebruiken. Naar alle lessen gaan en elk dag effectief studeren was hierdoor moeilijk en dit had effect op me. Ik was mentaal uitgeput en fysiek ook. Ik kon in mijn dag geen tijd vrijmaken om nog te kunnen studeren. Voordat ik me inschreef aan de Vrij[e] Universiteit Brussel kreeg mijn gezin [zijn] verblijfsrecht. De dacht dat het vanaf nu anders ging. Toen ik 6 jaar terug verblijfsrecht kreeg kon ik direct aan het werk omdat ik Nederlands sprak. Mijn moeder kon niet zo goed Nederlands spreken. Ze kon zich ook niet inschrijven aan een school omdat ze niet over verblijfsrecht beschikte. Ze is begonnen met lessen Nederlands en daarna een opleiding. Aan de hand van haar aanslagbiljet kunt u zien dat ze nooit heeft gewerkt afgelopen jaar. Ze is nu vandaag (4.11.2022) klaar met haar lessen Nederlands en haar opleiding. Maandag mag ze beginnen met werken. We hebben ook een aanzienlijk bedrag van Kinderbijslag Infimo gekregen (10 duizend euro). Dit hebben we gekregen op 16/09. Als bijlage vindt u hier een bewijs van. Ik moet daarom ook niet meer zoveel

werken. Hierna zijn ze nog een onderzoek aan het doen voor een resterende bedrag van ongeveer 20 duizend euro. Ik heb verblijfsrecht sinds 6 jaar in België. Na 5 jaar mag je een aanvraag doen om nationaliteit te bekomen. Ik heb ook geen voorwaarden meer gekoppeld aan mijn verblijf. Als ik in toekomst financieel hulp nodig heb kan ik hiervoor terecht bij verschillende instanties. Hiervoor kon dit niet.

Ik ben van mening dat ik nu over alle tijd heb om effectief te kunnen studeren. Ik heb sinds 2019 alleen maar gewerkt en geen tijd kunnen besteden aan mijn studies doordat ik thuis van alles moest doen en daarnaast moest werken. Het is eerste keer dat ik niet heel de week moet werken of mijn studies moet opzij zetten voor werk. Ik ben tot nu toe zoals hierboven vermeld naar alle lessen geweest. Aan de hand van mijn loonfiches van afgelopen twee maanden kunt u zien dat ik heel weinig heb gewerkt. Ik heb alleen gewerkt op zaterdagen en soms dat ook niet. Ik heb de nodige tijd gehad om te rusten en me te focussen op mijn studies. Ik wil heel graag mijn studies verderzetten. Module 1 en 2 bestaan uit vakken waarvoor ik vrijstellingen heb gekregen. Daarnaast blijven er vakken over als moraalfilosofie, psychologie, economie en historische en vergelijkende inleiding tot het publiekrecht. Deze vier vakken heb ik afgelopen semester al gehad. Er blijft rechtsmethodologie en inleiding tot het recht over. Ik heb op de Universiteit Antwerpen inleiding tot het privaatrecht gehad en behaald. Dit komt overeen met inleiding tot recht. Ik ben er vrij zeker van de rechtsmethodologie ook geen probleem zal zijn. Aangezien ik over voldoende leerkrediet beschik ben ik van mening dat ik mijn bachelor succesvol kan afronden.”

In haar antwoordnota wijst verwerende partij erop dat de Raad slechts over een marginaal toetsingsrecht beschikt en zich voor de inhoudelijke beoordeling niet in de plaats mag stellen van de beroepscommissie.

Ten gronde replicerend op de argumenten van verzoekster, zet verwerende partij het volgende uiteen:

“Verwerende partij begrijpt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij grieven opwerpt omtrent het redelijkheidsbeginsel, in zoverre de bestreden beslissing onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de persoonlijke- en gezinssituatie van verzoekende partij.

Gelet op de beoordeling van de Beroepsinstantie (zie stuk nr. 4), het gegeven dat de verzoekende partij niet slaagde voor enig opleidingsonderdeel, dat zij eerder reeds een studievoortgangsmaatregel ‘Inschrijving niet toegelaten’ heeft opgelegd gekregen aan een andere universiteit en er sedertdien geen positieve evolutie in haar resultaten is waar te nemen, komt de bestreden beslissing echter geenszins over als zijnde onredelijk, laat staan als kennelijk onredelijk.

Aan de vaststelling dat verzoekende partij reeds eerder een maatregel van studievoortgang kreeg opgelegd aan een andere universiteit en dit de verzoekende partij er niet toe bracht om eerder reeds bijkomende maatregelen te nemen om haar studierendement te verhogen, moet inderdaad het nodige gewicht worden toegekend.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met de moeilijke thuissituatie van verzoekende partij in het academiejaar 2021-2022 en haar situatie de facto zou moeten worden

vergeleken met die van een werkstudent, biedt dit geen rechtvaardiging voor het gegeven dat verzoekende partij voor geen enkel van de vier opgenomen opleidingsonderdelen een credit behaalde. Verzoekende partij was, gelet op haar voortraject aan een andere universiteit, reeds bij aanvang van haar inschrijving aan de Vrije Universiteit Brussel goed op de hoogte van de beperkingen waarmee zij omwille van haar thuissituatie rekening diende te houden. Het zou dan ook mogen worden verwacht dat zij reeds in het academiejaar 2021-2022 concrete maatregelen zou hebben genomen om, weliswaar in combinatie met haar job, haar studies terug op de goede baan te leiden. Zij heeft echter nagelaten dit te doen.

De maatregelen die verzoekende partij in haar verzoekschrift omschrijft en die tot een positieve evolutie in academiejaar 2022-2023 zouden moeten leiden, komen er in essentie op neer dat verzoekende partij omwille van verschillende factoren in academiejaar 2022-2023 meer tijd zal hebben om zich te focussen op haar studies.

Deze vaststelling biedt op zich echter geen garanties dat ook de resultaten van verzoekende partij daardoor in stijgende lijn zullen evolueren. In dat verband kan er ook op worden gewezen dat hoewel de verzoekende partij zich in de tweede zitting van het vorig academiejaar sterk had toegewijd aan het studeren van het opleidingsonderdeel Psychologie, zij ook voor dat opleidingsonderdeel geen credit behaalde.

Wat betreft de verklaringen van de verzoekende partij naar het tweemaal ongewettigd afwezig zijn geweest voor een examen, is vast te stellen dat de procedure van het OER rond afwezigheden telkens correct werd toegepast. Dit wordt door verzoekende partij ook niet betwist. Zo kan een postfactum opgesteld ziektebriefje of een attest van een dokter dat enkel is gebaseerd op de verklaringen van de studente, niet worden aanvaard als een bewijs van overmacht (zie in dat verband ook artikel 112 OER). Zij brengt daarnaast ook geen bewijs aan van de opgeworpen vertraging van de trein die ertoe zou hebben geleid dat zij niet kon deelnemen aan haar examen Economie in de tweede zitting.

Wat er ook van zij, uit de beslissing van de interne beroepscommissie blijkt duidelijk dat het tweemaal ongewettigd afwezig zijn voor een examen geen doorslaggevend element was bij de beoordeling van het intern beroep van verzoekende partij. De verklaringen van verzoekende partij dat haar afwezigheden waren te wijten aan externe factoren kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de beslissing van de interne beroepscommissie en hetgeen in de vorige randnummers werd vermeld.

Wat tot slot de verwijzing naar de psychologische moeilijkheden van de verzoekende partij betreft, dient te worden vastgesteld dat opnieuw geen stavingsstukken worden aangebracht waaruit zou blijken dat zich gedurende het academiejaar bepaalde moeilijkheden zouden hebben voorgedaan die zouden hebben verhinderd dat verzoekende partij credits zou kunnen behalen.

Behalve het gegeven dat verzoekende partij haar studies diende te combineren met werken, worden dan ook geen uitzonderlijke omstandigheden aangetoond die een verklaring zouden kunnen bieden voor de gebrekkige studievoortgang en die de interne beroepsinstantie zouden moeten hebben kunnen overtuigen verzoekende partij alsnog een kans te geven.

Gelet op al het voorgaande, moet met verwerende partij worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk kan worden beschouwd.”

Beoordeling

Zoals verwerende partij terecht aanstipt, heeft de decreetgever in artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs uitdrukkelijk bepaald dat de Raad zijn appreciatie betreffende de waarde van de student niet in de plaats mag stellen van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur.

Dit betekent niet enkel dat de Raad zich niet in de plaats van de verwerende partij en haar organen mag stellen om de inhoudelijke beoordeling over te doen – als ware hij zelf een beroepscommissie – maar ook dat de Raad geen bescherming kan bieden tegen strenge beslissingen, doch enkel tegen onwettige, met inbegrip van ‘onredelijk strenge’. Aan dit laatste criterium is niet voldaan wanneer slechts aannemelijk wordt gemaakt dat een andere beroepscommissie in dezelfde omstandigheden tot een andere – voor verzoekster gunstigere – beslissing zou kunnen komen, maar enkel wanneer wordt aangetoond dat geen enkele normaal en voorzichtig handelende beroepscommissie in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen.

Te dezen steunt de interne beroepscommissie haar beoordeling in de eerste plaats op het studieverleden van verzoekster. Daarom stelt zij vast eensdeels dat verzoekster aan de andere universiteit eerder reeds de verdere inschrijving in de bacheloropleiding Rechten werd geweigerd – wat duidt op een ernstig probleem met de studievoortgang – en anderdeels dat verzoekster in het academiejaar 2021-2022 met een beperkt curriculum er niet in slaagde een credit te behalen.

Het is niet onredelijk om daaruit af te leiden dat er onvoldoende garanties zijn voor een goed studierendement in de toekomst.

Wat de verklaring betreft die verzoekster voor het beperkt studierendement aanbrengt, kan aan de beroepscommissie evenmin een onjuiste of onredelijke beoordeling worden verweten wanneer zij opmerkt dat verzoekster heeft nagelaten om haar studies af te stemmen op haar werksituatie – ondanks haar voortraject aan een andere universiteit – en dat zelfs rekening houdend met de arbeidssituatie een studierendement van nul wel erg weinig is.

Ook wanneer verzoekster focust op één opleidingsonderdeel (Psychologie), slaagt zij er niet in daarvoor een credit te behalen.

In het licht van de gewijzigde arbeidsomstandigheden die verzoekster aanvoert, kan de Raad erin meegaan dat de bestreden beslissing van enige gestrengheid getuigt, maar niet in de mate dat zij daardoor onredelijk is.

Het enig middel is ongegrond.

VI. Anonimisering

Met een bericht van 2 december 2022 vraagt verzoekster om de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Voorzitter van de Raad

Jean Goossens

bestuursrechter – bijzitter

Jan Geens

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.162 van 12 december 2022 in de zaken 2022/0960 en 2022/0986

In zake: Fatima TAGHLAOU
Woonplaats kiezend te 8530 Harelbeke
Wolvenstraat 65

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
Woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Akkerstraat 17

I. Voorwerp van de vordering

De beroepen, geregistreerd op 8 november 2022 (rolnummer 2022/0960) en 16 november 2022 (rolnummer 2022/0986), strekken tot nietigverklaring van de beslissing van de beroepscommissie voor het curriculum van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen van de Universiteit Gent van 31 oktober 2022, waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Samenvoeging

Verzoekster heeft per gewone post van 5 november 2022 en bij aangetekend schrijven van 7 november 2022 hetzelfde verzoekschrift aan de Raad overgemaakt.

Aan beide verzoekschriften is een rolnummer toegekend. Aangezien beide verzoekschriften identiek zijn en hetzelfde geschil betreffen, past het voor de goede rechtsbedeling om de zaken met rolnummers 2022/0960 en 2022/0986 samen te voegen en in één arrest uitspraak te doen.

IV. Feiten

Verzoekster heeft het bachelordiploma ‘Industriële wetenschappen: chemie’ en het masterdiploma ‘Industriële wetenschappen Biochemie’ behaald. Ze volgt een doctoraat ‘Bio-ingenieurswetenschappen’ en de educatieve master ‘Wetenschappen en technologie’.

Verzoekster dient een aanvraag in om de vakdidactiek en de stage Biologie in haar curriculum te mogen opnemen.

Op 20 oktober 2022 heeft de curriculumcommissie deze aanvraag van verzoekster afgewezen omdat zij niet voldoet aan de instroomvoorwaarden om rechtstreeks toegang te krijgen. De vooropleiding van de student geeft enkel toegang tot de vakdidactiek Chemie of Bio-engineering, niet tot de vakdidactiek Biologie.

Tegen deze beslissing stelt verzoekster op 26 oktober 2022 intern beroep in.

De facultaire beroepscommissie besluit op 31 oktober 2022 dat het beroep ongegrond is. Ze is van oordeel dat de curriculumcommissie de instroomvoorwaarden correct heeft gevolgd en dat de besluitvorming conform daaraan is. Aangezien uitzonderlijke individuele argumenten van doorslaggevende aard ontbreken, bevestigt de facultaire beroepscommissie het besluit van de curriculumcommissie en laat ze verzoekster niet toe om de vakdidactiek en de stage Biologie toe te voegen aan haar curriculum.

Dit is de bestreden beslissing.

V. Ontvankelijkheid – afstand

Met een e-mail van 22 november 2022 deelt verzoekster mee dat zij de beroepen wil intrekken.

De Raad begrijpt dit als een afstand, en ziet geen redenen om die afstand niet toe te kennen.

BESLISSING

De Raad verleent akte van de afstand.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.163 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0968

In zake: Ali ZAMANI
 woonplaats kiezend te 1140 Evere
 Klein Zwitserlandgaarde 23

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 4 november 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 26 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en hem de verdere inschrijving in de masteropleiding ‘Applied sciences and engineering: Applied Computer Science’ wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2018-2019 bij verwerende partij ingeschreven in een masteropleiding. In de academiejaren 2018-2019 en 2019-2020 behaalt verzoeker in de opleiding ‘Master of science in Applied sciences and engineering: Computer Science’ een beperkt studierendement van respectievelijk 12 studiepunten op een curriculum van 60, en 12 studiepunten op een curriculum van 54.

De verdere inschrijving in die studierichting wordt verzoeker ontzegd.

In het academiejaar 2020-2021 heroriënteert verzoeker zich naar de opleiding ‘Master of Science in Applied Sciences and Engineering: Applied Computer Science’.

Op het einde van dat academiejaar behaalt verzoeker een credit voor 29 studiepunten binnen een curriculum van 55 studiepunten. Omwille van het beperkte studierendement van 53% wordt aan verzoeker een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd, die inhoudt dat verzoeker bij een volgende inschrijving voor 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen.

Die bindende voorwaarde wordt door verzoeker niet betwist.

In het academiejaar 2021-2022 schrijft verzoeker zich in voor een curriculum van 40 studiepunten, waarbij hij voor 28 studiepunten een credit behaalt. Met een studierendement van 70% beantwoordt verzoeker niet aan de hem opgelegde bindende voorwaarde, zodat de examencommissie hem ook in die studierichting de verdere inschrijving weigert. Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 19 september 2022 stelt verzoeker tegen die beslissing een intern beroep in.

Dat beroep wordt door de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel behandeld in zitting van 29 september 2022 en verworpen bij beslissing van 26 oktober 2022:

“[...]”

IV. Ten gronde

De beroepscommissie stelt vast dat aan de student een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van artikel 88, §1, van het OER, nu hij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarde die hem op het einde van het vorige academiejaar werd opgelegd en dewelke hij niet heeft aangevochten.

De student heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven. De weigering tot herinschrijving is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

De beroepscommissie onderzoekt vooreerst of de student een overmachtssituatie aantoonde die rechtvaardigt waarom de student niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarde.

De student beargumenteert dat hij wel degelijk een goede studievoortgang maakt; huidig academiejaar is hij immers geslaagd voor 70% van de ECTS-credits (28 van de 40 opgenomen studiepunten). Hij is echter ten onrechte ervan uitgegaan dat de vakken waarvoor hij een vrijstelling had bekomen ook zouden worden verrekend in het percentage van vakken waarvoor hij geslaagd is.

Van de gehele masteropleiding volbracht de student 79 van de 120 ECTS-credits; naar zijn oordeel heeft hij dan ook al een aanzienlijk deel van zijn traject afgelegd. Hij meent dat zijn dossier vergelijkbaar is met ‘verschillende andere’ studenten die wel de toelating hebben verkregen om zich opnieuw in te schrijven. De student brengt voorts een attest bij van de dienst Studiebegeleiding waarin wordt verklaard dat hij op 22/09/2020 en op 15/10/2020 psychologische begeleiding kreeg.

Studiegerelateerd stelt de commissie evenwel vast dat de student:

- na twee jaar in de opleiding slechts 69 studiepunten heeft behaald (en vrijstellingen heeft bekomen voor 10 studiepunten)
- voor het opleidingsonderdeel ‘Scripting Languages’ reeds vier onsuccesvolle examenkansen heeft benut. Het voorbije academiejaar behaalde de student eveneens twee keer 0/20 voor ‘Web Technologies’, wat doet vermoeden dat hij de examenkansen niet ernstig heeft benut;
- de student reeds twee academiejaren de opleiding ‘Master of Science in Applied Sciences and Engineering: Computer Science’ heeft gevolgd waar hem eveneens een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd omwille van een te beperkte voortgang.

De commissie kan de student dan ook op het punt van de eigen inschatting inzake zijn studievoortgang niet volgen. De student heeft nog een aanzienlijk traject af te leggen alvorens hij het masterdiploma kan behalen, in het bijzonder indien rekening wordt gehouden met de te beperkte studie-efficiëntie die hij de voorbije academiejaren heeft verwezenlijkt.

Wanneer een student een vrijstellingsaanvraag indient en die ingewilligd ziet, heeft dat als gevolg dat de student de vrijstelling bekomt met alle rechten alsook gevolgen – waaronder het gevolg inzake de berekening van het percentage behaalde studiepunten – hieraan gekoppeld. Het attest voor psychologische begeleiding heeft geen betrekking op academiejaar 2021-22 en verantwoordt dan ook niet waarom de bindende voorwaarden

niet werden gerespecteerd. Bovendien heeft de commissie geen weet van studenten met ‘vergelijkbare’ dossiers die wel werden toegelaten om opnieuw in te schrijven, de student specificeert evenmin om welke studenten het zou gaan.

De student brengt ook geen overtuigende elementen aan die de commissie toelaten om aan te nemen dat het in het volgende academiejaar wel beter zal gaan met de studievoortgang.

Rekening houdend met het gelopen studieparcours, het aantal nog te verwerven credits en het ontbreken van elementen waaruit redelijkerwijs dient te worden afgeleid dat er sprake is van een voldoende aannemelijk perspectief op verbetering, oordeelt de interne beroepscommissie dat de beslissing van de examencommissie tot weigering [van] herinschrijving redelijk is. Die beslissing verdient bevestiging.

V. Besluit

Het beroep wordt verworpen. De bestreden beslissing wordt bevestigd.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Zij voert aan dat de interne beroepscommissie op grond van artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat haar beslissing in de plaats is getreden van deze van de examencommissie.

In zijn wederantwoordnota betwist verzoeker deze exceptie niet.

Beoordeling

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de beslissing van de examencommissie als tegen de beslissing van de interne beroepscommissie.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de

bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij dat de interne beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het op gemotiveerde wijze herzien ervan. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker beroept zich in een enig middel op het redelijkheidsbeginsel en de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet zijn middel uiteen als volgt:

“In ben het niet eens met deze beslissingen omdat:

- Bij de eerste stap stuurde ik op 14/09/22 een formulieraanvraag ‘Uitzonderlijke omstandigheid’ (zie bijgevoegde brief), wat al vóór de beraadslagingssessie van de examencommissie was, maar daarvoor wachtte ik op het publiceren van al mijn examenresultaten tot 13/09/22, dus ik ben bang dat de examencommissie dat verzoek misschien niet in overweging zou nemen vanwege mijn vertraging. Volgens het formulier Uitzonderlijke Omstandigheden heb ik uitgelegd dat ik in mijn huidige studiejaar een vooruitgang heb geboekt.

- Aan het einde van [academiejaar] 21-22 ben ik geslaagd voor 28 van de 40 geregistreerde ECTS, wat 70% van de studiepunten is (het is zeer dicht bij het vereiste minimum), dus ik ben net geslaagd voor 2 minder studiepunten om 75% van de studiepunten te bereiken, bovendien heb ik dit academiejaar 17 ECTS meer gehaald als vrijgestelde en overgedragen studiepunten, wat betekent dat ik 45 van de 57 (~ 79%) totale studiepunten van dit academiejaar heb gehaald. Ik moet vermelden dat ik er in eerste instantie van uitging dat ik 75% van de 57 (inclusief 17 geslaagde studiepunten) zou halen in plaats van 40 ingeschreven, dus het beïnvloedde mijn studieplannen, wat er direct toe leidde dat deze 2 minder studiepunten werden gehaald. Maar de interne beroepscommissie van de VUB zegt dat wanneer een student een vrijstellingsaanvraag indient en deze toegekend ziet, dit betekent dat de student de vrijstelling verkrijgt met alle rechten en gevolgen, inclusief de consequentie met betrekking tot de berekening van het percentage behaalde studiepunten. Ze hebben totaal geen vrijgestelde cursussen voor mij overwogen en ze houden gewoon rekening met mijn geregistreerde en geslaagde cursussen. Maar ze hebben tot nu toe niet gemerkt dat studenten in het VUB-vrijstellingsformulier of -reglement geen informatie hierover kunnen vinden. Ook betekent vrijgestelde cursus dat je al hebt gestudeerd en je tijd hebt genomen en vervolgens deze cursus van tevoren in je bachelor hebt gehaald, hetzelfde als de huidige cursussen, maar met tijdsverschillen, dus je geeft toe om het niet opnieuw te halen en zelfs niet te vervangen door een andere cursus, en het heeft afgetrokken van de hele master 120 ECTS, dus het lijkt op een andere geregistreerde cursus die je momenteel doet. Bovendien, voor visumverlengingsprocedure, neemt de gemeente vrijgestelde cursussen op als geslaagde cursussen die hetzelfde zijn als andere geregistreerde cursussen voor studievoortgangsberekeningen.
- Ik ben tot nu toe volledig geslaagd voor 79 van de 120 ECTS, wat betekent dat ik al merkbare stappen heb gezet om mijn studie af te ronden en in het volgende academiejaar dicht bij mijn afstuderen te komen. Er zijn naast mijn masterproef nog maar 18 ECTS over (vergelijkbaar met de vele andere 3e-jaars studenten) voor het volgende academiejaar, dus ik denk dat ik het in het volgende academiejaar met succes zal kunnen vervullen en afstuderen. Maar [VUB] Interne beroepscommissie heeft net mijn ingeschreven en geslaagde vakken overwogen, niet in de gaten houdend dat ik gewoon 18 ECTS heb met mijn scriptie, dat zijn 2 vakken met 3 ECTS en 1 cursus met 6 ECTS voor mijn eerste semester, en 1 cursus met 6 ECTS voor het tweede semester, naast mijn masterproef voor het hele jaar, dus hetzelfde als andere 3e jaars masterstudenten heb ik een betaalbaar aantal studiepunten om mijn master af te ronden einde van dit academiejaar.
- Vorig academiejaar slaagde ik voor meer dan 50% van mijn geregistreerde vakken, en voor mijn tweede jaar bereikte ik dit percentage tot 70%, Het is echter onder de vereiste, maar als de commissie mij de voortzetting van mijn masteropleiding tolereert en toestaat, kan ik deze algemene vooruitgang voortzetten en mijn masteropleiding afronden.

- Tijdens de hoorzitting van de interne beroepscommissie vroegen ze me naar de redenen en de feiten dat ik in staat zal zijn om het programma af te ronden. Ik legde uit dat ik de afgelopen jaren een aantal externe problemen had die van invloed zijn op mijn planningen en studies, maar nu na 2 jaar heb ik ontdekt hoe ik ze kan oplossen en heb ik ervaring opgedaan met mijn fouten bij het studeren en slagen voor de cursussen, dus nu ben ik sterk gemotiveerd om door te gaan en mijn programma af te maken. Het feit dat ik niet teleurgesteld was en de officiële beroepsprocedures heb geprobeerd, toont aan dat ik op mijn route ben. Daarnaast was ik niet ver van de educatieve omgeving en volg ik mijn eerste semester cursussen, ik heb me handmatig geregistreerd bij Canvas LMS, en ik neem ook mijn dagelijkse tijd om ze te volgen en te bestuderen. Ook voor mijn scriptie ben ik bezig met het onderzoeken en voorbereiden van mijn geïnteresseerde onderwerp en zodra ik de [officiële] registratietoestemming ontvang, ga ik ermee aan de slag. Bovendien hebben internationale studenten op basis van visumverlengingsvoorschriften maximaal 3 jaar om hun masteropleiding af te ronden, dus ik moet dit academiejaar zeker afmaken.
- Daarnaast wil ik vermelden dat mijn situatie wordt beschouwd als hetzelfde als 3e jaars masterstudenten, en net als mijn andere 3e jaar klasgenoten, heb ik een aantal beperkte vakken met mijn scriptie. Ze doen normaal gesproken hun scriptie met 1,2 of 3 cursussen en ik zoals uitgelegd mijn resterende cursussen worden beschouwd als hetzelfde als hen. Dit toont mijn algemene vooruitgang voor beide 2 jaar en toont mijn haalbare traject om masterprogramma te voltooien op basis van mijn resterende credits.
- Tijdens het onderhoud heeft de commissie niet gevraagd naar de redenen van mijn twee mislukte cursussen, ‘Scripting Languages (3 ECTS)’ en ‘Web Technologies (3 ECTS)’. Ik was van plan om beide cursussen op de tweede sessie te halen, maar voor de cursus ‘Scripting Languages’ kreeg ik 8/20 en ik was bijna geslaagd en ik faalde alleen vanwege het verkeerde antwoord van één vraag. Bovendien had ik tijdens de examenperiode ‘Web Technologies’ 2 andere examens in dezelfde periode en kon ik me niet volledig concentreren op mijn planning, omdat ik het in die tijd koud kreeg. Ook moet ik toevoegen dat ‘Web Technologies’ examen bestaat uit 2 mondelinge vragen en het niet beantwoorden ervan veroorzaakt om de cursus te mislukken. Zoals ik al zei, was ik ziek op de examendag ‘Web Technologies’ en was ik gewoon aanwezig om 0-cijfer te krijgen om te voorkomen dat ik afwezige cijfers in mijn transcript zou schrijven, wat problemen zou veroorzaken voor visumverlenging. Nu, zoals ik je vertelde, volg en studeer ik deze twee cursussen voor het huidige academische jaar, en aangezien hun inhoud en methode hetzelfde zijn als vorig jaar, vond ik mijn fouten over hoe te studeren en me voor te bereiden op het examen van deze twee cursussen, dus ik ben zelfs klaar om hun examens nu te hebben.
- Verder heeft de commissie ook niet gevraagd naar mijn vorige programma, dus ik heb het ook niet genoemd. Maar in hun reactie noemen ze het en ik wil het toevoegen en uitleggen. Mijn bacheloropleiding was ‘Computer Engineering’ en mijn achtergrond gaat over technische velden, maar mijn vorige programma aan de

VUB was ‘Computer Science’ dat meer betrekking had op pure velden en niet overeenkwam met mijn achtergrond en op de een of andere manier heb ik een verkeerde beslissing genomen. Dus na overleg met [VUB]-studiebegeleiding heb ik me aangemeld voor het programma ‘Applied Computer Science’, dat meer te maken had met mijn achtergrond. Ook tijdens mijn sollicitatietijd vroeg ik de VUB naar de effecten van mijn vorige programma op mijn nieuwe programma, en ik antwoordde me dat je nieuwe programma onafhankelijk is van het vorige. Ook mijn resultaten waren niet erg goed in mijn vorige programma, maar ik heb in mijn nieuwe programma meer geprobeerd en algemene vergelijking van de programma's geeft aan dat ik beter acteer in nieuw programma, en als ik deze route wil voortzetten, kan ik mijn programma dit jaar afronden.

- Bovendien, ondanks psychologische en studiegerelateerde problemen die ik had tijdens het begin en de voortzetting van dit programma (zie bijgevoegde brief) die niet hetzelfde was als de situatie van andere studenten, deed ik mijn best om de cursussen te halen, en ik had vooruitgang in mijn programma ondanks mijn moeilijke situatie die mijn studie beïnvloedde. Zoals de interne commissie reageert, is dit certificaat voor het vorige academiejaar, maar zoals ik heb uitgelegd, heb ik geprobeerd om psychologische en studiegerelateerde consulten te starten sinds mijn programma is gewijzigd en een nieuw programma is gestart. Ondanks de problemen die ik het afgelopen jaar [had], ben ik er extern mee verbonden gebleven. Ik had deze problemen vorig academiejaar die van invloed waren op mijn schaaftonden en mijn resultaten, waardoor ik 50% van mijn studiepunten haalde, en deze problemen zorgden ervoor dat ik gewoon 1 cursus minder heb om 60% vereiste te bereiken. Ook moet ik vermelden dat ik in het academiejaar 2021-2022 wat familieproblemen had in mijn woonplaats in Iran, en mijn grootmoeder overleed, en dat was ook reden om ver van mijn planning te komen en ondanks mijn inspanningen had ik nog maar 2 studiepunten nodig om de vereiste te bereiken. Dus, zoals ik uitlegde ondanks mijn moeilijke situatie die ik had en niet dezelfde situatie had als andere studenten, deed ik mijn best.
- [Als u] zich bewust bent van de huidige kritieke situatie in mijn land Iran, evenals mijn probleem met de verplichte militaire dienst als u terugkeert naar mijn land, als een internationale student, zal uw uiteindelijke beslissing een enorme invloed hebben op mijn leven om te bepalen welk pad ik in de toekomst zal nemen. Daarom vraag ik u vriendelijk om meer tolerantie te hebben voor mijn zaak vanwege mijn moeilijke situatie, en mij de voortzetting van mijn studie aan de VUB te gunnen om mij in staat te stellen de rest van dit programma tegen het einde van het huidige academiejaar af te ronden. Ik waardeer uw aandacht. Ik ben ook bereid om aanwezig te zijn bij het onderhoud als er meer uitleg nodig is”

In haar antwoordnota wijst verwerende partij er vooreerst op dat verzoeker voornamelijk argumentatie herneemt die hij reeds in het intern beroep heeft opgeworpen, en waarop de interne beroepscommissie ook heeft geantwoord.

Waar verzoeker aanvoert dat nergens uitdrukkelijk is vermeld dat opleidingsonderdelen waarvoor een vrijstelling werd bekomen, niet in rekening worden gebracht bij het bepalen van het studierendement, maar wél in de procedure voor de verlenging van visumaanvragen bij de gemeente, repliceert verwerende partij vooreerst dat de procedure voor visumverlengingen geheel los staat van studievoortgangsbewaking. Bovendien is verwerende partij van oordeel dat verzoeker zijn wensen voor werkelijkheid neemt waar hij aanvoert dat vrijgestelde ECTS-credits als daadwerkelijk verworven credits in rekening zouden moeten worden gebracht. Ter zake stipt verwerende partij aan dat een vrijstelling krachtens artikel 3 van het onderwijs- en examenreglement integendeel net inhoudt: *“opheffing van de verplichting om over een opleidingsonderdeel, of een deel ervan examen af te leggen”*. Van een verworven credit zoals bedoeld in artikel 88, §1 van datzelfde reglement kan dus geen sprake zijn.

Voorts is verwerende partij van oordeel dat de interne beroepscommissie in het licht van de eerder door verzoeker gevolgde opleiding niet tot een andere beslissing moest komen. Terecht derhalve, zo stelt verwerende partij, kon de beroepscommissie vaststellen dat verzoeker geen overtuigende elementen aanbrengt die toelaten om aan te nemen dat het in het volgende academiejaar wel beter zal gaan met de studievoortgang. Bovendien, zo merkt verwerende partij op, voert verzoekende partij in het kader van het extern beroep dienaangaande voor het eerst een aantal nieuwe argumenten aan waarmee dan ook geen rekening kan worden gehouden. Dit is volgens verwerende partij het geval voor: de uitbreiding van de argumentatie waarom verzoeker meent in het volgend academiejaar wel tot een betere studievoortgang te komen, de argumentatie die verzoeker ontwikkelt over de redenen waarom hij niet geslaagd is voor de opleidingsonderdelen ‘Scripting languages’ en ‘Web technologies’ en de toelichting over de voorgaande opleiding ‘Master of Science in Applied Sciences and Engineering: Computer Science’ (faculteit Wetenschappen).

Wat betreft het dossier ‘uitzonderlijke omstandigheden’ dat verzoeker wenste in te dienen, merkt verwerende partij op dat de interne beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt en in die hoedanigheid dan ook over het voorliggend dossier heeft geoordeeld.

Louter ten overvloede brengt verwerende partij in herinnering dat de interne beroepscommissie een orgaan van actief bestuur is, wat met zich brengt dat niet hoeft te worden geantwoord op *alle* middelen die door verzoeker in het kader van het intern beroep zouden zijn opgeworpen.

Verzoeker zijnerzijds handhaaft in zijn wederantwoordnota zijn grieven.

Beoordeling

De Raad herinnert eraan dat de decreetgever in artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs uitdrukkelijk heeft bepaald dat de Raad zijn appreciatie betreffende de waarde van de student niet in de plaats stelt van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur.

Dit betekent niet enkel dat de Raad zich niet in de plaats van de verwerende partij en haar organen mag stellen om de inhoudelijke beoordeling over te doen – als ware hij zelf een beroepscommissie – maar ook dat de Raad geen bescherming kan bieden tegen strenge beslissingen, doch enkel tegen onwettige, met inbegrip van ‘onredelijk strenge’. Aan dit laatste criterium is niet voldaan wanneer slechts aannemelijk wordt gemaakt dat een andere beroepscommissie in dezelfde omstandigheden tot een andere – voor verzoeker gunstigere – beslissing zou kunnen komen, maar enkel wanneer wordt aangetoond dat geen enkele normaal en voorzichtig handelende beroepscommissie in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen.

Daarnaast moet de Raad verzoeker eraan herinneren dat een verzoekende partij krachtens artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Verzoeker heeft in zijn intern beroep geen argumenten gesteund op de redenen waarom hij voor de opleidingsonderdelen ‘Scripting languages’ en Web technologies’ niet was geslaagd. Verzoeker maakt niet inzichtelijk, en de Raad ziet ook niet spontaan, waarom zulks niet mogelijk zou zijn geweest. Het gaat derhalve om nieuwe, en dus niet ontvankelijke grieven. Overigens is de Raad van oordeel dat uit niets volgt dat de beroepscommissie deze tekorten zelf uitdrukkelijk ter sprake moest brengen of moest informeren naar de redenen waarom verzoeker geen credit behaalde.

Om dezelfde reden kunnen ook de meer uitgewerkte argumenten inzake verzoekers gezondheidsproblemen nu niet meer op ontvankelijke wijze in het debat worden gebracht.

Evenmin ziet de Raad redenen waarom de interne beroepscommissie het studieverleden van verzoeker nog op een andere wijze bij de beoordeling moest betrekken dan zij heeft gedaan. Ook dat argument is nieuw en dus niet ontvankelijk.

Wat de wijze betreft waarop vrijstellingen al dan niet in rekening worden gebracht, kan verwerende partij worden bijgevallen dat de beroepscommissie ter zake correct heeft gehandeld. De visie die verzoeker voorstaat, vindt geen steun in het onderwijs- en examenreglement.

Dat verzoeker zijn examenplanning bijgevolg op een verkeerde veronderstelling heeft gesteund, kan niet aan verwerende partij, maar enkel aan verzoeker zelf worden toegeschreven.

Verzoekers aanvoelen dat hij de hem opgelegde voorwaarde van 75% studierendement ‘nipt’ heeft gemist, doet er geen afbreuk aan dat hij aan de voorwaarde niet is tegemoetgekomen. De beroepscommissie had ter zake clementie kunnen tonen, maar om de hierboven reeds in herinnering gebrachte redenen is zulks niet de taak, noch de bevoegdheid van de Raad.

Het betoog dat verzoeker ondertussen toch al enige voortgang heeft gemaakt in de huidige masteropleiding, moest de beroepscommissie binnen de grenzen van de redelijkheid niet tot een andere beslissing brengen. De vergelijking met andere studenten die verzoeker maakt, is niet dienend. Dat verzoeker ondertussen, in afwachting dat de huidige procedure haar beslag krijgt, reeds lessen volgt, evenmin.

Samengevat is de Raad van oordeel dat de interne beroepscommissie haar beslissing op afdoende wijze heeft gemotiveerd, en daarbij binnen de grenzen van de redelijkheid is gebleven.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.165 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0866

In zake: xxx

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 18 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van 13 september 2022 waarbij verzoekster niet geslaagd wordt verklaard voor de opleiding ‘Master of Medicine in de geneeskunde’ en is tevens gericht tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Medicine in de geneeskunde’.

Zij krijgt een score van 9/20 toegekend voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef: klinisch geïntegreerd eindexamen’, waartegen zij een intern beroep instelt. De interne beroepscommissie verklaart dat beroep ongegrond bij beslissing van 29 maart 2022.

Tegen deze beslissing tekent verzoekster beroep aan bij de Raad.

Bij arrest nr. 7.617 van 16 juni 2022 vernietigt de Raad de interne beroepsbeslissing van 29 maart 2022 en wordt het bevoegd orgaan van verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen, kort nadat voor verzoekster een nieuw examen voor het tweede onderdeel van de “korte casussen” (“casus C” en “casus D” (“Jury 2”)) werd georganiseerd.

Verwerende partij organiseert een nieuw examen, maar hieraan neemt verzoekster niet deel. De interne beroepscommissie neemt geen nieuwe beslissing na het voormeld arrest van de Raad.

Op 13 september 2022 wordt verzoekster niet geslaagd verklaard voor de opleiding ‘Master of Medicine in de geneeskunde’.

Dit is de bestreden beslissing.

Tegen deze beslissing stelt verzoekster op 21 september 2022 een intern beroep in.

Daar verzoekster op dat intern beroep op 18 oktober 2022 nog geen antwoord heeft ontvangen, dient zij die dag in toepassing van artikel II.294, §1 derde lid van de Codex Hoger Onderwijs een beroep in bij de Raad, gericht tegen de beslissing van 13 september 2022.

IV. Ontvankelijkheid – afstand

In haar wederantwoordnota geeft verzoekster aan dat ze het extern beroep met rolnummer 2022/0866 wenst in te trekken.

De Raad beschouwt dit als een afstand, en ziet geen redenen die zich tegen die afstand zouden verzetten.

V. Anonimisering

Met een bericht van 11 december 2022 vraagt verzoekster om de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verleent akte van de afstand.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Voorzitter van de Raad

Jan Geens

bestuursrechter – bijzitter

Jean Goossens

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.166 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0896

In zake: xxx

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 26 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 19 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2021-2022 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Medicine in de geneeskunde’.

Zij krijgt een score van 9/20 toegekend voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef: klinisch geïntegreerd eindexamen’, waartegen zij een intern beroep instelt. De interne beroepscommissie verklaart dat beroep ongegrond bij beslissing van 29 maart 2022.

Tegen deze beslissing tekent verzoekster beroep aan bij de Raad.

Bij arrest nr. 7.617 van 16 juni 2022 vernietigt de Raad de interne beroepsbeslissing van 29 maart 2022 en wordt het bevoegd orgaan van verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen, kort nadat voor verzoekster een nieuw examen voor het tweede onderdeel van de “korte casussen” (“casus C” en “casus D” (“Jury 2”)) werd georganiseerd.

Verwerende partij organiseert een nieuw examen, maar hieraan neemt verzoekster niet deel. De interne beroepscommissie neemt geen nieuwe beslissing na het voormeld arrest van de Raad.

Op 13 september 2022 wordt verzoekster niet geslaagd verklaard voor de opleiding ‘Master of Medicine in de geneeskunde’.

Tegen deze beslissing stelt verzoekster op 21 september 2022 een intern beroep in.

Bij beslissing van 19 oktober 2022 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel verzoeksters beroep onontvankelijk omdat het laattijdig is ingesteld.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid – afstand

In haar wederantwoordnota geeft verzoekster aan dat ze het extern beroep met rolnummer 2022/0896 wenst in te trekken.

De Raad beschouwt dit als een afstand, en ziet geen redenen die zich tegen die afstand zouden verzetten.

V. Anonimisering

Met een bericht van 11 december 2022 vraagt verzoekster om de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verleent akte van de afstand.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Voorzitter van de Raad

Jan Geens

bestuursrechter – bijzitter

Jean Goossens

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.169 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0922

In zake: Francesca VAN LINT
Woonplaats kiezend te 3200 Aarschot
Leuvensesteenweg 151

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 28 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 22 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in Social Sciences’.

Op het einde van het academiejaar 2020-2021 wordt aan verzoekster een bindende voorwaarde opgelegd als maatregel van studievoortgangsbewaking. Daar verzoekster op het einde van het academiejaar 2021-2022 aan deze voorwaarde niet tegemoetkomt, wordt haar de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd.

Verzoekster stelde op datum van 23 september 2022 een beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van 22 oktober 2022 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie verzoeksters beroep onontvankelijk omdat het laattijdig is ingesteld.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

In haar *antwoordnota* deelt verwerende partij mee dat de bestreden beslissing van 22 oktober 2022 werd ingetrokken en zij voegt de intrekkingbeslissing toe in haar administratief dossier. Verwerende partij geeft verder aan dat de interne beroepsinstantie het beroep zal behandelen op haar zitting van 2 december 2022.

Het standpunt van verwerende partij dat het beroep aldus zonder voorwerp is geworden, wordt door verzoekster niet tegengesproken. De Raad ziet geen reden om die conclusie niet bij te vallen.

Het beroep is zonder voorwerp en derhalve niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.164 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0913

In zake: Landrine LONTSI MAKO
Woonplaats kiezend te 1090 Jette
Laarbeeklaan 107

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 28 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking wordt opgelegd en van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 24 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Research Master in Gerontological Sciences’.

Omdat verzoekster in dat academiejaar een studierendement van minder dan 60% behaalt, wordt haar een bindende voorwaarde opgelegd die ertoe strekt dat zij voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen.

Uit het voorliggende dossier blijkt niet dat verzoekster tegen deze beslissing een beroep heeft ingesteld.

In het academiejaar 2021-2022 neemt verzoekster een curriculum op van negen opleidingsonderdelen, ten belope van 51 studiepunten. Voor zeven opleidingsonderdelen behaalt zij een credit. Voor de overige opleidingsonderdelen (samen 15 studiepunten) behaalt verzoekster geen credit waardoor haar studierendement 71% bedraagt.

Daar verzoekster aldus een studierendement van minder dan 75% behaalt, wordt haar de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Verzoekster stelde op datum van 21 september 2022 een beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van 24 oktober 2022 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie verzoeksters beroep onontvankelijk omdat het, in strijd met de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement, niet was ondertekend.

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid – regelmatige uitputting van het intern beroep

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De

Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoekster op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat ze de beslissing om haar intern beroep onontvankelijk te verklaren betwist omdat het niet-ondertekend verzenden ervan onbedoeld was. Volgens verzoekster was er een elektronische handtekening toegevoegd aan het document dat ze verstuurde maar die stond er niet op, mogelijk door een digitale fout.

Verwerende partij betoogt in haar *antwoordnota* dat het extern beroep onontvankelijk is omdat verzoekster nagelaten heeft om de interne beroepsmogelijkheden op regelmatige wijze uit te putten, wat een noodzakelijke voorwaarde is om op ontvankelijke wijze een beroep bij de Raad te kunnen instellen.

Het is volgens verwerende partij dan ook terecht dat de voorzitter van de interne beroepsinstantie heeft vastgesteld dat het intern beroepsschrift niet voldeed aan de ontvankelijkheidsvereisten aangezien het niet was ondertekend. Volgens verwerende partij wordt dat ook niet door verzoekster ontkend in het kader van de externe beroepsprocedure.

Verwerende partij benadrukt, verwijzend naar rechtspraak van de Raad, dat de ondertekening van het intern beroep door de student op straffe van onontvankelijkheid wordt voorgeschreven door het onderwijs- en examenreglement (hierna: ‘OER’) en aldus een substantiële vormvereiste uitmaakt die in elke stand van het geding moet worden opgeworpen aangezien de procedureregels inzake de georganiseerde administratieve beroepen de openbare orde raken en hiervan enkel kan worden afgeweken op grond van bewezen overmacht, wat *in casu* volgens verwerende partij niet wordt aangevoerd, laat staan aangetoond.

Beoordeling

Artikel 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij luidt wat het intern beroep betreft:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, Onderwijs en studentenzaken – C2, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2.”

Verwerende partij heeft de ondertekening van het intern beroep voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Dit kan niet worden beschouwd als een onredelijke vormvereiste, onder meer omdat de decreetgever in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardig voorschrift heeft opgenomen inzake de beroepen die bij de Raad worden ingesteld.

Samen met de eerste bestreden beslissing zijn de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep aan verzoekster meegedeeld.

Meer bepaald luidt het onderaan de eerste bestreden beslissing:

“[...] In order for an appeal to be admissible, it must be filed in the form of a signed and dated application submitted by registered letter to the appeals body, attn. the Chairman, Education and Student Affairs – C2, Pleinlaan 2, 1050 Brussels.”

De beroepsmodaliteiten zijn aldus correct aan verzoekster meegedeeld.

Verzoekster spreekt niet tegen dat zij het verzoekschrift op intern beroep niet heeft ondertekend en dat dit vormgebrek niet binnen de oorspronkelijke beroepstermijn werd geregulariseerd. Verzoekster erkent in haar verzoekschrift voor de Raad zelfs dat zij inderdaad heeft nagelaten om haar intern beroep te ondertekenen. Waar verzoekster aangeeft dat er een “elektronische handtekening” zou zijn toegevoegd aan haar intern beroep die er mogelijk door “een digitale fout” niet opstond, stelt de Raad samen met verwerende partij vast dat het intern beroep van verzoekster (stuk 3 van het administratief dossier) inderdaad geen enkele handtekening bevat.

Die vaststelling volstaat om te besluiten dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

Wanneer de geldende norm – te dezen 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement – in een sanctie op de niet-ondertekening voorziet, dan moet die immers worden toegepast, ook wanneer die sanctie bestaat uit de onverbiddelijke onontvankelijkheid van het beroep (J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 490).

Dit brengt met zich dat huidig beroep bij de Raad hetzelfde lot ondergaat.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.167 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0928

In zake: Job Cyprian R VITA
 Woonplaats kiezend te 1790 Affligem
 Steenbergstraat 5

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
 Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
 Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 29 oktober 2022, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2022 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking wordt opgelegd en van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepsinstantie van de Vrije Universiteit Brussel van 23 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen’.

Omdat verzoeker in dat academiejaar een studierendement van minder dan 60% behaalt, wordt hem een bindende voorwaarde opgelegd die ertoe strekt dat hij zich moet inschrijven en slagen voor elk opleidingsonderdeel waarvoor hij reeds tweemaal was ingeschreven zonder een credit te behalen, en bovendien voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen.

Uit het voorliggende dossier blijkt niet dat verzoeker tegen deze beslissing een beroep heeft ingesteld.

In het academiejaar 2021-2022 neemt verzoeker een curriculum op van tien opleidingsonderdelen, ten belope van 50 studiepunten. Voor drie opleidingsonderdelen behaalt hij een credit. Voor de overige opleidingsonderdelen (samen 35 studiepunten) behaalt verzoeker na deelname aan beide examenkansen geen credit, waardoor zijn studierendement 30% bedraagt.

Daar verzoeker aldus een studierendement van minder dan 75% behaalt, wordt hem de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Verzoeker stelt een beroep in bij de interne beroepscommissie.

Bij beslissing van 23 oktober 2022 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie verzoekers beroep onontvankelijk omdat het, in strijd met de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement, niet met een aangetekende zending was verzonden.

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid – regelmatige uitputting van het intern beroep

Ambtshalve middel

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

Aangezien de procedureregels die inzake georganiseerde administratieve beroepen gelden de openbare orde raken (RvS 20 september 2016, nr. 235.802, Vantoortelboom; RvS 22 februari 2011, nr. 211.410, Ylen), vermag de Raad desnoods ook ambtshalve te onderzoeken of de interne beroepsprocedure in overeenstemming met die procedureregels is afgewikkeld. Die ambtshalve bevoegdheid brengt ook met zich dat de Raad, in voorkomend geval, hieromtrent een middel kan opwerpen, en dus ook wanneer de verzoekende partij dit zelf niet heeft gedaan.

In casu werd aan verzoekende partij een maatregel van studievoorgangsbewaking opgelegd die werd meegedeeld op het puntenblad dat op 15 september 2022 werd bekendgemaakt (stuk 2

van het administratief dossier). Hierop heeft verzoekende partij, middels een gewone brief waarop een datumstempel van 21 september 2022 lijkt te zijn aangebracht, ingediend bij verwerende partij (stuk 3 van het administratief dossier).

Ambtshalve merkt de Raad derhalve op dat de vraag rijst of de voorzitter van de interne beroepsinstantie het intern beroep terecht als onontvankelijk heeft afgewezen en of het normdoel van artikel 153, §1 van het onderwijs- en examenreglement – met name: de datumbepaling van het beroep – niet werd bereikt doordat er mogelijk zou kunnen worden vastgesteld dat het bij gewone post verzonden beroep binnen de beroepstermijn is verzonden – hetzij aan de hand van een registratie of een datumstempel, hetzij omdat de beroepstermijn om andere redenen hoe dan ook niet was verstreken.

Aan partijen is met een e-mail van 7 december 2022 gevraagd om hieromtrent standpunt in te nemen.

Standpunt van partijen

Verwerende partij betoogt in haar antwoordnota – voorafgaand aan de voormelde vraag aan partijen – dat het extern beroep onontvankelijk is omdat verzoeker nagelaten heeft om de interne beroepsmogelijkheden op regelmatige wijze uit te putten, wat een noodzakelijke voorwaarde is om op ontvankelijke wijze een beroep bij de Raad te kunnen instellen. Het is volgens verwerende partij dan ook terecht dat de voorzitter van de interne beroepsinstantie heeft vastgesteld dat het intern beroepsschrift niet voldeed aan de ontvankelijkheidsvereisten aangezien het niet aangetekend werd verzonden. Volgens verwerende partij wordt dat ook niet door de verzoekende partij ontkend in het kader van de externe beroepsprocedure.

Verwerende partij benadrukt, verwijzende naar rechtspraak van de Raad, dat de aangetekende verzending van het intern beroep door de student op straffe van onontvankelijkheid wordt voorgeschreven door het onderwijs- en examenreglement en aldus een substantiële vormvereiste uitmaakt die in elke stand van het geding moet worden opgeworpen aangezien de procedureregels inzake de georganiseerde administratieve beroepen de openbare orde raken en hiervan enkel kan worden afgeweken op grond van bewezen overmacht, wat *in casu* volgens verwerende partij niet wordt aangevoerd, laat staan aangetoond.

Met een e-mail van 9 december 2022 (00.47 uur) laat verzoeker weten dat hij van de onderwijsinstelling pas na één maand heeft vernomen dat zijn brief niet aangetekend werd verstuurd zodat zijn grieven op intern beroep niet verder konden worden beoordeeld omdat dit intern beroep onontvankelijk was. Hiertegen heeft verzoeker dan een extern beroep bij de Raad ingesteld. Het is voor verzoeker nog steeds niet duidelijk of zijn argumenten nu al dan niet ten gronde konden worden behandeld. Hij brengt een foto bij van de omslag en het kassaticket voor de priorzegel van zijn brief waarmee hij zijn intern beroep heeft verzonden. Daarnaast brengt verzoeker het verzendbewijs bij van de aangetekende verzending van zijn extern beroep bij de Raad.

Verwerende partij betoogt in een e-mail van 9 december 2022 (11.22 uur) dat op basis van de rechtspraak van de Raad van State de poststempel pas vaste datum geeft als de zending aangetekend is verstuurd zodat een gewone zending (niet aangetekend) geen vaste datum geeft aan die zending.

Op basis van artikel II.283, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs dient een student de vervalttermijn van zeven kalenderdagen te respecteren om een intern beroep in te stellen. Om dit te kunnen nagaan bepaalt artikel 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement daarom dat het verzoekschrift in het kader van het intern beroep aangetekend moet worden opgestuurd. Deze vereiste van vaste datum om de naleving van de vervalttermijn te kunnen vaststellen is volgens verwerende partij geenszins onredelijk en ligt in de lijn van de rechtspraak van de Raad van State.

Verwerende partij begrijpt wel dat er omstandigheden kunnen zijn die met zich brengen dat de vereiste van de aangetekende zending geen bijkomende waarborg meer geeft en verwijst hiervoor ook naar rechtspraak van de Raad van State. *In casu* liggen er volgens verwerende partij evenwel geen elementen voor die zouden kunnen wijzen op een vaste datum en de interne beroepsinstantie heeft in dit dossier ook niet de naleving van de decretale vervalttermijn kunnen bevestigen, nog daargelaten de vraag of dat wel de taak zou zijn van de interne beroepsinstantie.

Verwerende partij besluit daarom dat zij in overeenstemming met de rechtspraak van de Raad van State en deze van de Raad zelf heeft gehandeld door vast te stellen dat niet is aangetoond, in het licht van de feitelijke omstandigheden van de zaak, dat artikel II.283, tweede lid van de

Codex Hoger Onderwijs werd nageleefd. Zij brengt, in aanvulling van haar eerder ingediend administratief dossier nog het bewijs van kennisgeving van de studievoortgangsbeslissing bij.

Beoordeling

Een beroep bij de Raad kan pas op ontvankelijke wijze worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.283 t.e.m. 285 van de Codex Hoger Onderwijs. Met uitzondering van de verplichting om een intern beroep in te stellen en de termijnen voor het instellen en het behandelen van het intern beroep, laat de decreetgever het aan de instellingen over om in het onderwijs- en examenreglement te bepalen welke vormvereisten – al dan niet met sancties – moeten worden nageleefd om een regelmatig intern beroep in te stellen.

Deze autonomie is evenwel niet onbegrensd. De Raad houdt toezicht op de redelijkheid van het onderwijs- en examenreglement en op de wijze van toepassing van ontvankelijkheidsvereisten in concrete zaken.

In casu stelt de Raad vast dat artikel 153, §1 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij bepaalt hoe een student intern beroep tegen een studievoortgangsbeslissing kan aantekenen. Met betrekking tot de concrete beroepsmodaliteiten bepaalt artikel 153, §1 van dat reglement het volgende:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, Onderwijs en studentenzaken – C2, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2.”

De Raad is van oordeel dat de verplichting om een intern beroep bij aangetekende zending in te dienen, op zich geen onredelijke of onevenredige vormplicht inhoudt. Een ter post aangetekende zending verleent immers aan dat intern beroep een vaste datum, wat de interne beroepsinstantie, en in voorkomend geval daarna de Raad, toelaat om te controleren of de vervaltermijn van zeven kalenderdagen die de decreetgever in artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs heeft bepaald, is nageleefd.

Deze vormplicht is evenwel niet absoluut, maar doelgebonden. Indien een intern beroep op een andere wijze een vaste datum krijgt – bijvoorbeeld doordat de interne beroepsinstantie een datum van ontvangst bevestigt die binnen de beroepstermijn ligt – dan kan het gemis aan aangetekende zending op zich niet leiden tot de onontvankelijkheid van dat intern beroep.

De vraag is derhalve of er *in casu* een dergelijke vaste datum kan worden bepaald.

Het intern beroep van verzoeker heeft betrekking op een weigering tot inschrijving. Dat is, blijkens artikel I.3, 69° van de Codex Hoger Onderwijs, binnen het geheel van de studievoortgangsbepalingen een beslissing zoals bedoeld onder *littera j)* en geen ‘examenbeslissing’ zoals bedoeld onder *littera a)*.

Voor de studievoortgangsbepalingen die geen ‘examenbeslissing’ zijn, geldt krachtens artikel II.283, tweede lid, 2° Codex Hoger Onderwijs dat de termijn om een intern beroep in te stellen aanvangt “de dag na de kennisgeving van de genomen beslissing aan de student”, en niet de dag na deze van de proclamatie.

Zoals de Raad eerder heeft overwogen, is een beslissing waarbij een maatregel van studievoortgangsbewaking wordt opgelegd een bestuurlijke handeling met individuele draagwijdte. Het is een algemeen beginsel dat een dergelijke bestuurlijke handeling individueel moet worden meegedeeld aan de betrokkene (GwH 28 april 2004, nr. 64/2004; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 410; J. GORIS, *Georganiseerde bestuurlijke beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 449-150).

Die mededeling houdt dan weer in dat de beslissing daadwerkelijk aan de betrokkene ter kennis wordt gebracht, wat in beginsel impliceert dat hetzij de betrokkene aantoonbaar effectief kennis heeft genomen, hetzij de beslissing aan de woonplaats van de betrokkene is aangeboden. Daarbij moet bovendien worden opgemerkt dat wanneer een individuele kennisgeving uitdrukkelijk is voorgeschreven – zoals in artikel II.283, tweede lid, 2° het geval is voor andere studievoortgangsbepalingen dan examenbeslissingen – de beroepstermijn slechts begint te lopen vanaf de regelmatige betekening en dat het daarbij van geen belang is of de betrokkene voordien reeds een voldoende feitelijke kennis had van de bestreden beslissing (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 410 en de verwijzing naar de rechtspraak aldaar).

De initiële studievoortgangsbepaling is aan verzoeker meegedeeld aan de hand van het puntenblad op 15 september 2022 (zie stuk 2 van het administratief dossier). De Raad stelt vast dat op de mededeling van dit puntenblad ook de noodzakelijke beroepsmodaliteiten zijn meegedeeld. Verwerende partij voegt bij haar standpunt omtrent het ambtshalve middel een afdruk uit haar informaticasysteem toe, waarin met betrekking tot het bericht van 15 september 2022 is vermeld: “*communicatie voltooid*”. De Raad is van oordeel dat in het hierin bevestigde ‘voltooien’ van de communicatie, ook de aflevering in de mailbox van verzoeker moet worden begrepen. Verzoeker weerspreekt overigens niet dat hij het puntenblad, met daarop de maatregel van studievoortgangsbewaking, niet (op 15 september 2022) zou hebben ontvangen.

Verwerende partij toont derhalve naar genoegen van recht aan dat de weigering tot inschrijving op 15 september 2022 aan verzoeker ter kennis is gebracht en dat die kennisgeving de beroepstermijn van artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs heeft doen ingaan. Dit betekent dat de termijn om intern beroep in te stellen is aangevangen op (vrijdag) 16 september 2022 om te eindigen op (donderdag) 22 september 2022.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker zijn intern beroep bij gewoon schrijven en niet met een aangetekende zending heeft ingediend.

Dit betekent vooreerst dat hij niet op die wijze vaste datum van het beroep kan bewijzen. Verder stelt de Raad vast dat de omslag waarin het beroep is toegekomen weliswaar *gefrankeerd* lijkt te zijn op 21 september 2022 maar niet noodzakelijk door de postdiensten ook op die datum is afgestempeld. Nog daargelaten de vraag of dit überhaupt vaste datum zou kunnen verlenen, stelt de Raad bovendien vast dat de poststempel die daarnaast door de postdiensten werd aangebracht onleesbaar is zodat er *in casu* geen bewijs voorligt dat die zending op een welbepaalde datum aan de postdiensten is aangeboden; de omslag kan bijvoorbeeld ook op een latere datum zijn aangeboden. De door verzoeker bijgebrachte foto van de omslag waarmee hij zijn intern beroep heeft verzonden en het kassaticket voor de priorzegel op deze omslag, tonen enkel aan dat hij zijn priorzegel ook op die datum heeft aangekocht: hieruit blijkt evenmin dat de omslag op een welbepaalde datum effectief in ontvangst zou zijn genomen dan wel afgestempeld door de postdiensten. Dat verzoeker zijn beroep bij de Raad wél aangetekend heeft verzonden, is evenmin dienstig voor het bewijzen van een vaste datum van zijn intern beroep.

Het loutere feit dat verzoeker zijn intern beroep per gewoon schrijven – en niet per aangetekend schrijven – heeft ingesteld, staat de ontvankelijkheid van dit beroep *an sich* niet in de weg. Wel ligt hier dan de verantwoordelijkheid bij verzoeker opdat zijn intern beroep ook effectief binnen de beroepstermijn (meer bepaald uiterlijk op 22 september 2022) door de beroepsinstantie wordt *ontvangen*. *In casu* blijkt uit geen enkel stuk van het dossier dat het intern beroep binnen de beroepstermijn door de interne beroepsinstantie werd ontvangen, bijvoorbeeld doordat zulks uitdrukkelijk door verwerende partij zou zijn bevestigd, iets wat verwerende partij overigens ontkent.

Op basis van voorgaande elementen kon de interne beroepsinstantie van verwerende partij aldus terecht besluiten dat het intern beroep van verzoeker onontvankelijk moest worden verklaard.

De Raad kan zich niet verder buigen over de grond van de betwisting, aangezien het intern beroep niet regelmatig is ingesteld en uitgeput.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder	Voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 8.168 van 12 december 2022 in de zaak 2022/0930

In zake: Gundu SIDDHARTH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thierry Hermans
kantoor houdend te 9300 Aalst
Leopoldlaan 48
Bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 2 november 2022, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 22 oktober 2022 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 december 2022.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sarah Heyl, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in Social Sciences’.

Op het einde van het academiejaar 2020-2021 worden aan verzoeker bindende voorwaarden opgelegd als maatregel van studievoortgangsbewaking. Daar verzoeker op het einde van het academiejaar 2021-2022 niet aan deze voorwaarden heeft voldaan, wordt hem de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd.

Verzoeker stelt op 21 september 2022 een beroep in bij de interne beroepscommissie.

Bij beslissing van 22 oktober 2022 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie verzoekers beroep onontvankelijk omdat het niet is ondertekend.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

In haar *antwoordnota* deelt verwerende partij mee dat de bestreden beslissing van 22 oktober 2022 werd ingetrokken en voegt de intrekkingbeslissing toe in haar administratief dossier. Verwerende partij geeft aan dat de interne beroepsinstantie het beroep zal behandelen op haar zitting van 2 december 2022.

Het standpunt van verwerende partij dat het beroep aldus zonder voorwerp is geworden, wordt door verzoeker niet tegengesproken. De Raad ziet geen reden om die conclusie niet bij te vallen.

Het beroep is zonder voorwerp en derhalve niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder

Jan Geens

Voorzitter van de Raad

bestuursrechter – bijzitter

Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.